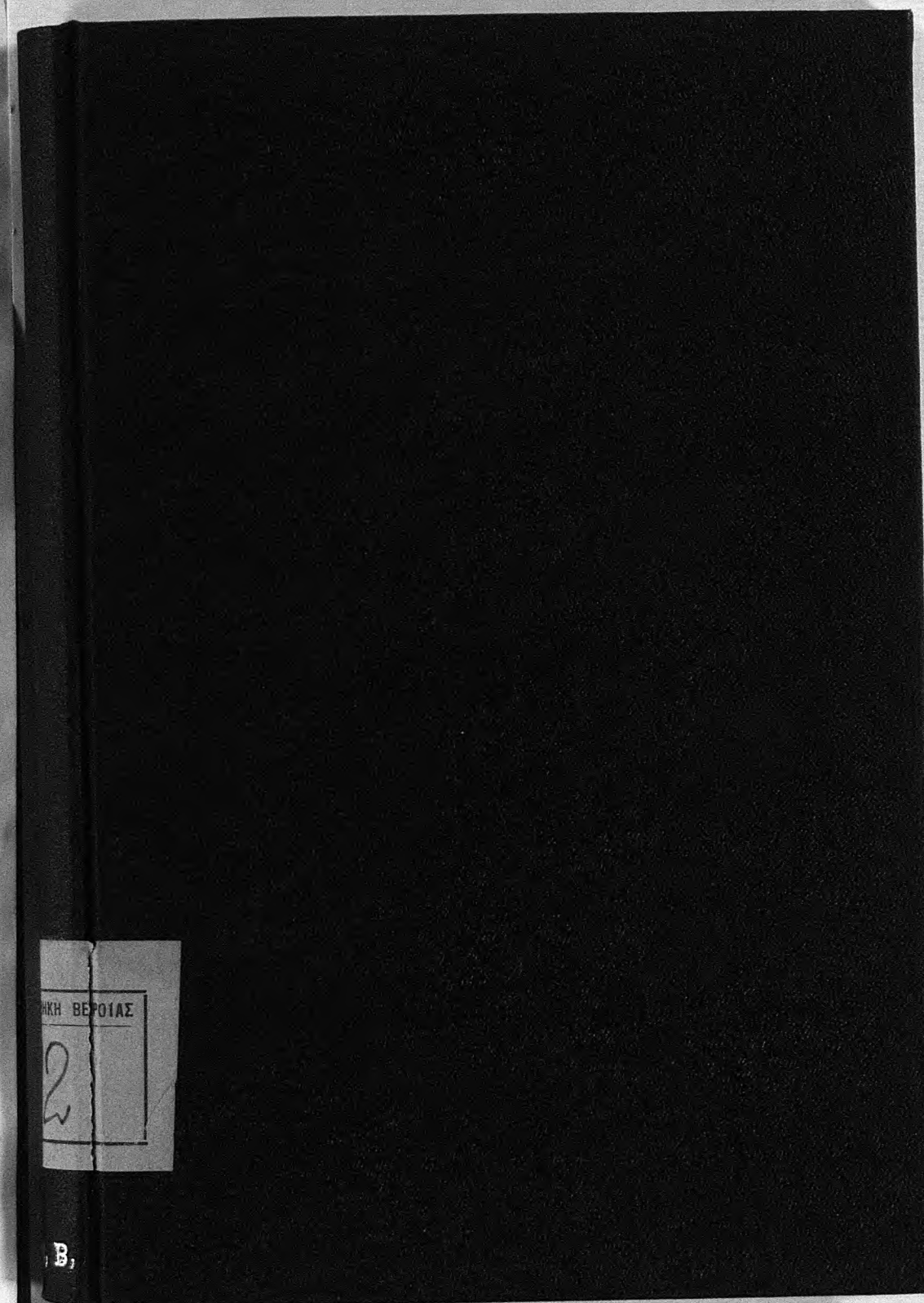

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

+300 ΒΕΡΟΙΑΣ

Μυδα

Αριθ. εις 472

Δωρεά: Χπουρχείν

Εξ αγοράς

Παιδεία

GRVER-00167 group

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α
Β
Γ

Βιβλίο

B

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΓΚ ΤΩΝ

ΔΟΚΙΜΟΤΕΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΖΟΓΡΑΦΩΝ

Μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν, ἱστορικῶν, γεωγραφικῶν,
κριτικῶν καὶ λεξιλογίων ἀπάντων τῶν ἐν τῷ χειμέντι
Κερίων διονύσιων.

Πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων
ΚΑΤ' ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΥΠΟ

Α. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Β'. Γυμνασίου.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Ἐκδόσις Τετάρτη μετὰ μεγάλων βελτιώσεων

ΑΘΗΝΗΣ

ΤΥΠΟΣ Η. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

(ὁδὸς Ἀδελφῶν, παρὰ τῇ πλατῇ Ὀδοντίας).

4874.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΕΚ ΤΩΝ

ΔΟΚΙΜΟΤΕΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΖΟΓΡΑΦΩΝ

Μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν, ἱστορικῶν, γεωγραφικῶν,
κριτικῶν καὶ λεξιλογίου ἀπάντων τῶν ἐν τῷ κειμένῳ

Κυρίων ὀνομάτων.

Πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων

ΚΑΤ' ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΥΠΟ

Α. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Β'. Γυμνασίου.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

*Ἐκδόσις Τρίτη μετὰ μεγάλων βελτιώσεων.

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΤΥΠΟΙΣ Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

(Ὅδοι Ἀθηνῶν, παρὰ τῇ πλατείᾳ Ὁμονοίας).

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

1874.

Αρ. Ε. 472

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν Κύρ. Ἀθ. Α. Σακελλάριον καθηγητήν.

Γνωστοποιοῦμεν ὑμῖν ὅτι ὁ εἰς κρίσιν ὑποβληθεὶς πρῶτος τόμος τῆς παρ' ὑμῶν συναρμολογηθείσης καὶ ἐκδοθείσης Ἑλληνικῆς Χρηστομαθείας, ἐξετασθεὶς κατὰ τὰ κείμενα, ἐγκρίνεται ὡς διδακτικὸν βιβλίον. Ὅρίζεται δὲ ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἰς δραχμὴν μίαν καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα πέντε.

Ὁ ὑπουργός
Α. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Α Β λ ά χ ο ς.

Τοῖς φίλοις διδασκάλοις.

Δημοσιεύων τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἑλληνικῆς Χριστομαθείας πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων ὀφείλω ἐν ὀλίγοις νὰ εἰπω ὅποιαν μέθοδον πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ ἠκολούθησα.

Ἐν πρώτοις προσεπάθησα νὰ περιέχῃ αὐτὸς κείμενον, δι' οὗ οἱ παῖδες μετὰ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης νὰ ἀποθησαυρίζωσι παντοίους εἰδους σοφὰ παραγγέλματα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων, μεγάλως συμβάλλοντα πρὸς τε τὴν ὀρθὴν ἀγωγὴν καὶ παιδείαν αὐτῶν καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ὄντα ὁ ἀλάνθαστος εἰς αὐτοὺς ὀδηγὸς καὶ τὸ ἐναργέστερον φῶς τοῦ ὅλου βίου των.

Τὸ κείμενον τοῦτο εἶνε συνειλεγμένον ἐκ τῶν δοκιμωτέρων Ἑλλήνων πεζογράφων καὶ μάλιστα τῶν Ἀττικῶν. Ἄν δέ που ἐν αὐτῷ ἀπηυτέσαμεν λέξιν μὴ οὖσαν τοῦ Ἀττικοῦ ἰδιώματος, ταύτην ἀντικατεστήσαμεν δι' ἄλλης ἀντιστοίχου Ἀττικῆς, ἢ ὅπου τοῦτο ἦτο ἀδύνατον ἄνευ βλάβης τοῦ κειμένου, ἐσημειώθη αὕτη κάτωθι τῆς σελίδος ἐν ταῖς σημειώσεσιν ὥς μὴ Ἀττικὴ.

Ἐπὶ τῆς τυπώσεως δὲ τοῦτου κατεβλήθη ἅπασα ἡ δυνατὴ ἐπιτοκσία πρὸς τε τὴν στίξιν καὶ τὴν ὅσον οἷόν τ' ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ τυπογραφικῶν περραμάτων· διότι ἐν γένει μέχρι νῦν ἀπεδείχθη ὅτι ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς προτιμότερον εἶνε νὰ ἔχωσιν ἀνὰ χεῖρας οἱ παῖδες κείμενον καθαρὸν σφαλμάτων παντὸς οἰουδῆποτε ἄλλου ἔχοντος πλείστας καὶ ποικίλας τὰς σημειώσεις.

Ὁ πρῶτος οὗτος τόμος προώρισται διὰ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Τοῦτου ἕνεκα καὶ ἐφηρμόσθη ἐν αὐτῷ ἡ γραμματικὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς ἐξικοστῆς κτλ. τελίδος, ἐν αἷς θεσαυρὸς τῶ ὄντι γνωμικῶν καὶ ἀπορθεγμάτων τῶν ἡμετέρων προγόνων συνηθροίσθη, ἅτινα πάντα καλὸν εἶνε ὑπὸ τῶν παιδῶν νὰ ἀποστηθίζωνται. Τοῦτο δὲ τὸ κεφάλαιον, ὅπερ Γνωμικά καὶ Σύντομοι Φράσεις ἐπιγράφεται, ὑποδιηρέσαμεν ἐν τῇ ἐκδόσῃ ταύτῃ ἀνὰ παράγραφον εἰς δύο τμήματα διὰ τῶν ἀριθμῶν I καὶ II, ἵνα τὸ ἐν ἑτοῖς διδάσκηται τὸ ἐν τῶν τμημάτων τούτων, καὶ τὸ ἄλλο τὸ ἕτερον.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ μῦθοι εἶνε λίαν ἐπαγωγοὶ πρὸς σπουδὴν τῆς μικρᾶς ἡλικίας, διὰ τοῦτο ἐτέθησαν ἐν αὐτῷ ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων Λίσωπειων Μύθων ἱκανοί, ἵνα οἱ διδάτκαλοι διδάσκωσιν ὅσους ἐξ αὐτῶν βούλονται κατὰ τὴν χειμερινὴν τοῦ ἔτους ἐξημερίαν· ὡσαύτως δὲ καὶ πολλὰ Ἀνέκδοτα, δι' ὧν ὁ παῖς συσχετίζεται μετὰ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἀποκτᾷ ἀνεπαισθήτως πολλὰς καὶ ποικίλας γνώσεις.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἑλληνικὴ μυθολογία εἶναι ψυχὴ ἀπάσης τῆς ἀρχαίας τέχνης καὶ ἐπιστήμης, παρελθόμεν ἐνταῦθα καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ Ἀπολλοδώρου ἀρκετὸν αὐτῆς μέρος· οἷον *Κολχικόν, τὸν Τρωϊκόν, τὸν Θηβαϊκόν* μῦθον κτλ. μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι οὐδὲν καλλιτέχνημα δύνανται νὰ παραχθῇ ἄνευ τῆς στοιχειώδους γνώσεως καὶ συνδρομῆς τῆς ἀρχαίας μυθολογίας.

Ἔτι δὲ τὸ *Ἐνύπριον* τοῦ Δουκιανοῦ μετὰ συντόμου αὐτοῦ βιογραφίας καὶ ἀρκετοὺς θεῶν καὶ ἀνδρῶν αὐτοῦ Διαλόγους. Τούτων δὲ εἰς ὃ τοῦ *Ἑρμοῦ* καὶ *Χάρωνος* εἶνε μὲν ἀρκετὰ ἐκτενής, περιέχει τοιαύτην διδασκτικὴν ὕλην διὰ τοὺς παῖδας, ὥστε πέπεισμαι ὅτι μεθ' ἀπάσης τῆς προθυμίας οἱ παῖδες καὶ ἀπὸ στήθους αὐτὸν θέλουσι μαθάνει. Ἐπειδὴ ὅμως περιεῖχε πολλὰ Ὀμηρικὰ ἀποσπάσματα, τὰ πλείστα αὐτῶν ἀπεκόπησαν, ὡς ἀκατάλληλα διὰ τὴν μαθητὴν τῆς πρώτης τάξεως· τὰ δ' ἐνιαχοῦ ἐναπομείναντα ἡρμηνεύθησαν διὰ καταλλήλων σημειώσεων.

Ἐπειδὴ δὲ πρέπει καὶ θρησκευτικὸν μέρος νὰ ἐμπεριέχεται, παρελθόμεν ἐν αὐτῷ τὸν λόγον πρὸς *Εὐτράτιον* τοῦ Χρυσοστόμου καὶ περὶ *Προσευχῆς* μετὰ συντόμου βιογραφίας τοῦ κορυφαίου τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ τοιοῦτον μὲν εἶνε τὸ κείμενον τοῦ πρώτου τόμου τῆς Χρησμοθείας ταύτης· ὑπ' αὐτὸ δ' ἐτέθησαν αἱ ἀναγκαῖαι σημειώσεις, αἵτινες εἶνε· 1) ἐρμηνευτικαὶ ἢ διασπαστικαὶ τοῦ κειμένου. 2) μυθολογικαί, ἱστορικαί, γεωγραφικαί. 3) σύντομοι κριτικαὶ δηλοῦσαι ἢ ὅτι λέξις τις εἶνε ἀδόκιμος καὶ μὴ εὐχρηστος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἢ ὅτι ἡ δεῖνα γραφὴ αὐτῆς· οἷον *ἀνδρείῳ* ἀντὶ *ἀνδρηῶ* εἶνε ὀρθή, ὃ δεῖνα τύπος μᾶλλον δόκιμος κτλ. διὰ τῶν τοιούτων δὲ σημειώσεων φρονοῦμεν ὅτι καὶ εἰς τοὺς διδάσκοντας προκύπτει νέος τρόπος ἐρεύνης, καὶ τῶν διδασκωμένων ἡ διάνοια κρατύνεται κατὰ μικρὸν ἐπὶ τὸ θετικὸν τῶν γνώσεων.

Ὡς ἐπίμετρον δ' ἐτέθη ἐν τέλει καὶ λεξιλόγιον ἀπάντων τῶν ἐν τῷ κειμένῳ κυρίως ἀφορμῶν, τῶν ἀνιμάτων, τῶν πόλεων, ποταμῶν, ὁρέων, λίμνῶν κλ. ἵνα ἔχῃ καὶ ὁ διδάσκων πρόχειρον βοήθημα, καὶ ὁ μαθητὴς οὐ μόνον νὰ ἀποθησαυρίζῃ ἐν συντόμῳ πολλὰς γεωγραφικάς, ἱστορικάς, χρονολογικάς, βιογραφικάς καὶ ἄλλας γνώσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ προστοιμάζεται κατὰ μικρὸν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν λεξιλογίου ἀπασῶν τῶν ἐν τῷ κειμένῳ λέξεων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΦΡΑΣΕΙΣ.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Ἀσυνάρετα.

I.

Ἡ θεοσέβεια ἐστὶν ἀρχὴ τῆς σοφίας. — Ἡ σωφροσύνη ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ἐγκράτειά ¹ ἐστίν. — Ἡ ἐγκράτεια σωφροσύνην ἐν τῇ ψυχῇ τίττει. — Ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐστὶ τρυφή καὶ πολυτέλεια. — Ἡ τρυφή τὴν ψυχὴν διαρθεύει. — Ἡ φιλεργασία πάσης κακίας αἰτία ἐστίν. — Ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης πολλάκις ἐστὶν αἰτία τῆς ἀνδραγαθίας. — Οὐδαίς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς δουλεύεται. — Πενταχοῦ τῷ νέῳ κόσμῳ ἀσφαλῆς ἡ σιωπὴ. — Μόνη ἡ ἀρετὴ βεβαία ἐστὶ καὶ ἐν ταῖς ἀτυχίαις καὶ ἐν τῇ εὐτυχίᾳ. — Ἀγαθὴ καὶ σωτήριος τέχνη ἐστὶν ἡ ἱατρικὴ. — Αἱ μουσαι σεμναὶ εἰσὶ καὶ ἀγναι. Ἡ φιλία ἐπαγγέλεται καταφυγὴν καὶ βοήθειαν. — Ἡ σοφία τιμὴν καὶ δόξαν τίττει. — Τῇ ἐπιμελείᾳ πάντα δοῦλα γίνονται, τῇ δ' ἀμελείᾳ τὰ πάντα δυσχερῆ φαίνονται. — Πλοῦτος καλὸς μᾶλλον ἢ καλοκαγαθὸς ² ὑπηρετικὸς ἐστίν.

Ἡ δικαιοσύνη ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν ἀρετῶν καὶ τοῖς δεσπόταις καὶ τοῖς οἰκέταις, καὶ τοῖς νεκνίαις καὶ τοῖς πρεσβύταις. — Ἀκροταῖς καὶ θαταῖς προσήκει ἐν τοῖς ἀγῶσι ἡσυχίαν ἄγειν ³. — Ἕλληνοδίκαι ἦσαν ἄρχοντες Ἠλείων οἱ δισέποντες τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων. — Ἡ ἀχαριστία μάλα δίκαιως ἦν μετηγῆ τοῖς Πέρσιν. — Ἔστι τοῦ κριτοῦ τῆς ὀργῆς ἀπέχεσθαι ⁴. — Ὁ νεκνία, σιῶπα ἡ γὰρ σιωπὴ ἐστὶ κόσμος τῶν νεκνίων. — Πονηροῦ δεσπότης οἰκέται χρηστοὶ οὐ γίνονται. Ἡ νέα Καρχηδῶν κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβου τοῦ διαδεξαμένου ⁵ Βάροκν τὴν Ἀννίβου πατέρα. — Οἱ γεωμέτραι θεωροῦσι

1) Κατακυρίως ἡ ἐξουσία τῶν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Κατὰ δὲ Πλάτωνα ὅροι α' 412 α' ἐγκράτεια δύναμις ὑπομνηστικὴ λυπῆς, ἀκολουθούσης τῷ ὀρθῷ λογισμῷ. δύναμις ἐντολῶντος τοῦ ὑποκνηθέντος ὀρθῷ λογισμῷ. 2) Καλοκαγαθία λέγεται παρὰ τοῖς πλάκωσι δὲ ὅπως καλοκαγαθὸς, ἀλλὰ καλὸς καγαθός· καλοκαγαθὸς δὲ καὶ ἀπὸ καλοκαγαθὸς ἀπάντη παρὰ Πλουτ. ΗΘ. σ. 223 καὶ ἐν 6. Φωκ. π. 32.

3) Περιφρασὶς τοῦ ῥήμ. ἡσυχάζειν. Οὕτω καὶ Ηροδ. 592 α' οἱ μὲν ἄλλοι ἡσυχίαν ἔχον, Κορινθίος δὲ βοαικλῆς ἔλεξε τινάδειν. 4) Τοῦ κριτοῦ ἴδιον εἶναι νὰ κρατῇ ἐκὺν ὑπὸ τῆς ὀργῆς, ἵνα νὰ μὴ ἐμπίπτῃ εἰς ὀργήν. 5) Ὅστις διεδέχθη τὸν Βάροκν τὸν Πάτερ τῶν Ἀννίβου· ὁ πατὴρ τοῦ Ἀννίβου ἐκαλεῖτο Ἀμύκας, ἐπεκαλεῖτο δὲ Βάροκν.

πῶς πρὸς ἀλλήλας ἔχουσιν αἱ γραμμαί. — Οὐ τῶν βιβλίων κτῆσις, βιβλιοπώλα, ἀλλὰ χεῖσις παιδείας ὄργανόν ἐστιν. — Ἡ σὴ τέχνη, παιδοτρίβα, τῆς ὕγιαις¹ καὶ τῆς εὐρωστίας ἐστὶ πηγή.

II.

Πηγή καὶ ρίζα καλοκαγαθίας ἐστὶν ἡ ἀγαθὴ παιδεία — Φίλει τὴν παιδείαν, τὴν σωφροσύνην, τὴν ἀλήθειαν, τὴν εὐσέβειαν. — Πιστῶν τῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. — Φίλαττε τὰς φιλικὰς καὶ τὰς ἔχθρας διάλυε. — Ἰσχύς μὲν ψυχῆς ἐστὶν ἀνδρεία², καίλλο; δὲ δικαιοσύνη. — Ἡ εἰρήνη τὸν γεωργὸν καὶ ἐν πέτραις³ καλῶς τρέφει, ὃ δὲ πόλεμος καὶ ἐν πεδίῳ κακῶς. — Ἡ φιλοσοφία δρεξίς ἐστὶ τῆς θείας σοφίας. — Μεγαλοψυχία ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς, καθ' ἣν δυνάμεθα φέρειν εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν. — Ξενοκράτης τῆς ἡμέρας ὥραν μίαν ἀπένευμε σιωπῇ. — Τὸ μηδικὸν ἔργον⁴ δυοῖν ναυμαχίαι⁵ καὶ πεζομαχίαι⁶ ταχέϊαν τὴν κρίσιν ἔσχε. — Τῶν Λακεδαιμονίων μᾶλλον ἀγανταὶ τὴν ἥτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις ἢ τὰς ἄλλας νίκας. — Ἰδίαις⁷ νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς. Φόβος κολακίζει μὲν ἐργάζεται, εὐνοίαν δὲ οὐκ ἔχει.

Κριταὶς πρέπει δικαιοσύνη. — Οὐχ οἷόν τε⁸ ἔνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. — Τὸν ψεύστην φυλλάττου⁹, ὥσπερ τὸν κλέπτην καὶ ληστήν. — Οἱ ὀπλῖται καὶ αἱ τοξόται καὶ οἱ πελτασταὶ πεζοὶ ἦσαν. — Εἷς ἐστὶ δαυλος οἰκίας ὁ δεσπότης. — Ἄν ἀγνοῶν τι παρὰ τινος θέλῃς μαθεῖν, τὸ τοῦ μαθητοῦ πρῶτον ἔχε, τὴν σιγὴν. — Μηδέποτε πειρῶ¹⁰ δύο¹¹ φίλων εἶναι κριτῆς. — Οἱ μὲν οἰκίται τοῖς δεσπόταις, οἱ δὲ φαῦλοι ταῖς ἐπιθυμίαις δουλεύουσι. Τῇ τῶν κυβερνητῶν ἀμαθίᾳ¹² πολλὰ συμφορὰ γίνονται. — Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίων. — Τὴν Ἠλείων Ἀφροδίτην ὁ Φειδίας ἐποίησε χελώνην πατοῦσαν, οἰκουρίζε σύμβολον ταῖς γυναιξὶ καὶ σιω-

ας κατὰ Πολυβ. Α. 56. I. 1) Υγιεῖα ἐκ τοῦ ὑγιαίνω, ὕγι-ης, οὐχὶ ὑγεία κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς· διότι κατὰ Μερν σ. 38η οὐχίκα Ἀττικοὶ ὕγεια Ἀλλανισιν.

2) Τὴν λέξιν ταύτην Ἀπλῶνιος ὁ Δύσκουλος ἔγκειται μὲν ἀνδρεία, ἀλλ' ἡ ῥοθὴ αὐτῆς γραφὴ εἶναι μὲν ἀνδρεία, ἀποδεικνυμένη καὶ ἐκ τοῦ ἰωνικοῦ ἀνδρητῆ, κατὰ δὲ τὰ Βακκερ. Ἀνικδ. σ. 546, 13 ὃ δὲ ἦμαρ διὰ τῆς αἰ (τὴν ἀνδρεία γραφεῖν) ἔχεται γὰρ κατὰ διάστασιν ἀνδρεία. 3) Πετραὶ βράχες, πέτρος ὁ λίθος. 4) Ὁ Μηδικὸς πόλεμος, ὅστις καὶ Μηδικὸς ἐστὶ ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ πρὸ τῶν Περσῶν αἱ Μῆδοι ἦσαν μᾶλλον γνωστοὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἢ οἱ Πέρσαι οἱ τοὺς Μήδους μετὰ ταῦτα ὑπετάξαντες. 5) Διὰ δύο ναυμαχίαι καὶ πεζομαχίαι. Ἀνάγνωθι περὶ αὐτῶν τὴν Ἡρόδοτον ἀπὸ τοῦ 6 βιβλίου καὶ ἔξῃ. 6) Ἰδίαις σουτοῖς, ἰδικαῖς σου. Ταύτου συγκριτ. ἰδιώτερος (ἰδιαίτερος μεταγ.) ὑπερβ. ἰδιώτατος καὶ ἰδιαίτατος (Θεόφρ.) ὁ Θωμ. Μάγ. σ. 466 αἰδιαίτατον ἀπὸ τοῦ ἰδίῳ, οὐκ ἰδιαίτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἰδίον καὶ ἰδιώτατον.

7) Δὲν εἶνε δυνατόν· διότι οἷός τ' εἶμι = δυνατός ἢ ἱκανός εἰμι, καὶ οἷός τ' εἶμι = πρὸθυμὸς εἶμι, προαιρουμαι βούλομαι. 8) Φυλάττε σάουην ἢ τὸν ἐκπότην σου (σιν. φυλάγῃ) ἀπὸ τοῦ ψεύσται. 9) Οὕτω γράσσεται πάντοτε δύο Ἀττικῶς, οὕτω δὲ δύο. 10) Διὰ τὴν ἀμαθίαν τῶν κυβερνητῶν οὕτω δὲ γράσσεται πάντοτε

πῆξι.—Οἱ ὀρνιθοθήραι θηρεύουσι τῇ γλαυκί' παντοδαπά ὀρνίθια.—
Πληροῦται ὁ Νεῖλος μαλιστα κατὰ τὴν τῶν ἑτησίων ὥραν. — Πο-
σειδῶν ἀφ' ὧν φορὰν⁵ Μαγχεῦσιν ἐποίησεν.—Αἱ τράπεζαι τῶν χρή-
στων ἐν τῇ ἀγορᾷ ἦσαν.

Συνηρημένα.

I.

Πρωταγόρας πρῶτος μισθὸν³ εἰσπραξάτο μνᾶς ἑκατόν.—Τὸ τά-
λαντον τὸ Βαβυλωνίων δύο καὶ ἐβδομήκοντα μνᾶς ἄττικὰς ἡδύνατο.
—Ἰουλιανὸς ὁ αὐτοκράτωρ ἐγκώμιον συκῆς ἔγραψεν.—Ἀπόλλων
καταδικασθεὶς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ, καὶ ἐξοστρακισθεὶς⁶
διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, κατεπέμφθη εἰς τὴν γῆν καὶ ἐθήτευεν ἐν
Θετταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι.—Ἕσιν ἐν
Ἀθῆναις Ἀθηνᾶς ἱερὸν.—Νομᾶς⁸ Πίστειος καὶ Τέρμονος ἱερὸν ἐν Ρώ-
μῃ ἰδρύσατο.—Λίνος παῖς ἦν Ἑρμοῦ καὶ μούσης Οὐρανίας.—Ἑρμῆν
τῆς παλαιστρας εὐρετὴν εἶναι λέγουσιν.—Ἡ Ἰωνικὴ φιλοσοφία ἤρ-
ξατο ἀπὸ Θαλοῦ, ἡ δὲ Ἰταλικὴ ἀπὸ Πυθαγόρου.—Εἰσάγει μὲν εἰς
τὸν πόντον νότος, ἐξάγει δὲ βορέας⁷. — Φεύγετε ὦ ναῦται βορρᾶν.

II.

Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἥσθιε μνᾶς κρεῶν εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρ-
των, οἶνου τε τρεῖς χοῦς⁸ ἔπινε. — Γλυκεραί συκαὶ ἦσαν ἐν τοῖς τοῦ
Ἀλκινόου κήποις.—Αἱ χελῶναι ἐν τῇ γῇ τίκτουσιν. — Οἱ πλάσται
τὴν Ἀθηνᾶν ἀναπλάττουσι παρθένον καλὴν. — Τῷ Ἡρακλεῖ ρόπαλον
καὶ λεοντὴν προσάπτουσι. — Πομπιλίᾳ θυγάτηρ ἦν Νομᾶ βασιλέως
τῶν Ρωμίων. — Ἑρμῆς τῶν θεῶν ἄγγελος ἦν καὶ ὑπνρέτης. — Ὁ
Θαλῆς πρῶτος λέγεται ἀστρολογῆσαι. — Φεύγετε, ὦ ναῦται, βορ-
ρᾶν⁷. — Γὰρ μὲν πρὸς ἐσπέραν τῆς Σικελίας Σικανοὶ τὰ δὲ μέσα καὶ
τὰ πρὸς βορρᾶν Σικελοὶ εἶχον. — Ὁ εὖρος καὶ ὁ ζέφυρος καὶ ὁ νότος
εἰσι θερμότεροι τοῦ βορέου.

παρὰ τοῖς παλαιῇς ἀμαθίᾳ, οὐδέποτε μὲν εἰ ἀμάθεῖς α. 1) Οἱ κυνηγοὶ τῶν
πτηνῶν διὰ τῆς γλαυκῆς κυνηγοῦσι κτλ. ἡ δὲ ὀνομαστὶ γλαυκὴ καὶ αὐτοὺς Ἀττι-
κοὺς περιπατοῦντες ὡς λέγει ὁ Σχολ. Ἀριστ. Σφ. 1081 ἀπὸ γλαυξ, ὄνομα, εὐφρο-
νίας ὡφιν, Ἀττικαὶ μὲν περιπατοῦσιν, οἱ δὲ δωριεῖς ἡδυνάουσιν. 2) Ἀθηνῶν ἀφ' ὧν.

3) Εἰσέπραξε μισθὸν ἥτοι διδῶν κτλ. ἡ διδῶν καὶ ἄλλια (χαίν. ἀσκαλιότατα).
4) Ἡεῖζε (ἡ ἐπέρνα διὰ) μνᾶς, εἶχε δύναμιν ἥτοι ἀξίαν μνῶν κτλ. 5) Μεταφορ.
ἐκδιωχθεὶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 6) Οἱ ἀρχιότεροι γράφουσιν ὀρθότερον Νομᾶς ἀντὶ
Νουμᾶς, ὑπὲρ πάντων καὶ παρὰ Πλουτ. Καρυάδην. Α. ὁ Νομᾶ θυγατρίδους, ἐπεὶ δὲ
καὶ παρὰ Δουκιανὸν καὶ Ζωσίμω. 7) παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς συνθητικῶς πάντα
συντηρημένως ὁ βορρᾶς τοῦ βορρᾶ, ἐπεὶ τὸ ρ διπλασιάζεται ἢ μᾶλλον αὐτὸ τὸ
τῆς καταλήξεως ιας (Βορᾶς παρ' ἡμῶν) τρέπεται εἰς ρ. ἀλλὰ καὶ ἀσυναίρετως
Βορέας βορέου καὶ βορέα παρὰ δ' Ἀριστοτέλει καὶ Θεοφράστῳ πάντα
πάντοτε βορέας ἀσυναίρετως, οὐδέποτε βορρᾶς.

8) Χοῦς γ. χοῖως—χοῖς αἰτ. χοῖα καὶ πτηθ. χοῖα—χοῖς ἔνε παρ' Ἀττικοῖς ἰδὺς
μῆτρον, ὅς ἐστι μῆτρον τῶν χοῖων.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙΣΙΣ.

Ἀσυναίρετα.

I.

Σωκράτης ἔλεγε σὺν τοῖς θεοῖς¹ ἀρχεσθαι παντός ἔργου. — Ἐποῦ θεῶν² καὶ τοῖς νόμοις πείθου. Αἱ μὲν ἡδοναὶ θνηταί, αἱ δὲ ἀρεταὶ ἀθάνατοι. — Λόγος ἀληθὴς καὶ νόμιμος καὶ δίκαιος ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πιστῆς εἰδωλόν ἐστιν. — Ἄνθρωποι ἀγαθοὶ εἰσι τοῖς θεοῖς φίλοι³. — Φθόνος ἐστὶ λύπη ἐπὶ ἄλλοτρίοις ἀγαθοῖς. — Εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκους θεός. — Τὸ τῆς δόξης κάλλος, ὥσπερ ὑπὸ νόσου, ὑπὸ τοῦ φθόνου ταχὺ μακρύνεται. — Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ ἔργα κρίνε, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων τοῦς λόγους. ⁴ Οὐδ' ὁ αὐστηρὸς οἶνος ἐπὶ πόσιν εὐθετος, οὐθ' ὁ ἄγραικος τρόπος εἰς ἐμιλίαν⁵.

+ Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν⁶ ἐστὶ σιδήρου. — Οὐτε ἵππων χωρὶς χαλινῶ, οὔτε πλοῦτεω χωρὶς λογισμῶ δυνατόν ἀσφαλῶς χρῆσθαι. — ὥσπερ ὑπὸ τοῦ ἰοῦ ὁ σιδήρεας, οὕτως οἱ φθονεροὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἥθους κατεσθίονται. — Οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται ἐλευθέροι, οἱ δὲ πονηροὶ ἐλευθέροι δούλοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν⁷. — Οἱ ἀπαίδευτοὶ μόνῃ τῇ μοσρῇ τῶν θηρίων διαφέρουσιν. — Οἱ προαόδεικοι τίκτουςιν ὡς⁸ τοῖς χυτρίοις παραπλήσιοι. — Ἰππὸς καὶ θάνατός ἐστι διδύμῳ ἀδελφῶ. — Κέρβερος ὁ ἐν ᾧδου κατὰ τοῦ νώτου⁹ παντοίων ὄψεων εἶχε κεφαλὰς.

II.

Πλοῦτος βράχνος ἐστὶ τῶν ἀνθρώπου τρόπων. — Ἀτλαντα ἔφασαν ἔχειν τὰς ὥμους τὸν οὐρανόν. — Κρίναι φίλους ὁ καιρός, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ. — Ἡ ἄμπελος καὶ ὁ οἶνος Διονύσου εὐρεμά¹⁰ ἐστὶ. Τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἐναντίος. — Ταῖς ἡδοναῖς ἀκολουθοῦς,

1) Μετὰ τῶν βοηθῶν τῶν θεῶν καὶ κέννομεν ἀρχὴν 2) Ἀκολουθεῖ θεῶ ἥτοι μεταχειρίζου θεῶν ὡς ἰδιότρον. 3) Ταῦτάστι θεωρεῖται καὶ θεωρεῖται μὲν εἶνε ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν θεῶν, θεωρεῖται δὲ ὁ μισούμενος ὑπ' αὐτῶν τοῦναντίον δὲ φιλοῦται ὁ εὐλὸν ἢ ἀγαπᾶται τοῖς θεοῖς, καὶ μισοῦται, ὁ μισῶν αὐτούς 4) Ἡ συναναστροφὴν διότι ἐμὲ καὶ παρὰ τοῖς παλαιῶς σκηνάζει πάντοτε ὅτι τὸ σὺν εἰμι συναναστρέφουμαι κτλ.), καὶ ἐμὲ καὶ ἰσίδουμαι τῇ συνουσίᾳ (συναναστροφῇ). ἡ δὲ χρῆσις τοῦ ὁμιλίας ἀντὶ τοῦ λόγου, καὶ ὁμιλῶ ἀντὶ τοῦ λέγω διὰ τὴν ἁπλοῦς εἰς ἴδιον τῶν μεταγενεστέρων.

5) Τοῦτος (τηνὸς) τομώτερος. Ὅπλον τῶ ὄντι κοπιώτερον. 6) Περὶ τούτων πολλὰ λέγει ὁ Σωκράτης ἐν Εἰν. Ἀπομν. 7) Ὡς καὶ ζῶων πρίπει μᾶλλον καὶ γράφεται ἢ ὦν καὶ ζῶων οὕτω λίγει καὶ ὁ Μιγ. Ἐτομ σ. 822. 39. αἰών, δει γινώσκων ὅτι τὸ ὦν τὸ ἐχει πρῶτον μὲν ὅτι εὐρηται πρὸς καταδίστασιν παρὰ τῇ Σαπφῶν κτλ. 8) Ὡς τῆς ράχως τοῦ εἶχε διαφόρων ὄψεων κεφαλὰς.

9) Εὐρημα λέγεται πάντοτε ὑπὸ τῶν δοκίμων, ὡς δῆμα κτλ. τὸ δ' εὐρεμα, εἶμα ἀπαντῶσι μόνον πρὸς τοὺς ἀδελφούς. αὐτὸ καὶ ὁ Ἡρωδίας α. 418. καὶ τὰς διὰ τοῦ π, εὐχὴ εὐρεμα καὶ ὁ πῶτος, εὐρημα καὶ εὐχὴ εὐρημα.

λύπαι καὶ πόνοι.— Οἱ πόνοι ὕψον ταῖς ἀγαθοῖς. — Φιλόπονος ἰσθί¹ καὶ κτήσι² βίον καλόν.— Χεὶρ χεῖρα νίξει³. δάκτυλοι δὲ δακτύλους.— Εἰρήνη μὲν μέγα ἀγαθὸν δοκεῖ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι, πόλεμος δὲ μέγα κακόν.

Πενίαν ἄλυπον μᾶλλον βούλομαι ἢ πλοῦτον πικρόν.— Πᾶσα ἡ φύσις ὑπακούει τῷ κόσμῳ καὶ ὑπηρετεῖ καὶ γῆ καὶ θάλαττα καὶ ἡλιος καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα καὶ τὰ γῆς φυτὰ καὶ ζῶα.— Χρηστὸς πόνος οὐ τιτρώσκεται λόγοις. Πλάτων τὴν φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν. — Οὐ διὰ τὸν πλοῦτον ὁ βίος γίγνεται εὐδαίμων, ἀλλὰ δι' ἔργα καλὰ καὶ ἀγαθὰ.— Σοφοὶς ὁμιλῶν καὶ τὸς ἐκθήσει σοφός.— Ὅταν τινὰ οἱ θεοὶ ἐθέλωσι σῶζεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βαρῶν.— Τὸ ἴσον καὶ τὸ ῥόδον ἐστὶ καλὰ τοῦ ἔαρος τέκνα.— Τῶν ζώων τὰ μὲν ἐνυδρά ἐστι, τὰ δὲ χερσαῖα.— Τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.— Ἐκ τῆς ἐν ἄδου τριόδου⁴ φέρετον δύο ὁδοί, ἡ μὲν εἰς μακαρῶν νήσους, ἡ δὲ εἰς τάρταρον.

Ἀττικὰ.

I.

Τῶν θεῶν τοὺς τῶν ἀγαθῶν αἰτίους ὄντας οἱ Ἕλληνες Ὀλυμπίους προσηγόρευον καὶ νεώς καὶ βωμοὺς αὐτοὺς ἰδρύοντο.— Παρὰ τῷ τῶν Παλληνέων δῆμῳ μετὰ τὴν Δεῶν προδοσίαν οὐκέτι ἐκρύπτετο τοῦπιχώριον. Ἀκούετε, λεῶ.— Ἐν τῇ Σάμῳ τῇ Ἥρᾳ πλείστους ταῶς ἔτρεφον καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταῶς⁵ ἦν.— Οἱ τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω ἐνοικοῦντες μακροβιώτατοι εἶναι λέγονται.— Κῶς νῆσους καλῇ τε καὶ εὐκαρπός⁶ Ἀσκληπιοῦ δ' εἶχε νεῶν λαμπρότατον.— Ἐν Κνωσὶ⁷ ἦν τὰ βασιλεία Μίνω.— Τυνδάρεω καὶ Λήδης θυγάτηρ ἦν Τιμάνδρᾳ.

II.

Οἱ Ἐπίστανι πολιορκούμενοι ὑπὸ Κροίσου ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀστέριδι, ἐξαψαντες ἐκ τοῦ νεῶ σχοινίον εἰς τὸ τεῖχος⁸· ἔστι δὲ μετὰ τὴν τῆς τε παλαιᾶς πόλεως, ἢ τότε ἐπολιορκεῖτο, καὶ τοῦ νεῶ ἐπὶ στάδιοι.— Ἀνάγκαι πείθουσι καὶ ἔλκουσι⁹ τὸν πολὺν λεῶν.—

4) Ἰσθί λέγουσι οἱ Ἀττικοί, εὐχὶ ἴσα τὸ 5'. πρὸς τῆς προστακτικῆς τοῦ ρημ. ἰμί 2) Τοῖς ἐν. 3'. πρὸς τῶν αρχικῶν χρόνων τῆς πικρ. εὐχὴς τράφεται πάντοτε διὰ κατὰ τοὺς Ἀττικῶς καὶ εὐχὴ δι' ἡ. 3) Νίξει εἶναι τῶν δοκιμῶν συγγραφεῶν, τὸ δὲ νίπτω εἶναι τῶν ποιητῶν ἴδιον καὶ μεταγενέστερον.

4) Ἐκ τοῦ τριστράτου τοῦ εἰς τὴν ἄδην φέρουσι δύο ὁδοί.

5) Οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον ταῶς κατὰ Τρύφωνα Ἀθίν. 9. 397 περισπῶντες καὶ διασπῶντες τὴν τελευταίαν τῆς λέξεως συλλαβήν. Εἶναι δ' ἡ λέξις ξενική· διότι παρὰ μὲν τοὺς Χαλδαίους ὁ παῖς Thabbaa ἐκαλεῖτο, παρὰ δὲ τοὺς Ἀραβ. Thanaa, καὶ παρὰ τοὺς Πέρσας Ταῦς, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἑλληνικὸν Ταῶς ἐγένετο. 6) Κνωσὶς τραπεζαία καὶ μὴ δύο οὐκ παρὰ τοὺς συγγραφεῖσιν· ἀλλὰ ἐν τῇ νομίσματι ἀπαντᾷ μὴ ἐν στίχῳ δὲ κατὰ Θουκυρ. σ. 72. 10 Ἀκνωσὶς δ' ἐν τῇ σ. Τρύφων δὲ διὰ δύσκει.

7) Τεῖχος οὐδέν· τὸ τῆς πόλεως, τοῦτο ἐστὶ τὸ ὑψίστιον, τοῖς δ' Ἀστέριδι καὶ τῇ σέκῃ· ἴδε Ἀντομ. P. Σακκ. ἐν κ. τ. 1. 8) Ἐλκω καὶ ἔλκω τὸ τὴν πόλιν.

Ὁ Ἀκράθως ἀκρωτήριον τοῦ Ἄθω ἐστίν. — Παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ τάφοι πρὸς ἔω ἔβλαπον¹. — Τὴν ἀρχὴν ὀρίζει τῷ Κύρῳ πρὸς ἔω μὲν Ἐρυθρὰ θάλασσα, πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Εὐξείνιος πόντος, πρὸς ἐσπέραν δὲ ἡ Κύπρος καὶ ἡ Αἴγυπτος, πρὸς μεσημβρίαν δὲ ἡ Αἰθιοπία. — Ὁ Ἑλικὼν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὄρεων² ἐν τοῖς μάλιστα ἐστὶν εὐγεωὺς καὶ δένδρων ἀνάπλεως. — Ὁ αἰτὸς θηρεύει νεβροὺς καὶ λαγῶς.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Οὐρανισκόφωνα καὶ χειλεόφωνα.

I.

Ὁ οἶνος τὰς μὲν λύπας, ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κομίζει, τὰς δὲ φιλοφροσύνας, ὥσπερ ἔλαιον φλόγα, ἐγείρει. — Ἡ φύσις τοῖς μὲν λέουσιν ἐδῶκεν ἀλκὴν καὶ ταχύτητα³, ταῖς δ' ἄλῳπεξί πάνευργίαν. — Οἱ Ἀραβες καλοὺς ἵππους καὶ καμήλους τρέφουσιν. — Ἡ Ἰνδικὴ χώρα ἔχει φλέβας καταγεύσις παντοδαπῶν μετάλλων. — Ἡ γλαυξ⁴ θηρεύει μῦς καὶ σάυρας καὶ σφονδύλας.

II.

Τὸ κώνειον ὠρτυγι μὲν τρώφιμον⁵, ἀνθρώπων δὲ θανάσιμόν ἐστι. — Τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμηκι δὲ μύρμηξ, κόρακι δὲ κόραξ. — Οἱ φοῖνικες κατὰ τὴν Διόυν⁶ μικροὺς ἐκφέρουσι καρπούς. — Ὁ ποτάμιος ἵππος⁷ σάρκα σκληρὰν ἔχει καὶ δύσπεπτον. — Ὁ μυρμηκίων καὶ μελίτων βίος πολὺπόνος ἐστίν. — Οἱ θήριπες ἐμφύονται μάλιστα τοῖς ἀπαλαῖς καὶ γλυκέσι ζύλοις.

Ὁδοὺν τόφωνα.

I.

Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης ἐστίν. — οἱ τῆς ἀρετῆς κλώνες

παλαιοί, οὐχὶ ἐλκύν καὶ εἰλκυν, ὡσαύτως μελ. ἐλξω ἀρρ. εἰλκυσα, τὸ δὲ ἐλκύναι καὶ εἰλξαι εἶναι κοινόν· διὸ καὶ Μοῖρις σ. 134. λέγει « ἔλκει Ἀττικῶς, ἐλκύσει· Ἑλληνικῶς ». 1) Οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις ἡ ἀνατολικὴ τῶν χριστιανῶν οἱ τάφοι πρὸς ἀνατολὰς βλέπουσι. 2) Ὁ Σουΐδας ἐν λ. ἀνθίων λέγει « τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἰωσὶν οἱ Ἀττικοί... οὕτω δὲ καὶ βελίων καὶ ὀρέων καὶ ἑτέρα πλείονα Ξενοφῶν διακρίει ». Πολὺ δὲ περισσότερα καὶ συχνότερα εἶνε παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὰ συννημένα· οἷον εἰδῶν, μερῶν, ὀνειδῶν, ρακῶν, ὀρίων, κερδῶν κτλ.

3) Οὕτω τοιμασίῳ ἀττικῶς ταχυτῆς-τῆτος, οὐχὶ ταχύτης-τῆτος· καὶ ὁ Θωμ. Μαγ. σ. 473 λέγει « ἰσοτής, ὡς βραδυτής καὶ ταχυτής. η. » 4) Τὸ γλαυξ οἱ Ἀττικοὶ μὲν περισπωμένῳ, οἱ δὲ Δωριεῖς ὀξύνοισιν· ἴδε σελ. 7. σημ.

5) Ἐπιγόνδειον, κατὰλληλον εἰς τροφήν, εἰς δὲ τὸν ἀνθρώπου θανατηφόρον. 6) Διόυν ἐλέγετο ἡ Ἀφρικὴ ἄττικῶς, Ἀἰθιοπία δὲ ὑπὸ τῶν Δωριέων. 7) Οὕτως ἐλέγετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ἀπαντὰ καὶ τὸ σύνθετον ἵππο-πότημας.

ιδρώτι καὶ πόνοις φύονται.—Αἱ ἐλπίδες τρέφουσι τοὺς κενοὺς τῶν ἀνθρώπων.—Χάρις μὲν χάριν τίκτει, ἔρις δὲ ἔριν. Θάνατός ἐστι λύσις καὶ χωρισμός ψυχῆς ἀπὸ σώματος. Τὰς τῶν θεῶν εὐεργεσίας οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἀξίαις χάρισεν¹ ἀμείβεται.—Τὰ μαθήματα τοὺς νέους ἀποτρέπει πολλῶν ἀμαρτημάτων.—Ἡ ἄρκτος τοὺς καρπούς ἐσθίει καὶ ἀναθίνει ἐπὶ τὰ δένδρα διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ σώματος.—Ἀγαλίων στομάτων, ἀνόμου τ' ἀφροσύνης τὸ τέλος δυστυχία.—Ἡ ἐν Σάμῳ Ἥρα τὸ χρυσοῦν φασιν ὀρνίθων ἔχει γένος, τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιδoléπτους ταῶς.

II

Καλὸν τι θησαύρισμα κειμένη χάρις. Ἡ μεσότης² ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα.—Ἡρσιος τῷ πόδε χῶλος ἦν. Φίλει τὴν πατρίδα, κἂν ἄδικος ᾖ. Τοῖς ἀγαθοῖς διδόσιν οἱ θεοὶ ζῶν εὐδαίμονα καὶ θάνατον εὐελπιν.—Οὐκ ἐστὶ τὰ τῆς θαλάττης κύματα οὐδὲ τὰς ἀπ' οὐρανοῦ νιφάδας ἀριθμεῖν.—Τῷ πόδε καὶ χεῖρ ὁ θεὸς πρὸς τὸ συνεργεῖν ἀλλήλοιν³ ἐποίησεν. Εἰ τῷ σώματι βούλει δυνατός εἶναι, γυμνασέον τὸ σῶμα σὺν πόνῳ καὶ ιδρώτι.—Ἡ σελήνη ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἔχει τὸ φῶς.—Οἱ θρᾶκες ἀλωπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς καὶ τοῖς ὤπσι φοροῦσιν. Ἐστὶ γὰρ ψυχὸς ἐνίοτε⁴ οὕτως, ὥστε τὸ ὕδωρ πήγνυται ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ ῥίνες καὶ ὄτα ἀποκαίονται.

Υγρόληκτα.

I.

Τριπτόλεμος διὰ τοῦ ἀέρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων⁵ ἔλασεν. Ἀρίων δὲ ὁ κιθαρωδὸς ἐπὶ δελφίνος διὰ τῆς θαλάττης.—Οἱ θεοὶ πάντων ἀγαθῶν εἰσι δοτῆρες. Ἡ θάλαττα θήρας μεγίστους τρέφει καὶ φυτεύματα.—Αἱ Ἀμαζόνες γυναῖκες ἦσαν ἀνδρεῖαι περὶ τὸν Θερμόδοντα ποταμόν.—Ὡς περ τὰ τοῦ ἔαρος ἄνθη, οὕτω τὰ τῶν θνητῶν γένη οὐ πολυχρόνια, ἀλλὰ βραχύβια.—Ὁ ἄνθρωπος συνεργοὺς ἔχει πρὸς ἅπαντα χεῖρας καὶ λόγον καὶ ψυχῇ, ἀγγίνοιν.—Ἄρτεμις ἐπὶ τῶν ὤμων φερέτρην φέρει, ἐν δὲ ταῖς χερσὶ τῇ μὲν λαμπάδι, τῇ δὲ δράκοντας δύο.—Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειάτην, Ποσειδῶνα δὲ κυανοχαίτην, Ἀπόλλωνα δὲ μενιάχιον γυμνόν.

II.

Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλέου παῖδα ἔτι ὄντα ἔτρεφε πλάγ-

1) Δι' ἀνταξίων χαρίτων τοὺς ἀναμείβει.

2) Τὸ καὶ ἄλλως λεγόμενον «πᾶν μέτρον ἀρίστον» 3) Δοτικ. εἰς τὸ νὰ ἐργάζεται ἢ μὲτα μετὰ τῆς ἄλλης. νὰ βοηθῶσιν ἀλλήλους. 4) Ἐν Ὠρέῃ.

5) Ἡ Δημήτηρ διδάξασα τὸν Τριπτόλεμον, τὸν υἱὸν τοῦ Κελεῦ, βασιλέως τῆς Ἑλευσίνος τὴν γεωργίαν καὶ δούξ αὐτῷ μετὰ ταῦτα καὶ διόφρον, αὐρόμενον ὑπὸ δύο δρακόντων, τὸν ἀπασταλὲν εἰς τὴν χεῖρα, νὰ διδάξῃ τοὺς ἀνθρώπους τὴν τέχνην τοῦ σπείρειν τὸν σῖτον.

χ ναίς λεόντων καὶ συὸν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελῶς.¹ — Ὁ Κικέρων
 τῆς πατρίδος σωτήρ² ἐκαλεῖτο. — Οἱ Ἕλληνες Ἀπόλλω ὡς τοξικῆς,
 ατρικῆς τε καὶ μαντικῆς εὐρετὴν ἐτίμων. — Οἱ παλαιοὶ Πουσεῖδω τὴν
 γῆν σείειν ἐνόμιζον, καὶ ἡγοῦντο τοὺς σεισμοὺς τοῦ Ποσειδῶνος ἔργον.
 — Ἡ τοῦ Ἀγάθωνος σοφία ἐπιφανὴς ἐγένετο ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλή-
 νων πλέον ἢ τρισμυρίους³. — Αἱ ἀκτῖνες καὶ τὰ βέμματα τοῦ πυρὸς
 τοῖς σώμασι φῶς καὶ θερμότητα προσβάλλουσιν⁴. — Ἀργύριον καὶ
 χρυσίον⁵ οὐ βελτίους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους. — Διὰ τὴν τοῦ Ἑκτορος
 ἀνδρείαν ἢ τῶν Τρώων πόλις πολὺν χρόνον ἐσώζετο.

Ὄνόματ' ἔχοντα χαρακτῆρα δύο σύμφωνα.

I.

Χίμαιρα εἶχε προτομὴν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην
 δὲ κεφαλὴν μέτην αἰγός, δι' ἣς πῦρ ἀνίει⁶. — Ξενοφῶν ἐκαλεῖτο Ἀτ-
 τικὴ μέλισσα γλυκύτητι τῆς ἑρμηνείας. — Οἱ Ἀρεοπαγῖται⁷ ἐν νυκτὶ
 καὶ σκότῳ ἐδίκαζον. — Ἰνώμη γερόντων ἀσφαλεστέρα νέων⁸. — Πο-
 θεὶ ἀνθρώπος νύκτα μεθ' ἡμέραν, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, καὶ δίψαν
 μετὰ μέθην⁹. — Θάνατος πᾶσι κοινός ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖος ἀνθρώποις.
 — Νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ σοφωτέρῳ εἰκεῖν κόσμιον. — Ἡ σφιγξ
 πρόσωπον μὲν εἶχε γυναικός, στήθος δὲ καὶ βᾶσιν καὶ οὐρὰν λέοντος
 καὶ¹⁰ πτέρυγας ὀρνίθου.

II.

Τοῖς Πλάτῳ καὶ Ξενοφῶντι βιβλίαις καλὸν Ξωκράτους ἐγκώ-
 μιον ἔνεστι¹¹. — Γῆρας λεόντων κρείττον ἀχμαίων νεβρῶν. — Διήρουν
 οἱ Πυθαγόρειοι τὰς ἡλικίας τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσσαρα μέρη, παιδός,
 νεανίσκου, ἀνδρός, γέροντος· καὶ τούτων τῶν ἡλικιῶν ἐκάστην ὁμοίαν
 ἔφασκε εἶναι ταῖς κατὰ τὸν ἐνικυτὸν τῶν ὥρων μεταβολαῖς¹², τὸ μὲν
 ἔαρ τῷ παιδί διδόντες, τὴ δὲ θέρος τῷ νεανίσκῳ, τὸ δὲ φθινόπωρον

1) Διὰ σπλάγχχνων καὶ μυελῶν. 2) Διότι ὕπατος ὢν εἶχε σώσει τὴν Ρώμην ἐκ
 τῆς προμερῆς τοῦ Κατρίνα συνωμοσίας. 3) Ἐνώπιον τρισμυρίων (τριᾶκοντα χι-
 λιάδων) καὶ περισσούτων μαρτύρων (ἐκ τῶν Ἑλλήνων. Παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικαῖς
 ἀντι τοῦ πλέον ἢ ἀπαντὰ συνήθως πλεῖν ἢ, πλεῖν ἢ μύριοι κτλ. 4) Αἱ ἀ-
 κτῖνες κτλ. ῥίπτουσιν ἐπὶ τὸν σωματικὸν φῶς. 5) Ἀργύρος καὶ χρυσὸς εἶνε τὰ μι-
 κτάλλα ἀργύριον δὲ καὶ χρυσίον τὰ ἐξ αὐτῶν νομίσματα.

6) Ἀνίει ὀρθῶς — ἔξελκεται γ. πρὸς τοῦ παρὰ τοῦ ἀνιήαι οὐχὶ ἀνίη.
 διότι ἡν ἴσως ἴσθι ἐσθλατίζετο ὁ παράτακτος παρὰ τοῖς πλάκαιοις, οὐχὶ ἴη.
 ἴης ἴη κτλ. 7) Οὕτως ὀρθῶς γράφεται Ἀρεοπαγῖται ἐκ τοῦ Ἀρεος καὶ
 Πάγος· τὸ δὲ Ἀρεοπαγῖται μετὰ εἶναι ἐσφαλμένον. 8) Ἰνώμης νῆων. 9)
 Ἡ ποικιλία εἶνε ἢ τὰ μέγιστα τὸν ἀνθρώπον εὐφραίνουσα, ἢ δὲ μονοτονία εἶνε
 εἰς αὐτὸν ἀρέστος. 10) Λέγεται μὲν-δὲ-καὶ κτλ. πολλάκις ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ τελευταί-
 ου δὲ τίθεται καὶ ὅλον μὲν-δὲ-καὶ.

11) Ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Πλάτωνος κτλ. ἐνυπόκειται λαμπρὸν ἐγκώμιον τοῦ Ξω-
 κράτους. 12) Εἰλεγον ὅτι ὁμοίαι μετὰ τὰς μεταβολὰς τῶν τεσσάρων ὥρων τῶν
 ἔτους, ἔαρος, θέρος, φθινοπώρου, χειμῶνος.

τῷ ἀνδρί, τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι. — Πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, ἀνδράσι τε καὶ γυναιξί, καὶ παισὶ καὶ γέροισι, πένησί τε καὶ βασιλευσὶν ὁ θάνατός ἐστιν ἐπικείμενος.

Ὅνόματα συγκοπτήμνα.

I.

Ὠρώμεν τοὺς ἀνδρας τοὺς καλοὺς κάγαθους¹ ἐπὶ τῷ δικαίῳ φιλοτιμουμένους. — Πειθαρχία ἐστὶ τῆς εὐπραξίας μήτηρ. — Πατὴρ ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ². — Βίης Πριηνεύς κόρῃσι αἰχμαλώτους λυτρώσάμενος Μεσσηνίας εἰς τὴν Μεσσήνην ἀπέστειλε τοὺς πατέρας αὐτῶν. — Αἱ Πλειάδες θυγατέρες ἦσαν ἑπτὰ Ἀτλαντος καὶ Πληϊόνος τῆς Ὠκεανοῦ. — Χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν πρὸς γαστέρα ὧτα οὐκ ἔχουσιν³.

Ἐπὶ Πανδίωνος Δημήτηρ⁴ καὶ Διώνυτος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον· ἀλλὰ Δημήτρα Κελὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διώνυσον δὲ Ἰκάριος. — Οἱ πλανῆται τοῖς ἀπλανέσιν ἀστράσιν ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς ἀντιφέρονται⁵. — Πολλοῖς τὸ γῆρας ἐστὶ χαλεπὸν ἔαρος. — Τὰ κέρα ἐστὶ τῶν βοῶν ὄπλα. — Ἔστι νῆσος οὐ πολὺ ἀπέχουσα τῆς Σαρδοῦς Κύρνος καλουμένη· οἱ δ' ἐγγώριοι τροφαῖς χερῶνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κρέσιν.

II.

Προσῆκει κοινὴν πάντων μητέρα πατρίδα νομίζειν. — Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις πατὴρ καὶ μητὴρ ἐστὶν ἄμεινον. — Καλῶς λέγουσιν οἱ φάσκοντες τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὴν εἶναι. — Αὐκοῖσι τὰς γυναῖκας μᾶλλον ἢ τοὺς ἀνδρας τιμῶσι καὶ κληρονομίας ταῖς θυγατράσι λείπουσιν ἢ τοῖς υἱοῖς. — Διογένης τὴν γαστέρα Χάρυβδιν ἔλεγε τοῦ βίου. — Κρατεῖν ἐθίζου⁶ γαστὴρ καὶ ὕπνου. — Ἐλευθέρου ἀνδρός ἐστὶν⁷ αἰεὶ τάλπηθ' λέγειν.

Οἱ δεινροὶ καὶ φυγόπανοι ἐπιπόνως διὰ τοῦ γῆρα περῶσι. — Τοῦ γῆρα ἀνθος ἐστὶν ἡ σωφροσύνη. — Οὔτε πᾶν γῆρα θαρσεῖν⁸ οὔτε νεότητα χρὴ παντάπασιν ἀποδοκιμάζειν. — Φόλος Κένταυρος, ὃ Ἡρακλῆς ποτε ἐπεξενώθη⁹, Ἡρακλεῖ μὲν ὀπτά περεῖχε τὰ κέρα, κύ-

1) Οὕτω κατὰ κράσιν πάντοτε ἀπαντᾷ παρὰ τοῖς παλαιῖς, οὐδέποτε δ' ἀνευ κρέσιν· ἴδε ἀνωτέρω καὶ καλοκαρχαδία σελ. 14. σημ. 6. 2) Ἀνάγκη ἐστὶ τοῖς παισὶ πείθεσθαι τῷ λόγῳ τοῦ πατρός. 3) Τοιούτων καὶ τὸ κοινὸν « ε » τοῦ κυφου τὴν πῶρτα ὅσον θέλῃς βρῖντα ». 4) Δημήτηρ-τρος (=Γα=διά=μήτηρ;) εἶνε τὸ ὄρθον καὶ δόκιμον, μεταγενέστερον δὲ τὸ Δημήτρα ἢ Δημήτρα καὶ αἰτ. Δημήτραν ἢ Δημήτραν ἂν καὶ ἐν Πλάτων, Κρατύλ. σ. 402. ἀπαντῶμεν αἰτ. Δημήτραν. 5) Φέρονται τοῖς ἐναντίον, τοῦτέστιν οἱ μὲν πλανῆται ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς, οἱ δὲ ἀπλανεῖς τοῦναντίον ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς. 6) Συμβίβζε σκυτὸν νὰ ἦσαι κύριος κυλίας κτλ. 7) Ἰδίον. 8) Οὕτω κατὰ τὴν παλαιὰν Ἀττικὴν διάλεκτον θαρσεῖν ἀντίθαρρεῖν ὡς ἔστιν. Τυρσινὸς ἀντὶ ἄρρηγ, Τυρρηνὸς κτλ. 9) — Ἐφίλοξε νήθη. Οὕτω δὲ γραπτὸν κατὰ Θωμ. Μαγ. σ. 330 ἐπεξενώθη ἐχὶ ἐξ ἐπεισίσθη.

τὴς δὲ ὤμοις ἐχρῆτο. — Θυμάζω μάλλον τοῦ γήως τὴν σωφρο-
νοῦσαν νεότητά· τὸ μὲν γὰρ ἐν τῷ λιμένι μένει καὶ διαφεύγει τὸν
κίνδυνον, ἡ δ' ἐν τῷ πελάγει πολλοῖς τοῖς πνεύμασι μαχομένη¹ δι-
ασώζει τὸ σκάφος.

Φωνηεντολόγητα.

I.

Ὁ ἄνθρωπος συνέσει ὑπερέχει τῶν ἄλλων ζώων, καὶ δίκην² καὶ
θεοὺς μόνος νομίζει. — Ἐν τῇ Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐράς ἔχει τὸ
πλάτος πῆχους. — Πιάνονται αἱ σύες κριθαῖς, κέχροισι, σύκοις καὶ
ἀχράσι³. — Πέντε αἰσθήσεις ὁ ἄνθρωπος ἔχει. ἀφῆν, ὄραειν, ἀκοήν,
γεῦσιν, ὁσφρησιν. — Οἱ ὄφεις ἐσθίουσιν θρίθικα καὶ θηρία καὶ κατα-
πίνουσι τὰ ὦα — Αἱ ἀρεταὶ μαθήσει καὶ μελέτῃ αὐξάνονται. — Ἀθη-
ναῖοις καὶ ἔξω τῆς πόλεως ἐν τοῖς δῆμοις καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς θεῶν
ἔστιν ἱερά καὶ ἡρώων καὶ ἄλλων τάφοι. — Ἡ Πιτυοῦσα νῆσος τὴν
προσθηγορίαν ἔχει ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πιτύων. — Ὁ Νεῖλος ἐπάγει⁴
αἰ νέαν ἰλύν. — Ὑπὸ τῷ μετώπῳ τοῦ ἀνθρώπου ὄφρυες εἰσιν, ὑπ' ὄφρυ-
σιν ὀρθαλμοί. — Ἡ μὲν φύσις ἀνεῦ μαθήσεως τυφλὸν, ἡ δὲ μάθησις
ἀνεῦ φύσεως ἐλλιπές⁵, ἡ δὲ ἀσκησις ἀνεῦ ἀμφοῖν ἀτελής.

Ὁ Σωκράτης τὴν κατὰ γνώσιν⁶ τοῦ θανάτου πράγματα καὶ ἀνδρα-
δείατα ἤνεγκε. — Τῶν δυστυχουμένων εὐτυχῆς οὐδεὶς φίλος. — Δι-
καιὸν ἔστιν ἔλθειν οὐ τοὺς ἀδίκους τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοὺς παρὰ
λόγον δυστυχουντας⁷. — Οὐκ ἐν ἰσχυροῖς ἰσχυρότατος, αὐδ' ἐν τα-
χείαι τάχιστος, ἀλλ' ἐν ἀγαθοῖς καὶ σώφροσιν ἄριστος καὶ σωφρονέ-
στατος, τῆς μεγίστης τιμῆς ἀξίος ἔστι. — Δαίδαλος ληφθεὶς ἐπὶ
Μίνω διὰ σοφίαν ἠναγκάζετο ἐκείνῳ δουλεύειν.

Βεβαιόταται φίλῃ εἰσὶ γονεῦσι πρὸς παῖδας καὶ παισὶ πρὸς γονεάς.
— Φωκαεῖς φεύγοντες τὴν βασιλείας⁸ δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν
ἀπώκησιν. — Θησεὺς ζήλωτής ἦν τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς. — Βασι-
λεὺς μὲν Ἄργους⁹ Τήμενος ἦν, Μασσῆνης δὲ Κρεσφόντης, Λακεδαι-
μονος δὲ Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης. — Πολύγωντος ὁ Θάσιος καὶ Διο-

1) Ἡ δὲ (νεότης) εἰς τὸ πέλαγος μαχομένη ταῖς πολλαῖς τρίκυμναις (κατὰ τῶν
πληθὺν τρικυμίων τοῦ βέου).

2) Δικαιοσύνην. 3) Δι' ἀγρίων ἀπίων ἐκ τοῦ ἀχράς γίνεται ἡ παρ' ἡμῶν ἀχλάδα,
ἐναλλαγῇ πραγμάτων ὡς πλῶρα ἀντὶ πλῶρα, κτλ. 4) Φέρει ἀπαύτως ἐν αἰς
χώραις ῥέει. 5) Οὕτω πρέπει νὰ γράφηται ἐλλιπές διὰ τοῦ ὅχι ἐλλιπές διὰ
τοῦ εἰς, ὡς λέγει ὁ Σουΐδας ἐν λ. ἐλλείπων.

6) Τὴν κατὰ δίκην. 7) Ἀλλ' ἐκείνους πρέπει νὰ ἐλεῶμεν, ὅτινες δυστυχῶσι
παρὰ λόγον, ἐναντίον τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ἀνεῦ εὐλόγου αἰτίας.

8) Τοῦ βασιλείας τῆς Περσίας Κύρου τοῦ Μεγάλου 9) Ὅτε εἰσέβαλλεν οἱ Λω-
ρεντίς εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἐκυβέρνησαν τὴν Ἀρχολίδα, Μασσηνίαν καὶ Λα-
κεδαιμονίαν (1104 π. Χ.) βασιλεῖς μὲν τῷ Ἄργῳ ἔγενετο ὁ Τήμενος κτλ. 1) Σω-
κράτης.

νόσιος ὁ Κολοφώνιος γραφές¹ ἦσταν. — Οὕτε τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ὅπλα τῷ Θερσίτῃ, οὕτε τὰ τῆς ψυχῆς ἀγὰθ τῷ ἄφρονι ἀρμόττει. — Πρέσβεις περὶ εἰρήνης οἱ Ἀθηναῖοι εἰς Σπάρτην ἐπεμψαν. — Τάφος κοινός + χῶρος ἅπασι, πένθει τε καὶ βασιλευσιν.

Σοφοκλῆς ὁ τραγωδοποιός ὑπὸ τοῦ Ἰσφώντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρκοινίας² κρινόμενος ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ ἐπιδεικνύμενος δια τοῦ δράματος ὅπως τὸν νοῦν ὑγιάζει, ὡς τοὺς δυναστὰς τὸν μὲν ὑπερθαυμάσαι, καταψήφισασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μανίαν³. Ἦθος πονηρὸν φεῦγε καὶ κέρδος κακόν. — Τὸ τῶν βροτῶν γένος τοῖς ἀνθρώποις μάλιστα λυσιτελές ἐστιν. — Ἀγασίλκος ἐν δυσὶν ἐστὶν πλέον τῶν ἑκατὸν ταλάντων τῷ θεῷ ἐν Δελφοῖς δεκάτην ἀπέθυσε⁴. — Τὰ νίκη τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν πόλεων τοῖς πολίταις ἐστί λυπηρὰ. — Σέλας⁵ ἐστὶ πυρὸς ἀθρόου ἑξαψις ἐν ἀέρι· πολ- λάκις δὲ τῶν σελάνων τὰ μὲν ἐπιμένει πλείονα χρόνον, τὰ δὲ πα- ραχρῆμα σβέννυται.

Ζεὺς εἶχεν ἐκ Μνημοσύνης θυγατέρας Μούσας, πρώτην Καλλιόπην, εἴτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἑρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολύμνιαν. — Αἰδοῖ μὲν πρόσσεσι σέβας, φόβῳ δὲ μίσος⁶. — Παισὶν αἰδῶ χρὲ πολλήν⁷, οὐ χρυσὴν καταλείπειν. — Ἀπὸ Κύρ- νου τῆς νήτου εἰς Σαρδῶν τὴν νῆσον πλοῦς ἐστὶν ἡμέρας ἡμισείας, ἀπὸ Σαρδουῶς δὲ εἰς Λιδοῦν πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός.

II.

Πάσης πράξεως τὸ τέλος πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐξέταξ. — Μῆτε ἐν + ἰχθύσι φωνὴν μῆτε ἐν ἀπιδεύτοις ἀνθρώποις σοφίαν ἐπιζητεῖ. — Ἡ μὲν τοῦ σώματος ἰσχὺς γηράσκει, ἡ δὲ τῆς ψυχῆς ῥώμη τῶν ἀγα- θῶν ἀνδρῶν ἀγήρατός ἐστι. — Βίαις δεινότατος ὢν δικας εἰπεῖν⁸, ἐπ' ἀγαθῷ τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρῆτο⁹. Ἰσχύον τῇ ψυχῇ αἰροῦ μῆλ- λον ἢ τῷ σώματι. — Ταῖς μὲν πόλεσι τὰ τεῖχε, ταῖς δὲ ψυχαῖς ὁ + ἐκ παιδείας νοῦς¹⁰ κόσμον καὶ ἀσφάλειαν παρέχει. — Στάσεις ἢ γε ἀδικία καὶ μίση καὶ μάχας παρέχει, ἡ δὲ δικαιοσύνη ὁμόνοιαν καὶ

2) Ὃπερ νομίζεται ἰσοδύναμον τῷ ἔνικτ ἢ περὶ παρανομίας κρινόμενος, διὰ πα- ράνοιαν (παρὰφροσύνην). 3) Ὡς τε οἱ δικασταὶ τὸν μὲν Σοφοκλῆα ὑπερθαύμασαν, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ καταδικασάν ὡς τρελλόν. 4) Ὃτε ἦν ἐν Αἰεία (396 π. — Χ') καὶ εἶχε καταπολεμήσει τοὺς σατράπεις τῆς Περσίας. 5) Εἶνε λέξις μάλλον ποιητικῇ.

6) Ὃταν μὲν ἐντροπαυμῶς τινα τὸν σιδομένην, ὅταν δὲ τὸν φοβώμεθα, τὸν με- σοῦμεν. 7) Εἰς τὰ τέκνα μας πρέπει καὶ δίδωμεν μάλλον καλὴν ἀνατροφὴν, ὥστε ὅταν παρουσιάζονται εἰς τινα καὶ κυκκινῇ τὸ πρόσωπόν των κτλ.

8) Νά ἐκθέτῃ τὰς τῶν δικῶν ὑποθέσεις μεγίστην ἔχων δικαστικὴν ἱκανότητα. Ἴδε καὶ Εὐν. Ἀπομν. 4 §. 1. 9) Μαχηρίζετο εἶτι τὴν ἰσχύον τῶν λόγων (τῇ ρητορικῇ τοῦ δεινότητος) διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος. 10) Ὁ νοῦς, ὅστις εἶνα πλανημένος ὑπὸ τῆς παιδείας.

φιλιαν.— Ἀριστοτέλης τριῶν ἔφη δεῖν παιδεία¹, φύσεως, μαθήσεως, ἀσκήσεως. Αἱ ἐγγέλεις μάλιστα νέμονται τῆς νυκτός.

Θαλῆς· ὁ Μιλήσιος ἐρωτηθεὶς, πόσον ἀπέχει τὸ ψεῦδος τοῦ ἀληθοῦς, ὅσον, ἔφη, ὀφθαλμοὶ ὥσιν Ἀντισθένης οἰκῶν ἐν Πειραιεὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν τοὺς τετραράκοντα σταδίους² ἀνιών ἦκουε Σωκράτους.— Τὴν κακίστην δουλείαν οἱ ἀκράτοις δουλεύουσιν³.— Ἐπαμεινώνδας⁴ πατὴρ ἦν ἀφανοῦς.— Αἱ ἔλαφοι καὶ δορκάδες καὶ οἱ ἄγριοι οἴες⁵ καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι ἀσινεῖς⁶ εἰσιν.

Αἱ τῶν γυνέων τιμαὶ τοῖς ἐγκόνοις εἰς καλὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς θησαυρός.— Ἐξῆν καὶ τῷ Ἀχιλλεὶ ζῆν⁷ καὶ βασιλεύειν τῶν Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέστορι ἐν Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν, καὶ τῷ Ὀδυσσεὶ οἴκοι μένειν ἢ παρὰ Καλυψοῖ ἀγῆρω ὄντι καὶ ἀθάνατῳ ἀλλ' οὐχ εἴλετο ἀθάνατος εἶναι⁸ ἀργὸς ὢν.— Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῇ ἐπὶ Μαραθῶνι μάχῃ Πλαταιεῖς⁹ μόνους συμμάχους εἶχον. Ἡ Λακεδαιμόνιος μετὰ τὴν κτίσιν τῶν Δωριαίων¹⁰ αἰεὶ ἀτυραννευτός ἦν.— Οἱ Κρήτες διαφερόντως¹¹ τιμῶσι τοὺς ἥρωας, Μίνω¹² καὶ Ῥαδάμανθυν καὶ Σαρπηδόνα.

Ὁ Περικλῆς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐκ μεγάλης μεγίστην καὶ πλουσιωτάτην ἐποίησεν.— Ἐπὶ τῇ τῆς Οἴτης ἀκρωρεῖα ἐθύετο¹³ Ἡρακλεὶ εἰς μνήμην τοῦ παλαιοῦ παθήματος.— Τὸ τῶν καλῶν πράξεων κλέος μόνιμον ἐστίν. — Ἐλένη καὶ τῷ γένει καὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ δόξῃ πολὺ διήνεγκε πασῶν γυναικῶν — Μέγχα τὸ εὐτέλες καὶ αὐτὰ ρεκε

1) Τρία εἶναι ἀναγκαῖα ἵνα γένη τις πεπαιδευμένος.

2) Οὗς δὴλον ὅτι ἡ πάλαις Ἀθῆναι ἀπέχουσι τοῦ Πειραιῶς. 3) Οἱ ἀκράτοις εἶναι διπλοὶ τῆς κακῆς δουλείας. 4) Γραφεται Ἐπαμεινώνδας καὶ Ἐπαμεινώνδας. Καὶ ἡ μὲν διὰ διφθόγγου εἰ γραφὴ φαίνεται ὅτι εἶναι Ἀττικὴ, ἡ δὲ διὰ ψιλοῦ ἡ Βοιωτικὴ καὶ τῶν μεταγενεστέρων συγγραμμάτων ἴδια· ὁ Κοραῖς ὁμῶς εἰκάζει ὅτι πρέπει τὰ γραφεται Ἐπαμεινώνδας. Ξεν. Ἀπομν. καὶ Πλάτ. Γεωργ. σ. 247. β. Κατὰ Σόλ. Ἀριστ. Ἠθ. 930 τοὶ Ἴωνες δισούλλαθω· λέγουσιν οἱς, οἱ δὲ Ἀπτικοὶ μονοσυλλαθῶς Ἀττικοί, πρόβατα Ἑλληνες οὐ ὅτι καὶ ἐν τῷ πληθ. ὄνομα οἴες ἢ οἴς κατὰ τοὺς Ἀπτικούς καὶ οἴες κατὰ τοὺς Ἴωνες τρισυλλαθῶς τὰ πρόβατα εἰσόντο. 5) Ἀντὶ τοῦ συνήθους παρὰ τοῖς πεζοῖς ἀελαθεῖς· ἴδε καὶ Ἀναμ. Περ. Σαχλ. ἐν λ. σίνουσι.

7) Τὸ ζῆν, τιμᾶν (ἀντὶ ζᾶν, τιμᾶν) κτλ. ἀνεῖ υπογεγραμμένου ἴωτα πρέπει νὰ γραφῆται, ὡς οὕτως τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμμάτου τῶν περισπωμένων ἐν καὶ οὐκ εἶναι ὡς ἀποδεικνύεται ἐπὶ καὶ ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν. 8) Ἀλλὰ δὴν προειμύσεν ὁ Ὀδυσσεὺς νὰ ἦναι ἀθάνατος, ἀργὸν βίον διάγων. 9) Οἱ πολῖται τῶν Πλαταιῶν Πλαταιεῖς εἰσόντο, ἀπαικώτερον Πλαταιεῖς ἢ ὡς ἐν Θεουκλ. 3 4 Πλαταιεῖς, καὶ αἰτ. πληθ. Πλαταιεῖς ἢ Πλαταιεῖς. Οὕτω καὶ Ἀριστ. Βατρ. 76. ἴδε καὶ σελ. 7. σημ. 8. 10) Λέγεται καὶ συνηρημένος· παρὰ τοῖς Ἀπτικοῖς Δωριῶν ἀντὶ Δωριέων. 11) Μὲ ἐξόχους τιμας τιμῶσι. 12) Τὸν ἥρωα, τὸν Μίνω, τὸν Ἀπόλλω, τὸν Ποσειδῶν ἀνεῖ τοῦ ν' Ἀπτικοί· τὸν λαγὼν καὶ τὸν νεῶν, καὶ τὸν λαγὼν ἀνεῖ τοῦ ν' ἢ σὺν τῷ νη. Ημερῶν. Φίλιπ. σ. 438 Περικλ. ἄλλ' ἐν τῷ Μινῶι τοῦ Πλάτωνος ἀναγινώσκεται καὶ αἰτ. Μίνων, ὡς καὶ παρὰ ἄλλοις συγγραφεῖσι.

13) Ἐπειὰ ἐγένετο πρὸς τὴν τοῦ Ἡρακλεῖος· διότι ἐπαυθῆς ἐνθυμῆς τὸν πρὸς τῆς ἀπαμεινῶνδας ἀποφθεῖναι τὸν ἡρώα ἡρώατος ἀπὸ τῆς ἀπαμεινῶνδας

ἔτι τῆς ἐπιθυμίας ἅμα καὶ φροντίδος ἀπαλλάττει τῶν περιττῶν. — Οἱ θεοὶ τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπόρισαν ἐπικούρον ψυχῶν καὶ σκοτούς.

Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσει, ἐὰν πρῶτον ἄρξῃ σαυτὸν αἰδεῖσθαι. — Εἰς τὴν Ἀργώ, τὴν πρῶτην τῶν Ἑλλήνων μακρὰν ναῦν¹, εἰσεβῆ καὶ ὁ Ἡρακλῆς. — Κλωθὴ καὶ Λάχεσιν καὶ Ἄτροπον ἐκάλουν Μοῖρας. — Πλούτος ἔβριν τίκτει ἢ φειδῶ βίου. — Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις ἦσαν παῖδες Ἀθητός.

Ἀνώμαλα Οὐσιαστικά.

I.

Ζεὺς ὑπὸ τῶν νυμφῶν τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι ἐτρέφετο. — Ὁ ποτάμιος ἵππος ὧτα καὶ φωνὴν ἔχει ἵπποι παρεμφερῆ², τὸ δὲ ὅλον κύτος³ τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι⁴· τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ χώρας βιθρῶσκει τόν τε σίτον καὶ τὸν χόρτον. — Οἱ ἀγαθοὶ ἵπποι τὰ γόνατα ὑγρὰ⁵ ἔχουσιν. — Ἐρχεται εἰς τὴν αἰκίαν διὰ τῶν τοῦ ἀνδρὸς πράξεων τὰ κτήματα⁶ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, δαπανᾶται δὲ διὰ τῶν τῆς γυναικὸς ταμιευμάτων⁷ τὰ πλείστα. — Γλαῦκος ἔτι νήπιος ὑπάρχων μὴν διώκων εἰς πίθων μέλιτος⁸ ἔπεσεν.

Ὁ φιλοποιμὴν ἐπέσειε τοὺς πολίτας ἀντὶ θυροῦ καὶ δόρυκτος ἀσπίδα λαβεῖν καὶ σφρίσσαν. — Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει. — Ὁ θεὸς ἀμφιένυσσι τὰ ζῶα πυκναῖς τε θοιρῇ καὶ στερεοῖς δέρμασιν. — Οἱ τῶν Περσῶν βρασιλέως περὶ ἄδεισαι κατὰ σκεῦδασμένοι ἦσαν δένδρεσι⁹ καὶ τοῖς ἄλλοις ἵπποι καλοῖς, ὅσα ἡ γῆ φέρει. — Εἰ καλὸν ἔχει τις σῶμα καὶ ψυχὴν κακὴν, καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν. — Ἐξέζη ἦσαν νῆες χίλιαι ἐν τῇ ἐν Σκληρῶνι ναυμαχίᾳ. — Λυκαῦργος τοῖς μαιρακίοις ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπέταξεν ἐντὸς τοῦ ἱματίου τῷ χεῖρι¹⁰ ἔχειν. — Ἡ βροῦς καὶ τῇ τοῦ γάλακτος χορηγία καὶ τῇ τοῦ δέρματος εὐχρηστικῇ τοῖς ἀνθρώποις πολλὰς παρέχεται χρεῖας¹¹.

1) τὸ πρῶτον τῶν Ἑλλήνων πλεμικὴν πλοῦν· ταῦτα δ' ἦσαν διὰ τὴν ταχύτητα πάντα μυρᾶ.

2) Τοῖς τοῦ ἵππου παρεμφερῆ, παρόμοια. 3) Κύτος λέγεται πᾶν τὸ κοῖλον, τῆς αὐτῆς ἕξης τῷ καὶ ὕβρι, καὶ πᾶν, καὶ πᾶσι λλον, κύτος ἡμέτερον κύπι (προμ. κυρπῆ=πῆ) κυπῆρι, ἐνταῦθα δὲ σημαίνει τὸ ἀπὸ αὐτῆς μέχρι εἰδέναι κύτος· ἔστι τὸ παρ' ἡμῶν κουφάρι. 4) Μαλακὰ καὶ εὐκίνητα γόνατα ἀντιθέτως τῶν κακῶν ἵππων οἵτινες ἔχουσιν αὐτὰ πικρὰ ἢ τι τραχὺ καὶ ταταμένα. 5) Αἱ περιουσίαι. 6) Διὰ τῶν τῆς γυναικὸς ταμιεύσεων, οἰκονομῶν. 7) Πλήρη μελίστος ἢ ἐχόντα μέλι. 8) Δοτ. εἰς ὄνομα πλοῦ. δένδρεα ἢ δένδρεα. Περὶ τούτου δὲ λέγει ὁ Μακρίς σ. 132 «δένδρεα· ξενόφων, δένδρεα Θεουκεδίδης». Ἄλλα καὶ δένδρεα σημαίνει καὶ παρὰ ξενόφωντι καὶ παρὰ Πλάτωνι. Τὸ χεῖρι, τὸ ἡμέρα καὶ ἄλλοτε παρὰ τοῖς παλαιαῖς, οὐχί τοι χεῖρι, τὰ ἡμέρα καὶ. 10) Πολλὰς χρηστικὰς, ὠφελίμους.

11) Δοτ. εἰς ὄνομα πλοῦ. δένδρεα ἢ δένδρεα. Περὶ τούτου δὲ λέγει ὁ Μακρίς σ. 132 «δένδρεα· ξενόφων, δένδρεα Θεουκεδίδης». Ἄλλα καὶ δένδρεα σημαίνει καὶ παρὰ ξενόφωντι καὶ παρὰ Πλάτωνι. Τὸ χεῖρι, τὸ ἡμέρα καὶ ἄλλοτε παρὰ τοῖς παλαιαῖς, οὐχί τοι χεῖρι, τὰ ἡμέρα καὶ. 10) Πολλὰς χρηστικὰς, ὠφελίμους.

II.

Τὸ γάλα τῆς παιδείας ὑγία τροφήν παρέχει. — Ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου ἱερῷ δρυὸς ἵ λόγοι μαντικοὶ πρῶτοι ἐγένοντο. — Ὁ πάπυρος φύεται οὐκ ἐν βάθει τοῦ ὕδατος, ἀλλ' ὅσον ἐν δύο πήχεσι, μήκος δ' ἔχει οὐχ ὑπὲρ δέκα πήχεις. — Τὰ ὄμματα τῶν ὧτων ἐστὶ πιστότερα. — Ὁ ἰχθυῶν παραπλήσιός ἐστι μικρῷ κυνί. — Τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων εἰργουσιν. — Ἦν Κύρω τὸ σημεῖον ἀετός ἐπὶ δόρατος μακροῦ. — Τὸ ἔλκειον τοῖς φυτοῖς ἀπασίν ἐστὶ πάγκακον καὶ ταῖς θριξὶ πολέμιον, πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου. — Ὁ κότυφος ποιεῖ νεοτείαν ἐπὶ τῶν δένδρων ἐκ τριχῶν καὶ ἐρίων. — Χερσὶν ὅμοιοί εἰσιν οἱ ψилоί, ποσὶ δὲ τὸ ἵππικόν, ἡ δὲ φάλαξ στέρνω καὶ θώρακι, κεφαλῇ δὲ ὁ στρατηγός. — Θηρεύουσι τοῖς μὲν κυσὶ τοὺς λαγῶν, οἱ κυνηγαί, τοῖς δ' ἐπαίνοις τοὺς ἀνοήτους οἱ πολλοί, — Ἡ ἐν Κερκύρα ναυμαχία Ἑλλήσι πρὸς Ἑλλήνας νεῶν πλῆθει μεγίστη τῶν πρὸ αὐτῆς γεγέννηται. — Ἀλόγιστοί ἐσιν οἱ δι' ἐλπίδα μειζόνων τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προΐενται. — Ἡ παρὰ τὸν Ἰσικηνὸν Ἀραβία θρεμμάτων παντοδαπῶν πληθύνει καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

Θ ε τ ι κ ά.

I.

Σοφία μόνη τῶν κτημάτων ἀθάνατος. — Ἐν Κιλικίᾳ πεδίον ἦν μέγα καὶ καλὸν καὶ ἐπίρρυτον καὶ δένδρων παντοδαπῶν σύμπλεων καὶ ἀμπέλων. — Παχεῖα γαστήρ λεπτὸν οὐ τίχτει νοῦν. — Ἡ Βρετανικὴ τῷ σχήματι τρίγωνος οὕσα παραπλήσιος τῇ Σικελίᾳ τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκώλους ἔχει. — Οὐ τὸ χρυσοῦν ἀκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασώζον ἐστὶ. — Σικελία νῆσός ἐστιν εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος. — Κολάζειν μὲν δεῖ τοὺς φιλοψευδεῖς, φιλεῖν δὲ τοὺς φιλαλήθεις.

Τράπεζαν πολυτελῇ μὲν τύχη παρατίθκειν, αὐτάρκη δὲ σωφρο-

1) Πρῶτοι ἐγένοντο λόγοι μαντικοὶ δρυὸς ἦτοι ἐκ δρυός. Πλείους παρὰ ταῖς παλαιαῖς, λόγοι γίνονται περὶ τῆς Δωδωναίας δρυός ἢ τῶν Δωδωναίων δρυῶν ἐξ ὧν μαντεία ἐλαμβάνοντο. Ὁ Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις 1168 λέγει αὐτῆς πολυγλώσσου δρυὸς καὶ αὖς τῆς παλαιᾶν φησὶν αὐδῆσαι ποτε Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πέλειάδων. Ὁ δ' Αἰσχύλος ἐν Προμ. 830 ἵνα μαντεία θάκῃ τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός, τίρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρυέων. 2) Περύπου. 3) Ἡ στρατιωτικὴ σημαία τοῦ Κύρου ἦτο ἀετός προσσηκνήμενος ἐπὶ δόρατος μακροῦ. 4) Οἵτινες ἀπορίπτουσιν ὅσα ἔχουσιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν διότι ἐλπίζουσι νὰ ἀπὸλαύσῃσι μεγαλειτέρα. Οὕτω λέγει καὶ ἡ κοινὴ παροιμία ἀκάλλιον πέντε καὶ ἑς τὸ χεῖρ, παρὰ δέκα καὶ καρτέρειν. 5) — Πλῆρες. τινὰ δὲ τῶν χειρογρ. ἔχουσιν ἐμ πλεων Εἰς Ἀν. 1. 2. 22.

6) Βάλλει εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἦτοι ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐν ταῖς ἐπιχειρήσεσιν τοῦ βοηθούμενος δύναται νὰ γείνη πλεόνους καὶ πολυτελεῖ τίτε νὰ ἔλτ τράπεζαν, ὅταν ὅμως ᾖν σώφρων ἦτοι φρόνημας, πάντοτε θάλας ἔχει τὴν τοῦ

σύνη. — Οἱ μὲν ἀκρατεῖς ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ταῖς ἀτυχίαις εἰσὶ δυσθεράπευτοι. — Τὸ ἀληθὲς πικρὸν ἐστὶ καὶ ἀηδὲς τοῖς ἀνόητοις, τὸ δὲ ψεῦδος γλυκὺ καὶ προσφιλέ· ὥσπερ καὶ τοῖς νοσοῦσι τὰ ὅματα τὸ μὲν φῶς ἀνικρόν¹, τὸ δὲ σκότος ἄλυπον καὶ φίλον. — Τῶν φρονιμάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς ἐστὶ τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων². — Οὐ πᾶσι φαίνεται τὰ αὐτὰ ἡδέα τε καὶ λυπηρά, καθάπερ λευκά τε καὶ μέλκνα. — Ἡ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς διατριβὴ³ τὸν νυστάζοντα καὶ ἀμαθῆ φάσει ἐγείρει καὶ εὐμαθῆ καὶ μνήμονα καὶ ἀγρίουν ἀπεργάζεται.

Ὁ τοῦ φίλου τρόπος ἀπλοῦς ἐστὶ καὶ ἀφελὴς καὶ ἀπλαστος. — Ἐνίαις μὲν πᾶν ὀλίγα ἀρκεῖ, ἐνίαις δὲ πᾶν πολλὰ οὐχ⁴ ἱκανά ἐστι. — Πονηρᾶ βιοτῆς πονηρὸν ἔσται⁵ τὸ τέλος. — Ἡ ἀρετὴ ἀπλὴν καὶ βεβήκην ὁδὸν τοῦ βίου ὑποδείκνυσιν. — Εἰ τοὺς θεοὺς ὕλας⁶ εἶναι σοὶ βούλει θεραπευτέον τοὺς θεοὺς. — Οἱ Ἕλληνες εἶχον κρήνη χαλκᾶ καὶ χειτῶνας φοινικοῦς καὶ κνημίδας. — Αἱ Γοργόνες χεῖρας εἶχον χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς. — Πίστης λύπης ἰατρὸς γίγνεται χρόνος. — Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτως ἀπειρόκαλος καὶ ἀνόητος, ὥστ⁷ εἰς οἰκίαν ἀφελῆ κλίνας ἀργυρόποδας καὶ στρωμνὰς ἀλουργαῖς καὶ χρυσᾶς κύλικας εἰσφέρειν.

Σωκράτης ἰδὼν μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον, ἰδού, ἔφη, χρυσίου ἀνδράποδον. — Οἱ κόλακές εἰσὶ φίλοις ὅμοιοι, ὥσπερ καὶ οἱ λύκοι κυσί. — Ἀταλαίπωρος⁸ τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ ἐπὶ τὰ ἔτοιμα μᾶλλον τρέπονται. — Τὸν ἰσχυρὸν ὄντα⁹ δεῖ πρῶτον εἶναι, ὅπως οἱ πλησίον αἰδῶνται μᾶλλον ἢ φοβῶνται. — Οἱ ποιμένες ἐπιμελοῦνται, ὅπως σῶσι αἱ οἷς ὦσιν.

II.

Αἱ μὲν τῶν φρονιμῶν ἐλπίδες εἰσὶν ἐφικταί αἱ δὲ τῶν ἀσυνέτων ἄλογοι καὶ ἀδύνατοι. — Ὁ ἐν ἀελοῖς νεῶς σκύλων¹⁰ Ἑλληνικῶν ἀνάπλεως ἦν. — Πάντα τὰ ἀγαθὰ ὠφέλιμά ἐστι καὶ χρηστά καὶ συμφέροντα καὶ λυσιτελεῖ καὶ σπουδαῖα καὶ πρέποντα καὶ καλὰ καὶ οἰκεῖα· τὰ δὲ κακὰ ἐκ τῶν ἐναντίων¹¹ πάντα βλαβερὰ καὶ δύσχρηστα

βίη τα ἀρκούντα. 1.) Ὀχληρὸν. 2.) Τῶν υπερβολικῶς ὑψηλοφρόνων, τῶν ἀλαζόνων. 3.) Ἡ ἐνδιότριψις ἐνασχόλησις περὶ τοὺς ἀριθμούς, εἰς τὴν ἀριθμητικὴν. 4.) Τὸν ζῶντα βίην ἀνθρώπου νυστάζοντος, τὸν συσταλέον, τὸν κοινῶς καλοῦ μιν νυστάζον.

5.) Ἔσται λέγουσιν οἱ Ἕλληες, ἔσεται δὲ οἱ ἴπικ. ποιηταὶ Πλ. α 211, ἀλλὰ κα ἔσται κ. 41. 6.) Εὐμενεῖς, εὐσπλαγχνικοί, συμπαθητικοί πρὸς τὸ νῆ ἦνε.

7.) Ἀβασάνιστος παρὰ τῆς καινῆς ἀνθρώπου. 8.) Ὅστις εἶνε ἰσχυρός, ἔχει μεγάλην δύναμιν, πρέπει νᾶ ἦνε πρῶτος.

9.) Σκύλα ἐν γένει ἐλέγντο ἡ λεία τῶν ἄλλων καὶ πραγμάτων τῶν φρονεῖν τῶν ἄλλων, ἡ δὲ τῶν ζῶντων λεία καὶ ἐκαλοῦτο. 10.) Εἰς ἐναντίας, τὸ ἐναντίον πάντα βλαβερὰ κτλ.

Συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ.

I.

✧ Οὐδὲν πικρότερόν ἐστι τῆς ἀνάγκης — Οὐκ ἔστι σαφίης κτῆμα τιμιώτερον. — Πόλεμος ἔνδοξης εἰρήνης αἰσχρὰς αἰρετώτερος. — Ἀναγκαιότατον μάθημά ἐστι τὸ ἀπομαθεῖν¹ τὰ κακά. — Ἀγχοίλατος τῶν φίλων οὐ τοὺς δυνατωτάτους, ἀλλὰ τοὺς προθυμοτάτους μάλιστα ἡσπάζετο. Οὗτος πρότερος φίλοις ὢν ἐχθροῖς φοβερώτατος ἦν. — Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλειέστερος — Ἀθλιωτάτους ἡγεῖσθαι δεῖ καὶ δυστυχεστάτους ὅσοι περὶ τοὺς πιστεύοντας ἄπιστοι γιγνόμενοι. — Πάντων τιθασώτατον² καὶ ἡμερώτατων τῶν ἀγρίων ἐστὶν ὁ ἐλέφας. — Ἐπιχρητέωτατον³ πάντων τῶν μελημάτων ἐστὶ φίλον ὠφελεῖν. — Λεπτότατον μὲν αἶμα καὶ καθαρώτατον ἔχει ἄνθρωπος, παχύτατον δὲ καὶ μελάντχτον ταῦρος καὶ ὄνος. — Περὶ μεγάλων πραγμάτων σκοπουμένοις εὐνουστάτη σύμβουλος ἡ παρηρησία⁴. Τῶν ἀρχαίων λίθων λαμπροτάτη μὲν ἡ λευκότης, βαρύτατος δὲ ὁ σταθμός⁵. — Θαλῆς ἔφησεν ὅτι σφρέστατος ἔλεγχος πραγμάτων ἀπάντων ἐστὶ χρόνος. οὗτος γὰρ τὴν ἀλήθειαν ἐμφανίζει.

II.

Ἡ πενία καὶ πρὸς τὰς τέχνας δεινότερους καὶ πρὸς τὸν βίον τεχνικωτέρους τοὺς ἀνθρώπους καθίστησι. — Τῶν σωμάτων θηλυνομένων καὶ αἱ ψυχαὶ πολὺ ἀρρωπιστότεραι⁶ γίνονται. Ἐκ τῶν κοινῶν ἐπιμελειῶν ἀπαλλάττου⁷ μὴ πλουσιώτερος ἀλλ' ἐνδοξότερος. — Σύμβουλος ἀγαθὸς χρησιμώτατον ἀπάντων κτημάτων. — Δόξα ἀσθενὴς ἄγκυρα πλοῦτος ἐστὶ ἀσθενεστέρα. — Κενὴς δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον. — Ἀνθρώπῳ λάλῳ χαλεπώτατόν ἐστι τὴ σιγῇ. — Ἐνίοτε καὶ ταῖς ἐρωμενεστάταις φύσεσιν ἐπιλείπει τὸ θαρρεῖν. — Ἀπλούστατός ἐστιν ὁ τῶν σοφῶν λόγος. — Διογένης ἐρωτηθεὶς, τί ἡ γῆ βραδύζει βαρύτατον, ἔφη Ἀνθρωπον ἀπαιδευτον. — Ἀετὸς ἐστὶν ὀξύτατον⁸ πάντων τῶν πτηνῶν. — Οἱ Αἰθίοπες μελάντεροί εἰσι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων

1) Ἐκμανθάνει τὴ ἐντελῶς μανθάνει ἀπομανθάνει τὸ ἀπεχθάνει (ἀσπρονῆ), ἀ ἐμαθεν, ἐμαθήσθαι. κιν. 2) Τιθασὶς καὶ τιθασώτατος πρέπει νὰ γράφεται· ἡ δὲ τοιαύτη μεθ' ἐνὸς α γραφῇ ἀπιδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ μέτρου. 3) Διὰ μάλιστα ἐπιχρῆν, τὸ εὐχαριστώτατον. Ἐπίχρησις-ιτος καὶ παρὰ θετικὰ ἐπιχρησιώτερος· ἐπιχρησιώτατος. Ἐπίχρησις δὲ νῆς λέγεται ὁ ἔχων ἐν ἑαυτῷ πολλὰν τὴν χάριν, ὁ κινῶς λεγόμενος χαριτωμένος νέος. 4) Περὶ μεγάλων πραγμάτων ἔταν σκεπτομένης, ἡ παρηρησία μὲν εἶνε εὐνουστάτη (ἐπιθυμοῦσα τὸν καλὸν καὶ) σύμβουλος. Τὸ δὲ σκοπεῖν καὶ σκοποῦμαι λέγουσιν οἱ Ἀπτικοί, οὐχὶ σκοπεῖται· ἀλλ' ὁ μέλ. αὐτοῦ εἶνε σκοπέσθαι, οὐχὶ σκοπεῖσθαι. 5) Τὸ βάρυς γίνεται δ' ἐκ τοῦ στάσι (στάσις), ὡς καὶ βαρύνει καὶ μανθάνει δὲ τὸ βῆσι (βαίνω) καὶ μνησθῆναι κτλ.

6) Ἡ πρότερον ἦσαν παρ' ὅτι ἦσαν πρότερον 7) Νὰ ἀπαλλέσθηται, νὰ ἐξαίρῃται ἐκ τῶν ἀγαθῶν ὑπερθετικῶν. 8) Ὁ αἰεὶς εἶνε πτηνὸν τὸ ταχύτερον

Τὰ ἱερὰ τῶν θεῶν ἐν τοῖς ἐπεφανιστάτοις¹ ἰδρύετο τόποις. — Πενέστατοι οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων, Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου καὶ Φωκίων ὁ Φώκου καὶ Ἐπαμεινώνδας ὁ Πολύμνιδος καὶ Σωκράτης Σωφρονίσκου.
Ἀνώμαλα συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ.

I

† Ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δὲ γεραιτέρων κράτος² ἔχουσιν. — Οἱ ἔρις τοῖς ὄνοις παραπλησιαίτεροι³ εἰσιν ἢ τοῖς ἵπποις. — Οὐδὲν πατρώετ' ἡθὺς ἀνδρὶ φίλτερον. — Πονηρὰ κέρδη τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει μικρὰς, ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακράς. — Κριτίας μὲν τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ⁴ πάντων κλεπτίστατος τε καὶ βιαιοτάτος ἐγένετο, Ἀλκιβιάδης δὲ αὖ τῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων ἀκοιτέστατος καὶ ὑβριστότατος καὶ βιαιοτάτος. — Οἱ μὲν νέοι παρὰ Πέρσαις τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνους χαίρουσιν⁵, οἱ δὲ γεραιτέροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται. — Μίνως παλαιότατος, ὧν ἀκοῇ ἔσμεν⁶, ναυτικὸν ἐκτίησας. — Ἡ ἀρετὴ ἕξις ἐστὶν ἡ βελτίστη τῆς ψυχῆς. — Πολὺν κρεῖττον ἐν δόξαις τελευτήσκει τὸν βίον μᾶλλον⁷ ἢ ζῆν ἐν ἀτιμίαις. — Καλλίστη ἐστὶ πολιτεία⁸ ἡ τῶν Λακεδαιμονίων.

Κράτιστοι τῶν νόμων εἰσιν οὐκ ἐξ ὧν εὐπορώτατοι, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐπιεικέστατοι καὶ πολιτικώτατοι γίνονται οἱ ἄνθρωποι. — Οὐκ ἔστι διδάσκαλος οὐδεὶς κρείσσων τῆς ἀνάγκης. — Μαγίστη ἐστὶ συμμαχία καὶ βεβαιοτάτη τὸ τὰ δίκαια πράττειν. — Πλείω τε ἔλαστα γίνεται καὶ ῥέονα καὶ καλλίονα, ὅταν τις ἐν κατὰ φύσιν⁹ καὶ ἐν καιρῷ, σχολῇ τῶν ἄλλων ἄγων¹⁰, πράττη. Οὐδεὶς ἂν ἡμᾶς λέγων πείσειεν¹¹ ὅπως χρὴ τοῦ δικαίου ποιῆσθαι τι προυργαίτερον. Παρ' Αἰγυπτίοις τῶν ταφῶν τρεῖς ὑπῆρχον τάξεις, ἡ τε πολυστελεστάτη καὶ μέση καὶ ταπεινοτάτη¹² κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἀνάλουν¹³ ἀργυρίου

1) Τὰ μέγιστα γύρωθεν φαινόμενοις καταφανιστάτοις· κατὰ δὲ Σχολ. Θεουκδ. 6. 96 ἐπιφανές·—καταφανές.

2) Ἰσχύον, δύναμιν. 3) Πλείονα ὁμοιότητα ἔχουσι πρὸς τοὺς ὄνους ἢ πρὸς τοὺς ἵππους. 4) Ὁ Κριτίας ἐξ ἀπάντων τῶν πολιτικῶν τῶν διοικητῶν τὰς Ἀθήνας, ὅτε αὐταὶ εἶχον ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα. 5) Εὐχαριστοῦνται εἰς τοὺς ἐπαίνους. 6) Εἰς ὅσων γνωρίζωμεν ἐξ ἀκοῆς (ἐκ τῶν παραδόσεων). 7) ἀλλὰ καὶ τοῖς συγκριτικοῖς ἔγκειται τὸ μᾶλλον καὶ πᾶν καὶ συμπεριλαμβανέται ἡ τοῦ μᾶλλον σύνταξις· βλ. περὶ γὰρ μᾶλλον Ἀρχαιοῖσιν δὴ ἐσσεύ. Ἀπαλλών. π. Συν. Α. 28. 8) Πολίτευμα· ἐν Ἀθήναις δὲ πολιτεία ἡ δημοκρατία ἐλέγχετο. Διὸ ὁ Σουΐδας λέγει· Πολιτεία· ἰδίως αἰσθᾶσι τὸ ὄνοματι χρῆσθαι ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, καὶ Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ (σ. 67) καὶ Δημοσθίνης ἐν τοῖς Φιλιππηκείοις.

9) Κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως καθὼς ἡ φύσις διατάττει. 10) ἔχον εὐκαιρίαν, εὐκαιρίαν ἀπὸ τῶν ἄλλων. 11) Δύναται νὰ μᾶς πείσῃ διὰ τοῦ λόγου του, ὅτι (κοιν. πῶς πρέπει νὰ κανονισθῇ τι ἀναγκαῖότερον τοῦ δικαίου κοιν. ἀπὸ τοῦ δ'—καίου). 12) πλὴν τοῦ ἀναλίσκου ὑπάρχει καὶ ἀνάλω οὐ μόνον παρὰ τοῖς ποικίταις ἀπεντά, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς λογαγέραις παρὰ ἀναλίστου ἀνάλω οὐ (= ἰδὲ ἀπέναντον), ἀλλὰ καὶ ἀνὰ ἄλλαν ἰδίαν καὶ Ἀνώμαλ. Σαχλ. εν λ. ἀναλίστω

τάλαντον. κατὰ δὲ τὴν δευτέραν μνᾶς εἴκωσι, κατὰ δὲ τὴν ἐσχάτην παντελῶς ὀλίγον τι δαπάνημα.

II.

Οὐδεὶς ποτε ἄνθρωπος οὔτε κτῆμά τι ἀγροῦ ἥδιον κέκτηται, οὔτε ἐπιμέλειν ἥδιον τῆς γεωργίας εὔρηκεν. — Οἱ Ἕλληνες λαλίστατοι εἰσιν. Οἱ ἔπαινοι παρὰ τῶν ἐλευθερωτάτων ἡδιστοὶ εἰσιν. — Αἰσχιστόν ἐστι τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατον ἀποφυγεῖν. — Οὐδὲν ἐστὶν ἔχθιον βουλῆς κακῆς. — Ἄπαντα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν. — Ὁ θάνατος κοινός ἐστι καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις* οὔτε τοὺς πονηροὺς ὑπερῷα, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμαῖ. — Προνοίας οὐδὲν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ¹ σοφοῦ. — Οἱ φύσει ἀσθενέστεροι μελετῶντες, κρείτους² γίγνονται. — Φίλος σαφῆς καὶ ἀγαθὸς πάντων κτημάτων κράτιστος. — Σωκράτης ἔφη μεγίστην μὲν ἀρχὴν εἶναι τὴν βσιλειάν, ἀρίστην δὲ τὸ ἐκυτοῦ ἀρχειν⁴. — Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν κρειττόνων ἀνάγκη δουλεύειν τοῖς χειρόσι⁵.

Μεγίστη ἐστὶ συμμαχία καὶ βεβαιοτάτη τὸ τὰ δίκαια πράττειν. — Θάλασσα⁶ ἀποφθέγματά ἐστὶ τάδε· πρεσβύτατον τῶν ὄντων θεός· ἀγέννητος γάρ. Κάλιστον κόσμος· ποίημα γάρ θεοῦ. Μέγιστον τόπος· ἅπαντα γάρ χωρεῖ. Τάχιστον νοῦς· διὰ παντός γάρ τρέχει. Ἰσχυρότατον ἀνάγκη· κρατεῖ γάρ πάντων. Σοφώτατον χρόνος· ἀνευρίσκει γάρ πάντα. — Τῆς πρὸς ἀνατολὰς κεκλιμένης γῆς, πιότερας οὗτης, εὐγενέστερα καὶ μείζονα φύεται ζῶα. — Κρείττον πρὸς εὐδαιμονίαν ἐλάττω κεκτῆσθαι ἢ πολλὰ μετὰ φθόνου· καὶ γὰρ καλλίων καὶ ἰδίων οὗτος ὁ βίος. — Μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ νοῦς ἀγαθὸς ἐν ἀνθρώπῳ σώματι. — Τὸ ὕδωρ πλείστου ἄξιόν ἐστι· μινύμενον γάρ πᾶσι τοῖς τρέφουσιν ἡμᾶς εὐκατεργαστότερα⁷ τε καὶ ὠφελιμώτερα καὶ ἥδιον ποιεῖ. — Ἀνθρώπων πάντων τῶν ἄλλων ζῶων ῥῆζόν ἐστιν ἡ ἀνθρώπων ἀρχειν. — Ἰσχυατον κκχὸν ἢ δειλία. — Πάντων ἐστὶν ἡδιστον καὶ λυσιτελεστάτον πιστοὺς φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

I.

Κρείττον ἓνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. — Ἡ κολακεία τέρψιν μὲν ἔχει, χρεῖαν⁸ δὲ οὐδεμίαν παρέχεται. — Ἡ μυῖα ἐξάπους οὖσα τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνως, τοῖς δὲ

1) Ὁ νοῦς· τοῦ νοῦ, τῇ νῦ κτλ. λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν εὐχὴ ὁ νοῦς τοῦ νοῦς, τῇ νῦ κτλ. 2) Διὰ τῶν ἰσχυροτέρων καὶ ἀμειψόντων. 3) Ἡ λίξις παρ' ἡμῶν ἰσώθη ἐν τῇ φράσει κτεῖστο εἶναι σοφί (=σαςφί) μεταξὺ, χρυσάφιον 4) Τὸ νῦ ἐξουσιάζει τὴν ἐκυτόν του 5) Ὅταν δὲν γνωρίζωμεν τοὺς καλλίους, ἀνάγκη εἶναι (ἢ ἀνάγκη πρίν) νῦ ὑπακούωμεν εἰς τοὺς χειρότερους. 6) Ἰδε λιξόλογ. κατωτέρω ἐν λ. Θάλας 7) Εὐκατεργαστότερα, μάλιστον εὐκατεργασμένα 7) Χρυσάφιον ἢ χρυσάφιον ἢ χρυσάφιον.

8) Ἡ κολακεία τέρψιν μὲν ἔχει, χρεῖαν δὲ οὐδεμίαν παρέχεται.

προσθίους δυσὶν ὡς χερσὶ χρῆται. — Πόλεις ἦσαν ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν, μέγισται δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς Κνωσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. — Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀφῆλθετο τῆς σχολῆς¹ ἔτη δυοῖν δέοντα ἐξήκοντα². — Ἔστι τῆς Σικελίας ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τετρακισχιλίων τριακοσίων ἐξήκοντα τῶν γὰρ τριῶν πλευρῶν ἡ μὲν ἀπὸ Πελοριάδος ἐπὶ Λιλυθῶν ὑπάρχει σταδίων χιλίων ἑπτακοσίων ἡ δὲ ἀπὸ Λιλυθῶν μέχρι Παχύνου σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων ἡ δὲ λοιπὴ σταδίων χιλίων ἑκατὸν ἐξήκοντα. — Διονύσιος ἐκ μιᾶς τῆς τῶν Συρακοσίων³ πόλεως ἐξήγαγεν ἐπὶ τὰς στρατείας πεζῶν μὲν δώδεκα μυριάδας, ἵππεϊς⁴ δὲ μυρίου καὶ δισχιλίου, ναῦς δὲ μακρὰς ἐξ ἑνὸς λιμένος τετρακοσίας, τῶν ἦσαν ἕναι τετρήρεις καὶ πενήρεις⁵. — Ἰέρων ὁ Συρακοσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα⁶ ἔτων γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἐξδομήκοντα ἔτη.

Πλάτων εἶπε τὴν παιδείαν τοῖς ἀνθρώποις δεύτερον ἥλιον εἶναι — Ῥώμῃ ἐκτίσθη ἔτει τρίτῳ τῆς ἑκτῆς Ὀλυμπιάδος. — Βιωτοὶ ἐξήκοστώ ἔτει μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν τὴν Βιωτιάν γῆν καλουμένην ὤκισαν, Δωριεῖς δὲ ὀδοηκυστῶ ἔτει σὺν Ἡρακλείδαις Πελοπόννησον ἔσχον⁷. — Τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ σικηνὴ πολυτελής· ἦν χρυσοὶ γὰρ κίονες διειληφασαν⁸ αὐτὴν καὶ τὸν ὄρεον⁹ διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπόνητο¹⁰ ποικίλμασι πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι περὶ αὐτὴν εἰστέθασαν, πορφυράς καὶ μηλίνας ἡλοημένοι¹¹ στολὰς· ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χιλιοί, φλόγινα ἐνδεδυκοτες καὶ ὑγινυοβαφῆ. — Αἱ δευτεραί πῶς φροντίδες σοφώτεραι. Δαρεικὸν ἕκαστος παρὰ Κύρου ἤνεγκε τοῦ μνηῶς¹² τῶν στρατιωτῶν, δὲ λοχαγὸς δὲ τὸ διπλοῦν,

1 Ὑπὲρ τὴν ἀρχὴν τῆς σχολῆς ἢ διέθετο τὸν σχολῆν. 2 Ἀντὶ τοῦ ὀκτὸν καὶ πεντήκοντα ὡς τὸν ἀριθμὸν λέγεται ἐξήκοντα ἐνός ἢ δύο δέοντα κατὰ ἀντὶ τοῦ ἑνός ἢ δυοῦ καὶ ἑκατοῦ κατὰ. 3) Ὁ κατοικὸς τῶν Συρακοσίων λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν Συρακοσίους, οὐχὶ Συρακοῦσιους· ἐπιβεβαιώται δὲ καὶ διὰ τὴν ἀντιστοιχίαν ἐπιγραφῶν. 4) Ἀπικώτειν ἵππικος. 5) Κατὰ Διοδ. Σικ. 4. 41. οὐδυνόεισι (Διονύσιος) τῶν Συρακοσίων τύραννος ὅπλα μὲν πεμπληθῆ κατασκευάσαι, πρὸς δὲ ταῦτάς, ναῦς τετρήρεις καὶ πενήρεις, οὐδὲνα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους σκάρους πινυρικῶν νευροπηγμένους. Καὶ ἡμῶς παρ' Ἡρόδ. 6. 87 ἀπαντᾷ ὅτι ἦν τοῖς Ἀθηναίοις σπανιτέρας, ἐπὶ Σουνίῳ. 6) Ἐνενήκοντα οὐχὶ ἐννεήκοντα, ἕνατος οὐχὶ ἑνατος πρέπει γὰρ γράφωμεν, ἀκολουθοῦντες τοῖς ποιηταῖς (12. 6. 602), ταῖς ἐπιγραφαῖς (Πιν. Ηρακ. σ. 161, 36 κ. λ.) καὶ ταῖς γραφαῖς τῶν καλλιτέρων χειρογράφων.

7) Κατέσχον, ἐκυρίευσαν. 8) Εἶχον λαβεῖν ἥτοι ἐστέθειον αὐτὴν ἐκασταχῶ διαταγμαῖσι. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ σκασίᾳ ἀπαντᾷ παρ' Ἡσυχίου καὶ ὁ παρακειμ. διακλιμακμένον, διαδεδωμένον, ἢ διακρατουμένον ἐκαστοῦθεν 9). Καὶ τὴν ὁροφὴν ἥτοι ὀλόχρυσος. 10) Καὶ εἶχε φιλοπονήθῃ διὰ πολυτελῶν πικυαμάτων· ἐν δ' ἐκπεπόνητο εἶναι πλεονεξία αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς ἀντὶ τοῦ ἐκπεπόνητο. 11) Ἐνδεδυμένοι τίναται δ' ἐκ τοῦ ἑλλ. ἱσχυρ. καὶ εἶπε μὲν ὁ παθ. παρακειμένος καὶ ὑπερσυντελικὸς ἐν χρίσει, ἀπαντῶντες οὐδ' σπανίως καὶ παρὰ ταῖς μεταγενετέροις. 12) Ἄνωμα. Πρὸς ἀποκρίσιν ἐν Α. ἐπὶ α. 12) Ἐκαστὸν μνηστὴρ πρὸς καὶ δὲ μνηστῆρας.

στρατηγὸς δὲ τὸ τετραπλοῦν. — Εἰσι δύο γένη ἡγεμόνων τῶν μελιτ-
τῶν· ὁ μὲν Βελτίων πυρός, ὁ δ' ἕτερος μέλας καὶ ποικιλώτερος· τὸ
δὲ μέγεθος διπλάσιος τῆς μελίττης. — Διεφθείροντο οἱ πλείστοι
ἐνατταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι¹⁾ ὑπὸ τῆς νόσου τῆς ἐν Ἀθήναις.

Ἐπ' Ἀθηναίους Δαρεῖος ἔπεμψε μυριάδας μὲν πεντήκοντα ἐν τε
πλοίοις καὶ ναυσί²⁾, ναὺς δὲ τριακασίας. — Γεγόναμεν ἅπαξ³⁾ δις
δ' οὐκ ἔστι⁴⁾ γενέσθαι. — Ἐν τῷ Πόντῳ μέλιτται μέλι ποιεῦσι δις
τοῦ μηνός. — Ἀρχύτας ὁ Ταραντίνος ἐθυμαζέσθαι ἐπὶ πάσῃ ἀρετῇ
καὶ δὴ ἐπτάκις τῶν πολιτῶν ἐστρατήγησεν. — Οἱ καρκίνοι ἐκδύ-
νουσι⁵⁾ τὰ ὄστρακα, οὐχ' ἅπαξ ἀλλὰ πολλάκις. — Ὁ μὲν πεπαι-
δευμένος καὶ ἐν πλούτῳ καὶ ἐν πενίᾳ οὐ ταραττέται, ὁ δ' ἀπαί-
δευτος ἐν ἀμφοῖν. — Τὸ τετράκις τέτταρά ἐστιν ἑκκαίδεκα.

II

Ἐν μὲν εἶδος τῆς ἀρετῆς, ἀπειρα δὲ τῆς κακίας. — Μία χει-
δὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. — Ἀγαθὸ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνε-
ται φθόνος. — Διογένης ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶ φίλος. Μία, εἶπε, ψυχὴ
ἐν δύο σώμασι κειμένη. — Ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὸν ἀμφὶ τὸν
χειμῶνα χρόνον ἦν ἐν Βαβυλῶνι ἐπτά μῆνας, τὸν δὲ ἀμφὶ τὸ ἔαρ
τρεις μῆνας ἐν Σούτοις, τὴν δὲ ἀκμὴν τοῦ θέρους, δύο μῆνας ἐν
Ἐκβατάνοις. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσαντες ἐν
τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νηὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια δι-
ηλθον⁶⁾. — Οἱ ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ Ἡλίου βα-
σιλείας συλλογισάμενοι μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν
Ἀσίαν ἔφασαν ὑπάρχειν ἐτῶν μάλιστα πῶς⁷⁾ διςμυρίων καὶ τρις-
χιλίων. Ἐμυθολογοῦν δὲ καὶ τῶν θεῶν τοὺς μὲν ἀρχαιοτάτους βα-
σιλεῦσαι πλείω τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἐτῶν, τοὺς δὲ μεταγε-
νεστέρους οὐκ ἐλάττω τῶν τριακοσίων. — Ἀλέξανδρος ἐπὶ Πέρσας
παρευόμενος τριςμυρίους πεζοὺς καὶ πεντακισχιλίους ἵππους, ἐφό-
διον δὲ οὐ πλέον ἑβδομηκοντα ταλάντων καὶ τριάκοντα μόνον ἡ-
μέρων τροφὴν εἶχεν, ὁ δὲ Δαρεῖος ἐξήκοντα ἤγε μυριάδας στρατοῦ.
— Ἡ κάμηλος ἀποτος⁸⁾ ἀνέχεται καὶ τέτταρας ἡμέρας, εἴτα μετὰ
ταῦτα πίνει πολὺ πλῆθος⁹⁾.

1) Τῇ ἐνάτῃ καὶ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ.

2) Πλοῖα τὰ κοῦα καὶ φορητὰ, νῆες αἱ μακραὶ καὶ πολεμικαὶ 3) Οὐκ
ἐναισι, εἰν εἶναι δυνατόν. 4) Τὸ ἐκδύγουσιν εἶναι ταῦτ' ἐν τῷ ἐκδύον-
ταί, ἐκβάλλουσι τὰ ὄστρακα τῶν· ὁ δὲ καρκίνος ἔχει τὸ ὄστρακον κατ' ἑαυ-
τὸν. Π. μιν. λξξ. σ. 20. 8 ἀκούειν εἰς νοεὶ λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῇ εὐ-
νεσταλμῶν παραληγόμενον παρεξύνεται. . . διὰ ἐπιστολῆν τὸ καρκίνος. καὶ μόνον
γὰρ παρεξύνεται. Καὶ ὁ αὐτὸς τόνος καὶ ἐπὶ τοῦ ζῳδίου τοῦ ἐν οὐρανῷ ὁμοίως καὶ
τοῦ θαλασσοῦ καὶ τοῦ κυρίου ἐπιγείου καὶ τοῦ εργαλείου· οὐ γὰρ ὅπως τινες
τοῦτο παρεξύνουσιν.

5) Οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα βοηθήσωσι τοὺς Ἀθηναίους διέτρεξαν κτλ. 6) Ἡ
ἐγγιστά, περίπου. 7) Χωρὶς γὰρ πη. ἀπλοῦς κτλ. ἀνέχει. 8) Παρὰ πολὺ ὕμνω.

(Ἑλλ. Χρησμομάθ, Τομ. Α')

Σόλων ἤκαψε περὶ τὴν τετταρακοστὴν ἔατην Ὀλυμπιάδα, ἥς τῷ τρίτῳ ἔτει ἤρξεν Ἀθήνησι. — Οαλῆς πρῶτος τοῦ ἡλίου μεγέθους τὸ τῆς σελήνης¹ ἑπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος ἀποκρίνασθαι λέγεται. — Τῶν ἑπτὰ νήσων, ὧς δέδειχεν ἡ εὐσὺς ὕψηλοις μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος, ἐστὶ μεγίστη, δευτέρα Σαρδῶ, τρίτη Κύρνος, τετάρτη δὲ Κρήτη ἢ Διὸς τροφὸς² πέμπτη Εὐβοία στενοφυής, ἕκτη Κύπρος, Λέσθος δὲ τάξιν ἐβδόμην ἔχει³. — Τὸν ἀρχοντα τριῶν δεῖ μνήμην ἔχειν πρῶτον μὲν ὅτι ἀνθρώπων ἀρχεῖ. δεύτερον ὅτι κατὰ νόμους ἀρχεῖ. τρίτον ὅτι οὐκ αἰεὶ ἀρχεῖ. — Τοὺς πρῶτους ἀνθρώπων λέγουσιν ἐπιπόνως· διάγειν, γυμνοὺς μὲν ἐσθῆτος ὄντας, οἰκήσεως δὲ καὶ πυρὸς ἀήθεις, τροφῆς δὲ ἡμέρου παντελῶς ἀνεγνωήτους⁴. — Ῥαδίως οἱ ἀθληταὶ διπλασίοις καὶ τριπλασίοις ἑαυτῶν μαχοῦνται. — Ἀπλοῦν τὸ δίκκιον, ῥάδιον τὰ ἀληθές. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ Ποτιδαίας τριταῖοι ἀφίκοντο.

Μυριάσι ποτὲ τῆδε τριχκοσίαις ἐμάχοντο ἐκ Πολεποννήσου χιλιᾶδες τέτταρες⁵. — Ἑρμῇ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετράς ἀνάκειται⁶. Ἀθηναῖοι τρεῖς τοὺς Ἕλληνας ἡλευθέρωσαν, δις μὲν ἀπὸ τῶν βαρβάρων, ἅπαξ δ' ἀπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς. — Τίττουςιν αἱ περιστεραὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ δεκάκις, τινὲς δὲ καὶ ἐνδεκάκις, αἱ δ' ἐν Αἰγύπτῳ καὶ δωδεκάκις. — Ὑπνου ὑπὸ μαλακοῖς ὄμμασι μὴ προσδέξῃ⁷ πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρεῖς ἑκάστος ἐπελθεῖν⁸ πῇ παρέσθην; τί δ' ἔρεξα⁹; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη¹⁰; — Τρεῖς, τρεῖς πόσοι εἰσὶ πόδες; ἐννέα.

ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ.

I.

Μὴ μοι ἀνὴρ εἴη γλώττῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ. — Ἐάν τις σοὶ ἀπαγγεῖλῃ ὅτι ὁ θεὸς σε κακῶς λέγει, ἀποκρίνου ὅτι ἡγνόει τὰ ἄλλα προσόντα μοι κακὰ¹· ἐπεὶ οὐκ ἂν ταῦτα μόνον ἔλεγε. — Τῶν πόνων² πωλοῦσιν ἡμῖν πάντα τὰγαθὰ οἱ θεοί. — Φθειρεῖ ἡμᾶς ἀδικία καὶ ὕβρις μετ' ἀφροσύνης. — Δεῖ ὑμᾶς, ὡς ἀγαθοὺς πολίτας, μὴ εἰς τὸ ἴδιον, ἀλλ' εἰς τὸ τῆς πόλεως ὠφέλημα βλέπειν. — Οὐδὲν οὕτως

1) Ὁ Οαλῆς λέγεται ὅτι πρῶτος ἀπεφάνετο (ἐξέφρασε τὴν ἑαυτοῦ γνώμην), ὅτι το μεγαθὺς τῆς σελήνης· εἶπε τὸ ἑπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος τοῦ μεγέθους τοῦ ἡλίου. 2) Διότι ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν μῦθον ἀνατρέφει ὁ Ζεὺς διὰ τοῦ γάλακτος τῆς αἰγῆς. Ἀκαυθεῖας. 3) Ἡ κατὰ μέγεθος αὕτη τίς τις τῶν νήσων τούτων δὲν εἶνε ἐρῆθ' ἐπειδὴ κατὰ τοῦ ἀρχαίου· χρίνου· ἀτλη ὅσον τὰ μῖστα τῆς καταστρώσεως τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἢ καὶ μῖστου αὐτῆς. 4) Ἐνεργητικῶς ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν, δηλοῦν ὅτι ἀνεδέοντες, ἀπεΐρους. 5) Ἐν Πλαταιῶν κατὰ τῶν Περσῶν. 6) Εἶνε ἀμερωμένη. 7) Εἰς τὰ μαλακά σου ὅματα ὕπνῳ νὰ μὴ παρελθῇ; πρὶν, τρεῖς ἑκάστον τῶν ἔργων τῶν ἡμερησίων, δηλ. τῆς ἡμέρας εἰς τῆς. 8) Πόσοι πόσοι τοῦ ἔργου ἀντὶ τοῦ ἐπείσετα ἢ ἐπείσετα. 9) Τί μοι δέον ἐτελέσθη. 10) Ἀντὶ τῶν πόνων.

1) Ὁ Οαλῆς λέγεται ὅτι πρῶτος ἀπεφάνετο (ἐξέφρασε τὴν ἑαυτοῦ γνώμην), ὅτι το μεγαθὺς τῆς σελήνης· εἶπε τὸ ἑπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος τοῦ μεγέθους τοῦ ἡλίου. 2) Διότι ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν μῦθον ἀνατρέφει ὁ Ζεὺς διὰ τοῦ γάλακτος τῆς αἰγῆς. Ἀκαυθεῖας. 3) Ἡ κατὰ μέγεθος αὕτη τίς τις τῶν νήσων τούτων δὲν εἶνε ἐρῆθ' ἐπειδὴ κατὰ τοῦ ἀρχαίου· χρίνου· ἀτλη ὅσον τὰ μῖστα τῆς καταστρώσεως τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἢ καὶ μῖστου αὐτῆς. 4) Ἐνεργητικῶς ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν, δηλοῦν ὅτι ἀνεδέοντες, ἀπεΐρους. 5) Ἐν Πλαταιῶν κατὰ τῶν Περσῶν. 6) Εἶνε ἀμερωμένη. 7) Εἰς τὰ μαλακά σου ὅματα ὕπνῳ νὰ μὴ παρελθῇ; πρὶν, τρεῖς ἑκάστον τῶν ἔργων τῶν ἡμερησίων, δηλ. τῆς ἡμέρας εἰς τῆς. 8) Πόσοι πόσοι τοῦ ἔργου ἀντὶ τοῦ ἐπείσετα ἢ ἐπείσετα. 9) Τί μοι δέον ἐτελέσθη. 10) Ἀντὶ τῶν πόνων.

ἡμέτερόν ἐστιν, ὥς ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς. — Προτίττομεν δ' ἂν φαίνεται νῶν¹ ἄριστον.

Ἵππος πολὺς οὔτε τοῖς σώμασιν οὔτε τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἀρμόττων ἐστὶ² κατὰ φύσιν. — Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰσὶν ἑαυτοῖς πολέμιοι. — Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν³ καὶ ζέγειν ἀνδρὸς κακοῦ ἐστι. — Ταῦτόν ἐξ ἀσθενοῦς ἀγκυρίου σκάφος ὀρμίζειν⁴ καὶ ἐκ φαύλης γνώμης ἐλπίδας. — Οἱ ὑπὲρ τῆς αὐτῆς μητρὸς καὶ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ τραφέντες μάλιστα σφᾶς αὐτοῦς⁵ ἀγαπῶσι.

Τὰ μέλλοντα προγιγνώσκειν οὐ τῆς ἡμετέρας φύσεώς ἐστι. — Οἱ ἀπολαύοντες τῶν σῶν ἀγαθῶν εὐνοί σοὶ εἰσιν. — Ὅποτε περὶ τῆς ὑμετέρας δ' ἀγὼν ἐστιν, ὑμᾶς προτῇκει καὶ ἀγαθοὺς καὶ προθύμους εἶναι. — Ἐνδύσον γυμνόν, μετὰδος ἄστων σῶν. — Ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἐμίσει τοὺς χρηστούς· οὐ γὰρ ἐνόμιζον⁶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ σφέτερον ἀγαθὸν πεφυκέναι ἀλλ' ἐπὶ τῷ κακῷ. — Διὰ παντὸς χρόνου τὴν ἀλήθειαν φαίνου προτιμῶν⁷, ὥς πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοὺς λόγους ἢ τοὺς ἄλλων ὀρκους.

Σωκράτης, Αἰσχίνου εἰπόντος πένης εἰμὶ καὶ ἄλλο οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δέ σοι ἑμαυτόν· Ἄρ' οὖν, εἶπεν, οὐκ αἰσθάνει τὰ μέγιστα μοι διδούς; — Ἄρχε σκυτοῦ μηδὲν ἦττον ἢ τῶν ἄλλων. — Ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν. — Δύο πῆρας ἔχει ἕκαστος, ἔλεγεν Αἰσώπος, καὶ εἰς μὲν τὴν ἐμπροσθεν βάλλομεν τὰ τῶν ἄλλων ἀμαρτήματα, εἰς δὲ τὴν ὀπίσθεν τὰ ἴδια ἡμῶν αὐτῶν. — Ἡ μάχη τῶν μελιττῶν ἐστὶ πρὸς αὐτάς καὶ πρὸς τοὺς σφῆκας. — Αἱ ἡδοναὶ οὐκ ἐκ σπῶν αὐτῶν ἐκπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λύπαι καὶ πόνοι.

Τὸ τῆς Σφιγγὸς αἰνίγμα ἦν τόδε· τί ἐστὶ τὴ αὐτὴ τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν. — Νομίζω, ὅστις ἐν πολέμῳ ὦν στασιάζει πρὸς ἄρχοντα⁸, τοῦτον πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζειν. — Ἡδονὴν αἰσχροὺν φεύγει· αὕτη γὰρ λύπην τίττει. — Τοῖς πολέμοις τοῦ Ἀγησιλάου οἱ ἐκείνου ὅρκοι καὶ αἱ ἐκείνου σπονδαὶ πιστότεραι ἥσαν ἢ ἡ ἑαυτῶν φιλία. — Ὁ βίος καὶ ἡ ὑγιεία δῶρά ἐστι τοῦ θεοῦ. Μὴ οὖν βούλου ταῦτα τὰ δῶρα ἀτελεγεῖα καὶ ἀκολασία λυμαίνεσθαι. — Τῷ φθόνῳ τοῦτο μόνον ἀγαθὸν πρὸςέσταιν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσιν⁹ ἐστίν.

1) Ἡμῶν.

2) Περιερασιακῶς ἀντὶ τοῦ ἀρμόττει ἢ ἀρμόζει. 3) Περὶ τοῖς περὶ τοῦ Ἀγιστοῦ σχεδὸν πάντες λέγεται σύνθετον μετὰ τῆς προθ. ἐπὶ, ἐπαινεῖν. 4) Ὀρμίζειν μεταβατικῶς (= εἰς ὄρμον ἄγειν καὶ ἐλαττωθῆναι), ὁρμὴν ἀμεταβατικῶς ἰσθδοναμῶν τῷ εἶναι ἐν ὄρμῳ τὸ δὲ εἶναι εἰς ὄρμον λέγεται ὀρμίζεισθαι. 5) Ἀλλήλους.

6) Οὕτω δὲλ. οἱ ἀπειθεῖντες τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων· τὸ δὲ δῆμος ὡς περιεπικλόν=οἱ θυμῶν ἀνταρσῆσαι καὶ μετὰ πᾶν ὄντος (ἐμπεδοῦ) πᾶν τοῦτο ἐπὶ προτιμῶν δίδωμι ὅτι προτιμᾶς.

8) Πρὸς ἀρχηγόν του. 9) Δὲλ. αὐτὸν τὸν φθόνον.

Ἄ ποιεῖν αἰσχρόν, ταῦτα οὐδὲ λέγειν καλόν ἐστίν. — Ἡδονὴν φεῦγε, ἥτις ὑστερον λύπην τίττει. — Τῶν πολιτειῶν αὐται πλείστον χρόνον διαμένουσιν, αἵτινες ἂν ἄριστα τὸ πλῆθος θεραπεύωσιν. — Ὅταν τις πράγματος ὁτουοῦν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσῃται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι. — Ἐν ᾗτινι δὴ πόλει πλείστοι εὐτυχοῦσιν, αὕτη ἄριστα διοικεῖται. — Πᾶς οἶκος ὁ τοῦ πατρὸς οὕτως οἰκῆσεται, ὅποιοι ἂν τινες οἱ παῖδες γένωνται.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τί εὐδemonία Ἡδονὴ ἀμεταμέλητος, ἔφη. — Τίς δοῦναι δύναται ἑτέρῳ, ὃ μὴ ἔχει αὐτός; — Τίνα κοινωνὸν εὐμενέστερον ἔχει τις ἂν ἢ ἀδελφὸν ἐπιεικῆ; — Οὐ πάντες τῶν καλῶν ὀρέγονται, ἀλλὰ τινες τῶν κακῶν. — Λύπη μανίας ἔχει κοινωνίαν¹ τινά, — Τῶν κακῶν ἄλλ' ἅττα² δεῖ ζητεῖν αἰτία, ἀλλ' οὐ τὸν θεόν. — Σωκράτης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακῶς ὁ δεῖνά σε λέγει· Καλῶς γάρ, ἔφη, λέγειν οὐκ ἔμαθε. — Θαλῆς ἐρωτηθεὶς, τί κοινόντασιν, ἀπεκρίνατο, Ἐλπίς· καὶ γὰρ οἷς ἄλλο μὴδὲν³, αὕτη πάρεστιν. — Οὐδὲν ὠφελιμώτα τὸν ἦν τοῦ Σωκράτει συνεῖναι καὶ μετ' ἐκείνου διατρίβειν, ὅπουοῦν καὶ ἐν ὅτωοῦν πράγματι.

Τοῖς ἀληθῶς φίλοις οὕτε ζῆλος οὐδεὶς πρὸς ἀλλήλους οὕτε φθόνος. — Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσι πιστόταται καὶ σφοδρῶς ἀγαπῶσι σφᾶς αὐτάς. — Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶ φίλος, ἀπεκρίνατο· Ἄλλος ἐγώ. — Τῷ χεῖρε ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ συλλαμβάνειν⁴ ἀλλήλαιν ἐποίησεν. — Ὁ καθ' ἑτέρου μηχανώμενος καθ' ἑαυτοῦ τὴν πάγην περιτρέπει⁵. — Τῆς Νίνου ἑτερόμηνες ἦν τὸ σχῆμα⁶ εἶχε⁷ δὲ τῶν μὲν μικροτέρων πλευρῶν ἑκατέραν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα σταδίῳ, τῶν δὲ βραχυτέρων ἐνενήκοντα. — Οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις οὐ ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν λέγουσιν, ἀλλ' ὥς ἂν ἑκατέρῳ τις εὐνοίας ἢ μνημῆκε ἔχει. — Ὁ δύο πτωχὰς διώκων οὐδέτερον λαμβάνει, — ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις⁸ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει. — Ἐξ ἀμφοῖν σώματος καὶ ψυχῆς ἄνθρωπος ἐστὶ.

Τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείριος ἔχειν αἰσχρόν ἐστίν. — Οἷος ὁ τρόπος, τοιοῦτος ὁ λόγος — Ὁ ἰλέφας,

1) Ἡ λύπη μετέχει πῶς τῆς μανίας, ἔχει κατὰ τι ἀπὸ τὴν μανίαν.) Παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σύνηθες ὑπῆρχεν ἀντὶ τοῦ τινὰ τὸ ἅττα· ὕθην καὶ ὁ Λουκιανὸς ἐν Ῥητ. Διδ. § 16. λέγει ἀπιντεκαίδεκά που ἢ οὐ πλείω γε τῶν εἰκοσιν Ἀττικὰ βήματα συλλέξας ποθὲν καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμαλετήσας πρόνοιρα ἐπ' ἄρκας τῆς ἡλώτης, ἔχε τὸ ἅττα, καὶ κατὰ κτλ.

3) Αὕτη πάρεστι καὶ ἐκείνους, οἷς μὴδὲν ἄλλο ὑπάρχει.

4) Ἀλλήλαις. 5) Εἰς τὸ νὰ συσχεθῶσι ἀλλήλας, ἴδε καὶ Ξεν. Ἀπομν. Β. 6. Ἡ κοινὴ παροιμία ἀποτοῖς σκάπτει τὸν λάκκον τοῦ ἄλλου, πέφτει ὁ ἴδιος μίσαν) 7) Αὕτη ἡ Νίνος. 7) Βάσεις, ὡς κάτω τεθεμνίας

ἔχει μυκτῆρα τοιοῦτον καὶ τηλικούτον, ὥστ' ἀντὶ χειρῶν ἔχειν αὐτόν. — Ἄγεις' βσιλεύς; ἔφη τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ ἐρωτᾶν ὅποσοι εἰσίν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶ πολέμιοι. Καὶ ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι; ἔφη. Ἰκανοὶ τοὺς κακοὺς ἀπερύκειν. — Ἐπαμηνώνδας δ' ὀρθαίως ἰδὼν στρατόπεδον μέγα, καλὸν στρατηγὸν οὐκ ἔχον. Ἠλίkon, ἔφη, θηρίον καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει. — Πιστῶν τῶν τεχνῶν οὕτε κτήσασθαι ἐργάτας ῥάδιον, οὓς δει, οὕτε ἐμπειρον γενέσθαι αὐτῶν οἷόν τε. — Ὅποι' ἂν τὰ ἐπιταδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾗ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. — Τοιοῦτον ἰσχυρότερόν ἐστιν ἢ ὁμόνοια ὅσον εὐκαταγώνιστον ἢ στάσις¹.

II.

Πάντα ἔμοιγε δοκεῖ τὰ καλὰ καὶ τ' ἀγαθὰ ἀσκητὰ εἶναι. — Διογένης πρὸς τὸν μυριζόμενον². Βλέπε, εἶπε, μὴ ἡ τῆς κεφαλῆς σου εὐωδία δυσωδίαν σου τῷ βίῳ παράσχη. — Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἐν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς ἐσμεν. — Τίμα τὸ ἐν σοὶ θεῖον. — Κἀγὼ εἰ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλετε, ἐπεσθαι ὑμῖν βούλομαι. — Δημήτριος τις εἶπε τῷ Νέρωνι' Σὺ μὲν ἀπειλεῖς ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις. — Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν³, τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

Εὖ ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι⁴. — Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἦτ' ἐν Σαλαμῖνι ἦν ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη⁵. — Δεὶ ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν συνουσίας⁶ φεύγειν, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ τῆς ἐκείνων κακίας κοινωνεῖν δόξωμεν. — Ἡ αὐτὴ μορφή παρὰ τὰς διαφορὰς⁷ τῶν κατόπτρων ἀλλοίᾳ θεωρεῖται. — Ὁ δίκαιος κριτὴς αἰ ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν γινώσκει. — Αὐτὸς ἐαυτοῦ ἕκαστος ἀριστερὸς φύλαξ.

1) Τὸ λῆγες προπερισπᾶται, ὡς ἔχον μικρὰν τὴν παρλήγουσαν. τοῦτο δὲ ἀποδοῖν κινεῖται καὶ ἐκ τοῦ μέτρου. Ὁστος ἰων. Ἡ γὰρ ἐστὶ ἐκαλεῖτο Ἡροδ. 7. 204. 2) Ὅσον εὐχολον εἶναι νὰ κατανεκνῇ ἡ στάσις (δηλ. ἡ μὴ ὁμόνοια).

3) Πρὸς τὸν ἀλειτουργοῦν μὲ μύρα. Οὕτω δὲ καὶ Ἀθην. 15. 691 αὐτὸ δὲ γράσασθαι τῷ τοιοῦτῳ ἀλείψασθαι μυρίσασθαι· εἰρηκεν Ἀλκίος ἐν Παλαιστρίνῳ. 4) Ἐπεὶ τινὶ εἰμι — εἰμὶ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τινός, ὑπὸ τινὶ εἰμι — ὑπακούω εἰς τινά, ὑπόκειμαι εἰς τινά. Ἐσμεν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐσμεν ἐπ' αὐτῷ.

5) Ὅταν ἐγὼ ἦμαι καλά, εὐρίσκω καὶ δῆλον ὅτι εἰς καλὴν κατάστασιν, πολλοὶ φίλοι θάπρουσιν. 6) Ὁ Εἰρῆς πρὶν ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, συνιῶντες μετὰ τῶν Καρχηδονίων νὰ ἐκστρατεύσωσι καὶ ἐκείνοι μετὰ μεγάλων πεικνῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ Ἑλλήνων. Οὕτω λοιπὸν μετὰ 300 χιλιάδων πεζῶν καὶ ἵππῶν καὶ διακοσίων πολεμικῶν πλοίων ἐκστράτευσεν ὁ Ἀμίλκας κατὰ τῆς Σικελίας καὶ ἐκστρατοπέδωσεν εἰς τὴν πόλιν Ἰμῖραν μάχης δ' ἐν αὐτῇ γενομένης ἐνίκησαν οἱ Καρχηδόνιοι κατὰ κράτος ὑπὸ Γέλωνος, βασιλέως τῶν Συρακοσίων, καὶ ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς ὁ στρατηγός τῶν Ἀμίκας. Διοδ. Σικ. 11. 1. καὶ 20 κτλ. 7) Συναναστροφῇ, σχέσεσι. 8) Ἡ παρὰ σπῆμαιναι τὸ αἰτῶν, δῆλον ὅτι αἱ διαφοραὶ τῶν κατόπτρων εἰσὶν αἵτιαι τοῦ ἀλλοίαν τὴν μορφήν θεωρεῖσθαι, ἥτοι τῆς διαφορᾶς ἵνα καὶ τῶν κατόπτρων ἀλλοίᾳ ἡ μορφή τῶν πραγμάτων θεωρεῖται.

ρεύειν τοὺς νεκρούς¹. — Ἐν πάσι τοῖς ἔργοις οὐχ οὕτω τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὥς τῆς τελευταίας αἰσθητὴν λαμβάνομεν². — Οὐ πάνυ ἡδεῖά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια τοῖς ἀκούουσι. — Νόμος τοῦ Πιττακοῦ ἦν τὸ τοὺς μεθύοντας³. ἂν τι πταίωσι, πλείω ζημίαν ἀποτίνειν τῶν νηφόντων⁴. — Ἐν συμποσίῳ μὴ λέγε πῶς δεῖ ἐσθίειν, ἀλλ' ἐσθιε ὥς δεῖ. — Ὁ Ἀσκληπιδὲς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἤπιε φάρμακα πάσσοντες ἐθεράπευον τοὺς ἀρρώστους. — Ἰσχυνοὶ μὲν Λακεδαιμόνιοι κατὰ γῆν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ναυσί. — Κελτοὶ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν οὐδέποτε ἔκλειον. — Τίνα ἂν πόλιν ὅλη ἀξιοπιστότερον ἡγήσαιο τοῦ νομίμου; τίνα ἂν μάλλον πολέμιοι πιστεύσαιεν ἢ ἀνοχὰς⁵ ἢ σπουδὰς ἢ συνθήκας περὶ εἰρήνης; — Ὁ προκαταγιγνώσκων⁶ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς, αὐτὸς πονηρὸς ἐστὶ πιστεύσας κακῶς. — Οὐκ ἀκήκοας ὥς οἱ τέττιγες ὄντες ἄνθρωποι τὸ παλαιὸν εἰς ὄρνιθας μετέβαλον⁷; — Σαρδανάπαλλος⁸ ὁ Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ἐπειδὴ γυναικιστὴ ἀθεοδῶκει⁹ καὶ στολὴν γυναικεῖαν ἐνεδεδύκει, κατέκαυτεν ἑαυτόν.

II.

Τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος δικλύει. — Ὅταν πλείστα τις ἔχη, τότε πλείστοι αὐτῷ ἐπιβουλεύουσι¹⁰. — Διὰ τοῦτο δύο ὦτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν. ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ λέγωμεν. — Ἄν εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς πολεμίους ἰσχύει. — Τῷ μὲν σώματι ἡ φύσις δουλεύειν προστάττει, τῇ δὲ ψυχῇ ἄρχειν καὶ δεσπόζειν. — Ἀπόλλων ἐτόξευε καὶ ἐκιθάριζε καὶ ἱατρὸς ἦν. — Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κατ' ἑαυτὸν ἐννέα ἄρχοντας, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δύο ὑπάτους ἀνηγόρευον. — Ἐάν τὸ σὸν μόνον οἴκηθῃ σὸν εἶναι τὸ δὲ ἀλλότριον, ὥσπερ ἐστὶν, ἀλλότριον οὐδεὶς σε ἀναγκάσει οὐδέποτε, οὐδεὶς σε κωλύσει, οὐ μέμψει οὐδένα, οὐδ' ἐγκαλεῖ¹¹· τινι, ἄκων πράξεις οὐδέν, οὐδεὶς σε βλάψει, ἐχθρὸν οὐχ ἔξεις. — Ἦσαν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις πολλοὶ νόμοι κωλύοντες τοὺς παῖδας εἰς ὕβριν καὶ τρυφὴν ἐκπίπτειν. — Σαρδανάπαλλος, ἵνα μὴ τοῖς πολεμίοις υποχείριος γένηται, πυρὰν ἐν τοῖς βασιλείοις κατεσκεύασεν ὑπερμεγέθη, καὶ τὸν τε χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἅπαντα, πρὸς δὲ τούτοις τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα¹² πᾶσαν ἐπὶ ταύτῃ ἐσώρευσε, καὶ ἑαυτόν τε καὶ τὰ βασιλεία

1) Οὕτω καὶ τὸ χριστιανικὸν πρὸ ἀποθανῶν δειδικαίωται. 2) Ὅσον τὸ τέλος αἰσθανόμεθα. 3) Μιθεύει ἐγώ, μεθύσκει ἄλλον. 4) Νὰ πληρώνωσι περισσώτερον πρόστιμον, γὰρ τιμωρόνται μὲ μεγαλειτέραν χρηματικὴν πινὴν παρὰ ἐκείνοι οἵτινες ἀμαρτάνουσι μὴ μεθύοντες. 5) Ἀπικωτέρων ἀναχωρᾶς. 6) Ὅστις προκαταγιγνώσκει (δοῖται ψῆφον κατὰ τινος) κτλ. αὐτὸς εἶναι ἀχρεὺς ἄνθρωπος, δίδων πίστιν εἰς κενὰς εἰσηγήσεις. 7) Ἀντὶ μετεβαλόντο, κοιν. μετεβαλῆνθασιν. 8) Διὰ δύο ἀλλήλους αὕτη πρέπει νὰ γράφηται. 9) Ἐξέχε χῆσι ὡς αἱ γυναῖκες. 10) Ἐπιβουλεύω τινὶ καὶ παθητικῶς ἐπιβουλεύομαι ὑπὸ τινος λέγεται παρὰ τοῖς παλαιῶν· τὸ δ' ἐπιβουλεύομαι τινι ἐνεργητικῶς δὲν εἶναι ὁρθόν. 11) Ἀπικῶς μὲν, ἀντὶ τοῦ ἐγκαλεῖται. 12) Περιηγητικῶς ταῦτα ἀντὶ

κατέκρυψε. — Σόλων, ἐπειδὴ ἐδάκρυσε τὴν παῖδα τελευτήσαντα, πρὸς τὸν εἰπόντα. — Ἄλλ' οὐδὲν ἀνύταις¹, εἶπε. — Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο δακρύω, ὅτι οὐδὲν ἀνύτω. — Τῷ Σκύλλης σώματι κυνῶν κεφαλῇ προσεπεφύκεσαν².

2. Ἀφωνόληχτα.

I.

Οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέραν παρασκευάζουσι. — Καλὸν ἐστὶ τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθνήσκειν³. — Πολυμάθεικ νόον οὐ διδάσκει. — Αἱ μέλιτται τὰς ἀποθνησκούσας ἐκκομίζουσιν ἔξω τοῦ σμήνους. — Ἡ γλῶττά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ. — Μέγα ἐστὶ κέρδος, ἢν πιστοὺς ἔχῃ φίλους. — Ὁ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὴν τάττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλείπον τῷ φίλῳ⁴. — Ὅταν τι πρᾶττης ὅσιον⁵, ἀγαθὴν ἐλπίδα πρόβαλλε σαυτῷ, τοῦτ' ὡς γινώσκων ὅτι τόλμη δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει⁶. — Ἀθάνατον ἔχθραν μὴ περὶ χρημάτων. — Ὅτε Εὐρῆης ἐκ τῶν Θερμοπυλῶν ἐπὶ τὴν Φωκίαν χώραν προῆγεν⁷, οἱ Φωκεῖς τὰς μὲν πόλεις ἀπάσας ἐξέλειπον πανδημεῖ, πρὸς δὲ τὰς δυσχωρίας τὰς ἐν τῷ Παρνασσῷ⁸ κατέφυγον. — Πλάτων ἡδιστον εἶναι τῶν ἀκουσμάτων τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε. — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐτ' αἰσιαζέτην ἔτι παῖδες ὄντες. — Οἱ ἔλληες τὴν Δήμητρα Θεσηφορόν ὠνόμαζον. — Ἐν Θήβαις⁹ ὑπῆρχον ἐν ἱερῷ μεγάλῳ ἀνδριάντες καθήμενοι δύο μονόλιθοι ἐπτά καὶ εἴκοσι πήχεων.

Ἰφικράτης ἀναιδιζόμενος εἰς δυσγένειαν¹⁰. Ἐγὼ ἄρξω, εἶπε, τοῦ γένους. — Οἱ Πέρσαι ἦγον παμπληθεὶ στόλῳ ὡς ἀφανιοῦντες¹¹ τὰς Ἀθήνας. — Μακαριοῦμεν τὸν γέροντα, καθ' ὅσον ἐπιθυμιῶν ἐλευθερός ἐστιν. — Οὐδεὶς ἐμὲ πείσει ὡς ἔστιν ἡ ἀδικία τῆς δικαιοσύνης κερδαιώτερον. — Πλουτίζε τοὺς φίλους· σαυτὸν γὰρ πλουτίζεις. — Ἔστιν οἷ¹² οὐ τοῦτο σκοποῦσιν, ἔξ ὅτου τοῖς θεομένοις τὸν βίον ἐκποριοῦ-

βασιτικὰ φορέματα. 1) Ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ Ἀττικῶς. Κατὰ τοὺς παλαιούς γραμματικούς ἐδιδάσκειτο ἡ λέξις αὕτη ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Εὐσταθ. σ. 217. 2) Ἐν τῷ σώματι τῆς Σκύλλης εἶχον φυτρώσει.

3) Τὸ ἀποθνήσκειν λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ θανάτου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βλαίου· ὅταν ἀποθνήσκῃ ὑπὸ τινος = φονεύμαι ὑπὸ τινος. 4) Συντρέχει τὸν ἑαυτοῦ φίλον εἰς ἀπάσαις τὰς χρείας του. 5) Θερίστητον διότι ὅσιος εἶναι τις περὶ τοῦ θεοῦ, δικαίος δὲ περὶ τοῦ ἀνθρώπου. 6) Συντρέχει, συμπεσθεῖ. 7) Μετὰ τοῦ στρατοῦ του προεχώρει. 8) Ἡ δι' ἐνὸς σ' γραφῇ τοῦ Παρνασσὸς θεωρεῖται ὡς ὄρη τέτρα. Ἰδὲ περὶ τούτου Εὐσταθ. σ. 1872, 50 καὶ Ἀτον. Παρ. 727, καὶ τὰς ἐπιγραφάς. 9) Ταῖς Αἰγυπτιακαῖς. 10) Ὅτι κατέχευτο ἀπὸ ἀσέβους γενεῆς. 11) Μὲ τὴν σκοπὴν νὰ ἀφανίσῃ τὰς Ἀθήνας. 12) Ἐκεῖ, πρὶν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶον = ἐν τῷ οἴῳ, καὶ οἷον οἶον λέγεται καὶ ἔστιν ὅτι αὐτὴ τοῦ οἴου ἐστὶ.

σιν¹, ἀλλ' ὅπως καὶ τοὺς ἔχειν τι δοκοῦντας τοῖς ἀπόροις ἐξισώσῃσι.
— Πᾶσαν ἀνθρώποις θεὸς ἐπέταξε πόνουσ, ἄλλοις ἄλλους — Οἱ Ἀθηναῖοι πέντε καὶ τριάκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἥρξαν ἐκόντων. — Ἐν τῇ κατα Γιγάντων μάχῃ Ἀθηναῖ Ἐγκελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέρριψε τὴν νῆσον. — Οἱ τριάκοντα τύραννοι ἐπὶ τοσοῦτον κατέφθειραν τὴν πόλιν, ὥστε πάμπολλοι² Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς πόλεως ἐξέφυγον. — Τὸν Δία πατέρα ἀνδρῶν τε θεῶν τε ὠνόμασαν οἱ ποιηταί — Οἱ Ἀθηναῖοι Σκυρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον ἡνδραπόδισαν καὶ ὥκησαν³ αὐτοί. — Μηδενὶ συμφορὰν δνειδίσῃς⁴ κοινὴ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀρχ-
τον. — Ὁ Προμηθεὺς λέγεται ἀνθρώπους ἀναπλάσαι καὶ τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κλέψαι καὶ ἐν νάρθηκι πρὸς ἀνθρώπους κομίσαι. — Τοὺς ἀρχαίους βασιλεῖς ἱστοροῦσι κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστά κατασκευάσαντας, ἀθάνατα τῇ ἐκυτῶν δόξης ὑπολιπεῖν ὑπομνήματα. — Ἡ γλῶττα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν⁵. — Ἐπειδὴ θνητοῦ σώματος ἔτυχες, πειρῶ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον τὴν γνώμην καταλιπεῖν — Ἀναδὸς ἐξ Αἰγύπτου φυγὼν Ἄργος κατέσχευεν.
— Ὁ καλὸς κῆρυθις ἀνὴρ τὴν ἐκυτοῦ γνώμην ὑπατέταχε τῷ διοι-
κοῦντι τὰ ὅλα⁶, καθάπερ οἱ ἄγθοι πολίται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως —
Τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγόντων⁷ μὴ ὕβριση. — Λέγουσι Κροῖ-
σον πεπυρμέναι εἰς Ἀκκεδαμόνα περὶ συμμαχίας ἐπὶ Κύρον — Γὰρ σπουδαῖα μελέτα, καὶ ἐὰν τι προσημακῶς⁸ μαθήνῃς μὴ αἰσχύνου⁹
βέλτιον γὰρ ὀψημαθῇ καλεῖσθαι ἢ ἀμαθῇ. — Χαβίρας εἴωθε λέγειν
ὅτι φοβερώτερόν ἐστιν ἐλάφῳν στοατόπαιδον, ἡγουμένου λέοντος, ἢ
λεόντων ἐλάφῳ. — Ξερξῆς διὰ τῆς Βοιωτίας διελαύνων τὰς Πλα-
ταιὰς ἐρήμους¹⁰ οὐσας κατέκαυσεν¹¹ οἱ γὰρ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατοι-
κοῦντες ὑπεφεύγασαν¹² εἰς Πελοπόννησον πενδῆμει.

I I.

Μάντις ἄριστος, ὅστις εἰσέζει καλῶς. — Πενταχοῦ τὰς ὑπερβολὰς
φεύγειν προσήκει. διόκειν¹³ δὲ τὸ μέσον. — Μὴ φεύγετε τοὺς πό-

1) Θέλουσι πρὶν εἰσεῖν πάντα τὰ πρὸς τὸν βίον γράμμα εἰς τοὺς ἔχοντας τού-
ταν χρόαν. 2) Πάμπολοι, πάμπολοι, πάμπολοι παρὰ δὲ Δουκιανῷ καὶ ἄλλοις
μεταγενετέροις καὶ ὅλοι. ἢ πάμπολοι, ὑπερβ. πάμπολοι: Δίων. Κατ. 76. 17
καὶ ὅσοι. πάμπλειστον. Ἀλλαν. Φυσ. Ιστ. 10. 50. 3) Οἰκῶ = κατοικῶ ὁ ἴδιος,
εἰσέζω ἢ κατοικῶ = κίεον αὐτὸν να κατοικῶν. 4) Οὕτω καὶ ἡ κοινὴ παροι-
μία α ἢ γλῶσσα κόκκινα δὲν ἔχει καὶ κόκκινα τῷ ὅλῳ. 5) 6) Ἄλλ. πρῆγματα β) Διδυσταλκῶντων¹⁴ διότι εἰ πικρὸν = ἐμπραγῶ, εὐτυ-
χῶ, καλῶς πᾶσι τοῖς δουραγῶ, δυνατῶ. ὁ δὲ παλαιά, πρῆγμα ἔχει μεταβα-
τικὴν σημασίαν. 7) καὶ εἰ, ἐν ᾧ παρὰ πλὴν ἔχεις παρηγορεῖται τὴν ἡλικίαν,
μενέων. 8) α Ἐρ τῆς χώρας, ἐρ τῆς δὲ δ' α' ἐρ τῆς δὲ χώρας παρὰ
πικρῶν. Θωμ. Μαι. σ. 117. Ἑταιρ. Λεγεται: ὅμοι καὶ παρὰ πλὴν ἐρ τῆς
χώρας, καὶ τῶν αὐτῶν ἐρ τῆς δὲ δ' α' ἐρ τῆς δὲ χώρας. 9) Εἰς τὸν φῶτον.

10) ὡς, ἐν τῇ, ἐν τῇ.

11) ὡς, ἐν τῇ, ἐν τῇ.

12) ὡς, ἐν τῇ, ἐν τῇ.

13) ὡς, ἐν τῇ, ἐν τῇ.

14) ὡς, ἐν τῇ, ἐν τῇ.

νοὺς ἀλλ' ἐθέλονταί¹ ὑπομένετα. — Σοφοὺς νόμιζε μὴ τοὺς ἀκριβῶς περὶ μικρῶν ἐρίζοντας, ἀλλὰ τοὺς εὖ περὶ τῶν μεγίστων λέγοντας. — Πατέρις ἐστὶ πάσῃ, ἔνα² ἂν πράττη τις εὖ. — Οὐκ ἐρῶς ἂν ἔχοι τὸν χεῖρω τῶν βελτιόνων ἄρχειν. Ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. — Μελέτην ἔχε³ ἀγροῦ πίονος, ἄγρον γὰρ λέγουσι κέρα εἶναι τῆς ἀμαλθείας. — Μίδου τοῦ Φρυγῆς ἐστὶ νηπίου καθεύδοντος⁴ μυρμηκῆς εἰσείρπον εἰς τὸ στόμα καὶ πάντα φίλοπόνως καὶ φιλέργως εἰσέφερον τοὺς πυρούς. — Οἱ νέοι τῶν Σπικριατιῶν ἐκάθευδον ἑαυτοὺς κατ' ἀγέλης ἐπὶ στιβέδων τοῦ παρὰ τῷ Εὐρώτῃ καλῶν⁵. — Κακουργίας Σωκράτης πάντων ἀνθρώπων πλείστον ἀπαίχεν. — Αἰθιοπῶν ἄνθρωποι αἱ οἰκίαι ἦσαν, καὶ ἐν ταῖς οἰαῖς κειμένων πολλῶν οὐδεις ἔκλεπταν. — Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς νησιώτας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐζήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον σύνταξιν⁶.

Ἐγχεύεται ἀγχιθὸν ἐστὶ τῷ μέλλοντι καλὸν τι πράξειν. — Οἱ πολῖται ἀγαθοὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα σφίσι αὐτοῖς καλῶς χρῆσθηνται⁷ ἐν εἰρήνῃ συμπολιτευόμενοι καὶ ἐκ πολέμου σώσουσι τὴν πόλιν καὶ ευδαίμονα διαφυλάττουσιν. — Εἰ μὲν πολέμου φροντίζεις, τὸν σκυτοῦ βίον καὶ τῶν ἄλλων τεράξεις· εἰ δὲ εἰρήνης φροντίζεις, σκυτῶ τε καὶ τοῖς ἄλλοις πολλὰ συμφέροντα ποιεῖς. — Πολλοὶ μάλλον πραγματεύονται ὅπως⁸ ἀρξέσιν, ἢ ὅπως ἔξωσι τοῦτου ἔσονται. — Νομιζομεν ὁμοίως ἀσεβεῖν τοὺς τε τὰ ψευδῆ λέγοντας περὶ θεοῦ καὶ τοὺς πιστεύοντας αὐτοῖς. Ἀπολλων καὶ Ποσειδῶν Ἀγομέδοντι ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχίσαι τὸ Πέργαμον· ταῖς δὲ τειχίσασιν⁹ τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδον¹⁰. διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπεμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος.

Θεμιστοκλῆς χωρίον πολλῶν ἐκέλευσε κηρύττειν ὅτι καὶ γσίτοναι χρηστὸν ἔχει. — Τὰς τῶν φαύλων συνηθείας¹¹ ὀλίγος χρόνος διέλυσε,

1) ἐθέλοντες, ἐθέλουσιν, μὲ τὴν θέλαιν σκε. 2) Τὸ ἓνα κατὰ ἀνταρθεῖ ἀντὶ τοῦ ὅπου ὡς καὶ ἀλλοτρίῳ οὐ μόνον παρὰ τοῖς ποικίλοις ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς περὶ εὐρίσκειται τοπικοῖς. 3) Μελέτη, ἐπιμελὴ τὸν εὐφρυν ἀγρόν. 4) Ὅτι Μίδου ὁ Φρυγῆς νήπιον ἐστὶ ὢν ἐκοιμήτο. 5) Γενικὴ τῆς ἡλικίας τοῦ ἐστὶ ἐπὶ στιβέδων ἐκ καλῶν τοῦ φαινομένου παρὰ τὴν Εὐρώτην. 6) Παρὰ τῶν νησιωτῶν μόνον τοῦ Αἰγαίου πελάγους εἰσέπραττον φόρον. Οὗτος δ' ἦν ὁ ἐπὶ ἅρτεα δού φόρος διὰ τὸν κατὰ τὴν Πελοποννήσου πόλεμον, ὁ ὅποιος ἐκ 480 τάλαντων κῆλσε μετὰ ταῦτα εἰς 1200 τάλαντα.

7) Καλῶς θέλουσι μεταχειρισθῆ, καλὴν χρῆσιν θέλουσι κάμει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τῶν. 8) Τινι τρόπῳ θέλουσιν ἀρξέει ἢ τινι τρόπῳ θέλουσιν εἶναι ἀξιοῦ τοῦτου. 9) Ταῦτοις δὲ τειχίσασιν, ἄρ' οὐ δὲ οὗτοι τὸ ἐτείχισαν. 10) Ἀποδοῦναι σημαίνει δίδοναι πᾶσι τοῖς ἀφαιλούμενον, ὡς τὸ ἀπαιτεῖν καὶ ἀπολαμβάνειν σημαίνει αἰτεῖν καὶ λαμβάνειν τὴν ἀφαιρουμένην.

11) Τὰς φαύλων συνήθειας, τὰς γνωστέρας τῶν φαύλων.

τάς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς κίων ἐξάλείψειεν.—Ἐν Αἰγύπτῳ Μακεδόνες ἤρξαν καὶ οἱ ἀπὸ Μακεδόνων ἐξ ἔτη πρὸς τοῖς διακοσίοις καὶ ἐβδομήκοντα.—Κἂν μόνος ἦ. φαῦλον μῆτε λέξης μῆτε ἐργάσῃ μηδέν. Πρὸς ἀπάσας τὰς τοῦ βίου περιστάσεις χρησιμωτάτην δικαίως ἂν τις νομίσειε τὴν ἱστορίαν¹ μάθῃσιν.—Ἕνιοι λέγουσιν Ὀμηρον πολλὸν χρόνον ἐν Ἰθάκῃ τῇ νήσῳ διατρίψαι.—Ὁ Μοῖρις ἐρύττων τὴν λιμνὴν κατέλιπεν ἐν μέσῳ τόπον, ἐν ᾧ τάφον ὠκοδόμησε καὶ δύο πυραμίδας τὴν μὲν ἑαυτοῦ, τὴν δὲ τῆς γυναικὸς, σταδιαίας τὸ ὕψος.—Φεῖξον τὸν Ἀθάμαντος μυθολογεῖσι διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητρυιᾶς ἐπιβουλὰς φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος.—Ἡρακλῆς προσχών² νήσῳ Δολίχῃ τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον³ ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τοῦτου Δαίδολος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατασκευάσεν Ἡρακλῆ, ἣν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βελὼν ὥς ἔμπνου⁴ ἐπληξε.—Θησεὺς καὶ Ἡρακλῆς παρὰ πᾶσιν ὀνομαστήν τὴν ἑαυτῶν δόξαν κατέλιπον.—Ἔργον συναργεῖν σώρον ἐν πολλῷ χρόνῳ, ἐν ἡμέρᾳ δὲ μιᾷ διαφορῆσαι⁵ ῥᾶδιον.

Ἀγαθοκλέους ἐκλελειπότος⁶, πάντα ἐν Σικελίᾳ μεστὰ ἦν στάσεως καὶ ἀναρχίας.—Ἐπιμελῶς ὁ θεός, ὣν οἱ ἄνθρωποι δέονται κατεσκεύασεν.—Οἱ Πέρσαι συνάψκντες⁷ τὰς χεῖρας διήλθον ἄπρακτον τὴν Ἑρετριέων χώραν ἵν' ἔχουσιν τῷ βασιλεὶ εἰπεῖν, ὅτι οὐδεὶς σφᾶς αὐτοῦς ἀποπεφευγώς εἶν.—Οἱ δειλοὶ τὸν θάνατον ὡς ἐσχάτην συμφορὰν περρίζουσι.—Ξένω σιγᾷν κρείττον⁸ ἢ κεκραγένας⁹.—Τῇ Θεμιστοκλέους βουλῇ καὶ γνώμῃ πεποιθότες οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν κατέλειπεν καὶ εἰς τὰς ναῦς ἀπεπεφεύγεσαν¹⁰.

3. Ὑγρόληκτα.

I.

Τὰ παράδοξα¹¹, ἣν μὲν ἀγαθὰ ἦ, μᾶλλον εὐφραίνει τοὺς ἀνθρώπους,

1) Τοῖς ἱστορίαις = ἱστορίαις, γνῶσις, ἐπιστήμη πρὸς τοὺς παλαιούς. Ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ὅμως ἀρχεται ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς σημασίας, ἥτις κοινὰ εἶναι παραδεδεγμένη. 2) Προσσερχομένης. Προσσεχών μετοχ. 3) τὸ προσέσχον προσχών δὲ τοῦ προσέσχον. 4) Φερόμενον ἐπὶ τῶν κυμάτων πρὸς τοὺς αἰγιαλούς, εἰς τὰς ἀκρυγιαλαίαις. 5) Τὴν ὕπαινον τὴν νύκτα, ὅτι ἐπεὶ δὴ δὴν ἐγνώρισεν ὁ Ἡρακλῆς, λιθοβολήσας ὡς ἔμπνου ἐκτύπησεν. 6) Εἰς μίαν δὲ ἡμέραν νὰ τοῖς διασκορπίσῃ εἶναι ἔυκολον. 7) Ἀφ' οὗ ὁ Ἀγαθοκλῆς ἀπέθανεν. 8) Ἐνώσαντες οἱ στρατοὶ οἱ εἶ: μετὰ τοῦ ἄλλου τὰς χεῖρας τῶν ἑκαμὴν ὅλων ὅτι χρῆσιν τῆς καλουμένης σαγῆνης, ὡς καὶ ἐν Στρατ. Ἡρόδ. 3. 149. 9) Κεκραγα παρακ. ἀντὶ: ἐνεστ. ὁ δ' ἐνεστὸς κραζέω εἶναι σπάνιος καὶ ἀπαντᾷ ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ μετὰ ταῦτα. 10) Εἶχον ἐγκαταλείψει τὴν πόλιν καὶ καταφύγει εἰς τὰς ναῦς. Καὶ τὸ μὲν ἀπεφεύγεσαν εἶναι Ἀττικόν, τὸ δὲ πεφεύγεσαν Ἀδοκίον. 11) Τα παρὰ δόξα, ἢ ἄλλοις εἰς τινε συμβαίνοντα, τὰ ἀπαράδοκτα.

ἦν δὲ δεινὰ, μᾶλλον ἐκπλήττει. — Οὐ τῷ πλήθει τῶν ἐτῶν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ διαφέρομεν, ἀλλὰ τῇ φύσει καὶ ταῖς ἐπιμελείαις. — Τὴν τῆς φύσεως ἀρετὴν διαφθείρει βέλθυμία¹, τὴν δὲ φαυλότητα ἐπανορθοῖ διδασχὴ. Μὴ φεῦγε τοὺς πόνους, ἀλλ' ἐθέλοντῃς ὑπόμενε. — Ποσειδῶν συνῆγε τὰς νεφέλας καὶ ἐτάραττε τὸν πόντον, ἐμβά-λων² τὴν τρίαιναν, καὶ πᾶσας τὰς θυέλλας ἐκίνει. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν ἔκρινον³.

Ἐὰν μὴ φυλάττῃς τὰ μικρὰ, ἀποβαλεῖς τὰ μεῖζονα. — Ὁ μὲν ὕδωρ πολὺ μὲν καὶ εἰς⁴ οὐρανοῦ ἐπιγιγνόμενον φθερὶ τὸ παδίον, μαλακῶς δὲ⁵ ἀνυγκριεῖ καὶ εὐκάρπους φύσει τοὺς ἀγρούς. — Οὗτος μάλιστα πάντων φιλοπάτωρ ἐστίν, ὅστις μηδὲν λυπῆται τὴν πατέρα, καὶ πλεῖστα εὐφρανεῖ. — Τὸν κατηγοροῦντα τῶν ἄλλων⁶ καὶ πάντας κρινόντα αὐτὸν ἀνεξέλεγκτον ὑπάρχειν δεῖ.

Σωκράτης λοιδορούμενος οὐκ ἐχαλέπηνεν, οὐδ' θεάτρῳ λοιδορηθεὶς ἡγανᾶσκει. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης σκληρότητα καταλύσαντες⁷ ἐζώκειλαν εἰς τρυφήν. — Χαλεπὸν ἐστὶ διακρίναι τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον. — Δυστυχῶν κρύπτε⁸, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφράνῃς. — Κατὰ τὸν λοιμὸν τὸν μεγάλον⁹ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς στενωποὺς οἱ ἢ πολλῶ ἔρρανεν. — Ἐἴ τις κατ' Αἴγυπτον ἐκουσίως ἀποκτενοῖεν ἐλεύθερον ἢ δούλον, ἀπεθνήσκειν τοῦτον οἱ νόμοι προσέταττον. — Ἐρομένου τινός, ὅποιον νομίζεις εἶναι τὰ ἐν ᾧδου; Περίμεινον, ἔφκ, Δημῶ-αξ, κακεῖθεν σοὶ ἐπιστελῶ¹⁰. — Κρεῖττόν ἐστι μικρόν τι εὖ ἢ πολλὰ μὴ ἱκανῶς περᾶναι. — Τειρεσίην τυφλὸν γενόμενον Ἀθηνᾶ τὰς ὁράσεις¹¹ ἀποκαταστήσκει μὴ δυναμένη, τὰς ἀκοὰς διακαθάρσας πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ἐποίησε συνιέναι¹². — Διόνυσος¹³ Λυκούργῳ τῶν Ἰδωνῶν βασιλεῖ μανίαν ἐνέβαλεν, ὃ δὲ μεμνηνὼς Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπίλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει ἀπέκτεινεν. — Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν¹⁴ εὐδαιμονεῖν.

1) Ὁ εὐρύς καὶ ἀνεκτός δὲν μανθάνει τίποτε, ὁ δ' ἔχων πολλὸν νοῦν δύναται νὰ βελτιώσῃ ἑαυτὸν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ νὰ κατορθώσῃ εὖ τὰ μεγάλα πράγματα. 2) Βάλλον ἦτοι χάνων ἐν αὐτῷ τῷ πόντῳ. 3) Δὲν ἐθιῶρου ἐλθαίμενα τὸν ἔχοντα μόνον χρήματα, τὸν πλούσιον. 4) Μὲ ἥρπην πίπτειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 5) Ἐπιγιγνόμενον, δηλ. ὅταν δὲ μαλακὰ μαλακὰ πιπτεῖ, θάλλει καταστήσῃ ἐντελὲς ὕδρον τὸ χῶμα τῶν ἀγρῶν. 6) Ὅστις μέλλει νὰ κατηγορήσῃ τοὺς ἄλλους κτλ. Κατηγορῶ τινος εἶναι Ἀττικόν, κατηγορῶ δὲ τινος μεταγενέστερον.

7) Κατοργήσαντες τὸν σκληρὸν τρόπον τοῦ ἀρχαίου βίου τῶν. 8) Δηλ. τὴν δυστυχίαν σου. 9) Τὸν συμβάντα τὸ δεινότερον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Ἰδε Θουκυδ. 6. 10) Καὶ ἐκεῖθεν θέλω σοὶ γράψαι (ὅταν ὑπάγω εἰς Ἀθῆναι) ἐπιστολήν. 11) Ἀσυνήθως ἢ δι᾽ αἰτίαν αὐτῇ τοῦ τὰς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς κατὰ δὲ Ἀριστοτέλην περὶ ψυχῆς 3. 2. ἔρασις λέγεται ἡ τῆς ὁφθαλμοῦ ἐνίσχυσις. 12) Τὸν ἔλασε νὰ ἰνοῇ πάντων τῶν πτηνῶν τὰς γλώσσας, καὶ οὕτως ἐγένετο περίφημος μάντις. 13) Μὴ εἶναι Διόνυσος; 14) Μὴ κοπιᾷσας, κοπιᾷσας, χαλεπὴ νὰ κοπιᾷσας.

Τὴν πόλιν, ἐν ἣ ἂν οἱ πολῖται τοῖς νόμοις μὴ πεῖθωνται, ἀθλιω-
τάτην κεκρίκαμεν — Δεῖ, ὥσπερ εὐνοησάμενος τῆς πόλεως, φυγα-
δεύειν στασιαστὴν ἄνθρωπον¹, οὕτως ἐκ τῆς σπληνητικῆς ψυχῆς
τὸν πρὸς τὰ φεῦλα κεκλιότα νοῦν. — Ἀρταξέρξης καταγωνισά-
μενος², Κύρον τὸν ἀδελφὸν ἀπεστάλκει Φαρνάκην καταστρεψόμε-
νον³ πάσας τὰς ἐπὶ θαλάττῃ πόλεις.

II.

Κρίνεις σὺ μέγιστον ἀνθρώπου ἐγκλὸν εἶναι πλοῦτον; — Ἐκ τῶν
λόγων μὴ κρίνε σφὴν ἢ χρηστὸν ἄνδρα⁴ τὴν βίαν ἐξέταζε αἰε⁵. —
Φεῦγε ἡδονὴν φέρουσιν ὑστερον βλάβην. — Γὰρ τοῦ Νεῖλου ὕδωρ,
πλείους ἢ τετραπλῆκοντα χιλόους τοῦ ἕρπου, ὑπὲρ τῆς γῆς διχμεῖ-
ναν⁶, ἐπειθ' ὑπόβασιν⁷ λαμβάνει. — Γῆ τῶν ἀδελφῶν ἀποροσύνη
καὶ γένος καὶ οἶκος ὑγιαίνει καὶ τέθηλεν⁸. — Ὁ τῶν Ῥωμαίων ἑκσι-
λαὺς καθ' ἑκαστον ἐνικυτὸν ἐν τοῖς γενέθλοις δῶρον ἐλαμβάνει φιλῆν.

— Ταῦροι, Σκυθικὸν ἔθνος, τοῖς ἑκσιλεύσι τοῦς εὐνουστατοὺς τῶν
φίλων συγκατέθιπτον⁹ ὃ δὲ ἑκσιλεύς ἀποθνήσκοντος¹⁰ φίλου ἢ μέρους
ἢ τὸ ἅλον ἀπέτρεμεν ὥσιν πρὸς τὴν εἴαν τοῦ τελευτήσαντος.

Τίς ἀμεινον τοῦ ποροῦ κοινεῖ τὰ δίκαια; — Ὁργῆς ἀπεχόμενος
κερδάνεις, μὴ ἀπεχόμενος δὲ μωρανεῖς. — Ὅδε ἐστὶν ὁ τῶν Ἀθηνη-
σιν ἐφήθων ὄρκος¹¹: «Οἱ καταισχυῶ ὅπλα τὰ ἱερά οὐδ' ἐγκαταλεί-
ψω τὸν παρὰστάτην, ἀμυνῶ¹² δὲ καὶ ὑπὲρ ὁσίων καὶ μόου καὶ με-
τὰ πολλῶν, καὶ εὐηκοήσω τῶν αἰε¹³ ἀρχόντων ἐμφορῶν, καὶ τοῖς
θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις¹⁴ πείσομαι καὶ ἂν τις ἀναιρῇ¹⁵ τοὺς θε-
σμοὺς ἢ μὴ πεῖθεται, οὐκ ἐπιτρέψω, ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ μετὰ
πάντων καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια τιμήσω».

Θησεύς Ἀριάδην συνοργὸν λαδῶν τὸν τε Μινώταυρον ἀπέκτεινε
καὶ τὴν ἔξοδον τὴν τοῦ Λαβυρίνθου περ' αὐτῆς μαθὼν διεσώθη —
Ἐπειδὴ ὁ ἥλιος τὰς τε ὥρας τῆς ἡμέρας ἡμῖν καὶ τὰλλα πάντα σα-
φηνίζει, ἢ τε νύξ διὰ τὸ σκοτεινὴ εἶναι ἀσπεριτέρα ἐστίν, ἄστρα ἐν
τῇ νυκτὶ οἱ θεοὶ ἀνέφηναν, ἃ ἡμῖν τὰς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐμφανίζει.

— Οὕτως πῦρ ἱματίῳ περιστελεῖται¹ δυνατόν οὕτως αἰσχροῦ ἀμαρτήμα

1) Ἄνθρωπον ἀγαπῶντα τὰς στίσεις. 2) Καταπνέσας 3) Ἀντὶ δουλωσάμε-
νον, ἵνα υποδουλώσῃ πάντα τὰς πόλεις.

4) Γράφεται ὅτι τινος αἰε καὶ ὡς διδασκαλός δι' τῆς ὁρθῆς γραφῆς εἶναι
ἢ βραχύτες τῆς παραληγουσας. 5) Ἀπ' οὗ διχμεῖν τὸ θεοὺς ὑπερνω τῆς γῆς,
(ἐκλήθην τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ) περισσότερας τῶν τεσσαρῶν καὶ ἑμῶν 6)
Λαμβάνει: ἀνάπτωσιν, ἀρχίζει νὰ ἀναπτύσσεται. 7) Παράκ ποιητὴ ἀντὶ ἐνιστ. θαλά-
σσης. 8) Κατὰ τὴν ἀξίαν, ἀναλόγως τῆς ἀξίας, τοῦ ἀποθνήσκοντος.

9) Βοηθῶσω, θίλω βοηθῶσαι. 10) Τὸν ἐκαστοῦ. 11) καὶ εἰς τοῦ νόμου
τοῦ ἐπίκου ἐχει θέσει ἢ πόλιν θίλω πείθεσθαι. 12) Καταστήσει.

13) καὶ περικαλύπτει τὰς εὐφροσύνας.

χρόνῳ. — Ἀναθλαί! λόγος ἐστὶ Δήλιος φυτὰ ἐν Δήλῳ ἐλαίαν καὶ φοίνικα. — Ἰρακλῆς τῶν πελωρίων³ καὶ τῶν κακούργων ἐκάθρετ' γῆν καὶ θάλατταν. — Ξενοκράτης, χρημάτων αὐτῷ κομισθέντων ἀπ' Ἀλεξάνδρου, ἐστίασας τοὺς κομιζοντας τὸν ἑαυτοῦ τρόπον⁴ Ἀπαγγεΐλατε, ἔφρ. Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι, ἐστ' ἂν οὕτω ζῶ, οὐ δέομαι ταλάντων πεντήκοντα· τοσαῦτα γὰρ ἦν τὰ παρ' ἐμένα· — Οἱ Ἀθηναῖοι Μιλτιάδην εἰς τὸ βράθυρον ἐμβάλειν⁵ ἐψηφίσαντο. — Εἴ τις τὸν γῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκθάλει⁶ ἐκ τοῦ βίου, τίς ἂν ἔτι λαμπρόν τι ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειεν;

Τὸν σώφρονα βίον τοῦ ἀκολάστου ἡδῖω κέκρικα. — Οἱ πρὸς τὴν
δοξαν κεκηνότες² σπηνίως ἐνδοξοὶ γίνονται, — Σινδοὶ τοσούτους
ἰχθῦς ἐπὶ τοὺς τάφους ἐπέβαλλον, ὅσους πολεμίους ὁ θαπτόμενος
ἀπεκτονῶς εἶη³.

Β'. ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ.

1. Φωνηεντόληκτα.

1

Κυρος ἔτι παῖς ὢν, ἐπαιδεύετο καὶ σὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις παισὶ, πάντων κράτιστος ἐνομίζετο. — Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς τοῖς θεοῖς οὐχ ἰδρύοντο. — Πλάτων παρεκελεύετο τοῖς νέοις τρία ταῦτα ἔχειν· ἐπὶ μὲν τῶν γυναικῶν⁹ σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης σιγήν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐρθελαμῶν αἰδῶ. — Ὁ κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων οὐδέποτε καλῶς βουλευέται περὶ τῶν ἄλλοτρίων. — Πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων νεκρίζει ἐφ' ἑνὶ τῶν πρὸς τὰς σοφιστῶν θύρας, τελοῦντες¹⁰ αὐτοῖς χυμῆματα καὶ ἀκουσόμενοι¹¹ τῆς σοφίας αὐτῶν. — Οἱ Πέρσαι δις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσάμενοι, ἐσφάλξαν¹². — Πλατὼν ἐρωτηθεὶς, πόσων δεῖ οὐσίαν ἔχειν, εἶπεν, ὅσων ἔχων οὗτ' ἐπιβουλευθήσει¹³, οὔτε τῶν ἀναγκαιῶν ἀποστήσει. Περὰ πολλοὶ τῆς χρείας ἀνακισθεῖσι¹⁴ καὶ ἡ φιλικὴ φυγαδευθήσεται.

1) Ἄρα, π. τοῦ νηὶ ὄντι σπινος καὶ παρὰ μ. λέγεται 2) Ἐὰν ὁτιδήποτε καὶ περὶ τοῦ ὅτι. 3) Ἐὰν ὁτιδήποτε ἀποφῶν, ἐρρίπαν, ἐκείνη λέγουσιν Ἑλληνιστὶ. Μάρ. σ. 137. Ὅτι καὶ ὁ Φιλόνος σ. 26 (Lob.) καὶ ἡ ῥαὶ λέγουσιν αἱ Ἀστικαὶ, τοῦ/ε καὶ ἄρα. 4) Καθὼς αὐτοὶ συνέλθονα πρῶτη. 5) Ἐὰν τὸν εἰρῶσιν εἰς τὸ βαρύνει. 6) Ἐὰν εἴηαι τι ἀρχιστοὶ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου βίου συν- ἔρωτα τῷ, ὁ δὲ.

7) Παροι. τοῦ χάριστος ἐκ τῆς χάριτος. ἢ τῆς χάριτος ἀποστολῆς ἔχοντων καὶ ἐκ αὐτῆς χάριτος καὶ χάριτος δι' ἧν χάριτος διὰ τῆς χάριτος παρὰ τοῦ Θεοῦ. 8) Ἐπεὶ ποιεῖται διὰ τῆς χάριτος ἀποστολῆς, ἀποστολῆς ἑκ τῆς χάριτος. Ματθ. α. 31.

9) Εἰς μέν τας διενείας των. 10) Μὲλ. ἀπὸ τοῦ μὲν τὸν σπὸν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς χορτάζα καὶ νὰ ἀκρασθῶσι τὴν σφίγαν των. 11) Ἄκουσά μοι εἶναι ὁ δοκίμος μέλ. ὁ δὲ ἀκούει ἀπεναντὶ παρὰ Διον. Κατῶ, Λον. Ἀντικαταστήσῃ καὶ ἄλλος μετὰ των. 12) Ἐδουλόγησαν, ἀπέσυχον. 13) Δὲν θέλεις ἐπιβουλὴν παρὰ των;. 14) Ὅταν ἀφαιρῇ ἀπὸ αὐτοῦ ὃ ἐνέγκη ἕως δὲν ἔχω πλέον τὴν ἀνάγκην τῶν ἐλῶν των.

2. Ἀφωνόκλητα.

II.

Ἀγηςίλαος ἱερὰ μὲν καὶ τὰ ἐν τοῖς πολέμοις ἐσέβετο, ἱκέτας δὲ θεῶν οὐδὲ ἐχθροὺς ἐβιάζετο¹. — Σωκράτης διαλεγόμενος προϋτρέπετο² τοὺς συνόντας μάλιστα πρὸς ἐγκράτειαν. — Ζήνων ὁ φιλόσοφος μέ-
θης καὶ λαλιᾶς³ πάμπαν ἀπείχετο. — Πάντα, ὅσα ὀρετῇ πράττεται,
καλὰ τε καὶ ἀγαθὰ ἐστί. — Τὰ μὲν ξύλα τὸ πῦρ αὐξάνοντα ὑπ' αὐ-
τοῦ καταναλίσκονται, ὁ δὲ πλοῦτος ἐκτρέφων τοὺς κόλακας ὑπ' αὐ-
τῶν τούτων διαφθείρεται. — Πλάτων μέλλων ἀγωνιῆσθαι⁴ τραγῶ-
διᾷ, Σωκράτους ἀκούσας, κατέφλεξε τὰ ποιήματα. — Οὐδένα δεῖ
τοῦτο μηχανᾶσθαι, ὅπως ἀποφεύξεται πᾶν ποιῶν θάνατον. — Ἀγ-
σίλαος προεῖπε τοῖς στρατιώταις ὡς εὐθὺς ἡγήσοιτο⁵ τὴν συντομω-
τάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας⁶, ὅπως αὐτόθεν⁷ οὕτω τὰ σώ-
ματα καὶ τὴν γνώμην παρασκευάζονται, ὡς ἀγωνιούμενοι.

Ἰὼ εἰς βοῦν μεταμορφωθείσα τὸν Πόσπορον διενήξατο καὶ ἔδωκε
τῷ πορθμῷ τὸ ὄνομα. — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης πολλὰ καὶ
καλὰ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ διεπραξάσθην. — Σιμωνίδης ἔλεγε μη-
δέποτε αὐτῷ μεταμελῆσαι⁸ σιγήσαντι, φθελγυμένῳ δὲ πολλὰκις. —
Διογένης πρὸς τὸν ἐκτινάξαντα⁹ αὐτῷ δοκόν, εἶτα εἰπόντα φυλάττει·
Πάλιν γάρ με, ἔφη, παῖσιν μέλλεις; — Ὅστις θέλει χαρίσασθαι τῷ
θυμῷ¹⁰ παροχρήμα, θέλει τὰ κακία ἀντὶ τῶν ἀμεινόντων. — Κἀλλίον
ἐστὶν ἀντὶ θανάτου σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάττασθαι. —
Μέγας τῷ ὄντι αὗτος ἀνὴρ. ὅς ἂν μεγάλα δύνηται γνώμῃ διαπρά-
ξασθαι μᾶλλον ἢ ῥώμῃ. — Ὅταν τῶν νοθευτικῶν λόγων ἐπιλάβηται
τις¹¹, τοῦτον οὐδὲν θυμωσθὲν καὶ τῆς σωφροσύνης ἐπιλαθῆσθαι.
— Πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαυομένη δημοσίας¹² ἀπερ-
γάζεται συμφοράς

1) Κατὰ δὲ τῶν ἱετῶν τῶν θεῶν, οὐδὲ ἂν ἐθελῶ ἦσαν, μεταχειρίζετο βίαν
2) Προετρεπε τοὺς ὁμιλητάς κτλ. Το δὲ προετρεπῆναι οὐδὲν διαφέρει τοῦ
προτρέπειν. 3) Κατὰ Πλάτωνα ὅροι σ. 418 α' καλὰ ἱκρασία λόγου, ἀλα-
λίας α'. 4) Νὰ διαγωνισθῇ μὲ τραγῳδίαν. 5) Θέλει τοὺς ὀδηγήσει διὰ τῆς συν-
τομωτάτης ὁδοῦ. 6) Τῆς Περσικῆς χώρας, ὅτι εἰς τὴν Αὐσίαν κτλ. 7) Ἄλλο,
ἐχουσιν αὐτῇ ὅλῃ τῇ Ἀργαίᾳ.

8) Ἐγένετο αὐτῷ μεταμελῆσαι, μεταμελῶν διὰ τὴν εἰρήνην. 9) Τινάξαντα κατ'
αὐτῷ δοκόν. 10) Νὰ εὐχαριστήσῃ παρρησίας τὸν θυμὸν του, ὅτι δῶλον ἔτι
να υποχωρήσῃ εἰς τὸ ἄλλογον πάθος, ἔπερ θυμὸς καλεῖται· καὶ κατὰ τοὺς Στωι-
κοὺς· Ὁρῆ ἐστὶν ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ δικούντος ἡδικοῦναι καὶ προσκόνεως,
θυμὸς δὲ ἐστὶν ἀρχαίμεν. 11) Ἐπιλαυομένην αἰ λέγουσιν αἱ δοκαίαι τῶν
πειρηγμένων, οὐδέποτε σχεδὸν λαμβάνονται. 12) Ἀγρεῖς ἄνθρωποι, ὅταν
λάβῃ εἰς τὰς χεῖρας του μεγάλαν ἐξουσίαν δημοσίαν. Παρὰ τοῖς πολλοῖς τὸ θη-
λυκὸν τοῦ ἀνδράσιος εἶναι δημοσίαν, περὰ τοῖς μεταγενεστέροις ὅμως εὐρίσκεται
καὶ ἡ δημοσία ἐν τῇ δημοσίᾳ, περὰ τοῖς μεταγενεστέροις ὅμως εὐρίσκεται

λιστον τοῦτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεταί¹, ὅτι τὸ μὲν ὠφέλιμον καλόν, τὸ δὲ βλαβερὸν αἰσχρόν.— Ἐάνμ² ἐξελέγξης οὐκ ἀχθεσμαι³ σοι, ἀλλὰ μέγιστος εὐεργέτης ἀναγεγράψει.

II.

Αἱ ἐγγέλεις ἀποπνίγονται, ἐν ὀλίγῳ ὕδατι⁴ τρέφονται.— Ἐρωτήσαντός τινος Ἀνταλκίδαν, πῶς ἂν τις μάλιστα ἀρέσκοι τοῖς ἀνθρώποις; Εἰ ἡδιστα μὲν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δὲ προσφέροιτο.— Οἱ μὴ θέλοντες διὰ τὸ ἐπίπονον διδάσκεισθαι, ἀλλ' ἐν ἡδοναῖς ἀκαίροις διάγειν, φύσει οὗτοι κάκιστοι.— Κλειάνθης πένης ὦν ἄγαν, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἦντλει, μεθ' ἡμέραν δ' ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο.— Εἰ τὸ συνεχῶς λαλεῖν σημεῖον ἦν τοῦ φρονεῖν⁵, αἱ χελιδόνες πολὺ ἂν ἡμῶν ἐλέγοντο σοφώτεραι.— Λεωνίδα; ἀκούσας ἐπισκιάζεσθαι τὸν ἥλιον τοῖς Περσῶν τοξεύμασι⁶ Χαρίεν⁷, ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιά μαχούμεθα.— Ἐπειδὴ θεοὶ ἐκ κυμάτων καὶ κινδύνου ἐμὲ ἔσωσαν, ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι καὶ βαδιοῦμαι ἐν τῷ ἀγρῷ διατρέψων.

Ὅταν ἄψεσθαι⁸ τινος ἔργου μέλλης, λογίζου ὁποῖόν ἐστι τὸ ἔργον οὕτως ἀσφαλέστερον ἔψει αὐτοῦ.— Σωκράτης ἱκανὸς ἦν προτρέψασθαι ἐπ' ἀρετὴν καὶ καλοκαγαθίαν.— Ἄνθρωπος πρὸς χρηματισμὸν τρεπόμενος, κατὰ σμικρὸν φειδόμενος καὶ ἐργαζόμενος χρήματα συλλέγεται.— Μιλτιάδης μόνος τῶν ἐνδοξῶν Ἀθηναίων κατελίπετο υἱὸν ὅμοιον τῷ πατρὶ ἢ μεῖζον αὐτοῦ.— Ἔως ἐστὶ καιρὸς ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων.— Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν τῷ πρὸς τοὺς Θηβαίους πολέμῳ περιχαρεῖς ἦσαν, ὡς⁹ αὐτίκα μάλ᾽ αὐτῶν Θηβαίων ἐξανδραποδισθησομένων.— Ἀφορίας ποτὲ τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσεται¹⁰ ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ τῆς ἀκαρπίας¹¹ ἡ Ἑλλάς ἀπαλλάττεται.— Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη¹² Ζεὺς γὰρ αὐτὸν κεραυνώσας τὴν κτιθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.— Οἱ Θηβαῖοι ὑπὸ Φοιβίδου ἠναγκάσθησαν ὑποταγῆναι Λακεδαιμονίοις.— Τοῦ Κρόνου τὰ ἐκυτοῦ τέκνα κατεσθίοντος, ὁ Ζεὺς κλαπέις ὑπὸ τῆς Πέρας ὑπὸ αἰγρὸς ἐν Κρήτῃ ἀνετράφη.— Πλάτων ἐτάφη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ¹³.

1) Θίλει εἶναι (ἢ θῆ ἦν) λελυμένον. 2) Ἀχθεσμαι εἶναι τὸ δόκῃμεν εὐχὴ ἀχθεσθῆσθαι. 3) Ενὶος ὀλίγου ὕδατος. 4) Ἐάν τὸ συχνὰ νὰ ἐμῇ τις ἡτι ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει νῦν, μυαλόν, αἱ χελιδόνες κτλ. 5) Πολλοὶ τονίσουσι χαρίεν, νομίζοντες τοῦτο ἀπικώτερον, ἀλλὰ προκριτώτερον τὸ χαρίεν. 6) Ὅταν μέλλης νὰ πιάσῃς, ἐπιχειρήσῃς ἔργον τι. 7) Τούτῳ νομίζοντες ὅτι παρευθὺς κτλ. Τούτῳ τὴν δύναμιν ἔχει τὸ ὡς. 8) Ἀκαδία, εὐχὴ Ἀκαδημία ἐλέγγοτο ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὡς ἀποδείκνυται ἐκ τῆς ἀνκλογίας τῆς ἡλικίας καὶ ἐκ τοῦ μέτρου. 10) Ἰδὲ ἄνω. 11) 336 καὶ 216. Βλ. σ. 36. Μέν.

ἐνθα τὸν πλεῖστον χρόνον διετέλουν φιλοσοφῶν.—Οἱ κόρακες τοὺς ἐκτραφέντας¹ νεοττοὺς ἐκ τῆς καλιᾶς ἐκβάλλουσι.

Τοῖς νόμοις, ἐν οἷς τέθραφθε, δεῖ ἐθελοντὰς ὑμᾶς πείθεσθαι.—Ὅς ἂν τοὺς πολίτας ἀμείνους ποιήσῃ, μέγιστος τῆς πόλεως εὐεργέτης ἀναγεγράφθω.—Πολλάκις ἐν προσώπῳ φιλανθρώπῳ καὶ ἱλαρῷ δεινότης τοῦ ἥθους κεκρυμμένη ἐστίν.—Ὅταν τὸ δίκαιον ἡττᾷται τοῦ φθόνου², πάντα χρή νομίζειν ἐστράφθαι.—Ἡ ἀλήθεια δάκνει³ ψυχὴν νοσοῦσαν, ὥσπερ καὶ μέλι σῶμα τετραυματισμένον.—Τοῦ συγγραφέως ἔργον ἐν, τί πέπρακται λέγειν, καὶ ὡς ἐπράχθη εἰπεῖν.—Ἔθος ἦν Ἀθηναίοις θάπτειν τοὺς νεκροὺς πρὸς ἀνατολὰς⁴ ἐστραμμένους.—Προσετέτακτο πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἀπογράφεσθαι⁵ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἀπὸ τίνων ἕκαστος πορίζεται τὸν βίον.—Ἀγησίλαος εἴθιστο φοβούμενος μὲν ἱλαρὸς φαίνεσθαι, εὐτυχῶν δὲ πρῶτος εἶναι.—Φράσον ὅ,τι μὲ δεῖ ποιῆσαι καὶ πεπράξεται.—Ἀεὶ προστεάζεται τοῖς γεραιτέροις τῶν νεωτέρων ἄρχειν.

Ἰγρόληκτα.

I.

Θάρσει λέγων τᾷληθές, οὐ σφάλει ποτέ!—Οὐ τῷ ἀριθμῷ οὔτε τὰ πολλὰ κρίνεται οὔτε τὰ ὀλίγα, ἀλλὰ πρὸς τὰς χρήσεις· ὥστε τὰ μὲν ὑπερβάλλοντα⁶ τὰ ἱκανὰ πολλὰ ἐστὶ, τὰ δὲ τῶν ἱκανῶν ἐλλείποντα ὀλίγα.—Ζήνων ἔλεγεν οὐδενὸς ἤμᾶς οὕτω πένεσθαι⁷, ὥς ἀκριβῶς ἔχουσιν.—Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς γέροντας ἡσχύοντο οὐδὲν ἥττον ἢ πατέρας.—Ἀγησίλαος οὐχ οὕτως ἐπὶ τῷ ἄλλων βασιλεύειν ἢ ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἄρχειν ἐμεγαλύνετο⁸.—Οὐκ αἰσχυνεῖται ὁ σῶφρων παρ' ἄλλου τὰ συμφέροντα μαυθάνων.—Οἱ τῶν παρυτικά ἡδονῶν⁹ ἀπεχόμενοι, οὐχ ἵνα μηδέποτε εὐφρανθῶσι τοῦτο πράττωσιν, ἀλλ' ὥς διὰ ταύτην τὴν ἐγκράτειαν πολλαπλάσια εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐφρανόμενοι οὕτω παρασκευάζονται.

Πολλάκις τὸ ἔλαττον πλῆθος ἡμύνετο¹⁰ τοὺς πλείονας.—Κίμβροι: πολλὰς καὶ μεγάλας Ρωμαίων δυνάμεις κατέκοψαν καὶ μυριάσι

1) Τοὺς νεοσσούς των ἀρ' οὗ μεγαλῶσαι. 2) ὅταν ᾖ κατώτερον (ἢτοι νικᾷται ὑπὸ) τοῦ φθόνου, ὅταν ὁ φθόνος ὑπεριγῇ τοῦ δικαίου, πρέπει γὰρ νομίζωμεν ὅτι τὰ πάντα ἔχουσιν ἀναποδογυρισθῆναι. 3) Τοῦτο ἐστὶ λυπεῖ· ὅταν δακνέτω καὶ θυματοῦσιν ὁ λυπὼν τὴν ψυχὴν. 4) Ἰδε καὶ σελ. 10 σημ. 1. 5) Νὰ γράψωσιν ἢ σημειώσωσιν εἰς τὰ βιβλία των ἀρχόντων. 6) Τὰ μὲν ὑπερπερὸντα τὰ ἱκανὰ πολλά εἰνε. ὅταν τις ἔχῃ περισσώτερα τῶν ἀρκούντων πρὸς χρῆσιν του, τότε λέγομεν ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει πολλά, τὰν ἀπὸ τοῦ ὅταν ὀλιγώτερα ἔχῃ τῶν ἀρκούντων, τότε λέγομεν ὅτι ταῦτα εἰς αὐτὸν εἰνε ὀλίγα. 7) Οὐδενὸς πράγματος ἔχμεν τόσην πτωχείαν, ἐνδεϊαν, ὅσην τοῦ χρόνου· κατὰ δὲ τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ Βορείους Ἀμερικανοὺς ὁ χρόνος εἰνε χρῆματα. 8) Ἐστὶ μόνον. 9) Τῶν κατεσπευμένων ἢ αὐτοσπεδίων ἡδονῶν.

10) Ἐτρίψατο, ἀπέσπασατο, ἀπέκρουσε καὶ.

τετταράκοντα τὴν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν στρατείαν ἐστείλαντο¹. — Περικλῆς θνήσκων, οὐδεὶς, ἔφη, δι' ἐμὲ μέλαν ἱμάτιον περιεβόλετο. — Αἰδοῦ στυγόν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ². — ἔοικεν ὁ τοῦ φιλαργύρου βίος νεκροῦ δειπνῶν πάντα γὰρ ἔχων τὸν εὐφρανθησόμενον οὐκ ἔχει. — Ἐν διαβολῇ καὶ φθόνου ψευδὸς ἐπ' ὀλίγον ἰσχύσαν ἀπεμαράνθη. — Ἡ Σπάρτη τῶν ὀλιγανθρωποτάτων πόλεων οὐσα δυνατωτάτη ἐβράνη. — Τιμολεὼν ἡδὴ πρεσβύτερος ὢν ἀπημβλύθη³ τὴν ὄψιν λέγονται δὲ οὐκ ὀλίγοι τῶν κατὰ γένος αὐτοῦ προσηκόντων ὁμοίως ἀποβαλεῖν τὴν ὄψιν, ὑπὸ γήραος ἀπομαρανθεῖσιν. — Τῆς τῶν παίδων τελευταίας προσαγγεληθείσης Ἀναξαγόρας εἶπεν· Ἦδεν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας. Μαρσύας διαμιλληθεὶς Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς καὶ νικηθεὶς ἐδάρχετο τιμωρίαν. — Χρυσίον, ὅταν πολὺ παραφνή⁴, αὐτὸ μὲν ἀτιμότερον⁵ γίγνεται, τὸ δὲ ἀργύριον τιμιώτερον ποιεῖ. Αἶτε μεγάλαὶ φύσεις τὰ μεγάλα κακὰ γεννώσι διαφθαρεῖσαι, καὶ τὰ κράτιστα ἐπιτηδεύματα πάντων ἐστὶ βλαβερώτατα ἐπὶ τὸ κακὸν ῥέψαντα⁷.

Πολλοὶς οὕτως τὸ δίκαιον κέκριται, τὸν κρείττω τοῦ ἡττονος ἀρ-
χειν καὶ πλέον ἔχειν. — Διὰ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ τεταμένον ἐστὶ
φῶς. — Ζήνων δούλον ἐμαστίγου ἐπὶ κλοπῇ· τοῦ δὲ εἰπόντος, εἵ-
μαρτό⁶ μοι κλέψαι· Καὶ δροῖναι Ζήνων ἔφη. — Ἐπεὶ ἔληξεν ἡ ἐν
Κορωνεῖα μάχη παρὴν θεάσασθαι⁹ τὴν μὲν γῆν αἵματι πεφυρμένην,
ἀσπίδας δὲ διατεθυραμμένας, δόρατα συντεθυρασμένα, ἔγχυριδια γυ-
μνά κολεῶν, τὰ μὲν χυμὰ, τὰ δ' ἐν σώμασι, τὰ δ' ἔτι μετὰ
χεῖρας¹⁰.

II.

Μετά τῆς ἰσχύος τὴν παρότητα σῶζε¹, ἵνα μὴ φοβερός, ἀλλ' αἰδοῦς ἄξιος φαίηται τοῖς ἐντυγχάνουσιν. — Ὅρθως γινωσκόμενα οὐ φέρειν καρπὸν οὐτ' ἐν γεωργίᾳ οὐτ' ἐν ναυκληρίᾳ οὐτ' ἐν ἀρχῇ, ἣν μὴ τις ἐπιμελήται, ὥς ἂν ταῦτα παραίνηται. — Ἔστιν ὀλίγον χρόνον ἀλγήσαντα πολλὸν χρόνον εὐδοκιοῦντα εὐφραίνεισθαι. — Πλειόνων² τῶν γυμνασίων καὶ τῶν ποτῶν καὶ τῶ σιτίων προσφερομένων ἢ ἐλαττόνων φθίρεται ἢ ὑγίει, συμμετρω; δὲ τῶν εἰρημένων ὄντων,

1) Ἀνάλαβον ὁ ἐπιχειρήσαν· τὴν κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐκστρατείαν. 2) Λήγεται αἰσχυνόμεναι καὶ αἰσχυνθήσονται ἀλλὰ μόνον ἡ σχύνη οὐχὶ δὲ καὶ ἡ σὺν ἡμῶν. 3) Ἐχασαν ὅλως διόλου τὴν ὕπαινον, ἐστερλώθη. 4) Τοῦτέστιν ἐξέδωκεν (ἐγδίδωμι). 5) Εἰς κανὲν μέρος φανή εὐχέθη. 6) Χάνει τὴν πίστιν τοῦ τυπτοῦ, τὸν δὲ ἄφρονον κἀμει παλιντομότερον, γὰρ ἄβη ἀνωτέρην ἀξίαν. 7) Ὅταν εἰς τὸ κακὸν κλίνομεν.

8) Πεπιωμένον μοι ἦτο, τῆς μοίρας· μοι ἦτο νὰ κλείσω. 9) Πόθοντό τις ἐκεῖ νὰ παρατηρήσῃ. Ἦν δ' αὖτο ἡ μάχη ἡ ὑπὸ Ἀγγαίλου συγκροτηθεῖσα τὸ ἐν 94 (Π. Σ) 10) Τὰ εἰς τὰ σώματα ἐμπηγμένα, τὰ δ' εἰς τὰς χεῖρας κρατούμενα. 11) Ὁ ἰσχυρὸς πρέπει νὰ ᾖαι πᾶσι.

12) τοῦ δέοντος.

12) τοῦ θέντος.

πῶζεται ἢ τε ἰσχύς καὶ ἡ ὑγίεια. — Τῶν Ἀθηναίων ἐκάστη ἡλικία παρέσχετο ἑαυτὴν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, ὅτε ἡ μὲν χώρα τὰ δένδρα συνεβάλλετο¹, οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς θήκας², οἱ δὲ νεῶς τὰ ὄπλα³ ἐπεμελοῦντο γὰρ οἱ μὲν τῆς τῶν τευχῶν κατασκευῆς, οἱ δὲ τῆς τῶν τάφρων, οἱ δὲ τῆς χαρνακώσεως. — Τοὺς πολέμιους ἀμυνόμενοι⁴ ἐλευθέρων τὴν πετρίδαν γῆν ναμοῦμεθα καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἦσαν ἐπιβουλευομένην. — Ἰπὸ πολλοῦ οἴνου ταχὺ ἡμῖν κατὰ τὰ σώματα καὶ αἰ γυνῶμαι σφαλοῦνται.

Ἀπεφάναντο οἱ Αἰθίοπες ὁρᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν ὄφεις τηλικούτους τὸ μέγεθος, ὥστε μὴ μόνον βοὺς τε καὶ ταύρους ἀναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐλέφασιν εἰς ἀλκὴν συνίστασθαι⁵. — Παρ' Ἰνδοῖς τὸν μέγιστα ἀδικήσαντα ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε κείρασθαι, ὡς ἐσχάτης οὐσῆς ταύτης ἀτιμίαις⁶. — Ἀράχνια λεπτὰ ὑφάσματα ὑφηνάμενα, ὅτι ἂν ἐνταῦθα ἐμπέσῃ τούτῳ τροφῇ χρῆται. — Πρὸς εὐδαιμονίαν οὐδὲν ἂν συμβάλοιτο τηλικαύτην δύναμιν, ὅσην περ ἀρετὴ καὶ τὰ μέρη ταύτης. — Εὐπειρίᾳ τε καὶ φρονήσει καὶ λόγῳ χρὴ κρίνεσθαι τὰ μέλλοντα κατ' ὡς κριθήσεται. — Σοφίας ὁ καρπὸς οὐποτε φθαρήσεται.

Ἀναξαγόρας ἀσεβείας ἐκρίθη⁷ διότι τὸν ἥλιον μύθρον ἔλεγε διάπυρον⁸. Ἀπολογησαμένου δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ Περικλέους τοῦ μαθητοῦ, πέντε ταλάντοις ἐζημιώθη καὶ ἐφυγαδεύθη. — Συγκρινομένων⁹ τῶν τριῶν ἡπείρων πρὸς ἀλλήλας μεγίστη μὲν φανείη ἂν ἡ Ἀσίη, εἴτα ἡ Αἰθύη, τελευταία δὲ ἡ Εὐρώπη. — Κράτιστοι ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀπατρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν Θερμοπύλαις διεφθάρησαν οὐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων¹⁰, ἀλλὰ τελευτήσαντες οὐ περ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. — Ὅταν ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρή, ταῦτα πάσχει τοῖς ἔρμασι τοῖς τοῦς ἡνίοχους ἀποβαλοῦσι. — Σωκράτης τὸ μῆτε περὶ θεοὺς ἀσεβῆσαι μῆτε περὶ ἀνθρώπους ἀδικῶς φανῆναι περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. — Πᾶν τὸ θερμανθὲν καὶ χλιχνθὲν αἰεὶ πρὸς μεταβολὴν ἐτοιμότερόν ἐστι. — Πεποικιλταὶ ἡ γῆ χροαὶς μυρίαις ὄρεσιν τε ὑψηλοῖς, βαθυξέλοις¹¹ τε δρυμοῖς καὶ πόλεσιν. — Ἡ τῶν Συρακοσίων πόλις λιμέσιν ἐκεκόσμητο

1) Συνεισέφερε. 2) Τὰς νεκροθήκας, τοὺς τάφους, οἵτινες ἦσαν λίθινοι ἢ μαρμαρινοὶ. 3) Ἀποθεῖντες, ἀποκρυφόντες.

4) Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐλέφαντας συμπλέκονται, συγκρούονται εἰς ἀμυναν ἑκπτῶν πρὸς ὑπεράσπισιν. 5) Καθ' ἑλξιν ἀντὶ τοῦ ὡς ἐσχάτης ὄντος τούτου (τοῦ κείρασθαι) ἀτιμίας.

6) Ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἀρχεται ἡ χρῆσις τοῦ συγκρίνειν καὶ συγκρίνεσθαι ἀντὶ τοῦ ἀντιτεταξέειν, παραβάλλειν καὶ παραβάλλεσθαι. Παρὰ τοῖς παλαιότεροις τὸ συγκρίνειν καὶ συγκρίνεσθαι ἦτο τὸ ἐναντίον τοῦ διακρίνειν κτλ. Ἴδε καὶ Φρόνηξ ἐν λ. σύγκρισις. 7) Δημιουργοὶς ἡττονας τῶν ἐναντίων, νικηθέντες ὑπὸ τῶν ἐναντίων. 8) Καὶ διὰ δρυμῶν ἐκ πολλῶν πυκνῶν ξύλων.

μεγίστοις καὶ τείχος αὐτὴ περιεβέβλητο¹ ὑψηλότατον, ἐτέθη σαύ-
ριστο δὲ αὐτῇ καὶ σῖτος ἑκατὸν μεδίμωνν μυριάδες.

Γ.' Ἀποθετικά

I.

Οἱ ἀδόλεσχοι τὴν φύσιν μέμφονται ὅτι μίαν γλῶτταν, δύο δ' ὄτα ἔχουσιν.— Οἱ φυλάργυροι τὴν φιλοπλουτίαν ἐμφυτεύοντες ταῦτα διδάσκουσι. Κέρδαινε καὶ φείδου, καὶ τοσαύτου νόμιζε στυγρὸν ἄξιον, ὅσον ἂν ἔχῃς².—Κῦρος φίλων ᾤετο δεῖσθαι, ὡς συνεργοὺς ἔχει.— Ἀπρονόητον ἡ ὀργή, ὥστε πολλάκις ἐξεργάζεται³, ὡν μεταμέλειν ἀνάγκη.— Ἄστεργον εἰς οἶκον δεῖξαι καὶ τυφλὸν ὁδήγει.— Ἄνθρωπος δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος οὐ βούλεται.— Οἱ ἄνθρωποι τότε γίνονται βελτίους, ὅταν τῷ θεῷ προσέρχωνται.

II.

Μὴ μέμφου ποτέ τινα, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς αὐτόν.— Ἐπὶ τὰ κακὰ οὐδεὶς ἔκων ἔρχεται, οὐδὲ οἶεται κακὰ εἶναι.— Ἡ τ' ἐν Δελφοῖς προφητίς αἶ τ' ἐν Δαυιδῶνι ἰέρειαι μαντεύσαι⁴ μὲν πολλά δὴ καὶ καλὰ ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ τὴν Ἑλλάδα εἰργάσαντο, σωφρονεῖν δὲ βραχέα ἢ οὐδέν.— Κέρδος πονηρὸν μὴ λαβεῖν βούλου ποτέ.— Ὡς εὐγνώμων ἱατρὸς βούλοιτ' ἂν ὑπνω καὶ τροφῇ μᾶλλον ἢ φαρμάκοις τὸ νόσημα λῦσαι τοῦ κάμνοντος, οὕτω καὶ φίλος ἐπεικῆς καὶ πατὴρ χρηστός καὶ διδάσκαλος ἐπαίνῳ μᾶλλον ἢ ψόγῳ χαίρει πρὸς ἐπα-
νόρθωσιν ἡθους χρώμενος.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Α'. Εἰς ΑΩ.

1. Ἐνεργητικά.

I.

Ἄπας ἐρυθριῶν⁵ χρηστός εἰναί μοι δοκεῖ.— Κρεῖττον σιωπᾶν ἢ

1) Καὶ τείχος αὐτὴν ὑψηλότατον εἶχε περιβάλλει, καὶ ὑπὸ τείχους ὑψηλοτάτου ἦτο περιχυλωμένη.

2) Ὁ φυλάργυρος ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι τὰ χρήματα τοῦ παρέχουσι δύναμιν, καὶ διὰ τοῦτο ἀδιακόπως προσπαθεῖ νὰ τὰ πολλαπλασιάσῃ, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἐτι περισσότεράν. Οὐδέποτε δὲ δίδει εἰς κανένα βοῦθειαν, εὐδ' ἐξοδεύει ἐτι ἀφθόνης δι' ἑαυτὸν ὡς φοβούμενος μὴ χάσῃ τὴν δύναμίν του. 3) Κάμνει πράγματα διὰ τὰ ὅπως κλπ.

4) Ἡ ἰερεῖα τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντεύει, ὡς καὶ αἱ τῆς Δαυιδῶνης, ἵνα δώσῃ τὸν χρησμὸν ἀνέβαιναν ἐπὶ τρίποδος τεθειμένου ἐπὶ χάσματός τινος κατὰ τὸν Παρνασσόν, ἐκβαλλόντος θειῶδεις ἀνσθυμιασεις. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν καταλαμβάνομένη ὑπὸ εἵδους μανίας ἐξέβαλλεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῆς ἄφρους καὶ ἐφέλιζε λόγους ἀσυναρτήτους, τοὺς ὅποιους οἱ παριστάμενοι ἰερεῖς, ὡς ἠγνοοῦντες τὴν γλῶσσαν ταύτην, ἔγραφον καὶ εἰδὼν οὕτως εἰς τὸν συμβουλευόμενον τὸ μαντεῖον τὴν εἰσοῦσαν ἀπάνειν.

5) Ὡς ὅστις ἐρυθρίσῃ, ὁ ὅποιος κοκκινίσῃ.

καλεῖν μάτην.—Ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παιδεῖαν γενναίαν ἐναρόσῃ¹, ζῇ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου.—Τὸ τοῦ Σόλωνος εὖ ἔχει. Τέλος ὄρα μακροῦ βίου.—Οὐκ ἀθυμεῖν δεῖ τὸν κακῶς πράττοντα, ἀλλὰ τὰ βελτίω προσδοκᾶν.—Σωκράτης ἔλεγε τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ζῆν ἔν' ἐσθίειν, αὐτὸς δ' ἐσθίειν ἵνα ζῷ.²—Τοὺς ἐν τῷ Χάλῳ ποταμῷ ἰχθῦς οἱ Σύριοι θεοὺς ἐνόμιζον καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶον.—Πρὸς ἅπαντας μὲν δεῖ εὖ φρονεῖν, ἀγαπᾶν δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶν.—Ἐὰν ἕκαστον ὅπως δύναται ζῇν.—Οἱ πλούσιοι καὶ οἱ βασιλεῖς τιμῶντες τοὺς φιλοσόφους ἑαυτοὺς τε κοσμοῦσι καὶ κείνους.

Ὁ Δημόστριος ἀπάντων καταγέλασθαι καὶ Γελασίον αὐτὸν ἐκάλουν οἱ Ἀβδηρίται.—Ταντάλου μετὰ θάνατον ζημίᾳ ἦν ἀεὶ καὶ πεινῇ καὶ διψῇ.—Ποτὸν πᾶν ἡδὺ ἔν Σωκράτει διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ διψῇ.—Θεᾶσμαι ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἂν τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀσκητὰς ὄρω, τιμῆσω.—Οἱ χρηστοὶ παῖδες οὐ μόνον διὰ τοὺς γονεὺς ἑαυτοὺς ἀγαπήσουσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεὺς δι' ἑαυτοὺς.—Οἱ πολλοὶ, ὠρμηκότες ἐπὶ τῷ σκοπεῖν τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, οὐ τρέπονται ἐπὶ τὸ ἑαυτοὺς ἐξετάζειν.—Πῶς οὖν ἂν τις κάλλιον καὶ εὐσεβέστερον τιμῇ θεοὺς, ἢ ὡς αὐτοὶ κελεύουσιν, οὕτω ποιῶν;

II.

Θαλῆς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν ἀριστα καὶ δικαιοτάτα βιώσασκεν. Ἐάν, ἔφη, ἂν τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ μὴ δρῶμεν.—Ὅπου ἄνδρες θεοὺς μὲν σέβουσιν³, πολεμικὰ δὲ ἀσκοῖεν, πειθαρχίαν δὲ μελετῶεν, πῶς οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι.—Τὸ ζῆν ἀλύπως ἐστὶν ἀνδρὸς εὐτυχούς.—Χορὴ τῶν τελευτῶντων ἕκαστον τιμᾶν μὴ θαυροῖς μήτε οἰκτοῖς, ἀλλὰ μνήμῃ ἀχρηστῇ⁴.—Θεμιστοκλῆς ἔλεγεν ὅτι αὐτὸν οὐκ ἐόντα καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπιον.—Σωκράτης πάντα τ' ἀνθρώπινα ὑπερέωρα πρὸς τὴν παρά τῶν θεῶν ξυμβουλίαν⁵, — ἦ παῖ, σιώπα! πόλλ' ἔχει σιγὴ καλὰ.—Τῶν Αἰθιοπῶν τῶν παρά τὸν Νεῖλον οἰκούντων οἱ πλείστοι τοῖς ἀπὸ τῶν βοσκημάτων κρέας καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ τὸν πάντα βίον διέζων.

Πολλοὶ πρὶν μὲν πεινῇ ἐσθίουσι, πρὶν δὲ διψῇ πίνουνσι.—Τοσούτῳ κρείττω δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσῳ τὰ μὲν ζῶντας μόνον ὠφελεῖ, ἢ δὲ καὶ τελευτήσας δόξαν παρασκευάζει.—Ὁ ἐν Δελφοῖς θεός, ὅταν τις αὐτὸν ἐπερωτῇ, πῶς ἂν τις θεοῖς χαρίζοιτο,

1) Ὅταν ἐν τῷ νέῳ σώματι ἀναρῶσθαι (καλλιερῆσαι) τις τὴν παιδεῖαν γενναίαν, ὅταν νέος τις ἀποδύσθαι κολῶς, ἢ παιδεῖα τοῦ ζῆ.

2) Ὅθελον σέβασθαι, νὰ σέβωνται. 3) Ἀλλὰ διατηροῦντες αὐτοὺς ἐν τῇ μνήμῃ καὶ ἀναμνήσκοντες ἑαυτοὺς μετ' ἐπαίνου. 4) Παρήτερον ἀπέναντι τῆς ἐκ μνήμης τῶν θεῶν συμβουλίας.

ἐπακρίνεται· Νόμῳ πόλεως· νόμος δὲ δήμου πανταχοῦ ἐστὶ κατὰ δύναμιν ἱεροῖς θεοῖς ἀρέσκεισθαι¹.—Τοὺς τετελευτηκότας μὴ κακολόγει· ἀλλὰ μακάριζε.—Ζήσεις² βίον κράτιστον, ἂν θυμοῦ κρατῆς.—Οὐχ ὅταν ἐν ἡδονῇ τότε κατὰ φύσιν ζῇ ἄνθρωπος, ἀλλ' ὅταν ἐν ἀρετῇ³.

2, Παθητικά καὶ Μέσα

I

Οὐ τιμᾶται θεὸς ὑπ' ἀνθρώπου φύλου, οὐδὲ θεραπεύεται⁴ δαπάναις, ἀλλ' ἀρετῇ καὶ προαιρέσει τῶν καλῶν ἔργων καὶ δικαίων.—Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς οἰδοῖς, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐν ταῖς πράγμασι διαπλανῶνται.—Φίλους κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως ἀξιούς ὄντας.—Δεινὸν μὴ ἀμείβεσθαι⁵ πειρασθαι τοὺς εὐργέτας, εἰ καὶ μὴ πράγμασιν ἄλλοις. εὐχαριστίας γοῦν ταῖς διὰ λόγων.—Ἀσκεῖται τὸ δεῖ τιμώμενον, ἀμελεῖται δὲ τὸ ἀτιμαζόμενον.—Τὰ γράμματα χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχει τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται.—Λακεδαιμόνιοι εἰσιτιῶντο πάντες ἐν κοινῷ.—Φιλόπονος ἴσθι. καὶ βίον κτήσει καλόν.

Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσεις.—Οὐ δίκαιον ἂν τῇ ἀπορίᾳ ἐκτῆθῃ⁶, τῇ περιουσίᾳ ἀπολέσθαι.—Ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντι⁷ καὶ ἐλάχιστα ἀνισθέντι· τοῦτο δ' ἂν εἴη, εἰ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖς τὰς ἡδονὰς ποιεῖτο.—Ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.—Σαρδο-λίβυες· οὐδὲν ἐκέκτηντο σκευὸς ἕξω κύλικος καὶ μαχαίρας.

II.

Καθ' ἕκαστον ἔτος δεῖ νέας ἰλύος ἀθροισμένης πρὸς τὰ στόματα τοῦ Νείλου, καθοράται τὸ μὲν πέλᾳγος ἐξωθούμενον τοῖς προσχώμασιν, ἡ δὲ χώρα τὴν αὐξήσιν λαμβάνουσα.—Δημοσθένης, λοιδορουμένου τινὸς αὐτῷ οὐ συγκαταβείνω, εἶπεν, εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ δὲ ἡττώμενος τοῦ νικῶντός ἐστι κρείττων.—Μήτε λίαν πολυτελῶς

1) Ὅσον αἱ δυνάμεις τοῦ τὸ ἐπιτρέπουσι νὰ καθίστῃ δι' ἱερῶν τοὺς θεοὺς εὐμενεῖς πρὸς ἐαυτὸν, νὰ προσφέρῃ δῶλον ὅτι ἀρετὰς θυσίαι· εἰς τοὺς θεοὺς. 2) Ζήσεις ζήσεις ἄνθρωποι. α) ζήσεις Πλάτων Πολιτείας βιβλ. 8. σ. 463) οὐ ζήσεις α. Βεκε. Ἀνεκδ. σ. 97. Οὕτω καὶ Ἀριστοτ. 111. 263 ζήσεις ζήσεις α. ἔμως εὐρίσκειται παρὰ Δημοσθένει σ. 793, 19, Ἀριστοτέλει Πολιτ. 7. 6; Πλουτάρχῳ Πῶ. σ. 79 κλ. 3) Δὲν ζῇ ὁ ἄνθρωπος κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἀπαλαμβάνων ὅλας τὰς ἡδονὰς, ἀλλ' ὅταν ζῇ βίον ἐνάρτεον.

4) Λατρεύεται διὰ δαπανῶν ἥτοι θυσίων, ἀναθημάτων κλ. 5) Νὰ ἀνταμείβωμεν.

6) Ὅσα ἀπεκτῆθησαν ἐν τῇ ἀπορίᾳ ἔτι ἐν αὐτῇ στερήσει, ταῦτα ἔν τῇ περιουσίᾳ ἔτι ἐν τῇ ἀφρονίᾳ νὰ ἀφανισθῶσιν. 7) Ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερον εὐθυμίας καὶ πλεονέκτου εὐχαριστίας καὶ εὐθυμίας.

8) Ὅτι τις αὐτῶν γὰρ κεντρικὴ βιβλιοθήκη Περικλέους (ΕΛΛ. ΧΡΗΣΤ. ΤΟΜ. Α).

μήτε ἄγαν εὐτὶς... ῥῶ τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα καὶ δΐαιταν καὶ...
 ἑτέραν διαγωγὴν¹ τὸ σῶμα διοικεῖν· τὸ μὲν γὰρ φθονεῖσθαι ἢ γε-
 λᾶσθαι ποιεῖ, τὸ δὲ μισεῖσθαι ἢ ἐλεεῖσθαι.—Εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις
 ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον, εἴτε ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπιθυ-
 μεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφελυτέον.

Πλάτων πολλάκις διψῶν ἐκ τοῦ φρέατος ἀνιμᾶτο τὸ ὕδωρ καὶ
 ἐξέχει κολάζων τὴν ἐπιθυμίαν.—Ὁ τὴν ἄδου κυνὴν ἐν τῇ κεφαλῇ
 ἔχων αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἐβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶτο.—
 Ἀργύριον οὐδεὶς πω οὕτω πολὺ ἐκθήσατο, ὥστε μὴ ἔτι προσδεῖσθαι.
 —Ἀντιγόνη μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων κρύφα τὸ Πολυνείκου
 σῶμα ἔθαψε, καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος αὐτῇ² τῷ τάφῳ ζῶσα
 ἐνεκρύβη.—Μίνως δ' ἐν ἄδου δικαστὴν ἔκρινεν· ὁ μὲν ληστὴς οὐ-
 τοσί εἰς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω, ὁ δὲ ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς
 Χιμαίρας διασπασθῆτω.—Οἱ τῶν Αἰθιοπῶν βασιλεῖς ἐχρῶντο πί-
 λους μακροῖς, ἐπὶ τοῦ πέρατος ὀμφαλὸν ἔχουσι καὶ περισπειραμέ-
 νοις³ ὄφεσιν οὐς ἐκάλουν ἀσπίδας.—Οὐκ ἐπειδὴν ἡμεῖς τελευτήσω-
 μεν οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν σεσιγήσονται.

Β'. ΕΙΣ ΕΩ.

1. Ἐνεργητικά.

I.

Τοὺς εὖ ποιῶντας ἀντευεργετῆν πένταρχοῦ νόμιμόν ἐστι.—Μὴ
 φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσιν, ἵνα μὴ δοκῇ εἶναι κακός.—Σωκράτης τοῦ
 σώματος αὐτός τε οὐκ ἡμέλει, τοὺς τε ἀμελοῦντας οὐκ ἐπῆνει.—
 Δημῶναξ, ἐξεταζόντων τινῶν, εἰ ὁ κόσμος ἐμψυχός, καὶ αὖθις, εἰ
 σφαιροειδής, ὤμει, ἔφη, περὶ μὲν τοῦ κόσμου πολυπραγμονεῖτε, πε-
 ρὶ δὲ τῆς ἑαυτῶν⁴ ἀκοσμίας οὐ φροντίζετε.—Ἄνδρες οὐχ ὁ τῶν
 πολεμίων κρατῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονῶν⁵ κρείττων ὢν.—
 Πολλοὶ οὐ διὰ τὸ πονεῖν ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὅ,τι ποιῶσιν ὕ-
 πνου ἐπιθυμοῦσιν.

Οἱ νομάδες τῶν Λιβύων οὐ ταῖς ἡμέραις ἀλλὰ ταῖς νυξίν ἡρίθμου
 τὸν χρόνον.—Μάνθανε τῆς σεαυτοῦ οἰκίας καλῶς προστατεῖν⁶.—
 Ἀνάχαρσις μαθὼν τέτταρας δακτύλους εἶναι τὸ πάχος τῆς νεώς,
 τοσοῦτον ἔφη τοῦ θανάτου τοὺς πλεόντας ἀπέχειν.—Ἡρακλῆς
 τοὺς δώδεκα ἄθλους ἐπιτετελεκώς τὴν ἀθανασίαν προσεδέ

1) Καὶ κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον τοῦ βίου.

2) Ἡ ἴδια εἰς τὸν τάφον (ὑπὸ τοῦ Κρέοντος) ζωντανὴ ἐνεκρύβη, ἐχώθη. 3) Καὶ
 περιστυλιγμένοι· ὑπὸ σπειρῶν (ἅτοι εἰλικων ἢ κυλινδρῶν) ὄφρων.

4) Ἀντὶ ὑμῶν αὐτῶν, ὅπερ συχνὰ ἀπκντῆ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. 5) Ἀλλὰ καὶ
 ὅντι· εἶνα ἀνώτερος ἢ τοι χείρας τῶν ἡδονῶν.

6) Νὰ διατηρῇ, νὰ διοικῇ.

ἔχτο — Οὐκ ἤρκεσε θεῶ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρωπίνου μόνου προ-
 νουηκέναι, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν κρατίστην τῷ ἀνθρώπῳ ἐνέφυσεν.
 — Ὁ νοσῶν ἐὰν ἀγανακτῇ ὅτι νοσεῖ, δι' αὐτὸ τοῦτο μάλλον νοσή-
 σει. — Πολλὰ καὶ φύσει καὶ ἐπιστῆμῃ δεῖ τὸν εὖ στρατηγήσοντα
 εἶχειν. — Ἄν νέος πονήτης. γῆρας ἔξεις εὐθιχέες¹.

II.

Ὅταν τὰ κηρία ἐξικριῶσιν αἱ μελιττουργοί, ἀπολείπουναι τὰς με-
 λίτταις τροφὴν διὰ χειμῶνος², ἥ ἐὰν μὲν διαρκέσῃ, σώζεται τὸ
 σμῆνος³, εἰ δὲ μὴ, ἐὰν μὲν χειμῶν ᾗ, αὐτοῦ ἀποθνήσκουσιν⁴ εὐ-
 διῶν δ' οὐσῶν ἐκλείπουναι τὸ σμῆνος. — Ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς
 ἀνὴρ. — Εὐδαίμονεσταιταῖ εἰς πόλεις, αἱ ἂν πλείστον χρόνον ἐν
 εἰρήνῃ διατελῶσιν. — Ὁ Φίλιππος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὦ παῖ, ἔφη,
 ζήτει σεαυτῷ βασιλείαν ἴσην Μακεδονία γάρ σε οὐ χωρεῖ. — Οἱ
 Θηβαῖοι ἐπὶ τοῦ Πελοπίδου τελευτῇ βιχρέως ἔφερον, πατέρα καὶ
 σωτήρα καὶ διδάσκαλον τῶν μεγίστων καὶ καλλίστων ἀγαθῶν αὐτὸν
 ἀποκαλοῦντες⁵. — Αἱ τοῦ Δαναοῦ θυγατέρες εἰς τετραπλημένον πί-
 θον ὕδωρ αἰεὶ ἐπὶντλουν.

Ὡςπερ οἱ τὰ σώματα κινεῖν μετὰ δειπνον ἀξιοῦντες οὐ δρόμοις
 τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλλὰ περιπάτοις, οὕτως ἡμᾶς τὰς ψυχὰς μετὰ δει-
 πνον μῆτε πράγμασι μῆτε φροντίσει δεῖ διαφέρειν. — Θεοῦ θέλοντος
 καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλείους⁶. — Ἄνευ ἐγκρατείας οὐδεὶς ἂν τὸ ἑαυτοῦ
 σῶμα καλῶς διοικήσειε, καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς οἰκονομήσειε,
 καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς πόλεις ὠφελήσειε, καὶ τοὺς ἐχθροὺς κρα-
 τήσει⁷. — Μηδέποτε φρονήσεις ἐπὶ σεαυτῷ μέγα⁷, ἀλλὰ μηδὲ κα-
 ταφρονήσεις σεαυτοῦ. — Φιλίαν ἢ φύσιν τοῖς παισὶ τε πρὸς τοὺς
 γονεῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἐμπεποίηκεν. — Ὁ
 μὴ πεπλευκῶς οὐδὲν ἑώρακε κακόν. — Χρηστὸς ἔσει, ἂν κέρδη μὲν
 εἶναι νομίζῃς, δι' ὧν εὐδοκιμήσεις, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις. —
 Ζημίαν αἵρου μάλλον ἢ κέρδος αἰσχυρὸν⁸ τὰ μὲν γὰρ ἅπαξ σε λυ-
 πήσει, τὰ δὲ διὰ παντός. — Πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα
 νῦν, αὖριον ἐπλούτησεν, ὥστε καὶ ἐτέρους τρέφειν. — Αἰεὶ ἔστι τοῖς

1) Μεταφορ. εὐτυχές.

2) Αἱ ὅλον τὸν χειμῶνα. 3) Σμῆνος ἡ ἐσμός ἢ ἐν εἰδὲ σταφυλίου συ-
 νίζησις τῶν μελισσῶν, τὸ κοιν. μελίσσι. Σμῆνος δ' ἐπὶ λέγεται ἀμίσως κατω-
 τέρῳ καὶ αὐτῇ τῇ τῶν μελισσῶν κυψέλῃ. 4) Τὸ ἀποκαλεῖν παρὰ τοῖς πα-
 λαίοις λαμβάνεται συνήθως ἐπὶ κακῶν οἶον ἀποκαλεῖν τινὰ συκαφάντην,
 προδότην, δειλόν, κτλ.

5) Καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλείους ἂν, καὶ ἐπὶ πλέγματος ἤτοι ἐπὶ ψάθῃς ἐκ λυγίων
 (καὶ βοόρων οἷα εἶνε ἡ παρ' ἡμῶν ῥάκη) δύνασαι νὰ πλέγῃς. 6) Κρατεῖν τινος
 ἐξουσιάζειν τινά, κρατεῖν τινά=νικᾷν τινά. 7) Φρονεῖν μὴ καταφρονεῖν.

τὰ σώματα, καὶ τὰς ψυχὰς εὐ-ἔχουσιν ἐγγὺς εἶναι τοῦ εὐτυχῆσαι.
— Λίαν¹ φίλων σεαυτὸν οὐχ ἔξεις χίλον.

2. Παθητικά καὶ Μέσα.

I.

Ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἳ μηδεμίαν ὠφέλειαν προσιροῦνται τοῦ δικαίου. — Ἀγησίλαος πολλάκις προηγόρευε τοῖς στρατιώταις τοὺς ἀλικοκμένους μὴ ὡς ἀδίκους τιμωρεῖσθαι², ἀλλ' ὅς ἀνθρώπους ὄντας φυλάττειν. — Ἡδὺ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπούμενοις. — Οἱ τῶν νόμων φύλακες ἐπιμελείσθωσαν τῶν πλημμελούντων, πρῶτον μὲν νοθετοῦντες, ἐὰν δὲ μὴ πείθωνται, ζημιοῦντες. — Ὁ πλούτῳ καὶ χρήμασι δουλεύων καταφρονεῖσθω, ὡς μικροψυχος ὢν καὶ ἀνελεύθερος. — Ὅταν τις ἀναγκασθῇ δυοῖν κακοῖν τὸ ἕτερον αἰρεῖσθαι, οὐδεὶς τὸ μείζον αἰρήσεται. — Κλεάνθης ἐρωτώμενος διὰ τί παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, οὐ πολλῶν φιλοσοφῶντων, ὁμῶς πλείους διέλαμψαν ἢ νῦν. Ὅτι, εἶπε, τότε μὲν ἔργον ἡσκεῖτο, νῦν δὲ λόγος.

Ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστίν, αὕτη ἄριστα ἡ πόλις οἰκῆσεται. — Σωκράτης, Ἀλκιβιάδου διδόντος αὐτῷ χώραν μεγάλην, ἵνα οἰκοδομησῇται³ οἰκίαν. Καὶ εἰ ὑποδήματ' ἔφη, ἔδει, καὶ βύρσαν μοι εἰδίδου⁴, ἵν' ἐμυτῶ ὑποδήματα ποιησαίμην, κατεγέλαστος ἂν ἦν λαβὼν. — Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τινος καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν εἰπὼν· Συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων. — Θέοργις ὁ ποιητὴς περὶ οὐδενὸς ἄλλου λόγον πεποίηται ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀνθρώπων.

II.

Σόλων, πῶς ἄριστα αἱ πόλεις οἰκοῦντο, ἐρωτηθεὶς εἶπεν· Ἐὰν αἱ μὲν πολῖται τοῖς ἀρχαυσι πείθωνται, οἱ δὲ ἀρχοντες τοῖς νόμοις. — Ὁ τοιοῦτος ὢν τὴν φύσιν, ὥστε μὴδὲ τὸν κεραυνὸν φοβεῖσθαι, μαινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείος ἐστίν· ὁ δ' ἐμπαιβὴν πάντα φοβούμενος, ὥστε καὶ τὴν σκιάν, ἀγεννὴς⁵ καὶ δειλός. — Περὶ τῶν πελαργῶν θρυλεῖται⁶ παρὰ πολλοῖς, ὅτι ἀντεκτρέφονται⁷ ὑπὸ τῶν ἐκγόνων οἱ γηράσκοντες. — Πόλιν φιλαίτεραν⁸ μὴδεὶς ἄλλην ποιεῖσθω τῆς ἐκυ-

1) Το λίαν λαμβάνεται σ-νήθως παρὰ τοῖς παλαιῶι· ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ εἶεν, ἵσων ὅσον δεῖν πρέπει.

2) Νὰ μὴ τοὺς τιμωρῶσι, νὰ μὴ τοὺς ἐκδικῶνται ὡς ἀδίκους. 3) ἵνα ἐν αὐτῇ οἰκοδομησῇ (χάριν ἑαυτοῦ διὰ τοῦ οἰκοδόμου) οἰκίαν. 4) Εἰδίδου ἐδίδου ἐδίδου ἔλεγον οἱ Ἰταῖκοι, οὐχὶ εἰδίδων ἐδίδως ἐδίδω.

5) Αὕτη εἶναι ἡ ὀρθὴ γραφὴ ἀγεννής οὐχὶ ἀγεννής. 6) παρ' ἄποι τὰ νῦν ὁμολογεῖται ὅτι δι' ἐνὸς ἢ ἑλέως αὐτὴ ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἐγράφετο, ὡς καὶ κατὰ Σουίδαν ὁ ἀθηναῖος· φθουρισμός, ὁμιλία μὴ φανερός γινωμένον. 7) Ἐκτρέφονται ἐξ ἀμοιβῆς ἦτοι καθὼς οἱ γονεῖς ἐξέθρεψαν τὰ τέκνα τῶν, οὕτω καὶ αὐτὰ πάλιν τρέφουσι τοὺς γονεῖς τῶν ὅτων γηράσκοντι. 8) Συγκριτικὸν τοῦ φίλου εὐρίσκειται

τοῦ πατρίδος.— Μὴ μόνον ἐπαινεῖτε τοὺς ἀγαθοὺς ἀλλὰ καὶ μιμνήσθε. — Προσεποιεῖτο Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς τοὺς νόμους μεμαθημένοι.— Ἀλιτέμιοι Αἰθῦες τοὺς ταχίστους αὐτῶν ἤρουντο βασιλέας, τῶν δὲ ἄλλων ἐτίμων τὸν δικαιοτάτον
Θησεύς καὶ Ἡρακλῆς οὐ μόνον τοῖς ὅπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς.— Γέλων ἐν ἱμέρᾳ νικήσας τοὺς Καρχηδόνιους πᾶσαν τὴν Σεκελίαν ὑφ' ἐαυτὸν ἐποίησας — Οὐ τὸ μὴ λαβεῖν τὰ ἀγαθὰ οὕτω χαλεπόν, ὥσπερ τὸ λαβόντα στερηθῆναι λυπηρόν.— Λεῖ Γοργόνες ὑπὸ Περσέως τοῦ Διὸς κατεπολεμήθησαν, καθ' ὃν καιρὸν ἐβασίλευεν αὐτῶν Μέδουσα· τὸ δὲ τελευταῖον ὑφ' Ἡρακλέους ἄρδην ἀνῆρέθησαν.— Ἀριστοτέλης ἐρωτηθεὶς, τί τῶν ζώων κάλλιστον, ἔφη Ἀνθρώπος τὴν ψυχὴν παιδείᾳ κεκοσμημένος

Γ ΕΙΣ ΟΩ.

Ἐνεργητικά

I.

Ὁ μὲν γεωργὸς τὴν γῆν, ὁ δὲ φιλοσοφῶν τὴν ψυχὴν ἐξημεροῖ.— Ὁ φθονῶν ἐαυτὸν ζημιόη.— Οἱ νόμοι οὐ μόνον τοὺς ἀδικοῦντας ζημιόουσιν, ἀλλὰ καὶ ὠφελοῦσι τοὺς δικαίους.— Ζήλου τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα.— Οἱ ἐν Σπάρτῃ ἔφοροι ἐζημιόουν τοὺς πολίτας, παράνομόν τι ποιοῦντας.— Ζεὺς τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ.— Ἡ παιδεία δοκεῖ ἡμεροῦν τὰς ψυχὰς ἀφαιρουσά τὸ θηριώδες καὶ τὸ ἄγνωνον¹.— Ἀπλοὶ τὴν τρυφήν τῶν Ἀκραγαντίνων καὶ ἡ πολυτέλεια² τῶν μνημείων.— Κοινὴ πατρίς ἀνθρώπων ἀπάντων ὁ κόσμος ἐστίν, ὥσπερ ἡξίου Σωκράτης.— Εἴ τις παρὰ Φρυγί γεωργικὸν βυῖν ἀποκτείνειεν ἢ σκεῦος τῶν περὶ γεωργίαν κλέψει, θανάτῳ ἐζημιόουν.— Ἀγασίλαος ἐν Σάρδεσιν ἅμα μὲν ἕκασ καὶ ἐπόρθει τὰ περὶ τὸ ἄστυ³, ἅμα δὲ καὶ κηρύγμασιν ἐδήλου, τοὺς ἐλευθερίας δεομένους ὡς πρὸς σύμμαχον αὐτὸν παρεῖναι.— Ἔστιν οὐ⁴ οὐ τοῦτο σκοποῦσιν ἐξ ὅτου τοῖς δεομένοις τὸν βίον ἐκποριοῦσιν, ἀλλ' ὅπως καὶ τοὺς ἔχειν τι δοκοῦντας τοῖς ἀπόροις

φιλαίτερος, θηλ. ριαιτέρα· «εἰσὶ δὲ, φασί, πηχηματισμοὶ καὶ διὰ τοῦ αἰσάταταιν γάρ, φασί, καὶ προυργικαίτατον. Πλάτων δ' ἐν πρώτῳ Πολιτείας ἀσμεναίτατα λέγει καὶ ἰσαίτερον. Καὶ ἐν Χαρμίδῃ ἡσυχαιέτατα. ἔστι δὲ καὶ πλησιαίτερον. Εἰσοφῶν δὲ καὶ φιλαίτατον ἐν ἐδούρησιν· τούτῳ δὲ καὶ φιλάτατον ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων εὑρίτται· τὸ μῖνον φίλτατος ἐκ τούτων συγκατῆν περιεῖλε τὰς ἀμφιβολίας ἐκείνας γραφᾶς» Εὐσταθ. σ. 1441.

1) Τὸ ἀδικον. Οὕτω καὶ παρὰ Εἰσοφ. Ἀπ. 2. 8. ὁ ἀγνώμων κριτὴ περιτρυχεῖν» — ἀδικον κριτῆ. 2) Τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης ἐν ἐκάστῃ πολιτείᾳ εἶνε τὸ κατῳπτερον τῆς διαίτησιν ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἡθικῆς τῶν κατοίκων τῆς πολιτείας ταύτης. 3) Ἀστυ ἐλέγχετο οὐ μόνον ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ ἅλλαι πόλεις. 4) Ἀντὶ τοῦ τινές, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη σελ. 33. σμ. 12.

ἐξισώσουςι.— Κόνων τοὺς Ἕλληνας ἡλευθέρωσε· καὶ τὰ τείχη τῆς πατρίδος ἀνώρθωσεν.

II.

Χρόνος ἀμαυροὶ πάντα καίεις τὴν λήθην ἄγει.— Ἴν τὰς δόξας ζήλοισι, μιμοῦ τὰς πράξεις.— Φασὶ Μνημοσύνην τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις, ἐκάστη τῶν ὄντων τάξει, δι' ὧν καὶ δηλοῦμεν ἅπαντα καὶ πρὸς ἀλλήλους· ὁμιλοῦμεν.— Ἐκάστη ἡδονὴ καὶ λύπη, ὥσπερ ἡλὸν ἔχουσιν, προσηλοὶ τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ σῶμα καὶ προσπερονᾷ καὶ ποιεῖ σωματοσιδῆ¹.— Δίκαιον τοῖς ἄλλοις παρέχειν, ὅσα ἂν αὐτὸς ἀξιοῖ· λαβεῖν παρ' αὐτῶν.— Οὐ δύναται πᾶν ἐξημερῶσαι δένδρον ὁ γεωργός, οὐδὲ πᾶν τιθασεῦσαι θηρίον ὁ κυνηγός².— Διογένης ὁμοίου τοὺς φιλαργύρους τοῖς ὑδρωπικοῖς· ἐκείνους μὲν γὰρ πλήρεις ὄντας ἀργυρίου ἐπιθυμεῖν³ πλείονος, τούτους δὲ ὕδατος.— Νικίας ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας ἐπιστολάς, ἐν αἷς ἐδήλου ὅτι πολλοὶ πάρεισι σύμμαχοι τοῖς Συρακοσίοις. Κατὰ τάχος οὖν ἡξίου τριήρεις τε πέμπειν καὶ χρήματα καὶ στρατηγοὺς τοὺς συνδιοικήσοντας τὸν πόλεμον, λέγων Ἀλκιβιάδου μὲν πεφευγότος, Λαμάχου δὲ τετελευτηκότος, αὐτὸν μόνον ἀπολελειφθαι.— Ὁχύρῳσεν σεαυτὸν τῇ αὐταρκειᾷ· τοῦτο γὰρ δυσάλωτόν ἐστι χωρίον.— Ἰκανῶς βιώσει γηροβοσκῶν⁴ τοὺς γονέας.— Ἀντισθένης ἐρωταθεῖς, πῶς ἂν τις προσέλθοι πολιτείᾳ εἶπε· Καθάπερ πυρὶ, μῆτε λίαν ἐγγύς, ἵνα μὴ καῇ, μῆτε πόρρω, ἵνα μὴ ῥιγῶσῃ.

2. Παθητικὰ καὶ Μέσα.

I.

Πολλὰ ὁ ἐχθρὸς μάλλον αἰσθάνεται τοῦ φίλου· τυφλοῦται γὰρ τὸ

1) Ἀλλ. ἐκ τῆς δουλείας τῶν Λακεδαιμονίων.

2) Καὶ τὴν καρφῶναι πρᾶσιτι διαπερόνης καὶ τὴν κάμνει ἄλλον ὕσαν ἰὰ γαῖνῃ ὁμοία μὲ τὸ σῶμα. 3) Οἱ Ἀττικοὶ λογογράφοι μεταχειρίζοντο τὸ κυνηγέτης καὶ κυνηγετῶ, κυνηγέσιον καὶ κυνηγετικὸς Φρυγίχ. σ. 428 «Κυνηγός. τοῦτο τοῦνομα οὕτω πῶς μεταχειρίζονται. Οἱ μὲν τραγικοὶ ποιεῖται τρισυλλάβως λέγουσι καὶ δωρίζουσι τὸ ἡ εἰς α μεταταθέντες κυναγός· οἱ δ' Ἀθηναῖοι τετρασυλλάβως τε προσφέρουσι καὶ τὸ η φυλάττουσι, ὡς κυνηγέτης». Κυνηγός δὲ κυνήγιον καὶ κυνηγῶ ἀρχεται νὰ ᾄνη ἐν χρήσει ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ μετὰ ταῦτα τὸ δὲ κυνηγῶ ἅπαντ' ἀπὸ Πλάτωνι ἔπιστ. ζ. σ. 349. 4) Αὐτοὶ ἐκείνοι ἐν ᾧ εἶνε πλήρεις ἀργυρίου ἐπιθυμοῦσι περισσότερον ἀργύριον, οὗτο δὲ ἐν ᾧ εἶνε πλήρεις ὕδατος, ἐπιθυμοῦσι περισσότερον ὕδωρ νὰ πῶσιν (ἵνακα βεβαιῶς τοῦ ἐνυπάρχοντος ἐν αὐτοῖς πυρετοῦ). 5) Τρέφω τοὺς γονεῖς καὶ παρέχων εἰς αὐτοὺς πάντα τὰ ἀναγκαῖα κατὰ τὸ γῆρας τῶν· ἅπαντ' δὲ ἡ δευτέρα αὐτοῦ συλλαβὴ καὶ μετὰ τὸ ὦ καὶ τὸ γηροβοσκός· κατὰ Ἡρωδιαν. Επιμερ. σ. 205· κατὰ πρῶν τὸ γῆρας συγκαίμενα καὶ μέσων ἔχοντα τὸ ὦ μέγα διὰ τοῦ ὦ μεγάλου γράφονται, ὡς γηροκόμος, γηροβοσκός, γηροκομῖον καὶ τὰ ὁμοίαν. Ἀλλ' ὁρρότερον εἶνε τὸ τοῦ Ἀπολλ. Π' Ἀντωνίου. σ. 3, αὐτὸ α τῶν εὐδαιτέρων ο γίεται, γηροκόμος, γηροκόμη.

φιλούμενον¹. — Πᾶσα ἀποικία, ἐν μὲν πασχοῦσα², τιμᾷ τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ ἀλλοτριούται. — Ὁ Νεῖλος ἄρχεται πληροῦσθαι κατὰ τὰς θερινὰς τροπὰς. — Πῶς μὲν ἂν τις ἦττον ἐκ πόλεως ζῆμιοῖτο, πῶς δ' ἂν μᾶλλον τιμῶτο ἢ εἰ τοῖς νόμοις πείθοιτο; — Οἱ πρὸ Ψαμμήτιχου³ δυναστεύοντες ἀνεπίβατον τοῖς ξένοις ἐποίουν τὴν Αἴγυπτον, τοὺς μὲν φονεύοντες, τοὺς δὲ καταδουλούμενοι τῶν καταπλεόντων. — Μὴ συγχῶρει τοῖς πάθεσιν ἀλλ' ἐναντιοῦ.

Οὐδὲν ἄνευ ἀσκήσεως κατορθοῦται, δυνατὴ δὲ αὕτη πᾶν ἐνικήσαι. — Ἀρετὴ, ὥσπερ μᾶλλον χρῆσθαι⁴ θέλῃς, τοσῶδε μᾶλλον αὖξεται τελειομένη. — Παρ' Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν θανάτῳ ἐξημιοῦτο. — Οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται⁵ εἰ τὴν αὖριον μέλλουσαν βιώσεται. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐμάχοντο ἐστεφανωμένοι. — Ὁ ἄντλος ἐκκέχυται, ὃ ξένη, καὶ ὁ ἰστός ὠρθῶται καὶ ἡ ὀθὼν παρακέρουσαι καὶ τῶν κωπῶν ἐκάστη τετρόπωνται, κωλύει τε οὐδὲν τὸ ἀγκύριον ἀποσπᾶσαντας ἡμᾶς ἀποπλεῖν. — Πλάτων πρὸς τινὰ τῶν παιδῶν⁶ Μεμαστήγησσο ἄν', ἔφη εἰ μὴ ὠργιζόμεν,

II.

Ἐπιθυμία μὲν ἐλάχιστα κατορθοῦται, προνοία δὲ πλείστα. — Ἐκ πολέμου εἰρήνη μᾶλλον βεβαιούται. — Εἰς τὸ ἔσοπτρον ἐμβλέψκντα δεῖ, εἰ μὲν καλὸς φαίνει, καλὰ ποιεῖν, εἰ δ' αἰσχρὸς, τὸ τῆς φύσεως ἐλλειπὲς διορθοῦσθαι τῇ καλοκαγαθίᾳ. — Οὕτε ἵππος ἐπὶ φάτνῃ καὶ φαλάροις καὶ τάπησιν, οὔτε ὄρνις ἐπὶ βρώμῃ καὶ καλῇ ὑφούται καὶ γαυρίᾳ, ἀλλ' ἄμφω ἐπὶ ὠκύτητι ὁ μὲν ποδῶν, ὁ δὲ πτερῶν. Καὶ σὺ τοιγαροῦν μὴ ἐπὶ τρυφῇ καὶ σκέπῃ καὶ ἀπλῶς τῇ ἐξωθεν περιουσίᾳ μάταια ὀγκοῦ⁷, ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι καὶ εὐποιίᾳ. — Οὐκ ἐλαττοῦσι ὅστις σπουδαίως ἀπὸ τῆς τύχης κρείττονα γὰρ αὐτὸν πάσης συντυχίας ἢ μεγαλοψυχία ἀπεργάζεται. — Κράτης καὶ Πολέμων οὕτως ἀλλήλῳ ἐφιλείτην, ὥστε καὶ ζῶντε οὐ μόνον τῶν αὐτῶν ἡστέην ἐπιτηδευμάτων, ἀλλὰ καὶ μέχρι σχεδὸν ἀναπνοῆς ἐξωμοιοῦσθην ἀλλήλοισιν, καὶ θανόντε τῆς αὐτῆς τροφῆς ἐκοινωνεῖτην.

1) Οὕτω καὶ κοινῶς λέγομεν· αἷ ἀγάπη δὲν ἔχει ἡμᾶς· αἷτοι εἶνε στραβή.
2) Τουτέστιν εὐεργετούμενη. Το παθητικὸν τοῦ εὖ ἢ κακῶς ποιεῖν τινὰ, ἀγαθόν τι ἢ κακόν τι ποιεῖν τινὰ δὲν εἶνε εὖ ἢ κακῶς ποιεῖσθαι ὑπὸ τινος, ἀγαθόν τι ἢ κακόν τι πάσχειν ὑπὸ τινος· ἀλλ' εὖ ἢ κακῶς πάσχειν ὑπὸ τινος, ἀγαθόν τι ἢ κακόν τι πάσχειν ὑπὸ τινος. 3) Βασιλευσέντος ἐν Αἴγυπτῳ. 4) Τῇ ἀρετῇ ὅσον περισσότερον θέλῃς νὰ μεταχειρίζῃαι αὐτήν. 5) Ἀκριδὸς γνωρίζει. 6) Τῶν ὑπηρετῶν. 7) Ἰππο. ἀντὶ τοῦ ἐμεμαστήγησσο, ἴδου τις μεμαστήγη, δαρῖ.

8) Μακρίως φησὶ κἀνός,

Οὕτω πειρῶ ζῶν, ὥς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. — Τὸ σῶμα τοῦ κροκοδείλου θαυμασιῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ὠχύρωται· τὸ γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φυλιδωτόν ἐστι καὶ τῇ σκληρότητι διαφέρει. — Τῆς ἀλαζονείας καθάπερ τῶν κεχρυσωμένων ὀπλων, οὐχ ὁμοιά ἐστι τὰ ἐντὸς τοῖς ἐκτὸς. — Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδουλώθη, τὸ δὲ ὕστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα καὶ ὑπὸ Λακεδαιμονίων τὰ τεῖχη καθηρέθη καὶ ἐκ τούτων ὅμως ἀμφοτέρων ἠλευθερώθησαν καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίας ἡξιώθησαν προστάται γενέσθαι.

Ἀποθετικά Συνηρημένα.

I.

Οἱ νόμοι, οὐ προστάττουσι τοῖς δικασταῖς τοῦ ἑτέρου¹ μὲν ἀκούειν, τὸν δ' ἕτερον οὐκ ἔαν λέγειν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. — Μᾶλλον εὐλαθεῖ ψόγον ἢ κίνδυνον. — Τὸν ἰσχυρόν δεῖ πρῶτον εἶναι, ὅπως οἱ πλησίον² αἰδῶνται μᾶλλον ἢ φοβῶνται αὐτόν. Τὴν παιδείαν μεγίστον ἡγεῖτο Λυκοῦργος τοῦ νομοθέτου καὶ κάλλιστον ἔργον εἶναι. — Δεῖ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς κάλος τιμιώτερον ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι. — Μακάριος, ὃς οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει· χρῆται γὰρ τῇ οὐσίᾳ εἰς τὸ χρῆσθαι δεῖ καλῶς. — Παιδεύσεις καλὴ διδάσκει χρῆσθαι νόμοις καὶ λέγειν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀκούειν. — Πολλὰ ἤδη κακὰ, ἀνῆκιστα δοκοῦντα, ἴσατο χρόνος. — Διονύσιος ὁ τῶν Συρακουσῶν τύραννος ἐκαυχᾶτο πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ποιήμασιν ἢ τοῖς ἐν πολέμῳ κατορθώμασιν³. — Ἐγὼ νομίζω τὸν τοιοῦτον πονηρὸν εἶναι προστάτην, ὅστις τοῦ παρόντος χρόνου ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖται. — Οὐδὲ οὕτως αἰδοῦνται οὔτε παῖδες οὔτε ἄνδρες ἐν Σπάρτῃ, ὥς τοὺς ἀρχοντας. — Τὰ ἀγαθὰ πάντα πόνῳ κτώμεθα. — Οὐχ ὑπὸ θεῶν ἀμελεῖται, ὃς ἂν προθυμῆσθαι ἐθέλῃ δίκαιος γίγνεσθαι.

II.

Οὐκ ἔστιν ἐμπορεύματα λυσιτελέστερα ἢ ὅσα ἄνθρωποι ἄθλων ὠνοῦνται⁴. — Παρρησίαν παντὸς ὠνοῦ χρυσαίου. — Χρὴ μὴ καταφρονεῖν τοῦ πλήθους, μηδὲ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι τὸ παρὰ πᾶσιν εὐδοκμεῖν. — Πάντα εὐλαθεῖσθαι δεῖ ποιεῖν τὰ δοκοῦντα καὶ ὄντα

1) Ὁ ἕτερος, ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο· ὡς ἡ ἑτέρα χεὶρ, ὁ ἕτερος ὀφθαλμός. 2) Οἱ ἄλλοι. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον λέγεται καὶ ὁ πέλας καὶ οἱ πῆλας. 3) Κατορθώματα· ἀμαρτάνουσι κἀνταῦθα οἱ ῥήτορες οὐκ εἰδότες ὅτι τὸ μὲν ῥῆμα ὀδύκωμι τὸ κατάρθωσαι, τὸ δ' ἀπὸ τούτου ὄνομα ὀδύκωμι τὸ κατάρθωμα· λέγειν οὖν χρὴ ἀνδραγαθήματα. Φρην. σ. 230· ἀλλὰ καὶ ἀριστεύματα, κατορθώματα κατὰ τὸν παλαιὸν ταῦτα εἰρήναι.

4) Ἀντὶ ἄθλων εἶναι εἰρηνοῦ ἀφαιρῶνται. Βιβλιοθήκη Βεροῦν

αἰσχροῖα. — Πέροται οὐχ ὅσιον ἡγοῦντο τοὺς νεκροὺς κάειν¹· θεὸν γάρ νομίζοντες εἶναι τὸ πῦρ οὐ δίκαιον εἶναι ἔλεγον θεῷ νέμειν νεκρὴν ἀνθρώπου. — Σωκράτης δίκαιος ἦν οὕτως, ὥστε βλάπτειν μὲν μηδὲ μικρὸν μηδένα, ὠφελεῖν δὲ τὰ μέγιστα τοὺς χρωμένους ἑαυτῷ. — Οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἥρωες ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ τοῖς ἄρμασιν ἐχρῶντο. — Βραχὺς ὁ βίος, ἡ δὲ τέχνη μακρά, καὶ μάλλον ἢ τὰς τῆς ψυχῆς νόσους ἰάσασθε δυναμένη. — Μὴ μισεῖσθε ἄνδρας κατηγοροῦντας²· τε καὶ κωμωδοῦντας ἀλλήλους καὶ αἰσχρολογοῦντας. — Ἐάν τις τὸν ἥλιον ἀναιδῶς ἐγγχειρῇ θεᾶσθαι³, τὴν ὄψιν ἀφαιρείται. — Τῇ μὲν γυναικὶ κάλλιον μένειν ἐνδον ἢ θυραυλεῖν⁴, τῷ δὲ ἀνδρὶ αἰσχίον ἐνδον μένειν ἢ τῶν ἐξω ἐπιμελεῖσθαι. — Τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν πείθονται ἀχθόμενοι, οἱ δὲ προθυμούνται⁵. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι τῇ ὑστεραίᾳ τῆς μάχης τῆς ἐν Μαραθῶνι⁶ ἀφίκοντο. — Τῆς ἀρετῆς πάντες ἐφικέσθαι⁷ δυνάμεθα, ἥς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον οὐδὲ βαχαιότερον ἐστίν.

ΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΜΙ.

4. ΕΙΣ ΑΜΙ=ΗΜΙ.

³Ενεργητικά.

I.

Ἡ πενία τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὰς τέχνας δεινότερους καθίστησιν. — Εἰ βούλει ἄλλους παιδεύειν, τὴν σκυτοῦ σωφροσύνην παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστη. — Οἱ φύλοι τεχνῖται βάσεις μεγάλας· μικροὶ ὑφίστασιν ἀναθήμασι. — Βασιλεὺς ἀγαθός, οὐκ εἰ μόνον τοῦ ἐκυτοῦ βίου καλῶς προσετήκει, ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς ἀρχομένοις εὐδαιμονίας αἰτίας εἴη. — Ὁ Φειδίας πολλοὺς ἀνδριάντας, θυμαστάς τέχνης ἔργα, ἐν τοῖς Προπυλαίοις ἀνέστησε. — Τὸν Προμηθεὺς Ζεὺς ἀνεσταύρωσεν ἐπὶ τοῦ Κανκάσου, τὸν αὐτὸν αὐτῷ παρακαταστήσας τὸ ἥπαρ δεσμέραις κολάφοντα⁸. — Ἐν κινδύνῳ μετὰ τῶν φίλων στῆθι μέμνητο.

Ἀριστῶντι Διογένει ἐν ἀγορᾷ οἱ περίεστώτες συνέχες⁹ ἔλεγον· Κύον, κύον. Ὁ δέ, ὑμεῖς, εἶπαν, ἐστὲ κύνες, οἱ μὲν ἀριστῶντα περιεστήκατε¹⁰. — Ἀνδριὰς μὲ ἐπὶ βάσειος, σπουδαῖος δὲ ἀνὴρ ἐπὶ καλῆς προαιρέσεως ἐστὼς ἀμετακίνητος ὀφείλει εἶναι. — Οἱ ἐν ᾄστει

1) Κακῶς ἐγορεῖσθαι, κακῶς λέγοντας ἢτοι καχολογώντας. 2) Νὰ παρατηρῇ, νὰ κριτῇ, γὰρ τὴν ἑαυτοῦ, τὰ ῥημάτια του. 3) Ἡ διατρέχειν πρὸ τῶν θυρῶν, γενικότερον διάγειν ἐκτὸς τῆς οἰκίας. 4) Οἱ μὲν πείθονται μετὰ λύπης, οἱ δὲ μετὰ προθυμίας. 5) Συνήθως ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται ἀπλῶς Μαρὰ θῶ νῦν ἀντὶ τῆς προσθέσεως ἐν. 6) Τὴν ἀρετὴν πάντες νὰ ρθάζωμεν κτλ. 7) Ἦνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν κολάσθῃ ἢτοι γλῶσση ἢ κοιλία κατὰ ἐξῆρας. 8) Ἄντι ἐπὶ πορ. συνεχῶς, συχνά. 9) Περιεστῶται τινα= ἰσταται περὶ τινα, πᾶ (ΕΛΛ. ΧΡΗΣΤ. ΤΟΜ. Α').

πάντες ἐστασίαζον ἀποδημούντος Σόλωνος, καὶ προειστήκει τῶν μὲν Πεδιέων Λυκούργος, τῶν δὲ Παράλων Μεγακλῆς ὁ Ἀλκμαίωνος, Πεισιστράτος δὲ τῶν Διακρίων¹ — Ἐπειδὴν ὁ νοῦς μὴ τινὶ ἢ καθεστῆκώς², οὐκ ἔστ' ἀκούειν³ οὐδὲν αὐτῷ οὐδ' ὀρεῖν.

II.

¹ Λακεδαιμόνιοι καθιστάσι γέροντας ἐκ τῶν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας⁴ σωφρόνων. — Ὅταν νομεὺς ἀγαθὸν κύνα ἔχη, καὶ οἱ ἄλλοι νομεῖς βούλονται πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀγέλας ἰσθάναι, ἵνα τοῦ κυνὸς ἀπολαύωσιν. — Οἱ Θηβαῖοι ὑβρίζον μὲν τὰς νήσους, ἀνῆρουν δὲ τὰς ἐν Σικελίᾳ πολιτείας καὶ τυράννους καθίστασαν, ἐλυμαίνοντό τε τὴν Πελοπόννησον. — Ἦν ἐθέλωμεν ἀποθηήσκειν ὑπὲρ τῶν δικαίων, εὐδοκιμήσομεν⁵· εἰ δὲ φρονησόμεθα τοὺς κινδύνους, εἰς πολλὰς ταραχὰς καταστήσομεν ἡμᾶς αὐτούς. — Οὐ ρᾶδιον ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνῳ⁶. — Ἔως μὲν ἂν ἡ περιφορὰ ἢ κινουμένη⁷ καὶ ὁ ἥλιος, πάντα ἐστὶ καὶ σώζεται ἐν θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις, εἰ δὲ σταῖη⁸ τοῦτο ὡς περ δεθὲν πάντα χρήματ'⁹ ἂν διαφθαρῇ καὶ γένοιτ' ἂν τὸ λεγόμενον ἄνω κάτω πάντα. — Οἱ πλείστοι, ἐπειδὴν εἰς τὴν ὄρχην καταστῶσιν, ἀνουθέτητοι διατελοῦσι. — Χρὴ τοὺς ἄρχοντας δικαίως προεστάναι τῶν ἀρχομένων, καθάπερ τέκνων ἰδιδίων, ἔχθραν καὶ φιλίαν καὶ θυμὸν ἐν τῷ κρίνειν κοιμίσαντας. — Ἰσοκράτης εἶπεν ὅτι τὸν χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα δεῖ τῶν μὲν προγεγεννημένων μεμνησθῆαι, τὰ δ' ἐνεστῶτα πράττειν, περὶ δὲ τῶν μελλόντων φυλάττεσθαι. — Τὸ πρῶτον μὲν Αἴηλος ἢ νῆσος ἦν πλανωμένη¹⁰ Ποσειδῶνος δ' εἰπόντος· Στῆθι, ὦ νῆσε, αὐτίκα εἰστήκει.

2. Παθητικὰ καὶ Μέσα.

I.

Ὡς περ τὸ σῶμα στερηθὲν ψυχῆς πίπτει, οὕτω καὶ πόλις μὴ ὄντων νόμων οὐχ ἵσταται. — Οἱ λαγῶ προλαμβάνοντες τὰς κύνας

ρικυκλῶ τινα. Πολλὰκις ρήματα ἀμετάθετα ἢ μέγα συντιθέμενα μετὰ προθέσεων γίνονται μεταθετικά, β. αἶνω, παρ' αἶνω κτλ. ἐρχομαι παρ' ἐρχομαι κτλ. ἐξίσταμαι τινα, ὑφίσταμαι τινα. 1) Οἱ Ἀθηναῖοι διηροῦντο ἐπὶ Σόλωνος εἰς Παράλους, Πεδιταίους καὶ Διακρίους ἢ Ὑπερακρίους. 2) Δὲν ἦνε σταθερὰ, εὐσταθής, κοιν. πηγμένος. 3) Οὐκ ἔστιν (ἐνεστιν) αὐτῷ οὐδὲν ἀκούειν· δὲν δύναται αὐτὸς τόποτε γὰ ἀκοῦν.

4) Ἐκ τῆς παιδικῆς, ἡλικίᾳς μέχρι τοῦ γήρατος. Σωφρόνες δὲ εἶναι οἱ ἐγκρατεῖς ἥτοι κύριοι τῶν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. 5) Ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γὰ μετατοπίσῃ τις) ἥτοι μετακινήσῃ, καὶ ἀπελάσῃ. 6) Ἔως ὅτου μὲν ἡ περιφορὰ τῶν ὄντων ἥτοι τὸ πᾶν ἦν ἐν κινήσει, ἀκολουθῇ τὴν τακτικὴν τοῦ κινήσιν καὶ ὁ ἥλιος. 7) Ἦθελε στασιάζει· ἢ τοῦ σύμπαντος κινήσεως. Ὁ ἔ. ἀρίστος ἐστὶν ἢ εἶναι κατὰ σημασίαν ἀρίστος τοῦ ἴσταμαι οὐκ τοῦ ἴστημι, ὅπερ ἔχει ἀρίστον ἐστὶν σα. Καὶ ὁ παρακ. δ' ἴστυ. καὶ εἶναι κατὰ σημασίαν παρακ. τοῦ ἴσταμαι. 8) Πάντα γὰ πηγμένα ἢ ἡλεῶν καταστραφῇ καὶ ἡλεῶν γέιναι κτλ.

φίστανται· καὶ ἀνακαθίζοντες ἐπαίρουσιν αὐτοὺς καὶ ἐπακούουσιν¹, οἱ ποὺ πλησίον κλαγγὴ ἢ ψόφος τῶν κυνῶν· καὶ ὅθεν ἂν ἀκούσωσιν, ἀποτρέπονται². — Εὐρυθείαδου εἰπόντος, ὦ Θεμιστοκλεις, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ραπίζουσι· Ναί, εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀλλὰ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν. — Ὅρων Μαγαρέας ὁ Διογένης τὰ μακρὰ τειχὴ ἰστάντας, ὦ μοχθηροί, εἶπε, μὴ τοῦ μεγέθους προνοεῖτε τῶν τειχῶν, ἀλλὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν στησομένων³.

Οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν πολιτείαν ὁμοίαν κατεστήσαντο στρατοπέδῳ, καλῶς διοικουμένῳ καὶ καλῶς πειθαρχεῖν ἐθέλοντι τοῖς ἄρχουσι. — Μόνῃ ἡ τῶν Σπαρτιατῶν ἀρχὴ διετέλει, οἷα περ ἐξ ἀρχῆς κατεστάθη. — Ξέρξης ὕπαρχον ἐν τῷ Δορίσκῳ καταστήσας Μασκάμην τὸν Μεγαδόστου, τὸν δὲ ὑπὸ Δαρείου κατασταθέντα καταπαύσας, ἐξήλαυε τὸν στρατὸν διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. — Τὸ δίκαιον μέγαν ὀνίνησι τοὺς ἀνθρώπους. — Αἱ χάριτες ἀμείβειν⁴ τῶν πονηρῶν τὰς γνώμας οὐ δύνανται. — Ἦν καλῶς ἄρχεσθαι μάθωμεν, πολλῶν ἄρχειν δυνησόμεθα. — Τῆς ἐπιμελείας ὄφελος οὐδὲν ἂν γίγνοιτο, εἰ μὴ τις ἐπίσταιτο ἃ δεῖ καὶ ὡς δεῖ ποιεῖν. — Χρήματά ἐστι κτήσασθαι, δόξαν δὲ χρημάτων⁵ οὐ ῥάδιον πρίσθαι.

II.

Θεὸς τοῖς ἀργοῦσιν οὐ περίσταιται⁶. — Τὴν ψυχὴν πολλάκις θήγεσθαι ἐν τῇ θήρᾳ, ὅταν τι τῶν ἀλκίμων θηρίων ἀνθιστῇται. — Πολλοὶ ἐν Ἀσίᾳ ἐφίσταντο⁷ πρὸς Ἀγησίλαον, ὀρεγόμενοι τῆς ἐλευθερίας· ὥστε οὐκέτι Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων πολλῶν ἡγεμῶν ἦν. — Ἐριχθόνιος ἐν Ἀθήναις τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο. — Ὁ Πλάτων τοῖς μεθύουσι συνεβούλευε κατοπρίζεσθαι. ἀποτήσασθαι⁸ γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημοσύνης.

Εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς μηδενὶ χρῶν πονηρῷ πρὸς τὰς διοικήσεις· ὧν γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἀμάρτη, σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσι. — Τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα Φειδίας μὲν κατασκευάζει. Περικλῆς δὲ ὁ Ξενοθίππου καθεσταμένος⁹ ἦν ἐπιμελητής. — Ἀντισθένης τότ' ἔφη τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι, ὅταν μὴ δύνωνται τοὺς φαύλους ἀπὸ τῶν

1) Στέκουσι. 2) Πρατίζουσι, προσπλάνουσι τὰ ὡτά των (ὡς ἀκούσωσι). 3) Στρέφονται καὶ φεύγουσιν ἀπὸ τοῦ μέρους, εἰς οὗ ὃν ἀκούσωσι κλαγγὴν ἢ ψόφον κτλ. 4) Ἀλλὰ περὶ τῆς ἀντιτροπῆς καὶ παιδείας τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐπ' αὐτῶν μέλλουσι νὰ σταθῶσι, νὰ πολεμήσωσι.

5) Ἀλλοσιεῖν. 6) Γενικῶς τοῦ τιμῆματος εἰς τὸ πρίσθαι.

7) Δὲν ἴστανται πλησίον των, δὲν τοῦς προσπλάττει, βυθθεῖ ὅθεν παραστάτης ἂν τοῦ σύμμετρος, ἀπρωγός. 8) Προσπλάττειν. 9) Εἰλεγεν οἱ θέλουσιν ἀπασθῆναι.

10) Τὸ πείλαιον καὶ ξόανον ἦν ἐκαστὸν ἐκ τῶν ἱερῶν καὶ θεῶν καταστάσεις.

σπουδαῖον διακρίνειν.—Οἱ Αἰγινῆταί ποτε ἐδυνήθησαν¹ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς Ἕλλησι² δύναμιν γὰρ ναυτικὴν μεγίστην εἶχον ἐν τῇ Ἑλλάδι. Τὰς ὁμοιότητας πανταχοῦ ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς κάλλιστα ἐπίσταται εὐρίσκειν.—Τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο³ φέρειν.—Τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἐν Κόλχηι ἦν ἐν Ἄραις ἄλλοις κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὐπνον.

2. ΕΙΣ ΕΜΙ=ΗΜΙ.

Ἑνεργητικά.

I.

Ὁ λόγος, ὡς περ πλάττης ἀγαθός⁴, καλὸν τῇ ψυχῇ περιτίθαι πᾶν.—Εἰ βούλει πλοῦσιόν τινα ποιῆσαι μὴ τοῖς χαήμασι προστίθει, τῆς δ' ἐπιθυμίας ἀφαίρει⁵.—Ἀγησίλαος αἰετὶ τιθεὶς τὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς, αἰετὶ σμαυροῦν τὰ τῶν πολεμίων ἔργον εἶχεν⁶.—Ἀλέξανδρος Φωκίῳ μόνῳ τῷ στρατηγῷ γράφων προσετίθει τὸ χαίρειν⁷.—Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσεις παισὶν ἀμείνω αἰδοῦς.—Τὸν τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκῆσαντα καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγοῦμαι διαθήσειν.—Ἡρακλῆς πεπειθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχίλῳ τοῦ Νεμείου λέοντος κατέσχεν ἄγχι⁸, ὥς ἐπνίξε.—Σπεύσει πρὸς, ὅς Πλάτωνα διεδέξατο, χαρίτων ἀγάλματα ἀνέθηκεν ἐν τῷ μουσεῖῳ τῷ ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Ἀκαδημείᾳ ἰδρυθέντι.—Οὐχ οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις τοὺς τῶν πόλεων νόμους τεθεῖσιν.—Ἄρτεμις Οἰνεί Καλυδῶνος βασιλεύσαντι, μηνίσασα κάπρον ἀφῆκεν ἔξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὅς τὴν τε γῆν ἄσπρον ἐτίθει⁹ καὶ τὰ βροσκήματα καὶ τοὺς ἐτυγχάνοντας διέφθειρε.

II.

Ζεὺς πάντα τίθησιν¹⁰, ὅπη θέλει.—Χεῖλων ἐρωτηθεὶς, τί χλεπώτατον. Τὸ γινώσκειν ἐκυτόν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἐκυτῷ προστιθένει.—Κάτων γέροντι πονηρῷ ἔρη. Τί, ἄνθρωπε, τῷ γῆρα πολλὰ κακὰ ἔχοντι τὴν ἐκ πονηρίας αἰσχύνην προστίθης.—Παρ' Ἑρμιονεῦσι τεθρόληται τὴν εἰς ἄδου καταβῆσιν σύντομον εἶναι¹¹· διόπερ οὐκ ἐντιθέασιν ἐνταῦθα τοῖς νεκροῖς ναῦλον¹².

1) Ἀπείκασαν ποτε μεγίστην δύναμιν παρὰ τοῖς Ἕλλησι. 2) Ἀπείστω κάλλιον ἢ ἐπίστασο Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι. Μαστιγοφόρῳ εὖ μέντοι τοῦτ' ἐπίστω Θεωμ. Μαγ. σ. 137.

3) Ὡς ὁ καλὸς ἀγαλματοποιός. 4) Ἀφαίρει τι τῆς ἐπιθυμίας. 5) ἔργον εἶχεν = ἐργάζετο, ἐπαιδοῦσεν. 6) Ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιστολῶν ἐτίθει τὸ χαίρειν ἢ εὖ πρὸς τὴν, ἐν τέλει δὲ τὸ ἔρωσσο καὶ ἔρωσσο θες 7) Ἀγχι=τὸν τραχὺν πλῆκει ἢ περιγίγναι τὰς χεῖρας. 8) Οὕτω τὸ μὴ νύσασα (=χρησθεῖσα ἐργασίᾳ) μεταχειρίζοντο οἱ Ἀσσιαὶ λογογράφοι, οὕτω τὸ ἐτίθει ἀντὶ τοῦ ἐποίησι, καθεῖστα.

9) Ἀνέθηκε. 10) Οὐδ. τὸ γὰρ, καὶ μόνον παρὰ Σοῦδῳ καὶ Πτολεμαίῳ ἀρε.

— Φρύγες οὐ κατώρυττον τοὺς ἱερέας τελευτήσαντας, ἀλλ' ἐπὶ λίθους δεκαπῆχεις ἐτίθεσαν ὀρθοὺς. — Ἀθηναῖοι Σωκράτην χαλκῇ εἰκόνι ἐτίμησαν, ἣν ἔθεσαν ἐν τῷ Πομπείῳ. — Οἱ Ἀθηναῖοι χαλκῇν ποιησάμενοι λέαινα¹ ἄγλωπτον ἐν πύλαις τῆς ἀκροπόλεως ἀνέθηκον². — Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τίθεικεν³ εἰ τι ἀγαθὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λαβέ.

Παθητικὰ.

I.

Τίθεται ὁμολογῶν⁴, ἥς οὐκ ἀποκρίνεται. — Ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας αἰὶ κατατίθετο⁵. — Ἀδύνατόν ἐστι τὸν εἰς μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια πολλὴν φροντίδα κατατιθέμενον ὑπὲρ μεγάλων τινῶν σπουδασαί⁶. — Οὐδένα ἠσασυρὸν καταθήσει ἔνδον ἀμείνω αἰδοῦς, ἣν ἀγαθοῖς ἀνδράσιν διδῶς. — Ὅσω ἂν πλείω τις παραθῇται⁷ τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν, τοσούτῳ καὶ θάττον κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς. — Οἱ Κρήτες τοὺς νόμους τεθῆναι σφίσιν ὑπὸ Μίνῳ λέγουσι. — Τῷ μὲν τὸ σῶμα κακῶς διατεθειμένῳ⁸ χρεῖα ἐστὶν ἱατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου.

II.

Διογένης τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσιῶν ὁμοίου τοῖς ἐπὶ τῶν δυσβάτων καὶ ἀποκρήμων φυομένοις δένδροις καὶ ἀμπέλοις⁹ τὸν τε γὰρ τούτων καρπὸν ἀνθρώπους μὴ λαμβάνειν¹⁰, κόρακας δὲ καταναλίσκειν¹¹ ἐκείνους τε τὸν πλοῦτον εἰς μὲν τὰ ἐπισικῆ¹² τῶν πραγμάτων οὐ κατατίθεσθαι. κόλαξι δὲ καὶ ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς. — Ἐκοσμήθη ἡ Ὀλυμπία ὑπὸ πλήθους ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀνετίθετο τῆς Ἑλλάδος. — Ὀμηρον οἱ Ἀθηναῖοι ὑπέλαβον οὕτω σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο¹³ καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψωδεῖσθαι τὰ ἔπη. — Κακὸν οὐδὲν φέρεται ἐν ἀνδρὶ θεμέλια θεμένῳ σοφίας σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν. — Κρίτων Ἀθηναῖος μάλιστα φιλοστοργότατα διετέθη πρὸς Σωκράτην, καὶ οὕτως ἐπεμελεῖτο αὐτοῦ,

ὁ ναῦλος· ἦν δ' αὖτὸ τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νομισμάτιον, ἧτα¹ ὁ δολὸς ὁ τῷ πορθεῖ Λάρακι ὡς μισθὸς διδόμενος 1) Πρὸς τιμὴν τῆς Λαϊκῆς, ἱταίρας τῷ Ἀριστογείτνῳ· ἡ τῷ Ἀραδίῳ, ἧτις βασανιζομένη πολυτρόπως ὑπὸ τοῦ ἱππίου, ἵνα φανερώσῃ τοὺς κοινωνοὺς τῆς κατὰ τῶν τυράννων ἐπιβίσεως καὶ φιδομένη μὴ ἀναγκασθῇ ὑπὸ τῶν βασιάνων νῆ μαρτυρήσῃ τι, ἀπέκοψε διὰ τῶν οδόντων καὶ ἀπέπτυσε τὴν ἑαυτῆς γλῶσσαν. 2) Γὰρ τρίτον πλῆθον, πρὸς τῶν ἀσίστων ἔθηκεν α, ἔδωκεν καὶ ἡκα (ἑφῆκα κτλ.) εὐρίσκεται πολλὰς παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

3) Ἰπποκρίτης ὅτι ὁμολογῇ. 4) Οἱ Ἀττικοὶ λογογράφοι λέγουσι τίθεσθαι κτλ. οὐχί τίθειν, κτλ. 5) Εἰς μεγάλα τινὰ σπουδαῖα νὰ ἀσχοληθῇ. 6) Θίσκω εἰς τὴν τροχίαν του περισσώτερα τὰ κτλ. 7) Ὁ παθ. παρκα. τὴν εἰς μακρὰν ἀπαντᾷ τοῖς δοκίμοις, ἀντὶ τούτου δ' ἔλεγον καί τιμα, καί τιται, ἀνέκαται κτλ.

8) Ἐλεγε μὴ λαμβάνειν, 9) Σπουδαῖα, τὰ καλὰ πράγματα. 10) Τίθετα

ὥστε μηδέποτε ἑλλείπει τι τῶν πρὸς τὴν χρεῖαν¹. — Χαλεπόν ἐστὶ πολλῶν προτεθέντων αἰρεῖσθαι τὸ ἄριστον.

3. ΕΙΣ ΩΜΙ.

Ἑνεργητικά.

I.

Φίλος πάντων τῶν ἀγαθῶν μεταδίδωσι² φίλῳ. — Πάντες αἰτεῦνται³ τοῖς θεοῖς τὰ μὲν φαῦλα ἀποτρέπειν, τὰ γαθὰ δὲ διδόναι. — Αἱ πόλεις εὖ οἰκοῦνται, ὅταν οἱ ἀδικούντες δίκην δίδωσι⁴. — Μισθὸν μοχθήσκει διδόν· μὴ θλίβῃ πένητα. — Ὁ μὴ ἔχων πολλὰ οὐκ ἂν πολλὰ διδοίη. — Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος. — Τὸ πρῶτον σύνθημα πρὸς τὴν μάχην τοῖς Ἀκεδαιμονίοις ὁ αὐλὸς ἐνεδίδου⁵. — Τροφῶνιος καὶ Ἀγαμήδης ποιήσαντες ἐν Δελφοῖς ναὸν ἦτουν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθόν· ὁ δὲ αὐτοῖς ἔφη δώσειν τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ καὶ ταύτῃ ἀπέθανον. — Τὸ κλέος, οἷον παρέδωσαν πατέρες, τοιοῦτο καὶ πσιὲν ἐμοῖς παραδώσω. — Ἄ τις μὴ ἔχει, οὐκ ἂν ἐτέρῳ δοίη. — Ἡ γεωργία πολὺ ἂν ἐπιδοίη, εἰ τις ἄθλα προτιθεῖται κατ' ἀγροῦς ἢ κατὰ κώμας τοῖς κάλλιστα τὴν γῆν ἐξεγχομένοις. — Οἱ Φοίνικες τοῖς Ἕλλησι τὰ γράμματα παραδεδώκασι. — Καμβύσης οὐκ ἠθέλε βίαν προσφέρειν Φοινίξιν, ὅτι ἐκόντες ἑαυτοὺς ἐδεδώκεσαν Πέρταις.

II

Ἡμῶρια δίδωσιν ἀνθρώποις κακὰ. — Δεῖ τοὺς ἀγχοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν αἰετοῖς καλλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δέ, ὃ ἂν θεὸς διδῷ γενναίως. — Δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἵνα περὶ ὧν ἀμφιγνοεῖς, ἔχῃς τοὺς συνδοιμάσσοντας. — Δίκην διδόντων⁶ οἱ τοὺς νόμους παραβαίνοντες. — Πολλοὶ μάλλον πρόθυμοί εἰσι διδόναι ἢ λαμβάνειν. — Τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἰχθὺς ῥέων, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον, ταύτην αὐτῇ τιμὴν διδοῦς, ἀνθ' ὧν⁷ αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησαν. — Ἐπὶ

μόνον καὶ τὸ ὅτι οἱ διαφέρειν τί ἦται μὲν γὰρ ὁ εἰσέρων τί ἦται δὲ ὁ κυρῶν ἡμῶν, σ. 136. Τούτοις τίθενται μὲν νόμον οἱ πολλοὶ αἱ δὲ αὐτοὺς διατίθειν, τῶν δὲ νόμων ὁ νομοθέτης ὁ ὀρίων εἰς ἄλλους νόμον 1) ὅσοι μηδέποτε τοῦ ἑλλείπει τι, ἐξ ὧν ἐχρειάζεται.

2) Δίδει μέρος τῶν ἀγαθῶν τοῦ, καλίστ' αὖ τὸν φίλον συμμετόχον τῶν εὐτυχιῶν τοῦ. 3) ἱκετικῶς ζητοῦσι παρὰ τῶν θεῶν διότι κατὰ Σχολ. Ἀριστοφ. Πλουτ. 156 αἰτεῖσθαι τὸ αὐτὸ (τῷ αἰτῷ), ὡς περ ποιεῖ καὶ ποιεῖσθαι, πλὴν ὅτι τὸ μὲν αἰτῶ τὸ ἀπλῶς ζητῶ τὸ δὲ αἰτεῖσθαι τὸ μετ' ἱκεσίας. 4) Δίκην διδόναι τινος (ἢ ὑπὸ τινος) = τιμωροῦμαι ὑπὸ τινος δίκην λαμβάνω παρὰ τινος = τιμωροῦμαι τινος = τιμωρῶ ἢ ἐκδικουμαι τινος 5) Εἰς τοὺς Ἀκεδαιμονίους ἐδίδεν.

6) Δίκην δίδωσιν, ὡς τιμωρῶνται 7) Ἀνθ' ὧν = εἰς ἀμείβην τοῦ ὅτι κτλ. = διότι.

τοῦτον τὸν κάπρον¹ τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκά-
λεσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δорὰν δώσειν ἀ-
ριστεῖον ἐπαγγεῖλατο. — Λυκοῦργος βασιλεῖ ἔδωκε τοσαῦτα, ὥστε
μήτε δεῖσθαι τῶν μετρίων μήτε πλούτῳ ὑπερφέρειν². — Παρακα-
ταθήκην λαβὼν δικαίως ἀπόδος. — Μέναιχμον τὸν γεωμέτρην Ἀλέ-
ξανδρος ἡξίου συντόμως αὐτῷ παραδοῦναι τὴν γεωμετρίαν· ὁ δέ,
ὡ βασιλεῦ, κατὰ μὲν τὴν χώραν ὁδοὶ εἰσιν ἰδιωτικαὶ καὶ βασιλι-
καί, ἐν δὲ τῇ γεωμετρίᾳ πᾶσιν ἐστὶν ὁδὸς μία. — Οἱ πείραν οὐ δέ-
δωκότες μᾶλλον δοκοῦντές εἰσιν³ ἢ πεφυκότες σοφοί.

Πα' ἡτικὰ καὶ Μέσσω.

I.

Ἐκάστης ἡμέρας ἡμῖν ὑπὸ τῶν θεῶν ἀγαθὰ ἀνάριθμα δίδονται.
— Ἄπαν διμόμενον δῶρον, ἔαν καὶ μικρὸν ᾖ, μέγιστόν ἐστι μετ'
εὐνοίας διδόμενον. — Λακεδαιμόνιοι τῶν Μεσσηνίων κρατήσαντες
τοὺς μὲν τῶν ἀνδρῶν γεωργεῖν ἐκέλευσαν, τοὺς δὲ ἀπέδοντο⁴, τοὺς
δὲ ἀπέκτειναν. — Αἱ μέλλεται. ἐπειδὴν παραδοθῇ αὐταῖς καθαρὸν
τὸ σμῆνος, οἰκοδομοῦσι τὰ κηρία. — Τοῖς μὲν ἡγείσθαι δέδοται, τοῖς
δ' ἔπεσθαι τέτακται.

II.

Ἐπὶ τῶν δαίπνων, ὅτε ἄκρατος οἶνος ἐπιδιδόιτο⁵, προσεπέλεγον.
Ἀγαθοῦ δαίμονος⁶ — Ὅτε εἴλε τὴν ὠηζαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀ-
πέδετο τοὺς ἐλευθέρους πάντας. — Πυθαγόρας ἔλεγε δύο ταῦτα ἐκ
τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα τότε ἀληθεύειν καὶ τὰ
εὐεργετεῖν.

4. ΕΙΣ ΥΜΙ.

Ἑνεργητικά.

Ὁ χρόνος δείκνυσι τέλος τὰς κακότητας τῶν ἀνθρώπων. — Μη

1) Ἐκκεντὸν τοῦτον τοῦ κάπρου. 2) Ὑπερτερεῖν, ὑπερέχειν. 3) Μᾶλλον φαί-
νονται ὅτι εἶνε σοφοί, παρ' ὅτι εἶνε. Ὅσοι δὲν ἔχουσι δώσει πείραν (δὲν αἶε δεδο-
κίμασμένοι), φαίνονται μᾶλλον ὅτι εἶνε σοφοί ἢ ἀληθῶς ὑπάρχουσιν.

4) Ἐπώλησαν.

6) Ὅσακις προσεφέρετο. 6) Πῶμα ἦτοι πόσιον. Ἀθην. 15, 693. αθεοφρα-
στος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὸν ἄκρατόν φασιν εἶναι τὸν ἐπὶ τῷ δαίπνῳ διδόμενον,
ὃν δὴ λέγουσιν ἀγαθοῦ δαίμονος εἶναι πρόψινον, διότιον ἢ προσηύροισιν, ὡς περ
ἀναμνησθέντες μόνον τῇ γεύσει τὴν ἰσχύιν αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ δόξαν καὶ
μετὰ τὴν πλήρωσιν διδύσασιν, ὅπως ἐλάχιστον ᾖ τὸ πινόμενον. . . . Πλάτων δ'
ἐν δευτέρῳ Ἀλκιβίου καὶ θέσκειν, φαίνει, ἐτίθει τὰ τε προσφερόμενα μετὰ τὴν πό-
σιν ἀκρίτου μὲν ὅσον γεῦμα καὶ δείγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ θεοῦ, τὴν
δὲ λοιπὴν τὴν ἀκράτειαν δὴ καὶ προφύλακτον τῆς ἀφάρτου ἀποφύλακτον.

ἐπὶ μικροῖς ὁξύθυμον σεαυτὸν δείκνυ·— Ἀριστοτέλης τοὺς τὰ ἐναργῆ πράγματα πειρωμένους δεικνύναι ὁμοίαν ἔφη ποιεῖν τοῖς διὰ λύχνου τὸν ἥλιον φιλοτιμουμένοις δεικνύναι. — Ἀστρολόγου τινὸς κατ' ἀγορὰν ἐπιδεικνύοντος ἐν τινι πινακίῳ καταγράφους² τοὺς ἀστέρας καὶ φάσκοντος ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ πλανώμενοι³ τῶν ἀστέρων, Διογένης ἐπακούσας. Μὴ ψεύδου, εἶπεν, ὦ ἑταῖρε· οὐ γὰρ οὗτοί εἰσιν οἱ πλανώμενοι, ἀλλ' οὗτοι, δείξας αὐτῷ τοὺς παρακαθημένους. — Ἐσόπτρου⁴ κατεσκευασμένου χρυσῷ καὶ λίθοις ὄφελος οὐδέν ἐστιν, εἰ μὴ δείκνυσι τὴν μορφήν ὁμοίαν. — Ὁ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα πολλοῦ ἄξιον ἀποδείξας, καὶ ὀλίγα καταλίπη, πολλὰ ἔδωκε. — Λάκκινά τις πρὸς τινα Ἰωνικὴν δειξάσας αὐτῇ τὸν κόσμον⁵, ἀνταπέδειξε τὰ τέκνα εἰπούσα. Ὁ δ' ἐμὸς κόσμος τοιοῦτος.

Π α θ η τ ι κ á .

Τὴν εὐνοίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔργοις ἐνδείκνυσθε μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς λόγοις — Ἀριστείδου τάφος ἐστὶ Φαληραῖ δεικνύμενος, ὃν λέγουσι κατασκευάσει τὴν πόλιν αὐτῷ, μὴδ' ἐντάφια καταλιπόντι. — Οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ἀπεδείκνυντο⁶ μὲν ἐκ τῶν ἱερέων ἢ τῶν μαχίμων· ὁ δ' ἐκ τῶν μαχίμων ἀποδεικνύμενος εὐθύς ἐγίγνετο τῶν ἱερέων, καὶ μετέλχε τῆς φιλοσοφίας. — Αὕτη γίγνεται ἡ θεωριολογία τε καὶ πολιτικώτατη ἐρις⁷, ἐν ᾗ ἀποδέδεικται μὲν ἃ δεῖ ποιεῖν τὴν ἀγαθὴν, χωρὶς δ' ἑκάτεροι ἀτκοῦσιν⁸, ὅπως αἰεὶ κράτιστοι ἔσονται· ἐν δέ τι δέη καθ' ἕνα ἀρχέξουσιν⁹ τῇ πόλει παντὶ σθένει. — Τῆς Ἀρείου πάγου βουλήs, οὐχ' οἷόν τ' ἦν μετέχειν πλὴν¹⁰ τοῖς πολλὴν ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην ἐνδεδειγμένοις. — Φίλιππος ἐπεθύμει τῆς Ἑλλάδος ἀποδειχθῆναι στρατηγός. — Θησεύς τὴν μὲν ἀνδρείαν ἐπεδείξατο ἐν τοῖς ἔργοις, ἐν οἷς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐκινδύνευσεν, τὴν δ' ἐπιστήμην, ἣν εἶχε πρὸς τὸν πόλεμον, ἐν ταῖς μάχαις, ἐν αἷς μεθ' ὅλης τῆς πόλεως ἡγωνίσαστο¹¹.

1) Δείκνυ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς οὐχὶ δείκνυσθαι. 2.) Ἐξογραφημῆτος πλάγιος 3) Οὗτοι καὶ πλανῆτες ἀστέρες ἢ ἀπλῶς πλανῆτες καὶ πλανῆται. 4) Οὗτοι καὶ πλανῆτες ἀστέρες ἢ ἀπλῶς πλανῆτες καὶ πλανῆται. 5) Οὗτοι καὶ πλανῆτες ἀστέρες ἢ ἀπλῶς πλανῆτες καὶ πλανῆται. 6) Τὸ ἐσόπτρον εἶναι τὸ συνθηματικόν, σπανιώτερον δ' ἐπὶ παντὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ κάτοπτρον, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἀκάτοπτρον εὐφραδίαν δοῦν λέγειν, ἀλλ' ἐσόπτρον. Ἀντιόχ. Βικ. σ. 102 10. 8) Τὰ σολῆδια πτε.

6) Διορίζοντο. 7) Ἐκλαμβάνεται ἐπὶ ἀγαθῷ, σημαίνουσα τὸ αὐτὸ σχεδὸν ὅπερ καὶ ἡ αὐτὴ λέξις καὶ αὕτη φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ πρώτη αὐτῆς σημασία τῆς αὐτῆς ρήτης οὕσα μετὰ τοῦ ἔρως=παθος ὅρμη καὶ κτλ. 8) Χωρὶς δ' ἑκάτεροι (οἱ ἐρίζοντες ὅκλ. ἢ ἀμιλλώμενοι) καταγίνονται τινὶ τρόπῳ κτλ. 9) Καθ' ἕνα οὗτοι ἀρχέξουσιν τοῦτέστιν οὗτοι κατ' ἰδίαν ἕκαστος παρέξουσιν ἀσφάλειαν, βελτίαν τῇ πόλει 10) Λέγεται καὶ πικρότερον· μετέχειν ἄλλους· πλὴν κτλ. 11) Ἀγωνίζομαι καὶ μάχομαι καὶ μάχασθαι τινος παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὐδέποτε σημαίνει ὅτι τὸ ἀγωνίζομαι καὶ μάχομαι ἔχον τινὰ σύμμαχον ἢ βοηθόν.

Εἴμι.

I.

Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως. —Θεοὶς ὅμοιοι ἐσμέν εὐεργεσίᾳ¹. —Οἱ θεοὶ ἱκανοὶ εἶσι τοὺς μικροὺς, καὶ ἐν δεινοῖς ὧσι, σώζειν εὐπετῶς². —Μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν³ ἵπθι καλός. — Ἀλλήθεια παρέστω σοὶ καὶ ἐμοὶ πάντων χοῦμα⁴ δικαιοτάτων. — Οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μείζον ἁτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παρρησίας. — Βίας παρούσης οὐδὲν ἰσχύει νόμος. — Πολλοὺ ἂν ἄξιον ᾦν τὸ πλουτεῖν, εἰ καὶ τὸ χαίρειν αὐτῷ συνῆν⁵. νῦν δὲ ἄμφω ταῦτα κεχώρισται. — Τῷ Περικλεῖ δύο παῖδες ἦσθην. Πάραλός τε καὶ Ξάνθιππος.

Λίθους παρά πᾶσιν ἄξιος ἔσει, ἐάν πρῶτον ἄρξῃ σαυτὸν αἰδεῖσθαι. — Ὅστις φοβέεται καὶ αἰσχύνεται τὴν πατέρα, οὗτος ἔσται πολίτης ἀγαθός. — Λίτωπος τότε ἔλεγε κακῶς ἔσεσθαι⁶ πᾶσιν, ὅταν παντες πάντα ἐπιτηδεύωσιν. — Ὁ Ἀλέξανδρος λέγεται οὕτω θαυμάσαι τὴν ὑπεροψίαν καὶ τὸ μέγεθος τοῦ Διογένους, ὥστε τῶν περὶ αὐτὸν, ὡς ἀπῆσαν, διαγελόντων καὶ σκαπτόντων. Ἀλλὰ μὴν ἐγώ, εἰπεῖν, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἦμην, Διογένης ἂν ἦμην⁷.

II.

Πανταχοῦ πάρεστι καὶ βλέπει πάντα θεός. — Εἰ θέλεις ἀγαθός εἶναι πρῶτον πίστευσον ὅτι κακός εἶ. — Πολλὰ ἀγαθὰ ἐνὶ⁸ ἐν τῷ παιθαρχεῖν. — Προσλαμβάνειν δεῖ κατ' ἡμέραν αἰεὶ, ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα. — Ἄπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. — Καλλίστα Σόλων ἐνομοθέτησεν. Ἐάν τις μὴ τρέφῃ τοὺς γονεάς; ἄτιμος ἔστω. — Οἶάπερ παρόντος ἐμοῦ λέγετε, τοιαῦτα καὶ περὶ ἀπόντος φρονεῖτε. — Ταρτησίαις νεωτέρῳ πρεσβυτέρου καταμαρτυρεῖν οὐκ ἐξήν. — Μὴ λέγε τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ.

Μέμνησα νέος ὢν, ὡς γέροντος ἔσει ποτέ. — Καλὸν τὸ παρασκευάζειν ὅπως ὡς βελτισταί⁹ ἔσονται τῶν πολιτῶν αἱ ψυχαί. — Θαλῆς βουλούμενος θείζει ῥάδιον εἶναι πλουτεῖν, φορὰς μελλούσης ἐλαίων ἐσεσθαι, προνοήσας ἐμισθώσασθαι¹⁰ τὰ ἐλαιουργεῖα καὶ πᾶμπλεις συν-

1) Κατὰ τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας κάμνομεν εἰς τοὺς ὁμοίους μας. 2) Κατ' ἴσυχ. καὶ Σουλῶν εὐπετῶς: εὐχερῶς, εὐκόλως, ῥαδίως. 3) Ἐν ταῖς ἐργοῖς, ἃ ἐπιτηδεύεις ἢ νοεῖς, τινὲς τε καὶ κατὰ τὰς πράξεις σου. 4) Πρᾶγμα. 5) Ἐάν μετὰ τοῦ πρώτου ᾦτο συνηνωμένον καὶ τὸ χαίρειν.

6) Ἄντι τοῦ κακῶς ἔξαιεν πάντας. Τὸ κακῶς εἶναι τινι καὶ κακῶς γίγνεσθαι τινι σημαίνουσι συμφορὰν ἢ δυστυχίαν εἶναι ἢ γίγνεσθαι τινι = εἶναι τῷ ἄνθρωπῳ πάντες δυστυχεῖς. 7) Οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον ἢ καὶ ἦν, οὐδέποτε ἦμην.

8) Ἀπλ. ἐνεστιν.

9) Τὴν πρόφῃ ἔσων τὸ δυνατόν βελτίστην, καλλίστην. 10) Μισθὸν = δῶδ' ἐν αἰετῇ ἐπὶ μισθῷ μισθώσασθαι = λυμβάνει ἐπὶ μισθῷ.

ἔλειξε χρήματα. — Οὐ χρή πλουτεῖν ζητεῖν τὸν εὐδαίμονα ἐσόμενον.

Εἶμι.

I.

Ὅταν τις ἐξίῃ τῆς οἰκίας, ζητεῖται πρότερον τί μέλλει πράσσειν, καὶ ὅταν εἰσεέλθῃ πάλιν ζητεῖται τί ἐπραξεν. — Αἱ κόραι τῶν Βοττιαίων θυσίαν τινὰ τελοῦσαι ἐπῆδον Ἰωμεν εἰς Ἀθήνας. — Τὸ δευρῆτε πάντες λεῶ κήρυγμα θησεῖως γενέσθαι φασίν — Ἐπιόντος θανάτου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, τὸ μὲν θιγτόν, ὡς ἔοικεν, αὐτοῦ ἀποθνήσκει, τὸ δὲ ἀθάνατον σῶον καὶ ἀδιάφθορον οἴχεται ἀπὸν, ὑπεκχωρήσαν τῷ θανάτῳ. — Διογένης λόγον τινα διεζῆει περὶ σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας, καὶ ὡς ἐπῆνουν αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι, ὁ δὲ Κάκιος ἂν ἀπὸ λουίσθῃ, εἶπε, τοῖς ἔργοις μοι ἀντιλέγοντες.

II.

Τοσούτῳ τὰγαθὰ μᾶλλον εὐφραίνει, ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ' αὐτὰ ἀπῇ· οἱ γὰρ πόνοι ὄψαν ταῖς ἀγαθοῖς. — Οὔτε πληθὺς ἔστιν οὔτε ἰσχύς ἢ ἐν πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα, ἀλλ' ὁπότεροι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ταῖς ψυχαῖς ἐρωμενέστεροι ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἐναντίοι οὐ δέχονται. — Πυθαγόρας εἶπεν εἰσιέναι εἰς τὰς πόλεις πρῶτον τρυφὴν, ἔπειτα, κόρον, εἴτα ὕβριν. μετὰ δὲ ταῦτα ὀλεθρον. — Ἡ Εὐκλῆπιη ἔρη, μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοῦ κατασχουσῶν, ἐν πάσαις ὅμοιον τὸ Σωκράτους πρόσωπον καὶ πρυόντος ἐκ τῆς οἰκίας καὶ ἐπανιόντης θεασασθαι. — Προσῆλ' ἐξ ἀκρόσια τέλαντα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φόρου κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν συμμάχων τῇ Ἀθηναίων πόλει.

Ἰγμι.

I.

Ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς εἰς θάλατταν ἐξίσι¹ πρὸς Οἰνιάδας — Τοὺς μηδεμίαν, ὧν ἂν εὖ παθῶσιν ὑπο σοῦ, χάριν ἐκτίνοντας, ἄλλοι λεγέτωσαν ἀχαρίστους, σὺ δὲ ἀνοήτους, ὅτι τοῦ καλλίστου τῶν ἀγαθῶν οὐ συνίᾳσιν². — Οὐ ζῶσιν οἷ τι μὴ συνιέντες σοφόν. — Ξενοκράτης στρουθίου ποτὲ διωκομένου ὑπὸ ἰέρακος καὶ εἰσπηδήσαντος εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ, καταψήσας³ μεθῆκεν, εἰπών. Τὸν ἱκέτην δεῖ μὴ ἐκδιδόναι. — Μῆτε νύξ μῆτε ἡμέρα ἐπισχέτω⁴ σε. ὥστε ἀνεῖναι⁵ πράττειν τι. — Ἀφείς, τὰ φανερὰ μὴ δίδωκε τὰ φανῇ.

Τύρηνον πᾶς ἐφίεται φυγεῖν. — Ἀγησίλαος ὅπου ὤρετο τὴν πα-

1) ἂν διὰ τῶν ἔργων εἰς ἐμὲ ἀντιλέγητε.

2) Προσέρχομαι ἐπὶ Περικλέους εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν συμμάχων ἐλάμβανεν ἢ πόλιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φόρον τέλαντα κατὰ

3) Εὐχάλλει. 4) Διότι δὲν ἐννοεῖται τὸ καλλίστον κατὰ. 5) Ἄρα μετὰ τοῦ κατὰ ψαῶ — τῇ χειρὶ διακίβω κατὰ Σουίδαν καταψήλαφον, κοιν. χροιάω.

6) Ἄς σε κρατῇ, προστ. ἄρα. 7) τὸ εἶπε καὶ. 8) Ἀμεῖναι, διαγορεύει.

τρίδω ὠφελῆσειν, οὐ πόνων ἀφίκετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο, οὐ γρημάτων ἐφείδατο, οὐ γῆρας προύφασίζετο. — Τίς οὕτως ἐστὶ δυστυχής, ὅστις¹ πατρίδα κέρδους ἕνεκα προέσθαι² βούλεται; — Οὗτοι κράτιστοι ἕκαστα³ γίγονται, οἱ ἂν ἀφόμενοι τοῖς πολλοῖς προσέχειν τὸν νοῦν ἐπὶ ἓν ἔργον τράπωνται. — Ὁ ποτάμιος κροκόδειλος τίκτει ὥς πολλὰ καὶ ἐπικαθῆται ἡμέρας ἐξήκοντα. — Γέλως μὴ πολὺς ἔστω μηδὲ ἀνεμένος⁴. — Ἐν ἄδου ἐκάθηντο δικασταὶ δύο Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθυς, οἱ τοὺς νεκροὺς ἐκρίνον.

II.

Ὁ οἶκος μέτριος μὲν ληφθεὶς ῥώννυσι, πλείων δὲ παρίκησι. — Τοὺς κύνας τοὺς χαλεποὺς τὰς μὲν ἡμέρας διδέσκει⁵, τὰς δὲ νύκτας ἀφίσσιν. — Οἱ ἀδελφοὺς παριέντες καὶ ἄλλους φίλους ζητοῦντες παραπλήσιοι εἰσι τοῖς τὴν ἐκουτῶν γῆν ἑῶσι τὴν δὲ ἀλλοτρίαν γεωργοῦσι. — Ἀρχίδαμος, θεασάμενος τὸν υἱὸν προπετῶς⁶ μαχόμενον Ἀθηναίοις, ἔλεγεν ἢ τῇ δυνάμει πρόσθε, ἢ τοῦ φρονήματος ἄφες. — Οἱ θεοὶ ἀγαθῶν τέ εἰσιν αἵτιοι καὶ τῶν εὐχρηστών, ἡμεῖς δ' ἐσμὲν οἱ τὰς εὐεργεσίας αὐτῶν οὐ προσιέμενοι⁷, περιβάλλοντες ἡμᾶς αὐτοὺς κακαῖς αὐθαριέταις. — Σωκράτης ἐλίγον χρόνον πρὸ τοῦ θανάτου οὐδενί, ἔφη, ἀνθρώπων ὑφείμην ἂν οὔτε βέλτιον οὔτε ἴδιον βεβιωκέναι. — Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Κέρκυραν ναυτικὸν ἔχουσαν ἐβούλυντο μὴ προέσθαι⁸ Κορινθίοις. — Χαρῶνδας ὁ τῶν Θουρίων νομοθέτης προσέταξε τοὺς λιπόντας τὴν ἐν τῷ πολέμῳ τάξιν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐφ' ἡμέρας τρεῖς καθῆσθαι ἐν ἐσθῇτι γυναικείαις.

Ἄγνυμι, ζύγνυμι, μίγνυμι, ῥίγνυμι, ῥώννυμι, σθέννυμι, σκεάννυμι, ἀμψιέννυμι, ὀλλνυμι, ὀμνυμι, κεράννυμι, κορέννυμι, οἷγνυμι κτλ.

Ἐπεὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις μαχομένοις Σπαρτιάταις τὰ δόρατὰ ἐτύγχανε κατεαγότα⁹, ταῖς ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. — Ἴππους ἐξευξε πρῶτος Εἰριχθόνιος. — Ἡ μουσικὴ δέξει ἅμα καὶ βαρεῖς, μακροὺς τε καὶ βραχεῖς φθόγγους μίξασα ἐν διαφόροις φωναῖς μίαν ἀπτετέλεσεν ἁρμονίαν. — Οὐ πάντα λευκά, οἷς μέλανα μὴ μέμικται. — Σεισμοὶ τινες οὐ πρότερον ἔλκξαν πρὶν ἢ διαρραγῆναι τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐγένοντο. — Ἀλέξανδρος νοσήσας μακρὰν νόσον ὥς ἀνέρρωσεν, οὐδέτ' ἔφη διατεθῆναι χειρὸν ὑπέμνησε γὰρ

1) ὅστις ἐπιθυμῇ κτλ. 2) Μισ. ἀρ. C. ἀπεριμφ. τοῦ προέσθαι. 3) ἐπὶ ἡ εἰς ἕκαστα. 4) Παρξ. μετοχ. τοῦ ἀνέμειναι.

5) Πλὴν τοῦ δέω-ω (= δένω) ὑπῆρχε καὶ ῥῆμα διδ-η-μι, τοῦ ὁποῦ τριτ. πρῶθ. προσ. εἶνε διδ-ε-α-σι (= διδόν-σιν), ὡς καὶ τὸ διδ-ε-α-σι. 6) ἀυθαδῶς καὶ ἀσυλλογίστως. 7) Μὴ δαχόμενοι. 8) Νὰ μὴ ἐγκαταλείψωσιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Κορινθίων. 9) Ἀφ' οὗ εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις μαχομένους εἶχον θραυστὰ καὶ ἀσπῆς.

ἡμᾶς ἡ νόσος μὴ μέγα φρονεῖν ὡς θνητοὺς ὄντας. — Εὖ μὲν φερόμενης¹ τῆς γεωργίας, ἔρωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἥκιστα² ὅπου δ' ἂν ἀναγκασθῇ ἡ γῆ χειρσεύειν, ἀποσβέννυνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι σχεδόν τι³ καὶ κατὰ γῆν καὶ θάλατταν — Αἱ μέλιται, αἰρεθέντος⁴ ἢ διαφθαρέντος τοῦ βασιλέως, διασκοδάννυνται. — Σωκράτης ἱμάτιον ἡμφέεστο οὐ μόνον φαῦλον, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ θέρου καὶ χειμῶνος. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἀπώλεσαν ἐν Σικελίᾳ τριήρεις τετταράκοντα καὶ διακοσίας. — Ὀμώμοκεν ὁ δικαστὴς δικάσειν κατὰ τοὺς νόμους. — Πολλοὶ διὰ τὸν πλοῦτον διχθυπτόμενοί τε καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἀπώλλονται. — Ἐν τῇ τοῦ εἴου συμπάσῃ τραγωδίᾳ λύπαι ἡδοναῖς ἅμα κεράννυνται.

Καὶ τὰ ἡδυστα τῶν βρωμάτων, εἴαν τις προσφέρῃ πρὶν ἐπιθυμεῖν, ἀνδρῶν φαίνεται, κεκορεσμένοι; δὲ καὶ βδελυγμίαν παρέχει. — Πνευμάτων⁴ πολλὰ πολλαχοῦ γῆς στόμιχα ἀνέωκται⁵ καὶ τὰ μὲν ἐνθουσιᾶν ποιεῖ⁶ τοὺς ἐμπελάζοντας, τὰ δὲ χρησμοδεῖν, ὥσπερ τὰ ἐν δελφοῖς, τὰ δὲ καὶ παντάπασιν ἀναίρει.

Φημί. καῖραι, οἷα.

Ὅστις ὑπέχει χροσίω⁶ τὴν χεῖρα⁷, καὶ μὴ φῇ πονηρὰ βουλευέται. — Χεῖλωνά φασιν Αἰσώπου πυθέσθαι, ὁ Ζεὺς τί εἴη ποιῶν⁷ τὸν δὲ φάναι. Τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινῶν, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψῶν. — Τὴν περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίαν τὴν Ἑλλάδα φασὲν σῶσαι. — Ἀνδρείας ἂν φαίμεν ἐκ νέων εὐθύς ἐπιτήδευμα εἶναι τὸ νικᾶν τὰ προσπίπτοντα ἡμῖν δέματά τε καὶ φόβους. — Αἰσχρὸν ἐστὶ σοφίαν καὶ ἐπιστήμην μὴ οὐχὶ πάντων κράτιστον φάναι εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. — Δημοσθένης πρὸς κλέπτην εἰπόντα. Οὐκ ἡδύν⁸ ὅτι σὸν ἐστιν. Ὅτι δ' ἔφη, σὸν οὐκ ἐστὶν ἡδύν⁸. — Βίων μὴ δαῖν ἔρασκεν ὀνειδιζεῖν τὸ γῆρας, εἰς ὃ, ἔφη, παντες εὐχόμεθα ἐλθεῖν. — Οἱ Ἀθηναῖοι αὐτόχθονες ἔρασαν εἶναι καὶ τὴν ἐκυτῶν πόλιν προτέραν οἰκισθῆναι τῶν ἄλλων.

Εἴαν τις στρατηγὸς ἐχθρὴν πόλιν ἐξανδραποδίσῃται, φήτομεν τοῦτον ἀδικεῖν. — Διογένης ἄτοπιν ἔρησεν εἶναι ἐπὶ μὲν λύχων ἐπιχεῖν ἔλαιον, ἵνα ἐπὶ τῆς τροπέζῃ ὀρώμεν, ὅπως δὲ τῇ δ' αὖτις φρονιμώτεροι γιγνόμενοι καταναήσωμεν τὰ τῷ βίῳ βέλτιστα, μηδὲν ἐθέλγειν ἀναλίσκειν. — Λάμαχος ἐπετίμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἀμκρ-
τάνοντι⁹ τοῦ δὲ φήσαντος μηκέτι τοῦτο ποιήσῃν. Οὐκ ἐστὶν, εἶπεν,

1) Ἐγούσας, ὅταν ὑπάγῃ καλὰ ἡ γεωργία κτλ. 2) σχεδόν τι ἂν τὶ τοῦ τῶς. 3) Παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς λογογράφαις σπανίως εὐρίσκεται τὸ αἰρεθῆναι ἀπὸ τοῦ ἀλῶναι ἢ ληφθῆναι.

4) Ἀνεμῶν. 5) Ἐγθουσιᾶ εἶναι τὸ ἐνθους (ἐγθους) εἶναι ἔπειτα ὑπὸ θεῷ ἐμπνέσθαι. Λέγεται δὲ καὶ θεόληπτος ὁ ἐνθους.

6) Ὁ κρατὴν ἀπὸ χροσίου τὴν χεῖρα. 7) Περιφραστικὸς τοῦ ποιεῖν. Τί ἐκ-
μην. 8) Ἀττικῶς ἡ δεισιπρία.

ἐν πολέμῳ δις ἀμαρτάνειν. — Ἀγασίλαος παρκαλούμενός ποτε ἀκούσαι τοῦ τὴν ἀηδόνα μιμουμένου, παρητήσαστο¹ φήσας· αὐτῆς ἀκήκοα πολλάκις.

Ἄθλα οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι — Πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι νόμος κεῖται τοὺς πολίτας δμνύναι δημονοῆσιν, καὶ πανταχοῦ δμνύσιν τὸν ὄρκον τοῦτον — Κεῖσθω τῷ πατέρα ἢ μητέρα ἀποκτείναντι θάνατος ἢ ζῆμια. — Νομίζειν δεῖ τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τῷ πολλὰ κερτῆσθαι γίνεσθαι ἀλλ' ἐν τῷ τὴν ψυχὴν εὖ διακείσθαι. — Ζῆν κρείσσον ἐστὶν ἐπὶ σιβάδος κατακείμενον καὶ θαρρεῖν ἢ ταραττεσθαι χρυσὴν ἔχοντα κλίνην — Ἄπαντα καλλίῳ φαίνεται κατὰ κόσμον κείμενα². — Οἰκίας οὐδὲν ἂν ὄφελος εἴη, εἰ τὰ ἄνω πάνυ καλὰ ἔχοι μὴ ὑποκείμενων οἷων δεῖ θεμελίων. — Κλέαρχος αἰεὶ χαλεπὸς ἦν καὶ ὠμός, ὥστε διέκειντο πρὸς αὐτὸν οἱ στρατιῶται, ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς διδάσκαλον. Νόμους ὑπάρχει δεῖ τοιούτους, δι' ὧν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐντιμος καὶ ἐλευθέριος ὁ βίος παρασκευασθῆσεται, τοῖς δὲ κακοῖς ταπεινός ὁ αἰὼν ἐπανακείσεται.

Γίνεται ὁ σώφρων ἐπιστήμων, ὧν τε οἶδεν, ὅτι οἶδεν, καὶ ὧν μὴ οἶδεν ὅτι οὐκ οἶδεν — Ἰσμεν τοὺς οἰκιστάς τῆς Σπάρτης, γενομένους ὅτι μικρὸν μὲν στρατόπεδον εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰσῆλθον ἔχοντες, πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων πόλεων ἐκράτησαν. — Ἰνδοὶ οὔτε δανείζουσιν οὔτε ἴσασι δανείζεσθαι. — Χεῖλωνά φασιν αὐτὸν ποτε γηραιὸν ἤδη ὄντα εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν συνειδεῖν ἄνομον ἔκρυψεν ἐν τῷ βίῳ — Εὖ ἴσθι τοῦτο, ὅτι οὐχ ἑκὼν ἐξαρχαυόμην. — Γράψαι πάντα, ὅποσα δεῖ ποιεῖν, οὐδὲν μᾶλλον οἶον τ' ἐστὶν ἢ τὰ μέλλοντα πάντα εἰδέναι. — Βάνκυσον τέχνην εἰδέναι ἄνδρα Ἀκκιδαιμόνιον οὐκ ἐξῆν. — Ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς εἰδεῖν ἂν καὶ τὸ μέρος, οἱ δὲ μόνον τὸ μέρος εἰδότες οὐκέτι ἴσασι καὶ τὸ ὅλον. — Ἀγασίλαος, ὅπότ' εὐτυχοῖη, οὐκ ἀνθρώπων ὑπερεφρόνει, ἀλλὰ θεοῖς χάριν ἔδει. — Οὐκ ἂν τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς τις οἰκῆσειεν, εἰ μὴ πάντα εἴσεται, ὧν προσδεῖται. — Ἡγοῦμαι ἀνδρὸς εἶναι ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἰσεσθαι³. — Οἱ στρατηγοὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Λάμαχος καὶ Νικίας προὔπεμψαν εἰς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν τρεῖς ναῦς εἰσόμενας, αἵτινες σφῶς τῶν πόλεων δέξονται.

[1) Οὐκ ἀπεδείξατο, ἀπηνήγατο, ἠρνήθη, ἀπεποιθή.

2) ὅταν κῆνται ἐν τάξει.

3) Καὶ ἂν κανείς δὲν μάλῃ νὰ τὸ γνωρίζῃ, καὶ ἂν μάλῃ νὰ μὲν εἴδῃ τὸν οἶκον.

Ὁ Αἰσωπος φέρεται ὅτι ἐγεννήθη τῷ 620 π. χ. Ἡ Σάμος αἰ Σάρδεϊς, ἡ Μεσημβρία τῆς Θράκης, καὶ τὸ Κοτιάσιον (Κουτιάσις τῇ Φρυγίας ἦσαν περὶ τῆς τιμῆς τῆς γεννηθείας του. Λέγεται ὅτι ἦτο δυσσεύδης· τὴν ὄψιν καὶ ὅτι ἐγένετο δούλος δύο Σαμίων, πρῶτον τοῦ Ξάνθου, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἰαδόμου, ὅστις ἤλευθερώσεν αὐτόν.

Ἀπελευθερωθεὶς ἦλθε πρῶτον πρὸς τὸν Κρεῖσσον, τὸν Λυδῶν βασιλέα. εἴπα δὲ εἰς τὰς ἰσθμίας, καὶ τέλος εἰς τοὺς Δελφοὺς, ὅπου καὶ ἀπέθανε, κατακρημνισθεὶς ὑπὸ τῶν Δελφῶν ἐκ τῆς Ὑομπαίης καλουμένης πέτρας.

Ὁ Αἰσωπος δὲν κατέλειπε, ὡς φέρεται συγγεγραμμένους τοὺς μύθους ἀλλ' ἔλεγεν αὐτοὺς ἀπὸ στόματός ἐν πεζῷ λόγῳ. ἐκ ποικιλοτάτων δὲ μετέβαινον εἰς τοὺς μετεγενεστέρους, ὥστε κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἐν κοινῇ γρήσει καὶ ἐν ἰσθμιαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Πλάτων ἐν τῇ αὐτοῦ Πολιτείᾳ ἐπαινεῖ καὶ ἀποδέχεται τοὺς Αἰσωπικοὺς μύθους, ἵνα χρησιμεύσωσι πρὸς παιδαγωγίαν τῆς νεολαίας.

Πρῶτος Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς συνέλεξεν εἰς βιβλίον τοὺς μύθους τοῦ Αἰσωποῦ, στοιχογραφῶν αὐτούς· οἱ δὲ νῦν σωζόμενοι Αἰσωπικοὶ μῦθοι εἶναι νόθοι. Τοὺς μύθους τούτους ἐξέδωκε καὶ ὁ ἡμέτερος Κοραΐης.

Αἰσωπῶ τῷ Φρυγί πεποιήνται¹ λόγοι, ἐν οἷς διαλέγεται τὰ θηρία καὶ τὰ δένδρα ἄλλω² καὶ ἄνθρωποι ἀναμίζ. Ἐγένετο δὲ ὁ Αἰσωπος τοῦ Ἰαδόμου μὲν δούλος, ἀλλὰ σοφὸς γε³ ἦν καὶ φρόνιμος, καὶ ἐπειρᾶτο νοθεύειν τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπιδεικνύειν αὐτοῖς, ὅτι ἀμαρτάνουσι⁴. Καὶ δὴ καὶ ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων διδάσκει μεγάλα.

ΜΗΤΑΙ.

Ἐν τινι ταμείῳ⁵ μέλιτος ἐκχυθέντος μυῖαι προσπτόμεναι⁶ κατῆσθιον· διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀρίστα·το Ἐμπαγόντων δὲ αὐτῶν τῶν ποδῶν ὥς οὐκ ἠδύναντο ἀναπτέσθαι, ἀποπνιγόμεναι ἔρχσαν· Ἀλλοὶ ἡμεῖς, αἱ δὲ βραχύναν ἡδονὴν ἀπολλύμεθα.

Οὕτω πολλάκις ἡ λιχνεία πολλῶν κακῶν αἰτίαι γίνονται.

ΛΕΟΝΤΕΣ καὶ ΛΑΓΩΟΙ 8.

Δημηγορούντων τῶν δασυπόδων καὶ τὸ ἴσον ἀξιοούντων πάντας

1) Παικτ. αἶε· ὑπὸ Αἰσωποῦ τοῦ Φρυγός. 2) Πεπλασμένοι εἰς λόγῳ. 3) Διὰ ἀλλήλους. 4) Ἦτο βεβαιῶς σοφὸς ἀνθρ. 5) Τίνα ἀμαρτήματα ἀμαρτάνουσι, καμνοῦσι.

6) Ταμείον· εἶναι τὸ δέκμον οὐχὶ ταμείον, εἰ καὶ ἀπαντὰ καὶ ἐν ἐπιγραφαῖς λέγεται δὲ κατὰ Στρώβ. Βυζ. «Ταμείον, οἶκος ἐν ᾧ τὰ ἀναγκαῖα ἐπιτίθεισαν», το κέλλρι λατ. cellarium. 7) Πλεσίον πατασσαι κατίτρωγον. Ὁ δὲ Ἀττικὸς λογογράφος ἐπὶ τὸ μ. ν. π. τ. ε. σ. αἰ. μετ. πτόμενος ἔλεγον, οὐχὶ ἔπτων, π. τ. ἦν αἰ. κτλ.

8) Οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον λαγῶς κατὰ Φρόνην σ. 186 «λαγῶς ὁ Ἀττικὸς, διὰ δὲ τοῦ ο ὁ Ἰωνν· ὡς καὶ ἡμεῖς λ. α. γ. ὁ· παρὰ δ' Ὀμήρῳ, Πλωτάρχῳ, Διουκλιανῇ κ' ἰσμεται λαγῶός.

ἔχειν, οἱ λέαντες ἔρασαν· οἱ λόγοι ὕμνων, ὧ δισύποδες, ὀνύχων καὶ ὀδόντων, οἶων· ἡμεῖς ἔχομεν, δέονται¹.

ΛΕΛΙΝΑ καὶ ΑΛΙΠΗΞ.

Λέλινα ὄνειδίζουμένη ὑπὸ ἀλώπεκος ἐπὶ τῷ διὰ παντός τοῦ χρόνου ἕνα τίκτειν. Ἦν αἶψα, ἀλλὰ λέαντα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ καλὸν οὐκ ἐν πλήθει, ἀλλ' ἐν ἀρετῇ².

ΑΔΩΠΗΞ καὶ ΒΑΤΟΣ.

Ἀδωπῆξ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος³ βοτρυς κρεμασμένης, ἠδουλήθη αὐτῶν περιγενέσθαι⁴, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπαλλαττομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν. Ὀμφακὲς εἰσιν.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τῶν πραγμάτων ἀφικέσθαι μὴ δύναμενοι⁵ δι' ἀσθένειαν, καὶ τοὺς κειροὺς αἰτιῶνται⁶.

ΡΟΙΑ καὶ ΜΗΛΕΑ καὶ ΒΑΤΟΣ.

Ροιά καὶ Μηλέα περὶ εὐκαρπίας ἤριζον. Πολλοὺ δὲ τοῦ νεύκου⁷ ἀνασθέντος, βάτος ἐκ τοῦ πλεονόν φραγμοῦ ἀκούσασα εἶπεν. Ἀλλ' ὦ φίλοι, πρυσώμεθά ποτε⁸ μσχόμεναι.

Οὕτω παρὰ τὰς τῶν ἀμεινόνων στάσεις⁹ καὶ οἱ μηδενὶς ἄξιοι πειρῶνται τινεὶ εἶναι.

ΠΡΟΒΑΤΟΝ ΚΕΙΡΟΜΕΝΟΝ.

Πρόβατον ἀφυῶς κειρόμενον πρὸς τοὺς κείροντας ἔφη. Εἰ μὲν ἔρια ζηπεῖτε, ἀνωτέρω¹¹ τέμνετε· εἰ δὲ κρέως ἐπιθυμεῖτε, ἀπαξ με καταθύσατε, τοῦ κατὰ μικρὸν βραχνίζειν ἀπαλλοξεντες.

Πρὸς τοὺς ἀφυῶς τοῖς τέχναις πρυσφερομένους¹² ὁ λόγος εὐκαιρὸς¹³.

ΓΑΛΗ.

Γαλῆ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκίως ἐργαστήριον, τὴν ἐκεῖ κειμένην βίβην περιέλειχε· συνέβη δ' ἐκτρίβομένης¹⁴ τῆς γλώσσης, πολὺ σίμα φέρεσθαι· ἡ δ' ἐτέρπετο ὑποσυνῆσθαι τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρέσθαι, μέχρι παντελῶς ἀπέδαλε τὴν γλῶσσαν.

Ὁ λόγος εἰρηται πρὸς τοὺς ἐν φιλονικίαις ἐκυτὸς καταβλάπτοντας.

1) Καθ' ἔξιν οὐκ τοιαύτων, οἷους ἡμεῖς ἔχομεν. 2) Διὰ τὰ ἔχοντα. ὧ δισύποδες, ἴσα δὲ ἡμεῖς ἀγκυλώματα, εἰ λόγοι ὕμνων ἔχουσι χεῖραν ὀνύχων καὶ ὀδόντων ἡμεῖς νὰ ἔχοντες δηλ. ὅτι καὶ ἡμεῖς δύναμιν, καὶ τότε νὰ δύνηται νὰ ἐπιβλήτε εἰς ἡμᾶς τὰ δικαιώματά μας.

3) Ὅτι τὸ καλὸν δὲν εἶναι ἐν τῷ πλήθει, δὲν ἐκτείνεται κατὰ τὸ πλῆθος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν ἔχει τὴν ἀρίστην.

4) Κλάματα· ἴα. βί. Κυρία αὐτῶν γενέσθαι. νὰ γείνη.

5) Μὴ δύναμενοι ἰσχυρὰ ἀνθυμῆσαι καὶ ἐπιτόχειν, νὰ καταβύσωναι τὰ πράγματα.

7) Ἀπαξ δοῦσι τὴν αἰτίαν τῇ ἀποτυχίᾳ των εἰς τὰς περιστάσεις.

8) Νεῖκος = μάχη· εἰς τὴν μάχην τῶν παικτῶν ἴδια λέει· ἀλλ' ἀπεντὰ καὶ παρὰ ξεινοφῶντι (Κυν. 1. 17) καὶ παρ' Ἡρόδοτῳ ὁ 66 κλ. 9) Ἰσὶ πρυσώμεθα, ἴσα σε πρυσώμεν· μὴν φράν (τέλος πάντων).

10) Οὐαί, οἱ καλλιτέροι σπασίλονται (διαφύονται).

11) Παραπινὼ κόψατε τὰ μαλλιά μου, κουρεῖστέ με.

12) Μεταχειρίζομαι. 13) Ὁ λόγος εἶνε καταλλήλος.

14) Ἐπειδὴ διὰ τοῦ βίνυματος ἐκρίβεται πάντοτε μέρος τῆς γλώσσης.

15) Περὶ ἐκείνων, οἵτινες ὅλως διόλου βλάπτουσιν ἑαυτοὺς ἐν φιλονικίαις (φι-

ΓΕΡΩΝ καὶ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Γέρων ποτὲ ζύλας κόψας ταῦτα φέρων πολλήν ὁδὸν ἐβάδιζε. Διὰ δὲ τὸν πολλήν κόπον ἀποθέμενος¹ ἐν τόπῳ τινὶ τὸν φόρτον τὸν Θανάτον ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ δὲ Θανάτου παρόντος καὶ πυνθνομένου τὴν αἰτίαν, δι' ἣν αὐτὸν ἐκάλει, δειλιάσας ὁ γέρων ἔφη. Ἰνα τὸν φόρτον μοι² ἄρῃς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος, εἰ καὶ δυστυχεῖ καὶ πτωχός ἐστιν.

ΤΑΟΣ καὶ ΚΟΛΟΙΟΣ.

Τῶν ὀρνέων βουλευομένων περὶ βασιλείας, ταῶς ἡζίου ἐκυτὸν χειροτονεῖσθαι βασιλεὺς διὰ τὴν κάλλος. Ὀρμωμένων δ' ἐπὶ τοῦτο³ τῶν ὀρνέων, κολοῖος εἶπεν. Ἀλλ' ἐάν τοῦ βασιλεύοντος ὁ αἰετός ἡμᾶς διώκῃ, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις⁴;

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τοὺς ἄρχοντας οὐ διὰ κάλλος μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ ῥώμην καὶ φρόνησιν ἐκλέγεσθαι δεῖ.

ΟΙΣ καὶ ΚΥΩΝ.

Φασίν, ὅτε φωνήεντα⁵ ἦν τὰ ζῶα, τὴν οἷν πρὸς τὸν δεσπότην εἰπεῖν. Θασμαστὸν ποιεῖς, ὅς⁶ ἡμῖν μὲν ταῖς καὶ ἑρία σοὶ καὶ ἄρνας καὶ τυρὸν παρεχοῦσαις οὐδὲν δίδως, ὅ,τι ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν, τῷ δὲ κυνί, ὡς οὐδὲν τοιοῦτόν σοι παρέχει, μεταδίδως, οὐπερ⁷ αὐτὸς ἔχεις αἰτου. Τὸν κύνα οὖν ἀκούσαντα εἰπεῖν. Ναὶ μὰ Δία⁸, ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ καὶ ὑμᾶς αὐτὰς σώζων, ὥστε μὴ ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι μηδὲ ὑπὸ λύκων ἀρπήζεσθαι⁹· ἐπεὶ ὑμεῖς γε εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττωμι ὑμᾶς, οὐδ' ἂν νέμοισθε¹⁰, φοβούμεναι μὴ ἀπόλησθε. Οὕτω δὴ λέγεται καὶ τὰ πρόβια συγχωρῆσαι τὸν κύνα προτιμάσθαι¹¹.

ΑΛΩΠΗΞ καὶ ΤΡΑΓΟΣ.

Τράγος ἐν θέρει σφοδρῶς διψήσας κατήλθεν εἰς βαθὺν κρημνὸν ὑδωρ ποιεῖν¹. Λιῶν δὲ καὶ χορτασθεὶς οὐκ ἠδύνατο ἀναλθεῖν, καὶ μετενόει καὶ βοκθὸν εἰζητεῖ. Ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη. Ὡ ἀνόητε, εἰ τισυζύτας φρένας εἶχες ὅσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, πρότερον οὐκ ἂν κατέβης, εἰ μὴ τὴν ἀνοδὸν ἐσκέψω.

Λογικοῦντες καὶ νομιζόντες ὅτι καταρθεύσιν οὕτω τί).

1) Ἀποθείς ἑαυτοῦ, ἀποθέας ἀφίσας κάτω εἰς τινὰ τόπον. 2) Ἰνα πρὸς χάριν μου τὸ φορτίον σκώσας, μοῦ βοηθήσας.

3) Το χειροτονεῖν τὸν ταῦν. 4) Πῶς βοηθήσει ἢ ἀρωγὴν παρέξει, θὰ παύσῃς εἰς ἡμᾶς. 5) Ὅτι εἶχον φωνὴν τὰ ζῶα· δίδωτε τὸ ἐπιθ. φωνήεις ἐσθίοντες φωνήν, φωνῇ χειροτονεῖσθαι. 6) Τὴν αὐτὴν σχεδὸν σημασίαν ἔχει, ἦν τὸ ὅτι, δίδωτε εἰς ἡμᾶς, αἰτίνες σοὶ παρεχομαι κτλ. 7) Μεταδίδως (δίδεις καὶ) εἰς αἰτὸν ἀπὸ τοῦ αἰτου, τῆς τροφῆς ἣν οὗτος ἔχει. 8) Τὸν δὲ Δία λαμβάνεται ἐν ὀργῇ καταφατικῶς, τὸ δὲ μὰ Δία ὅρκος ἀποφατικῶς. Ἀλλὰ μετὰ τοῦ ναὶ (τὸ μὰ Δία) ἰσοδυναμεῖ τῷ νῇ Δία τῷ ὅτι μὰ τὸν Δία. 9) Εἰ μὴ ἐγὼ ὑμᾶς προφυλάττωμι, οὐδ' ἂν ὑμῶν αἰσὲς κτλ. ἐάν ἐγὼ δὲν ἤθελον σᾶς προφυλάττει, δὲν θὰ ἠδύνασθαι νᾶ κτλ. 10) Ἐπίστροφον εἰς τὸν κύνα προτιμάσθαι ἑαυτῶν νᾶ προτιμάσθαι τοῦ ἑαυτοῦ τῶν.

11) Κατὰ τὴν συνήθη τῶν Ἀττικῶν πεζολόγων χρῆσιν θὰ εἶχε κάλλιον τὸ ὁ δὲ οὐκ ἐπέμενος.

Ἵτι δεῖ πρότερον προσκοποῦντα τὰ τέλη τῶν πραγμάτων, οὕτω τρεῖς.

ΚΩΝΩΨ καὶ ΒΟΥΣ

Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοῦς ἐκαθέζετο¹ καὶ ἔβλεπε εἰς τὸ πρὸς τὸν βοῦν, εἰ βαρύνω σου² τὸν τένοντα, ἀναχωρήσω. Ὁ δ' ἔφη. Οὐτε οὔτε ἤλθεσ, ἔγων, οὐτ' ἐάν μένης, μελήσει μοι³.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἂν τις πρὸς ἄνδρα ἀδύνατον, ὃς οὔτε παρὼν οὔτε ἀπών ἐπιβλαβὴς ἢ ὠφέλιμος ἐστί

ΠΗΛΟΣ καὶ ΟΝΟΣ.

Ἀνθρωπός τις εἶχεν ἵππον καὶ ὄνον⁴ ἐδευόντων⁵ δ' ἐν τῇ δόδῳ εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ· Ἄρον ἐκ τοῦ ἐμοῦ βάρους, εἰ θέλεις εἶναι μεσῶν⁶. Ὁ δὲ οὐκ ἐπαίσθη· ὁ δὲ ὄνος περὶ τὸν κόπου ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ δεσπότου⁷ πάντα ἐπιθέντος αὐτῷ καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ ὄνου δοράν, θρηνῶν ὁ ἵππος ἐβόα. Θῆμαι τῷ παναθλίῳ, τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπώρῳ, οὐ θελήσας γὰρ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδοὺ ἅπαντα βρασταζώ⁸ καὶ τὸ δέσμα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι συγκοινωνοῦστές ἀμφοτέροι σωθήσονται ἐν τῷ βίῳ.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΙΟΝ.

Λύκος ἀρνίον ἐδίωκε· τὸ δὲ εἰς τι ἱερὸν κατέφυγε. Προσκαλουμένου δὲ αὐτὸ τοῦ λύκου καὶ λέγοντες ὅτι θυσιάσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, ἦν καταλάβη⁹, τῷ θεῷ, ἐκεῖνο ἔφη· Ἀλλ' αἰρετώτερόν μοι ἐστί θεοῦ θυσίαν γεῖεσθαι ἢ ὑπὸ σοῦ διαφθαῖναι.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἷς ἐπικείται τὸ ἀποθανεῖν, κρείττων ἐστὶν ὁ μετὰ δόξης θάνατος.

ΓΥΝΗ καὶ ὈΡΝΙΣ.

Γυνή τις χήρα ὄρνιν¹⁰ εἶχε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὧν αὐτῇ τρίτου-πεν' νομίσασα δὲ ὡς εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθῆς παραβάλοι¹¹, δις τέτρεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο ἐποίησεν. Ἡ δὲ ὄρνις πιμελὴς γενομένη οὐδὲ ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλουσιν.

1) Τοῦτο ἐστὶ τὸ δάκρυον, τὸ δ' ἐκ αὐτοῦ ἀδράκον. 2) Οὕτως ἐλέγετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν, οὐχ ἰβερῶ κατὰ Θωμ. Μαγ. σ 141 κβαρύνειν γρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἀγρηπτον παρὰ τοῖς δοκιμοῦσιν τῶν παλαιῶν πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακείμενου οὐ βεβάρηται λέγουσι, ἀλλὰ βεδορηκα εἰς παθητικὴν σημασίαν. 3) Ἀπλ. φρονεῖ μοι ἐσται, θε φρονεῖσθαι θε μὲ μίλη.

4) Τούτῳστιν αὐτῶν, ἐν ᾧ αὐτοὶ ὠδεύουν. 5) Νὰ ἦμαι σῶος, ζωντανός. 6) Ἀφ' οὗ ἡ κύριος αὐτοῦ ἔλασε πάντα ἐπ' αὐτοῦ, ἦτοι τὸν ἐφύλασεν. 7) Φέρω ἐπὶ πλάτος μου. Ὁ Σουίδας ἐν λ. βραστάσας «βραστασαι οὐ τὸ ἄραι δαλὸς παρὰ τοῖς Ἀστικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψη, αφῆσαι καὶ διασπικῶσαι καὶ διασπικῶσθαι τῇ χειρὶ τὴν ὀλκὴν». 8) Ἄν τὸ πιεσθ.

9) Ὀρνις γ. ὄρνιθας αὐτ. ὄρνιθας καὶ ὄρνις σημαίνει πᾶν πτερόν, κατ' ἔξωθεν δὲ πὴν ἀλεκτορίδα. 10) Ἐάν περισσότεραν κριθῆν ἠεὶ λαβεῖν (ἢ δώσει) εἰς τὰν (ΕΛΛ. ΧΡΗΣΤ. ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ).

ΟΝΟΣ ΛΕΟΝΤΗΝ ΦΕΡΩΝ.

ὄνος¹ ἐνδύς λέοντος δέρμα περιήει ἐκφοβῶν τὰ ἄλογα ζῶα. Καί δὴ θεασάμενος ἀλώπεκα ἐπειράτο καὶ ταύτην δεδιττεσθαι². Ἡ δέ, ἐτόγγχανε γὰρ αὐτοῦ φθεγξκμένου προακηκουῖα³, ἔφη πρὸς αὐτόν. Ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὡς καὶ ἐγὼ ἔν σε ἐφοβήθη, εἰ μὴ ὀγκωμένον⁴ ἤκουσα.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀπαιδέυτων, τοῖς ἐξω τύφοις δοκοῦντές τινες⁵ εἶναι, ὑπὸ τῆς ἰδίης γλωσσολογίας ἐλέγχονται.

ΑΛΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ.

Ἀλῶν ἐπὶ τινος ὑψηλῆς δρυὸς καθημένη κατὰ τὸ σύνκηθες⁶ ἦδεν ἰέραξ δὲ αὐτὴν θεασάμενος. ὡς ἠπόρει τροφῆς, ἐπιπτόμενος συνέλαβεν⁷ ἡ δὲ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἐδείτο μεθεῖναι⁸ αὐτήν, λέγουσα, ὡς οὐχ ἱκανὴ ἔστιν ἰέρκκος γαστέρα αὐτὴ πληρῶσαι⁹· δεῖν δὲ αὐτόν. εἰ τροφῆς ἄπορεῖ, ἐπὶ τὰ μείζονα τῶν ὀρνέων¹⁰ τρέπεσθαι. Καὶ ὁ⁹ ὑποτυχὼν εἶπεν. Ἀλλ' ἐγώ γε ἀπόπληκτος ἔν εἰμ¹⁰, εἰ τὴν ἐν χερσίν ἐτοίμην βορὰν¹¹ ἀφείδῃ τὰ μηδέπω φαινόμενα διώκωμι.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὡς οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλόγιστοί εἰσιν οἱ δι' ἐλπίδα μείζονων¹² τὰ ἐν χερσίν ὄντα προέχοντα.

ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΗΣ.

Βοηλάτης ἐκ κόμης ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσοῦσθαι εἰς φάρμαγγα κοιλώδη, δέον¹³ βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων ἀσπαζόμενος ἐτίμα. Ὁ δὲ θεὸς ἐπιστάς¹⁴ εἶπε. Τῶν τροχῶν ἄπτου, καὶ τοὺς βόας νύσσε¹⁵, καὶ τότε τῷ θεῷ εὐχου, ὅταν καὶ τὸς τι ποιῆς μὴ μέντοιγες μάτην εὐχου.

ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΛΑΓΩΝ.

Χελώνη καὶ λαγὼς περὶ ὀξύτητος¹⁶ ἥριζον καὶ δὴ προθεσμίαν στήσαντες¹⁷ καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν. Ὁ μὲν οὖν λαγὼς διὰ τὴν φυ-

ῥονθια. Καὶ παρατιθένα· μὲν συνήθως λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων, παρατιθένα· ὡς ἐπὶ ζῴων.

1) Ενδύς ἐν δ' ὡς ἀορ εἴ. τοῦ ἐν δ' ὡς, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ δόκιμον, ἀδόκιμον δὲ τὸ ἐν ἐδ' ὡς ἀμην, ἐν δ' ὡς ἀμην, κτλ. 2) Ταύτην φοβέσθαι, ἐκφοβῆναι, νὰ ἐκφοβῇ· κατὰ δὲ Μοῖρην σ. 118 ἀδιδιττεσθαι ἄττικως, ἐκφοβῶν ἑλλητικῶς. 3) Ἐπειδὴ κατὰ τύχην εἶχεν ἀκούσαι πρῶτον αὐτοῦ φθεγξκμένου. 4) Εὖ δὲν σε ἤκουον ὀγκωμένον, ὀγκωζόντα. Εἶπε δὲ τὸ ὀγκωμένον εὖ· ῥ. παρὰ τοῖς μεταγεν. Λουκιανῶ κτλ. 5) Ἐπιστημι, αἶσθησι λόγου.

6) Κατὰ τὴν συνήθειάν της. 7) Ἀορ εἴ. τῷ μεθεῖναι νὰ ἀφῇσθαι αὐτήν. 8) ἐπὶ μείζονα ὄντα, πικρὰ. 9) Οὗτος δ' ὑποτυχὼν = ὑπολαβὼν, ἀποκριθεὶς. 10) Εὐθὺς, μωρὸς· ἔβηλον εἶναι. 11) Βορὰ κυρίως· λέγεται ἡ τῶν θηρίων τροφή, τὸ θῆκοςμα. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνθρωπίνης τροφῆς τὴν λαβὴν μεταχειρίζονται οἱ Ἄττικοι πικρὰ.

12) Ἐνεκα ἐλπίδος μεγαλειτέρων, ὡς ἐλπίζοντες μεγαλιτέρᾳ.

13) Αἰτ. ἀπόλυτος· ἀνάγκη οὕτως βοηθεῖν ἐν ᾧ ἦτο ἀνάγκη νὰ τὴν βοηθῇ.

14) Παραουσιαιθεὶς εἰς αὐτόν. 15) Σπρῶξον.

16) Περὶ ταχύτητος. 17) Ὀρίσαντες, θέσαντες προθεσμίαν ἐπιβόλησαν.

σικὴν ὠκύτητα¹ ἀμελήσας τοῦ δρόμου, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοι-
μάτο, ἡ δὲ χελώνη συνειδυῖα ἐκυτῇ² τὴν βραδυτῆτα οὐ διελίπε
τρέχοντα³, καὶ οὕτω κοιμώμενον τὸν λαγῶν παρὰδραμοῦσα⁴ εἰς τὸ
βροθεῖν τῆς νίκης ἀφίκετο.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι παλλάκις φύσιν ἀμελοῦσαν ὁ πόνος ἐνίκησεν.
ΑΙΓΥΘΟΣΚΟΣ καὶ ΑΙΓΕΣ.

Ἐν σπηλαίῳ ἀοικήτω αἰγυθουσκός⁵ ἐν χειμῶνι αἶγας ἤγαγεν⁶
Εὖρε δ' ἐκεῖ αἶγας καὶ τράχους πλείονας⁷, ὧν⁸ εἶχεν αὐτὸς καὶ μεί-
ζους. Τὰς ἰδίαις δ' ἀφείκε ἐπὶ ταῖς ἀγρίαις⁹, ταύτας ἐτρεφε τοῖς φύλ-
λοις¹⁰. Ὅτε δὲ εὐδία¹¹ ἐγένετο, τὰς μὲν ἰδίαις εὖρε τελευτήσας¹² ἐκ
τοῦ λιμοῦ, αἱ δὲ ἀγρίαι πρὸς τὸ ὄρος ἐφυγον. Ὁ δ' αἰπόλος γε-
λαττός¹³ εἰς τὸν οἶκον ἦλθε κενός.

Ὅτι οὐδ' αὖτε ἡμᾶς πρέπει ἀμελεῖν τῶν οἰκείων, ἐπ' ἐλπίδι κέρ-
δους ἐξ ἄλλοτρίων γενησομένου.

ΟΝΟΣ ΑΛΛΑΣ ΒΑΤΣΤΑΧΟΝ.

Ὁνος ἄλλας βραστάζων ποταμὸν διήει¹⁴ ὀλισθὼν δὲ ὡς κκτέπεσεν
εἰς τὸ ὕδωρ, ἐκτακέντος¹⁵ τοῦ ἁλός, κουφότερος ἐξνέστη. Εὐφραν-
θεῖς δ' ἐπὶ τούτῳ, ἐπειδὴ ὑστερόν ποτε σπόγγου ἐμπεφορτισμένους
ποταμὸν διέβηκινεν, ὥρθη, ἐὰν πάλιν πέσῃ ἐλαφρότερος διαγερεθήσε-
σθαι καὶ δὴ ἐκὼν ὥλισθε. Συνέβη δὲ αὐτῷ, τῶν σπόγγων ἀνασπα-
σάντων¹⁶ τὸ ὕδωρ, μὴ δυναμένῳ ἐξανίστασθαι ἐνταυθ' ἀποπνιγῆναι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοὶ τὰς ἰδίας ἐπινοίας λαυθάνουσι
συμφορῶν αἰτίαις ἔχοντες.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Βουκόλος βόσκων ἀγέλην τεύρων ἀπώλεσε μόσχον¹⁷ παριελθὼν
δὲ καὶ οὐχ εὐρών κῦζατο τῷ Διῷ, ἐὰν τὸν κλέπτῃν εὖρῃ, ἔριφον
αὐτῷ θύσσει. Ἐλθὼν δὲ εἰς τινὰ δρυμὸν καὶ θεασάμενος λέοντα
κατεσθίωντα τὸν μόσχον περιφρόβος γενόμενος, ἐπάρας εἰς τὸν οὐρανὸν
τὰς χεῖρας¹⁸ εἶπε· Δέσποτα Ζεῦ, πάλαι¹⁹ μὲν σοὶ κῦζάμην ἔριφον

1) Τοῦτο παιντικώτερον ἀντὶ τοῦ ταχυτῆτα 2) Γνωρίζουσα μεθ' ἑαυτῆς ὅτι οὐ συνειδυμένη τὴν κτλ. (ἔχουσα συνειδυμένη τῆς κτλ.) 3) Κατηγερ. μετοχ. Δὲν ἔ-
παυσε να τρέχῃ. 4) Ἀορ. β. τοῦ παρὰτρέχω παρὰβόσκα, προσπεράσκα.

5) Ἄλλοι παροξύνουσι τὴν λέξιν ὅχι ἀλόγως αἰγυθουσκός· οὕτως αἰγυθός-
της καὶ αἰπόλος· εἶναι ἐλέγεται. 6) Ἀττικῶς πλείονες, τὸ δὲ πλείονας
σύνθετος παρὰ τοῖς μεταγεν. Πλουτέρχου κτλ. 7) Τούτων, οὗς (2ς) εἶχεν. 8) Διὰ τὸς
ἀγρίας, χόριν τῶν αγρίων. 9) Ταύτας (τὰς ἀγρίας) ἐτρεφε διὰ τῶν φύλλων.
10) Καλοκατοῖα· εἶνε δὲ σὺνθ. ἡ λίξις ἐκ τοῦ εὐ καὶ δῖος, ὑπερ συγγεῖς τῷ
Ζεὺς ὁ Δεὺς γεν. Διός, δηρὸν, καὶ ἰατ. dies γ. diei=ἡμῖρα, φος. 11) Τὸ
θνήσκον μεταχειρίζονται οἱ ἀρχαῖοι οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ζώων
καὶ ἐπὶ ἀφύγων· κοινῶς δὲ λέγομεν ὁ ἀνθρώπος πεθάνει, τὸ ζῶον ψοῶει,
τὸ δένδρον ξηραίνεται. 12) Ὁ δ' αἰγυθουσκός ἦλθεν ἄδειος εἰς τὴν οἰκίαν
καταγέλαστος γενόμενος (ἄξιος γέλωτος ὧν διὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ ταύτην).

13) Παρὰτ. ἀνώμαλος· τοῦ δ' εἰμα=ἐπέρνα. 14) Ἐπειδὴ ἀνέλυσε (κοιν. ἐλύωσι.
τὸ ἄλσε. 15) Ἐπειδὴ οἱ σπῆγγοι εὐρανεῖς ἰπᾶναι των, ἐρρύφειαν τὸ ὕδωρ.

16) Ἀορ. τοῦ ἐπαίρω· ἐπαίνας ὑψώσας πρὸς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας. 17) Πρὸ-

Θύσκι, ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρῃ· νῦν δὲ¹ ταῦρον θύτω, ἐὰν τὰς τοῦ κλέπτου χεῖρας ἐκφύγω.

Οὗτος ὁ λόγος λεχθεὶς² ἂν κατ' ἀνδρῶν δυστυχοῦντων, οἵτινες ἀπορούμενοι εὐχονται εὕρειν, εὐρόντες δὲ ζητοῦσιν ἀποφυγεῖν.

ΛΕΩΝ καὶ ΛΑΓΩΟΣ.

Λέων ἐπιτυχῶν λαγῶν κοιμωμένῳ τούτῳ ἐμελλε καταφαγεῖν³ μεταξὺ δὲ θεασάμενος ἑλαφον, παριοῦσαν, ἀφείς τὸν λαγῶν ἐκείνην⁴ ἐδίωκεν. Ὁ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ψόφων ἐξαναστὰς ἔφυγεν· ὁ δὲ λέων, ἐπὶ πολὺ διώξας τὴν ἑλαφον, ἐπειδὴ καταλαθεῖν οὐκ ἠδυνήθη, ἐπανήλθεν ἐπὶ τὸν λαγῶν· εὕρων δὲ καὶ αὐτὸν πεφρυγότα⁵ ἔφη· Ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅτι ἀφείς τὴν ἐν χερσὶ βορὰν ἐλπίδα μείζονα προῦκрина.

Οὕτως ἔναι τῶν ἀνθρώπων μὴ μετρίους κέρδεσιν ἐπαρκούμενοι λανθάνουσι καὶ τὰ ἐν χερσὶ προέμενοι⁶.

ΤΕΤΤΙΣ καὶ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Χειμῶνος ὥρα τῶν σίτων βραχέντων οἱ μύρμηκες ἔφυγον⁷. Τεττιξ δὲ λιμώττων⁸ ἤτει αὐτοὺς τροφήν. Οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῷ. Διὰ τί τὸ θέρος οὐ συνήγες τροφήν; Ὁ δὲ⁹ εἶπεν. οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλ' ἠδον. Οἱ δὲ γελάσαντες εἶπον· Ἀλλ' εἰ θέρους ὥρας τυλεις; χειμῶνος ὄρχου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἐν παντὶ πράγματι, ἵνα μὴ λυπηθῇ καὶ κινδυνεύσῃ.

ΠΙΘΗΚΟΣ καὶ ΑΛΙΕΥΣ.

Πίθηκος ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ δένδρου καθήμενος ὡς ἐθεάσατο ἀλιεῖς ἐν τινι ποταμῷ σαγήνην βάλλοντας¹⁰, παροστήρει τὰ ὑπ' αὐτῶν παρτόμενα. Ὡς δ' ἐκείνοι τὴν σαγήνην ἀνασπάσαντες μικρὸν ἀποθεν ἠρίστων, ὁ πίθηκος καταβὰς ἀπὸ τοῦ δένδρου ἐπειράτο καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ πράττειν· φασὶ γὰρ μιμητικὸν ζῶον εἶναι τοῦτο. Ἐφαψάμενος, δὲ τῶν δικτύων, ὡς συναλήφθη, ἔφη πρὸς ἑαυτόν. Ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ ἀλιεύειν μὴ μαθὼν¹¹ τοῦτα ἐπεχειροῦν;

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἡ τῶν μηδὲν προσηκόντων ἐπιχειρήσεις οὐ μόνον ἀσύμφορος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβὴς ἐστί.

τερων. 1) Λέγω εἰς ἐσά, ὡς δέσποτα Ζεῦ, ὅτι θά θυσιάσω ταῦρον, ἐὰν ἐκφύγω τὰ χεῖρας τοῦ κλέπτου, ὅστις ἦτο ὁ λέων. 2) Δύναται νὰ λεχθῇ περὶ ἀνδρῶν κτλ.

3) Κατὰ τὴν συνθηστέραν χρῆσιν ἐπ ρ ε π ε ν α ὕ π α χ η κ α τ ᾶ μέλλοντα κατ ε δ ε σ θ α ι.

4) Ὅτι κατὰ αὐτὰς εἶχε φύγει.

5) Ἀελοῦστος, χωρὶς νὰ τὸ ἀποθανῶσι χάνουσι καὶ τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰ χεῖρας τῶν.

6) Β σ τ ε γ ν ω ν ο ν τ ᾶ σῖτα (τὰ σιτάρια). 7) λιμώττειν ἐκείνους φασὲν δοῦν δι' ἀπορίαν σιτιῶν εἰς ἄκρον ἥκουσι πεινῆς Γαλλν. εἰς Ἀφ. Ἰηποκρ. 2. 16. 8) Οὗτος δ.

9) Ριπτοντας σαγήνην, εἶδος δικτύου ἢ πλέγματος ἐκ καλάμων πρὸς οὐλίαν γλῶσσων καθ'. Ἡσυχίων. 10) Διὸ διὰ τί ἐν τῷ δένδρῳ ἐστὶν νὰ ἀλιεύῃ κτλ.

ΚΥΩΝ ΚΡΕΑΣ ΦΕΡΩΝ.

Κύων κρέας φέρων ποταμὸν διέβαινε θεασάμενος δὲ τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὑπέλαβεν ἕτερον κύνα εἶναι κρέας μείζον κατέχοντα· διόπερ ἀφεί· τὸ ἴδιον ὥρμισε τὸ ἐκείνου λαβεῖν Ἐ-
στερήθη οὖν ἀμφοτέρων, τοῦ μὲν, διότι οὐδὲ ἦν, τοῦ δέ, ὅτι ὑπὸ τοῦ βέβηκτος κατεσφύετο.

Ὁ μῦθος πρὸς τοῖς πλεονεκτοῦντας², αἵτινες πλείονων ἐπιθυμοῦντες, καὶ ἃ ἔχουσι προσαπολλύουσι³.

ΛΥΚΟΣ καὶ Αἴε.

Λύκος θεασάμενος αἶγαν ἐπὶ πέτρας κρημνώδους νεμομένην· ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο αὐτῆς ἐφικέσθαι⁴, παρήγει αὐτῇ καταδύηναι, λέγων, ὡς ἀνείνων ὁ παρ, αὐτῷ λειμὼν καὶ ἡ πόα φειδροτέρα ἐστίν. Ἡ δὲ αἶξ ἔφη· Ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ἐπὶ νομὴν καλεῖς, αὐτὸς δὲ τροφῆς ἀπορεῖς.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροί, ὅταν παρὰ τοῖς εἰδόσι πονηρεύονται⁵, ἀόνητοί⁶ τῶν τεχνασμάτων γίγνονται.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.

Καρκίνος⁷ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐκάθητο. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, προσδραμούσα ἀνέλαθεν αὐτόν. Ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι ἔφη· Ἀλλ' ἐγώ γε δίκαια πέπονθα, ὅτι θαλάσσιος ὢν χερσαῖος ἐβουλήθη γενέσθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκτεῖα καταλείποντες ἐπιτηδεύματα καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχρησύντες εἰκότως δυστυχοῦσιν.

Αἴετος καὶ ΚΟΛΑΙΟΣ καὶ ΠΟΙΜΗΝ.

Αἰετὸς καταπτόμενος⁸ ἀπὸ τινος ὑψηλῆς πέτρας ἄρνα ἤρπασε· κολοῖς δὲ τοῦτο θεασάμενος διὰ ζῆλον τοῦτον μιμήσασθαι ἤθελε· Καὶ ὁ ἡ καθεὶς ἑαυτόν⁹ μετὰ πολλοῦ τοῦ βόζου ἐπὶ κρινὸν ἠνέχθη, Ἐμπαρέντων¹⁰ δὲ αὐτοῦ τῶν ἐνύχων ταῖς μαλλοῖς ἐξαρθῆναι¹¹ μὴ δυνάμενος ἐπτερύσαστο¹², ἕως ὁ ποιμὴν, τὸ γεγονός αἰσθόμενος, προσδραμὼν συνέλαθεν αὐτόν, καὶ περικαψῆς αὐτοῦ τὰ δρύπτερα¹³,

1) Δὲν ἦτο τίποτε, ἦτο διὰ τὴν σκίαν.

2) Ἔστιν, ὑποτινιμαίται πρὸς τοὺς πλεονεκτοῦντας, πρὸς τοὺς πλεονέκτας.

3) Ὑποτινιμαίται.

4) Μετ. ἀορ. β. τοῦ ἐφικέσθαι=να εἴλωχ νάνα=ἤξει αὐτήν, νά τὴν καταλάβῃ νά τὴν ὀδοῦν.

5) Ὅταν τὴν πονηρίαν τῶν μεταχειρίζονται εἰς τοὺς γνωρίζοντας αὐτοῦ.

6) Ἀνοφελεῖς, Δὲν ὀφείλουται ἐν τῶν τεχνασμάτων (μηχανημάτων).

7) Περὶ τοῦ τινος τοῦ λείους ἴδ. Ἡρωδιαν. Π. μαν. λεία σ. 20. 89.

8) Μετ. ἀορ. β. τοῦ πέτουμαι=πετάξας κάτω ἀπὸ τινος πέτρας (ἦτοι βράχου).

9) Ἀορ. β. τοῦ καρίνμαι=ῥίψας ἑαυτὸν κάτω μετὰ πολλοῦ τοῦ βόζου=ἔχου, κρέτου. 10) Μετ. παθ. ἀορ. β. τοῦ ἐμπαρένμαι=ἐμπηχθέντων δὲ τῶν ἐνύχων, ἀφ' αὐτῶν δὲ οἱ ἐνύχες τοῦ ἐμπαρένθησαν καὶ ἐμπαρένθησαν εἰς τὰ μαλλία τοῦ. 11) Παθ. ἀορ. τοῦ ἐξαίρμαι. 12) Δηλ. ἐκίνει τὰς πτερυγὰς τοῦ· κατὰ δὲ Πλούχ. πτερύσσεται· τὰ πτερά τινάσσει, πέταται. 13) Τὰ δρύια πτερά, τὰ πτερά δὲ ἀνιόντα.

ὥς ἐσπέρα κατέλαβε, τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἐκόμισε. Τῶν δὲ πυνθανομένων τί ἂν εἴη τὸ ὄνειρον, ἔφη· ὧς μὲν ἐγὼ σαφῶς οἶδα, κολοῖός, ὥς δὲ αὐτὴς βούλεται¹, αὐτός.

Οὕτως ἡ πρὸς τοῦς ὑπερέχοντας ἄμιλλα πρὸς τῷ μηδὲν ἀνύειν² καὶ ἐπὶ συμφοραῖς προσκτᾶται γέλωτα.

ΛΕΩΝ καὶ ΛΥΣΙΠΠΕ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δι' ἀλκῆς³ ἐκυτῷ τροφήν πορίζειν, ἔγνω δεῖν δι' ἐπινοίας τοῦτο πράξει⁴. Καὶ δὴ⁵ παραγενόμενος εἰς τι σπήλαιον, καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς προσεποιεῖτο τὸν νοσούντα⁶ καὶ αὐτῷ τὰ παραγενόμενα πρὸς αὐτὸν εἰς ἐπίσκεψιν ζῶα συλλαμβάνων κατήστησε. Πολλῶν δὲ θηρίων καταναλωθέντων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα αὐτοῦ συνείσα⁶ παρεγενετο, καὶ σῶσα ἄποθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, πῶς ἔχει. Τοῦ δὲ εἰπόντος κακῶς καὶ τὴν αἰτίαν ἐρουμένου, δι' ἣν οὐκ εἰσέρχεται, ἔφη· Ἀλλ' ἐγωγε εἰσῆλθον ἄν⁷, εἰ μὴ ἐώρων πολλῶν εἰπόντων ἔχνη, ἐξόντος δὲ οὐδενός.

Οὕτως οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τεκμηρίων προουρώμενοι τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσι.

ΜΥΡΜΗΞ καὶ ΚΑΝΘΑΡΟΣ.

Θέρους ὥρα μύρμηξ περιπατῶν κατὰ τὴν ἄρουραν⁸ πυρούς⁹ καὶ κριθὰς συνέλεγεν, ἀποθησαυρίζομενος ἐκυτῷ τροφήν εἰς τὸν χειμῶνα. Κάνθαρος δὲ τοῦτον θεασάμενος ἐλθόμενος ὥς ἐπιπονώτατον, εἰ γε παρ' αὐτὸν τὴν καιρὸν¹⁰ μοχλῆι, παρ' ὃν τὰ ἄλλα ζῶα πόνων ἀφειμένα¹¹ ῥησιώνην ἄγει. Ὁ δὲ τότε μὲν ῥούχαζεν ὑστερον, δέ, ὅτε χειμῶν ἐνέστη, τῆς κόπρου ὑπὸ τοῦ ὄμβρου κλυομένης¹², ὁ κάνθαρος ἦκε πρὸς αὐτόν, λιμῶντων καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν δεόμενος. Ὁ δ' ἔφη πρὸς αὐτόν· Ὡ κάνθαρε, ἀλλ' εἰ τότε ἐπόνεις, ὅτ' ἐμόχθουν καὶ με ὠνείδιζες, οὐκ ἂν νῦν τροφῆς ἐπεδέου¹³.

Οὕτως οἱ παρὰ τὰς εὐθηνίας¹⁴ τοῦ μέλλοντος μὴ προνοούμενοι, παρὰ τὰς τῶν καιρῶν μεταβολὰς τὰ μέγιστα δυστυχοῦσιν.

ταὶ ταχέως τὸ πικρὸν. 1) Καθὼς δὲ αὐτὴς ὁ κολοῖός ἐπιθυμεῖ νὰ ᾔσῃ, εἶναι αὐτῆς.

2) Κατὰ τὸν μῦθον κατὰ τὸν νοῦν.

3) Διὰ τῆς σωματικῆς τοῦ δυνάμεως. 4) Ἐκτόθεν, ἐκείθεν ὅτι ἀναγαῖον ἦτο διὰ τεχνάσματος ἢ μηχανήματος τοῦτο νὰ πράξῃ ἵνα παρ' αὐτὸν ἐκυτῷ τροφήν.

5) Καὶ λοιπὸν, ἦτοι συμφωνῶς πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ταῦτα εἰλῆναι εἰς εἰς ἀπὸ-λαίον τι. 6) Ἐννοήσας ἦθε παρ' αὐτῷ, εἰ ἐπίσκεψιν τοῦ 7) Ὡς εἰσέρχωνται.

8) Λεῖς πικτικώτερα σημαίνουσα τὴν γῆν τὴν ἄροισαν ἦτοι τὴν ἀγρὸν τὸν ἐσπαρμένον. 9) Πρὸς εἶναι ὁ σῖτος καὶ ὁ κόκκος· τοῖς οἷτοι (αἰταροσπυρον).

10) Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν κοπιᾷ. 11) Πάσαντα τοὺς κόπους ῥούχαζουσιν, ἀναπαύονται· διότι κατὰ Σουῖδ. ῥούχαζον· ἀναπαύουσιν, τέρψας, τροφῇ, εὐκολίᾳ, θα-θυμῇ, ἡδυπάθειᾳ, χαυνότητι, ἀργίᾳ. 12) Μετὰ παλ. ἀερ. τῷ ἀλῶν = καθαρίζω, πλύω. εἶναι δ' ἡ λείψις εὐχριστος παρὰ παικτῶν καὶ τοῖς μεταγενεστέροις λο-γογράφοις. 13) Παρατ. τοῦ ἐπιδέουμαι· τὴν ἐπιτροπὴν δὲν θὰ εἶχες χρεῖαν.

14) Κατὰ τὰς εὐθηνίας, ἐν καιρῷ τῶν εὐθηνῶν ἢ λείψις εὐθηνία ἀπαντᾷ γὰρ κατὰ τὴν μεταγενεστέραν.

ΟΡΝΙΣ καὶ ΧΕΛΙΔΩΝ.

Ὀρνις ὄψεως ὥς εὐροῦσα, ἐπιμελῶς ἐκθερμάνασα ἐξεκόλσφει¹. Χελιδὼν δὲ θεασαμένη αὐτὴν ἔφη Ὡ ματαία, τί ταῦτα τρέφεις, ἅπερ αὐξήθεντ' ἀπὸ σοῦ πρώτης τοῦ ἀδικεῖν ἄρξεται;

Οὕτως ἀτιθάσευτός ἐστιν ἡ πονηρία, καὶ τὰ μάλιστα εὐεργετῆται.

ΣΚΩΛΗΞ καὶ ΑΛΩΠΗΞ.

Ὁ τῷ πηλῷ κρυπτόμενος σκώληξ, εἰς τὴν γῆν ἐξεληθὼν, ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώουσιν Ἰατρός εἰμι, φαρμάκων ἐπιστήμων, οἷός ἐστιν ὁ τῶν θεῶν Ἰατρός Παίων. Καὶ πῶς, εἶπεν ἡ ἀλώπηξ, ἄλλους ἰώμενος, σκυτὸν χωλὸν ὄντα οὐκ ἴσσω;

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ παιδείας ἀμύητος ὑπάρχων πῶς ἄλλους παιδεύσαι δύνησεται;

ΑΛΩΠΗΞ ΚΟΛΟΥΡΟΣ

Ἀλώπηξ ἐν παγίδι ληφθεῖσα καὶ ἀποκοπίσθης τῆς οὐρᾶς διαδραῖσα² ἀβίωτον ὑπ' αἰσχύνῃς ἔγειτο τὸν βίον. Ἐγὼ οὖν καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας τοῦτ' αὐτὸ νοουθεῖται, ὥς ἂν τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον συγκαλύψειν αἰσχος. Καὶ δὴ πάσας ἀθροίσασα παρήγει αὐταῖς τὰς οὐρᾶς ἀποκόπτειν, ὥς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον ταῦτο τὸ μέλος ὂν, ἀλλὰ καὶ περιττὸν βῆρος προσηρτημένον. Ὑπολαβούσα δέ τις αὐτῶν εἶπεν Ὡ αὐτῇ³, ἀλλ' εἰ σοὶ μὴ τοῦτο συνέφερον, οὐκ ἂν ἤμιν αὐτὸ συνεβούλευες.

Οὗτος ὁ λόγος ἀρμόζει ἐκείνοις, καὶ τὰς συμβουλίας ποιοῦνται πρὸς τοὺς πέλας⁴ οὐ δι' ἰδυοῖεν, ἀλλὰ διὰ τὸ αὐτοῖς συμφέρον.

ΛΕΩΝ καὶ ΟΝΟΣ καὶ ΑΛΩΠΗΞ

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ, κοινωνίαν ποιησάμενοι⁵, ἐξῆλθον εἰς ἄγρην⁶. Πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς⁷. Ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων⁸ ἐκλέεσθαι αὐτοὺς προὔτρέπετο⁹. Καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. Εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν. Ἡ δὲ εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα ἐκυτῇ βραχύ τι κατέλιπε. Καὶ ὁ λέων πρὶς αὐτήν¹⁰. Τίς σε, ὦ βελτίστη, διαίρειν οὕτως ἐδίδαξεν; Ἡ δὲ εἶπεν Ἡ τοῦ ὄνου συμφορά.

1) Ἐβγάτε τὰ μαλ' ἄν· τὸ δὲ μένιν κοινὸν ὄν ἀφ' αὐτῇ βῆγῃ τὸ πηλὸν, λέγεται καὶ κεκολλημένον ἅπασι κοῖλον, κοινὸν κληπτικὸν αὐτόν.

2) Διαδραῖναι. 3) Ἡ φησὶ τὴν κλητικὴν αὐτῆς οὐρᾶς καὶ ὡς αὐτὴ μετεχειρίζεται οἱ παλαιῶν, ὅσας ἐπιτείνοντο πρὸς πρόσωπα, ὧν ἠγνοῦν τὸ ὄνομα ἢ ἐν ἔχῳ αὐτὸ πρόχειρον ἢ διὰ τὴν ἡμέραν ἀναμαρτυρεῖν νὰ προσφωνήσωσιν.

4) Οἷτινες τὰς συμβουλίας καμνοῦσι πρὸς τοὺς πλησίον.

5) Ἐταίρειαν ἥτοι συντροφίαν ποιήσαντες ἐξῆλθον εἰς κυνήγιον. 6) Ἄγρην λέγεται ἥ τε θήρα ἢ τὸ κυνήγιον τῶν ζώων καὶ ἡ λεία τῶν ἰχθύων. 7) Νὰ διαίρῃς (διανεμή) μοῖρα εἰς αὐτοὺς τὸ κυνήγιον. 8) Τρεῖς μερίδας ποιήσας ἐκ τῶν ἴσων ἀποτελούμενας ἥτοι ἴσας. 9) Παρεκίειν αὐτοὺς νὰ λαβῶσιν ὅτιαν θέλωσι μερίδα. 10) Ἐγὼ, εἶπε πρὸς αὐτήν.

Ὁ μῦθος ὑπολοῖ ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

ΓΥΝΗ καὶ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙΝΑΙ.

Γυνὴ χήρα φίλεργος¹, θεραπαινίδας ἔχουσα, ταύτας εἰώθη², νυκτὸς ἐγείρειν ἐπὶ τὰ ἔργα πρὸς τὰς τῶν ἀλεκτρονύων ὥδ' ας. Αἱ δὲ συνεχεῖ τῷ πόνῳ ταλαιπωρούμεναι ἔγνωσαν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀλεκτρονύνα ἀποκτείνειν, ὡς ἐκείνου νύκτωρ ἐξηνιστάντος τὴν δέσποιναν. Συνέβη δ' αὐταῖς τοῦτο διαπραχθέναις χαλεπωτέροις περιπεσσὶν τοῖς δεινοῖς· ἡ γὰρ δέσποινα ἀγνοοῦσα τὴν τῶν ἀλεκτρονύων ὥραν ἐννυχώτερον³ αὐτὰς ἀνίστη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τοῖς δυσκρέστοις ἀνθρώποις⁴ τὰ βουλευόμενα κακῶν αἴτια γίγνεται.

ΟΝΟΣ ΑΓΡΙΟΣ.

Ὀνος ἄγριος. ὄνον ἰδὼν ἡμερον ἐν τινι εὐηλίῳ τόπῳ, προσελθὼν αὐτὸν ἐμακκάριζεν ἐπὶ τε τῇ εὐεξίᾳ⁵ τοῦ σώματος καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. Ὑστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα καὶ τὸν ὄνηλάτην ὀπισθεν ἐπόμενον καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν παίοντα ἔφη· Ἀλλ' ἐγώ γε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω· ὁρῶ γὰρ ὡς οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων τὴν εὐδαιμονίαν ἔχεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἔστι ζῆλωτὴ ἡ ἄνευ ἐλευθερίας εὐεξία.

ΚΟΡΑΞ καὶ ΑΛΩΠΗΞ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκάθισεν. Ἀλώπηξ δὲ τοῦτον θεασαμένη, βουλομένη δὲ καὶ τὸ κρέας ἀρπάσαι, στάσα ἐπαίνει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, λέγουσα καὶ ὅτι πρέπει μάλιστα αὐτὸν τῶν ὀρνέων βασιλεύειν, καὶ πάντως ἂν γένοιτο⁶, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ, βαλὼν⁷ τὸ κρέας, μεγάλην ἔκρουεν· ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα ἔφη· ὦ κόραξ, εἰ καὶ φρένας εἶχες, οὐδὲν ἂν ἔδαι σοι εἰς τὸ βασιλεύειν⁸.

Ὅτι οὐ δεῖ τινα ὁπὸ τῶν κολάκων ἐπαίρεσθαι.

1) Ἀγαθώτερος καὶ ὑπὸτερος φαίνεται ὁ τοῖς φίλοις φίλος τοῦ ἔργου. Τὸ δὲ φίλεργός ἐστὶν εἰσῆματι τὸν ἐργαζόμενον φίλος. 2) Ὑπερσυνεπὶ ἀντὶ παρτι. τοῦ εἶναι παρακ. εἰωθὸς συνεπίζει. 3) πρὸς τὸ κροῖσιμον ἢ μὲ τὸ φωνάζον τῶν πετεινῶν. 4) Μὴ γνωρίζουσα πότε ἀνιάξουν οἱ πετεινοί, τὰς ἐσθλὰς πλέον νύκτα ἢ πρότερον τοῖς παροῦσι (τοῖς μὴ εὐαρεστοῦμένοις εἰς τὸ ποινικωτέραν)

5) Τοῖς δυσκόλοις ἀρεσκομένοις τοῖς παροῦσι (τοῖς μὴ εὐαρεστοῦμένοις εἰς τὸ παρόντα).

6) Καὶ διὰ τὴν εὐρωστίαν.

7) Καὶ τοῦτο ἐξ' ἀπάντος ἡδύνατο νὰ γείνη· 8) Ἐφίπας κάτω. 9) Οὐδὲν θὰ σοι ἔλθει πιν εἰς τὸ νὰ βασιλεύς. Καλὸν θὰ εἶχε τὸ αὐθιγὸς ὅτι εἶδε σὺ.

ΕΛΑΦΟΣ καὶ ΛΕΩΝ.

Ἐλαφος διψῶν συσχεθεῖσα¹ παρεγένετο ἐπὶ τινα πηγὴν ποιοῦσα δέ, ὡς ἐθεάσατο τὴν ἑαυτῆς σκιάν κατὰ τοῦ ὕδατος², ἐπὶ μὲν τοῖς κέρασιν ἠγάλετο, ὁρῶσα τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποικιλίαν ἐπὶ δὲ τοῖς ποσὶ σφόδρα ἤχθετο, ὡς λεπτοῖς οὔσι καὶ ἀσθενέσιν. Ἐπὶ δὲ αὐτῆς διανοουμένης, λέων ἐπιφανεῖς ἐδίωκεν αὐτήν, κακτείνῃ εἰς φυγὴν τραπίεσα κατὰ πολὺ αὐτοῦ προεῖχε. Μέχρι μὲν οὖν φιλὸν ἦν τὸ πέδιον, ἡ μὲν προθέουσα³ διεσώζετο ἐπειδὴ δ' ἐγένετο κατὰ ὕλῳδῃ τόπον, τηνικαῦτα συνέβη, τῶν κεράτων αὐτῆς ἐκπλακέντων τοῖς κλάδοις μὴ δύνασθαι τρέχειν, κακεῖ ὑπὸ τοῦ λέοντος συλληφθῆναι. Μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι⁴ ἔρη πρὸς ἑαυτήν. Δειλέα ἔγωγε, ἥτις ὑφ' ὧν μὲν ὦλην προδοθήσεσθαι⁵. ὑπὸ τοῦ ὦν ἐσωζόμην, οἷς δὲ σφόδρα ἐπεποιθεῖν⁶, ὑπὸ τούτων ἀπωλόμην.

Οὕτω πολλάκις ἐν κινδύνοις, οἱ μὲν ὑποπτοὶ τῶν φίλων σωτῆρες ἐγένοντο, οἱ δὲ σφόδρα ἐμπιστευθέντες προδόται.

ΟΝΟΣ καὶ ΛΕΟΝΤΗ.

ὄνης δορὰν λέοντος ἐπενδύς λέων ἐρομίζετο πᾶσι καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος ἡ δορὰ περιτρήθη, καὶ γυνὸς ὁ ὄνος ἦν, τότε πάντες ἐπιδραμόντες⁷ ξύλοις καὶ ῥοπαλοῖς αὐτὸν ἔπαιον.

Ὅτι πένης καὶ ἰδιώτης ὦν, μὴ μιμοῦ τὰ τῶν πλουσίων, μὴ ποτε κατὰ γελασθῇ καὶ κινδυνεύσῃ· τὸ γὰρ ξένον ἀνοίκειον.

ΛΕΩΝ καὶ ΜΥΣ.

Λέοντος κοιμωμένου μῦς τῷ σώματι ἐπέδραμεν⁸. Ὁ δ' ἐξαναστὰς συνέλαβεν αὐτόν. Ὁ δὲ μῦς ἐδεῖθῃ αὐτοῦ μεθεῖναι⁹ αὐτόν, λέγων ὅτι σωθεις πολλὰς χάριτας αὐτῷ ἀποδώσει. Γελάσας δὲ ἀπέλυσεν αὐτόν. Συνέβη δὲ αὐτὸν μετ' οὐ πολὺ τῇ τοῦ μύος χάριτι περισωθῆναι. Ἐπειδὴ γὰρ συλληφθεὶς ὑπὸ τινων κυνηγῶν κάλῳ ἐδέθη ἐπὶ τίνι δένδρῳ, τηνικαῦτα καὶ ὁ μῦς ἀκούσας στένοντος, ἐλθὼν τὸν κάλῳν περιέτρωγε¹⁰, καὶ λύσας αὐτόν ἔρη· Σὺ μὲν οὖν τότε μοι κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν ἀμαρτήν παρ' ἐμοῦ κομίσεσθαι¹¹, νῦν δ' εὖ ἴσθαι ὅτι ἐστὶ καὶ παρὰ μὲν χαίρει.

1) Καταληφθεῖσα ὑπὸ διψῆς, πολλὰ δαψύσασα παρὰ ταῖς δοκίμοις παθ' ἐορ συν-εσχέθην δὲν ὑπάρχει, ἀντὶ τούτου δὲ λαβάνεται τὸ ἐσχόμενον. 2) Εἰς τὸ ὕδωρ. 3) Τρέχουσα ἐμπρὸς τοῦ λέοντος. 4) Νὰ καταστραφῇ, νὰ καταφθαγεῖται. 5) Ἦτις ἐσωζόμην μὲν ὑπὸ τούτων, ὑφ' ὧν ὦλην προδοθήσεσθαι, ἀπωλόμην δὲ ὑπὸ τούτων, οἷς σφόδρα ἐπεποιθεῖν. 6) Ἐθάρρουν πίπειν=θάρρῳ, πίπεισμα=ἔχω πεποιθῆ. 7) Ἀπὸ τῶν τρέχοντων=τρέξαντες κατ' αὐτοῦ μὲν ξύλα. 8) Ἐτρέφειν, ἐτρέφειν ἐπὶ τὸ σώμα του. 9) Ἀπὸ τῶν μεθ' ἑμὶ=νὰ ἐφίση αὐτό. 10) Γύρω ἐτρέφει. 11) Διὰ τὸ λήψεσθαι, ἔτι θὰ λάβης. Οὕτω καὶ ἐκρημασμένη ἐπιστολὴν ἀντὶ τοῦ λαβόν.

Οἱ εὐνοῦντες ἀνθρώπων, καὶ πένητες ὄσι, δύναται ἐν καιρῷ καὶ δυνάστας ὠφελεῖν.

ΑΝΘΡΑΚΕΥΣ καὶ ΓΝΑΦΕΥΣ.

Ἀνθρακεὺς ἐπὶ τινος οἰκῶν οἰκίας ἤξιου καὶ γραφεὺς παραγενόμενος αὐτῷ συνοικῆσαι. Ὁ δὲ γραφεὺς ὑπολαβὼν ἔφη· Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγωγε τοῦτο πράξαι δυνάμην· δέδισα γὰρ μήπως, ἅπερ ἐγὼ λευκαίνω, αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς.

Ὁ λόγος ὁπλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινωνήτὸν ἐστίν.

ΛΙΘΙΟΥ.

Λιθιοπά τις ἐπρίατο³, τοιοῦτον εἶναι τὸ χρῶμα δοκῶν ἀμελεῖσθαι τοῦ πρότερον ἔχοντος. Καὶ παραλαβὼν οἶκαδε πάντα μὲν αὐτῷ προσήγε τὰ ῥύμματα⁴, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειράτο καθαίρειν. Καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλεῖν οὐκ εἶχε νοσεῖν δὲ τῷ πονεῖν παρεσκεύασε.

Μένουσιν αἱ φύσεις, ὥς προήλθον τὸ πρότερον

ΠΗΡΑΙ ΔΥΟ

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας⁵ φέρει, τὴν μὲν ἐμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπίσθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκτέρω· ἀλλ' ἡ μὲν ἐμπροσθεν ἀλλοτρίων, ἡ δὲ ὀπίσθεν, τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρώσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πᾶν ἀκριβῶς θεῶνται.

ΟΛΟΙΜΟΡΟΙ καὶ ΑΡΚΤΟΣ.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον· ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανεΐσης, ὁ μὲν εἰς φθάσας⁶ ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο· ὁ δὲ ἕτερος, μέλλων περικατάληπτος⁷ γίνεσθαι, πεσὼν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖται. Τῇ δὲ ἄρκτου προσενεγκούσης⁸ αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περισφραϊνομένης, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε φασί· γὰρ νεκροῦ μὴ ἅπτεσθαι τὸ ζῶον. Ἀπαλλαγείσης⁹ δὲ, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβάς ἐπυνθάνετο τοῦ ἐτέρου, τί ἡ ἄρκτος πρὸς τὸ αὐτὸ εἶπεν. Ὁ δὲ εἶπε· Τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν.

1) Φοδοῦμαι. Παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς λογογράφαις ὁ ἐνικ. ἀριθμὸς σχηματίζεται συνήθως δίδουκα, δίδουκας δίδουκε.

2) Τὸ δόκιμον εἶναι ἐπριάμην, ἐποίω, ἐπρίατο κτλ. οὐχὶ ὠνέσμεν ἢ ἐωνέσμεν κτλ. διὸ ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει σ. 453 ἐπρίασθαι ἐρεῖς, οὐχὶ ὠνέσασθαι· ὅπου δὲ μὴ δύνασθαι κλίνει τὸ πρᾶσθαι ῥήμα, τότε τῷ ὠνέσθαι χρῆσαι, εἶναι ἐπριάμην ἐπρίω ἐπρίατο· καὶ τὸ πρισταντικὸν ἐπὶ δὲ τοῦ παρακειμένου ἐῶνημα· οὗ γὰρ ἐνεχώρει ὁ παρακειμένος τὴν τοῦ πρᾶσθαι χρῆσιν. 3) Ἀπάσας μετεχρίσθη εἰς αὐτὸν τὰς καθαρτικά· ὕλας, ἥτοι τὸν σπῆρα κλ.

4) Κατὰ Θωμ. Μαρ. σ. 699 πῆρα· δῆμα τι ἀρτοφόρον, ὃ ἐπὶ τῶν ὤμων φερουσιν οἱ ποιμένες· ταύτην οἱ τῆς Ἑλλάδος ποιμένες ταχυρ. ζῆσαν οὕτως λέγουσιν.

5) Περσθάα. 6) Μέλλων πανταχόθεν νὰ πιεσθῇ, ὥπως νὰ πιεσθῇ. 7) Ὁ ἐπὶ τῇ ἄρκτῳ φέρει πρὸς αὐτὸν τὸ ῥύγχος τῆς καὶ τῶν τοῦ ὠρρεῖται ὡς ζῇ. 8) Εὐκταῖται αὐτῷ τὴν ἐκείνου πύλην. 9) Ὅτι δὲ ἐρυγὴν ἡ ἄρκτος.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμά-
ζουσιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ καὶ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

Γεωργός τις μέλλων καταλύειν¹ τὸν βίον καὶ βουλόμενος τοὺς ἐ-
αυτοῦ παῖδες πείραν λαβεῖν τῆς γεωργίας προσκαλεσάμενος² αὐ-
τοὺς ἔφη· Παῖδες ἐμοὶ ἐγὼ μὲν ἤδη τοῦ βίου ὑπέξειμι³ ὑμεῖς δ', ἄ-
περ ἐν τῇ ἀμπέλω μου⁴ κέκρυπται ζητήσαντες⁵ εὕρησете πάντα. Οἱ
μὲν οὖν οἰηθέντες θησαυρὸν ἐκεῖ ποῦ⁶ κατορυγύχθαι⁷ πᾶσαν τὴν τῆς
ἀμπέλου γῆν μετὰ τὴν ἀποθίωσιν⁸ τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν⁹ καὶ
θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον¹⁰, ἡ δὲ ἀμπελος καλῶς σκαφεῖσα πολλὰ
πλάσιονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ κάματος¹⁰ θεσηκυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

ΤΑΥΡΟΙ καὶ ΛΕΩΝ.

Ταῦροι τρεῖς τῇ αὐτῇ διαίτῃ¹¹ χρώμενοι ὁμοῦ ἐνέμοντο. Λέων δὲ
τις αὐτοῖς προηκολούθει, θηρᾷσι βρυλλόμενος, καὶ συνόντας¹² μὲ,
ἐλαῖν οὐκ ἠδύνατο, διςπᾶντας¹³ δὲ προηρείτο χειρώσασθαι. Συγ-
κρούτας¹⁴ οὖν αὐτοὺς καὶ διςπότης καθ' ἕκαστον τάχα¹⁵ ἐφθειρεν-
οῦς συνόντος ἡ πόρρι χειρώσασθαι.

Οὕτως δὲ λέγουσι τοῖς χρωμένοις σωτήριον.

1) Καταλύειν τὸν βίον=λύσκειν. κατὰ δ' Εὐστάθ. σ. 661. 63 ἐντεῦθεν (ἐκ τοῦ ὁμοειδοῦς γούνα λήνεται) λαβόντες οἱ μὲν Ὀμηρον καὶ τὸ θανεῖν καταλύσαι τὸν βίον φασί. 2) Πρὸς ἑαυτὸν προσηκείσας. 3) Ἐνεστ. τοῦ εἶμι πορεύομαι ἀντὶ μὲν=κατὰ μικρὸν ἐξελεύσεται, θέλω ἐξέλθαι. 4) Ὑπ' ἑμοῦ εἶναι ζῆταϊν εἶναι ἢ εὐρεῖσιν, οὐκ ἔστι δὲ τὸ ζῆταϊν ἢ λήγει. 5) Ἐν τῇ ἀμπέλῳ ἐν τινι μέρει ἦτοι ἐν τινι ἀμπέλλῳ μέρει. 6) Ὅτι εἶναι κατακεχωσμένοι. Κατὰ ῥώρυγμα ἀπικύει, κατ' ῥωρυγμα κοινῶς Φρύνη. σ. 31. 7) Ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ θανάτου ἡ τελευτή. 8) Ἐκεῖ δὲν εὖρον διότι περὶ τυγχάνω=ἐπιτυχάνω, ἐντυγχάνω, συντυγχάνω.

10) Ἡ ἐργασία αὐτῶν καὶ ἀσχολία Ἀπεστ. 36 «ὅτι αἶν χερσὶν βόμευκας ἔχων, τὸν νοῦν κἀματόν» ὅθεν καὶ κοινῶς κἀματερόν λέγεται ὁ ἀρσενικὸς βους, καὶ καματερόν ἡ γυνὴ ἡ φιλόπνοος.

1) Του αἵ-λου τρόπου τοῦ β'ου 12) Ἐν ὅσῃ ἦσαν καὶ οἱ τρεῖς μαζ'ι, ἡνωμέ-
νοι. 13) Ὅταν ἀπομακρυνθῶσιν χωρισθῶσιν ἀλλήλων. 14) Σύγκρουσιν λοιπὸν εἰς
αὐτοῦς ποιήσας καὶ χωρίσας αὐτοὺς ἀνά ἕνα ἕνα. 15) Τελέως.

Κλεάνθης εἰς ὁπτρικὰ καὶ βοῶν ὠμοπλάτας ἔγραφεν, ὥστε ἤκουε παρὰ Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου, ἀπορία κεραμάτων¹, ὥστε πρίασθαι χαρτία. Διεδοήθη δ' ἐπὶ φιλοπονία² ὥς γε πένης ὢν ἄγαν ὥρμησε μι-
σθοφορεῖν³, καὶ νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἦντλει, μεθ' ἡμέραν⁴ δ'
ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζεται (Αἰώρ. Διαφρ. σ. Ε'. 168).

Μανέδημον καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους νέους ὄντας καὶ
πενόμενους μεταπεμψάμενοι⁵ οἱ Ἀρεοπαγῖται ἠρώτησαν, πῶς ὄλγας⁶
τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις συσχολάζοντες⁷, κεκτημένοι δὲ οὐδέν,
εὐεκτοῦσιν⁸ οὕτω τοῖς σώμασιν; Οἱ δὲ ἐκέλευσαν⁹ μεταπεμφθῆναί
τινα τῶν μυλωθρῶν. Ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος, ὅτι νυκτὸς ἐ-
κάστης κατιόντες¹⁰ εἰς τὸν μυλῶνα καὶ ἀλούντες¹¹ δύο δραχμας
ἀμφότεροι¹² λαμβάνουσι, θαυμάσαντες οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις
δραγμαῖς ἐτίμησαν αὐτοὺς¹³ (Αἰώρ. Δ. σ. 168).

Ὁρῶν δ' Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐν τῷ πλούτῳ
καὶ μέγα φρονούντα¹⁴ ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς, ἤρχεν αὐτὸν ἐπὶ τινα τόπον.
Ἐνθ' ἀνέκειτο¹⁵ πίνακιον, ἔχον γῆς περίοδον¹⁶, καὶ προσέταξε τὴν
Ἀττικὴν ἐνταῦθα¹⁷ ἀναζητεῖν. Ὡς δ' εὗρε, προσέταξε καὶ τοὺς ἀ-
γροὺς τοὺς ἰδίους διαθρῆσαι¹⁸. Τοῦ δὲ εἰπόντος, Ἀλλ' οὐδαμοῦ γε-
γραμμένοι εἰσὶν. Ἐπὶ τούτοις, εἶπε μέγα φρονεῖς, οὔτε οὐδὲν μέ-
ρος τῆς γῆς εἰσιν; (Αἰώρ. Β, Ἰστ. Γ'. 28)

Ἀρίστιππος, συνιστάντος τινὸς αὐτῷ τὸν υἱόν, ἤτησε πεντακοσίας
δραχμας. Τοῦ δὲ εἰπόντος, τασούτου¹⁹ δύνامي ἀνδράποδον πρίασθαι.

1) Καθ' Ἡσυχ. «κέσματα» γνήματα θαυήματα». 2) Ἐπὶ μισθῷ νὰ ὑπηρετῇ. 3) Ἄντι τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. 4) Εὐγυμνάζειν ἥτοι ἔχει ἐκυτόν εἰς τοὺς λόγους (=κα-
τινίγοντο εἰς τὰ γράμματα).

5) Προσκαλέσαντες. Μεταπέμψομαι κυρίως σημαίνει πέμπω πρὸς τινα
καλῶ αὐτὸν πρὸς ἐμαυτόν. 6) Ὀλοκλήρους. Ἄλλο σημαίνει τὸ πᾶσα. 7) Ἐν ταῖς
των φιλοσόφων σχολαῖς διατρεῖσθαι καὶ μετ' αὐτῶν συνδιαλέγονται. 8) Εἶνε εὐ-
ρωτοῖτο. 9) Εἶπαι εἰς τοὺς Ἀρεοπαγῖτας; νὰ πείψωσι καὶ νὰ προσκαλέτωσι μυλω-
θρῶν τινα. 10) Μετοχ. τοῦ εἶναι. κάτειμι, καταρρόμενοι, καταβαίνοντες εἰς τὸν
μύλον. 11) Ἀλούντες. Ἀλλέω-ω ἄττικως, ἀλίσσω κοινῶς. 12) Καὶ οἱ δύο
ὁμοῦ ἦτοι δραχμῇ μίαν ἰσάτερος. 13) Ετίμησαν εἰς αὐτοὺς δωρησάμενοι δια-
κοσίας δραχμας.

14) Ἦτοι μεγαλοφρονούντα διὰ τοὺς ἀγροὺς, τὰ χωράφιά του. 15) Ἦτο κρε-
μασμένος μικρὸς γεωγραφικὸς πίναξ. Ἀνέκειτο δὲ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, οὐχ ἀνε-
τίθετο. 16) Περιγραφὴν τῆς γῆς. 17) Ἐν τούτῳ τῷ πίνακι. Ἐνταῦθα—ἐν τούτῳ
τῷ τρόπῳ, ἐνθάδε—ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. 18) Νὰ παρατηρήσῃ καλῶς καὶ νὰ δια-
ρίψῃ τοὺς ἀγροὺς τῶν καὶ ἐδὲ Ἡσυχ. διαθρῆσαντα διιδόντα.

19) Ἄντι τασούτου.

Πρῶτον ἔφη, ἐξείς δύο. — Οὗτος δεόμενός¹ ποτε Διονυσίου περί φίλου καὶ οὐκ ἐπιτυχάνων, εἰς πόδας αὐτοῦ ἔπεσε. Πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώψαντα². Οὐκ ἐγώ, φησὶν, αἴτιος, ἀλλὰ Διονύσιος, ὃ ἐν τοῖς πασὶ τὰς ἀκοάς ἔχων (*Διογ. Λαερ. Β'. 79*).

Διογένης ποτὲ λάχνα πλύνων Ἀρίστιππον παριόντα ἑσκάψε καὶ ἔφη· Εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφέρεσθαι,³ οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς ἐθεράπεις. Ὁ δὲ· Καὶ σύ, εἶπεν, εἴπερ ἦδεις ἀνθρώποις ὀμίλειν⁴, οὐκ ἂν λάχνα ἐπλυνες (*Διογ. Λαερ. Β'. 68*).

Ἀλέξανδρος θεασάμενος τὴν ἐν Ἐφέσῳ εἰκόνα ἑαυτοῦ, τὴν ὑπὸ Ἀπελλοῦ γραφείσιν⁵, οὐκ ἐπήνεσε κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ γράμματος. Εἰσαχθέντος δὲ τοῦ ἵππου καὶ χρεματίσαντος πρὸς τὸν ἵππον τὸν ἐν τῇ εἰκόνι, ὡς πρὸς ἀληθινόν καὶ ἐκείνον· ὃ βασιλεῦ, εἶπεν ὁ Ἀπελλῆς, ἀλλ' ὅγε ἵππος ἔοικέ σου γραφικώτερός· εἶναι κατὰ πολὺ (*Διόσκ. Π. 1στ. Α'. 3*).

Ὁ Ἀγησίλαος, διδόντος αὐτῷ πάμπολλα δῶρα Τιθραύστου, εἰ- ἀπέλθοι ἐκ τῆς χώρας, ἀπεκρίναντο· ὃ Τιθραῦστα, νομίζεται⁶ παρ' ἡμῖν τῷ ἄρχοντι κάλλιον εἶναι τὴν στρατιάν ἢ ἑαυτὸν πλουτίζειν, καὶ παρὰ τῶν πολεμίων λάφυρα μᾶλλον ἢ δῶρα λαμβάνειν (*Ξενοφ. Ἀγησ. 4. 6*).

Ἰδουκοὶ ὁ ποιητὴς ἐν ὁδῷ φονευόμενος ὑπὸ τινων καὶ οὐδέν· οὕτω σύμμαχον οὕτω μάρτυρα τῆς ἐπιβουλῆς ἔχων, θεωρήτας γέρανους⁷. Ἰμεῖς, ἔφησεν, ὦ γέραναι, τιμωρήσαστέ μοι⁸ τὸν φόνον. Τῆς δὲ πέ- λεως⁹ ἔκταυσης τοὺς φονεύσαντας καὶ μὴ δυναμένης εὐρεῖν, ἐπιτελου- μένου θεάτρου καὶ τοῦ δήμου καθεζομένου, γέραναι διάπτοντο¹⁰. Θεα- σάμενοι δὲ οἱ φονεῖς ἐγέλασαν καὶ ἰδοῦ, εἶπον οἱ τιμωροὶ τοῦ Ἰδούκου. Τῶν δὲ πλησίον καθεζομένων τις ἀκούσας ἀπήγγειλε ταῖς ἀρχαῖς¹¹, καὶ συλληφθέντες ὡμολόγησαν τὸν φόνον, καὶ τοῦ φόνου δίκην ἔδωκαν (*Εὐδοκία σ. 248*. Ἰδε, καὶ Βιογράφους ἔκο, 106).

Δαρεῖος πολιορκῶν Βαβυλῶνα χρόνῳ μακρῷ τὴν πόλιν ἔλειν οὐχ

1) Παρκαλῶν ποτὲ τὸν Διονύσιον. 2) Πρὸς ἐκεῖνον. 3) Ὡς τὸν ἑσκάψε, τὸν πειριπαῖζε διὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ ταῦτην.

3) Ταῦτα προσφέρειν αὐτῷ ἥτοι ἰσθάν. 4) Συνεῖναι συναναστρέφεσθαι.

5) Ζωγραφηθείσαν· ὡς τὸ γράμμα μικρὸν κατωτέρω ἐκτὸς τοῦ ζωγραφίσματος.

6) Γινώσκω παρ' ἡμῖν ὑπάρχει· ὅτι εἰς τὸν ἄρχοντα (=στρατὴγόν) εἶναι κάλλι- τερόν τὸ στρατεύμα ἢ ἑαυτὸν νὰ πλουτίζῃ.

7) Ἡ γέραναι παρὰ τοῖς παλαιαῖς, ὁ γέραναι παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις. 8) Συνήθως τὸ μὲν τιμωρῶν τινι ἰσοδυναμεῖ τὸ βοηθεῖν τινι, τὸ δὲ τιμωρῶσθαι τινὰ πρὸς ἐκδικουμένῳ τινι. 9) Τῆς πολιτείας, τοῦ κράτους. 10) Μία. ἄρ. 11) Εἰς τοῦ διαπίττειται· πετιώντες διπλῶν, διέβον. 11) Ὡς τοῖς ἀρχαῖς.

οἷός τ' ἦν Ζώπυρος οὐκ Ἀχρείου Στρατήης, ἀκρωτηριάσας τὸ πρόσωπον ἦκεν αὐτόμολος εἰς Βαθυλῶνα, ὡς ταῦτα δὴ ὑπὸ Ἀχρείου παθὼν. Οἱ δὲ Βαθυλῶνιοι πιστεύουσι τῇ ὁφεί τῆς συνφορᾶς καὶ τῷ Ζωπύρῳ τὴν πόλιν ἐπιτρέπουσιν. Ὁ δὲ νύκτωρ ἀνοίγει τὰς πύλας¹. Καὶ Ἀχρεῖος κρατήτας² Βαθυλῶνος ἐκείνου δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγγετο. Ἀλλ' οὐδὲ εἰκοσι Βαθυλῶνας ἔχειν ἐβουλόμην ἂν³, ἐφ' ᾧ τε ὄραν τοιαῦτα παθόντα Ζώπυρον (Πολυαίγ. Στοιχηγ. Ζ. 13)

Καὶ πάλιν ὁ Ἀχρεῖος, ῥοιὴν μεγάλην ἀνοίξας, πυθομένου τινός, τί ἂν ἔχειν βούλοιο τοιοῦτον ὅσον ἐστὶ τῶν κόκκων τὸ πλῆθος, εἶπε Ζωπύρου⁴ Η.λυτ. Βασ. καὶ Στρατ. Ἀποφθέρ.)

Ζήνων, Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ⁷ δεῖπνον, ἀκκείνων παρὰ πότον σπυδόντων⁸ ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν ἔξιν, αὐτὸς εἰσὶν. Τῶν δὲ πρέσβεων ζητούντων, τί ἀπαγγείλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον τοῦτ' αὐτό, ἔρη, ὃ βλέπετε⁹ δυσκρατέσταιον¹⁰ γὰρ πάντων ὁ λόγος (Στοβ. Ἀνθολ. Τ. Β'. 112)

Ἀλκιβιάδης, ἔτι μικρὸς ὢν, ἔπαιζεν ἀστραγάλοις ἐν στενωπῷ. Τῆς δὲ βολῆς καθηκούσης εἰς αὐτόν¹¹, ἄμαζα φορτίων¹² ἐπήει. Πρῶτον μὲν οὐκ ἐκέλευσε περιμεῖναι τὴν ἄγοντα τὸ ζεύγος¹³ ὑπέπιπτε γὰρ ἡ βολὴ τῇ παρόδῳ τῆς ἀμάξης¹⁴. Μὴ πειθαμένου δ' ἐκείνου, ἀλλ' ἐπάγοντος¹⁵, οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες διέσχον¹⁶ ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης καταβελὼν ἐπὶ στόμα πρὸ τοῦ ζεύγους καὶ παρατείνας ἐκυτὸν¹⁷ ἐκέλευεν οὕτως, εἰ βούλεται διεξελθεῖν¹⁸, ὥστε τὸν μὲν ἄνθρωπον κροῦσαι¹⁹ τὸ.

1) Δείπων ἔτι ταῦτα τάχα ἐπαθε. Τὸ δὲ εἰρᾶναι τὸ πλοστὴν καὶ ἀπίστειτον τοῦ πράγματος. 2) Εἰς τὴν συμφορὰν, ἣν ἐβλεπον τοῦ Ζωπύρου, εἰς τὴν φαινομένην ταύτην αὐτοῦ συμφορὰν καὶ παραδύουσι τὴν πόλιν εἰς τὴν Ζωπύρον.

3) Ἡ ὁλὴ καὶ ἐπὶ πόλεως, ὅ ὅρα καὶ ἐπὶ οὐκ ἀσκήματος. 4) Κύριος γενόμενος. 5) Ἐβουλόμην ἂν, εἰ οἶόν τ' ἦν, ἔνιοι δὲ λέγεται καὶ ἀπλῶς εἶναι ὁ μὲν ἄνθρωπος τοῦ ἂν—οὐδὲ εἰκοσι Βαθυλῶνας δὲ ἐπεθύμουν νὰ ἔχω ἐπὶ τῇ συνόχῃ ἤτοι ἐπὶ ἔργῳ τοῦ νὰ μὴ βλέπω τὴν Ζωπύρον κτλ.

6) Τὰ κύρια ὀνόματα κλίνονται καὶ ἐν τῷ δικτῷ καὶ πληθυντικῷ ἀριθμῷ, ὅταν δύο ἢ πλείονα ἔχουσιν τὸ αὐτὸ ὄνομα· εἰν Ἀἴαντες, Φίλιπποι, κτλ· ἢ ὅταν λαμβάνονται ἀντὶ προσωποποιῶν ὡς Κλέωνες—παῖδες δὲ μαχητοί. κτλ.

7) Εἰς δεῖπνον· ἢ ἐπὶ ἐνταῦθα σημαίνει τέλος ἡ σκοπὸν. 8) Προσεπαθεὺν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ πότου νὰ ἐπιδεικνύσῃ τὴν πολυμυθειαν τῶν. 9) Τὸ ὅτι αὐτοῦ δυσκρατέστατος ἀπαντᾷ μόνον παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις.

10) Ὅτι δ' ἐβλασαν ἡ σειρά (ἄραδα) τοῦ νὰ εἰλῇ. 11) Πτοι φορτίον. 12) Ἐπίπτε γὰρ ἡ βολὴ ὑπὲρ τῇ παρόδῳ (παρεύουσι) τῆς ἀμάξης, ἥτοι ὑποκίτοι τοῦ πράγματος τῆς ἀμάξης· δαλ' ἐπίπτεν ἡ βολὴ κατὰ τὴν τύπον, ὑπὲρ ὅν (καθ' ὅν) ἔγινετο ἡ πάροδος τῆς ἀμάξης. 13) Τὸ ζεύγος. 14) Ἀναπαύσας ἀντὶ τοῦ διεστῆσαν, παρεμέρισαν. 15) Τουτίστι καταπεσὼν πρηνὴς, μὲ τὸ στόμα κάτω, τ' ἀπίστωμα, πρὸ τοῦ ζεύγους (τῆς ἀμάξης) καὶ ἐκπληροῦσιν αὐτὸν (=τιν-ποθεῖς). Τὸ δ' ἐκκυτὸν ἀναφέρεται εἰς τὸ καταβελὼν καὶ τὸ παρατείνας. 16) Ἐὰν ἐπιδραμῇ νὰ πείσῃ. 17) Εἰσέλθον ἐπὶ τὸν ζεύγος φορτίον· ἢ

ζεύγος όπίσω δείσαντα, τοὺς δὲ ἰδόντας ἐκπλαγῆναι καὶ μετὰ βοῆς συνδραμεῖν¹ πρὸς αὐτὸν (Πλουτ. Ἀλικ. Β').

Λέγεται ἐν Σικελίᾳ ἐκ τῆς Αἴτης ῥάχκα πυρὸς γενέσθαι τοῦτον δὲ εἶναι φασιν ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ² καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων. Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους³ ὁρμήσαι πρὸς φυγὴν, τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας, ἕνα δὲ τινὰ τῶν νεωτέρων ὁρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον⁴ ὄντα καὶ οὐχὶ δυνάμειον ἀποχωρεῖν ἀλλ' ἐγκαταλαμβάνομενον⁵, ἀράμενον⁶ φέρειν φορτίου δὲ προσγενομένου⁷ καὶ αὐτὸν ἐγκαταληφῆναι⁸. Ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει⁹ λέγεται γὰρ κύκλῳ τὸν τόπον ἔκκεινον περιρρεῦσαι τὸ πῦρ καὶ σωθῆναι τοὺς μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἐστὶ καὶ νῦν προσαγορεύεσθαι¹⁰ τῶν εὐσεβῶν γῶρον¹¹ τοὺς δὲ ταχέειν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονέας ἀπαντας ἐγκαταλείπόντας ἀπολέσθαι ἀπαντας (Λυκού. κ. Λέωκρ. 23).

Ἀλέξανδρος τῶν Ἰνδῶν τὴν ἄρσταν τοξεύειν δοκῶντα καὶ λεγόμενον διὰ δακτυλίου τὸν οἰστὸν¹² ἀφίεναι, λαθὼν¹³ οἰχμαλῶστον ἐκέλευσεν ἐπιδείξεσθαι¹⁴, καὶ μὴ βουλόμενον ὀργισθεῖς ἀνελεῖν¹⁵ προσεταξεν. Ἐπὶ δ' ἀγόμενος¹⁶ ὁ ἄνθρωπος ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄγοντας¹⁷, ὅτι πολλῶν ἡμερῶν¹⁸, οὐ μεμελέτηκε καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν¹⁹, ἀκούσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐθαύμασε καὶ ἀπέλυσε μετὰ δώρων αὐτόν, ὅτι μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπέμεινεν ἢ τῆς θυξῆς ἀνάξιός φανῆναι (Πλουτ. Βασιλ. καὶ Στρατ. Ἀπορθεῖν.).

Ἐπαμεινῶνδας ἕνα εἶχε τρίβωνσ, καὶ αὐτὸν ρυπῶντα²⁰· εἴ ποτε δὲ αὐτὸν ἔδωκεναι²¹ γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμεινεν οἶκος²² δ' ἀπορίαν ἐτέρου. Ἐν δὴ τούτῃ τῆς περιουσίας ὧν²³, τοῦ Περσῶν βασιλέως πέμψαντος αὐτῷ πολὺν χρυσὸν οὐ προσήκατο²⁴ (Αἰλιαν. Π. Ἰστ. Ε'. δ)

μεταφορὰ ἐκ τῶν πλοίων· ὡς πύλωνα κρούειν εἴτε κρούεσθαι = ἀναπιδεῖν κτλ.
1) Πανταχόθεν ἔτρεψεν πρὸς αὐτὸν (τὸν ἀμαζιάντην), ἵνα τραυλῇ ὀπίσω τὸ ζεύγος, δ' ἂν μὴ πατήσῃ τὸ παιδίον.

2) Καὶ μάλιστα, καὶ πρὸ πάντων. 3) Ἀπλ. ἀθρώπους. 4) Ὅτι ὁ πατήρ του ἦτο πολὺ γέρων 5) Ἀλλὰ καταλαμβάνει, ἐπρόβλεπε ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ πυρός.

6) Εἴς τις τῶν νεωτέρων ἀρσται, ἀκρότατος ἐν ἑαυτοῦ ἢ ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ ὤμων.

7) Ἐπαιδὴ δὲ φορτίον αὐτῷ προσεγενέτα, εἰς αὐτὸν προσετέθη 8) Ἐνν, λέγεται. 9) Λέγεται προσαγορεύεσθαι (ὡς ἐνυμνῆται) τόπος τῶν εὐσεβῶν.

10) Ἀττικῶς λέγεται οἰστός, ἰωνικῶς δὲ οἰστός· κατὰ δὲ Μαῖριν σ. 278. οἰστός διωμάχος· Ἀττικῶς βίλος· ἑλληνικ. 11) Πάσας. 12) Ἐπιδείξειν τούτου ποιήσασθαι, ἵνα ἐπιδείξῃ τὴν ἑαυτοῦ τέχνην. 13) Ὡς τὸν τρωμάσσοι. 14) Πρὸς τὸν θάνατον. 15) Ἀπλ. αὐτόν. 16) Ἰσὸν τῇ ἐνότη· ἢ διὰ πολλῶν ἡμερῶν, ἐπὶ ἔχει πολλὰς ἡμέρας ὅπου δὲν ἐγκατάστη. 17) Σπληνῆται, ἀμαρτεῖν, καὶ ἐφοβήθη μὴ ἀποτύχῃ· ἐνταῦθεν καὶ ἀδιάνητος = ἀσφαλτος.

18) Καὶ αὐτὸν λεγόμενον. Ρυπῶν-ω = εἰμὶ ρυπαρὸς καὶ λερωμένος, ρυπῶν-ω = ποῶ ρυπαρόν. 19) Ἐλαβε μίσκον εἰς τὴν οἰκίαν του. 20) Ἐν ταύτῃ δὲ καταλείπει περιουσία, ὡν. 21) Μετὰ τὸ αὐτὸν προσεῖχαι οὐ προσεῖδ' ἐξ αὐτοῦ.

Μίλων, ὁ τῶν ἀθλητῶν ἐπιφανέστατος, ταύρον ἄράμενος διὰ σταδίου μέσου ἔφερε. Φασὶ δὲ καὶ ἐν συσαιτίῳ ποτὲ τῶν φιλοσόφων πανήσαντος στύλου¹ τὸν Μίλωνα ὑποδύντα² σῶσαι ἅπαντας, ὑποσπάσαι³ δὲ καὶ ἑαυτὸν. Τῇ δὲ αὐτῇ ῥώμῃ πεποισθῶς καὶ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν εὖρε λέγεται γὰρ ὁδοιπορῶν ποτε δι' ὕλης βαθείας⁴ εὖρε, ξύλον μέγα ἐσφηνωμένον⁵ ἐμβαλὼν δὲ χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι τελέως⁶ τοσοῦτον δὲ ἴσχυε μόνον, ὥτ' ἐκπεσεῖν τοῦ σφῆνα· εἴτ' εὐθὺς συμπεσεῖν⁷ τὰ μέρη τοῦ ξύλου ἀποληφθέντα δὲ αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ πάγῃ θηρόδρωτον γενέσθαι (Στρωβ. 5. σ. 263).

Ἀθηναίους καὶ Πελοποννησίους πόλεμος ἦν, ὁ δὲ θεὸς ἔχρησε⁸ νικᾶν τοὺς Ἀθηναίους, εἰ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν ἀποθάνοι πρὸς ἀνδρὶ Πελοποννησίῳ⁹ ἦν δὲ βασιλεὺς τότε Ἀθηναίων Κόδρος. Οἱ οὖν πολέμιοι τὸ λόγιον¹⁰ εἰδότες ἐβουλεύοντο ἐν ταῖς μάχαις ἀπέχεσθαι¹¹ Κόδρου· ὁ δὲ (ἦν γὰρ ἐσπέρα) σχῆμα φρυγανιστῆρος¹² λαβὼν, τοῦ χάρακος προσελθὼν, ἔτεμε τὴν ὕλην. Ἐτυχον δὲ Πελοποννήσιοι ἄνδρες κατὰ φρυγανισμόν¹³ ἤκοντες· τοῦτοις ἀψιμαχεῖ Κόδρος, ὥς καὶ τὸ θρέπνον ἐπ' αὐτοῦ ἀνατεινόμενος¹⁴ τῶν πολεμίων τινα ἔτρωσεν. Οἱ δὲ φθίσαντες κατακαίνουσιν αὐτὸν τοῖς δρεπάνοις, καὶ γανόμενοι¹⁵ ἀππλήγχησαν ὡς ἀνδραγάθημα δὴ πεποικηότες¹⁶. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι παινίσαντες, τοῦ λυγίου πεπληρωμένου, θυμῷ καὶ ῥώμῃ πλείονι προϊᾶσιν εἰς μάχην. Καὶ πρὸ τῆς μάχης κήρυκα πέμψαντες ἤτησαν ἀνείρεσιν¹⁷ τοῦ βασιλέως. Οἱ οὖν Πελοποννήσιοι συνέντες τὸ γεγονός ἐφυγον. (Μουσαιρ. Στρατηγ. Α'. 18).

Διονυσίῳ τῶν Συρακουσῶν Τυράντῳ Φιντίας τις Πυθιγόρειος ἐπα-

—δὲν τὸν ἀνέχθαι συχνότερον ὅμως παρὰ τοῖς Ἀππικαῖς εἶνε ὁ λόγος. 6. προσεῖ-
μην προεῖπε.

1) Γεν. ἀπόλυτ. τευτέτοι· τοῦ τὴν στήλην ὑπάρχοντος ἤτοι ὑποδυστάζοντος στύλου πονήσαντος, ἐπειδὴ ὁ ὑποδυστάζων τὴν στήλην στύλος ἐπὶνικῶν. 2) Ἰπὶ τὴν στήλην χωθίγα. 3) Ὑπελκῶσαι (κατὰθεν ἐλκῶσαι) ἑαυτὸν καὶ ἀππλάσαι· δὲ· Λαὶ δίσσας πυκνῶ. 4) Προσπαθεῖ διὰ τῆς βίης ὅλης διόλου νὰ διασχίσαι αὐτό. 5) Εἶτα συνέπειαν εὐθὺς εἰς τὸ αὐτό, συννώθησαν εὐθὺς τὰ μέρη τοῦ ξύλου. 6) Ἐχρηματοδότησε. Χρᾶω=δίδωμι χρημὸν, χρηματοδῶ. 7) Εἰ φανεν· δι' ἡν ὑπ' ἀνδρὸς κτλ. 8) Τὸν χρημὸν γνωρίζοντες. 9) Ἀπείχω τινος=παραμύμι τινος, εὐχ ἀπτομαί τινος=ἀπείχω ἑμαυτὸν ἀπὸ τινος, ἀπμακρόνω ἑμαυτὸν ἀπὸ τινος, εὐχ ἀπτομαί τινος ὅτι εὐχ ἐπ' αὐτῷ τινι, κτλ. 10) Ἀνθρώπου φρυγανὴν συλλέγοντος. πρυγανήσας· εἶω ἐκ τοῦ χατακώματος ἐκοπτε τὴν ὕλην, ξύλα. 11) Εὐτυχον ἤκοντες πρὸς φρυγανισμόν ἤτοι συλλέγαν φρυγάνων. Π. βλ. λαχανισμός κτλ. 12) Τὸ ἑαυτοῦ θρέπνον ἀνατενας· τὸ δὲ ἀψιμαχεῖ εἶνε ἱστορικὴ ἐνίστασις= ἀψιμαχισμὸν. 13) Ἡ ἀρθὴ γραπὴ τοῦ γάνυμαι εἶνε δι' ἑνὸς ν' σημαίνει δὲ περιγρῆς καὶ φαίδρος εἶμι. 14) Νομίζοντες ὅτι εἶχον κόμην τάχα ἀνδραγάθημα. 15) Ἀνελκῶν, σήκωσιν τοῦ σώματος τοῦ βασιλέως πρὸς τερν

βεβουλευέται. Νέλλων δὲ τῆς τιμωρίας τυγχάνειν¹ ἤκηστο πρὸς τοῦ Διονυσίου χρόνον εἰς τὸ περὶ τῶν ἰδίων πρότερον ἂ βούλεται διοικῆσαι². δώσειν δ' ἔφησεν ἐγγυητὴν τοῦ θανάτου³ τῶν φίλων ἄνα. Τοῦ δὲ δυνάστου θαυμάσας, εἰ τοιοῦτός ἐστι φίλος, ὃς ἐαυτὸν εἰς τὴν εἰρηκτὴν ἀντ' ἐκείνου παραδώσει, προσεκάλεσά τινα τῶν γνωρίμων ὁ Φιντίας, Ἀάμωνα ὄνομα, καὶ αὐτὸν Πυθαγόρειον φιλόσοπον⁴. οὐδὲν διστασας ἐγγυασεὺς ἐγένετο θανάτου⁵. Τινὲς μὲν οὖν ἐπήκουον τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας· τινὲς δὲ τοῦ ἐγγύου προπέτειαν καὶ μανίαν κατεγίνωσκον⁶. πρὸς δὲ τὴν τεταγμένην ὥρην ἄπας ὁ ἄλλος συνέδραμε καρδοκῶν⁷, εἰ φυλάξει τὴν πίστιν ὁ Φιντίας· ἦδη δὲ τῆς ὥρας συγκλειούσης⁸, πάντας μὲν ἀπεγίνωσκον⁹ ὁ δὲ Φιντίας ἀνελπίστως ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ῥοπῆς¹⁰ δαομάτος ἦλθε τοῦ Ἀάμωνος ἀπαγομένου πρὸς τὴν ἀνάγκην. Θαυμάστῃς δὲ τῆς φιλίας φανείσης ἅπασιν, ἀπέλυσεν ὁ Διονύσιος τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον, καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας τρίτον ἐαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν προσλαβέσθαι¹¹ (Διόδωρ. Σικ. 10. 4.)

Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνώσεν¹² ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς ἀγνωστός. Οὕτω δὲ αὐτοὺς ἐχειρώσατο καὶ ἀνεδήσαστο¹³ τῇ συνοουσίᾳ συνεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς καὶ συνδιημερεύων ἐν πᾶσιν¹⁴, ὥσθ' ὑπερησθῆναι¹⁵ τοὺς ξένους τῇ τοῦ ἀνδρὸς τυντυχίᾳ. Οὕτε δὲ Ἀκαδημαῖαι ἐμέμνητο, οὔτε Σωκράτους· αὐτό γε μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς ὅτι καλεῖται Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτοῦς εὖ μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι· Ἄγε, εἶπον, ὦ Πλάτων, ἐπιδειξὴν ἡμῖν καὶ τὸν ὁμῶνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητὴν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδημαῖαν ἔγηται τὴν ἐκείνου, καὶ ἐπισύστησον τῷ ἀνδρί, ἵνα τι¹⁶ καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν. Ὁ δὲ ἡρέμα ὑπομεριδιάσας, ὥσπερ οὖν καὶ εἰώθει· Ἄλλ'

1) Περιφρασὶς τοῦ τιμωρεῖσθαι, νὰ τιμωρηθῇ. 2) Εἰς τὸ νὰ διεκτιμήσῃ πρότερον κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του τὰς ἰδίας αὐτοῦ ὑποθέσεις. 3) Διὰ τὸν θάνατον ἄλλ. ὁ ὅποιος φίλος ἐγγυᾶται, ἂν δὲν εἴη, ὁ φίλος τοῦ Φιντίας, νὰ ὑποστῇ αὐτὸς ἀντ' ἐκείνου τὸν θάνατον, τὴν θανατικὴν ποινὴν. Τὸν δὲ ἐγγυητὴν ἐγγυσὶν Ἀττικῶς ἔλεγον κατὰ Μοῦρον σ. 160 ἐγγυσὶν Ἀττικῶς, ἐγγυητὴν Ἑλληνικῶς. σ. 4) Εγγυητὴς ἐγένετο θανάτου, δεχόμενος ὡς ἀποθνήσκων, ἐάντ' ὅταν ἐπὶ αὐτῷ ὁ περὶ αὐτοῦ ἐγγυᾶται. 5) Προπέτειαν καὶ μανίαν κατὰ τὸ ἐγγυητὴν ἀπιστοῦν ὅτι κατέχειρον αὐτὸν τὸν ἐγγυητὴν ὡς προπετὴ καὶ μαινόμενον. 6) Παρατηρῶν κατὰ Σουίδαν Ἀκαδημαῖοι προσδοκᾷ κατασκαφὴν. 7) Μισαρ. ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἐπληθύνει, ἐκόντες νὰ κλείσῃ, ἐπλησιάζειν. Οὕτω καὶ περὶ Πολυβ. 17. 7. 3 διὰ τὸ τὴν ὥραν εἰς ὅλην συγκλείουσιν. 8) Στιγμῇς ἀκριβοῦστατον δὲ ὅτι εἶναι ἐπὶ τῆς στιγμῇς κατὰ τὸν χρόνον. 9) Εἰς τὴν ἐαυτῶν φιλίαν νὰ προσλαβώσιν. 10) Συνεσκήνωσε μὴ ἀγνώστους ἀνθρώπους. 11) Μισ. ἀρ. τοῦ ἀναδείξαι ἀνθρωπότητα, εἰσῆλθαι ἐν ἐαυτῷ, προσεκησώμενος, ἐπληρώθη μὲν αὐτοῖς. 12) Κατ' ἄλλ. σὺλιν 13) Παθ. ἀρ. τοῦ ὑπερησθῆναι—περὶ τοῦ χαίρειν. 14) Σὺστησιν προεῖται ἡμῖν εἰς τὸν ἀνδρα ἵνα καὶ τοῦ ἐκείνου ἀπολαύσωμεν, ὡς ἔλεγε.

ἐγὼ, φησιν, αὐτὸς ἐκείνός εἰμι. Οἱ δ' ἐξεπλάγησαν, εἰ τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἡγνῶσαν, αὐτῶς αὐτοῦ¹ συγ-
γενομένου καὶ ἀνεπιτηδεύτως αὐτοῖς, καὶ δεῖξαντος ὅτι δύνатаι
καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων χειροῦσθαι τοὺς συνόντας (Αἰ.λιαρ. Π. Ἰστ. Δ'. 9)

Ὁ ζωγράφος Παύσων ἐκλαβὼν² ἵππον ἀλινδούμενον³ γράψαι, τρέ-
χοντα ἔγραψεν. Ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ ἀνθρώπου, γελᾶσας ὁ Παύ-
σων κατέστρεψε⁴ τὸν πίνακα, καὶ γενομένου ἄνω τῶν κάτω, πάλιν
ὁ ἵππος οὐ τρέχων ἀλλ' ἀλινδούμενος ἐφαίνετο (Πλουτ. περὶ Πυ-
θικ. χρησμῶν).

Μεγαθύζου ποτ' ἐπαινοῦντος γραφῆς⁵ εὐτελεῖς καὶ ἀτέχνους, ἐτέ-
ρας δὲ σπουδαίως ἐκπεπονημένας⁶ διαψέγοντος, τὰ παιδάρια⁷ τὰ τοῦ
Ζεῦξιδος, τὴν μηλιδά⁸ τρίβοντα κατεγέλα. Ὁ τοίνυν Ζεῦξις ἔφατο·
Ὅταν μὲν σιωπᾷς, ὦ Μεγάθυζε, θαυμάζεις τὰ παιδάρια ταῦτα· ὅρα
γάρ σου τὴν ἐσθλότητα⁹ καὶ τὴν θεραπείαν¹⁰ τὴν περὶ σέ ὅταν γε μὴν
τεχνικόν τι θέλῃς εἰπεῖν, καταφρονεῖ σου (Αἰ.λιαρ. Π. Ἰστ. Β'. 2).

Ἀννίκερις ὁ Κυρηνάιος ἐπὶ ἵππείᾳ μέγα ἐφρόνει καὶ ἄρμάτων ἐλά-
σει.¹¹ Καὶ οὖν ποτε καὶ ἐβουλήθη Πλάτῳ ἐπιδείξασθαι τὴν τέχνην.
Ζεῦξις οὖν τὸ ἄρμα περιήλασεν ἐν Ἀκαδημαίᾳ δρόμους παμπόλλους,
οὕτως ἀκριβῶς φυλάττων τοῦ δρόμου τὴν στοιχὸν¹², ὥς μὴ παρα-
θαίνειν τὰς ἄρματοτροχιάς, ἀλλ, αἰεὶ κατ' αὐτῶν ἵεναι.¹³ Οἱ μὲν
οὖν ἄλλοι πάντες, ὥσπερ εἰκός, ἐξεπλάγησαν, ὁ δὲ Πλάτων τὴν
ὑπερβάλλουσιν αὐτοῦ σπουδὴν διέβαλεν εἰπὼν· Ἀδύνατόν ἐστι
τὸν εἰς μικρὰ οὕτω καὶ οὐδενὸς ἄξιον τοσαύτην φροντίδα κατατι-
θέμενον¹⁴ ὑπὲρ μεγάλων τινῶν σπουδάσαι· πᾶσαν γάρ αὐτῷ τὴν
διάνοιαν εἰς ἐκεῖνα ἀποτεθεῖσαν ἀνάγκη ἐλιγωρεῖν τῶν ὅτιως θαν-
μάζεσθαι δικαίον (Αἰ.λιαρ. Π. Ἰστ. Β'. 27).

ληθῶμέν τι καὶ ἀπὸ αὐτόν. 1) Διότι αὐτῶς, χωρὶς ἀλαζυνείας, πρῶτονιστέ
εἶτο μὲ αὐτοῦς.

2) Λαβὼν ἐκ τίκος, παραγγελλοῖς ἢ συμφωνήσας· νά ξεγραφῆσθαι. 3) Κυλινδρῶ-
μενον, κυλιόμενον. 4) Ἀνίστρεψεν, ἐστύριεν ἄνω κάτω μέρος τοῦ πίνακος.

5) Ζωγραφίης. 6) Αἵτινες σπουδαίως εἶχον ἐκπονηθῆ, ἐξεργασθῇ. 7) Ἦσαν
μικροὶ μαθηταὶ τοῦ Ζεῦξιδος. 8) Μηλιδά γῆ ἦτο γῆ τῆς νήσου Μήλου, χρη-
σίμων χωρὶς εἰς τὴν ζωγραφικὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. 9) Τὰ ἐνδύματά του.
10) Ἡ θεραπεία ἀντὶ τοῦ οἱ θεράποντες. 11) Β. φυλάκη (φύλακες), πρὸςθεῖς
(πρὸςθεῖς), κτλ.

12) Διὰ τὴν ἵππειάν καὶ τὴν ἄρματοτροχίαν. 13) Τοῦτο ἐστὶ τὴν φορτὴν, τὴν
σειράν. 14) Ἀκρῶς ἐπ' αὐτῶν τῶν ἄρματοτροχίων ἦτοι τῶν ἰχνῶν, τῶν τε-
ρῶν τοῦ ἄρματος. 15) Ὅσοις καταβλήται, εἰς μέγιστον σπουδαίως νά ἀσχοληθῇ.

Θεμιστοκλῆς, ἔτι παῖς ὢν ὁμολογεῖται φορᾶς¹ μεστός εἶναι, καὶ κατὰ τῇ μὲν φύσει συνετός, τῇ δὲ προαιρέσει μεγαλοπράγμων καὶ πολιτικός. Ἐν γὰρ ταῖς ἀνάσεσι καὶ σχολαῖς ἀπὸ τῶν μαθημάτων γινόμενος οὐκ ἐπιζῆεν, οὐδ' ἐρραθόμενι, καθάπερ οἱ λοιποὶ παῖδες, ἀλλ' εὐοίσκετο λόγους τινὰς μελετῶν καὶ συνταττόμενος πρὸς ἑαυτὸν². Ἦσαν δὲ οἱ λόγοι κατηγορία τινὸς ἢ συνηγορία τῶν παιδῶν. Ὄθεν εἰώθει λέγειν ὁ διδασκαλός· Οὐδὲν ἔσσι, παῖ, τὸ μικρόν, ἀλλὰ μέγας πάντως³ ἀγαθὸν ἢ κακόν (Πλουτ. Θεμιστ. 2).

Πρεσβύτερος ἐν Ὀλυμπίᾳ συντελειούμενῳ τοῦ ἀγῶνος⁴, προθυμούμενης θεάσασθαι καὶ θέδρας ἡτόρει. Πολλοὺς δὲ ἐπιπορευομένους⁵ τόπους ὑπὸρίζετο καὶ ἐσώπτετο, μηδενὸς αὐτὸν παραδεχομένου. Ὡς δὲ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους⁶ ἦκεν, ἀνέστησαν πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ τόπου ἐκχωροῦντες. Τῶν δὲ Πανελλήνων ἐπιτημειωσμένων κρότῳ⁷ τὸ ἦθος καὶ ὑπερπαινούτων, ὁ πρεσβύτερος κινήσας παλιόν τε κέρη παλιόν τε γένειον⁸ καὶ δακρύσας. Οἶμαι τῶν κακῶν, φησιν, ὥς⁹ ἄπαντες, μὲν οἱ Ἕλληνες ἐπίστανται τὰ καλὰ, χρῶνται δὲ αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι (Πλουτ. Θεμιστ. 2).

Ἀρκεσίλαος, νοσοῦντος τοῦ ἱταίρου Ἀπελλοῦ τοῦ Χίου, τὴν πενίαν καταμαθὼν ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἔχων εἴκοσι δραχμὰς, καὶ καθίσας πλησίον, «ἐνταῦθα μὲν, εἶπεν, οὐδὲν¹⁰ ἢ τὰ Ἐμπεδοκλέους στοιχεῖα· ἀλλ' οὐδὲ κατάκεισαι σὺ δεξιῶς¹¹». Ἄμψ δὲ διακινῶν τὸ προσκεφάλχιον αὐτοῦ, λαθὼν ὑπέβηκε τὸ κεράτιον¹². Ὡς οὖν ἡ διακονοῦσα πρεσβυτίς εὗρε¹³, καὶ θυμῶντα τῷ Ἀπελλῇ προσήγγειλε γελάσας ἐκεῖνος· Ἀρκεσίλαος, εἶπε, τουτὶ τὸ κλέμμα¹⁴ (Πλουτάρχ. Περὶ τοῦ διακρίνειν γῆλον καὶ κόλακα).

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ, λέγειν πατὴρ κωλυόμενος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ, βραχὺ ἔφη βούλεσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. Τῶν δὲ σιωπῶντων Νεκάνης, εἶπε, θέρου; ὥρᾳ ἐμισθώτατο ἐξ ἄττος¹⁵ ὄνον Μεγάρου. Μεσούσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σποδρῶς φλέγοντος τοῦ

1) Ὅτι μεστός, πλήρης ἡμέτης ἀκαθάρτου. 2) Κατ' ἑαυτὸν. 3) Ἐξ ἄπαντος.

4) Ὅτε συνελευμένο, θεωρῶντες ἢ ἐρίοντες οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. 5) Εἰς πολλοὺς τόπους πορεύομενος. 6) Εἰς 2 μέρη (= 2 πρὸς) ἦσαν ἐκλήνκτοι οἱ Λακεδαιμόνιοι. 7) Ἐπεὶ δὲ πάντες οἱ ἐκεῖ παρευρισκόμενοι Ἕλληνες (κρότῳ τῶν χειρῶν) διὰ χειρωνακτικῶν ἀπειδείων τὸ ἦθος τῶν Λακ. 8) Τὴν παλὴν καὶ παλιὴν καὶ τὴν παλιὴν πώγωνα· εἶπε δὲ εὐλαμῆσαι ἐκ τῆς ὁμῆρου Ἰλ. X. 74. 9) Ὅτι, διότι, κτλ.

10) Οὐδὲν ἄλλο. 11) Οὐδὲ κοιμᾶται καλῶς, οὐδὲ αὖτ' ἐχρεῖται σπέρσειν τὰ στρώματα ἐν τῇ κλίσῃ καλῶς. 12) Ὑπέβηκε λακτύπος τὰ δάκρυα χεῖματα. 13) Τὸ κεράτιον τὸ υποβλήμενον τῷ προσκεφάλειῳ. 14) Τὸ παν ὄντιν ἢ πρὸς κτλ. 15) Ἄσπερον κατ' ἐξέχην εὐρίοντο αἱ Ἀθήναι.

τέρος αὐτῶν ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν σκιάν· εἶργον δὲ ἀλλήλους, ὁ μὲν μεμισθωκέναι¹ τὸν ὄνον, οὐ τὴν σκιάν λέγων, ὁ δὲ μεμισθωμένος² τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν, καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆε. Τῶν δὲ Ἀθηναίων ἐπισχόντων καὶ δεσμεύων πέρας ἐπιθῆναι τῷ λόγῳ· Εἰθ' ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιάς, ἔφη, βούλεσθε ἀκούειν, λέγοντος³ δὲ ὑπὲρ σπουδαίων πραγμάτων οὐ βούλεσθε; (*Πολυτ. Βίαι Δέκα Ῥητ. Η'*.).

Κῦρος Πέρσας ἀποστῆναι Μῆδων ἐπεισεν ὧδε. Δείξας χωρίον αὐτοῖς ἀργόν⁴ καὶ ἀλανθῶδες ἐκέλευσε ἡμερῶσαι. Οἱ δὲ οὖν πολλῶ πόνῳ ἡμέρωσαν. Τῆς δὲ ὑστεραίας ἐκέλευσε λουταμένους ἔκειν. Ἐπεὶ δὲ ἔκον, προσέθηκεν αὐτοῖς εὐωχίαν ἄφθονον· καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν ἔρετο ποτέρα κρείττων ἡμέρα. Οἱ δὲ ὠμολόγησαν τῆς χθὲς τὴν σήμερον τόσῳ κρείττονα⁵ ὥσῳ κακοδαιμονίας εἰδαιμονίαν. Οὐκοῦν ὁ Κῦρος ἔφη, τὰ τῆς εὐδαιμονίας ἀγαθὰ ἔξετε, ἣν τῆς Μῆδων δουλείας ἀποστῆτε⁶. Οἱ οὖν Πέρσαι μὴ μελλήσαντας⁷ ἀφίστανται, καὶ βασιλέα Κῦρον στησάμενοι⁸, αὐτοῦ τε Μῆδους κατέλυσαν⁹ καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας ἤρξαν (*Πολυτ. Στρατηγ. Ζ'*. 6).

Ἀλέξανδρος τὴν ἄνυδρον¹⁰ ὁδεύων, αὐτός τε ὑπὸ δίψους ἐπόνει καὶ οἱ Μακεδόνες. Οἱ δὲ κατὰ σκοτοὶ τῆς χώρας ἐν κοίλῃ πέτρᾳ σιμικρὸν ὑδάτιον¹¹ εὐρόντες, τοῦτο βελόντες ἐπὶ κράνος· Ἀλεξάνδρῳ κομίζουσιν. Ὁ δὲ τῇ στρατιᾷ δείξας, ὡς εὐθυμεῖν¹² χρή, φανέντος ὕδατος, αὐτοὶ μὴ πῶν ἐξέχει τὸ κράνος πάντων ὁρώντων. Οἱ οὖν Μακεδόνες ἀλαλάζοντες ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ δίψος εὐρώστως ἀνέχοντες διὰ τὴν τοῦ βασιλέως ἐγκράτειάν (*Πολυτ. Στρατηγ. Δ'*. 3).

Ἀγησίλαος ὁ Ἀκεδαιμόνιος γέρων ἦδ' ὢν ἀνυπόδητος¹³· πολλάκις καὶ ἀχίτων προΐει¹⁴, τὸν τρίβωνα περιβαλλόμενος αὐτόν καὶ ταῦτα ἐωθινός¹⁵ ἐν ὥρᾳ χειμερίῳ. Ἰπιάσατο δέ τις αὐτὸν ὡς νεκρικώτερον τῆς ἡλικίας ἐπιχειροῦντα. Ὁ δὲ. Ἀλλ' οἷ γε νέος, φησί, τῶν πολιτῶν, ὡς περ οὖν πῶλοι, πρὸς τὸν τέλειον ἀποβλέπουσιν ἐμέ (*Διόδοτ. ΙΙ'*. 15).

1) Ὅτι ἔχει μισθώσαι, ἔχει ὥσπερ εἰς ἐνοικίαν τὸν ὄνον τοῦ. 2) Ἐκεῖνος δὲ ὅστις εἶχεν εἰς μισθὸν λαβεῖν, εἶχεν ἐνοικίασαι τὸν ὄνον· ἔλεγον οὖν εἶχεν ἐπ' αὐτὸ κτλ. 3) Ἐν. ἡμῶν, ὅταν δ' ἐγὼ λέγω περὶ κτλ.

4) Τοπὸν ἀκαλλύρητον. 5) Εἶνε, ἥτοι ὅτι εἶνε τόσον κρείττων.

6) Ἀπαλλαγῆτε. 7) Βραδύναντες, χρονοτριβήσαντες· ἐπανιστάνησαν. 8) Ἐκπαινοῖς στήσαντες, καταστήσαντες· ἑαυτῶν βασιλεῖς. 9) Τῆς ἀρχῆς, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μῆδων κατέλυσαν.

10) Ἐπὶ τὴν Γεδεωσίαν καμμέναν εἰς τὸ νότον τοῦ σημερινοῦ Βελουτχιστάν. 11) Ἡ αἰμασία τοῦ ὑπερορεντικοῦ γίνεται ἐμφανέστερα διὰ τοῦ σιμικρὸν. Οὕτως παρ' Ἀριστερῶν λέγεται· σιμικρὸν ἀργυρίδιον, σκαλαθυμῆτια μικρά, κτλ. ἀπαράλεκτα καὶ ἡ κοινὴ ὁμῶν γλῶσσα τὸ ἐκφράζει· ὁ λίγος ἐράκι. 12) Ἀλλ. τὴν στρατιάν, διότι ἔρριπεν ὕδωρ.

13) Ἀνυπόδητος· ἀπυπόδητος, ἀλλοιῶς· Μορ. σ. 29. 14) Τῷ εἰκόσι ἐξήρχειτο, 15) Ἐυθιστίην ἐν ἔρῳ, ἐν προΐᾳ, τὴν προΐαν ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Φωκίων ὁ τοῦ Φώκου πολλάκις στρατηγήσας¹, κατεγνώσθη θανάτῳ². καὶ ἐν τῷ δεσμοτέρειῳ καὶ ἐμελλε πίεσθαι³ τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ὤρεξεν⁴ ὁ δῆμιος τὴν κύλικα, εἰ προσκhnόντες ἤροντο, εἰ τι λέγει πρὸς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ Ἐπισκῆπτω⁵ αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίῳις μνησικακεῖν ὑπὲρ τῆς πρὸ αὐτῶν φιλοτιμίας⁶, ἥ; νῦν πίνω⁷ (*Αἰλία. II. Ἰστ. IB. 49*).

Ἐπιμενίδης, Κρῆς τὸ γένος ἀπὸ Κνωσοῦ, πεμφθεὶς ποτε παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς ἀγρὸν ἐπὶ πρόβατον⁸, τῆς ὁδοῦ κατὰ μεσημβρίαν ἐκκλίνας, ὑπ' ἄνθρωπῳ τινὶ κατεκοιμήθη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα ἔτη. Διαναστάς δὲ μετὰ ταῦτα ἐζήτει τὸ πρόβατον νομίζων ἐπ' ὀλίγην κοιμηῆσθαι. Ἦς δὲ οὐχ εὔρισκε, παρεγένετο εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ μετεσκευασμένα πάντα καταλαβὼν καὶ παρ' ἐτέρῳ τὴν κτῆσιν⁹, πάλιν ἦκεν εἰς ἄστὺ διαπορούμενος· ἀκάει δὲ εἰς τὴν ἐξυτοῦ εἰσιῶν οἰκίαν περιέτυχε¹⁰ τοῖς πυθανομένοις, τίς εἶπ' ἕως τὸν νεώτερου ἀδελφὸν εὐρόν, τότε ἤδη γέροντα ὄντα, πᾶσαν ἔμαθε παρ' ἐκείνου τὴν ἀλήθειαν. Γνωσθεὶς δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, θεοφιλέστατος ὢν ὑπελήφθη¹¹. Ὄθεν τότε Ἀθηναίῳις λοιμῷ κατεχομένοις ἔχρησεν ἡ Πυθίᾳ καθῆρκε¹² τὴν πόλιν. Οἱ δὲ πέμπουσι ναῦν τε καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου εἰς Κρήτην, καλοῦντες τὸν Ἐπιμενίδην. Καὶ δ;¹³ ἐλθὼν Ὀλυμπιάδι τεσσαρακοστῇ ἔατη¹⁴ ἐκάθρεν αὐτῶν τὴν πόλιν, καὶ ἔπαυσε τὸν λοιμόν (*Λιγ. Λαερ. Δ'. 10*).

Γρύλλος ὁ Ξενοφῶντος υἱὸς ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντίνειαν τεταγμένος κατὰ τοὺς ἵππους ἰσχυρῶς¹⁵ ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμεινώνδης ἔπεσε. Τηνικαῦτα δὴ¹⁶ καὶ τὸν Ξενοφῶντᾶ φασὶ θύειν ἐστερμμένον. Ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ τοῦ θανάτου, ἀποστεφνώσασθαι¹⁷ ἔπειτα μαθόντα ὅτι γενναίως¹⁸, πάλιν ἐ-

1) Εἰς τεσσαράκοιτα πίντα ἐκστρατεῖας ὠδήγησε τοὺς στρατοὺς τῆς πατρίδος⁶ του. 2) Κατεδικάσθη εἰς θάνατον. 3) Μετ. ἀπαικῆς τοῦ πίνω εἶναι πίνωμαι, ὅχι πίνωμαι ἀπὸ πρ. πίεσθαι. Διὸ καὶ ὁ Φρόνυχ. σ. 30 λέγει «πισύμασι πὺν τῷ λέγων οὐκ ἐρίως πίνωμαι γὰρ ἐστὶ τὸ ἀρχαῖον, καὶ πίνωμεναι, ἀντὶ τοῦ π». 4) Ἐδωκὲν ἐκτείναι τὴν χεῖρα. 5) Ἀπλ. παραγγέλλω. Σύνθεσις τοῖς παλαιῶις τὸ ἐπισκῆπτω, καθῆρκε καὶ τὸ ἐπιστάλλω, ἐπὶ τῇς τελευταίας τοῦ ἀποθνῄσκοντος παραγγελίας. 6) Ἐνικα τῆς φιλοτιμίας. Τὸ δὲ φιλοτιμία; κεῖται εἰρωνικῶς. 7) Ἐλ-
ξίως χάριν ἀντὶ ἧν πίνω.

8) Διὸ πρόβατον, ἦτοι δ' ἂν νὰ φέρῃ πρόβατον. 9) Κατὰ Θωμ. μάγ. σ. 308. «μετεσκευάζω, τὸ μεταποιῶ»· ἐντοῦθα δὲ μεταβάλλω, ἀλλοιῶ, καὶ εὐρόν πάντα μεταβιβασμένα καὶ τὸν ἀγρὸν εἰς τὰς χεῖρας ἄλλου (δικαιότητος μεταβάνα). 10) ἱππῆντες ἦτοι εὐρα τοὺς ἑτοιμῶντας κτλ. 11) Γνωρισθεὶς δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησι ὅτι ἦτο θεοφιλέστατος ἡρώδη ὑποκρίσεως, ἐδέξατο. 12) Δορ. κ. τοῦ καθάρω ἢ Δωρ. Ῥτμ. Σακελ. ἐν λ. αἴρω. 13) Καὶ οὕτως. 14) Ἦτοι τῷ 306 π. Χ.

15) Δυνατῶς, γερῶς, γενναίως. 16) Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τότε λοιπὸν λίγου-
σιν ὅτι καὶ ὁ Ξενοφῶν ἐθυσίεζε κτλ. 17) Μία ἀπόφρασις ἢ ἐπίταξιν ἐκ τῆς
ἐκείνου κεφαλῆς τὴν ἀσπίδα. Τὸ δ' ἐκείνῳ, τοῦτον εἶναι ἐπὶ τοῖς θάνατι τὸν στί-
φον. 18) Ἀπλ. ἀπὸ θανάτου.

πιθέσθαι τὸν στέφανον. Ἐνιοὶ δὲ οὐδὲ διακρῦσαι φάσιν αὐτὸν. Ἀλλὰ γὰρ εἰπεῖν¹, ἀφ᾽ εἰν θνητὸν γεγεννηκώς (Λογ. Αὐτορ. Β. 54).

Αἰσχύλος ὁ τραγωδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας² ἐπὶ τινὶ δράματι. Ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθαις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος³, τὸ ἱμάτιον ἐδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός⁴. Ἔτυχε δὲ ἁριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας ἀποθεδληκώς⁵ τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν Ἀριστεύων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρός τὸ πάθος⁶ ὑπεμνήθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφῆκαν⁷ τὸν Αἰσχύλον (Αἰσίου. Π. Ἰστ. 5. 19).

Ἄνθρωπος εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίκετο Κεῖτος, γέρον ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζών, ἠδ᾽ αἶτο⁸ δ' ἐπὶ τῇ γῆρᾳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τοίχα πολίων⁹ οὖσαν ἐπειρᾶτο βαρῆ ἀφνίξειν¹⁰ παρελθών¹¹ οὖν εἶπεν ἐκείνῳ, ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν ὁ Ἀρχιδάμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς. Τί δ' αἶ, ἔφη, οὗτος ὑγιές¹² εἶπαι, ὅς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;¹³ (Στοβ. Ἀντολ. 12. 20).

Ἱρικράτους ἐπὶ τοὺς πολεμίους ποτὲ τὴν φάλαγγα προάγοντος¹⁴, τῶν στρατιωτῶν τινες ὄνηροι καὶ ὠχρεῶντες εἶποντο¹⁵. Ταύτους ἰδὼν Ἱρικράτης κατὰ βραχὺ¹⁶ προελθὼν ἐκήρυξε. Τῆς στρατείας ἄρνω γενομένης εἴ τις ἀπολείπει τι, ἀναστροφῇ, καὶ παρασκευασάμενος καλῶς ἐπανηκέτω¹⁷. Οἱ μὲν οὖν δειλοὶ ἡσθάνετες¹⁸ αὐτίκ' ἀνέστροφον¹⁹. ὁ δὲ Ἱρικράτης οὐκ ἀναμείνας²⁰ Νῦν, ἔφη, ἄνδρες, τῶν ἄνδραπόδων ἀπὸ πλάγμων²¹, ἡμεῖς τοῖς πολεμίοις συνάπτωμεν, ἵνα καὶ μόναι τοὺς καρπούς τῆς ἀνδραγαθίας λάβωμεν. Ταῦτ' ἀκούσαντες πολλῶ

1) Ἀντὶ ἀλλ' εἰπεῖν ἢ δ᾽ εἰν γὰρ = ἀλλ' εἶπε· δότι ἐγνώριζον ὅτι εἴχα γενέσθαι αὐτὸν θνητὸν.

2) Γεν. τοῦ αἵτιόν δι' ὁσίθειαν εἴ τι δράμα τιν. Καταγέρσει τις αὐτὸν ὅτι ἐν τῷ δράματι τοῦ ἐκείνου ἀπεκάλυπτε τὰ Ελευσίνια μυστήρια. 3) Ἀποκαλύψας· ἐσοκρίσας, ἀπαρτίσας ὥς ἐν ὅλῳ τοῦ ἐκείνου ἱμάτιον. Ἰδε καὶ Δημοσθ. σ. 133. 26. 4) Ὅτι ἦτο (ὅτλη, ὁ πῆχυς) ἔρημος τῆς χειρός. Κατὰ δὲ Πλούταχον 2. 140 αὐτὸν πῆχυς ὡστὰς δύο ἔχει, τὸ μὲν ὑπεροχρότερον, τὸ δὲ βραχύτερον η. 5) Ἐτυχεν ἀποθεδληκώς· διότι κατὰ τύχην εἴχε χάσει τῆς χειρός. 6) Ὁ δασύχρημα, ὁτλ. τὴν πῆχυν, τὴν κολύμβειαν 7) Ἀπορ. α. τοῦ ἀφῆκεν· ἀνακάλισσεν εἰς τὴν μνήμην των τὰ ἀνδραγαθήματα του καὶ ἐκτύπησεν αὐτὸν.

8) Παρατ. τοῦ αἰδέσθαι. ἐνετρέπετο διὰ τὴν γῆρας. 9) Ἐπεὶ δὲ τὰ μαλλίαι του ἦσαν φαρ, προσεπάθει διὰ βαρῆς καὶ καθιστὰ τὴν λευκότητά των ἀφνῆ 10) Ἀναστὰς εἰς τὸ βῆμα. 11) Σωτὴρ. 12) Ἀλλὰ καὶ ἐπᾶν εἰς τὴν κεφαλὴν του αὐτὸ ἔχων τὸ περιφέρει, ἥτοι ὑόγυρα περὶ τὸ φέρει, τὸ τοιγυρίζει.

13) Ὅτε ὡδῆται τὴν φάλαγγα κατὰ τῶν πολεμίων. 14) Διὰ τί τὸ εἶπαντο γρήγορα· αἶτι· ἵνα Ἀνωμ. 2 αὐτὸ. ἐν λ. ἔπω (ἵνα σφολομαί). 15) Ολίγον προχωρήσας ἐκτύπησεν· ἐπεὶ δὲ ἡ ἐκαστοῦ ἐγένετο ἔκφυγος κτλ. 16) Ἀς ἐπᾶν ὡδῆ· εἰς δὲ πρὸς τὴν φάλαγγα ἐπᾶν ὡδῆ = ἐπᾶν ὡδῆται. 17) Μετ. παρ. ἀπορ. τοῦ ἡδῶμεν αἶ. 18) Ὁ στρατὸς, ἐπὶ τὸν ὡδῆται. 19) Διὰ τὴν δειλίαν. 20) Ἀπὸ πλάγμων ἐκτύπησεν.

μᾶλλον οἱ στρατιῶται ἐθάρρησαν· καὶ συμβαλόντες¹ ἄνευ τῶν δευ-
λῶν ἐνίκησαν (Πολυαίν. Στρατηγ. Β'. 9).

Λυκούργος ὀνομασθέντος βουλευόμενος ἐκ τῆς προϋπαρχούσης διαίτης
τοῦ πολίτου εἰς σωφρονεστέραν βίου τάξιν μεταγεῖν, καὶ καλοκα-
γαθικοὺς² ἀπεργάζεσθαι (ἀφροδίσιατοι γὰρ ἦσαν), δύο σκύλακας ἀνέ-
θρεψε τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γενομένους· καὶ τὸν μὲν εἴησε³
περὶ λιχνείας⁴, οἱκοὶ ἐάσας, τὸν δ' ἐπαγόμενος ἤσκησε περὶ κυνηγέ-
σια. Ἐπειτ' ἀγαγὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐθήκε λεκάνας τινάς, ὥσπερ
δὲ καὶ λαγῶν. Ἐπὶ τὰ συνήθη δ' ἑκατέρου ἐρμήσαντος, καὶ θατέρου
τὸν λαγῶν χειρωσαμένου⁵, εἶπεν· Ὁράτε, ὦ πολῖται, ὅτι ταύτου
γένους ὑπάρχοντες, ἐν τῇ τοῦ βίου ἀγωγῇ⁶ παρὰ πλὴν ἀλλήλων διά-
φοροι ἀπέθισαν καὶ ποικτικωτέρῃ⁷ τῆς φύσεως ἢ ἄσκησις πρὸς τὰ
καλὰ τυγχάνει οὕσα (Πλουτ. Διακ. Ἀποφθεγ').

Σωκράτης καὶ δημοτικὸς καὶ φιλόανθρωπος ἦν· πολλοὺς γὰρ ἐπι-
θυμητὰς⁸ καὶ ἀστούς καὶ ξένους λαβὼν⁹ οὐδένα πώποτε μισθὸν τῆς
συνουσίης ἐπράξατο¹⁰· ἀλλὰ πᾶσιν ἀφρόνως ἐπύρκει τῶν ἐαυτοῦ¹¹
ὧν τινες μικρὰ μέρη παρ' ἐκείνου προῖκα¹² λαβόντες πολλοῦ¹³ τοῖς
ἄλλοις· ἐπώλουν, καὶ οὐκ ἦσαν ὥσπερ ἐκεῖνος δημοτικοὶ τοῖς γὰρ
μὴ ἔχουσι χρήματα διδόναι οὐκ ἤθελον διαλέγεσθαι. Ἀλλὰ Σωκρά-
της γε καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους κόσμον τῇ πόλει¹⁴ παρείχε
πολλῷ μᾶλλον ἢ Λίχας τῇ Λακεδαιμονίῳν, ὃς ὀνομαστός ἐπὶ τούτῳ
γέγονε. Λίχας μὲν γὰρ ταῖς γυμνοπαιδίαις¹⁵ τοὺς ἐπιδημοῦντας¹⁶ ἐν
Λακεδαιμονίῳ ξένους ἐδείπνιζε· Σωκράτης δὲ διὰ παντός τοῦ βίου τὰ
ἐαυτοῦ δαπανῶν τὰ μέγιστα πάντας τοὺς βουλευμένους ὠφέλει,
βελτίους γὰρ ποιῶν τοὺς συγγιγνομένους ἀπέπεμπεν (Ξεν. Ἀπομ.
Α'. 2 (6)).

χωρικοῦν, ἀρ' οὐ τὰ ἀνδραπείδα ἐνεχώρησαν. 1) Συμπλεκόντες, συνάξαντες μόχνη.
2) Τότε καλοκαγαθικός καὶ καλοκαγαθός ἐστὶν ἴδια τῶν μετα-
γενεσιτέρων· οἱ δ' ἀρχαῖοι ἐλεγον καλὸς καὶ καλός. 3) Ἀφρ. α. τοῦ ἐθίξω.
4) Διὰ τὴν αὐτὴν ἀναμ. ἴσως. Σκελ. ἐν λ. ἐθίξω. 4) Περὶ τῶν λιχνείας, ἵς
ταῖς λιχνούσαις. 5) Συλλαβέντος. 6) Διὰ τὴν τοῦ βίου ἀγωγὴν, ἐνίκῃ τῆς δια-
φορῆς αὐτῶν ἀνατροπῆς. 7) Καὶ ὅτι συνετελεστικωτέρα. 8) Μαθητὰς, οἵτινες ἐπιθυμοῦν τὴν διδασκαλίαν τοῦ. 9) Ἐν ᾗ ἔσχηεν, ἀπύ-
λαυσε. 10) Οὐδὲποτε εἰσέπραξεν ἢ ἐλάβεν οὐδένα μισθὸν ἢ τι διδασκῶν τῆς συ-
νομιλίας (διδασκαλίας) τοῦ. 11) Ἐπύρκει ἐκ τῶν ἰδικῶν τοῦ, ἐκ τῆς ἐαυτοῦ σο-
φίας εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ. 12) Δωρεάν· εἶναι ὁ Ἀριστοτέλης πρῶτος ἐκ τῶν Σω-
κρατικῶν ἐπὶ μισθῷ ἐθιξάμενος. 13) Ἀντὶ πολλῶν χρημάτων. 14) Παρείχε σπολισμὸν εἰς τὴν πόλιν, παρὰ ὃ Λίχας εἰς τὴν πόλιν τῶν Λακεδαιμο-
νίων. 15) Διὰ τοῦτο δηλ. τὸ ἐξῆς. 16) Αἱ γυμνοπαιδίαί τιν' ἐστὶν παντα-
χόρως τῶν Σπαρτιατῶν, τελευμένη ἐν αὐτοῖς τὸν μῆνα ἑκατομβάδων πρὸς ἑκά-
στην ἡμέραν. Κατὰ ταύτην οἱ ξένοι ἔρχεσθαι καὶ ἐπαιθεῖν γυμναῖ. 17) Τούς ἐ-
αυτοῦ, τούς ἐρχομένους κατὰ τὴν ἐσθρὴν τῶν γυμνοπαιδίων εἰς τὴν Σπάρτην.

ΟΥΡΑΝΟΣ καὶ Γῆ (α).

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντός ἐδυνάστευε κόσμου· γῆρας¹ οὐκ ἔτεκνωσε² πρώτοις τοὺς ἐκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἳ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθεστήκεισαν, χεῖρας μὲν ἀνα ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ πεντήκοντα ἔχοντες. Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοὶ Γῆ Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην, Βράντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ μετώπῳ. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας εἰς Τάρταρον ἔριψε (τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα³, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ)· τεκνοὶ δὲ αὐτοῖς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας, προσαγορευθέντας Ωκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Ἰαπετόν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον, θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ρέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Θοίβην, Διώνην, Θείζην.

ΚΡΟΝΟΣ καὶ ΡΕΑ.

Ἀγανακτοῦσα Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι⁴ τῷ πατρί. Οἱ δὲ τῆς ἀρχῆς ἐκβαλλόντες τὸν Οὐρανὸν τοὺς τε καταταρταρωθέντας⁵ ἀνὴγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδοσαν. Ὁ δὲ τούτους μὲν ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρξε⁶, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ρέαν γῆρας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς θεοσπύδου⁷ αὐτῷ λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἐπίαν κατέπιεν, εἰτα Δήλητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτωνα, καὶ Ποσειδῶνα. Ὁργισθεῖσα δ' ἐπὶ τούτοις Ρέα, ὅν ὕπερον ἐγέννησεν ἐν Κρήτῃ Δίᾳ, δίδωσι τρέφεσθαι Κουρῆτι τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νόμφαις, Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἰδῇ. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κουρῆτες ἔνοπλοι ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης τὸ βρέφος φυλάττοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον

(α) Τὸ κεφάλαιον τοῦτο περιελάμβανεν σχεδὸν ἅπαν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου ἐκ δὲ τοῦ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου ἐληφθῆσαν μόνον τὰ περὶ Φαέθοντος, ἐν μέρος τῆς Νυκτός, τὰ περὶ τοῦ Ἀκαληπιοῦ, τοῦ Δαιδαλίου καὶ τῆς Ἀρπαγῆς τῆς Περσεφόνος. Τὴν βιογραφίαν δ' ἀμφοτέρων τούτων τῶν συγγραφέων ἴδ' ἐν τῇ ἐν τῷ λεξικολογίῳ.

1) Μετ. ἀορ. τοῦ γαμέω = λαμβάνω, οὐζύγων. 2) Ἡ λέξις αὕτη εἶνε συνήθης μάλιστα παρὰ τοῖς τραγικοῖς· ἀντὶ δὲ ταύτης οἱ Ἀττικοὶ λογογράφοι μεταχειρίζονται τὸ γεννώ. 3) Τοσοῦτον διάστημα ἀπέχον ἀπὸ τῆς γῆς.

4) Επιθέειν ἑαυτοῦς τῷ πατρί ἢ τοῖς ἐπιπείσειν τῷ πατρί, νὰ ἐπιπίσωσι κατὰ τοῦ πατρὸς των. 5) Τοὺς ῥιφθέντας ἢ κομμισθέντας εἰς τὸν Τάρταρον. 6) Ὁ ἐνεστώς αὐτοῦ εἶνε καθεῖρηναι, εἰρηνυμένῳ καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐγκλείω, εἴρω = ἐκλείω τὴν πρόσθετον ἔτι· ἀποκλείω, δηλ. ἐκλείω εἰς τὴν φυλακὴν. 7) Θεοσπύδω καὶ θεοσπύῳ σημαίνει τὸ αὐτὸ ἔχειν μαντείαν.

ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαρ-
γανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

Ἐπειδὴ Ζεὺς ἐγένετο¹ τέλειος, λαμβάνει Μητιν τὴν Ὠκεανοῦ συ-
νεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
κασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξαμεί τὸν λίθον. ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κα-
τέπει, μετ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.
Μοιχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ 1^η τῷ Διὶ ἔχουσε τὴν νίκην,
τοὺς καταστρατωθέντας ἀνέχῃ συμμάχους· ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν
οὐτῶν τὰ δεσμός² Κάμπην ἀποκτείνων ἔλυσε. Καὶ Κύκλωπες τότε
Διὶ μὲν διδόνσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ
κυνέην³. Ποσειδῶνι δὲ Τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι
Τιτάνων, καὶ καθιέρξαντες αὐτοὺς ἐκ τοῦ Ταρτάρου τοὺς Ἑκατόγ-
χειρας καθιστᾶσι φύλακας. Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται⁴ περὶ τῆς
ἀρχῆς, καὶ λογχίνει⁵ Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Πο-
σειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάττῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾄδου.

ΓΙΓΑΝΤΕΣ.

Ἦν περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα γενεὴ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ,
μεγέθει μὲν σωματιῶν ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους,
οὐ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφαίνοντο, καθεμμένοι⁶ βαθεῖν κόμπην ἐκ
κεφαλῆς καὶ γυνείων, εἶχον δὲ τὰς βάσις παλίδας δρακόντων. Ἐγέ-
νοντο δὲ, ὡς μὲν τινος λέγουσιν ἐν φιλέροις, ὡς δὲ ἄλλοι ἐν Παλ-
λήνῃ Πλούντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτραις καὶ θεῶν ἡμμέναι⁷. Διέφερε
δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονίδος. ὁ δὲ καὶ ἀθανάτος ἦν ἐν
ῥῆπερ ἐγειννήθη γῇ μαχόμενος. Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν ὑπὸ θεῶν μὲν
μηδέν τῶν Γίγαντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμπαχοῦντος δὲ θνητοῦ
τινος τελευτήσκειν. Αἰσθηομένη δὲ 1^η τοῦτο ἐξήτει φάρμακον. ἵνα
μηδὲ ὑπὸ θνητοῦ δυνηθῶσι ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν⁸ φαίνειν
Ποῦ τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἠλίῳ τὸ μὲν φάρμακον οὕτως ἔτεμε⁹ φθα-
σας, Ἡρακλεῖ δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο¹⁰. Κἄκεινος
πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· ὁ δ' ἐπὶ τῆς γῆς μάλλον ἀνεθάλ-
πετο. Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης¹¹ ἔξω τῆς Παλλήνης εἰλκυσεν αὐτόν.

Κἄκεινος μὲν οὖν οὕτως ἐτελεύτα· Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ

Ἐγένετο λέγουσιν οἱ δόκιμοι, οὐχὶ ἐγενήθη, ὅπερ τῶν μεταγενεστέρων
ἴδιον. 2) Ὁ δεσμός. πηλ. οἱ δεσμοὶ καὶ τὰ δεσμά. 3) Ποιτικ. ἀντικυνέην-
κυρίως περικεφαλαια ἐν ἔσχατος κυνέας, ἀλλὰ καὶ περικεφαλαια. 4) Ῥίπτουσι
κλήρους περὶ κτλ. Ἐλθὲν ὁ Ζεὺς εἰς μερίδιον τὴν κτλ.

6) Παρὰ τοῦ καθ' ἑμᾶν ἔχοντες καθεμμένοι (ἔτοι πρὸς τὸ κατὰ ἀρεμμένοι)
βαθεῖν κόμπην. Πῶς δ' ἐνταῦθα γίνεται ἡ ἀδύναμις ἴδε Ἀνωμ. Ρημ. Σακίλ. ἐν λ-
ῆρμι. 7) Μετὰ παρὰ τοῦ ἀπ' τῶν τουριστῶν ἀναμμέναι. 8) Ἐνεστ. ἀπαγο-
ρεύω· δηλ. ἀπαγορεύσας τῇ Ποῦ εἰς τὴν Ἠὲ καὶ οὐ φασίην. Ἐτεμὲν ὁ Ζεὺς
οἱ Ἀπικτοὶ πεζογραφοί, οὐχὶ ἔτεμον. 10) Ἐπικαλεσέν ἑαυτῷ ἢ πρὸς ἑαυτόν,
προσεκάλειτο. 11) Συμβουλευσάντος ἢ παρανεσάντος· ὅθεν ὁ πρὸ ἥκη—παραίνεσι.

μάχην ἐφώρμησε καὶ Ἡρᾶ καὶ Διὸς κεραυνώσαντος αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερόν ἐτόξευσεν ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν, Εὐρυτον δὲ θύρῃ¹ Διόνυσος ἐκτείνει, Κλυτίον δὲ, φασιν, Ἐκάτη, μᾶλλον δὲ Ἥφαιστος βαλὼν μύδροις, Ἀθηνᾶ δ' Ἐγκελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέριψε τὴν νῆσον, Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἤκεν εἰς Κῶ, Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀπορρήξας² ἐπέρριψεν αὐτῷ τὸ λεγόμενον Νίσυρον, Ἑρμῆς δὲ τὴν Ἄδου κυνέην ἔχων κατὰ τὴν μάχην ἱππόλυτον ἀπέκτεινεν, Ἄρτεμις δὲ Γρατίωνα, Μοίραι δὲ Ἄγριον καὶ Θῶνα χαλκοῖς ῥοπάλοις μαχομένους· τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσε.

ΤΥΦΩΝ.

ὣς ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῇ μᾶλλον χολωθείσα ἐκ Ταρτάρου γεννᾷ Τυφῶνα ἐκ Κίλικιάς μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρός καὶ θηρίου. Οὗτος καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε³ Γῇ· ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὄρων⁴, ἡ δὲ κεφαλὴ πολλάκις τῶν ἄστρον ἐψαυε· χεῖρας δὲ εἶχε τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν⁵ ἐκτεινομένην, τὴν δ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δ' ἐξείχον ἑκατὸν κεφαλαὶ δρακόντων. Τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν⁶ σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχιδνῶν, ὧν ὅλκοι⁷ πρὸς αὐτὴν κορυφὴν ἐκτεινόμενοι συριγμὸν πολὺν ἐξείσαν⁸. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτέρωτο⁹, αὐλημαῖ δ' ἐκ κεφαλῆς καὶ γενεῶν τρίχες ἐξηνεμοῦντο¹⁰, πῦρ δ' ἐβλεπε τοῖς ὄμμασι¹¹. Τοιοῦτος ὦν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος ἡμμένας βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτόν τὸν οὐρανὸν μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δ' ἐκ τοῦ σώματος πυρὸς ἐξέθραττε ζάλη¹². Ζεὺς δὲ Τυφῶνα ἐβαλλε κεραυνοῖς, καὶ τελευταῖον φεύγειν ὀρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάττης, Ζεὺς ἐπέρριψεν¹³ Αἴτνην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθές ἐστιν, ἐξ οὗ μέχρι δευρὸ φασιν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα.

1) Καθ' Ἡσυχ. «θέροςος ῥίβδος, κλάδος ἔτι δὲ βακτηρία βακχική». 2) Ἀποσχίσας, ἀποκόψας.

3) Εἶδεν εἰπεῖν ἔτεκε· διότι ἡ μὲν γυνὴ τίκεται κατὰ τοὺς ἀρχαίους, ὁ δὲ ἀνὴρ γεννᾷ· ἀλλὰ καὶ παρὰ Ἀσσυρίων καὶ ἄλλοις ἀπαντῶμεν τὸ γεννᾶν ἀντὶ τοῦ τίκεσθαι. 4) Τὸ ὄρειον καὶ ὄρων, ὡς καὶ τὸ κερδαῖον καὶ κερδῶν ἀπαντᾷ, μόνον δὲ τὸ ἀνθρώπων δὲν συναϊρεῖται. 5) Ἀντὶ τὴν μὲν ἐπὶ τὰς δυσμάς. 6) Κατὰ δὲ τὰ ἀπὸ μηρῶν. 7) Κατὰ Σχολ. Ἀσσυρίων. λέγεται ἐκτός καὶ τὸ σῶμα τοῦ ὄψεως. 8) ἤγουν ἡ κοινὴ συριγμή. 9) Ἀπλ. ἐξέβαλλον. 10) Ἦτοι ἦτο κατὰ πτερος, ὥστε πτερά. 11) Εἰσπνῶντο ἢ ἐκινῶντο ὑπὸ τῶν ἀνέμων. 12) Εἰσπνῶντο δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ (ἐπίτευξαν φωτιάς τὰ ὄμματα τὸν). 13) Τρόπον τινὰ θύλακα πυρὸς. 14) Ἐρριψεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν Αἴτνην.

Ποσειδῶν δύο εἶχε παῖδας. Ἰπτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλλωάδας λεγόμενους. Οὗτοι κατ' ἐνικυτὸν κύζανοντο¹ πλάτος μὲν πηχυαῖον, μήκος δὲ ὀργυαῖον² ἐννέα δ' ἐτῶν γενόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος ἔχοντες πήχεων³ ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυιῶν ἐννέα, πρὸς θεοὺς μάχεσθαι διενουῶντο⁴ καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὀσσαν θέντες τὸ Πήλιον διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἠπειλουν εἰς οὐρανὸν ἀναβῆναι, καὶ τὴν θάλατταν χώσαντες τοῖς ὄρεσιν ποιῆσαι ἔλεγον ἠπειραν, τὴν δὲ γῆν θάλατταν. Ἀνείλε⁵ δὲ τοὺς Ἀλωάδας ἐν Νάξῳ Ἀρτεμις δι' ἀπάτης⁶ ἀλλάξασα γὰρ τὴν ἰδέαν⁷ εἰς ἔλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν, οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆται⁸ τὸ θηρίον ἐφ' ἑαυτοὺς ἡκόντισαν.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

Οἶνεὺς βασιλεὺς Κλυδῶνος παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου⁹ πρῶτος ἔλαβε. Γῆμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεοτίου γενεᾷ Μελέαγρον. Τοῦτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ παργενομένης τὰς Μοῖρας φασὶν εἶπαι, τότε τελευτήσῃν Μελέαγρον, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλός¹⁰ κατακαῇ. Τοῦτο δὲ ἀκούσασα τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γενόμενος τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτῆσιον καρπῶν¹¹ ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἶνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων μόνης Ἀρτέμιδος ἐξέλαβετο¹². Ἀγχανκτήσασα δὲ ἡ θεὸς κάπρον ἀφῆκεν ἐξοχὸν μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον ἐποίει καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε καὶ τὸ κτείναντι¹³ τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσαιν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο. Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἶνεὺς ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐξένισε¹⁴ τῇ δεκάτῃ δὲ ἀπαξιούντων τινῶν μετὰ γυναικὸς, ἐπὶ τὴν θύραν ἐξιέναι. Μελέαγρος συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θύραν μετὰ Ἀταλάντης ἐξιέναι Περιτάντων¹⁵ δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε, δεῦτερος δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαγρος δὲ εἰς τὸν κε-

1) Οἱ μεταγενέστεροι ἀντὶ τοῦ αὐξάνουμαι μεταχειρίζοντα καὶ τὸ αὐξάνω. 2) Κατὰ Μοῖραν «πηχῶν Ἕλληνες», κατὰ δὲ Φρόνυχ, σ. 243 «πηχῶν, πήχεις (ἢ πήχυς) δεινῶς ἐκάτερον ἀνάγκη, διὸν πήχεων καὶ πήχεις». Ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ὅμως καὶ μετὰ ταῦτα ἀπαντᾷ καὶ γιν. πηχῶν. 3) Ἀπορ. 6. τῶ ἀνακρίων. διὰ τί δὲν γράφεται μὲν εἰ ἴδε ἄνωμ. ἦνμ. Σακελ. ἐν λ. αἰρέω. 4) Ἦν. Ἰ. 8ος, τὴν μορφήν. 5) Νῆ ἐπιτύχουσι σακπύσαντες τὸ θηρίον. 6) Ὅτι καὶ μείρη νῦν λέγμεν ἀγέρας αὐτὸ γιὰ τὰ μπέλι ἢ τὰ μπελῶ. 7) Κοιν. δαυλά. εἶνε δὲ ἡ λέξις εὐχρηστικὴ παρὰ τε τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῖς μεταγενέστεροις πεζογράφοις. 8) Ἐναιούσιον καρπῶν. εἰ δὲ ἀνέμοι ἐκασίαι (οἱ), οὐχὶ ἐκ τῶν οἱ λέγονται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. 9) Μισ. ἀπορ. 6. τοῦ ἐπιλανθάνουμαι. ἡλυσμένησα. 10) Ἀπορ. τῶ ὅς ἂν κτείνῃ. 11) Περιτοκῶσαντων. 12) Κενῶν γ. ὄνος λεῖξ. ποικιλική. εἶνε δὲ τὸ μετὰ τὴν πλειῶν καὶ λαγῶν καὶ ἐν μέρος τοῦ σώματος, κεν. τὰ λαγῶν.

13) Κενῶν γ. ὄνος λεῖξ. ποικιλική. εἶνε δὲ τὸ μετὰ τὴν πλειῶν καὶ λαγῶν καὶ ἐν μέρος τοῦ σώματος, κεν. τὰ λαγῶν.

νεῶνα¹· πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήψεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλαντο κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. Οργισθεὶς δὲ Μελέαγρον τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθιὰ δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δακλὲν ἤψε, καὶ ὁ Μελέαγρος αἵφνης ἀπέθανε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Προμηθεύς, Ἰαπετοῦ υἱός, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάττει ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ πῦρ λαθρὰ Διὶς ἐν κέρθηκι¹ κρύψας. Ὡς δὲ ᾔσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ τῷ Καυκάσῳ ὅρει προσηλωταί². ταῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο. Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν αἰσῆς ἐπιπετόμενος αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς τῶν ἡπάτων ἐνέμετο³, αὐξανομένων διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔταινε ταύτην, μέχρι Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσε.

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ.

Προμηθεὺς παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ Φθίαν τόπων γαμῇ Πύρραν, τὴν Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδῶρ, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρῶτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χάλκοον γένος ᾔθελε, ὑποβιβάσκει⁴ Προμηθεὺς, Δευκαλίῳ τεκταίνμενος⁵ λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέρμενος εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολλὴν ὕετίν⁶ ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσε, ὥστε διακρηκοῦναι πάντας ἀνθρώπους ὀλίγων χωαίς⁷, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλεῖστον ὑψηλὰ ὄρη⁸.

Δευκαλίων ὃ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θιλάττης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἵσας τῷ Περνεῶι προσίσχαι⁹, κἀκεῖ, τῷ ὀμβρῶν πύλιν λαβόντων, ἐκβας ἔθηκε Διὶ Φυζίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἔρμην πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ, τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἶρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὗς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων ἄνδρες ἐγένοντο,

1) Ο νεῶν, ἀνὰ ἄνδρα παρὰ τοῖς νῦν Κυπρίοις λέγεται· εἰς δὲ φυτόν, ἔχον κενὸν κενόσταντα καὶ ἐπιτεκνέον πρὸς τέρματι πυρὸς. 2) Πρὸς τῷ ὄρει καυκάσῳ. 3) Τοῦ κατεστῶτος τοῦς λοβοῖς κατ'. 4) Μετ. μ. ἀπ. β. τοῦ υποβιβάσκει· κατὰ συμβουλήν τοῦ Προμηθεύς. 5) Μετ. ἀπ. α. τὸ τεκταίνω· ἐκτείνω, κατασκευάζω· ὡς τεκτὼν λάρνακα· εἶναι δὲ ἡ λιγὴ πικτυὴ καὶ τῶν μειγνυμένων περὶ γράφων ἰδίᾳ. 6) ὁ ὀμβρὸς γίνεσθαι μὲν κατ' ἐκτείνωσιν νεφῶς εὐ μάλα πισταχόμενον· διαφορὰς δὲ ἵσχει τοσούτῃς ὅσας καὶ ἡ τοῦ νεφῆος θλίψις· ἥτις μὲν γὰρ εὖτα μαλακὸς ψυχρὰς διασπέρει, ὅρα δὲ, ἄδραστέρως καὶ τοῦτ' ἐκκαλοῦναι ὑετίν, ὀμβροῦ μείζονα καὶ συνεχὴν αὐστηρῶς ἐπὶ γῆν φερόμενα. 7) Ἀριστοτ. π. Κασμ. κ. 4. 6. 8) Ἐκτὸς ὀλίγων. 9) Οὗτος εἶναι ὁ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀναφερόμενος ἐπὶ Δευκαλίῳ κατακλυσμός.

9) Οὕτως αἰτεῖται προσορμίζεται, κοιν. πλάνη.

οὗς δὲ Πύρρα γυναῖκες· ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

ΦΑΕΘΩΝ.

Φαέθων ὁ ἥλιου υἱός, παῖς τὴν ἡλικίαν ὢν, ἔπεισε τὸν πατέρα μίαν ἡμέραν παρχωρῆσαι τοῦ τέθριππου. Συγχωρηθέντος¹ δὲ αὐτῷ τούτου, ὁ μὲν Φαέθων ἐλκύνων τὸ τέθριππον οὐκ ἡδύνατο κρατεῖν τῶν ἡνίων², οἱ ἵπποι καταφρονήσαντες τοῦ παιδὸς ἐξήνέχθησαν τοῦ συνήθους δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανώμενοι ἐξεπύρωσαν τοῦτον, καὶ ἐπαύσαν τὴν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον, μετὰ δὲ ταῦτα πολλὴν τῆς οἰκουμένης κατέκαυσαν γῶρην.

Διὸ καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας ἐπὶ τοῖς γεγεννημένοις ἐκεραύνωσε μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκατέστησε δὲ τὸν Ἥλιον ἐπὶ τὴν σηνήθη πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πετόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν Πάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἰοιδανοῦ προσχωρευομένου, ἐθρήνησαν μὲν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ τὴν τελευτήν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετεσχηματίσθησαν τὴν φύσιν γενόμεναι αἴγαιροι. Αὗται δὲ κατ' ἐνικυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀριχθί³ καὶ τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν φασὶ τὸ καλούμενον ἥλεκτρον.

ΝΙΟΒΗ.

Ταντάλου ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν υἱόν, ἐπὶ καὶ θυγατέρας τὰς ἵσας, εὐπρεπεῖα διαφερούσας⁴. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν τέκνων μέγα φρουκτομένη πλεονάκει ἐκχυχάτο καὶ τῆς Αἴτῃ· ἐκυτὴν εὐτεκνοτέρην ἀπεφάνετο. Εἰθ' ἡ μὲν Αἴτῃ χαλωσαμένη προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι κατατοξεύσαι τοὺς υἱούς, τῇ δὲ Νιόβῃ, τῇ δὲ Ἀρτέμιδι τὰς θυγατέρας. Τούτων δὲ ὑπακουσάντων τῇ μητρὶ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὀξέως⁵ ἅμα εὐτεκνον καὶ ἄτεκνον γενέσθαι.

Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦεν εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας· καὶ ἐκείνῃ Δι' εὐζήμενῃ τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε⁶, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν⁷.

ΟΡΦΕΥΣ.

Ορφεύς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ἄδιον ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δ' Εὐρουδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δολχθεΐσης ὑπὸ ὄρεως, κατήλθεν εἰς Ἄδου καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι⁸ αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσειν, ἂν μὴ πορευόμενος

1) Ἀφ' οὗ δὲ ἐσυγχώρησεν, ἐπέτρεψε τοῦτο εἰς αὐτὸν ὁ Πίος. 2) Ὀνομ. ἐν τῇ ἡνίκα καὶ τὸ ἡνίαν, κλ. αἱ ἡνίαι καὶ τὰ ἡνία τῶν ἡνίων.

3) Αἴτιος διέπρεπεν, εἶχον κατὰ τὴν ὡραιότητα. 4) Ἀντὶ τοῦ ταχέως.

5) Αὕτη ἡ Νιόβη εὐζαλέην μετέβαλεν ὑπὸ τοῦ Διὸς (= μετεβλήθη) εἰς λίθον.

6) Ἐν ὥρῃ ἡμέρας, καὶ τὴν ἡμέραν. 7) Νῆ πύμψη αὐτήν ἐπάνω εἰς τὸν κόσμον.

Ὀρφεὺς ἐπιστραφεῖ¹, πρὶν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν παραγενέσθαι. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεῖς, ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψε.

ΦΡΙΞΟΣ καὶ ΕΛΛΗ

Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας· ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην· αὐτὴς δὲ ἰὼν γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ἰὼν τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἐπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν². λαμβάνουσιν δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἐπραττον. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρὸς δεχόμενη καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου· διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. ἰὼν δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχρησμένον παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐάν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας συναναγκαζόμενος, ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον³. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλατταν. ὧς δ' ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλατταν. Σιγείου καὶ Χερσονήσον, ὦλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, καὶ καὶ θανούσης αὐτῆς ἀπ' ἐκείνης Ἑλλησποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐδοκίμευεν ἀδελφός, Κίρκης. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιοῖπην δίδωσιν. Ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει Φρυζίῳ, τῷ δὲ τούτῳ δέρas Αἰήτη δίδωσιν· ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ ὄρνυν ἐν Ἀρεῳ ἄλσει καθήλωσεν.

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ.

Ἐπὶ τῷ δέρas (ὅπερ Φρίξος ἐν Κόλχοις ἀνέθηκεν) Ἰάσων ἐπέμψθη ὑπὸ Πελίου, τῆς Ἰωλκοῦ ἐν Θετταλίᾳ βασιλέως. Περμπόμενος δ' ἐπὶ τοῦτο Ἰάσων Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· καὶ κείνος Ἀθηναῖς ὑποθεμένης⁴ πεντηκόντορον ναῦν κατασκευάσας τὴν προσκαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρῶσαν⁵ ἐνῆρμοςεν Ἀθηναῖα φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ἑξόλον⁶. ὧς δὲ ἡ ναῦς κατασκευάσθη, χρωμένῳ⁷ ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε⁸, συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Τῶν δὲ συναθροισθέντων ἦσαν αἷδε· Ὀρφεὺς, Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διός, Θησεύς Αἰγέως, Ἀμφιάρεος Οἰκλέους, Λαέρτης Ἀρκεισίου, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἄργος Φρίξου καὶ ἄλλοι.

1) 2 στραφῇ ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα.

2) Νὰ φρύγασιν, κίωσι, τσιμ. κ. καθουρδίζωσι τὴν αἶψαν. 3) Ἐφεραν ὁ Ἀθάμας εἰς τὸν βωμὸν τὸν Φρίξου, ἵνα τὸν θυσιάσῃ.

4) Συμβουλὴ τῆς Ἀθηναῖς. 5) Πρῶσα εἶνα ἡ ἀρχὴ γραφῆς, οὐχὶ πρῶσα ἡ πρῶτα. Εὐμ. Μ. σ. 692. 25. 6) ἑξόλον φηγοῦ ἐκπύμπην φωνῆν. 7) Μετένισσι τοῦ χρώματος = συμβουλεύωμαι, ἐρωτῶ τὸ παντὶ τῶν ἐρωτῶντι αὐτῷ τὸ μαντεῖον. 8) Διὶ. αὐτῷ συναθροίσαντι κτλ.

Οὗτοι δὲ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησόν, ἐνθα ὄκει φινεύς μάντις τὰς ὄψεις¹ πεπρωμένος. Τοῦτον οἱ μὲν τὴν Ἀγῆναρος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν² καὶ πυρωθῆναι φασιν αὐτόν οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι πεισθεὶς μητρίᾳ τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παῖδας. Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοὶ Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ ἐπειδὴ τῷ φινεὶ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι τὰ μὲν πλείονα ἀνῆρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα³ ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι⁴ τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτόν ἕαν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυ.αι δ' ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τροφὴν ἤρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἼρος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυιάς χρεὼν⁵ τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου παισὶ τότε τελετήσιν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. Διωκόμενων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς ποταμόν τινα ἐμπίπτει, ἡ δ' ἐτέρα μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε νήσων. αἱ νῦν ἀπ' ἐκεῖνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὥς ἤλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ῥόαν⁶ ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ μέχρι Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον τὸν φινέα μηκέτι ἀδικήσιν.

Ἐπαλλαγεῖς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν φινεύς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο⁷ πετρῶν τῶν κατὰ τὴν τοῦ Πόντου εἰσόδον. Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον⁸ ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἀπ' αὐτῶν ἐμίχλη, πολλὸς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν εἰλεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφαιρεῖν πελειάδα⁹ διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἕαν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονούντας¹⁰, ἕαν δὲ ἀπολομένην¹¹, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτ' ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καὶ ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίχθαι ἐκ τῆς πρῶρας πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμέντης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπτωσις¹² τῶν πετρῶν

1) Τουτέστι· τὸς ὀφθαλμοῖς. Παλλάκις τὰ ἀρρηπνέμενα κείνται ἀντὶ τῶν συγκρουόμενων. 2) Ἀπ' οὗ. 3) Ολίγιστα. Πρὸς. Λουκ. Αλκ. §. 1. αὐτὸς ἔσται τὸν κορινθίου ἐκφορήσας υ, κτλ. εἰς τὸ λέγεται θ α υ μ α σ τ ὶ ὅ σ α, θ α υ μ α σ τ ὶ ὅ σ α η ν, κτλ. καὶ πολλὰ ὅ σ α. 4) Συμβουλευσέν, ὡς γῆσιν, ὅτι θά τοὺς συμβουλευσέν. 5) Ὅτοι πεπρωμένοι νά ἀποθάνωσι. 6) Καὶ εὐάσασα κατὰ τὴν ὁκτὴν, τὴν παραλλαν. 7) Συνεβουλευσέν. 8) Μεταξὺ αὐτῶν πόρον. 9) Νά ἀφίσσας περιστρίψιν νά περιστρίψιν διὰ τῶν πετρῶν. 10) Τὰς πύργους. 11) Εἰς δὲ ἴδωσι τὴν περιστρίψιν ἀπολυσθῆσαν. 12) Ἡ συνδρομή, ἡ εἰς αὐτὸ μὲν ἱερμῆς φορὰ τῶν πετρῶν.

7) Συνεβουλευσέν. 8) Μεταξὺ αὐτῶν πόρον. 9) Νά ἀφίσσας περιστρίψιν νά περιστρίψιν διὰ τῶν πετρῶν. 10) Τὰς πύργους. 11) Εἰς δὲ ἴδωσι τὴν περιστρίψιν ἀπολυσθῆσαν. 12) Ἡ συνδρομή, ἡ εἰς αὐτὸ μὲν ἱερμῆς φορὰ τῶν πετρῶν.

ἀπεβέρσεν. Ἀναπαύουσας οὖν ἐπιτηρώσαντες τὰς πέτρας μετ' εἰρε-
νίας ἐντόνου¹ συλλαβομένη; Ἡρα², διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλά-
στων τῆς νεῶς περικοπέσας³. Αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστη-
σαν⁴ χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς. νεῶς περαιωθείσας, στήναι παντελῶς.

Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερωδίδαντα καὶ Καύλασσον ἐπὶ
Φάσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κελχικῆς ἐστὶ γῆς. Καθηραιθείσης
δὲ τῆς νεῶς, ἤκει πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγένητα ὑπὸ Πειλοῦ
λέγων παρεκάλει δοῦναι· τὸ δέρας αὐτῷ ὃ δὲ δώσωιν ὑπέσχετο ἐάν
τοὺς χυλκόπιδας ταύρους αἰῶς καταζεύξῃ⁵ ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ
οὗτοι ταῦροι δύο μεγάλαι διαφέροντες⁶. Ὀδρην Ἡραίστου, οἱ χυλκοὺς
μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων⁷. Τοὺτους αὐτῷ ζεύ-
ξαντι⁸ ἐπατάσσετο σπεῖρειν δορακόντος ὀδόντας⁹· εἶχε γὰρ λαθῶν¹⁰
παρ' Ἀθηνᾶς ἡμίσεις, ὧν¹¹ Κρόμος ἐσπείρεν ἐν Θήβαις.

Ἀπορῶντος δὲ τοῦ Ἰάσωνος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους κατα-
ζεύξαι, Νηδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἔχει¹² ἣν δὲ εὐτὴ θυγάτηρ Αἰήτου καὶ
Ἰδυίας τῆς Ωκεανοῦ, φαρμακίς· ἀειδοικυῖα δὲ, μή πρὸς τῶν ταύρων¹³
διαφθαρῇ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσαιν αὐτῷ πρὸς τὴν καταζεύξιν
τῶν ταύρων ἀπηγγείλατο¹⁴. καὶ τὸ δέρας ἐγχειρίειν, ἐν δούρῃ αὐ-
τὴν ἔξαι γυναικα καὶ εἰς Ἑλλάδα ἀμπλουν ἀγάγηται. Ολοσάντος
δὲ Ἰάσωνος, φάρμακον διδῶσιν, ᾧ καταζευγνίσαι μέλλοντα τοὺς ταύ-
ρους ἐκέλευσε χεῖραι τὴν το ἀσπίδα καὶ το δόρυ καὶ τὸ σῶμα¹⁵· τοῦ ᾧ¹⁶
γὰρ χοισθέντα ἔρη, πρὸς αἶαν ἡμέραν¹⁷ μήτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῇ·
σθαι μήτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ σπειρομένων¹⁸ τῶν ὀδόν-
των, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδυσθαι¹⁹ ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμέ-
νους, οὓς ἐπειδὴν ἄνδρους θεασσεται, ἐκέλευσε βᾶλλειν εἰς μέσσην²⁰
λίθους ἀποθῆναι ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε
κτείνειν αὐτούς.

Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χοισθέντος τῷ φαρμάκῳ, παραγ-
γόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλσος, ἐμαστεύσε²¹ τοὺς ταύρους, καὶ σὺν

1) Μετὰ δυνατῆς· καὶ ἐπιταγένης· κοπυλάσας. 2) Βασιλεύσας τῆς Ἡρα-
3) Τῆς νεῶς· περικοπέσας καὶ σπινθεῖσας τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων· ἀφλάστα δὲ
ἐπὶ τῇ τῇ ἄκρῃ τῆς πρύμνης, ὡς τὰ τῆς πύρας ἀκρὰ στήλια.

4) Διαφθαρῇ (τῇ πύρῃ)· κατὰ τὸ μέγεθος, ἔχοντες ὑπερβολικὴν μέγεθος.
5) Ἐπειν· δηλ. ἐκ τῶν στομάτων τῶν. 6) Ἀφ' αὐτῶν. 7) Τὰ ἐκ τῶν
λαθῶν δύναται νὰ νομισθῇ πεύρασαι· ὑπερφυῆ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰλῆφαι, ἀν-
ἐρμηνεύεται κάλλιστα καὶ διὰ τοῦ λαθῶν (ἐπεὶ ἐλαθὶν) εἶχε (ἰσχυρῶς, κτλ.). 8) Ἦμν-
οις τοῦτον, εἰς κτλ.

9) Παιρράσαι τοῦ ἐρᾶν, ἐρωτεύεται. 10) Ἀντὶ ὑπὸ τῶν ταύρων. 11) Ἰπ-
αχίον, σκρίδα· περὶ δὲ αὐτοῦ φησὶ ὅτι ἐστὶν ὅτι τὸν σπινθηρᾷ. 12) Ἰπ-
τοῦτον τοῦ φαρμάκου γρηγορίαι, ἀνθρώποις. 13) Ὁπὶ μίαν ἡμέραν, διὰ μίαν ἡμέ-
ραν. 14) Ἰπ' αὐτοῦ δηλ. 15) Νὰ σπειρῶσιν, νὰ ἐκείνωσιν κατ' αὐτοῦ.
16) Ἀπὸ αὐτῶν νὰ βῇ πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μέσῃ αὐτῶν λίθους.

17) Ἐξήλωσε τὸ μαστέλλον· εἶνα ἰωνικὴ λέξις, μεταφράζεται δὲ ταύτην κα-
ὶ ἑσπερίαν ἀντὶ τοῦ ζήτησθαι· ἔθεν καὶ μαστῆρας· οἱ ζητήται· παρὰ δὲ τοῦ
σπινθηρῆος ἐκείνηται καὶ μαστέρον.

πολλῶ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνοπλοί, ὁ δὲ, ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἐξ ἀφανοῦς λίθους πρὸς αὐτούς, μαχόμενους πρὸς ἀλλήλους, προσίων ἀνῆσαι¹. Κατεζευγμένων δὲ τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας αἰήτης²· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργὴν καταφλέξει καὶ κτείνει τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσονα νυκτός³ ἐπὶ τὸ δέρας ἔγαγε καὶ τὸν φυλάσσοντα θαλάκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις⁴ μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνεῖπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. Οἱ δὲ νυκτός μετὰ τούτων ἀνέχθησαν⁵.

ΜΕΛΑΜΠΟΥΣ.

Μελάμπους, οὗτος παρὰ τῆς οἰκῆσεως¹ αὐτοῦ ὄρνις, ἐν ᾗ φωλεὰς ὄφρων ὑπῆρχεν, ἀποκτεινάντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπετά, ζύλα, συμπαρήσας², ἔκαυτε, τοὺς δὲ τῶν ὄφρων ἰεοττοὺς ἔθρεφεν. Οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι³ περιστάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὤμων⁴ ἐξ ἑκατέρου τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώτταις⁵ ἐξεκάθαιρον· ὁ δὲ ἀναστὰς καὶ γενόμενος περιδιδῆς τῶν υπερπετημένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίσι, καὶ παρ' ἐκείνων μυθάνων προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Προσέλαθε δὲ καὶ τὴν διὰ τῶν ἱερῶν⁶ μαντικὴν. Περί δὲ τὸν Αἰλφειὸν συντυχὼν Ἀπόλλωνι τὸ λοιπὸν ἄριστος ἦν μάντις. Δέσμιος δὲ ποτ' ἐν οἰκῆματι φυλαττόμενος τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς γῆς σκολήκων ἀκούει. τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἤδη μέρος τῆς δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν δὲ ἀποκρινομένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκον μεταγαγεῖν. Γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκον.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

Γλαῦκος ἐστὶ νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος πίθον παλὼν ἀπέθανεν. Ἀφανοὺς δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιούμενος περὶ τῆς εὐρέσεως ἐμαντεύετο. Κουρήτες δὲ εἶπον αὐτῷ τριχάωματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βοῦν¹, τὸν δὲ τὴν ταύτης θέαν ἄριστα εἰκάσει δυνήθεντα καὶ ζῶντα τὸν παῖδα ἀποδώσειν. Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων, Πολύδωρος, ὁ Κροίονος τὴν γρόαν τῆς βοῆς εἰκασε².

1) Ἐφάνειν αὐτούς. 2) Γενικὴ τοῦ χρόνου· ἐν καιρῷ νυκτός. 3) Διὰ τῶν φαρμάκων. 4) Ἐκ τῆς γῆς τῶν Κόλχων ἐξέπλευσαν.

5) Κατοικίας αὐτοῦ. 6) Ὑπερ συναντήσεως. 7) Οἱ δὲ νεοσσὶ, ἃς οὐ φθάσαν εἰς τὴν μεγαλειτέραν σωματικὴν τῶν ἀνάπτειν. 8) Ἐξ ἑκατέρου τῶν ὤμων. 9) Διὰ τῶν γλωσσῶν τῶν. 10) Διὰ τῶν θυμάτων, τῶν θυσιῶν.

11) Ὅτι ἔχει εἰς τὰς ἀγέλας τοῦ τριχάωματος ἀγελάδα, καὶ ὅτι ὅστις δυνήθῃ ἄριστα νὰ ἐξομοιωσῇ τὴν θέαν ταύτης, αὐτὸς καὶ τὴν ἀποδώσει. 12) Βεβαιώσει τὸ χρῆμα τῆς ἀγελάδος κτλ.

βάτου καρπῷ, καὶ ζητεῖν τὸν παῖδα ἀνγκασθεὶς διὰ τινος μαντείας ἀνέυρε. Λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτόν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νεκρῷ. Ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ πολλῇ ὧν εἶδε δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτο βελὼν λίθῳ ἀπέκτεινε, δεισας μὴ καὶ αὐτὸς τελευτήσῃ, εἴ τι τὸ σῶμα πάθῃ. Ἐρχεται δ' ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν πρῶτον ἀπέρχεται εἴτα ὑποσφρατίζει ἵππον κομίζων καὶ ταύτην ἐπιτίθουσιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἑτέρου σώμα²· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς πόας ἀνέστη. Θεασάμενος δὲ Πολύδους καὶ Ουκυμύσας τὴν αὐτὴν πόαν προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι ἀνέστησεν³.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Αἰτίας τὴν βασιλείαν ἐν Θήβαις παρέλαβε γήμας Ἰοκάστην. Χρήσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ τὴν γεννηθέντα πατροκτόνον ἔσεσθαι, τὸ τέκνον ἐκθεῖναι⁴· δίδωσι νομεῖ, περόναις διπληρῆσας τὰ σφυρὰ. Ἀλλ' αὐτοῖς μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρώνα. Οἱ δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως Πολύβου τὸ βρέφος εὐρόντες πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Παρίβοιαν ἤνεγκαν· ἡ δὲ ἀνελούσα ὑποβάλλεται⁵, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρὰ Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. Τελειωθείς δὲ ὁ παῖς καὶ διαφέρων τῶν ἡλικίων ἐν Ῥώμῃ διὰ φρόνον ὠνειδιζέτο ὑπόβλητος⁶. Ὁ δὲ πυνθανόμενος⁷ παρὰ τῆς Παρίβοιαις μαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων· ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι τὴν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τὴν δὲ μητρί μιγήσεσθαι. Τοῦτο ἀκούσας Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν· ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ Λαῶν καὶ Πολυφόντῃ· κήρυξ δὲ αὐτοῖς ἦν Λαῖου. Καὶ κελεύσαντος αὐτοῦ⁸, ἐκχωρεῖν, ὁ τοῦ δὲ κήρυκος μὴ πειθόμενον, ἀλλὰ δι' ἀπειθείαν κτείναντος τῶν ἱππῶν τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαῖον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας. Τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων παραλαμβάνει.

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ.

Κρέωντος βασιλεύοντος οὐ σμικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας· ἔπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, ἣ εἶχε πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσις καὶ οὐρὰν λέοντος, καὶ πτέρυγας ὄρνιθος, Παραγενομένη δὲ ἡ Σφίγξ

1) Στρέφει, γυρίζει ὅπως φέρον χόρτιον τι, βοτάνην τινά. 2) Μή, ἐάν βλάβῃ τινὰ τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ παιδὸς ἤθελε πῆσαι, καὶ αὐτὸς ἕνεκα τούτου τέλει ὡσὲν τὸν βόν, φονεύσει δὴ ὅν ἐστι ὑπὸ τοῦ Μίνως. 3) Τὸν Γλαῦκον.

4) Δίδει εἰς νομέα, βοσκὸν νὰ ἐκθεῖν, νὰ πετάξῃ τὸ τέκνον· ὅθιν καὶ παρ' ἡμῶν τὰ βρεφάρια εἰς τὰς θύρας τῶν ἐκκλησιῶν ἀγνωστων γονέων τίχνα ἐκθεῖν βρεφῶν καλοῦνται. 5) Ἀναλαμβάνουσα αὐτὸν ὑποβάλλει ἐαυτῇ ὡς ἴδιον τέκνον.

6) Ἰπποβλήματος, νέου. 7) Εὐρωτῶν νὰ μάθῃ.

8) Τοῦ Οἰδίπου. 9) Νὰ τοῦ κάμῃ τίπτεν νὰ περάσῃ.

εἰς Θήβας, αἰνίγμα προετίθει· τῷ δυνάμένῳ λύσαι, καὶ πολλοὶ ἐπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀνηροῦντο. Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστὶ τὸ αὐτὸ τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν; Χρησμοῦ δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντος, τῆνικαὺτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Σφιγγός, ἥνικα ἂν τὸ αἰνίγμα λύσῃσι καὶ σινιόντων εἰς αὐτὸ ἐξήτει ἑκείνη, τί τὸ λεγόμενον ἐστὶ; Ἐπεὶ δὲ οὐχ εὖριττον, ἀρπάσασα ἕνα¹ κατεβίβρωσκε.

Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύττει Κρέων, τῷ τὸ αἰνίγμα λύσαντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαῶν δώσιν γυναῖκα. Οἰδίπους δὲ ἀκούσας τοῦτο ἔλυσε εἰπών, τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγῆς λεγόμενον ἄνθρωπον εἶναι· γενέσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος, τοῖς τέταρσι ὀχούμενον κώλοις·² τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γηράσκοντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν θάσιν, τὸ βῆκτρον. Ἡ μὲν οὖν Σφίγξ ἀκούσασα τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριπεν. Οἰδίπους δὲ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν³ καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ τῆς Ἰοκάστης ἐγένοντο Πολυνείκης καὶ Ἔτεοκλῆς, θυγατέρες δὲ Ἰσμήνη καὶ Ἀντιγόνη. Φανέντων δὲ τῷ ὕστερον τῶν λαθρανόντων⁴, Ἰοκάστη ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Οἰδίπους δὲ τὰς θῦρας τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἤλαύνετο⁵. Παρὰ γινόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ εἰς Κολωνὸν τῆς Ἀττικῆς καὶ προσδεχθεὶς⁶ ὑπὸ Θησέως μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται⁷ πρὸς ἀλλήλους· καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν⁸ ἄρχειν. Τινὲς μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἄρξαντος Πολυνείκειος⁹, παραδοῦναι¹⁰ μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον Ἐτεοκλέους ἄρξαντος, μὴ ἐβίβλεσθαι παραδοῦναι¹¹ τὴν βασιλείαν.

Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος. Ἐβασίλευε δὲ Ἄργους Ἄδραστος· καὶ τοῖς βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην· Τυδεΐ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνα¹². Γενομένης δ' ἐξαίφνης βοῆς, ἐπιφανείς Ἄδραστος διέλυσε αὐτούς¹³· καὶ μάντεώς τινος ὑπομνησθεὶς, λέγοντος αὐτῷ κάπρω καὶ λέοντι συζευ-

1) Ἐπὶ βαλὼν. 2) Ἐνα ἕνα· τοὺς μὴ λύοντες τὸ αἰνίγμα τοὺς κατέρωθε. 3) Ἐξέρχοντο περιμένοντες μετὰ τέσσαρα μέλη τοῦ σώματος, τὰς δύο χεῖρας καὶ τοὺς δύο πόδας. 4) Ὅτι αὐτὴ ἦν μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἀγνοίᾳ του. 5) Ἐπειδὴ δὲ σκηνὴ ἐγένετο μετὰ ταῦτα τὰ πρότερον εἰς αὐτοὺς ὄντα ἀγνοῶσα. 6) Ἀπεδέχοντο, ἐξέβλεπον καὶ ἀπεδιώκοντο. 7) Ὁ ἀδρ. εἰδήθη καὶ ἀπλοῦς καὶ σύνθετος ἔχει πάντοτε παθητικὴν σημασίαν. 8) Συνθήκας ἀλλήλους ποιεῖν, συμφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους. 9) Τὸν ἕνα ἐνιαυτὸν ὃ εἶς καὶ τὸν ἄλλον ὃ ἕτερος. 10) Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι καὶ ἐπὶ ταυτοπροσωπίας τίθενται πολλὰς γενικὴ ἀπόλυτος, ὡς ἐνταῦθα ἄρξαντος Πολυνείκειος παραδοῦναι τὴν Πολυνείκειαν κτλ. καὶ κατεστέρω Ἐτεοκλέους ἄρξαντος παραδοῦναι τὴν Ἐτεοκλείαν κτλ. 11) Τὸν Πολυνείκην. 12) Τὴν Ἐτεοκλείαν. 13) Φυγάδι· ἔντι ἐκ τῆς Καλυδῶνος. 14) Εὐχάρησεν αὐτούς.

Ξει τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γάρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κέπρον προτομήν, ὁ δὲ λέοντος. Καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο καταξέειν¹.

Ἀδραστος δὲ ποῶτον ἐπὶ Θηβῶν ἐσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστάς συνήθροίζεν. Ἀμφιάρεος δὲ ὁ Ὀϊκλέους, μάντις ὢν καὶ προειδὼς ὅτι δεῖ πάντα τοὺς στρατευομένους χωρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὤκνει στρατεύεσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπεν. Ἐπιφύλη δὲ ἡ τοῦ Ἀμφιαράου γυνή, δῶρα λαβοῦσα παρὰ Πολυνείκους ἔπεισε τὸν Ἀμφιάραν στρατεύειν. Ἀδραστος οὖν στρατὸν συναθροίσας σὺν ἡγεμόσιν ἐπὶ πολέμῳ ἐσπευδε Θηβῶν· οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε Ἀδραστος, Ἀμφιαρεος, Καπανεύς, Ἰππομέδων, οὗτοι μὲν ἐξ Ἄργους, Πολυνείκης, Οἰδιπόδες, ἐκ Θηβῶν, Τυδεὺς, Οἰνέως, Αἰτωλὴς, Παρθενόπαιος Ἀρκάς.

Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαίρῳνα, πέμπουσιν Τυδείᾳ προερῶντα² Ἐτεοκλῆν τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυνείκει, καὶ ὃ συνέθετο· οὐ προσέχοντος δ' Ἐτεοκλέους³, Ἀργεῖοι καθοπλισθέντες προσήσαν τοῖς τείχεσι⁴. Καθώπλιος δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολέμων ἐμαντεύετο⁵. Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις, μάντις Τειρεσίης πολυχρόνιος⁶· αὐτὸς οὖν Θηβαίοις μαντευόμενος εἶπε νικῆσειν. ἐὰν Μενονικεὺς ὁ Κρέοντος ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιδιδῶ⁷· τοῦτο ἀκούσας Μενονικεὺς ὁ Κρέοντος ἔκρυπτον πρὸ τῶν πυλῶν ἐσφαξε.

Μάχης δὲ γενομένης οἱ Καδμεῖοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεύς ἀρπάσας κλίμακα ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνέει καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνῷ. Τοῦτο δὲ γενημένου, τροπὴ τῶν Ἀργείων γίγνεται. Ὡς δὲ ἀπόλλυνται πολλοί, δόξαν⁸ ἑκατέρωσιν τοῖς στρατεύμασιν, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχοῦσι καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. Κρατερὰς δὲ πάλιν γενομένης μάχης⁹ Ἀμφιπρῶ φεύγοντι Ζεὺς κερκυδὸν βαλὼν¹⁰ τὴν γῆν διέσπασεν¹¹. Ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ ἐκρύβη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. Ἀδραστον δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων.

ΑΥΚΑΩΝ

Λυκάων βροσιλὺς Ἀριάδων, πεντήκοντα εἶχε παῖδας, οἱ πάντας

1) ἢ ἡ κατὰ γὰρ εἶχε ἡ κυρία λεία ἢ σημαίνουσα ἐπανάγω τὰ φεύγοντα εἰς τὴν πατρίδα. Καταξέει τις τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα, καταρχεται ὁ φυγάς εἰς τὴν πατρίδα, καταδεχεται ἡ πατρίς τὸν φυγάδα.

2) Παράφορητά ἢ μετ' αἰτιατικῆς συνταξὶς τοῦ πολέμου.

3) Τελ. μετὰ ἵνα προειπῇ. 4) Ἐπειδὴ δι' ὃ Ἐτεοκλῆς δὲν εἰδὼς προσεγγὴν εἰς τοὺς λόγους τοῦ. 5) Τῶν Θηβῶν. 6) Το μαντεύεσθαι σημαίνει καὶ διδῶν μαντεῖαν καὶ λαμβάνω μαντεῖαν. 7) Παλαίος. 8) Ἄν ὁ Μενονικεὺς χρησθεὶς ταύτῃ σφάγιον, θύσας εἰς τὴν ἄρνη.

9) Ἄπλυν. αἰ. σημαίνουσα· ἐλθόντος φανέντος, ἄρ' εἴ ἀπὸ τῆς ἐξήρατος εἰς ἐκείνην τὰ στρατεύματα, κατὰ κοινὴν ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἀποφασιν.

10) Μετὰ τὴν μονομαχίαν καὶ τὴν θάνατον τῶν δύο ἀδελφῶν. 11) Ἐλίας κερκυδὸν κατὰ τοῦ Ἀμφιπρῶ ὅστις ἐρευναί. 12) Διαχωρῆσαι τὴν γῆν.

ἀνθρώπου· ὑπερέβηλιν ὑπερηφανεῖα καὶ ἀσεβεία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειράσαι¹, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χειρὴν² παραγίνεται· οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφάξαντες ἕνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδων, τοῖς ἱεροῖς³ τὰ τοῦτου σπλάγχχνα συναναμίζαντες παρέβησαν, συμβουλεύσαντες τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου. Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα ἰὼν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τοῦτου παῖδας ἐκεραυνώσας, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου· ἀνασχυοῦσα⁴ γὰρ ἡ γῆ τὰς χεῖρας καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη τὴν ὀργὴν κατέπνυσε. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὁ ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐγένετο.

ΤΟ ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ.

Ἴλος ὁ Τρωὴς καὶ Καλλιρρόης πόλιν κτίσας ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε, τῷ δὲ Διὶ σφμεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τε φανῆναι⁵, μεθ' ἡμέραν τὸ διαπετὲς⁶ Παλλάδιον πρὸ τῆς σακῆ⁷ κείμενον ἐθέασατο. Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυν, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηλός⁸, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ ὄρου διηρμένον⁹ ἔχον, τῇ δ' ἐτέρᾳ ἡλακῆτην καὶ ἄτρακτον. Ἰστορίᾳ δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλαδίου τοιγὰς φέρεται. Φαεὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλὰς· ἀμφοτέρως δὲ ἀκούσας τὰ κατὰ πόλεμον¹⁰ εἰς φιλονικίαν¹¹ ποτὲ προσελθὲν· μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος¹², τὴν Δία φρονηόντα τὴν αἰγίδα προτείνει¹³, τὴν δ' εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλεψαί¹⁴ καὶ εὐτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. Ἀθηνᾶν δὲ περιλυπόν ἐπ' αὐτῇ¹⁵ γενομένην, ζῶονον ἐκείνης ὁμοίον κατασκευάσασαν περιθεῖναι¹⁶ τοῖς στένοσι· ἣν ἔδωκεν αἰγίδα καὶ τιμᾶν ἰδρυταμένην¹⁷ παρὰ τῷ Διὶ. Ὑστερον δὲ Ἠλέκτρας τοῦτω προσφυγούσης Δία ῥίψαι¹⁸· ἐπ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν, Ἴλον δὲ τοῦτου νῆον κατασκευάσαστα τιμᾶν¹⁹.

1) Ἄντ. τοῦ πειράζω· νὰ δοῦν πείραν τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, νὰ δοκιμάσῃ τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν. 2) Εἰς κοινὸν μετ' ἑνὸς χειρὸν αὐτῶν. 3) Μὲ τὰ θύματα ἀνακαίοντες τὰ τοῦτου σπλάγχχνα τὰ ἔθεσαν ἐνώπιόν του πρὸς ἑρῶσιν. 4) Εἰς ἀποδοχὴν ἡ γῆ εἰς τὰ ἀνω τὰ χεῖρας καὶ πίεσεν αὐτὴν δεξιᾷ χεὶρὶ τοῦ Διὸς. 5) Νεφεσὶ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Διὸς σκεπθὲν τοῖς ἐκκενῶσι περὶ τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. 6) Διὰ πετὲς, ὁ ἐκ Διὸς ἦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πτώων, διὰ πέτρης δὲ ἐν οὐρανῷ πτώμενος. 7) Ἀπλ. αἰτῶ. 8) Τους ποδας ἔχων συννημένους. 9) Μετ' παρὰ παρακ. τοῦ διαίρημαι· σκεπασμένον ἀνω. 10) Ἐπειδὴ ἠκούοντο εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου. 11) Τὸ φιλονικία εἰς οὐκ ἐκείνην ἐκ τοῦ φίλος καὶ νίκη (Προβλ. καλλόνος, ἀξίνικος) καὶ σημαίνει κυρίως τὸν φίλον τῆς νίκης. Ἀριστοτ. Ρητ. Α'. 6. Ἄν δὲ ἡ λέξις αὕτη ᾗτ' ἀνέκατος ἐκ τοῦ φίλος καὶ νίκης, ὅς ἐστιν ἡλικία τοῦ οὐκ ἐκείνην ἀλλὰ φιλονικίας, κτλ. 12) Ὅτι δ' ἔμελλεν ἡ Παλλὰς νὰ κτυπήσῃ τὴν Ἀθηνᾶν. 13) Ἐπὶ προτείνει τὴν Δία τὴν αἰγίδα φρονηόντα. 14) Ἢ δὲ φρονηόντα ἔστρεψεν ἡ Ἰσμήνη τὰ βλέμματά της εἰς τὰ ἔργα. 15) Διὰ τὸν αὐτὴν ἀκούσιν θανάτου. 16) Ἐπὶ πρὸς τὴν αἰγίδα τὴν αἰγίδα, ἢ ἰδίαν, ἐφάπτετο. 17) Καὶ ἔργον τοῦ ζῶονος τῆς Παλλάδος· ἰδρυτάς, στήσας αὐτὴν πλοῦτον τοῦ ἀγαθούτου τοῦ Διὸς. 18) Φαεὶ δὲ καὶ Κωνσ. γραμμετὰ δὲ ἀρρῶσθαι· λέγουσιν ὑπὲρ Ζεὺς ἔρριψε μετὰ τῆς Ἠλέκτρας τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Τροίαν. 19) Ὁ δὲ Ἴλος κατασκευάσας νῆον τοῦτου τοῦ Παλλαδίου ἔτιον

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐκ Διὸς γενέσθαι. Οὗτος βρώμῃ σώματος πολὺ τῶν ἀπάντων διενέγκας ἐπῆλθε¹ τὴν οἰκουμένην κολᾷζων μὲν τοὺς ἀδίκους, ἀναιρῶν δὲ τὰ τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία. Πᾶσι δὲ ἀνθρώποις τὴν ἐλευθερίαν περιποιήσας² ἀήτητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώπων.

Ἡρακλέους παιδὸς ὄντος ὀκταμηνηαίου, δύο δράκοντες ὑπερμεγέθεις Ἥρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν αὐτοῦ ἐπεμψε διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοώμενης³ δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρώων, Ἡρακλῆς διαναστάς ἄγχων ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρμυκλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρώωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξοῦειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Καστορος, κιθαριδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου· οὗτος δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγείς ἀπέθανε. Δείσας δὲ Ἀμφιτρώων μὴ πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφορβία, κἄκεῖ τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ βρώμῃ πάντων διήνεγκε· τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην⁴· οὐκ ἠτόχευε δὲ οὔτε τοξέων οὔτε ἀκοντιζῶν. Ἐν δὲ τοῖς βουκολίαις ὑπαρχῶν⁵ ὀκτωκαιδεκάτης τὸν Κιθαιρώνειον ἀνείλε λέοντα. Οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαιρώνος τὰς Ἀμφιτρώωνος ἐφθίρε βόας καὶ τὸς Θεσπίου· βρασιλεὺς δὲ ἦν αὗτος Θεσπίων, πρὸς ὃν ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα τὴν μὲν δορὰν ἡμφιέσχετο⁶, τῷ χάσματι δ' ἐχρήσατο κόρυθι⁷.

Οἱ δώδεκα αὐτοῦ ἀθλοὶ.

Προμαθῶν⁸ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ δὲ Ἡφίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· βόπαιον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔεμεν ἐκ Νεμέας. Παργενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς πυθάνεσθαι τοῦ θεοῦ ποῦ κατοικήσῃ· ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὴν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα⁹ ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτακτομένου· ἄλλους δέκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄλλων συντελεσθέντων¹⁰, ἀθάνατον αὐ-

αὐτό, τὸ ἀλάττειν.

1) Ἦλθεν ἐφ' ἅπασαν τὴν οἰκουμένην, διπλῶν. 2) Εἰς πάντα διὰ τοὺς ἀνθρώπους κατασταθεὶς προΐκων τῆς ἐλευθερίας, δώσας τὴν ἐλευθερίαν.

3) Ἐπιβοώμενης μετὰ βοῆς. 4) Πῦρ λαμπρὸν αὐτῷ· ἐξέπεμπεν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐκπυθιζομένων ἢ πύθωνι· ἐξῆλθεν τὰ μύτια του. 5) Ἐν ᾧ δ' ἦτο εἰς τὰ βουστάσια. 6) Μετὰ δὲ τοῦ ἀμφιένευσαι—ἐνδύει. 7) Μετὰ ἰρίσθαι περιεσπασίαν.

8) Μαθὼν ἢ διδασθεὶς πρότερον. 9) Καὶ Ἡφίστιον πλάτρου· ἑλευθερὸς ὢν δουλεύει. 10) Ἀφ' οὗ αἱ ἀθλοὶ συντελεσθῆναι, τελειώσασθαι, ἀφάγεται· αὐτὸς δὲ τῶν

τὸν ἔσεσθαι, τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὸ προ-
σταττούμενον ὑπὸ Εὐρεσθέως ἐτέλει.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμείου λέοντος τὴν θύραν
κορῖζειν· τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον ἐκ Τυφώος γεγεννημένον. Εἰς
δὲ τὴν Νεμεὸν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαρτυρῶν· ἐτόξευσε
πρῶτον· ὡς δ' ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀντεισάμενος τὸ ῥόπαλον ἐ-
δίωκε· Συμφυγόντος δ' εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέ-
ραν ἀπικοιδόμησεν εἰσῶδιν, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε· τῷ θηρίῳ,
καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ κατέσχευεν ἄγχων·, ὥς ἐπνίξε
καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας.

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναῖαν ὕδραν κτείνειν·
αὕτη δ' ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἑλει ἐκτραιφείσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον
καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα
ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑνέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν
δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἡνιοχοῦντος Ἰολάου, πρε-
γένετο εἰς τὴν Λέρνην, καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἐστικσε, τὴν δὲ ὕδραν
εὐρών ἐν τινὶ λόφῳ, ὅπου ὁ φωλεὺς⁶ αὐτῆς ὑπῆρχε, βολῶν βέλασι
πεπυρωμένοις⁷, ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν. Ἐκβαινούσης δὲ τὸ ῥόπαλῳ τὰς
κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν⁸ ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κε-
φαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Ἐπεδοῆθε⁹ δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθους,
δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς
βοηθὸν τὸν Ἰολαόν, ὃς μέρος τι καταπρήσας¹⁰ τῆς ἐγγυὲς ὕλης, τοῖς
δαλτοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς¹¹ τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν ἐκώ-
λυεν ἀνιέναι. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν
περιγενομένος τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρυξε¹² καὶ βαρεῖα· ἐπέ-
θηκε πέτραν παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλευσύντα·
τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας¹³ τῇ γαλῇ τοὺς οἰστοὺς ἔβασπε.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνεῖτιν ἑλαφον εἰς Μυκῆνας
ἔμπνου ἐνεγκεῖν¹⁴· ἡ δὲ ἑλαφος ἐν Οἰνῳ¹⁵, χρυσόκερως Ἀρτεμίδος
ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρῶσα,
συνεδίδωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Ἐπεὶ δὲ κάμων¹⁶ τὸ θηρίον τῇ διώξει· πνι-
έφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, καὶ κείθεν ἐπὶ ποταμὸν Λά-

1) Ζητιάσας. 2) Καταφυγόντος. 3) Εἰσῆλθεν ἐπὶ τῷ θηρίῳ, κατὰ τοῦ θηρίου
4) Το ἄγχων σημαίνει σφίγγω καὶ ἰδίως τὴν λαμάν. Πρὸλ. ὀρεῖω (τὰς χεῖρας)
μῶ (τὸς ὀφθαλμούς), κελῶ (τὰ ὦτα), κτλ.

5) Τὸ φωλεὺς εἶνε παλαιότερον καὶ πυγνότερον τοῦ φωλεῖ. 6) Κυτιπίας
μὲ βίλη πεπυρωμένα. 7) Να καταπρήσας. 8) Εἰσῆλθε δὲ τῇ ὕδρῳ καρκίνα ὑπερ-
μεγέθους, δάκνων τὸν πόδα τοῦ Ἡρακλῆους. 9) Μὲν ἰσχυρ. τοῦ καταπρήσιμ = κα-
ταπναι. 10) τὰς ἀνατολὰς. 11) Κατέκτανεν αὐτήν. 12) Σχίσας καὶ ἀναπύσας
ἐκείνην. Πρὸλ. ἀνατέμνω, κτλ.

13) Κυριολογικῶς ἀπὸ τοῦ κομίσαι βασιτάζοντα. Τὸ ἑλκεῖν ὁμοιωτικῶς
κομίσαι· ἐδ' ἀποφύγει τὸ σφύροντα. 14) Ἀποκτείνων ἐκπυδῶν.

δωνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσιν τοξεύσας συνέλαιβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἔμπνοον¹ εἰς Μυκῆνας.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἑρμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίκη² τὴν Ψωφίδα ὀρμώμενον ἐξ ὄρους ὃ καλοῦσιν Ἑρμάνθον³ διώξας δὲ αὐτὸν ἔκ τινος λόχμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένων⁴ ἐμβροχίστας ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Λυγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον⁵· ἦν δὲ Λυγείας βασιλεὺς Ἰλίδος, πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποίμνας· Τούτῳ προτελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δπλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορῆσαι⁶, εἰ δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων, Λυγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται. Ἡρακλῆς δὲ τῆς τε αὐτῆς τῇ θεμέλειον διείλε καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν συνέγγυς ῥέοντες παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρου⁷ δὲ ἄλλης ἐξόδου ποιήσας· Μαθὼν δὲ Λυγείας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου⁷.

Ἑκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξει. Ἦν δ' ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλίδς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συντροφῇ⁸ ὕλη⁹ εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ὑπὸ τῶν λύκων ὠρυγὴν δεδοικυῖται. Ἀπτοχανῶντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναί, παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν διῶπον οὐχ ὑπομένευσαι μετὰ θεοὺς ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

Ἑβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα¹⁰ ἀγαγεῖν ταῦρον. Οὗτος ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀνεδίδθη ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὴ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φησι θεασάμενον αὐτὴν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῆσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι, ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι¹¹ τὸν ταῦρον. Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἀξιοῦντι¹² Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισμένῳ, διαγωνισά-

1) Λόχη ζωντανὸν τὸ θηρίον μετακόμησεν εἰς κτλ.

2) Ἠδίκησεν. 3) Παραλελυμένον κεχαλαρωμένον, ἀπειρηκός, κακηκός, ἀφ' οὗ τοῦ ἐπίκειται διὰ βρογχίον.

4) Κάπρον. 5) Ὅτι θὰ ἐκφορῆσῃ, ὅτι ἐκβάλλῃ κουβήλων. 6) Τροπίασι· κατασκευάσας ἔκρου (ἦτοι ἐκρούν) δι' ἄλλης ἐξόδου, ποιήσας ὥστε δι' ἄλλης ἐξόδου νὰ ἐκρούσῃ.

7) Τὸν ὀφειλόμενον.

8) Κατὰ τοὺς γραμματικoὺς συνκρίφει· ἐπικικαλτμμένον, συνεκικασμένον, σύσκιον.

9) Λέγεται εὖ μόνον Κρήτης ἀλλὰ καὶ Κρήτης ταύρος, κτλ. 10) Ἐκαμὲν τὸν ταῦρον νὰ ἀγριῶσῃ, νὰ γένῃ ἀγριός. 11) Ὡς ἐπὶ πρὸς αὐτὸν Μίνως, ἐπειδὴ τὸν (κρίνοντα ἄξιον, ἀπαιτοῦντα) νὰ λαβῇ (αὐτὸν τὸν ταῦρον), εἶπε γὰρ λαμβάνειν (αὐτὸν) διαγωνισμένον (διὰ διαγωνισμοῦ).

μενος καὶ λαβὼν, πρὸς Εὐρυσθέα δοκιμάσας¹ ἔδειξε, καὶ τὸ λοιπὸν εἰσεν ἄνετον². ὁ δὲ πλανηθεὶς³ Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασιν, καὶ διαβὰς τὸν Ἰσθμὸν⁴ εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος τοὺς ἐγχωρίους διελυμαίνεται⁵.

Ὀγδοὺν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν⁶ ἦν δὲ αὐτὸς Ἄρεος καὶ Κυρήνης⁷, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρακίου μαχιμωτάτου, εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐλευσίως συνεπομένων, βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτταις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας⁸ ἤγαγεν⁹ ἐπὶ τὴν θάλατταν. Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπισκοθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀδδῆρῳ φυλάσσειν οὗτος δὲ ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀπούντος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι¹⁰ πρὸς δὲ τοὺς Βιστόνας διαγωνισάμενος καὶ Διομήδην ἀποκτείνας¹¹ τοὺς λοιποὺς ἐνάγκαζε φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀδδῆρον παρὰ τῶν τάφων τοῦ διασφαρέντος Ἀδδῆρου, τοὺς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεὶ ἔδωκε. Μεθέντος¹² δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον, ἐλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν ἱπολύτης. Αὕτη δ' ἔδρασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόκουν περὶ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον¹³. Εἶχε δὲ ἱπολύτη τὸν ζωστήρα Ἄρεως σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης. Παραλαβὼν οὖν ἐθελοντάς συμμάχους ἐν μιᾷ καὶ ἔπλει. Καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θερμικῷρ λιμένα, παραγενομένης ὡς αὐτὴν ἱπολύτης καὶ, τίνος ἦκοι χάριν πυθομένης καὶ δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπισχνουμένης, Ἡρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα¹⁴, λέγουσα «τὴν βασιλίδι ἀρπάξουσιν αἱ πρᾶσθόντες ξένοι». Αἱ δὲ μετ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβησαν σὺν ἵπποις. ὧς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν ἱπολύτην κτείνσας τὸν

1) Αἱ δύο μετοχαὶ διαγωνισάμενος καὶ λαβὼν ἔδειξε κατὰ χρόνον τὴν μετοχὴν διακομίσας. ἥτις καθ' ὅμοιον τρόπον ὅρῃται τὸ ῥῆμα ἐδείξε. Τούτου ἕνεκα ἡ μετοχὴ διακομίσας ἐπιφέρεται ἀντὶ συνδίσμου. 2) Πλεύσας. 3) Τὸ πλανᾶσθαι, ἀλλοῦσθαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα ῥήματα συντάσσονται καὶ μὲθ' ἀπλῆς αἰτιατικῆς σημαίνουσιν τὸν τόπον, καθ' ὃν γίνεται ἡ πλάνη κτλ. 4) Τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λέγεται Χερρόνισσος (ἀντὶ τοῦ Θρακικοῦ Χερρόνησος), Πόντος (ἀντὶ τοῦ Εὐξίνου πόντος, Ῥίον (ἰντὶ Ἀχαικὸν Ῥίον), κτλ. Τὸ σχῆμα τοῦτο καλεῖται κατ' ἐξοχὴν ἢ κατ' ἀντονομασίαν. 5) Κατέστρεψε τοὺς τῶν ἐγχωρίων.

6) Υἱός. 7) Τοῦ ἐπιστατούντος ἀπλ. 8) Τὰς ἵππους. 9) Εἰσέλασαι. 10) Ἀπὸ οὗ δὲ ὁ Εὐρυσθεὺς ἄρπην, ἀπύλου αὐτὰς εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Ὀλυμπον ἐλθοῦσαι αὐταὶ ὑπὸ τῶν θηρίων ἠφάνισθαι.

11) Εἰς τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔτι τὰ πολεμικά. 12) Ἐπύρχετο, ἦτοι περιέρχετο.

ζωστήρ' ἀφαιρεῖται πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ. Καὶ κομίσας τὸν ζωστήρα εἰς Μυκῆνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

Δέκατον δ' ἐπετάγη ἄθλον τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Εὐρυθείας κομίζειν. Εὐρύθεια δὲ ἦν Ὠκεανοῦ πλεσιόν κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδαιρα καλεῖται. Ταύτην κατέκει Γηρυόνης Χρυσόχορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφύς· πῶμα, συντηγμένον μὲν εἰς ἐν κατὰ τὴν Γαστέρα, ἐσχισμένον δεεῖς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν· εἶχε δὲ *φαιρικᾶς* βόαι, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας διὰ τῆς Εὐρώπης ἄγρια πολλὰ παρελθὼν Λιθίην ἐπέδρανε¹, καὶ παρελθὼν Τροτηστὸν ἔστητε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὕρων Εὐρώπης καὶ Λιθίης ἀντιστοιχοῦς δύο στήλας. Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινεν· ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας χρυσοῦν ἔδωκε δέπας², ἐν ᾧ τὸν Ὠκεανὸν διεπέρασε καὶ παραγενομένος εἰς Εὐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄδαντι αὐλίζεται· αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὤρμα. Ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπαλῷ παῖσι, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε. Μειοίτης δ' ἐκεῖ τὰς Ἄθου βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονὸς ἀπήγγειλεν· ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα τὰς βόας ἀπαγοντα, συστῆσάμενος³ μάχην τοξευθεὶς ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς δ' ἐνθήμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας καὶ διαπλεύσας εἰς Τροτηστὸν Ἠλίῳ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας. Διελθὼν δὲ Ἰβηρίαν καὶ Ἰταλίαν καὶ τὸν Ἴονιον πόντον τὰς βόας Εὐρυσθεῖ κομίσας ἔδωκεν. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθεσεν Ἡρᾷ.

Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐν ἐνὶ μὲν καὶ ἔτεσιν οὐκ ὀλίγῳ, μὴ προσηδεζόμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγείου βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρυσὰ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορέοις. 2 Διὰ γὰρ μαντι Ἡρᾷ ἔδωρήσατο. Εὐρύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθίναντος, Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης⁴, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. Ἐχρήτο δὲ φωναὶς πάντοιας καὶ ποικίλαις. Μετὰ τούτου δ' Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Εὐρύθεια, Ἑσπερία, Ἀρέθουσα. Πορευόμενος οὖν ἦκε πρὸς Νηρέα· συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον, καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφὰς ἔδρασε καὶ οὐκ ἔλυσε, πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγχάνοιεν⁵ τὰ μῆλα καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεζόμενον δὲ⁶ Ἀτλαντος τὸν πόλον ἀποστέλλειν

1) Ἐπάτει. 2) Ποτήριον. 3) Συγκροτήσας δηλ.

4) Ὑψς. 5) Συνήθεος ἐπὶ τοιαύτης σημασίας πρόσκειται τῷ τυγχάνειν ἢ μεταχθ. τοῦ εἶναι = ποῦ εὐρίσκονται. 6) Τὸν Ἡρακλῆα, εἰς ᾧ ὁ διὰ τὴν ἐπὶ τῷ

ἐκείνου, πεισθείς διεδέξατο. Ἄτλας δὲ θρῆψόμενος· περ' Ἐσπερίδων ταῖα μῆλα ἦκε πρὸς Ἡρακλέα, ἅπερ ἀνελόμενος Ἡρακλῆς ἀπώλλετο·² Κορίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρύσθει ἔδωκεν. Ὁ δὲ λαβὼν Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο, περ' οὐ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν ὅτιον γὰρ οὐκ ἦν σὺτὰ τεθῆναι που.

Δωδέκατον ἄλλον ἐπατάγη Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζεῖν εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος κατὰ δὲ τοῦ νοτίου³ παντοίων εἶχεν ὄψεων κεφαλὰς. Παραγενόμενος οὖν ἐπὶ Τειχεῖον τῆς Ἀκωνικῆς, οὐ τῆς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου κατήει. Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα⁴ τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὄπλων κρατούμενα. Ὁ δ' εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος τῷ τε θύσκαι συμπεφραγμένους καὶ τῇ λειντῇ συτκεπασθεῖς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνῆκε⁵, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος· κρατῶν δ' ἐκ τοῦ τραήλου καὶ ἄγχων τὸ ὄφρ' ἔπεισε⁷. Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν ἦκε διὰ Τροίζηνος ποικασόμενος τὴν ἀνάβασιν· δείξας δ' Εὐρύσθει τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

Θάνατος τοῦ Ἡρακλέους.

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν ἐλκασμένον ταύρω περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων⁸. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεί⁹, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἡ κέρας εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ δύνανται εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν ὑπὲρ εὐξαιτό τις, παρέχετο ἄφθονον. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατιὴν ἐπὶ Οἰχαλίαν συνήθροίζε καὶ σείρει τὴν πόλιν, καὶ λαφύρα γωγῆσας αὐτὴν ἤγειν Ἰόλην αἰχμαλῶτον, καὶ προσορμισθεῖς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσαστο. Μέλλων δὲ ἐξουργεῖν εἰς Τραχίνα τὸν κήρυκα ἐπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴτοντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δεισασα μὴ ἐκείνην μάλλον ἀγκπήσῃ νομίσασα φίλτρον εἶναι τὸ αἶμα Νέστον, ταύτῃ¹⁰ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδύς δὲ Ἡρακλῆς ἐθυσεν¹¹.

Ἄλλου τοῦ ἀντὶ τοῦ Ἀτλαντος ὁ Ἡρακλῆς τὸν πόλιν, καὶ ἀποστείλῃ ἐκεῖνον (τὸν Ἀτλαντα) ἐπὶ τὰ μῆλα (ἵνα κομίσῃ τὰ μῆλα). 1) Κόψας. 2) ἀνεχώρει.

3) Ἐπὶ τῶν νοτίων τοῦ, εἰς τὰ ὑπὸ τὰ τοῦ εἶχε κεφαλὰς κτλ. 4) Ὅτι δὲ ἐξήντι αὐτὸς περὶ τοῦ Πλούτωνος τὸν Κέρβερον. 5) Χωρὶς τῶν ὄπλων, ἃ εἶχε, κατελάμβανε αὐτοῦ, δομαίνοντα αὐτόν. 6) Ἄρα αὐτοῦ ἀντήκει, ἀνῆκεν ἐλευθερίαν. 7) Ἠνάγκαζεν αὐτὸν νὰ πεισθῇ, νὰ ὑπακούσῃ, νὰ ὑποταγῇ.

8) Πρὸς τὸν Ἀχελῶον ἀποσπῶμενον (μεταμορφωμένον) πρὸς τοῦτον στρέψας Ἡρακλῆς τὸ ἕτερον κτλ. 9) Λαμβάνει σφύρον. 10) Διὰ τοῦτο. 11) Ἐπειτα τὴν Ἰόλην. Διὰ τοῦ παρατακτικῷ διηγεῖται ἡ ἀρχὴ καὶ πρόοδος τῆς πράξεως.

ἦν δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰός τὸν χρῶτα ἔσπηε¹, τὸν μὲν Αἰχάν τῶν ποδῶν² ἀράμενος κατηκόντισε, τὸ δὲ χιτῶνα ἀπέστα προσπεφυκότα τῷ σώματι³ συναπеспῶντο, δ' αἱ σάρκες αὐτῷ. Τοιαύτη δὲ συμφορὰ κατασχεθεὶς εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Διὶ δ' αἰσθημένη τὸ γεγονός ἐαυτὴν ἀνῆρτησεν⁴. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος ἐκεῖ πυρὰν⁵ ποιήσας ἐκέλευεν ἐπιθάντος⁶ ὑφάπτειν. Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποῖας παριὼν κατὰ ζήτησιν, ποιμνίων ὑφῆψε. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκείθεν⁸ δὲ τυχὼν ἀθανασίας καὶ διαλλαγῆς Ἡρᾶ τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

Μυθολογοῦσιν Ἀσκληπιὸν Ἀπόλλωνος υἱὸν ὑπάρχειν καὶ Κορωνίδος, φύσει δὲ καὶ ἀγγινοῖα δινεγκόντα, ζηλωτὴ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, καὶ πολλὰ τῶν συντεινόντων πρὸς ὑγίαιαν ἀνθρώπων ἐξευρεῖν. Ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προβαίνει τῇ δόξῃ ὥστε πολλοὺς τῶν ἀπεγνωσμένων¹ ἀρρώστων παραδύξως θεραπεύειν, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς δοκεῖν τῶν τετελευτηκότων ποιεῖν πάλιν ζῶντας. Διὸ καὶ τὸν μὲν Ἄδην μυθολογοῦσιν ἐγκαλοῦντα τῷ Ἀσκληπιῷ κατηγορίαν αὐτοῦ ποιήσασθαι² πρὸς Δία, ὡς τῆς ἐπαρχίας³ αὐτοῦ ταπεινουμένης· ἐλάττους γὰρ γίγνεσθαι τοὺς τετελευτηκότας, θεραπευομένους ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Καὶ τὸν μὲν Δία παροξυνέντα κεραυνῶσαι τὸν Ἀσκληπιὸν καὶ διαφθεῖραι, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα διὰ τὴν ἀναίρεσιν τούτου παροξυνέντα φονεῦσαι τοὺς τὸν κεραυνὸν τῷ Διὶ κατασκευάζοντας Κύκλωπας. Ἐπὶ δὲ τῇ ταύτῃ τελευτῇ παροξυνέντα τὸν Δία προστάζει τῷ Ἀπόλλωνι θηπεῦσαι⁴ παρ' ἀνθρώπῳ καὶ ταύτην τὴν τιμωρίαν λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τῶν ἐγκλημάτων⁵. Ἀσκληπιὸς δὲ φασὶ γενομένου υἱὸς Μαχάονα καὶ Ποδालείριον καὶ τὴν τέχνην ἐκπονήσαντας ἐπὶ Τροίαν συστρατεῦσαι τοῖς περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα,

1) Σῆψιν τῷ σώματι προῖζειν. 2) Ἐκ τῶν ποδῶν διὰ σπλάγχνα τὴν ἐπίταξιν ἢ ἐπιναξὶ μακρὴν. 3) Φανερόν ἐκ τοῦ προκειμένου χωρίου γίνεταί ὅτι ὁ χιτῶν ἦτο ἔνδυμα ἀμίσης τῆς σαρκὸς ἔχμενον (ὑποκάμειον), κολλῶσαν εἰς τὸ σῶμα. 4) Ἀνῆρτησεν ἑαυτὴν = ἐκρέμασεν ἑαυτήν. 5) Πυρὰ εἶνε σφῆς ἔβλων εἰς κακαυμένους ἥδη εἶτε μέλων νά κη' πῦρ δὲ εἶνε ἡ φωτιά. 6) Αὐτοῦ ἐπιθάνοντος ἐπειδὴ αὐτὸς ἐπιθῇ αὐτῆς, νά τὴν ἀνάπτωσιν ὑποκάτωθεν. 7) Ἡ κατὰ σκευὴν τὸν σκοπόν, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ θεῶν = πρὸς θεῶν, κτλ. 8) Ἐκείθεν ἀντὶ ἐκεῖ, αὐτῷ καὶ Ἀπόλλων. 2. 914. «βλήμενος ἰὸν καὶ ἐν ἐπ' ἀγγιχάου θεῶν ἀκτῆς».

9) Διακρίθέντα, διαπρίψαντα. 10) Τῶν ἀπλητισμένων. 11) ὅτι ὁ Ἄδης (= Πλούτων) ἐγκαλῶν τὸν Ἀσκληπιὸν ἐποίησατο κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν. 12) Τοῦ κράτους, τοῦ βασιλείου. 13) Θηπεύω· ἐπὶ μισθῷ ἐργάζομαι τι. 14) Καὶ αὐτοῦ ἐτιμωρήσατο αὐτὸν ἔνεκα τῶν ἐγκλημάτων.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

Δαίδαλος ἦν τὸ μὲν γένος Ἀθηναῖος, εἰς τῶν Ἐρεχθιδῶν ὀνομαζόμενος (ἦν γὰρ υἱὸς Μητιόνοιο τοῦ Εὐπαλάμου τοῦ Ἐρεχθέως), φύσει δὲ πολὺ τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὑπεραίρων¹ ἐξήλωσε τὰ τε περὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην καὶ τὴν τῶν ἀγαλμάτων κατασκευὴν καὶ λιθοουργίαν. Εὐρετὴς δὲ γενόμενος πολλῶν τῶν συνεργούντων εἰς τὴν τέχνην κατασκεύασεν ἔργα θαυμαζόμενα κατὰ πολλοὺς τόπους τῆς οἰκουμένης. Κατὰ δὲ τὴν τῶν ἀγαλμάτων κατασκευὴν τοσοῦτο τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων διήνεγκεν, ὥστε τοὺς μεταγενεστέρους μυθολογῆσαι περὶ αὐτοῦ, διότι² τὰ κατασκευάζόμενα τῶν ἀγαλμάτων ὁμοιώματα τοῖς ἐμψύχοις ὑπάρχειν βλέπειν τε γὰρ αὐτὰ καὶ περιπατεῖν, καὶ καθόλου τηρεῖν τὴν τοῦ ὅλου σώματος διάθεσιν, ὥστε δοκεῖν³, εἶναι τὸ κατασκευασθὲν ἐμψυχον ζῶον. Πρῶτος δὲ ὁματώσας⁴ καὶ διαβεβηκότα, τὰ σκέλη ποιήσας, ἔτι δὲ τὰς χεῖρας διατεταμέναις ποιῶν⁵, εἰκότως ἐθαυμάζετο παρὰ τοῖς ἀνθρώποις· οἱ γὰρ πρὸ τούτου τεχνῖται κατασκευάζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν ὅμασι μεμυκότα⁶, τὰς δὲ χεῖρας ἔχοντα καθειμένας⁷ καὶ ταῖς πλευραῖς κεκολλημένας.

Ὁ δ' οὖν Δαίδαλος κατὰ τὴν φιλοτεχνίαν θαυμαζόμενος ἔφυγεν ἐκ τῆς πατρίδος καταδικασθεὶς ἐπὶ φόνῳ διὰ τοιαύτας αἰτίας. Τῆς ἀδελφῆς τοῦ Δαίδαλου γενόμενος υἱὸς Τάλως ἐπαιδεύετο παρὰ Δαίδαλῳ, παῖς ὢν τὴν ἡλικίαν, εὐφυστέρος δ' ὢν τοῦ διδασκάλου τὸν τε κεραμευτικὸν τροχὸν εἴρε, καὶ σιαγόνι περιτυχὼν ὄφως, καὶ ταύτῃ ξυλήφιον μικρὸν⁸ διαπρίσας⁹ ἐμιμήσατο τὴν τραχύτητα τῶν ὀδόντων· διόπερ κατασκευασάμενος¹⁰ ἐκ σιδήρου πρίονα, καὶ διὰ τούτου πρίζων τὴν ἐν ταῖς ἐργοῖς ξυλίνην ὕλην, ἔδοξεν εὐχρηστών τι εὐρηκέναι μέγα¹¹ πρὸς τὴν τεκτονικὴν τέχνην. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν τῶρον εὐρών καὶ ἕτερά τινα φιλοτεχνήματα, ὁδῶν ἀπηνέγκτο μεγάλην¹². Ὁ δὲ Δαίδαλος φθονήσας τῷ παιδί, καὶ νομίζων αὐτὸν πολὺ τῇ δόξῃ προέξειν¹³ τοῦ διδασκάλου τὸν παῖδα ἐδολοφόνησε. Κατηγορηθεὶς δὲ καὶ καταδικασθεὶς ὑπὸ τῷ

1) ὑπερβάλλον, ὑπερτερῶν. 2) Δηλ. ἐργαλείον. 3) Ἐπὶ πολλοὺς τόπους. 4) Ἀντὶ τοῦ ἔτι. 5) Ἐφαίνετο ὅτι ἦτο. 6) Ὀφθαλμοὺς ποιήσας εἰς τὰ ἀγάλματα. 7) Διατεταμένα ἦτοι κεχωρισμένα. 8) Κατασκευάζων δηλ. τὰς χεῖρας οὐχὶ συννημέναις μετὰ τοῦ σώματος, ἀλλὰ κεχωρισμένας καὶ τεταμέναις εἰς τὰ ἔξω. 9) Κακλασιμένους ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμούς. 10) Πρὸς τὰ κάτω ἀφαιμένας καὶ μετὰς πλευρὰς κεκολλημένας, συννημένας. 11) Διὰ τοῦ μικροῦ ἐπιτείνεται ἡ ὑποκοριστικὴ σημασία τοῦ ξυλήφιδιον. 12) Διαπρίσας διότι καθ' ἑαυτοῦ διαπρίζει = διαπερᾶ. 13) Κατασκευάσας ἑαυτοῦ. 14) Τὰ μάλιστα εὐχρηστικὰ ἐργαλεία. 15) Ὑπόληψιν, φήμην μεγάλην ἀπέκτεπεν. 16) Θέλει ὑπερβῆ κατὰ τὴν ὑπόληψιν τὸν διδασκάλον τι.

Ἐνικα φόνου.

Ἀρεοπαγιτῶν φόνου¹, ἔφυγεν εἰς Κρήτην, καὶ εἰς τὴν ἐν τῇ τέχῃ δόξαν θαυμαζόμενος, φίλος ἐγένετο Μίνωρος τοῦ βασιλέως. Κατεσκεύασε δ' ἐν Κρήτῃ Λαβύρινθον, τὰς διεξόδους σκυλιάς ἔχοντα καὶ ταῖς ἀπείροις δυστεράτους, ἐν ᾧ τρεφόμενος ὁ Μινώταυρος τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν ἀποστελλομένους ἐπὶ τὰ κόρους² καὶ κόρας ἐπὶ τὰ κατήσθιεν.

ἈΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ.

Γενέσθαι μυθολογοῦσι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης³ ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἑνναν. Ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως, τοῖς δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσι παντοδαποῖς ἐπερπύς καὶ θέας ἄξιος. Καὶ ὁ λειμὼν ἄνωθεν μὲν ἐστὶν ὁμαλὸς καὶ παντελὺς εὐὺδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλὸς καὶ πανταχόθεν κρημνοῖς ἀπότομος. Δοκεῖ δ' ἐν μέσῳ κεῖσθαι τῆς ἄλλης νήσου διὸ καὶ Σικελίης ὁμαλὸς ὑπὸ τινων προσαγορεύεται. ἔχει δὲ καὶ πλησίον ἄλσιν καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἔλη καὶ σπήλαιον εὐμέγεθες, ἔχων χάσμα κατὰγειον πρὸς τὴν ἄρκτον νενευκὴς, δ' οὐ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἄρματος ἐπελθόντα ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης πλησίον τῶν Συρακουσῶν, καὶ τὴν γῆν ἀναρρήζαντα⁴ αὐτὸν μὲν μετὰ τῆς ἀρπαθείσης⁵ δῦναι⁶ καθ' Ἄδου, πηγὴν δὲ ἀνεῖναι⁷ τὴν ὀνομαζομένην Κυκλῆν. Μετὰ δὲ τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητρα, μὴ δυναμένην εὐρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτιν κρητῶν ἀναψαμένην ἐπελθεῖν⁸ ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, τῶν δὲ ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα⁹ αὐτὴν προσθεζυμένους εὐεργατῆται τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησάμενην¹⁰. Χωρὶς δὲ τῆς εὐρέσεως τοῦ σίτου τὴν τε καταρχασίαν αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξε, καὶ νόμους εἰσηγήτατο, καθ' οὓς δικαιοπραγεῖν¹¹ εἰθίσθησαν¹², δι' ἣν αἰτίαν φασιν αὐτὴν θεσμοφύρου ἐπονομασθῆναι.

1) Νέους καὶ νέα; κατέφωγεν· τὸ δὲ κόρος εἶνε ποιητικὴ λέξις.

2) Κόρη λέγεται ἡ Περσεφόνη. 3) Μετ' ἄρ. τοῦ ἀναρρήζαντα. 4) Ἡρπιάσθην ἔλεγον οἱ δόκιμοι, οὐχὶ ἀρπαγὴν. 5) Αὐτὸς λέγεται ὅτι ἐκώθη εἰς τὴν Ἄδην. 6) Ἦτοι ἀναδύσθαι. 7) Πῦρ, μεταβὰς εἰς πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης. 8) Εκείνους δὲ τῶν ἀνθρώπων, οὗτοι μάλιστα ἐσχματι εἰς αὐτὴν ὁ προσθεζυώσας, παρὰ πολλοὺς αὐτὴν ἐπισημαίνονταν. 9) Δωρούσασα ἀντι τῶν περποιήσεων τῶν τῶν καρπῶν κτλ. 10) Να πράττειν δίκαια. Εὐρίσκειται δὲ ἡ λέξις εἰς τὴν Ἀριστοτέλη καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν πεζογράφους. 11) Παθ. ἄρ. α. τοῦ εὐζῶν· περὶ τῆς αὐτοῦ εὐείκειας ἴδε Ἄνωμ. Ἡμ. Σαχελ. ἐν λ. εὐζῶν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΝ.

Ὁ Λουκιανὸς λεγόμενος καὶ Λυκῖνος ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει Συμποσάτοις τῆς Σαρδίας ἐκ πτωχῶν γονέων τὴν δευτέραν μ. Χ. ἑκατονταετηρίδα ἦτοι περὶ τὸ 120 μ. Χ.

Ἐν ᾧ ἔτι ἦτο παῖς, ὁ πατὴρ αὐτοῦ συσχεζόμενος μετὰ τῶν φίλων ἀπεράσισε νὰ διδάξῃ αὐτὸν τὴν ἐρμογλυφικὴν τέχνην, εἰς τὴν ἐραίνετο ὅτι εἶχε καὶ φυσικὴν τινα δεξιότητα. Ἐπὶ τοῦτο παρεδόθη τῷ πατρὶ μισθὸς θείων, ὅστις ἐνομιζέτο ἀριστὸς λιθοκόπος. Ἀλλὰ θάρεις ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνέλαυνε, διότι ἐσπάσε πλάκα τινὰ κατὰ τὴν ἐργασίαν κατέλειπε τὸν θεῖον καὶ ἐπεδόθη κατ' ἀδελφὸν ἡμῖν τρόπον εἰς τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων.

Ἰκανῶς δὲ συγκροτηθεὶς περὶ αὐτὰ μεταρραγετο τὸ τοῦ δισηγόρου ἐπάγγελμα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἰντιοχαίρῃ Εὐπερήσας δ' ἐκ τούτου ἀρκούντας καὶ ἀηδανῶν πῶς αὐτὸ ἐτρέπη εἰς τὴν βητορικὴν τέχνην καὶ τὴν συγγραφὴν βητορικῶν λόγων πρὸς χρῆσιν ἄλλων περιηρούμενος τὴν Ἰωνίαν, Ἑλλάδα, Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν.

Περὶ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ηλικίας του ἐγκαταλείπων καὶ τὸ οὐκ εὐάρεστον αὐτῷ ἐπάγγελμα τοῦ βήτορος ἔρχισε νὰ θεραπεύῃ τὰς φυσικὰς αὐτοῦ κλίσεις, ἐμπαιζὼν δὲ συγγραφαὶν θεῶν τῇ ἐραίνοντο ἀθήῃ καὶ ἀποπαύσας δὲ τὸ γῆρας φαίνεται ὅτι ἐπεδόθη εἰς τὰ πολιτικά· διό καὶ ὁ Μάρκος Ἀντώνιος ἡ ὁ υἱὸς τοῦ Ἡμίονου διέφηεν αὐτὸν τοπάρχην μέρους τινὸς τῆς Ἀσιᾶς μετὰ δικαστικῆς πάντοτε ἐξουσίας.

Ἐν ᾧ δὲ προῖδασιόν τινα περιέμενεν ἐν θαλαίᾳ γήρατι ὧν ἀπέθανε περὶ τὸ 200 μ. Χ. συχνὰ πάσχων ἐκ ποδάγρας.

Ἦτο δ' ἔγγικτος καὶ ἀντιφύεται ὅτι εἶχε καὶ υἱόν. Ἐγραφε πάμπολλα συγγράμματα, ὧν τινα ἀπολούντο. Ἦνεν δὲ ταῦτα μετὰ πλείστης χάριτος καὶ γλαυρότητας γεγραμμένα, καὶ τὰ ἀπαικῶν ἄλλας ἀρθρον ἐν αὐτοῖς παρατίθεται, ἂν καὶ ἐν ὑπόθεσιν ὁλίως ἀπληλαγμένα τῶν κηλίδων καὶ ῥύπων τῶν κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ κατασχυρόντων τὴν ἑλγν. γλῶσσαν.

1 Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλικά φοιτῶν ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσσης ὧν, ὁ δὲ πατὴρ ἐσκοπεῖτο¹ μετὰ τῶν φίλων, ὅ,τι καὶ διδασκaiτό με². Ταῖς πλείστοις οὖν ἔδωξε³ παιδείαν μὲν καὶ πονοῦ πολλοῦ καὶ χρόνου μακροῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς καὶ τύχης δεῖσθαι λομπρᾶς, τὰ δὲ ἡμέτερα⁴ μικρὰ τε εἶναι καὶ ταχεῖάν τινες τὴν ἐπικουρίαν ἀπαιτεῖν· εἰ δὲ τινα τέχνην τῶν βαναύσων τούτων ἐκμάθοιμι, τὸ μὲν πρῶτον εὐθύ· ἂν αὐτὸς ἔχῃ⁵ τὰ ἀρκούντα παρὰ τῆς τέχνης καὶ μηκέτ' οἰκίστοις⁶ εἶναι τηλικούτος ὧν, οὐκ εἰς μακρὸν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐφρανεῖν ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον.

2. Δευτέρα⁷ οὖν σκέψους ἀρχὴ προὔτελλε, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν

1) Ἐσκοπεῖται λέγεται δ' οἱ μόνον σκοπεῖν ἀλλὰ καὶ σκοπεῖσθαι. 2) Ἀδ τοῦ διδασκαίου « ἐδιδάξε μὲν ὁ καθηγητής, ἐδιδάχθη δὲ ὁ πατήρ αὐστήσας » Ἀμμῶν. 3) Τὸ δὲ καὶ εἰς συνῆλθαι μὲν προσωπικῶς εὐλοκεῖται, ὁπανώτερον δὲ ἀπροσώπως· εἰς τοὺς πλείστους λοιπὸν ἔρανη ὅτι ἡ παιδεία μὲν ἔχει χρεία. 4) Δηλ. πραγματά, ἡ δὲ κατάστασις μακρὸν ὅτι εἶνε μικρά. 5) Ἐδωξε δηλ. ἔρανη εἰς αὐτοὺς ἐπὶ αὐτοῖς ἡδύνατο νὰ ἔχῃ. 6) Οἰκίστοις = ὅστις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μέχρι τοῦδε τρέφεται. 7) Δευτέρα

καὶ ῥάσῃ ἐκμαθεῖν¹ καὶ ἀνδρὶ ἐλεθέριον² πρέπουσα καὶ πρῶχειρον ἐ-
χουσα τὴν χορηγίαν καὶ διαρκῆ τὸν πόρον. Ἄλλου τοίνυν ἄλλην
ἐπαινοῦντος ὡς ἕκαστος γνώμης³ ἢ ἐμπειρίας εἶχεν, ὁ πατὴρ εἰς τὸν
θεῖον ἀπιδῶν⁴, (παρὴν γὰρ ὁ πρὸς μητρὸς θεὸς, ἀριστος ἐρμολύφος
εἶναι δοκῶν⁵). Οὐ θέμις, εἶπεν, ἄλλην τέχνην ἐπικρατεῖν σοῦ πα-
ρόντος, ἀλλὰ τοῦτον ἄγε (δείξας ἐμέ), καὶ δίδασκε παραλαβῶν⁶ λί-
θων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι καὶ συναρμωστὴν καὶ ἐρμολυφέα⁷. δύ-
ναται γὰρ καὶ τοῦτο φύσεώς γε. ὡς οἶσθα, τυχὼν δεξιᾶς⁸. Ἐτεκ-
μαίρετο δὲ ταῖς ἐκ τοῦ κηροῦ παιδῶν⁹· ὁπότε γὰρ ἀφειθεῖν¹⁰ ὑπὸ τῷ
διδασκάλῳ, ἀποξέων ἄν¹¹ τὸν κηρὸν ἢ θόας ἢ ἵπτους ἢ καὶ νῆ Δι'
ἀνθρώπους ἀνέπλαττον εἰκότως¹². ὥς γ' ἐδόκουν τῷ πατρὶ ἐφ' οἷς¹³
παρὰ μὲν τῶν διδασκάλων πληγὰς ἐλάμβανον, τότε δ' ἔπαινος εἰς
τὴν εὐφυίαν καὶ ταῦτα ἦν, καὶ χρηστὰς εἶχον ἐπ' ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας·
ὡς ἐν βραχεὶ μαθήσομαι τὴν τέχνην, ἀπ' ἐκείνης γε¹⁴ τῆς πλαστικῆς.

3. Ἄμα τε οὖν ἐπιτῆδαιος ἐδόκει ἡμέρα¹⁵ τέχνης ἐνάρχεσθαι,
κἀγὼ παρεδεδόμην τῷ θεῷ, μὰ τὸν Δι', οὐ σφόδρα τῷ πράγματι
ἀχθόμενος, ἀλλὰ μοι καὶ παιδίαν τινα οὐκ ἀτερπῆ ἐδόκει ἔχειν καὶ
πρὸς τοὺς ἡλικιώτας ἐπίδειξιν, εἰ φαινοίμην θεοὺς τε γλύφων καὶ
ἀγαλμάτια τινα μικρὰ κατασκευάζων ἐμαυτῷ τε κἀκείνοις, οἱ
προηροῦμην. Καὶ τό γε πρῶτον ἐκείνο καὶ σύνθηες τοῖς ἀρχομένοις
ἐγίνετο· ἐγκοπέα γὰρ τινὰ μοι δοῦς ὁ θεὸς ἐκέλευσέ μοι ἡρέμα κα-
θικέσθαι¹⁶· πλακὸς ἐν μέσῳ κειμένης ἐπειπὼν¹⁷ τὸ κοινὸν σάργη
δὲ τοι¹⁸ ἡμισυ παντός¹⁹. Σκληρότερον δὲ κατενεγκόντες²⁰ ὑπ' ἀ-
πειρίας κατεράγη²¹ μὲν ἡ πλάξ, ὁ δὲ ἀγανακτήσας σκυτάλῃ²² τινα
πλησίον κειμένην λαβὼν οὐ πρῶτως οὐδὲ προτρεπτικῶς μου κατῆ-
ξάτο, ὥστε δάκρυά μοι τὰ προοίμια τῆς τέχνης²³.

1) Ὡς ἐκμαθεῖν τινα αὐτὴν. 2) Ὡς γνώμης κτλ.—καθ' ἣν εἶχεν ἕκαστος γνώ-
μην καὶ ἐμπειρίαν ἢ πείραν. 3) Σφίψας τὰ βλέμματα του. 4) Ὡς εἰς θε-
ρεῖτα ὅτι ἦτο. 5) Διδασκε, ἐπειδὴν τὸν παραλαβὴς. 6) Τὸ ἐρμολυφέα ὁ
πώποτευσάν τινες ὡς βάρβαρον γράψαντες ἀντ' αὐτοῦ ἐρμολύφον. Ἀντὶ τοῦ ἐρμ-
ολυφέα εἶχε ὁρθῶς, δύναται νὰ παραβῇ πρὸς τὸ ὑμῆρ. ἡ νιοχεύς ἀντιτῇ
τῇ ἰσχῷ, τὸ πατροφονεὺς ἀντὶ τοῦ πατροφόνος, κτλ. Καὶ πρὸς τὸ τῷ
μεταγενεστέρῳ διαβολεὺς ἀντὶ τοῦ διαβόλου. Ἰδὲ κτλ Θωμ. Μαγ. σ. 365
ἐρμολύφος καὶ ἐρμολυφεύς· εἶνε δὲ αὐτὸς ἀγάλματα τοῦ Ἑρμῆος κατα-
σκευάζων, ὁ ἀγασματοποιός. 7) ἔχων ἐκ τύχης, κατὰ τύχην δ' εἰδὼν ἦται φαίνο-
δειαν φύσιν. 8) Παθ. ἄορ. α. ἐν τῇ εὐκτ. τοῦ ῥήμ. σφίεμ. α. 9) Τὸ μῆριον ἀ-
σπμαίνει τὴν ἐπαναληψιν τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου.—συνήθως ἀποξέων τὸν κηρὸν κτλ.
10) Μεθ' ὁμοιότητος. 11) Ἐπὶ τούτοις δὲ, διὰ ταῦτα δὲ, ἢ ἐποιοῦν. 12) Συμ-
παιρύνοντος βεβαίως.

13) Κατάλληλος ἢ ἡμέρα· διότι εἶχον καὶ ἐκτίνει τὴν πρόληψιν περὶ τῶν
καλῶν καὶ κακῶν ἡμερῶν. 14) Μεσ. ἄορ. ε. τοῦ καθενός μοι· ἦσαν γὰρ ἀκτῆς
μὲ αὐτὸν πλάκα. 15) Εἰπόντι προαίτι. 16) Τῷ θεῷ. 17) Ἐμοῦ. 18) Ἐπασι-
εῖνε δὲ παθ. ἄορ. ε. τοῦ κατὰ γυναι· διὰ τι δ' ἔχει σὺλ. αὐτῇσιν ἴδε ἀγνομὴ ὁ
ἄνομ. Ρημ. Σακελ. 19) Σκυτάλη· βακτηρία ἢ ῥάβδος ἀκροπαχῆς. 20) Τὸν
τίστιν ἦν δάκρυα κτλ.

4. Ἀποδράς οὖν ἐκείθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀρικνουμαι συνεχές ἀ-
καλύτων καὶ θακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως¹, καὶ διηγούμαι
τὴν σκυτάλην, καὶ τοὺς μῶλωπας ἐδείκνυσεν· καὶ κατηγόρουσαν πολ-
λὴν τινα ὠρότητα², προσθεῖς, ὅτι ὑπὸ φλόγου ταῦτα ἔδρασε, μὴ
αὐτὸν ὑπερβάλωμαι κατὰ τὴν τέχνην. Ἀγανακτησάσης δὲ τῆς
μητρὸς καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λοιδορησαμένης, ἐπὶ νύξ ἐπῆλθε,
κατεδραβον ἔτι ἐνθακρυς καὶ τὴν νύχθ' ὅλην³ ἐννοῶν.

5. Μέχρι μὲν δὲ τούτων γέλῃτι καὶ μερκακιδώδη τὰ εἰρημένα·
τὰ μετὰ ταῦτα δὲ οὐκ ὅτι εὐκαταφρόνητα, ὡς ἄνδρες, ἀκούσασθαι,
ἀλλὰ καὶ πάντα τριηλίων ἀκουσμάτων δοόμενα· ἵνα γὰρ καθ' Ὁμηρον⁴
εἰπωσθεῖς μοι ἐνύπνιον⁵ ἦλθεν ὄνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα⁶·

ἐναργής αὕτως, ὥστε μὴδὲν ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας· ἔτι γοῦν
καὶ μετὰ τοσούτων χρόνων τὰ τε σχήματά μοι τῶν φανέντων ἐν
τοῖς ὀφθαλμοῖς περκαμείει⁷, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἀκουσθέντων ἐκχυλοῖ⁸·
αὕτω σαφὴ πάντα ἦν.

6. Δύο γυναῖκες λαβόμεναι τῶν χειρῶν⁹ εἰλικὸν με πρὸς ἑαυτὴν
ἐκτέρπα μᾶλα βικίως καὶ κατερῶς· μικροῦ¹⁰ γοῦν με διεσπάσαντο
πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμούμεναι· καὶ γὰρ ἄρτι μὲν ἂν ἡ ἑτέρα ἐπα-
κράτει καὶ περὶ μικρὸν ὅλον εἶχέ με¹¹, ἄρτι δ' ἂν, αὐθις ὑπὸ τῆς
ἑτέρας εἰχόμεν. Ἐβῶν δὲ πρὸς ἀλλήλας ἐκτέρπα, ἡ μὲν, ὡς αὐτῆς
ὄντα με κατεῖσθαι βούλοιστο, ἡ δὲ, ὡς μάτην τῶν ἀλλοτρίων ἀν-
τιποιούτο. Ἦν δὲ ἡ μὲν ἐργατικὴ καὶ ἀνδρική καὶ αὐχμηρὰ τὴν
κόμην τῷ χεῖρι τέλειον ἀνάπλεως, διεζωτμένῃ τὴν ἐσθῆτα, τιτάνου
καταγέμουσα, οἷος ἦν ὁ θεὸς, ὅπως ξέροι τοὺς λίθους· ἡ ἑτέρα δὲ
μᾶλα εὐπρόσωπος¹² καὶ τὸ σχῆμα εὐπρεπές καὶ κόσμιος τὴν ἀνα-
βολὴν¹³. Τέλος δ' οὖν ἐρίσθη μοι¹⁴ διακρίειν, ὁποτέρᾳ βουλομένην
συνεῖναι αὐτῶν. Πρύτερα δὲ ἡ σκληρὰ ἐκείνη καὶ ἀνδρώδης ἔλεξεν.

7. Ἐγὼ, φίλε παῖ, Ἑρμογλυφικὴν τέχνην εἰμὶ, ἣν χυδᾶς ἤρξω μαν-

1) ὑπόπλεως ἢτα ἐμπλεως ὡς θακρύων κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς. 2) ὡς πολλὰ
ὄμιον τὸν θεῖον. 3) Νομίζουσι τινες ὅτι αἱ ἑτῆς σχεδὸν κείνης ἐξέπαιον ἐκ τοῦ
καίμενου ἢ τὰ συμβαίνοντα ἐντροφεύον. 4) Περκαμείει δὲ ἐκκασα, καθ' ἣν ἀντὶ τοῦ
ἐν νύχθ' ὅλην γράφεται σκυτάλην. 5) Ἦν δὲ ἡ Ε, ἡ Β. Το ἐν ὑπνιον καίται ἐπ' ῥηρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν ὑπνῳ
μοι ἦλθε θεός (=θεοπέμπτης) ὄνειρος. 6) Κατὰ τὴν ἑαυτὴν νύκτα· ἡ δὲ διὰ σημαίνει χρόνον ἦται τὸ διὰ μέσου ἐπὶ χρόνον.

7) Ἀκόμη μίνουσι. 7) Κατ' Ἐλύτθ. Ὁδ. σ. 1930, 3 πείκωσι λῶναι· οἱ
πρόσωποι καὶ ἐν καταυδόντες τὴν ἀκοήν. 8) Ἐκ τῶν χειρῶν πιπτασαι ἑλὲ ἐκ τῶν χειρῶν. 9) Ἦτοι μικροῦ δεῖν περὶ
μικρὸν, μὲ διέσπασαν, ἐξείχισαν, περὶ ὅλῳν λοιπὸν νὰ μὲ ξεσχίσωσι. 10) καὶ
ἀλλῶν ἐλείπεν ὅλον νὰ μὲ κατέχη. 11) Το ἄρτι μὲν ἄρτι δὲ εὐλοκεῖται καὶ
ἀλλαντοῦ περὶ Ἀντικαὶν καὶ ἄλλους μεταγενετέροισι. Σημαίνει δὲ ὅτι τὸ πῆτα
μὲν ποτὲ δὲ, ἢ τὸ ἀλλοτε μὲν ἀλλοτε δὲ. 12) Εὐειδής, ὡραῖον ἔχουσα
πρόσωπον. 13) Τὴν σκελὴν ἐκτελέσασαν. 14) Ἐπιτίμωσιν εἰς ἐμὲ.

θάειν, οἰκεία τέ σοι καὶ συγγενῆς οἰκοθεν¹· ὅ, τε γὰρ πάππος σου (εἰπούσα τοῦνομα τοῦ μητροπάτορος), λιθοξόος ἦν καὶ τῷ θεῷ ἀμφοτέρῳ καὶ μάλα εὐδοκίμεϊτον² δι' ἡμᾶς. Εἰ δ' ἐθέλεις λήρων μὲν καὶ φληνάφων τῶν παρὰ ταύτης ἀπέχεσθαι (δείξασα τὴν ἑτέραν), ἔπεσθαι δὲ καὶ συνεικεῖν ἐμοί, πρῶτον μὲν θρέψει γενικῶς³ καὶ τοὺς ὤμους ἔξεις καρτερούς, φθόνου δὲ παντὸς ἀλλότριος ἔσει καὶ οὐποτέ ἄπει⁴ ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπὴν, τὴν πατρίδα καὶ τοὺς οἰκείους καταλιπὼν οὐδ' ἐπὶ λόγοις⁵ ἐπαινέσονται σε πάντες.

7. Μὴ μουσχοθῆς δὲ τοῦ σώματος τὸ εὐτελές μηδὲ τῆς ἐσθῆτος τὸ πιναρόν⁶· ἀπὸ γὰρ τοιούτων ὁρμώμενος καὶ Φειδίας ἐκείνος ἔδειξε⁷ τὸν Δία καὶ Πολύκλειτος τὴν Ἥραν εἰργάσατο καὶ Μύρων ἐπηνέθη καὶ Πραξιτέλης ἐθαυμάσθη· προσκυνῶνται γοῦν οὗτοι μετὰ τῶν θεῶν. Εἰ δὴ τούτων εἰς γένοιτο, πῶς μὲν οὐ κλεινός αὐτὸς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔσει, ζήλωτόν δὲ καὶ τὴν πατέρα ἀποδείξεις, περὶ βλεπτόν δὲ ἀποφανείς καὶ τὴν πατρίδα;

Ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίουςα⁸ καὶ βαρβαρίζουσα πᾶμπῶλυ εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπουδῇ⁹ συνεύρουσα καὶ πείθειν μὲ πειρωμένη· ἀλλ' οὐκέτι μέμνημαί¹⁰ τὰ πλείστα γὰρ ἤδη μου τὴν μνήμην διέφυγεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἐπαύσατο, ἄρχεται ἡ ἑτέρα ὡδέ πως

9. Ἐγὼ δέ, ὦ τέκνον, Παιδεία εἰμὶ ἤδη συνήθης σοι καὶ γνωρίμη, εἰ καὶ μηδέπω εἰς τέλος μου πεπείρασαι¹¹. Ἠλίκα μὲν οὖν τάγαθὰ ποιεῖ¹² λιθοξόος γενόμενος, αὐτὴ προεῖρκεν οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ¹³ ἐργάτης ἔσει τῷ σώματι πονῶν κἄν τούτῳ τὴν ἅπασαν ἐλπίδα τοῦ βίου τεθειμένος, ἀφανῆς μὲν αὐτὸς ὢν, ὀλίγα καὶ ἀγεννῆ λαμβάνων, ταπεινὸς τὴν γνώμην, εὐτελής δὲ τὴν πρόσodon¹⁴, οὔτε φίλους ἐπιδικάσιμος¹⁵ οὐτ' ἐχθροὺς φοβερός οὔτε τοῖς πολίταις ζήλωτός, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐργάτης καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου εἰς, τὸν αἰετοῦ προύχοντα¹⁶ ὑποπτήσων καὶ τὸν λέγειν δύναμενον θεροπεύων, λαγὼ βίον ζῶν καὶ τοῦ κρείττονος ἔρμαιον ὢν· εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιτο καὶ πολλὰ θαυμαστά ἐξεργάσαιτο, τὴν μὲν τέ-

1) Τὸ οἰκοθεν δὲν φαίνεται ὅτι ἔχει ὕψος. Πρῶτάββα ἀντ' αὐτοῦ ὑπὸ τῆς τῶν ἐκδοτῶν μεταρρόφου, ἐκ μητρὸς. 2) Πολὺν ὑπόληψιν ἔχων. 3) Γενικῶς, ἰσχυρῶς. 4) Ἀντὶ μέλλουσας δὲν θέλει ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. 5) Ἐπὶ λόγοις, διὰ λόγους, ὅτις οὐδὲν εἰναι εἶναι. 6) Καθ' ἑαυτὸν «πιναρόν»· ὑπαρξί, εὐτελής, ὀλιγόστον, ταπεινόν. 7) Περιτοκῶ.

8) Προσκόπτουσα ἐν τῷ μεταῦ καὶ σφαλλομένη. 9) Ταχύως, βίαια. 10) Μέχρι τέλους μὲ ἔχεις θυμολογῶν· τὸ δὲ συνήθης καὶ γνωρίμος εἰς συνήθεια· τούτων δὲ τὰ ἐναντία εἶναι ἀσυνήθης καὶ ἀγνώμος. 11) Ἐπὶ πᾶσι, πᾶσι ποιεῖται. 12) Οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ ἐργάτης ὅς ἦσαι κτλ. 13) Τὴν πείθειν· ὅς περὶ τὴν μετ' ἐπιδόμην. 14) Επιδικάσιμος· ὁ τοὺς αἰετοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις βελών, ἢ μέλλον ὁ πρῶτος καὶ ἐπιδόμης διὰ τῆς ταυτοῦ γλώσσης τὰς ἀντὶ ἀντιθέσεως. 15) Προσέχων.

16) Προσέχων. 17) Προσέχων. 18) Προσέχων. 19) Προσέχων. 20) Προσέχων. 21) Προσέχων. 22) Προσέχων. 23) Προσέχων. 24) Προσέχων. 25) Προσέχων. 26) Προσέχων. 27) Προσέχων. 28) Προσέχων. 29) Προσέχων. 30) Προσέχων. 31) Προσέχων. 32) Προσέχων. 33) Προσέχων. 34) Προσέχων. 35) Προσέχων. 36) Προσέχων. 37) Προσέχων. 38) Προσέχων. 39) Προσέχων. 40) Προσέχων. 41) Προσέχων. 42) Προσέχων. 43) Προσέχων. 44) Προσέχων. 45) Προσέχων. 46) Προσέχων. 47) Προσέχων. 48) Προσέχων. 49) Προσέχων. 50) Προσέχων. 51) Προσέχων. 52) Προσέχων. 53) Προσέχων. 54) Προσέχων. 55) Προσέχων. 56) Προσέχων. 57) Προσέχων. 58) Προσέχων. 59) Προσέχων. 60) Προσέχων. 61) Προσέχων. 62) Προσέχων. 63) Προσέχων. 64) Προσέχων. 65) Προσέχων. 66) Προσέχων. 67) Προσέχων. 68) Προσέχων. 69) Προσέχων. 70) Προσέχων. 71) Προσέχων. 72) Προσέχων. 73) Προσέχων. 74) Προσέχων. 75) Προσέχων. 76) Προσέχων. 77) Προσέχων. 78) Προσέχων. 79) Προσέχων. 80) Προσέχων. 81) Προσέχων. 82) Προσέχων. 83) Προσέχων. 84) Προσέχων. 85) Προσέχων. 86) Προσέχων. 87) Προσέχων. 88) Προσέχων. 89) Προσέχων. 90) Προσέχων. 91) Προσέχων. 92) Προσέχων. 93) Προσέχων. 94) Προσέχων. 95) Προσέχων. 96) Προσέχων. 97) Προσέχων. 98) Προσέχων. 99) Προσέχων. 100) Προσέχων.

πῦρ ἅπαντες ἐπικινέσονται, οὐκ ἔστι δὲ ὅστις τῶν ἰδόντων, εἰ νοῦν ἔχει, εὐξαιτ' ἂν ὁμοίως σοι γενέσθαι· οἷς γὰρ ἂν ἦς, βάνκυ-
σας καὶ χαρῶν καὶ ἀπαιχτεροῦτος νομισθήσει. 1

10. Ἦν δ' ἐμοὶ πεῖθῃ, πρῶτον μὲν σοι πολλά ἐπιδειξω παλαιῶν
ἀνδρῶν ἔργα καὶ πράξεις θαυμαστὰς καὶ λόγους αὐτῶν ἀπαγγεῶν,
πάντων ὡς εἰπεῖν ἔμπειρον ἀπαφαίνουσα. καὶ τὴν ψυχὴν σοί, ὅπερ
κρηϊώτατόν ἐστι, κατακοσμήσω πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς κοσμήμασι,
σωφροσύνη, δικαιοσύνη, εὐσεβεία, πρόφρων, ἐπεικεία, συνέσει, καρ-
τερία, τῷ τῶν καλῶν ἔρωτι², τῇ πρὸς τὰ σεμνότετα ὁρμῇ³. ταῦτα
γὰρ ἔστιν ὁ τῆς ψυχῆς ἀκέραιος ὡς ἁλκῶς κόσμος. Λήσει⁴ δέ
σε οὕτε παλαιὸν οὐδὲν οὕτε νῦν γενέσθαι δέον⁵, καὶ τὰ μέλλοντα
προφύει μετ' ἐμοῦ, καὶ ὅλως ἅπαντα ὅποσα ἔστι, τὰ τε θεῖα τὰ τ'
ἀνθρώπινα, οὐκ εἰς μακρὸν⁶ σε διδάξομαι⁷.

11. Καὶ ὁ νῦν πένης ὁ τοῦ δεινός, ὁ βουλευσάμενος περὶ ἀγεν-
νοῦς οὕτω τέχνης, μετ' ὀλίγον ἅπσοι ζῆλιωτός καὶ ἐπείρθονος ἔσαι
τιμώμενος καὶ ἐπικινούμενος καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμῶν καὶ
ὑπὸ τῶν γένει καὶ πλούτῳ προύχοντων ἀποβλεπόμενος⁸, ἐσθῆτα
μὲν τοιαύτην ἀπεχόμενος, —δειξασα τὴν ἐκυτῇ· πᾶν δὲ λαμ-
πρὸν ἐφύρει, —ἀρχῇ δὲ καὶ προεδρίᾳ ἄξιούμενος· κἂν ποῦ ἀποδη-
μῆς, οὐδ' ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγνώ⁹· καὶ ἀρχῆς ἔσαι τοιαυτὰ σοι
περιβήτω τὰ γνωρίσματα, ὥστε τῷ δούλῳ ἐκαστος τῶν πλη-
σίον κινήσας δείξει σε τῷ δικτύῳ «οὗτος ἐκεῖνος» λέγειν.

12. Ἄν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ἦ καὶ τοῖς φίλοις ἢ καὶ τὴν πόλιν
ὅλην καταχλαυθάνῃ, εἰς σὲ πάντες ἀποβλεπόνται¹⁰. κἂν ποῦ τι λέγων
τύχης κεχρηότας¹¹ οἱ πολλοὶ¹² ἀκούσονται θαυμάζοντες καὶ εὐδι-
μονίζοντές¹³ σε τῆς δυνάμεως τῶν λόγων καὶ τὸν πᾶν τῆς εὐπαι-
δείας· ὁ δὲ λέγουσιν ὡς ἄρα καὶ ἀνέκατοί τινες γιγνόμεναι ἐξ ἀνθρώ-
πων, τοῦτό σοι περιπαλήτω¹⁴ καὶ γὰρ, ἢ αὐτὸς ἐκ τοῦ βίου ἀπέλθῃς
αὐτὰ πάλαι συνὼν τοῖς πεπαιδευμένοις καὶ προσομιλῶν¹⁵ τοῖς ἀ-

1) Οὐδείς δὲ τῶν ἰδόντων.

2) Τῇ σφοδρᾷ ἐπιθυμίᾳ. 3) Φορᾷ, τάττει, τῇ μεγάλῃ διακρίσει. 4) Μὲν. τοῦ
καθίσταται. 5) Οὕτε τι, ὅπως νῦν γενέσθαι δεῖ. 6) Μετ' οὐ πολὺ, ἐντὸς ὀλίγου.
7) Σύνθηες τοῖς μεταγενεστέροις τὸ διδάσκειν καὶ ἀντὶ τοῦ διδάσκω, καὶ
διδάσκειν ἀντὶ διδάσκω· διότι κατ' Ἡρωδίαν. σ. 467. Περὶ διδάσκειν καὶ
διδάξει διαφέρει. Τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ δι' ἐκείνῳ, ἐκεῖνος δὲ τὸ δι' ἐτέρου, αὐτὸν
τὰ ἐπιτήδεια παρέχοντά. »

8) Θεωρούμενος, παρατηρούμενος μετὰ θαυμασμοῦ. 9) Ἀγνώστος. ἔχει δὲ
τὸ πρῶτον ἐπὶ τὴν συνήθειαν παλιπτικὴν σημασίαν, σπανιότερον ἐνεργητικὴν.

10) Πρὸς σὲ δὲ τρέψωσι τὰ βλέμματα, σὲ πρὸς τοῦτο ἰκάνον νομίζοντες καὶ
πρὸς σὲ γενναῖον τι ἐλπίζοντες. 11) Μετ. πρὸς τοῦ χαίρειν. 12) Οἱ κοινὸι
ἀνθρώποι. 13) Τοιούτοις νομίζοντες σὲ εὐδαιμόνα δι' ἣν ἔχεις δύναμιν περὶ τοῦς
λόγους καὶ τὸν πᾶν σου ἔτι ἀγαθοῦ παιδός· ἔτυχε (καλὸν παῖδα ἀπείληται).
14) Ὡς σὲ καὶ πάλαι τὰ ἀποκρίσεις. 15) Καὶ ὡς ἔχεις ἀσέβειν.

ρίστοις. Ὁρᾷ τὸν Δημοσθένην ἐκείνον, τίνος υἱὸν¹ ὄντα ἐγὼ ἤλπισα
ἐποίησα. Ὁρᾷ τὸν Λισχίνην, ὃς τυμπανιστρίδας υἱὸς ἦν, ὅπως αὐ-
τὸν δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐθεράπευσεν. Ὁ δὲ Σωκράτης καὶ αὐτὸς ὑπὲρ
τῇ ἑρμογλυρικῇ ταύτῃ τραφεῖς, ἐπειδὴ τάχις² συνῆκε τοῦ κρείτ-
τονος καὶ δραπετεύσας παρ' αὐτῆς κύτομόλῃσεν ὥς³ ἐμέ, ἀκούει
ὡς παρ' ἀπάντων⁴ ἄδεται. γ

*13. Ἄφεις δὲ αὐ τοὺς τελικούτους καὶ τισούτους ἄνδρας καὶ
πράξεις λαμπρὰς καὶ λόγους σεμνοὺς καὶ σχῆμα εὐπρεπὲς καὶ τιμὴν
καὶ δοῖαν καὶ ἔπαινον καὶ προεδρίας καὶ δυνάμεις καὶ ἀρχὴς καὶ τί
ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμεῖν καὶ τῇ ἐπὶ συνέσει εὐδαιμονίζεσθαι χιτώνιον⁵ π-
πιναρὸν ἐνδύσαι καὶ σχῆμα δουλοπρεπὲς ἀναλήψει, καὶ μοχλῖα καὶ
γλυφεῖα καὶ κοπέας καὶ καλαπτῆρας⁶ ἐν τοῖν χερσὶν ἔξεις, κάτω νε-
νευκῶς εἰς τὸ ἔργον, χαμαιπετῆς καὶ χαμαιζήλος⁷ καὶ πάντα τρόποι
ταπεινός, ἀνακύπτων δὲ οὐδέποτε, οὐδὲ ἀνδρῶδες οὐδὲ ἐλεύθερον οὐ-
δὲν ἐπινοῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα, ὅπως εὐρυθρα καὶ εὐσχήμονα ἔστα-
σαι, προνοῶν, ὅπως δὲ αὐτὸς εὐρυθρος καὶ κόσμιος ἔσει, ἥκιστα
πεφροντικῶς, ἀλλ' ἀτιμότερον ποιῶν σεαυτὸν λίθων;

*14. Ταῦτα ἔτι λεγούσης αὐτῆς, οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τῶν
λόγων ἀναστὰς ἀπεφνάμην⁸ καὶ τὴν ἄμορφον ἐκείνην καὶ ἐργατικὴν
ἀπολιπὼν μετέβαινον πρὸς τὴν Παιδείαν μάλα γεγενθώς, καὶ μάλιστα
ἐπεὶ μοι εἰς νοῦν ἦλθεν ἡ σκυτάλη καὶ ὅτι πληγὴς οὐκ ὀλίγας εὐθύ-
αρχομένω μοι χθὲς ἐνετρίψατο⁹. Ἢ δὲ ἀπολυθθεῖσα τὸ μὲν πρῶτον
ἠγανάνκει καὶ τῷ χεῖρει συνεκρόται καὶ τοῦς ὀδόντας ἔπριε¹⁰ τέλος
δὲ, ὥσπερ τὴν Νυδὸν ἀκούομεν, ἐπεπῆγε¹¹ καὶ εἰς λίθον μετεβλήθη
τα. Εἰ δὲ παράδοξα ἔπαθε, μὴ ἀπιστήσῃς· θαυματοποιοὶ γὰρ οἱ ὀνειροί

1) Δημοσθένης ὁ παῖς τοῦ Δημοσθένους ἦν μὲν τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν
ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπρος, ἐπικηλῖται δὲ μαχαίροποιός, ἐργαστήριον ἔχων μέγα καὶ
δουλοὺς τεχνίτας τοῦτο πρῶτονταί. ἢ ὁ Λισχίνης εἶρακε πρὸς τῆς μητρὸς, ἢ
ἐκ Εὐβοῆς τινος ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας φυγὼντες εἰς ἀπείρας γηγόνες καὶ βαρβα-
ρὸν γυναικός, οἷα ἔχουσιν εἰπεῖν εἰς ἀπὸ τοῦ εἰχκεν εἰς βλασφημιὰν καὶ κατε-
ψευδομέναι· Πλάτ. Δημ. κ. 4. 2) Ἰσοῦς ἀφ' οὗ κατενόησι τὸ καλλίτερον
συνῆκε, αὐ. τοῦ συνῆκε. 3) Ἀντί τοῦ πρὸς. 4) Ἀντί τοῦ ὑπ' ἀπάντων
ὡς συνῆκε· παρὰ τοῦ μεταχειριστέως.

5) Χιτώνιον ἐνιχυτὸ παρὰ τοῖς παλαιῶν ἢ τῶν γυναικῶν ἐσθῆς· αὐτὶ χιτῶ-
νιον μὲν καὶ τὸ ἀνδρῶν ὡς ὀνομασθαι, δουλόθρα δὲ καὶ τοῦς ἑρπενος τῶν ἀν-
δρῶν ἀπεκάλει, ἢ τις οὐκ εἶδεν ἔτι χιτῶνιον μὲν γυναικὸς ἐσθῆς, δουλόθ-
ρα δὲ τὰ ὅλθα καλεῖσθαι Λουκ. Διεξιάν. 25. Ὁ δὲ ἀνδρῶν χιτωνίσκος, ὃ τὸ
ἐπειδύκον, τὸ δὲ βραχὺ χιτωνισκάκιον. Χιτώνιον δὲ καὶ χιτωνόριον λεπτὸν ἐνδυ-
μα γυναικῶν ποικιλεῖς Πλάτ. θ. σ. 116B, 51. 6) Καλαπτῆς· σφύριον βαμφοδὸν
ἐπικρατῆς πρὸς ἐργασίαν τῶν μαρμάρων. 7) Χαμαὶ καὶ ζήλων τα χη-
μαί. ἤτοι ταπεινομένους τὸ φρονεῖν καὶ τὰ χαμηλὰ ζήλων (μικρόφωνον μὲν
κρεσσέμεν).

8) Ἰννάμην. Συνῆκε ὑπάρχει ἢ ἔλθειν αὐτῇ. 9) Ἀντ. ὁ θεός. Δέχεται ὁ
πληγὴς τινὲς ἐντρίβειν ἢ ἐντὶν ἐλθεῖν, ἢ ἐλθῆναι, ἐστίναι, δίδωαι ἀντὶ τοῦ τυπ-
τῇ παλιν καὶ πληγὴς λαμβάνειν ἀντὶ τοῦ τυπτεσθαι ἢ παύσθαι. 10) Ἐπρί-
τοις ἔλαμψε νὰ τριχῶσι ὅταν τὸ πρῶτον. 11) Ὑπερ. τοῦ πῆγνυμι· ἐπάγωσε καὶ
εἰς λίθον μετεβλήθη (ἀκριβέστερον δὲ εἶχε παγῶσει καὶ εἰς λίθον μετεβλήθη).

15. Ἡ ἑτέρα δὲ πρὸς με ἀπιδούσα· «ταίγαροῦν ἀμείψομαί σε, ἔφη τῆς δὲ τῆς δικαιοσύνης, ὅτι καλῶς τὴν δίκην ἐδίκασας· καὶ ἔλθε ἤδη ἐπίδου τοῦτου τοῦ ὄχληματος, — δεῖξάς τι ὄχημα ὑποπτέρων ἵππων τινῶν τῷ Πηγάσῳ εὐκρότων, — ὅπως εἶδῃς εἰ καὶ ἡλικία, μὴ ἀκολουθήσας ἐμοί, ἀγνοήσῃν ἔμελλας.» Ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν ἤλαυνε καὶ ἡνιόχει, ἀρθεῖς δὲ εἰς ὕψος ἐγὼ ἐπεσκόπουν ἀπὸ τῆς ἑω ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς τὰ ἐσπέρια¹ καὶ πόλεις καὶ ἔθνη καὶ δῆμους καθάπερ ὁ Τριπτόλεμος ἀποσπείρων τι εἰς τὴν γῆν. Οὐκ ἔτι μὲν τοι μέμνημαι, ὅτι τὸ σπειρόμενον² ἐκεῖνα ἦν, πλὴν τοῦτο μόνον, ὅτι κάτωθεν ἀφορῶντες ἄνθρωποι ἐπήνουν καὶ μετ' εὐφροσύνης, καθ' οὓς γενομένην τῇ πτήσοι³, παρέπεμπον.

16. Δεῖξάσα δέ μοι τὰ ταχυτά καὶ τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐκείνοις ἐπανήγαγεν αὐθις οὐκ ἔτι τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην. ἐνδεδουκότα, ἣν εἶχον ἀφιπτάμενος⁴, ἀλλὰ μοι ἐδόκειν⁵ εὐπάρυξός τις ἐπανήκειν. Καταλαβούσα οὖν καὶ τὸν πατέρα ἐστῶτα καὶ περιμένοντα ἐδείκνυσεν αὐτῷ ἐκείνην τὴν ἐσθῆτα καὶ μέ, οἷος ἤκοιμι, καὶ τοι καὶ ὑπέμνησεν, εἰς μικροῦ δεῖν περὶ ἐμοῦ ἐβουλεύσαντο⁶.

Ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν ἀντίπαις⁷ ἔτι ὦν, ἐμοὶ δοκεῖν⁸, ἔκταρχοις⁹ πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον.¹⁰

17. Μεταξὺ δὲ λέγοντος¹¹, Ἠρέκλειος ἔφη τις, ὥς μακρὸν τὸ ἐνύπνιον καὶ δικανικόν¹². Εἴτ' ἄλλος ὑπέκρουσε¹³. Χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτε¹⁴ μήκιστα¹⁵ εἰσιν αἱ νύκτες. Τὴ δ' οὖν ἐπῆλθεν αὐτῷ λυρῆσαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς καὶ μνησθῆναι παιδικῆς νυκτὸς καὶ ὀνειρῶν παλαιῶν καὶ γεγρακότων; ἔωλες γὰρ ἡ ψυχρολογίᾳ· μὴ ὀνειρῶν ὑποκριτὰς τινὰς¹⁶ ἡμᾶς ὑπέιληφεν; Οὐκ ὦ γὰρ, οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγούμενος τὸ ἐνύπνιον¹⁷, ὥς ἐδόκει αὐτῷ ἡ πα-

1) Ἀπ' ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν. Παρακρητίων δὲ τὰ ἄχρι πρὸς τὰ ἐσπέρια πρὸς τὸ παραβλεπεῖν τὴν παρα Πλάτωνι μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τὸ παρὰ Ξενοφῶντι μέχρι εἰς τὸ στρατόπεδον κατὰ 2) Λομαί, χωρία. 3) Ἐνν. δ' αὖ τοῦτου τὴν πτήσιν, ἣν ἐκτόχασα. 4) Εἰς ὅσους ἔβηκεν διὰ τῆς πτήσεως. 5) Ἀνατίκων ἀντὶ τοῦ ἀποπεπλεγμένου. 6) Ἐν μᾶλλον κατὰ λέγειται δὲ δοκεῖ μοι ἢ ἐμοὶ καὶ δοκῶ ἐμαυτῷ, ὅπερ καὶ κανονικώτερον φαίνεται. 7) Εὐπάρυξός πως ἔστι φερρὸν καλὴν πως στείλν· διότι κατὰ Φώτιον καὶ Σουΐδαν. «εὐπαρύξαι· ἐκατέρωθεν ἢ πλοῦσαι». 8) Παρ' οὗτον ἐβουλεύθησαν ἐσκέψασθαι. 9) Ἀντὶ παιδὸς ἔστι ἴσος παιδί, αὐτόχρημα παῖς. Ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἀνόμενον ἐαυτὸν ὁ συγγραφεὺς πρόσθετον εἶναι διὰ τὴν ἀντίπαις ποιητικὴν λέξιν εὐνοημένῃ καὶ παρὰ τοῖς μεταγενέτεροις. 10) Λέγεται οὐ μόνον ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ καὶ κτελὸς ἐμοὶ δοκεῖν ὡς μοι φαίνεται. 11) Παρὰ πλὴν παρχαίς ἀπὸ τοῦ φόβου τῶν βαδισμῶν. 12) Ἐν τῷ μεταξὺ δ' ἐν ᾧ ἔλεγον. 13) Ἀλλ. ὁμοῦλιν τοῖς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνι τῶν συνήγων, δικηγόρων. 14) Ὑπλάθειν, ἐπειταχθῆναι καὶ εἰπε. 15) Ὅτε, ἐν χειμῶνι· διὰ. 16) Οἱ Ἀττικοὶ περὶ λόγου δὲν λέγουσι μήκιστα, ἀλλὰ μακροτάτος. 17) Ὀνειροκρίτας τινὰς. 18) «Ἐδείξεν αὐτῷ (Ξενοφῶντι) βροντῆς γενόμενης σκηπτὸς πρὸς τὴν πατρῶν οἰκίαν καὶ ἐκ τούτου λαμπρόταται

τρώα οἰκία καὶ τὰ ἄλλα, ἵστε γάρ, οὐχ ὑπόκρισιν¹ τὴν ὄψιν² οὐδ' ὥς φλυτρεῖν ἐγνωνκώς· αὐτὰ διεξήκει, καὶ ταῦτα ἐν πολέμῳ καὶ ἀπογνώσει³ πραγμάτων περιεττώτων πολεμίων⁴, ἀλλὰ τι καὶ χρήσιμον εἶχεν ἡ διήγησις.

18. Καὶ τοίνυν καὶ γὰρ τοῦτον τὸν δειρὸν ὑμῖν διηγησάμεν ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω τρέπωνται καὶ παιδείας ἔχωνται⁵ καὶ μάλιστα, εἴ τις αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἐβελοκακχεί⁶ καὶ πρὸς τὴν ἡττῶν⁷ ἀποκλίνει, φύσιν οὐκ ἀγεννῆ διαφθεύρων, ἐπιρρωσθήσεται· εὖ οἶδ' ὅτι κακείνος ἀκούσας τοῦ μύθου, ἱκανὸν ἑαυτοῦ παράδειγμα ἐμὲ προστησάμενος⁸, ἐννοῶν οἷος μὲν ὦν πρὸς τὰ κάλιστα ὤρμησεν καὶ παιδείας ἐπεθύμησεν μηδὲν⁹ ἀποδειλιάσας πρὸς τὴν πενίαν τὴν τότε, οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὐδενὸς γοῦν τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος.

πασαν». Ξεν. Κ. ἀναθ. 3. 1. 11. 1) ὑπό τινος τῶν ἐκδοτῶν γράφεται αὐτὸ ὑποκρίσεως ἕνεκα εν», τουτέστιν οὐχὶ πρὸς ἐξηγήσιν ἢ ἐρμηνείαν τοῦ ἐν πένιᾳ κτλ. 2) Τὸ δειρὸν ἢ ἐνύπνιον. 3) Ἐν ἀπογνώσει, ἐν ἀπίστω. 4) Ἐν ἔχθρῳ τοὺς εἶχον περικυκλώσει.

5) Ἀνιέχονται, μὴ ἀφιστῶνται (πιάνονται ἀπὸ τὴν παιδείαν, ἐγκολπώνονται τὴν παιδείαν μὴ παραιτούμεναι ἀπὸ αὐτῆς). 6) Ἐνεκα πενίας ἐκουσίως προτιμᾷ τὸ κακόν διότι κατὰ Σοῦιδαν ἐβελοκακῆσαι: ἐκουσίως ἐλίσσθαι τὸ κακόν. 7) Ὅδον ἢ μερίδα. Γράφεται καὶ πρὸς τὰ ἡττῶν, ὅπερ οὐδεμίαν δυσκολίαν παρέχει. 8) Τὸ προστησάμενος σκημαίνει: προστήσας: ἑαυτῷ. Προσετιθῆ καὶ ἡ ἀντιτυμία ἑαυτῷ χάριν πλείονος σαφηνείας. 9) Ὁρθότερον θὰ εἶχε τὸ οὐδ' ἐν, οὐδ' ὅλως.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

1. ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΗΡΑΙΣΤΟΤ και ΔΙΟΥΣ.

Ἡρ. Τί με, ὦ Ζεῦ, χρή ποιεῖν ; ἤκω¹ γάρ, ὡς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν δξύτατον, εἰ καὶ λίθον δέοι μιᾶ πληγῇ διακόψαι². — Ζεύς. Εὖγε, ὦ Ἡραϊστε· ἀλλὰ δίδε μου τὴν κεφαλὴν εἰς δόρυ κατενεγκών³. — Ἡρ. Παιρᾶμου, εἰ μέμνη⁴; πρόσταττα δ' οὖν τι ἄλλο, ὅπερ ἐθέλεις σοι γενέσθαι. — Ζεύς. Τοῦτο αὐτό, διακριθῆναι μοι τὸ κρανίον⁵· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου παιρᾶσαι⁶ μου. Ἀλλὰ χρή καθικνεῖσθαι⁷ παντὶ τῷ θυμῷ μηδὲν μέλλειν⁸· ἀπόλλυμαι γάρ ὑπὸ ὠδίνων, αἱ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν⁹.

Ἡρ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακὸν τι ποιήσωμεν· δξύς γάρ ὁ πέλεκυς ἐστὶ καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ οὐδὲ κατὰ τὴν Εἰλείθειαν¹⁰ μακρύνεται σε¹¹. — Ζεύς. Κατένεγκε μάνον, ὦ Ἡραϊστε, θυρῶν· οἶδα γάρ τὸ συμφέρον. — Ἡρ. Ἄκων μὲν, κτοίσω¹² δέ· τί γὰρ χρή ποιεῖν σοῦ καλεούντος; Τί τοῦτο; Κόρη ἔνοπλος; ΜῆΨα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῦν δξύθυμος ἦσθαι τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένον ἑωσπογόνων καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἥπου στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων¹³. Ἡ δὲ περὶ καὶ πυρριχίζει¹⁴ καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει καὶ τὸ δόρυ πάλῃ καὶ ἐνθαυσιᾶ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γενήνεται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο¹⁵· ἡ κόρυς. Ὡστε, ὦ Ζεῦ, μαίωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας¹⁶ ἤδη

1) Ἐκείθεν, ἔχω εἶθι. 2) Ὡστε, εἰ καὶ λίθον δέοι (διακόψαι), μιᾶ πληγῇ διακόψαι (αὐτόν· ὥστε καὶ λίθον εἰς τὴν γῆν χεῖρα μὲν ἑνὶ αὐτὸν περὶ τὰ τὸν κόρυς. 3) Τὸν πέλεκυν κατενεγκών. 4) Παιρᾶσαι, τοῦ παίνομαι· εἰς ἔχω τρεῖς· λαθῶ, εἰς ἔχω· τρεῖς. 5) Ὁ ἐγκέφαλος ἐμοῦ πῆρρον, ὅτι μὲ διακρίσεις. 6) Κατενεγκών, πῆρρουν, τύπτειν, κτλ. 7) Μακρύνεται, βραδύνειν. 8) Στρέφουσιν ἀνω κατω.

9) Κατὰ τὸν τρόπον τῆς Εἰλεθείας (ἴδε λ. 11). Αἰεθύνει. 10) Ὅτι σὲ ξεγεννήσας. Κατὰ δὲ Θιομ. Μπρ. σ. 394 «μακρύνεται, οὐκ μακρύνεται» ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. 11) Μὲν, ἔλεγε τοῦ καταρρῶ. 12) Στρατιᾶν εἶχες, οὐκ κεφαλὴν, ὅπερ ἐλαφάνην ἦτοι ἀγνώστον ἦτο. 13) Ὁ δὲ ἥπου εἶνα κράμα βεβαδόντος καὶ ἀκροαλίας. 14) Κατὰ Ζουίδαν πυρριχίζειν· μετὰ θυμῶν ὀργίζεσθαι. 15) Γαλανοκόρυς μὲν εἶπε ἀλλὰ καὶ τοῦτο (τὸ γαλανὸν τῶν ὀφθαλμῶν) κοσμεῖ, στολίζει ἢ περικεφαλαια. Το γλαυκῶπις παρ' Ὀμήρῳ σημαίνει λαμπρόφθαλμος, ἔχοντα ὀφθαλμοῦ· φωτεινοῦς, ἀκτινοβολοῦντας, κτλ., ὅπερ ἐμφαίνει τὸ πολεμικὸν τῆς θεᾶς 16) Ἀπόδος μοι, δός μοι, οὐτὴν ὡς ἀμοιβὴν τῆς μακρύνσεως (τῷ ξεγεννήματι) ἐγγυήσας ἥτοι ἐσολογήσας μοι ἤδη αὐτήν. Τὸ ἐγγυᾶ σημαίνει κυρίως ἐγγυαλίζω, ἐγγυαλίζω λαμβάνεται συνήθως ἀντὶ τοῦ ὑποσχεσθῆναι τινὶ δώσειν γυναικὰ τὴν θυγατέρα ἢ συγγενὴ ἢ καὶ ἄλλον τινα, καθυπολογῶ τινι τὴν θυγατέρα κτλ. ἀρραβωνίζω μετὰ τὴν, τὴν θυγατέρα κτλ. Το μῆνιν αὐτοῦ ἐγγυᾶσαι σημαίνει πρὸς τινὰ ἐγγυᾶσαι μετὰ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα κτλ., δεχομαι τὴν καθυπολογημένην μοι, ἥτοι ἀρραβωνίζωμαι.

αὐτήν. — Ζεύς. Αδύνατα, ὦ Ἱφίστη, παρθένος γὰρ αἰετὴ ἐθέ-
 λησαι μένειν. Εγὼ δ' αὖν τά γε ἐπ' ἐμοὶ οὐδέν' ἀντιλέγω. — Ἥφρ.
 Τοῦτ' ἐβουλόμην' ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ, καὶ ἤδη συναρπάσαι
 αὐτήν. — Ζεύς. Εἰ σοι ῥῆδιον, οὕτω ποίει· πλὴν οἶδα ὅτι ἀδυνα-
 των ἐρεῖς.

ΕΡΜΙΟΥ καὶ ΜΑΙΑΣ.

Ἑρμ. Ἐπεὶ γάρ τις ὦ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ.
 — Μαί. Μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν.

Ἑρμ. Τί μὴ λέγω, ὅς τασαῦτα πράγματα ἔχω μόνος κάμνων
 καὶ πρὸς τασαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ὥθην μὲν γὰρ ἐξαναστέν-
 τα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεικναι διαστρώσαντα τὴν κλισίαν⁵, εὐθε-
 τήσαντά τε ἔλαστα, παρεστάναι⁶ τῷ Διὶ καὶ διαφέρειν⁷ τὰς ἀγγελί-
 ας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα⁸, καὶ ἐπανελθόντα
 ἐπὶ κεκοιμημένον⁹ παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν· πρὶν δὲ τὸν νεώτερον
 τοῦτον οἰνοχόον¹⁰ ἔλθιν, καὶ τὸ νέκτρον ἐγὼ ἐνέχουσιν. Τὰ δὲ πάντα
 δεινότερα, ὅτι μηδὲ¹¹ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δι-
 με καὶ τότε τῷ Πλούτῳ ψυχαγωγεῖν καὶ νεκροπομπὴν εἶναι κα-
 παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ· οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα,
 παλαιστραῖς εἶναι καὶ ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν καὶ ῥήτορας ἐκδιδ-
 σκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον¹². Καί τοι τι-
 μὲν τῆς Ἀθήδας τέκνα παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ἄδου εἰσὶν,
 ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν κάκεινα καὶ ταῦτα ποιεῖν ἀναγκαῖον
 καὶ οἱ μὲν Ἀλκρήνης καὶ Σεμέλης ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμε-
 νοι εὐωχοῦνται ἀφράντιδες, ὁ δὲ Μαιᾶς τῆς Ἀτλαντίδος διακονεῖ
 μαι αὐτοῖς¹³. Καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τὴν
 Καδμοῦ θυγατρὸς¹⁴, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀφόμενον ὅτι¹⁵ πράτ-
 τῃ παῖς, μηδ' ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὐθις εἰς τὸ Ἄργος ἐπὶ
 σκεφόμενον τὴν Δανάην, εἴτ' ἐκείθεν εἰς Βιωτίαν, φισίν, ἐλθὼν

1) Ἰσον τῷ καὶ οὐδέν, οὐδαμῶς ἀντιλέγω. 2) Καὶ μετ' ὀλίγον θά συναρπά-
 σαι αὐτήν, δηλ. ὅτι ἀρπάσω καὶ ἀπαγαγῶ αὐτήν. Τὸ ἀρπάσω πυκνότερον εἶναι
 ἀρπάσσειν.

3) Ὁ γὰρ ἀναφέρεται εἰς λόγον τῆς Μαιᾶς μετὰ θαυμασμῷ καὶ ἀπείρίας ὅ-
 τούτοις να μῆτιρ τὸ αἶσιον τῆς δυστυχίας καὶ μαμφμυρίας τοῦ Ἑρμοῦ.

4) Μοχθῶν, κοπιῶν. 5) Κλισία εἶναι πρόχειρος καὶ αὐτοσχέδιος οἰ-
 (σκήνη) ἀλλ' ἐνταῦθα σημαίνει τὸ ἀνακλινητήριον, τὸν καναπέον. 6) Πα-
 ρεστάναι τῷ παρὶστάμην. 7) Διακομίζειν, διαβιβάζειν. 8) Ὡς ἡμε-
 ροδρομῶν (= ταχυδρομῶν) τρέχοντα. 9) Μετ. παρὰ τοῦ κοινοῦ εἶναι ἢ κοινοῦ
 μαί = κοινοῦ εἶναι. 10) Τὸν οἰνοχόον· ἀλλὰ διὰ τί τὸν λέγει νεώτερον; νεώ-
 τερος ἀπὸ τοῦ παλαιότερου; 11) Ὁρρωτερον θά εἶχε τὸ οὐδέν. 12) Μεμερισμένον μοι ἐπὶ
 ἐπιτελέσειν μοι, ὀφιστά μοι. 13) Ὁ δὲ νόμος τῆς Μαιᾶς ἐγὼ, διακονεῖν αὐ-
 τοῖς· ὑπερέκειν αὐτοῖς· τὸ μέγιστον διακονοῦμαι· ἵνα τοῖς λαμβάνεται καὶ ἡ
 ἡγεμονία, ὅτι τοῦ διακονοῦ. 14) Ἡ θυγάτηρ τοῦ Καδμοῦ. 15) Τί κοίμαι, πῶς ἔχουσι τὰ κατ' αὐτὴν

παρόντων τὴν ἀντιόπην ἰδέσθαι καὶ ὅπως ἀπηγόρευκα¹ ἤδη. Εἰ γοῦν δυνατόν ἦν, ἡδέως ἂν ἠζήσωσιν πεπερασμέναι², ὥστε οἱ ἐν γῇ καθὼς δουλεύοντες.

Αἰν. Ἰὼ ταῦτα, ὦ τέκνον· χαρὴ γὰρ πάντα ὑπηρεταῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντι. Καὶ νῦν ὥστερ' ἐπέμψης, σόβει³ εἰς Ἄργος, εἴτα εἰς Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς θρασύνων λάβῃς⁴.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ καὶ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Κυκλ. ὦ πάτερ, οὐκ πέπονθα ὑπὸ τοῦ κατάρτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύρωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας⁵. — *Ποσ.* Τίς δὲ ἦν ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύρρημα; — *Κυκλ.* Τὸ μὲν πρῶτον, Οὐτὶν αὐτὸν ἀπεκάλει· ἐπὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομαζεσθαι ἔρη. — *Ποσ.* Οἶδ' ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακῆσιν· ἐξ ἰλίου δ' ἀνέπλει. Ἀλλὰ πῶς ταῦτα ἔπραξεν, οὐδὲ πᾶν εὐχάρους ἦν.

Κυκλ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρον ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας· παλλοὺς τινες, ἐπιβουλεύοντας διέλον ὅτι τοῖς πυμνίσι⁶· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πέτρα δὲ ἐστὶ παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσεν. ἑναυσάμενος δ' ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀπικρύπτειν ἑαυτοὺς περιώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν **τινα** αὐτῶν, ὡς περ εἰκὸς ἦν⁷, κατέφραγον λησᾶς γε ὄντας. Ἐνταῦθα ὁ πανουργάτατος Δαίμων, εἴτε Οὐτίς· εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, διδωσά μοι πιεῖν φάρμακόν⁸ τι ἐγγέας, ἡδὺ μὲν καὶ εὐσχημον, ἐπιβουλότατον δὲ καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφρέσθαι⁹ καὶ τὰ σπῆλαιαν αὐτὸ ἀνεστρέφετο καὶ οὐκέτι ὅπως ἐν ἑμαυτοῦ ἤμην¹⁰· τέλος δὲ εἰς ὕπνον κατεσπᾶσθην¹¹. Ὁ δὲ ἀποξύνας¹² τὸν μοχλὸν καὶ παρώσας γε προσέειπ' ἐτύφλωσέ με καθυδόντα, καὶ ἀπ' ἐκείνου¹³ τυφλὸς εἰμί σοι¹⁴, ὦ Πόσειδον.

Ποσ. Ἦς βαθύνει¹⁵ ἐκαιμῆθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορας μεταξὺ τυφλόμενος¹⁶. Ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἡδυνήθη ἀποκινήσαι τὴν πέτρην ἀπὸ τῆς θύρας. — *Κυκλ.* Ἀλλ'

1) Παρανομ. τοῦ ἀπαγορεύει (= ἀπαυδῶ, ἀποκάμνω), ἔχω ἀποκάμει 2) Ἰὼ πολλοῦ (ἢ ἴσως· πολλομένου). Πολύρρημα δὲ μὴ πῦρον τὴν οὐληρότητα τοῦ θεοπότητος ὡς ἂν Ἀθήναις κατέφραγεν εἰς τὸ θεοεῖον καὶ ἦται (ἡτέτω) πρᾶσιν, τοιούτοις καὶ πολλοῖς εἰς ἄλλον κῆρον.

3) Σπεῖδεν· διδοὶ κατ' Ἑσυχίου σημαίνει· τρέχειν. 4) Ἰνα μὴ διαρῇ. Τὸ πληγὰς λαμβάνειν εἴνε παθητικὸν τοῦ πληγᾶς διδόναι.

5) Ὅστις μεθύσας με (ἀόρ. τοῦ μεθύσκω) ἐξετύρωσε βαλόν, ἐπιθέσας χεῖρα κατ' ἑμοῦ κοιμωμένου.

6) Καθὼς ἦτο πρόπον (φουσκόν, ἀπόμωμον). 7) Οἶνον, ἀγνωστον ποτὲν εἰς τοὺς Πυκλῶτας. 8) Ὅτι ἅπαντα περιστρέφοντο, ἐγύριζον γύρω. 9) Δὲν ἤμην ἐντὸς ἑμαυτοῦ, ἤμην ἐντὸς ἑμαυτοῦ. Φέρεται καὶ γραφή ἐν ἑ. μ. α. υ. τῷ ἤμην καὶ ἑ. μ. α. υ. τῷ ἤμην. 10) Ἦτοι κατεσπᾶσθην, ὑπὸ ὕπνου κατελήσθην, ἐκυριεύθην. 11) Ἀπὸ-θῆζάντας, εἰς τὸ ἄκρον ἄξυντας, τὸ ἄκρον τοῦ ξύλου ξύσας καὶ πονήσας στυγλιῶν τὸν μοχλόν. 12) Ἀπὸ τοῦ χροῦσθαι. 13) Εὖν ἔλασεν. 14) Ἦτον, δηλ. πόνον βαθύν ὕπνον ἐκυμῆσθαι. 15) Δὲν ἐξενήθησας ἐν τῇ μεταξὺ τούτῳ, ἐν ᾧ ἐτυφλώνατο. Ἐξέθορες δὲ ἀόρ. τοῦ ξεθώσκω.

ἐγὼ ἀφείλον, ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξίόντα, καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν, ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας μόνα παρὶς¹ τὰ πρόβατα εἰς τὴν νομὴν, ἐντειλάμενος τῷ κριῶ ὅποσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ποσ. Μανθάνω² ὑπ' ἐκείνοις ἔλαθον ὑπεξελθόντες· σὺ δὲ τοὺς ἄλλους Εὐκλῶπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν³. — *Κυκλ.* Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ καὶ ἤκον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τοῦνομα καὶ γὰρ ἔφην ὅτι Οὐτίς ἐστὶ, μελαγχολᾶν⁴ οἰκθέντες μὲ ὥχοντο ἀπιδόντες. Οὕτω κατεσοφίσάτο με⁵ ὁ κατάρτος τῷ ὀνόματι. Καὶ ὁ μάλιστα ἠνίασέ με⁶, ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, Οὐδὲ ὁ πατήρ, φησὶν, ὁ Ποσειδῶν ἴασεται σε. — *Ποσ.* Θάρρει, ὦ τέκνον' ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὥς μάθη ὅτι καὶ εἰ πῆρῶσίν μοι ὀφθαλμῶν ἴσθαι ἀδύνατον, τὰ γούν τῶν πλείοντων⁷ ἐπ' ἐμοὶ ἐστὶ πλεῖ δ' ἔτι

ΔΙΟΣ καὶ ΗΛΙΟΥ.

1. *Ζεὺς.* Οἶα, πεποίηκας, ὦ Τιτάνων κάκιστε, ἀπολώλεκας τὰ ἐν τῇ ἅπαντα, μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἄρμα⁸, ὃς τὰ μὲν κατέφλεξε πρόσγειος⁹ ἐνεχθεὶς, τὰ δὲ ὑπὸ κρύους διασφθρῆναι ἐποίησε πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσας¹⁰ τὸ πῦρ, καὶ ὅλως οὐδέν ἐστι¹¹ οὐ ξυνετάρξαε καὶ ξυνέχεε. καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυνεὶς τὸ γιγνόμενον κατέβαλον αὐτόν τῷ κεραυνῷ οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν' τοιοῦτον ἡμῖν ἠνίοχον τὸν καλὸν ἐκείνον καὶ διαφορηλάτην ἐκπέπομφας. — *Ηλ.* Ἥμαρτον, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ μὴ χαλέπαινε¹², εἰ ἐπέισθην υἱὸς πολλὰ ἴκετεύοντι· πόθεν¹³ γὰρ ἂν καὶ ἤλπισα τηλικούτο γενήσεσθαι κακόν; — *Ζεὺς.* Οὐκ ἤδεις, ὅσης ἰδεῖτο ἀκριβεῖς τὸ πρᾶγμα καὶ ὧς. εἰ βραχύ¹⁴, τις ἐκδοίη τῆς ὁδοῦ, οἶχετο¹⁵ πάντα· ἡγνόεις δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμὸν, ὥς δεῖ ξυνέχειν¹⁶ ἀνάγκη τὸν χαλινόν· εἰ γὰρ ἐνδοίη τις¹⁷ ἀφηνιάζουσιν εὐθύς, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοῦτον ἐξήνεγκαν¹⁸ ἄρτι μὲ

1) Εἰ τοῦ παρίημι· μόνα ἀφῆσα· τὰ πρόβατα, μόνοις τοῖς περιβάτοις ἐπιτρέψας παράδον.

2) Καταλαμβάνω· ὑπ' ἐκείνοις (τοῖς κριῶς) ὑπεξῆλθον λελυθῶς (μὴ κατανοήσαντες σοῦ.) 3) ἐπικαλεῖσθαι μετὰ βοῆς κατ' αἰτῶν διὰ βοῆς νὰ τοὺς προκαλίσας κατ' αὐτοῦ. 4) Παραφρονεῖν, μαινέσθαι. 5) Μὲ ἠπάτησε, κατεγέλασε, σόφισμα, τέχνησμα μεταχειρισθεὶς τὸ ὄνομα. 6) Καὶ τὸ μάλιστα λυπήσάν με εἶνε ὅτι κτλ 7) Εκδικήσομαι. 8) Τὰ τῶν πλείοντων πράγματα (οἱ πλείοντες) ἐν τῇ ἐμῇ ἱερούσῃ ὑπάρχουσιν.

9) Ἐπ' ἐρέφας (ἐμπιστευθεὶς) τὸ ἄρμα ἦτο τὸν δίφρον μειρακίῳ ἀνοήτῳ (τῷ υἱῷ Φαέθοντι). 10) Πρὸς τῇ γῇ, πλησίον τῆς γῆς. 11) Ἀλλὰ ὅς ἐκαμε νὰ καταστραφῇ ὑπὸ τοῦ κρύους, ἀπομακρύνας πολλὰ ἀπ' αὐτῶν τὸ πῦρ (τοῦ ἡλίου). 12) Οὐδὲν ἐστὶν ὅ,τι οὐ συνετάρξει, δηλ. τὰ πάντα συνετάρξει. 13) Μὴ ἐργάζω, ἀγανακτεῖ. 14) Πόθεν ἂν ἤλπισα — οὐδαμῶθεν ἂν ἤλπισα (τοῦτ. προσιδοῦμαι, μικρόν, εὐλίγον. 15) Διαφθρεῖται. 16) Ὅτι πρέπει νὰ κρατῇ τις ἰσχυρῶς τὸν χαλινόν. 17) Διότι ἂν ἤθελεν ἐνδῶσαι τις, θάητε χαλαρώσει τὰς ἄντας. 18) Εξήνεγκαν (ἦτοι ἐξήγαγον) ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

ἐπὶ τὰ λαιά¹, μετ' ὀλίγον δ' ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίοτε, καὶ ἄνω καὶ κάτω, ὕλως ἐνθα ἐβούλοντο αὐτοί· ὁ δὲ οὐκ εἶχεν² ὅτι χρήσαιτο αὐτοῖς.

2. *Η.Ι.* Πάντα μὲν ἐπιστάμην ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο ἀντεῖχον ἐπὶ πολὺ³ καὶ οὐκ ἐπίστευον⁴ αὐτῷ τὴν ἔλασιν· ἐπεὶ δὲ κατελιπά-ρησε⁵ δακρύων καὶ ἡ μήτηρ Κλυμένη μετ' αὐτοῦ, ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα ὑπεθέμην, ὥπως⁶ μὲν χρὴ βεβηκέναι αὐτόν, ἐφ' ὅπως δ' ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερενεχθῆναι⁷, εἴτα ἐς τὸ κάταντες αὐθις ἐπι-νεύειν⁸ καὶ ὡς ἐγκρατῇ⁹ εἶναι τῶν ἡνιῶν καὶ μὴ ἐφείναι τῷ θυμῷ τῶν ἵππων· εἶπον δὲ καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος, εἰ μὴ ὀρθὴν¹⁰ ἐλαύνοι· ὁ δὲ—παῖς γὰρ ἦν—ἐπιβὰς τοσούτου πυρὸς καὶ ἐπικύψας¹¹ ἐς βάθος ἀχανὲς ἐξεπλάγη, ὥς τὸ εἰκός· οἱ δὲ ἵπποι ὡς ἥσθηοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπιβεβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μαιρακίου ἐξεστράπουντο τῆς ὁδοῦ καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν· ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείλ, οἶμαι δε-διώς μὴ ἐκπέσῃ αὐτός, εἶχετο τῆς ἀντιγῆς¹². Ἀλλ' ἐκεῖνός τε ἤδη ἔχει τὴν δίκην¹³, κάμοι ὦ Ζεῦ, ἱκανὸν τὸ πένθος.

3. *Ζεύς.* Ἰκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολμήσας¹⁴; νῦν μὲν οὖν συγ-γνώμην ἀπανάμω σοι, ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἣν τι ὁμοιον παρανομήσης ἦν τινα τοιοῦτον σεαυτοῦ διάδοχον ἐκπέμψης, αὐτίκα εἴσει¹⁵, ὅπως τὸν τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραινὸς πυρωδέστερος· εἴστ' ἐκεῖνον μὲν αἱ ἀδελ-φαὶ θαπτέτωσαν ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ, ἵνα περ¹⁶ ἔπεσεν ἐκδιφρευθεὶς, ἡ-λεκτρον ἐπ' αὐτοῦ δακρύουσαι¹⁷ καὶ αἵ γειροι γενέσθωσαν¹⁸ ἐπὶ τῷ πατρὶ¹⁹, σὺ δὲ ξυμπηξάμενος²⁰ τὸ ἄρμα, — κατέαγες²¹ δὲ καὶ ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ καὶ ἄτερος τῶν τροχῶν συντέτριπται, — ἔλαυσε ὑπα-γχαῶν²² τοὺς ἵππους. Ἀλλὰ μέμνησο τούτων ἀπάντων.

ΞΑΝΘΟΥ καὶ ΘΑΛΛΗΣΣΗΣ.

Ξανθ. Δέξαι με, ὦ θάλασσα, δεινὰ πεπονθότα καὶ κατὰσβεσόν μου τὰ τραύματα. — *Θαλ.* Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθος; τίς σε κατέκαυ-

1) Ἀριστερά. 2) Δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλτ.

3) Ἀντιστάμην, ἐναντιούμην ἐπὶ πολλὸν χρόνον. 4) Καὶ διὸ ἐνέπιστευόμην εἰς αὐτόν. 5) Σφοδρῶς καὶ μετὰ δακρύων μὲ παρεκάλειτο μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Κλυμένη. 6) Συνεβούλευσα καθ' ὅντινα (κατὰ τινα) μὲν τρόπον κτλ. 7) Ἐνε-χθῆναι· ὑπεράνω ἥτοι πρὸς τὰ ἄνω νὰ φεσθῇ. 8) Ἐπεὶ εἰς τὸ κατηφορικὸν πάλιν ἄνω νὰ κλίνῃ. 9) Καὶ οὕτω πρέπει νὰ κρατῇ καλὰ τὰς ἡνίας. 10) Ὅδὲν ὀπλ. 11) Κόψας πρὸς τὰ κάτω (καὶ ἰδών). 12) Εκατέτα ἀπὸ τῆς ἀντιγῆς (= τῆς περιφερείας τοῦ ἄρματος. 13) Τετρωμένους. 14) Τὸ ἐν ᾧ ἐτόλμησας τοιαῦτα λέγεις κτλ. 15) Β'. πρὸς. τοῦ μάλ. τοῦ ἔδα. 16) Ὅπου ἔπεσε ριφθεὶς ἐκ τοῦ δίφρου. Τὸ ἵνα περ σημαίνει ἐνθα ἀπ-θως. 17) Αἱ ἀδελφαὶ δακρύουσαι ἤλεκτρον. 18) Αἱ ἀδελφαί. 19) Διὰ τὸ πα-θὲμα, δυστύχημά των. 20) Ἀφ' οὗ συγκολλήσας, συναρμώσας (φροντίσας νὰ συγ-κολλήσῃ) κτλ. 21) Παράκει. τοῦ κατέκτανε, (= καὶ συντέτριπται καὶ ὁ ῥυμὸς ἰδὼν τὸ τιμὸν). Λέγεται δι' αἰτίας κατὰ γένος ἐν τῷ πατρὶ λόγῳ, οὐδὲν αἰ-νόμε. 22) Ἀγχαῶν (καὶ ξυψῆς) ὑπ' αὐτῷ τῷ ἵππῳ.

θεν; *Ξανθ.* Ὁ Ἡφαιστος. Ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι¹ ὅλος ὁ κακοδαίμων καὶ ζέω². — *Θαλ.* Διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε³ τὸ πῦρ;

Ξανθ. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θετίδος· ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς Φρύγας⁴ ἱκετεύσας οὐκ ἔπχυσα τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν⁵ ἐνέφραττέ μοι τὸν ροῦν, ἐλεήσας τοῦ; ἀθλίους ἐπῆλθον ἐπικλύσαι⁶ ἐθέλων, ὡς φοβηθεῖς ἀπόσχειτο τῶν ἀνδρῶν. 2. Ἐνταῦθα ὁ Ἡφαιστος, — ἔτυχε γὰρ πλησίον που ὦν, — πᾶν ὅταν, οἶμαι πῦρ εἶχε καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ καὶ εἰποῖθι ἔλλοθι, φέρων ἐπῆλθε⁷ μοι, καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρίκας, ὥπησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθύς καὶ τὰς ἐγχέλεις, αὐτὸν δ' ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι⁸ ποιήσας μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρόν εἵργασθαι. Ὅρῃς γοῦν, ὅπως διακίμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμάτων⁹.

Θαλ. Ουλορός, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμός, ὡς εἰκός, τὸ αἷμα¹⁰ μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἡ θερμὴ δέ, ὡς φῆς, ἀπὸ τοῦ πυρός· καὶ εἰκώτως, ὦ Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τὸν ἐρὸν υἱὸν¹¹ ὥρμησας οὐκ αἰδέσθεις ὅτι Νηρηίδος υἱὸς ἦν. — *Ξανθ.* Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύγας; — *Θαλ.* Τὸν Ἡφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θετίδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλεύς;

ΕΡΜΟΥ καὶ ΧΑΡΩΝΟΣ.

1 Ἑρμ. Τί γελᾷς, ὦ Χάρων; ἢ τί τὸ πορθμεῖον ἀπολιπὼν δεῦρο ἀνελήλυθας εἰς τὴν ἡμετέραν¹², οὐ πᾶν εἰωθὼς ἐπιχωριάζειν τοῖς ἄνω πράγμασιν; — *Χάρ.* Ἐπεθόμῃσα, ὦ Ἑρμῆ, ἰδεῖν ὅποιά ἐστι τὰ ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἃ πράττουσιν αἱ ἀνθρώποι ἐν αὐτῷ ἢ τίνων στεροῦμενοι πάντες οἰμώζουσι κατιόντες¹³ παρ' ἡμᾶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν ἀδακρυτὶ διέπλευσεν. Αἰτησάμενος οὖν παρὰ τοῦ Ἄδου¹⁴ καὶ αὐτὸς¹⁵ ὥσπερ ὁ Θετταλὸς ἐκεῖνος νεανίσκος¹⁶ μίξιν ἡμέραν λιπόνεως¹⁷ γε-

1) Ἐχω μεταβληθῇ ὅλος εἰς ἀνθράκα (κάρβουανον) ὁ δυστυχής. 2) Βράζω καχλάζω. 3) Ἐρριψε μέσα εἰς ἐπὶ τὸ πῦρ. 4) Τοὺς Τρώας. 5) Ἀλλὰ διὰ τοῦ πλῆθους τῶν νεκρῶν. 6) Ἦλθον ἢ ἐκινήθην κατ' αὐτοῦ θέλων νὰ σκεπάζω (πλάκωσω) μὲ τὸ ὕδωρ, ἵνα φοβηθεῖς ἀποσπῇ τῶν ἀνδρῶν (πύσσης) τοῦ ροῦν αὐτοῦ. 7) Φέρων (ἔλγων) ἦλθε κατ' ἐρῶν. 8) Βαλὲ δὲ αὐτὸν ἀπ' οὗ ἔκαμει νὰ καχλάσῃ κατ' ὑπερβολὴν παρὰ μικρὸν (σχεδὸν) μὲ ἔχει καταστήσει ξηρόν. 9) Τῶν πληγῶν ἢ τραυμάτων τῶν ἀπὸ τῆς καύσεως προσηγορευμένων. 10) Τὸ αἷμα μὲν, εἰς τὸ ουλορὸς γίγονας, ὑπάρχει ὑπὸ τῶν νεκρῶν κτλ. 11) Διότι ὥρμησας κατὰ τοῦ ἐρῶς υἱοῦ (τουτέστιν ἔγκονος).

12) Χώρον, ἐν ᾧ ἢ ἀπ' οὗ δὲν συναθροίζεις πάλιν νὰ παρευρίσκῃς εἰς τὰ ἄνω πράγματα, εἰς τὸν κόσμον. 13) Ἐργάζεσθαι κάτω. 14) Τοῦ Ἀιδωνεύς. 15) Καὶ ἐγὼ αὐτός. 16) Εὐνοεῖ τὸν Πρωτοστάτην υἱὸν τοῦ Ἰφίτου, ὅστις μετασχὼν τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν πολέμου ἐξῆλθε πρῶτος εἰς τὴν Τρωϊκὴν χώραν, καίτοι γινώσκων τὴν δολίαντα χρῆσιν ὅτι ὁ προηγηθεὶς ἐκ τῆς ναὸς θά πῆσῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων. Ἀποβάντων δὲ αὐτῶς ἤρπαι παρὰ τῶν κάτω θεῶν νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ εἰς τὴν γῆν ἀνδρός, ἵνα ἰδῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀποδύμενην θυγατέρα τοῦ Ἀλάστου, πρὸς ἣν εἶχε σφοδρὸν ἔρωτα ὅταν καὶ ἐγένετο. Ἦντο οἱ καὶ ἡ ἀποδύμενα λίαν φίλων. 17) Νὰ καταλίπῃ τὴν ναὸν. Περαιεῖται καὶ ἀπεπύρεται. Ἀλλὰ μόνον τὸ λῆξιόν αὐτοῦ εἶναι ἔρπον. Ὡσαύτως τὸ ἔρπον εἶναι λιπὸν τὸ ξηρόν, οὐχὶ λιπυρτέξιον κτλ.

νόσθι, ἀνελήλυθα εἰς τὸ φῶς, καὶ μοι δοκῶ εἰς δέον¹ ἐντετοχηκέ-
ναι σοί· ξενυχήσεις² γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι με ξυμπερινοστών³ καὶ δείξεις
ἐκαστα, ὡς ἂν εἰδῶς⁴ ἅπαντα.—Ἑρμ. Οὐς σχολή μοι⁵ ὦ πομπεύ·
ἀπέρχομαι γὰρ τι διακονησόμενος· τῷ ἄνω Διὶ τῶν ἀνθρωπικῶν⁶. ὁ
δ' ὀξύθυμός ἐστι καὶ δέδια μὴ βραδύναντά με ὕλον ὑμέτερον ἐάσῃ
εἶνε παροδοὺς τῷ ζῳῳ⁷, ἢ ἕπερ τὸν Ἥφαιστον⁸ πρόπῃ ἐποίησε, ῥί-
ψῃ καὶ τεταγών⁹ τοῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, ὡς ὑπο-
σταζῶν γέλωτα καὶ αὐτὸς παρέχοιμι¹¹ οἶνοχοῶν.

Χαρ. Περιόψει¹² οὖν με ἄλλως πλανώμενον ὑπὲρ γῆς καὶ ταῦτα
ἐταῖρος καὶ σύμπλους καὶ συνδιακτορός¹³ ὢν; καὶ μὴν καλῶς εἶχεν¹⁴,
ὦ Μαίρις παῖ, ἐκείνων γοῦν σε μεμνησθαι, ὅτι μηδεπώποτε¹⁵ σε ἢ
ἀντλεῖν ἐκέλευσα ἢ πρόσκωπον¹⁶ εἶναι· ἀλλὰ σὺ μὲν ῥέγκεις¹⁷ ἐπὶ
τοῦ καταστρώματος ἐκταθείς ὄμους οὕτω καρτεροὺς ἔχων, ἢ εἴτινα
λάλον νεκρὸν εὖραις, ἐκείνω περ' ὅλον τὸν πλοῦν διαλέγοι· ἐγὼ δὲ
πρεσβύτοις ὢν τὴν δικαιοσύνην ἐρέτω¹⁸ μόνος. Ἀλλὰ πρὸς τοῦ πα-
τρός¹⁹, ὦ φίλτατον Ἑρμᾶδιον μὴ καταλίπης με, περιήγησαι²⁰ δὲ
τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα, ὡς τι²¹ καὶ ἰδὼν ἐπανελθοίμι· ὡς ἦν με σὺ
ἄφῃς, οὐδὲν τῶν τυφλῶν διόισω²² καθάπερ γὰρ ἐκείνοι σφάλλονται
διολισθαίνοντες ἐν τῷ σκότει, οὕτω δὴ καὶ γὼ σοὶ ἔμπαλιν ἀμβλυ-
ώττων πρὸς τὸ φῶς. Ἀλλὰ δός, ὦ Κυλλήνιε, εἰς αἰ μεμνησο-
μένω²³ τὴν χάριν.

2. Ἑρμ. Ταῦτο τὸ πρᾶγμα πλεγῶν αἴτιον καταστήσεται μοι.

1) Ἀντί ἐν καιρῷ τῷ δίδοντι. 2) Εὖ οἶδα ὅτι ἐδηγήσεις με ὡς ξένον. 3) Συμπεριερχόμενος, περιερόμενος μετ' αὐτοῦ. 4) Τὸ ὡς ἂν μετὰ τῆς μετοχῆς εἶνε συγχέν παρά τοις μεταγενεστέροις· ἔχει δ' αἰτιαλογικὴν σημασίαν ὡς παρ' ἡμῖν τὸ ὅαν, ὅαν ὅπου, ἐπεὶ δὴ γνωρίζεις ἅπαντα. 5) Δὴν ὑπάρχει εἰς ἐμὴ εὐκαιρίαν, δὴν ἔγω καίρω. 6) Ἰδε ἀνωτ. Διαλ. Ἑρμ. καὶ Μαιρ. σημ. 11. 7) Εὐχάρταται ἡ γενική αὐτῇ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω τοῦ διωτοῦ παγαίνα νὰ ὑπερστήσῃ τῷ ἄνω Διὶ ὑπερ-
οῦν τινὰ τῶν ἀνθρωπικῶν ἥτοι τῷ θεῷ τῷ ἄρχει τῶν ἄνω τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς. Κάτω Ζεὺς ἢ καταχθόνιος ἐλέγχετο ὁ Πλούτων ἦτοι ὁ θεὸς τοῦ ἕδου,
καὶ Θαλάσσιος Ζεὺς ἢ Προσειδῶν Ζεὺς ὁ Προσειδῶν ἦτοι ὁ θεὸς ὁ ἄρ-
χων τῶν θαλασσῶν. 8) Ὁ Πλούτων ἔλαθεν ὡς μερίδων τὴν ἕδην ἦτοι τῶν ἡε-
ρσέντα ζῳῶν, ὅτινα ὁ Εὐριπίδης νεκρῶν κευθμῶν α καὶ σκότου πύ-
λας καλεῖ. 9) Ἰδ. Α. 591. τῷ Ποιητ. ἀρ. 6'. μετ' ἀναδιπλευσισμοῦ τοῦ ἀορ-
ρήα, τάχα—λαμβάνω· ἴδε καὶ Ἀνώμ. ῥήμ. Σκελλαρίου ἐν λ. τίνων—αὐ-
ριφι πιάσας ἀπὸ τὸν πόδα, ἐκ τῆς θέσεως κατοικίας, δηλ. τοῦ οὐρανοῦ· Βυλλός δὲ
κατὰ τοὺς γραμματικούς εἶνε ὁ τῆς θύρας οὐδός, ἢ κατὰ τὸν Ἡσυχ. αβαλός
οὐδὲρ, ἦτοι βαθυός. 11) Κουταζίων θέλον καὶ αὐτὸς παρέχει κτλ. ἴδε καὶ
Ἰδ. Α. 599.

12) Ὅα μὲ παραβλέψῃς. 13) Συνδιάγων, συνδιαβέβῳν ἢ συνδιαπορθεύων
τῶν νεκρῶν. 14) Καὶ ὅμως καλὸν ἦτο, ὦ παῖ τῆς Μαιρῆς, ἐκείνα τοῦλάχιστον νὰ
ἐνθυμῇσαι. 15) Καλλίων θὰ εἶχε τὸ εὐδίστοτα. 16) ἢ νὰ ἦσαι πρόσκωπος, νὰ
κωπῇσαι παρά τὴν κώπην, νὰ ἦσαι κωπυλάτης. 17) Ροχαλίζεις σὺ ἐπὶ τοῦ κα-
ταστρώματος ἐξαπλωθείς. 18) Ἐκείνων καὶ τὰς δύο κώπας· διέκωπα σκαφίδια
δ' ἐλέγοντο τὰ διὰ δύο κωπῶν ἐλαυνόμενα. Εἶνε δὲ τὸ ἐρίπτω ἄχρηστον εἰς
τοὺς δοκίμους· λέγοντας ἐρίσω. 19) Χάριν τοῦ πατρὸς σου. 20) Περιήγησε
καὶ δείξον. 21) ἴδε καὶ ἰδὼν ἐπανελθῶ. 22) Δός τὴν χάριν (τοιαύτην ἀνδρὶ)
μυθεῖται εἰς αἰ μεμνησθαι (εὐχέσθαι).

ὁρῶ γοῦν ἤδη τὸν μισθὸν τῇ περιηγήσει; οὐκ ἀλόγιστον ἔστιν
 παροῖν ἡμῖν ἐσόμενον Ἰπποκρήτεον² δὲ ὅμως; τί γὰρ ἂν καὶ πᾶς
 τις, ὅποτε φίλος τις ὢν βιάζοιτο³; Πάντα μὲν οὖν σε ἰδεῖν καθ'
 κιστον ἀκριβῶς ἀμύχανός ἐστιν, ὃ πορθεῖται πολλῶν γὰρ ἂν ἐ-
 ἡ διατριβὴ γένοιτο· εἴτα ἐμὲ μὲν κηρύττεσθαι δεήσει⁴ καθάπερ
 ποδάρκτα ὑπὸ τοῦ Διός, σε δὲ καὶ αὐτὸν κωλύσει⁵ ἐνεργεῖν τὰ
 θανάτου ἔργα καὶ τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιῶν μὴ νεκρωγῶν
 πολλοῦ τοῦ χρόνου· καὶ τὰ τελώνης Αἰκῶς ἀγκυακτῆται μὴ
 βολὸν ἐμπολῶν⁶ ὧς δὲ τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων ἰδοίς⁷, τοῦ
 ἤδη σκεπτεόν. — Χαρ. Αὐτός, ὦ Ἑρμῆ ἐπινόει τὸ βέλτιστον⁸
 δὲ οὐδὲν οἶδ' αὖ τῶν ὑπὲρ γῆς ξένος ὢν. — *Ερμ.* Τὸ μὲν ὅλον, ὦ
 ρων, ὑψηλοῦ τινοῦ ἡμῖν δεῖ χωρίου, ὡς ἀπ' ἐκείνου πάντα κατ' ἰ-
 σοί, δὲ εἰ μὲν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν δυνατόν ἦν, οὐκ ἂν ἐ-
 νομεν⁹. ἐκ περὶ πῆγ¹⁰ γὰρ ἂν ἀκριβῶς ἀπαντα καθεώρας. Ἐπει-
 οὐ θέμις εἰδῶλεις δεῖ ξυνόντα ἐπιβλεπεῖν¹¹ τῶν βασιλέων τοῦ
 ὧρα ἡμῖν ὑψηλὸν τι ὁδὸς περισκοπεῖν.

3. Χαρ. Οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, ἅπερ εἶπω λέγειν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς,
 πειδᾶν πλέωμεν; ὅποτε γὰρ τὸ πνεῦμα καταιγίσαν πλεχίαν¹²
 ὀθόνη ἐμπέσῃ καὶ τὸ κύμα ὑψηλὸν ἀρθῇ, τότε ὑμεῖς μὲν μετ' ὑπ' ἀγνῶ-
 καλύεστε τὴν ὀθόνην σταῖλαι¹³ ἢ ἐνδύναται ὀλίγον τοῦ ποδός ἢ
 ἐκδραμεῖν τῷ πνέοντι, ἐγὼ δὲ τὴν ἡτοχίαν ἀγειν περὶ κελεύομαι
 αὐτός γὰρ εἰδέναι τὸ βέλτιον. Κατὰ ταῦτα δὴ καὶ σὺ πρῶτον

1) ὅτι δὲν θά ἦν γροθοκοπῶντων παντάπασιν ἀπυλλογίμων 2) Πρὸς ὅμως καὶ σὺ ὑπερεκείνῳ. 3) Διότι τί ἐμπορεῖ νὰ πάθῃ τις (πῶς ἐμπορεῖ νὰ τῶν τις), ὅταν τις φίλος ὢν ἀναγκάζῃ. Τί ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ τις κτλ. Πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μεταχειρίζονται τὸ πᾶσιν εἶναι δυνατόν εἶναι νὰ τῶν καὶ τὰς εἶναι. ὅταν ὁ σχολ. τοῦ Ἀριστοτ. *Νεφ.* 234 λέγει· οἱ παιδῶντες τὸν πᾶν αὐτοὶ πᾶσιν πᾶσι, αὐτὸ τὸ πᾶσιν. 4) Ἐπειτα ἀνάγκη θὰ ὑπάρχῃ μὲν νὰ κηρύττωμαι ὑπὸ τοῦ Διός ὡς δεσπετεύσας. 5) Τοῦτου ὑποκείμενον τὸ πάντα ἰδεῖν καὶ οἱ τῶν ἰδίων θὰ ἐμποδίσῃ νὰ ἐνεργῇ τὰ τοῦ θανάτου, καὶ θὰ οὐ ἀναγκασθῇ μὴ μεταφέρειν ἐπ. πολλὸν χρόνον νεκρῶν ζημιῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ Πλούτωνος. 6) Προβλεπόμενος, ἀποβλεπόμενος. 7) ἵνα τὰ κυριώτερα κτλ. ὁ τοῦ λόγος ἐκφράζεται κατ' ἐκτετακτὴν, ἵνα παρασταθῇ ὡς κατὰ ἄλλων τὸ σκοπεῖν. 8) Δὲν θὰ ἐκπαύσομαι, δὲν θὰ εὐχόμεν καὶ κόπον. 9) Περιωπὴ εἶναι ἡ περιβλεψίς, περισκεψίς καὶ ὁ τόπος ἐξ οὗ δύναται νὰ περιβλεπῇ ἢ περισκοπῇ· διὸ κατὰ τοῦ γραμματικῆς ἀπαιτήσεως οὐκ ἀκρῶς, ὑψηλὸς τόπος, ἐξ οὗ περισκοπῆσαι καὶ περιβλεῖν ἐστὶ πάντων. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι οὐκ ὅταν παντοῦ μὲν εἰδῶναι συνεισπνεύμενος; νὰ ἐπιβλεπῇ (= πατῆς, ἐπιβλεπῇ), ἐπὶ τῶν βασιλέων τοῦ Διός, κατὰ εἰς ἡμᾶς, εἶναι ὑπὲρ τὸν ὅσον νὰ περισκοπεῖται τριγύρω νὰ εὐρώμεν.

11) Τὸ πνεῦμα μετὰ σφοδρότατος ὁρμῆς ἐμπέσῃ εἰς τὴν ὀθόνην (τὸ ἵσον πλεχίαν) (ὥστε νὰ κάμῃ αὐτὴν πλεχίαν). 12) δεῖ καὶ πρὸν αὐτὴν νὰ μετῇ πνέον, καὶ νὰ πνέῃ ὀλίγον τὸ σπινθῆρ, δι' οὗ διεσπνέεται τὸ ἵσον (σκοτὴν) ἢ νὰ συνεκδραμῇ τῷ πνέοντι πρὸς τὸ πνεῦμα = τῷ ἀνέμῳ (ν' ἀκούσῃ δὲ τὴν ὁρμὴν τοῦ ἀνέμου). 13) Ἐγὼ δὲ τότε προτρέπω ὑμᾶς νὰ θυσίῃ διότι ἐγὼ γνωρίζω τὸ καλλίτερον ἀκριβέστερον δὲ; διότι αὐτός ἐγώ, ὡς ἢ ἢ γνοίμην γνοίμην τὸ καλλίτερον).

γιν νομίζεις, κυβερνήτης νῦν γε ὦν· ἐγὼ δέ, ὥσπερ ἐπιδάταις νόμος, σιωπῇ καθυδουμαι πάντα πειθόμενος κελεύοντί σοι. — *Ερμ.* ῥηθῆς λέγεις· αὐτὸς γὰρ εἰσομαι, τί ποιητέον, καὶ ἐξευρήσω τὴν κανὴν σκοπὴν¹. Ἀρ' οὖν ὁ Καύκασος ἐπιτήδειος; ἢ ὁ Παρνασὸς ὑψηλότερος; ἢ ἀμφοῖν ὁ Ὀλυμπος ἐκείνοσι²; καὶ τοι οὐ φαῦλον, θ' ἀνεκνήσθην εἰς τὸν Ὀλυμπον ἀπιδὼν³ συγκαμειν δέ τι καὶ ὑπουργῇται⁴ καὶ σὲ δεῖ. — *Χαρ.* Πρόσταττε· ὑπουργήσω γὰρ ὅσα δυνατά. — *Ερμ.* Ὀμηρος ὁ ποιητὴς φησι τοὺς Ἀλκίους υἱέας, δύο καὶ αὐτοὺς ἄντας· εἴτι παῖδας ἐθέλῃσαι ποτε τὴν Ὀσσαν ἐκ βάθρων ἀναπαύσαντας ἐπιθεῖναι τῷ Ὀλύμπῳ, εἴτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ, ἱκανὴν ταύτην⁵ κλίμακα ἐξεῖν οἰομένους καὶ πρὸς βασιν ἐπὶ τὸν οὐρανόν. Ἐκείνοι μὲν οὖν τῷ μεισακίῳ, ἀτασθαλοὶ γὰρ ἦσθην, δίκας ἐτίσασθην⁶· νῶ⁷ δέ, οὐ γὰρ ἐπὶ κακῷ τῶν θεῶν ταῦτα βουλευόμεν, τί οὐχὶ οἰκοδομοῦμεν⁸ καὶ αὐτοὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπικυλινδρῶντες ἐπάλληλα τὰ ὄρη, ὥς ἔχοιμεν ἀφ' ὑψηλοτέρου ἀκριβοστέραν τὴν σκοπὴν;

4. *Χαρ.* Καὶ δυνησόμεθα, ὦ Ἑρμῆ, δὴ ὄντε ἀναθέσθαι ἀρχόμενοι⁹ τὰ Πήλιον ἢ τὴν Ὀσσαν; — *Ερμ.* Δια τί δ' οὐκ ἂν¹⁰, ὦ Χάρων, ἢ ἀξίως ἡμᾶς ἀγεννεστέρους¹¹ εἶναι τοῖν βρεφυλλοῖσιν, ἐκείνοιν, καὶ ταῦτα θεοὺς ὑπάρχοντας; — *Χαρ.* Οὐκ, ἀλλὰ τὸ πραγμα δοκεῖ μοι ἀπίθανόν τινα τὴν μεγαλουργίαν ἔχειν. — *Ερμ.* Εἰκότως· ἰδιώτης¹² γάρ εἰ, ὦ Χάρων, καὶ ἥμισυ ποιητικὸς¹³ ὁ δὲ γεννάδας¹⁴ Ὀμηρος ἀπὸ δυοῖν στίχοιν αὐτίκα ἡμῖν ἀμβατὸν¹⁵ ἐποίησε τὸν οὐρανόν, οὕτω βραδίως συνθείς τὰ ὄρη. Καὶ θαυμάζω, εἰ σοι ταῦτα τεράστια εἶναι δοκεῖ τὸν Ἄτλαντα δηλαδὴ εἰδῶτι, θς τὸν πόλον αὐτὸν εἰς ὦν φέρει ἀνέχων ἡμᾶς ἅπαντας. Ἀκούεις δὲ γε ἴσως καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ πέρι¹⁶ τοῦ Ἡρακλέους, ὥς διαδέξαιτό ποτε αὐτὸν ἐκείνον τὴν Ἄτλαντα, καὶ ἀναπαύσεις πρὸς ὀλίγον τοῦ ἄχθους ὑποθείς· εἰ αὐτὸν τῷ φορτίῳ¹⁷. — *Χαρ.* Ἀκούω καὶ ταῦτα· εἰ δὲ ἀληθῆ, σὺ ἂν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ οἱ ποιηταὶ εἰδείητε¹⁸. *Ερμ.* Ἀληθέστατα, ὦ Χάρων· ἢ τίνας γὰρ ἔνεκα σοφοὶ ἄνδρες ἐφείδαντο ἂν; ὥστε ἀναμολλεύμεν¹⁹ τὴν Ὀσσαν πρῶτον.

(1) Σκοπεῖν. 2) ἢ Παρνασὸς αὐτοῦ ὑψηλότερος; ἢ ἀμφοτέρων ὁ Ὀλυμπος ἐκείνοισι. 3) Πρέπει δὲ λαλ. νῶ συγκασιδίσθης κατὰ τι καὶ νῶ συνεργήσης (ὑπουργήσης), καὶ εἴτι. 4) Κατὰ τινα ἐλεῖν, ἀντὶ τοῦ τοῦτο. 5) Αἰετὶ ἥσαν ὑβρίσται, ἐτιμωρήθησαν. 6) Ἀλλὰ καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀπάντων. 7) Μεταφορ. ἀντὶ θεωροῦμεν τὸ ἐν ἔργῳ ἐπὶ τοῦ ἄλλου ὡς τοὺς λιθούς ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς.

8) Σηκώσαντες νῶ θέσωμεν τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ τὸ Πήλιον ἢ τὴν Ὀσσαν. 9) Ἐνν. δυνησόμεθα. 10) Ἀδυνεστερότερος, ἀδυνατωτέρους. 11) Ἀπειρος, ἀμαθής. 12) Γενναίος, ἀστυγής, καλός. 13) Ἀναβατὸν μᾶς ἔκαμν τὸν οὐρανόν, τόσον εὐκόλως ἵστα· τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου τὰ ὄρη. Ἰδε καὶ Ὁδ. Α 314. 14) Ἀντὶ καὶ περὶ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ Ἡρακλέους. 15) Θέσας ἑαυτὸν ὑπὸ τῷ φορτίῳ ἀναλαβὼν εὐτὸς τὸ φορτίον. 16) Δύνασθαι νῶ γνωρίζετε. 17) Ὡςτις διὰ μεγάλων ἄς ἀντιστηνόμεναι πρῶτον τὴν Ὀσσαν.

Ὁρᾷς ὅπως ῥαδίως ἅμα καὶ ποιητικῶς ἐξεργάσμεθα; Φέρε οὖν ἀναβὰς ἰδῶ, εἰ καὶ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν δεήσει¹.

Β. Παπαί², κάτω ἐστὶ ἐσμέν ἐν ὑπώρειά τοῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν ἐφ' ὧν μόγις ἰωνία καὶ λυδία φαίνεται, ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας οὐ πλέον Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκτίων τὰ ἐπὶ τὰδε τοῦ Ἰστροῦ μόνον, κἀκείθεν ἡ Κρήτη οὐ πᾶν σαφῶς. Μετακινήτέα ἡ μὲν, ὧ πορθμεῦ, καὶ ἡ Οἴτη, ὡς ἔοικεν, εἴτα ὁ Παρνασσὸς ἐπὶ πᾶσιν.

Χαρ. Οὕτω ποιῶμεν³ ὅρα μόνον, μὴ λεπτότερον ἐξεργάσμεθα· τὸ ἔργον ἀπομηνύοντες πέρα τοῦ πιθανοῦ, εἴτα συγκαταρριφέντες αὐτῷ πικρὰς τῆς Ὀμήρου οἰκοδομητικῆς πειραθῶμεν⁴ ζυντριβέντες τῶν κρηνίων. — Ἑρμ. Θάρρει· ἀσφαλῶς ἔξει ἅπαντα. Μετατίθω τὴν Οἴτην⁵ ἐπικυλινδείσθω⁶ ὁ Παρνασσός. Ἰδοὺ δὴ ἐπίνειμι αὐτῇ· εὖ ἔχει· πάντα ὁρῶ· ἀνάβαινε ἤδη καὶ σύ. — Χαρ. Ὁρῶ⁷, Ἑρμῇ τὴν χεῖρα⁸ οὐ γὰρ ἐπὶ μικρὴν με ταύτην μηχανὴν ἀναβιβάζεις. — Ἑρμ. Εἴ γε καὶ ἰδεῖν ἐθέλεις, ὦ Χέρων, ἅπαντα⁹ οὐκ ἐνὶ δὲ ἄμφω καὶ ἀσφαλῆ καὶ φιλοθεάμονα εἶναι· ἀλλ' ἔχου μου τὴν δεξιάν καὶ φείδου¹⁰ μὴ κατὰ τοῦ ὀλισθηροῦ πατεῖν. Εὖ γε ἀνελὺ λυθας καὶ σύ· ἐπεὶ περ δὲ δικόρυμβος¹¹ ὁ Παρνασσός ἐστι, μίαν ἑκ τερὸς ἄκραν ἐπιλαθόμενοι καθεζόμεθα· σὺ δὲ μοι ἤδη ἐν κύκλῳ περιβλέπων ἐπισκόπει ἅπαντα.

Β. Χαρ. Ὁρῶ γὰρ πολλὴν καὶ λίμνην τινὰ μεγάλην περιρρέουσαν καὶ ὄρη καὶ ποταμούς τοῦ Κωκυτοῦ καὶ Πυριφλεγέθοντος μεῖζονα καὶ ἀνθρώπους πᾶν σμικροὺς καὶ τινὰς φωλεοὺς αὐτῶν. — Ἑρμ. Πόλεις ἐκεῖναί εἰσιν, οὐ¹² φωλεοὺς εἶναι νομίζεις. — Χαρ. Οἶσθαι οὖν, ὦ Ἑρμῇ, ὡς οὐδὲν ἡμῖν πέπρακται, ἀλλὰ μάτην τὸν Παρνασσὸν αὐτῇ Κασταλίᾳ¹³· καὶ τὴν Οἴτην καὶ τὰ ἄλλα ὄρη μετεκινήσαμεν.

Ἑρμ. Ὅτι τί¹⁴; — Χαρ. Οὐδὲν ἀκριβές· ἐγὼ γοῦν ἀπὸ τοῦ ὕψους ὁρῶ· ἐδεόμην οὐ πόλεις καὶ ὄρη αὐτὰ¹⁵ μόνον ὥσπερ ἐν γῆ φαις ὄρεν, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς καὶ ἀπράττουσι καὶ οὐ λέγουσιν, ὥσπερ ὅτε μὲ τὸ πρῶτον ἐντυχὼν εἶδες γελῶντα καὶ ἰδού μου, ὅ,τι γελῶν¹⁶ ἀκούσας γάρ τινος¹⁷ ἤσθην εἰς ὑπερβολήν.

1 Ἐν δηλ. θά ἦνε χρεια καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ οἰκοδομηθῇ.

2) Ἐπιφάνημα σχετλιαστικόν. Δυστυχία, κῆρα, πτωχία;

3) Πρόσχε μόνον μὴ κατασκευάσωμεν τὸ ἔργον λεπτότερον, μακρύνοντες αὐτὸ πρὸς τὸ πιθανόν, ἔπειτα καταρριφθέντες μετ' αὐτοῦ κάτω κτλ. 4) Ἄς ὤψομεν μικρὰν πείραν τῆς οἰκοδομικῆς τοῦ Ὀμήρου. 5) Ἄς κυλίσθῃ, ἄς μετακινήθῃ καὶ ἐπιτεθῇ ἐπὶ πάντων τούτων ὁ Παρνασσός. Ἄς κυλίσταται ἐπ' αὐτῆς ὁ Παρνασσός. 6) Ἐκταίνον, ἀπλωσον; ὦ Ἑρμῇ, τὴν χεῖρα. 7) Δὲν εἶνε δυνατόν ἀπὸ ταῦτα νὰ ἦν, νὰ ὑπάρχῃς καὶ ἀσφαλῆς καὶ φιλοθεάμων. 8) Ἄλλ' ἀκρατοῦ, πρὸς ἀπὸ τὴν δεξιάν μου καὶ πρόσχε νὰ μὴ πατῇς ἐπὶ τοῦ ὀλισθηροῦ μέρους. 9) ἔχει δύο κορυφάς, δικόρυβος.

10) Καὶ ὡς ἐν ἀντί τοῦ ἄ. 11) Εὖν αὐτῇ τῇ πηγῇ Κασταλίᾳ. 12) Ὅτι ἐστὶ· δηλ. δι' ὃ κτλ. = διὰ τί; αὐτὸ μόνον καὶ οὐδὲν πλεον ἄλλως ὡς ἐν ζωγραφίᾳ νὰ βλέπω. 13) Δὲν ἔχον δὲ ἀνάγκην πόλεις καὶ ὄρη. 14) Ὅτι.

Ἑρμ. Τί δὴ τοῦτο ἦν; — *Χαρ.* Ἐπὶ δεῖπνον, οἶμαι κληθεὶς ὑπὸ τινος τῶν φίλων εἰς τὴν ὑπερλίαν «μάλιστα ἤζω» ἔφη καὶ μεταξὺ λέγοντος ἄπο τοῦ τέγους κερκαῖς ἐπιπεσοῦσα, οὐκ οἶδ' ὅτου κινήσαντος, ἀπέκτεινεν αὐτόν. Ἐγέλασα οὖν, οὐκ ἐπιτελέσαντος τὴν ὑπόσχασιν. Εἰκοιζα¹ δὲ καὶ νῦν ὑποκαταβήσεσθαι, ὥς μάλλον βλέπομαι καὶ ἀκούομαι.

7. *Ἑρμ.* Ἐχ' ἀτρέμας καὶ τοῦτο γὰρ ἐγὼ ἴστυμαι σοὶ καὶ ἔξουδιρέστατον ἐν βραχεὶ ἀποφηνῶ, παρ' Ὀμήρου τινὰ καὶ πρὸς τοῦτο ἐπωδὴν² λαθὼν, κλπειδὴν εἶπω τὰ ἔπη, μέμνησο μῦκετι ἀμβλυώσσειν, ἀλλὰ σαφῶς πάντα ὄραν. — *Χαρ.* Λέγε μόνον. — *Ἑρμ.* Ἀχλὺν δ' οὗ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον³, ἢ πρὶν ἐπῆεν, ὄφρα εὖ γινώσκῃς ἤμεν θεὸν ἤδὲ καὶ ἄνδρα.

Τί ἐστίν; ἤδη ὄρα; — *Χαρ.* Ὑπερφύως⁴ γε τυρλὸς ὁ Λυγκεύς· ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμέ· ὥτε σὺ τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδίδασκέ με καὶ ἀποκρίνου ἐρωτῶντι. Ἀλλ' εἰ βούλει, καὶ γὰρ κατὰ τὸν Ὀμηρον ἐρήσοραί σε, ὡς μάθης οὐδ' αὐτόν ἀμελέεσθαι ὄντα με τῶν Ὀμήρου. — *Ἑρμ.* Καὶ πόθεν σὺ ἔχεις τι τῶν ἐκείνου εἰδέναι ναύτης αἰεὶ καὶ πρόσκιπος ὢν;

Χαρ. Ὅρα; ὀνειδιστικὴν τοῦτο· εἰς τὴν τέχνην ἐγὼ δὲ ὅποτε διεπύρρμευον αὐτόν ἀποθανόντα, πολλὰ βράβωδοντος⁵ ἀκούσας ἐνίων ἐπὶ μέμνημαι καί τοι χειμῶν⁶ ἑμᾶς οὐ μικρὸς τότε κατελάμβανεν. ἐπὶ γὰρ ἤρξατο ἄδειν οὐ πάνυ αἰσιὸν τινα ὦλ' ἔν τοις πλέουσιν, ὡς ὁ Ποσειδῶν συνήγαγε τὰς νεφέλας καὶ ἐτόραξε τὸν πόντον, ὥσπερ τορμήν⁷· ὅτιν' ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν, καὶ πᾶσας τὰς θυέλλας ὠρόθυσε, καὶ ἄλλα πολλὰ, κυκλῶν τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν ἐπῶν, χειμῶν ἄφνω καὶ γνόφος⁸ ἑμπαρόν ὀλίγου δεῖν περιέτρεψεν⁹ ἡμῖν τὴν ναῦν ὅτε περ καὶ ναυτιάσας ἐκεῖνος ἀπέχεσσε τῶν βράβωδιων

σιν, τινος ἀνθρώπου. Ἰσ' ἄλλων ἐκλαμβάνεται ὡς αὐδίστην. Τὸ πρῶτον φαίνεται προκρίτωτερον. 1) Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐν ᾧ ταῦτα εἰπεία. 2) Διότι δὲν ἔωρεν εἰς πῖρας τὴν ὑπόχρησιν. 3) Μοι φαίνεται δὲ ὅτι καὶ τῶρα θά καταβῶ ἐλίζον κτλ.

4) Μαντικὴν ὥδην, κατὰ δὲ Ἡσίοχ. ἐπωδὴν γαστρίαι, φαρμακίαν. 5) Τὴν ὀχλὺν (= τὸ σκάτος) δὲ πάλιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου ἔλον ποιεῖ. ἀναχέ.— οὐκ εἶλον (=) ἐφῆρσα, ἥτις πρότερον ἐπ' αὐτῶν ὑπῆρχε, διὰ νὰ γνωρίζῃς καλὸν καὶ θεὸν καὶ ἄνθρωπον. Ἰδὲ ἱλ. Ε. 127. Ἀχλὺς παρ' Ὀμήρῳ εἶναι τὸ σκάτος ὑπερ περιέχον τινα ποιεῖ αὐτὸν μὴ ὄραν, ἄλλ' δὲ τὸ σκάτος ὑπερ καλύπτει τινα ποιεῖ αὐτὸν μὴ ὁρᾶσθαι.

6) Χειμαστώτης μάλιστα, τυρλὸς εἶναι ὁ Λυγκεύς παραβαλλόμενος πρὸς ἡμᾶς.

7) Τοῦτο ὑπερ λέγειν, εἶναι ὀνειδιστικὴν (ὀβριστικὴν, προκλητικὴν) ὡς πρὸς τὴν τέχνην. 8) Ἀκούσας αὐτοῦ βράβωδοντος (= αὐτὸν ἀπαγγέλλοντα πολλὰς βράβωδίας) μέμνημαι τινῶν αὐτῶν εἶναι. 9) Τρικυμία ἔχει μικρὰ τότε κτλ. 10) ὅτι ὁ Ποσειδῶν συνήγαγε τὰς νεφέλας καὶ ἐτόραξε τὴν θάλασσαν, ὡς τινα κυκλίσαν ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν, καὶ πᾶσας τὰς θυέλλας διέγειρε, καὶ ἄλλα πολλὰ, ἀνακατώνων τὴν θάλασσαν δ.τ. τῶν ἐπῶν κτλ. 11) Καὶ Ἡσίοχιον ἀγνόρος, ἀννερία δίνος, ἀνιμτος, ἀχλὺς, σκατομυρία. 12) Παρ' ἐλίζον μᾶς ἀνιπεδογάρβισι τὸ πῶτον,

τὰς πολλὰς αὐτῇ Σκύλλῃ. καὶ Χαρύβδει καὶ Κύκλωπι. Οὐ χαλεπὸν οὖν ἦν ἐκ τοσούτου ἐμέτου ὀλίγα γούν διαφυλάττειν.

8. Εἰπέ γάρ μοι·

Τίς γάρ ὃδ' ἐστὶ πάχιστος· ἀνὴρ ἤ τις· τε μέγας τε,
ἔξοχος ἀνθρώπων κερκλήν καὶ εὐρέας ὤμους;

Ἑρμ. Μίλων οὗτος δ' ἐκ Κρότωνος ἀθλητῆς· ἐπικροτοῦσι¹ δὲ αὐτῷ οἱ Ἕλληνες, ὅτι τὸν ταῦρον ἀράμενος² φέρει διὰ τοῦ σταδίου μέσου.—Χαρ. Καὶ πόσω δικαιότερον³ ἂν ἐμέ, ὦ Ἑρμῆ, ἐπαινοῖεν ὅς αὐτὸν σοι τὸν Μίλωνα μετ' ὀλίγον ξυλλαβὼν ἐνθήσομαι· εἰς τὸ σκαφίδιον, ὁπότεν ἤκη πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ ἀμσχυτάτου⁴ τῶν ἀνταγωνιστῶν καταπαλαισθεῖς, τοῦ Θανάτου. μὴδὲ ξυνεῖς, ὅπως αὐτὸν ὑποσκελίζει⁵; Κἀτὰ οἰμώζεται⁶ ἡμῖν διπλαδὴ μεμνημένος τῶν στεφάνων τούτων καὶ τοῦ κρότου· νῦν δὲ μέγα φρονεῖ θυμαζόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ ταύρου φορᾷ⁷.—Τί δ' οὖν οἰκθῶμεν; Ἄρα ἐλπίζειν⁸ αὐτὸν καὶ τεθνᾶξασθαι⁹ ποτε;—Ἑρμ. Πόθεν ἐκεῖνο; Θανάτου νῦν μνημονεύσεις· ἐν ἐν ἀκμῇ τοσαύτῃ;—Χαρ. Ἐὰ τοῦτον οὐκ εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν παρέξοντα, ὁπότεν πλεῖν μὴδ' ἐμπίδα¹⁰ ἡμῖν οὐκ ὅπως ταῦρον ἐτι ἄρξασθαι δυνάμενος.

9. Σὺ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπέ·

Τίς τ' ἄρ' ὃδ' ἄλλος ὁ σεμνὴς¹¹ ἀνὴρ;

Οὐκ Ἕλληνα, ὥς ἔοικεν ἀπὸ γούν¹² τῆς στολῆς.

Ἑρμ. Κύρος, ὦ Χάρων, ὁ Καμβύσου, ὅς τὴν ἀρχὴν πάλοι Μῆδων ἔχόντων νῦν Περσῶν ἤδη ἐποίησεν εἶναι· καὶ Ἀσσυρίων δ' ἑναγχοῦς¹³ οὗτος ἐκράτησε καὶ Βαβυλῶνα παρεστήσατο¹⁴ καὶ νῦν ἐλασείοντι¹⁵

1) Σὺν αὐτῇ τῇ Σκ. καὶ.

2) Παχὺς συγ. παχύτερος (μετγν.) καὶ πύσσων (ἀντὶ παχ-ίων), ὑπερ-παχύτατος (Ἱπποκρ.) καὶ πάχιστος. 3) Καίος. Ἰδε ἱλ. Υ. 226.

4) Χειροκροτοῦσι. 5) Σηκώσας ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ φέρει διὰ μέσου τοῦ σταδίου. Διὰ τοῦ σταδίου μέσου σημαίνει διὰ μέσου τοῦ σταδίου, διὰ τοῦ σταδίου τοῦ μέσου δηλοῖ διὰ τοῦ σταδίου τοῦ κειμένου ἐν μέσῳ κατ' ἀντίθεσιν τῶν ἐν τῷ; ἄκροις ὄντων, τὸ δὲ ἀράμενος εἶνε μετ. μετ. ἀπορ. τοῦ αἵρουμαι, ἀλλὰ διὰ τί δὲν ἐφύλαξε τὸ ι; ἰδε Ἄνωμ. Ῥημ. Σακελ. ἐν λ. αἵρω. 6) Ἐπὶ δικαιότερος. 7) Μετ. τοῦ ἐντίθουσι. 8) Γράφεται καὶ ἀγαλματάτου, ὑπὲρ εἰς ὑπερθετικὸν συγκεκριμένον τοῦ ἀνάκτορος (=ἀνίκητος, ἀπέττης) Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ὑπερθετικά ἀμφιβάλλονται. 9) Ὁ θάνατος πῶς τοῦ βάλλει ὑποκάτω τὸ σκέλος καὶ τὸν ῥίπτει, ὅταν ὅπλον ἐπὶ κατὰ τὸν μῦθον παλαιὰ πρὸς τὸν ἀνθρώπον διὰ τὰ τοῦ πάρη, ἀρ' οὐ τὸν νικῶν, τὴν φυγῇ. 10) Θά σενάζη θά τὸν πύρη θ' διαβίωσι. 11) Διὰ τὸ ὅτι φέρει τὸν ταῦρον. 12) Τὸ ἐλπίζειν λαμβάνεται καὶ πρὸ προσδοκίας κακῆς. 13) Ἀπκρ. μετ' ὀλίγ. μετ. τοῦ θησκαῶ. 14) Ἐρμ. εἰς εἰς εἶδος κώνωπος παραποταμίῳ λευκὴν ζώνην ἔχοντος. Εἰ αὐτὸν δι' αὐτοῦ ἢ τοῦ Ἡσυχίου βούτυπος ἐμπίς ἦτοι ὁ εἰσάτρος, ὁ κοιν. λεγόμενος γὰρ ὁ αὐτός. 15) Ὁ σοβαρός.

16) Τούλάχιστον ἀπὸ τῆς στολῆς.

17) Ἄρτι, πρὸ ὀλίγου. 18) Ἐδουλώσατο, ὑπέταξεν ἑαυτῷ. 19) Καὶ τῶρ' ἔστι μὲ ἀνθρώπων ἔχοντα ἐπιθυμίαν νὰ ἐλάτῃ (νὰ κινήθῃ, ἐκστακτοῦσαν) κατὰ

ἐπὶ Λυδίας ἔοικεν, ὥς καθελὼν τὸν Κροῖσον ἄργειν ἀπάντων. — *Χαρ.* Ὁ Κροῖσος δέ, ποῦ ποτε¹ καὶ κεινός ἐστιν; — *Ἐρμ.* Ἐκείσε ἀπόβλεψον εἰς τὴν μεγάλην ἀκρόπολιν τὴν τὸ τριπλοῦν τεῖχος². Σάρδεις ἔκειναι³, καὶ τὸν Κροῖσον αὐτὸν ὄρεξ ἤδη ἐπὶ κλίνης χρυσοῦς καθήμενον Σόλωνι τῷ Ἀθηναίῳ διαλεγόμενον⁴. Βούλει ἀκούσωμεν αὐτῶν ὅ, τι καὶ λέγουσι; — *Χαρ.* Πάνυ μὲν οὖν.

10. *Κροισ.* Ὁ ξένη Ἀθηναῖε, εἶδες γὰρ μου τὸν πλοῦτον καὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ ὅσος ἄσημος χρυσός ἐστιν ἡμῖν καὶ τὴν ἄλλην πολυτέλειαν, εἰπέ μοι, τίνα ἡγεί τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι; *Χάρ.* Τί ἄρα ὁ Σόλων ἐρεῖ; — *Ἐρμ.* Θάρρει⁵ οὐδὲν ἀγεννές, ὦ Χάρων. — *Σολ.* Ὁ Κροῖσε, ὀλίγοι μὲν οἱ εὐδαιμόνες⁶ ἐγὼ δέ, ὧν οἶδα, Κλέοβις καὶ Βίτων⁷ καὶ ἡγεῖσθαι εὐδαιμονεστάτους γενέσθαι, τοὺς τῆς ἱσοείας τῆς Ἀργόθεν⁸. *Χαρ.* Φησὶν αὐτοὺς τοὺς ἄμα⁹ πρῶτον ἀποθανόντας, ἐπεὶ τὴν μητέρα ὑποδύντες εἰλκυσαν ἐπὶ τῆς ἀπῆνης ἄχρι πρὸς τὸν ἱερόν. — *Κροισ.* Ἔστω ἐχέτωσαν ἐκεῖνοι τὰ πρῶτα τῆς εὐδαιμονίας¹⁰ ὁ δεύτερος τίς ἂν εἴη; — *Σολ.* Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος, ὅς ἐπ' τ' ἐβίω καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. — *Κροισ.* Ἐγὼ δέ, ὦ καθάρμα¹¹ οὐ σοι δοκῶ εὐδαιμόν εἶναι; — *Σολ.* Οὐδέπω οἶδα, ὦ Κροῖσε, ἤν μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀφίκη τοῦ βίου¹² ὁ γὰρ θάνατος ἀκριβὴς ἔλεγχος τῶν τοιούτων καὶ τὸ ἄχρι πρὸς τὸ τέρας εὐδαιμόνως διαδιδῶναι¹³. *Χαρ.* Κάλλιστα, ὦ Σόλων, ὅτι ἡμῶν οὐκ ἐπιτέλλουσι¹⁴, ἀλλὰ παρὰ τὸ παρῃμεῖον αὐτοὺς ἀξιοῖς γίνεσθαι τὴν περὶ τῶν τοιούτων κρίσιν.

11. Ἀλλὰ τίνας ἐκείνους ὁ Κροῖσος ἐκπέμπει¹⁵ ἢ τί ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσιν; — *Ἐρμ.* Πλίνθους τῷ Πυθίῳ¹⁶ χρυσοῦς ἀνατίθησι μισθὸν τῶν χρησμῶν, ὑφ' ὧν καὶ ἀπολείται μικρόν ὕστερον¹⁷ φιλόματις δὲ ὁ ἀνὴρ ἐκτόπως¹⁸. — *Χαρ.* Ἐκεῖνο γὰρ ἐστὶν ὁ χρυσός, τὸ λαμπρὸν ὃ ἀποσείλβει, τὸ ὑπωχρον¹⁹ μετ' ἐρυθρήματος; οὖν γὰρ πρῶ-

τῆς Λυδίας, ὥστε τὸν Κροῖσον καθελὼν (τῆς ἀρχῆς καταβαλὼν) νὰ ἄρξῃ ὧν τὸ ἔλκεσθαι εἶναι ἔρτυκὸν τοῦ ἐλαύνειν πρὸς τὴν δραστηρίαν, ἐργασίαν, Πολυμησίαν κτλ. 1) Τάχα. 2) Ἐχρυσαν ἱσαύτως ἢ τὴν πορφυρίδα (ἐχρυν δηλ.), Βακυλὼν ἢ τὸν μέγαν περιβολὸν (ἐχρυσαν κτλ.). 3) Εἰσί. 4) Ἰδε τὸν μεταξὺ Κροῖσου καὶ Σόλωνος διάλογον παρ' Ἡροδ. 1, 30—32 καὶ Πλουτ. ἐν βίῳ Σόλ. 7. 12.

5) Τῆς αὐτῆς Ἀργεῦς, ἧς τὸ ὄνομα δὲν μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου. Τῶν μεταγενεστέρων οἱ πλείους ἀναμνησκουσιν αὐτήν, Κυδοπίτην, τινὲς δὲ Θεανώ. 6) Ἐκείνους οἵτινες ἄμα πρῶτον (≡ πρῶτον, πρὸ ὀλίγου) ἀπέθανον ὅφ' οὗ χωρὶς τῆς ἐπὶ τὸν ζωὸν τῆς ἀμάρτης (εἰλκυσαν) εὐστροφίαν τὴν μητέρα των ἔως εἰς τὸν ναὸν 7) ἢ σκῆβαλον, ὡς οὐτιδανέ. 8) καὶ τὸ νὰ ζῇσθαι τὴν εὐδαιμόνως μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. 9) Παράκ. τοῦ ἐπιλαυνθῆναι. Ὅτι δὲν μᾶς ἔχεις λησμονῆσαι, ἀλλὰ πιστεῖαι τοῦ παρῃμεῖου οὐ αὐτὸς κρίνεις ἀξιὸν (καλὸν) νὰ γίνηται ἢ κρίνεις περὶ τούτων.

10) Ἀλλὰ τίνας εἰσὶν ἐκεῖνοι, οὓς ἐκπέμπει ὁ Κροῖσος. 11) Πλίνθους χρυσοῦς εἰς τὸν Πυθῖον ἀπολλομένη ἀφιερῶσαι ὡς μισθὸν (ἀμοιβήν) ἀντὶ τῶν χρησμῶν, ὑπὸ τῶν ἀπείκων καὶ δὲ κατασπαρῶν ὀλίγων ἀσπίδων. 12) Ἐπὶ τὸν ἄλλον. 13) Τὸ ὀλίγον ἐπὶ τῷ χρόνῳ.

τον εἶδον, ἀκούων ἀεὶ. — *Ἑρμ.* Ἐκεῖνο, ὦ Χάρων, τὸ αἰοίδιμον¹ ὄνομα καὶ περιμάχητον. — *Χαρ.* Καὶ μὴν οὐχ ὁρῶ, ὅτι ἀγαθὸν αὐτὸ πρότεστιν, εἰ μὴ ἄρα ἐν τι μόνον, ὅτι βαρὺ οὐκ οἱ φέροντες αὐτό — *Ἑρμ.* Οὐ γὰρ αἰσθα, ὅσοι πόλεμοι διὰ τοῦτο² καὶ ἐπιβουλαὶ καὶ ληστήρια καὶ ἐμπορίαι καὶ δουλείαι; — *Χαρ.* Διὰ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ. τὸ μὲν πᾶν τοῦ χαλκοῦ διαφέρον³; οἶδα γὰρ τὸν χαλκόν, ὁμοῖόν, ὡς οἰσθα⁴ παρὰ τῶν καταπλεόντων ἐκάστου ἐκλέγων⁵. — *Ἑρμ.* Ναι· ἀλλ' ὁ χρυσοῦς μὲν πολὺς, ὥστε οὐ πᾶν σπουδαζεται⁶ ὑπ' αὐτῶν· τοῦτον δὲ εὐλίγον ἐκ πολλοῦ τοῦ βάθους οἱ μεταλλεύοντες ἀνορύττουσι⁷· πλὴν ἀλλὰ ἐκ γῆς καὶ οὗτος, ὥσπερ ὁ μόλυβδος καὶ τὰ ἄλλα. — *Χαρ.* Δὲν γὰρ τινα λέγεις τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελτηρίαν⁸, εἰ τοσοῦτον ἔρωσι ἐρῶσιν ὡχροῦ καὶ βαρέος κτήματος. — *Ἑρμ.* Ἀλλ' οὐ Σόλων γ' ἐκείνος, ὦ Χάρων, ἔρην αὐτοῦ φαίνεται, ὅς, ὡς ὁρῶς, καταγελάσας τοῦ Κροίσου καὶ τῆς μεγαλυχίης τοῦ βαρβάρου, καὶ μοι δοκεῖν⁹ ἐρέσθαι τι βούλεται αὐτόν¹⁰ ἐπακούσωμεν¹¹ οὖν.

12. *Σολ.* Εἰπέ μοι, ὦ Κροῖσε, οἷσι γὰρ¹² τι δεῖσθαι τῶν πλίνθων τούτων τὸν Πύθιον; — *Κροισ.* Νῆ Δία¹³ οὐ γὰρ ἔστιν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀνάθημα οὐδὲν τοιοῦτον. — *Σολ.* Οὐκοῦν μακάριον οἶσι τὸν θεὸν ἀποφαίνειν, εἰ κτήσεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ πλίνθους χρυσᾶς; — *Κροισ.* Πῶς γὰρ¹⁴ οὐ; *Σολ.* Πολλὴν μοι λέγεις, ὦ Κροῖσε, πένιαν ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰ ἐκ Λυδίας μεταστέλλεσθαι¹⁵ τὸ χρυσαῖον δεήσει αὐτούς, ἣν ἐπιθυμήσωσι. — *Κροισ.* Πυ γὰρ τοσοῦτος ἂν γένοιτο χρυσός, ὅσος παρ' ἡμῖν; — *Σολ.* Εἰπέ μοι, σίδηρος δὲ φύεται ἐν Λυδίᾳ; — *Κροισ.* Οὐ πᾶν τι¹⁶. — *Σολ.* Τὸ βελτίονος ἄρα ἐνδεεῖς; ἔστι; — *Κροισ.* Πῶς ἀμείνων ὁ σίδηρος χρυσαίου; — *Σολ.* Ἦν ἀποκρίνη μὲν δὲν ἀγανακτῶν, μάθεις ἂν. — *Κροισ.* Ἐρώτα, ὦ Σόλων. — *Σολ.* Πότεροι ἀμείνους οἱ σώζοντές τινα, ἢ αἱ σώζόμενοι πρὸς αὐτῶν¹⁷; — *Κροισ.* Οἱ σώζοντες; δηλαδὴ. — *Σολ.* Ἀρ' οὖν, ἣν Κύρος ὡς λεγόντων ποιοῦσι¹⁸ τινες, ἐπὶ¹⁹ Λυδοῖς, χρυσᾶς μαχαίρας οὐ πονήσας²⁰ τῷ στρατῷ, ἢ ὁ σίδηρος ἀναγκαῖος τότε; — *Κροισ.* Ὁ σίδηρος; δηλοῦ

1) Τὸ αἰοίδιμον καὶ θρυλούμενον. Εὐριπίδης. Ἄλκων. ὦ χρυσοῦς δεξιόμα καλλίστην ἔρωσις, κτλ. 2) Γίγνεσθαι. 3) Τὸ ὅπου δὲν διαφέρει πᾶν ἀπὸ τὸν χαλκόν. 4) Συλλήγων, (λαμβάνων) παρ' ἐκάστου τῶν καταπλεόντων. 5) Δὲν αἰσθαται, μεγάλως ὑπ' αὐτῶν σπουδῆς καὶ προτίθους, δὲν εἰς πολλοῦ λόγου ἄξιος παρ' αὐτοῖς. 6) Τὴν ἀβελτηρίαν, κακοδιαμονίαν κακισμοῦ, ἀρ' οὐ οὕτω μέγαν ἔρωσι ἔχουσιν πρὸς ὡχρὸν κτλ. 7) Φέρεται καὶ γραφὴ δικαί. Κατ' ἀμφοτέρους τὰς γραφὰς ἡ λέξις ἔχει καλῶς. 8) ὡς προσέξωμεν λατὸν νὰ ἀκούσωμεν.

9) Ἀρ' γὰρ νομίζεις ὅτι ἔχει χρυσὴν τινὰ τῶν πλίνθων τούτων ὁ Πύθιος; 10) Διότι πῶς οὐκ. 11) Ἐάν δηλ. ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ μεταπέμπωνται (πράττωσι καὶ φέρωσιν) οἱ θεοὶ ἐκ τῆς Λυδίας τὸ χρυσόν. 12) Οὐδαμῶς. 13) Ἀντὶ ὑπ' αὐτῶν. 14) ὡς πλάττουσιν τινες καὶ διαδίδωσιν. 15) Ἐάν δηλ. ἐπὶ πολλῶν, ἐκ στρατεύου κατὰ τῶν Λυδῶν. 16) Ὁ δὲ διαταίγας νὰ κατασκευασθῶσι, ὅς κέρυ

ὅτι. — *Σολ.* Καὶ εἶγε τοῦτον μὴ παρασκευάσαιο, οἷχοιτο ἂν¹ σοὶ ὁ χρυσός· εἰς Πέρσας αἰχμαλώτους. — *Κροισ.* Εὐφήμει,² ἄνθρωπε. — *Σολ.* Μὴ γένοιτο³ μὲν οὕτω ταῦτα· φαίνει δ' οὖν ἀμείνω τοῦ χρυσοῦ τὸν σιδήρεον ὁμολογῶν. — *Κροισ.* Οὐκοῦν καὶ τῷ θεῷ σιδήρεος πλίνθους θέλεις ἀνατιθέναι με, τὸν δὲ χρυσὸν ὀπίσω αὐτοῖς ἀνακαλεῖν; — *Σολ.* Οὐδὲ σιδήρου ἐκεῖνός τε δεῖσεται, ἀλλ' ἦν τε χαλκὸν ἦν τε χρυσὸν ἀναθῆς, ἄλλοις μὲν ποτε κτῆμα καὶ ἔρμαιον ἔσει ἀνατεθεικώς⁴, ἢ Φωκεῦσιν ἢ Βοιωταῖς ἢ Δελφοῖς αὐτοῖς ἢ τινι τυράννῳ ἢ ληστῇ⁵, τῷ δὲ θεῷ ὀλίγον μέλει τῶν σῶν χρυσοποιῶν⁶. *Κροισ.* Αἰεὶ σὺ μου τῷ πλούτῳ προσπολεμεῖς καὶ φθάνεις.

13. *Ερμ.* Οὐ φέρει⁷ ὁ Λυδός, ὃ Χάρων, τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων, ἀλλὰ ξένον αὐτῷ δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, πένης ἄνθρωπος οὐχ ὑποπτήσων⁸, τὸ δὲ παριστάμενον ἐλευθέρως λέγων. Μαρνήσεται δ' οὖν μικρὸν ὕστερον τοῦ Σόλωνος, ὅταν αὐτὸν δέξῃ, ἀλόντα⁹ ἐπὶ τὴν πυρὰν ὑπὸ τοῦ Κύρου ἀναχθῆναι¹⁰. ἤκουσα γὰρ τῆς Κλωθούς ἀναγινωσκούσης τὰ ἐκαστα ἐπισκελυσμένα, ἐν αἷς καὶ ταῦτα ἐγέγραπτο Κροῖσον μὲν ἀλῶναι ὑπὸ Κύρου, Κύρον δὲ αὐτὸν ὑπ' ἐκείνησιν τῆς Μασσαγέτιδος¹¹ ἀποθανεῖν. Ὅρᾳς τὴν Σκυθίδα τὴν ἐπὶ τοῦ ἵππου τούτου τοῦ λευκοῦ ἐξελαύνουσιν¹². *Διφρ.* Νῆ Δία. — *Ερμ.* Τόμυρις ἐκείνη ἐστὶ καὶ τὴν κεφαλὴν γε¹³ ἀποτεμοῦσα τοῦ Κύρου αὕτη εἰς ἀσκὸν ἐμβάλει πλήρη αἵματος. Ὅρᾳς δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν νεανίσκον; Καμβύσης ἐκεῖνός ἐστιν· αὐτὸς βασιλεύσει μετὰ τὸν πατέρα καὶ μυρία στρατεῖς¹⁴ ἐν τε τῇ Λιβύῃ καὶ Αἰθιοπίᾳ τὸ τελευταῖον μανίει ἀποθνήσκειται ἀποκτείνας τὸν ἄσπιν. — *Κροισ.* Ὡ πολλοῦ γέλωτος. Ἀλλὰ νῦν τίς ἂν αὐτοῦ προσβλέψειεν¹⁵ οὕτως ὑπερφοροῦντας τῶν ἄλλων; ἢ τίς ἂν πιστεύσειεν, ὥς μετ'

1) Ἦτοίσε σὺ φύγει (ἀπὸλλε) κτλ. 2) Δίγες καλὰ λόγια ἄνθρωπε. 3) Θιῆς νὰ φυλάξῃ, εἴθε νὰ μὴ γίνωσι ταῦτα αὐτῷ. 4) Δι' ἄλλους μὲν ποτε κτῆμα καὶ ἔρμαιον (= ὄπλημα) ὅς ἔχῃ ἀνατεθειμένον ἢ διὰ τοὺς Φωκεῖς, ἀναμνηστικῶν διὰ τοῖτον τοῦ ἱερὸν ἢ Φωκικὸν πόλεμον (337=346 π. Χ.), καὶ ὅν οἱ Φωκεῖς κατεδίκαν τοῦ; Δελφοῦ καὶ ἱουδαίου τοῦ μαντεῖν. 5) Ἰδε Παισιανὴν 10. 7. 1. 6) Τῶν ἰδικῶν σου χρυσοποιῶν (τῶν κατεργαζομένων τὸν χρυσόν). 7) Γραφὴ χρυσῶν ποιῶν, ἐννοεῖται ὑπὸ τινος πλημελῆς καὶ προὔταθῃ ἀντ' αὐτῆς τὸ χρυσὸν πλίνθων. 8) Δὲν ὑποφέρει, δὲν ἀνέχεται. 9) Ὅτι πένης ἄνθρωπος διὰν Χάρωνι, ἀλλὰ λέγει τὸ παριστάμενον (τὸ ἐπηρεχόμενον) ἐλευθέρως. 10) Ὅταν ἦεν ἀνάγκη νὰ ἀναβιβασθῇ αὐτὸς ἐπὶ τὴν πυρὰν συλλεκοῖς ἢ αἰχμαλωτισθῆς ὑπὸ τοῦ Κύρου τὸ δὲ ἄλόντα εἰς εἶνε ἀόρ. Ἐ. τοῦ ἀλλίσκομασι. 11) Ἀπὸρ. παθ. ἀν. τοῦ ἀνάγρομαι. 12) Ἰπ' ἐκινησάν τῆς Μασσαγέτιδος. 13) Ὡς ἐξερῶ ἐπὶ τοῦ ἵππου τούτου τοῦ λευκοῦ. 14) Καὶ ἀρ' οὐ ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν μεθ' αἷος τοῦ Κύρου αὕτη θὰ τὴν ἐμβάλῃ εἰς ἀσκὸν πλήρη αἵματος. 15) Καὶ ἀρ' οὐ καμῶ ἀπειρὰ στρατεύματα (ἀποτόχη εἰς ἀπειρα) τὸ τελευταῖον τραλλαῖς; ὅς ἀποθῇν φανεύσας τὸν ἄσπιν (βοῶν ὡς θεὸν λατρεύμενον ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων) Ἡροδ. 3, 25=26 3. 30. 64 13) Τίς δύναται νὰ ῥίψῃ βλέμμα πρὸς αὐτόν, νὰ ἀπεινίσῃ πρὸς αὐτόν, αἰτίαις τούτων περιφοροῦσι τοῦ; ἄλλους;

ελάχιστον οὗτος μὲν αἰχμηχάτωρ, ἔσται, οὗτος δὲ τὴν κιρκλήν ἔξει ἐν ἀσκήσῃ αἵματος¹;

14. Ἐκείνος δὲ τίς ἐστίν, ὦ Ἑρμῆ, ὃ τὴν πορφύραν ἐφαστρίδῃ ἐμπεπορπημένον², ὃ τὸ διάδημα, ὃ τὸν δακτύλιον³ ὁ μάγειρος ἀναδίδωσι τὸν ἰχθύν ἀνατεμών;

Ἑρμ. Πολυκράτην ὄρεξ· Σαμίων τύραννον πανευδαίμονα ἡγοῦμενον εἶναι· ἀτὰρ⁴ καὶ οὗτος αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἡπαρσιώτου οἰκίστου Μαιανδρίου προδοθεὶς Ὀροίτῃ τῷ Σατραπῇ ἀνασκολοπισθήσεται⁵. ὁ θλιος ἐκπετὼν τῆς εὐδαιμονίας ἐν ἀκαρεὶ τοῦ χρόνου· καὶ ταῦτα γὰρ τῆς Κλωθοῦς ἐπῆκουσα. — Χαρ. Ἄγαμαι Κλωθοῦς γεννικῆς⁶ καὶ αὐτοῦς, ὦ βελτίστη, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπότεμνε καὶ ἀνασκολῶντις ἵς εἰδῶσιν ἄνθρωποι ὄντες· ἐν τοσούτῳ δ' ἐπαιρέσθων⁷, ὡς ἂν⁸ ἀπὸ ὑψηλοτέρου ἄλγεινότερον καταπεσούμενοι. Ἐγὼ δὲ γελάσομαι τὸν γνωρίσας αὐτῶν ἕκαστον γυμνὸν ἐν τῷ σκαφιδίῳ μῆτε τὴν πορφυρίδα μῆτε τὴν ἰχθύν χρυσῇ κομίζοντας⁹.

15. Ἑρμ. Καὶ τὰ μὲν τούτων ὥδε¹⁰ ἔξει. Τὴν δὲ πληθύν ὄρεξ· ὦ Χέρων τοὺς παλεμοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς γεωργοῦντας τοὺς δυνεῖζοντας, τοὺς προσαυτοῦντας¹¹; — Χαρ. Ὅρω ποικίλην τὴν τὴν διατριβὴν¹² καὶ μεστὸν ταρχῆς τὸν βίον καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν ἐοικυίας τοῖς σμήνεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲ ἰδίον τι κέντρον ἔχει καὶ τὸν πλησίον κεντεῖ¹³, ὀλίγοι δὲ τινες ὥσπερ σφῆκες ἄγουσι καὶ φέρουσι τὸ ὑποδείστερον¹⁴. Ὁ δὲ περιπετόμενος¹⁵ αὐτοὺς ἐκ τάφανος οὗτος ὄχλος· τίνες ἴσιν; — Ἑρμ. Ἐλπίδες, ὦ Χέρων, καὶ δαίματα¹⁶ καὶ ἄνοιαι καὶ ἡδοναὶ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ὀργαὶ καὶ μίση τὰ τῶν αὐτῶν. Τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ζυναμέμικται αὐτοῖς καὶ ζυ-

1) Ὁρότερον δὲ εἶχε τούτου δὲ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἐν ἀσκήσῃ αἵματος.

2) Εφαστρίδης· ἐπὶ ἄλμα ἦται ἐπαναφόριον, συνήθως ἐξ αἰγίων τριχῶν καὶ περικυλισμένων ὅπῃ ἐν ταῖς πελοποννησιαῖς ὡς μὴ εὐφρακτεν οἱ στρατιῶται μεταχειρίζοντο. 3) Φορῶν, ἐνδεσθόμενος καὶ διὰ πορπῶν ἔχων συνδεσμένον κτλ. 4) Εἰς τὸν ὅποιον δηλ. ὁ μάγειρος δίδει τὸ δακτυλίδιον, τὸν ἰχθύν ἀνατεμών, ὃς ἔστι σκίσις· Ἡροδ. 3, 42.

5) Ἄντι· ἀλλὰ καὶ οὗτος ὁ ἴδιος ὑπὸ τοῦ πλησίον τοῦ ἱσταμένου ὡπαιτοῦ Μαιανδρίου (Ἡροδ. 3, 12) προδοθεὶς εἰς τὴν Ὀροίτην τὸν Σατραπῇ εἰς Σαρδ. Ἡροδ. 3, 120. 3, 125. 6) Γενναίας. 7) Ἀπὸ ὑψιπνοῦς, σκάνοντα ὑψηλὰ ἀπὸ ὑψηλοτέρου μέρους μετὰ πλείονος θλίψεως καταπίπτει. 8) Διότι θύει καταπίπτει κτλ. ἂν εἶναι δὲ ὁρῆς ἢ μετὰ μετοχῆς μέλλοντος χρῆσις τοῦ ἂν, ὡς ἴσως πρέπει νὰ διαγραφῇ. 9) Δηλ. αὐτοὺς· ἐπεὶ δὲ πληθυντικὸν διὰ τὴν πελοποννησιακὴν τοῦ ἕκαστος οὐρασίαν.

10) Καὶ τὰ μὲν πράγματα τούτων κατὰ τούτον (τὸν εἰρημένον) τρόπον καὶ Παρατηρητὴς ἡ χρῆσις τοῦ ὥδε ἀντὶ τοῦ οὕτως. 11) Επαυτοῦντας. 12) Τὴν ἐκαστοῦ ἐνδεσθόμενον, τὸ ἔργον. 13) Κατὰ θωμ. Μάγ. σ. 524 κεντεῖ αὐκιντὴν ἔλεγον οἱ παλαιοί, πᾶσι δὲ ταῖς μεταγενεστέραις ἀπαντὰ κεντᾶν καὶ κατὰ κεντᾶν. 14) Ἀνέχοντας (ἀρπάζοντας) τὸ ὑποδείστερον, ἦτοι τὰ τοῦ ὑποδείστερος. ἔστι δὲ τὸ ὑποδείστερον περιουσιακὸν, ὡς τὸ ναυτικόν, τὸ ὑπὸ τὸν κτλ. 15) Ὁ περιπετόμενος, πρὸς περιπέτεια· τινεῖς, κτλ. 16) Φύλοι.

πολιτεύεται¹ γε νῆ Δία καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ ὀργή καὶ ἡ ζήλοσυτία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φυλαργυρία, ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες ὑπεράνω πετόμενοι· ὁ μὲν ἐμπύπτων ἐκπλήττει ἐνίοτε καὶ ὑποπτῆσταιν ποιεῖ, αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὁπότεν μάλιστα οἴεται τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπαύμεναι οἴχονται² κεκνηότας αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω πασχόντα ὄρε· ὑπὸ τοῦ ὕδατος.

16. Ἦν δὲ ἀτενίσσης, κατόψει καὶ τὰς Μοῖρας ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάστω τὸν ἀτρακτον, ἀφ' οὗ ἡρτήθη³ ζυμβεβηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν νημάτων· ὅρε· καθάπερ ἀράχνη τινα καταβαίνοντα ἐφ' ἑκαστον ἀπὸ τῶν ἀτρακτῶν; — Ἀαρ. Ὁρῶ πάνυ λεπτὸν ἐκάστω νῆμα ἐπιπεπλεγμένον γε τὰ πολλὰ⁴, τοῦτο μὲν ἐκεῖνω, ἐκεῖνο δὲ ἄλλω⁵. — Ἐρμ. Εἰκότως, ὦ πορθευ⁶ εἴμαρται⁷ γὰρ ἐκεῖνον μὲν ὑπὸ τούτου φονευθῆναι, τοῦτον δὲ ὑπ' ἄλλου, καὶ κληρονομήσαι γε τοῦτον μὲν ἐκεῖνου, ὅταν ἂν ἡ μικρότερον τὸ νῆμα, ἐκεῖνον δὲ αὐτὸ τοῦτου· τοιόνδε γάρ τι ἡ ἐπιπλοκή δῆλοι. ὅρε· δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ κρεμαμένους ἅπαντας⁸ καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω μετέωρός· ἔστι καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσὼν, ἀπορραχέντος τοῦ λίνου⁹, ἐπειδὴν μὲν ἀντεσχηρὸς τὸ εἶδος, μέγαν τὸ ψόφον ἐργάσεται¹⁰· οὗτος δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἦν καὶ πέση, ἀσφορητὴ¹¹ κείσεται, μόλις καὶ τοῖς γέτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος. — Χάρ. Παγγέλοις ταῦτα, ὦ Ἑρμῆ.

17. Ἐρμ. Καὶ μὴν οὐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν κατὰ τὴν ἀξίαν, ὅπως ἐστὶ καταγέλαστα, ὦ Χάρων, καὶ μάλιστα αἱ ἄγαν σπουδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἐλπίδων οἴχεσθαι ἀναρπάσσοντας¹² γυγνομένους ὑπὸ τοῦ βελτίστου θανάτου. Ἄγγελοι δὲ καὶ ὑπέρεισι αὐτοῦ μάλα πολλοί, ὡς ὅρε· ἡπίαλοι¹³ καὶ πυρετοὶ καὶ φθόαι καὶ περιπνευμονίαι καὶ ξίφη καὶ ληστήρια καὶ κῶνεις καὶ δικασταὶ καὶ τύραννοι· καὶ τούτων οὐδὲν ὅλως αὐτοὺς εἰσέρχεται¹⁴, ἐστ' ἂν εὖ πράττωσιν, ὅταν

1) Συζῇ, συνδιακρίβει, ὡς κοινωνίᾳ μὲς καὶ τῆς αὐτῆς πολιτείας. 2) Ὅπότεν μάλιστα νομίζῃ τις ὅτι θα πύκνη αὐτῆς (τῆς ἐλπίδος), πετάσταιν εἰς τὰ ἄνω ἀφαιρῶνται (ἀνίστανται τάχιστα), κτλ.

3) Ἀπὸ τοῦ ὅποιου ἔχει συμβῆναι νῆμα ἡρτήθη καὶ ζυμῇ ἐκ λεπτῶν (ψαλῶν) νημάτων (ἐν ἀερίοις λεπτοῖς νημάσι). 4) Ὡς ἐπὶ τὸ πλ. 5) Ἐντὶ τοῦ τούτου μὲν τῷ ἐκεῖνω (νηματί), ἐκεῖνο δὲ τῷ ἄλλω (νηματί). 6) Διότι εἶνε πεπωμένον ἐκεῖνος μὲν ὑπὸ τούτου νῆμα φονευθῆναι. 7) Καὶ οὗτος μὲν ἀναλευσθεὶς (σπασθεὶς εἰς τὰ ἄνω) κρεμάσεται εἰς τὸν αἶρα. 8) Ἀφ' οὗ ἀποκοπή τὸ λινόν (ἡ λινὴ κλωστή), μετὰ τὴν ἀπορραχίαν ἥτις τὸ κόψμα τῆς λινῆς κλωστῆς. 9) Τὸν κρότον ὅλως κρημαί, προξέσσει. 10) Χωρὶς κρότον θά κηται. 11) Ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀσφορητὴς ἐν μέσῳ τῶν ἐλπίδων. 12) Οἱ ἄλλως ἔτι, πύρετοι, λεγόμενοι κατὰ δὲ ἡπύχιον αἱ ἡπίαλοι· ῥήγας πρὸ πυρετοῦ, τὸ κρῖος τὸ τοῦ πυρετοῦ πρόδρομον. 13) Εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν εἰσέρχεται, οὐδὲν ἕλπε συλλογίζονται, ὡς ἂν (ἐφ' ὅταν ἂν) εὖ πράττωσιν, ὅταν δὲ δυστυχῶσι κτλ.

δὲ σφαλῶσι, πολὺ τὸ ὅττοτοί καὶ αἰαὶ καὶ οἶμοι. «Εἰ δὲ εὐθὺς εἰς ἀρχῆς ἐνενόουν, ὅτι θνητοὶ τέ εἰσιν αὐτοί, καὶ ὀλίγον τοῦτον χρόνον ἐπιδημήσαντες τῷ βίῳ ἀπίασιν ὥστερ' ἐξ ὀνείρατος¹, πάντα ὑπὲρ γῆς ἀφέντες, ἔζων τε σωφρονέστερον καὶ ἥττον ἡνιῶντο ἀποθνήσκοντες· νῦν δ' ἐς αἰὲ ἐλπίσαντες χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν, ἐπειδὴν ἐπιστάς ὁ ὑπηρέτης καλῇ καὶ ἀπάγῃ πεδήσας² τῷ πυρετῷ ἢ τῇ φθόγῃ ἀγανακτοῦσι πρὸς τὴν ἀγωγὴν, οὐποτε προσδοκήσαντες³ ἀποσπῆσθαι αὐτῶν. ἢ τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν ἐκεῖνος ὁ τὴν οἰκίαν σπουδῇ⁴ οἰκοδομούμενος⁵ καὶ τοὺς ἐργάτας ἐπισπέρχων⁶ εἰ μάθοι, ὅτι ἡ μὲν ἐξεῖ τέλος αὐτῷ ὁ δὲ ἄρτι ἐπιθείς⁷ τὸν ὄροφον ἄπεισι, τὸ κληρονόμῳ καταλιπὼν ἀπολαύειν αὐτῆς, αὐτὸς μὴδὲ δειπνήσας ὁ ἀύλιος ἐν αὐτῇ. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ χείρων, ὅτι ἄρρενα παῖδα τέτοκεν αὐτῷ ἢ γυνή, καὶ τοὺς φίλους διὰ τοῦτο ἐστιῶν καὶ τοῦνομα τὸ πατρὸς τιθέμενος⁸, εἰ ἡπίστατο, ὥς ἐπ' ἐτέρας γενόμενος ὁ παῖς τι θνήσκειται, ἄρα ἂν σοι δοκῇ χαίρειν⁹ ἐπ' αὐτῷ γεννωμένῳ; ἀλλὰ τί οἶτιον¹⁰, ὅτι τὸν μὲν εὐτυχοῦντα ἐπὶ τῷ παιδί ἐκείνου ὄρα τὸν τοῦ ἀθλητοῦ πατέρα τοῦ Ὀλύμπια νανικηκότος, τὸν γείτονα δὲ τὸν ἐκ κομιζόντα τὴ παιδίον οὐχ ὄρα, οὐδὲ εἶδεν ἄρ' οἷας αὐτῷ¹¹ κρόκη; ἢ κρέματο¹². Τοὺς μὲν γὰρ περὶ τῶν ἔρων¹³ διαφρομένους ὄρα; ὅτι αἰσὶ, καὶ τοὺς συναγείροντας τὰ χρήματα, εἴτα πρὶν ἀπολαῦσαι αὐτῶν, καλουμένους ὑπ' ὧν¹⁴ εἶπον τῶν ἀγγέλων τε καὶ τῶν ὑπηρετῶν.

18. Χαρ. Ὁρῶ ταῦτα πάντα καὶ πρὸς ἐμκατόν γε εἰνὼν¹⁵, ὅτι τὸ ἥδὺ αὐτοῖς περὰ τὸν βίον ἢ τί ἐκεῖνό ἐστιν, οὐ στερόμενοι ἀγαπῶνται οὐσιν. Ἦν γοῦν τοὺς βραχέας ἴδῃ τις αὐτῶν, ὅσπερ εὐδαιμονισταὶ εἶναι δοκοῦσιν, ἔξω¹⁶ τοῦ ἀθεσβίου καὶ, ὥς φης, ἀμφιβόου τῆς τύχης, πλείω τῶν ἡδέων τὰ ἀνικρὰ εὐρήσει προσόντα αὐτοῖς φόβους καὶ ταρχὰς καὶ μίση καὶ ἐπιβουλὰς καὶ ὀργὰς καὶ κολακείας· τούτοις γὰρ ἄπαντες ζῶντεςιν¹⁷. Ἰὼ πένθη καὶ νόσους καὶ

1) ὡς ζῶντες ἐν τῷ βίῳ διατρέφοντες θὰ ἀπὸ λῶσιν ὅσαν ἐξ ὀνείρατος. 2) ὡς πρὸς ἀρχῆς, δίδας αὐτοῖς διὰ τοῦ πυρετοῦ ἢ τῆς φθόρας, ἀγανακτοῦν διὰ τὴν ἀπαγωγὴν. 3) ἄρ. τοῦ προσδοκῶ. 4) ἐπισπέρχων. 5) Μετ. ἐνιστάμενος. 6) οἰκοδομῶν. 7) ὁ δὲ οἰκοδομῶν αὐτῷ διὰ τοῦ οἰκιδέου, ἢ ἀπλῶς οἰκοδομῶν. 8) ἐπισπέρχων. εἶνε δὲ ποιητικὴ ἢ λαϊκὴ, εἰ καὶ ἀπαντὰ καὶ παρὰ Θεουκιδέως. 9) χαίρειν. 10) Τὸ δ' αἶτιον τούτου εἶνε ὅτι τὸν μὲν εὐτυχοῦντα ἐξ αἰτίας τοῦ παιδὸς ἐκείνου τὸν πατέρα τοῦ ἀθλητοῦ κτλ. βλέπει, τὸν γείτονα ὅμως ὄντως ὄντως οὐκ εἶδεν. 11) ὡς φησὶ. 12) ὡς φησὶ. 13) ὡς φησὶ. 14) ὡς φησὶ. 15) ὡς φησὶ. 16) ὡς φησὶ. 17) ὡς φησὶ.

18) Κατ' ἐμκατόν σκαπτομαι, τί εἶνε το ἥδὺ (= εὐχάριστον) εἰς αὐτοῖς καὶ βροτίνων. 19) ἔκτις τοῦ ἀθεσβίου. 17) ὡς φησὶ τούτοις γὰρ ἄπαντες σκῶνται.

πάθη ἐξ ἰσοτιμίας¹ δηλαδὴ ἄρχοντα αὐτῶν· ὅπου δὲ τὰ τούτων πονηρά, λογίζεσθαι καιρός² οἷα τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἂν εἴη.

19. Ἐθέλω δ' οὖν σοι, ὦ Ἑρμῆ, εἰπεῖν, ᾧτινι εἰσικέναι μοι ἔδοξεν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βίος ἅπας αὐτῶν. Ἦδη ποτὲ πομπόλυγας ἐν ὕδατι ἐθεάσω ὑπὸ κρουνοῖσι τινα καταράττοντι³ ἀνισταμένους; τὰς φυσκίλλας λέγω, ἀφ' ὧν ξυναγείρεται ὁ ἀφρός· ἐκείνων τοίνυν τινὲς μὲν μικραὶ εἰσι καὶ αὐτίκα ἐκραγεῖσαι ἀπέσβησαν, αἱ δ' ἐπὶ πλέον διαρκέουσι, καὶ προσχωρουτῶν αὐταῖς τῶν ἄλλων αὐταὶ ὑπερφυσώμεναι ἐς μέγιστον ὄγκον αἰσούνται, εἴτα μέντοι κάκειναι πάντως ἐξορρήγησάν⁴ ποτὲ· οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως γενέσθαι. Τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπου βίος· ἅπαντες ὑπὸ πνεύματος ἐμπεφυσχημένοι⁵ οἱ μὲν μείζους, οἱ δὲ ἐλάττους καὶ οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ὠκύμορον⁶ τὸ φύσμησ, οἱ δὲ ἅμα τῷ ξυστῆναι⁷ ἐπαύσαντο· πᾶσι δ' οὖν ἀπορραγῆναι⁸ ἀνγκαλόν. — Ἑρμ. Οὐδὲν χεῖρον σὺ τοῦ Ὀμήρου εἶκσας⁹, ὦ Χάρων, θε¹⁰ φύλλοις τῇ γένει αὐτῶν ὁμοιοί.

20. Χαρ. Καὶ τοιοῦτοι ὄντες, ὦ Ἑρμῆ, ὄρεας, οἷα ποιοῦσι καὶ ὡς φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους, ἀρχῶν περὶ καὶ τιμῶν καὶ κτήσεων ἀμιλλώμενοι ἅπερ ἅπαντα καταλιπόντες αὐτοὺς δεήσει ἓνα ὄβολον ἔχοντας ἔκειν παρ' ἡμᾶς. Βούλει οὖν, ἐπεὶ περ ἐφ' ὑψηλοῦ ἐσμέν, ἀναβῆσθαις παρμεγέθεας¹¹ παραινέσω¹² αὐτοῖς ἀπέχεσθαι μὲν τῶν ματαίων πόνοι, ζῆν δὲ αἰεὶ τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας, λέγων ὅτι ματαῖοι τί ἐσπουδάκατε¹³ περὶ ταῦτα; παύσασθε κάμυντες· οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ βιώσεσθε· οὐδὲν τῶν ἐνταῦθα σεμνῶν αἰδιδόν ἐστιν, οὐδ' ἂν ἀπάγοι τις αὐτῶν τι ζῶν αὐτῷ ἀποθανόν, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὲν γυμνὸν οἶχεσθαι, τὴν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀγρόν καὶ τὸ χρυσίον αἰεὶ ἄλλων εἶναι καὶ μεταβάλλειν¹⁴ τοὺς δεσπότας. Εἰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξ ἐπὶ κούου¹⁵ ἐμβουήσαιοι αὐτοῖς, οὐκ ἂν οἷει μέγαλα ὠφελῆσθαι¹⁶ τὸν βίον καὶ σωφρονεστέρους ἂν γινέσθαι παρὰ πολὺ;

Δεῖτε μετὰ τούτων εἶσι ὑπάρχουσι καὶ ἐν αὐτοῖς στρέφονται. 1) Ἄπερ ἄρχουσι αὐτῶν ἐξ ἰσοτιμίας, δηλ. ἐν ἰσοτιμῇ ἢ ἀνευ διακρίσεως αὐτως, ὥπως καὶ τῶν ἀλλων ἰδιωτῶν. 2) Ἀφρός δὲ τὰ πρᾶγματα τούτων (ἢν ἀλγία, καιρός· ὑπάρχει γὰρ ευχλόγησιμος) πᾶσι τὰ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων δύνανται γὰρ εἶναι. 3) Καταράττοντι μὲν ἱερᾶς. 4) Ἐπὶ σπᾶσι τῆς πάντων. 5) Ἀφ' ὧν ἀπορραγῆναι ἐξορρήγησαν σημαίνει τὸ συνήθως γινόμενον. 6) Εἶνε δὲ τῶν φυσκίλλων ἀπὸ αἵρας (ὥστε γὰρ ἦν ἄλλοι μὲν μεγατέροι οἱ αἱεὶ δὲ μικρότεροι). 7) Ταχυέστατον, ταχέως ἀφαινεύμενον. 8) Εἰδὲς καὶ ὡς συνίστα, συναπτελέσθαι (τὸ φύσμησ). 9) Ἐπὶ σπᾶσι ἔχοντας καὶ. 10) Ὡς διαρκεῖ καὶ διαλυθῇ. 11) Παρμεγέθεας δηλ. τοὺς ἀνθρώπους. 12) Παραινέσω. 13) Παραινέσω δηλ. τοὺς ἀνθρώπους. 14) Παραινέσω δηλ. τοὺς ἀνθρώπους. 15) Παραινέσω δηλ. τοὺς ἀνθρώπους. 16) Παραινέσω δηλ. τοὺς ἀνθρώπους.

3) Καταράττοντι μὲν ἱερᾶς. 4) Ἐπὶ σπᾶσι τῆς πάντων. 5) Ἀφ' ὧν ἀπορραγῆναι ἐξορρήγησαν σημαίνει τὸ συνήθως γινόμενον. 6) Εἶνε δὲ τῶν φυσκίλλων ἀπὸ αἵρας (ὥστε γὰρ ἦν ἄλλοι μὲν μεγατέροι οἱ αἱεὶ δὲ μικρότεροι). 7) Ταχυέστατον, ταχέως ἀφαινεύμενον. 8) Εἰδὲς καὶ ὡς συνίστα, συναπτελέσθαι (τὸ φύσμησ). 9) Ἐπὶ σπᾶσι ἔχοντας καὶ. 10) Ὡς διαρκεῖ καὶ διαλυθῇ. 11) Παρμεγέθεας δηλ. τοὺς ἀνθρώπους. 12) Παραινέσω. 13) Παραινέσω δηλ. τοὺς ἀνθρώπους. 14) Παραινέσω δηλ. τοὺς ἀνθρώπους. 15) Παραινέσω δηλ. τοὺς ἀνθρώπους. 16) Παραινέσω δηλ. τοὺς ἀνθρώπους.

ἀναπεμπομένας κάτωθεν δειπνεῖν μὲν ὡς οἶόν τε περιπετομέναις τὴν κλισίαν καὶ τὴν καπνὸν, πίνειν δὲ ἀπὸ τοῦ βύθρου τὸ μελίκρατον. — *Ληρ.* Ἐκείνους ἔτι πίνειν ἢ ἐσθίειν, ὧν τὰ κράνεια ξηρότατα; καίτοι γελοῖός εἰμὶ σοι λέγων ταῦτα, ὁσημέρσι κατὰγοντι¹ αὐτούς. Οἴσθα οὖν, εἰ δύναιτ' ἂν ἔτι ἀναλθεῖν ἀπ' αὐτοῦ ὑποχθόνιοι γενόμενοι. Ἐπεὶ τοι καὶ πεγγέλοι² ἂν ὦ Ἑρμῇ ἐπάσχεις, οὐκ ὀλίγα πράγματα ἐχών³, εἰ ἔδει μὴ κατὰγειν μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ αὖθις ἀνάγειν ποιμένους⁴. Ὡς μάστιχοι, τῆς ἀνοίης⁵, οὐκ εἰδότες, ἡλίκους ὄροισ δι-
ακέκροται⁶ τὰ νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων πράγματα.

23 *Ἑρμ.* Ὅρα; τὸν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τάφον τοῦ Ἀχιλλέως; Σί-
γαιον μὲν ἐκεῖ⁷ ὅστις τὸ Τρωϊκόν⁸ ἀντικρὺ δὲ ὁ Αἴας τέθαπται ἐν
τῷ Ροιτεῖῳ. — *Κυρ.* Οὐ μεγάλοι, ὦ Ἑρμῇ, οἱ τάφοι. Τὰς πόλεις δὲ
τὰς ἐπισήμους δειξόν μοι ἤδη, ἃς κάτω ἀκούομεν, τὴν Νῆον τὴν
Σαρδαναπέλου καὶ Βαβυλῶνα καὶ Μυκῆνας καὶ Κλεωνάς καὶ τὴν
Ἰλίον αὐτήν⁹ πολλοὺς γοῦν μέμνηται διαπρωθεύσας¹⁰ ἐκεῖθεν, ὡς
δεῖκα ὅλων ἐτῶν μὴ νεωλεῖται μηδὲ διαφύξαι τὸ σκαφίδιον. —
Ἑρμ. Ἡ Νῆος μὲν, ὦ πορθεῦ, ἀπόβωλεν ἡδὴ καὶ οὐδὲ ἔχρος ἔτι
λοιπὴν¹¹ αὐτῆς οὐδ' ἂν εἴποις. ὅπου ποτὲ ἦν¹² ἡ Βαβυλὼν δέ σοι
ἐκείνη ἐστίν ἡ εὐπυργος, ἡ τὴν μέγαν περιβόλον¹³, οὐ μετὰ πολὺ
καὶ αὐτὴ ζητηθησομένη¹⁴ ὥσπερ ἡ Νῆος¹⁵. Μυκῆνας δὲ καὶ Κλεωνάς
αἰσχύνομαι δεῖξά σοι καὶ μάλιστα τὸ Ἰλίον¹⁶. Ἀποπνίξεις γάρ εὖ
οἶδ' ὅτι τὸν Ὀδυσσεὺς κατελλύων ἐπὶ τῇ μεγαληγορίᾳ¹⁷ τῶν ἐπῶν.
Πλέον ἄλλὰ πάσαι μὲν ἦσαν¹⁸ εὐδαίμονες, νῦν δὲ τεθνήκτι καὶ
αὐταὶ ἀποθνήσκουσι γὰρ, ὦ πορθεῦ, καὶ πόλεις ὥσπερ ἄνθρω-
ποι, καὶ τὸ περὶδεδότατον καὶ ποταμοὶ ὅλοι. Ἰνάχου γοῦν οὐδὲ
τάφος ἔστι ἐν Ἄρκει καταλείπεται.

24. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων¹⁹, τίνας ἐκείνοί εἰσιν οἱ πολεμοῦντες,
ἢ ὑπὲρ τίνος ἀλλήλους φρονέουσιν; — *Ἑρμ.* Ἀργεῖους ὄρα, ὦ Χί-
ρων, καὶ Λακεδαιμονίους καὶ τὸν ἡμίθνητα ἐκείνον στρατηγὸν Ὀ-

1) λέγων πρὸς αὐτὸν ταῦτα ὅστις καὶ ἐκείτην ὁδηγεῖ αὐτοὺς κάτω (εἰς τὸν βύθρον) ἰνδοῖσιν λοιπὸν, ἵαν θὰ ἔλθουσιν πλεονεῖα ἀναβῶσιν (εἰς τὴν γῆν), ἀρ' οὐ ἀπ' αὐτῶν ὕψους ὑποχθόνιοι (ἦθον εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐτέρησαν). 2) ὅς ὃ δηλ. ἔχει δὴ ὀλίγας ἐσθλότητας, ἔαν ἦτο χρεια ὅχι μόνον νὰ καταβι-
βαίης αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ πλεονεῖα ἀναβιβαίης διὰ νὰ πῶσιν. 3) Μετ. μὲν τοῦ
πῶν κατὰ δὲ Μύσιν σ. 322 ἀπώμα ἰταίος πῶματι Ἑλληνας. 4) Ἐνεκα
τῆς ἐνδοξίας, διὰ τὴν μοῖραν. 5) ἀνοίσται, ἔχουσι διαφωρισθῇ. 6) ὅτι
ἐκ τῶν πῶν πῶματι διακρίνεται ἐκεῖθεν, ὥστε ἵστας δεῖκα ὅλων ἐτῶν μὴτε
τὰ εἶδη ἔξω μὴτε νὰ στεγνύσῃ τὸ σκαφίδιον αὐτῶν. 7) Ἰππεύεται πλέον αὐτῆς.
8) Ἑρμῇ, 9) Μίλλουσα καὶ Ζητυλῆ, ἦτοι ἁρτυνῆ, καὶ Ζητυλῆ ὑπὸ τὴν τὰ
ἀρχαῖα ἰνδοῖσιν. 10) ἀνωτέρα εἶπεν αὐτὴν θαλασσῶς. 11) Θάλας πνίξει
ὅλοις θάλας εἶμαι βίβλος, τὸν Ὀδυσσεὺς κατὰ κάτω εἰς τὸν ἄβυσσον τῆς με-
γαληγορίας τῶν ἐπῶν (διὰ τὰ μεγάλα λόγια του). 12) αἱ πόλεις αὐταί.
13) Ἐν μέσῳ λόγων, ἐν τούτῳ.

θρυάδαν τὸν ἐπιγράφοντα τὸ τρόπαιον τῷ αὐτοῦ αἵματι. — *Χαρ.* Ἰπὲρ τίνος δὲ αὐτοῖς ὦ Ἑρμῆ, ὁ πόλεμος; — *Ἑρμ.* Ἰπὲρ τοῦ πεδίου αὐτοῦ¹, ἐν ᾧ μάχονται. — *Χαρ.* Ὡς τῆς ἀνοίας²; οἱ γε οὐκ ἴσασιν, ὅτι, καὶ ὅλην τὴν Πελοπόννησον ἕκαστος αὐτῶν κτήσωντα μόγις ἂν ποδιαῖον λάβοιεν τόπον παρὰ τοῦ Αἰλικοῦ· τὸ δὲ παιδίον τοῦτο ἄλλοτε ἄλλοι γεωργήσουσι πολλάκις ἐκ βάρων τὸ τρόπαιον ἀνασπᾶσαντες³ τῷ ἀρότρῳ. — *Ἑρμ.* Οὕτω μὲν ταῦτα ἔσται· ἐμεῖς δὲ καταβάντες ἤδη καὶ κατὰ χώρην⁴ εὐθετήσαντες αὐτῆς ὄρη ἀπαλλαττώμεθα ἐγὼ μὲν καθ' ἃ ἐστάλην, σὺ δὲ ἐπὶ τὸ πορθμεῖον· ἤξω δέ σοι καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον νεκροστολῶν⁵; — *Χαρ.* Εὖ γε ἐποίησας, ὦ Ἑρμῆ· εὐεργέτης ἐς αἰεὶ ἀναγεγράφει⁶. Ὡνάμει δέ τι διὰ σέ τῆς ἀποδημίας⁷. — Οἷά ἐστι τὰ τῶν κακοδαιμόνων ἀνθρώπων πράγματα. Χόρωνος δὲ οὐδὲ εἰς λόγος.

1) Γῆς Θυρίας; δηλ. τῆς Κυνουρίας. Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος μάχη ἐγένετο περὶ τὴν 53 πν Ὀλυμπ. ἴδε Ἡρόδ. 1. 82. 2) Ὡς τῆς ἀνοσίας αὐτῶν. 3) Ἐκ βάρων τὸ τρόπαιον ξεριζώσαντες διὰ τοῦ ἀρότρου. 4) Καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν τόπον εὐθετήσαντες (εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν καὶ ὡς τοποθετήσαντες) πάλιν τὰ ὄρη ἀπирχόμεθα κτλ. 5) Νεκροὺς κημιζών. 6) Β'. πρόσ. μετ' ὀλίγ. μέλ. τοῦ αὐτοῦ γράφονται. 7) Ὡς ἀπὸ τῆς ἀποδημίας, ἐξ αἰτίας σου.

ΧΑΡΩΝΟΣ καὶ ΕΡΜΟΥ καὶ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

1. *Χαρ.* Ἀκούσατε ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. Μικρὸν μὲν ἤμῃν, ὡς ὁράτε, τὸ σκαφίδιον¹ καὶ ὑπόσαθρόν² ἐστὶ καὶ διαρρεῖ τὰ πολλά, καὶ ἦν τραπῇ ἐπὶ θάτερα, οἰχέσεται³ περιτραπέν, ὑμεῖς δ' ἅμα⁴ τούτοις ἤκατε πολλά ἐπιφερόμενοι⁵ ἕκαστος. Ἦν οὖν μετὰ τούτων ἐμβήτε, δέδωκα μὴ ὕστερον μετανοήσετε, καὶ μάλιστα ὅποσοι νειν⁶ οὐκ ἐπίστασθε. — *Ερμ.* Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλοήσομεν; — *Χαρ.* Ἐγὼ ὑμῖν φράσω γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ τὰ περιττά ταῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἡϊόνος⁷ καταλιπόντας· μόλις γὰρ ἂν καὶ οὕτω δέξαιτο⁸ ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. Σαὶ δέ, ὦ Ἑρμῇ, μελήσει τὸ ἀπὸ τοῦτου⁹ μνδένᾳ παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ ψιλὸς¹⁰ ἦ καὶ τὰ ἐπιπλα, ὥσπερ ἔφην, ἀποδαλὼν· παρὰ δὲ τὴν ἀποδαθρᾶν ἐστὼς διαγίνωσκε¹¹ αὐτοὺς καὶ ἀναλάμβανε γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων.

2. *Ερμ.* Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιήσωμεν. — Οὗτοσί τις ὁ πρῶτός ἐστι; — *Μερ.* Μένιππος ἔγωγε. Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ πῆρα μοι, ὦ Ἑρμῇ, καὶ τὸ βάκτρον εἰς τὴν λίμνην ἀπερρίφθων¹², τὸν τρίβωνα δὲ οὐδ' ἐκόμισα εὖ ποιῶν. — *Ερμ.* Ἐμβαινε, ὦ Μένιππε, ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν προεδρίαν παρὰ τὸν κυβερνήτην ἔχε ἐφ' ὑψηλοῦ¹³, ὡς ἐπισκοπῆς ἅπαντας. 3. Ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὗτοσί καὶ τὸ διάδρεμα ὁ βλασυρὸς¹⁴ τίς ὢν τυγχάνεις¹⁵; — *Λαμπ.* Λάμπιχος Γελῶων τύραννος. — *Ερμ.* Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τσαῦτα ἔχων πάρει; — *Λορπ.* Τί οὖν; ἐχρῆν, ὦ Ἑρμῇ, γυμνὸν ἔκειν τύραννον ἄνδρα; — *Ερμ.* Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα· ὥστε ἀπόθου¹⁶ ταῦτα. — *Λαμπ.* Ἰδοὺ σοι¹⁷ ὁ πλοῦτος ἀπερρίπται. — *Ερμ.* Καὶ τὸν τύρον ἀπόρρι-

1) Τὸ πλοῖον. Σκαφίδιον ἱπποκοριστικὸν τοῦ σκάφους, ὅπερ σκαμίνει κυρίως ξύλον ἱσοκαμμένον, πλοῖον μονόξυλον (ὅπου ἦσαν τὰ πρῶτα πλοῖα). 2) Ὀλίγον σαθρὸν, καὶ κλίνει ἢ παίρνει νερά ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (συνήθως). 3) Θά ἀφανισθῇ περιτραπέν (ἀναποδογυρισθῇ), εὐθὺς θά ἀναποδογυρισθῇ. 4) Συγχρόνως, μαζί. 5) Φέροντες ἐφ' ἑαυτῶν ἢ μετ' ἑαυτῶν ἕκαστος. 6) Κολυμβᾶν. 7) Ἀγτικῶς λέγεται ἡϊόνος. 8) Δύναται νὰ δεχθῇ, νὰ χωρήσῃ ὑμᾶς. 9) Θά φροντίσῃ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα (ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς). 10) Ὅπως δὲν ᾔνε γυμνός καὶ ἐχρῆ (ἀπεριμαμένα) ἀποτελειμένα τὰ σκεύη. Καθ' ἡτύχ. 11) Πειπλά: ἱμάτια γυναικεῖα ἢ χρήματα ἢ σκεύη τὰ μὴ ἐγγαῖα ἀλλ' ἐπιπόλαια. κατὰ ἡθ. Ὁμ. Μάχ. σ. 353 ὑποπλά τάτρεται μὲν καὶ ἐπὶ ἱματίων, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δ' ἐπὶ παντοῖαν σκευῶν. Τα δὲ ἐπιπλα εἶναι εὐχρηστοὶ ἐν μόνῳ τῷ πλοῖ. Ἀριβιδ. 12) Ἐξέταξε καὶ γίνωσκε ἀκριβῶς αὐτοὺς. 13) Ὡς τῶν ἀνδρῶν. 14) Τόπος. 15) Ὁ ἀγριωπός, ὁ ὄργιστος καὶ καταπληκτικὸν βλεμμα ἔχων. 16) Ποῦς ἵσταται. 17) Πρὸς μέν, σφ. 6. τοῦ ἀποτίθαι, ἀπὸ τῆς (ἀπὸ) αὐτοῦ ταῦτα. 18) Πρὸς χάριν σοὶ ὁ πλοῦτος ἐχρῆ ἀπορρίφθαι.

ψον, ὦ Λάμπρις, καὶ τὴν ὑπεροψίαν· βρήσαι γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεισόντα· — Λάμπ. Οὐκ οὖν ἀλλὰ τὸ διαδῆμα ἔκσόν με ἔχειν καὶ τὴν ἐφιστρίδα. — Ἐρμ. Οὐδ' αὖτις, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄρες. — Λάμπ. Εἰς. Τί ἐτι; πάντα γὰρ ἀφῆκα, ὡς ὄρα. — Ἐρμ. Καὶ τὴν ὠμότητα καὶ τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὀργήν, καὶ ταῦτα ἄρες. — Λάμπ. Ἰδοὺ σοι φίλος εἰμι.

4. Ἐρμ. Ἐμβαινε ἤδη. Σὺ δὲ ὁ παχύς, ὁ πολύσαρκος τίς ὦν τυγχάνεις; — Λάμπ. Δεμασίας ὁ ἀθλητής. — Ἐρμ. Ναί, ἔοικας οἷδ' γὰρ σε πολλάκις ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδών. — Λάμπ. Ναί, ὦ Ἐρμ., ἀλλὰ παράδειξαι με γυμνὸν ὄντα. — Ἐρμ. Οὐ γυμνόν, ὦ βέλτεσσι τοσαύτας σάρκας περιβεβλημένον ὥστε ἀπόδου¹ αὐτάς, ἐπεὶ κατὰ δύσεις τὸ σκάφος τὸν ἕτερον πόδα ὑπερθεῖς² μόνον· ἀλλὰ καὶ τοὺς στεφάνους τούτους ἀπορρίψον καὶ τὰ κηρύγματα³. — Λάμπ. Ἰδοὺ σοι γυμνός, ὡς ὄρα. ἀληθῶς εἰμι καὶ ἰσοστάσιος⁴ ταῖς ἄλλοις νεκροῖς.

5. Ἐρμ. Οὕτως ἄμεινον ἄβαρῃ εἶναι ὥστ' ἔμβαινε. Καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦτον ἀποθέμενος, ὦ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν⁵ δὲ προσέτι καὶ τὴν τρυφήν, μὴδὲ τὰ ἐντάφια⁶ κόμιζε, μὴδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα, κατάλυπε δὲ καὶ γένος καὶ δόξαν καὶ εἴ ποτὲ σε ἡ πόλις ἀνεκήρυξε⁷, καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς⁸, μὴδὲ, ὅτι μέγα τάφον ἐπὶ σοι ἔχωσαν⁹, λέγε βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονεύοντα. — Ἡ ρατ. Οὐχ ἐκὼν μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γάρ ἂν καὶ πάθοιμι¹⁰.

6. Ἐρμ. Βαθαῖ. Σὺ δὲ ὁ ἑνοπλος τί βούλεις; ἢ τί τὸ τρόπαιον τοῦτο φέρεις; — Σκρατ. Ὅτι¹¹ ἐνίκησα, ὦ Ἐρμ., καὶ ἡρίστευσα καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με. — Ἐρμ. Ἄρες ὑπὲρ γῆς¹² τὸ τρόπαιον ἐν ἄδου γὰρ εἰρήνην καὶ οὐδὲν ὀπλων δεήσει. 7. Ὁ σεμνός¹³ δὲ οὗτος ἀπὸ γι τοῦ σχήματος καὶ βρενθυόμενος¹⁴, ὁ τὰς ὀφρὺς ἐπηρκώς¹⁵, ὁ ἐπὶ τῶν

1) Διότι θα βαρύνωσι τὸ πρῶτον ταῦτα, ἐν ὧν ἐκπίπτωσι (εἰς αὐτό). 2) Λοιπὸν ἀλλ', ἀλλ' ὅμως τούλχιτον.

3) Προστ. ἄρ. 6. τοῦ α π ο δ ὕ ω. 4) Ἐάν τὸν ἕνα τῶν δύο ποδῶν βάλῃς ἐπὶ τὸν μόνον. 5) Δι' ὧν ἀνηγαρεύει νικητὰς, τοὺς λόγους οὓς ἐλαβεν ὁ κῆρυξ ἀνταγωνιστῶν τῆς νίκης σου. 6) Ἰσοστάσιος, ἰσοβαρής, ἐπ. ρ. ἰσοστασίος.

7) Ἐμβαινε 8) ἡ μαλθακότης, τὴν χαυνότητα. 9) Τὰ κατὰ τὴν κτεδαίαν σου. 10) Εὐεργετὴν δηλ. 11) Οἱ μεγάλας ὀφελείας τῇ αὐτῶν πόλει ἢ ἑτέρᾳ τινὶ παρέχοντι ἐτιμῶντο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τὴν ἀνδοιάντων καὶ τιμητικῶν ἐπιγραφῶν, ἐν αἷς ἐμνημονεύοντο καὶ αἱ εὐεργεσίαι αἱ ὑπ' αὐτῶν γενόμεναι. 12) Μίγαν τὰς ἐχῶσαν (τὴν σωρεύσαντας κατεσκεύασαν) πρὸς τιμὴν σου. 13) Διότι τί ἔμπορος γὰ καμῶ.

14) Ἀντιδιότι. 15) Ὑπεράνω τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς γῆς τὸ τρόπαιον· διότι ἐν τῇ γῇ εἶναι εἰρήνην. 16) Σοβαρός, ὅταν τοῦλάχιστον δύναται τις νὰ κρίνῃ ἀπὸ τοῦ σχήματος αὐτοῦ. 17) Σεμνυόμενος, γαυρούμενος, ἐπικρατούμενος, μεγαλοφρονῶν, ὑπερηφανεύμενος. 18) Ὁ ἔχων ὑψηλὰς τὰς ὀφρὺς, σηκωμένα τὰ φρύδια. Λέγεται ἀπαίρειν τὰς ὀφρὺς ἀνασπᾶν (30ην ὀφρυνασπασίδης), ἀνέλκειν, ἀνατείνειν κτλ.

φροντίδων¹ τίς ἐστίν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωνα καθευμένος²; — *Μερ.* φιλόσοφος τις, ὃ Ἑρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης, καὶ τερατείαις μεστός³. ὥστε ἀπόδυσον καὶ τοῦτον· ὅψει γὰρ παλλὰ καὶ γελοία ὑπὸ τῷ ἱματίῳ σκεπόμενα⁴. — *Ερμ.* Απόθου σοι τὸ σχῆμα πρῶτον, εἴτα καὶ ταῦτι πάντα εἰ Ζεῦ, ὅσπν μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομιζέει⁵, ὅσπν δὲ ἀμαθίαν καὶ ἔριν καὶ κεναδοξίαν καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους⁶ καὶ λόγους ἀκανθώδεις καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλήν καὶ λῆρον οὐκ ὀλίγον καὶ ὕβλους⁷ καὶ μικρολογίαν, νῦν Δία, καὶ χρυσίον γε τοῦτι καὶ ἡδυπαθεῖν δὲ καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ἐργὴν καὶ τρυφήν καὶ μαλακίαν· οὐ λέληθε γὰρ με, εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις αὐτά. Καὶ τὸ ψεύδος δὲ ἀπόθου καὶ τὸν τύφον καὶ τὸ οἰεσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἄλλων· ὡς εἴ γε ταῦτα πάντα ἔχων ἐμβαίης, ποῖα παντηκόντορος δεῖξαίτο ἄν σε; — *Φιλ.* Ἀποτίθεμαι τοίνυν αὐτά, ἐπεὶ περ οὕτω κελεύεις.

8) *Μερ.* Ἀλλὰ καὶ τὸν πώγωνα τοῦτον ἀποθέσθω, ὃ Ἑρμῆ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον⁸, ὡς ὄρεξ'· πάντα μὲν γὰρ τριγῶν εἰσι τοῦλάχιστον. — *Ερμ.* Εὐ λέγεις ἀπόθου καὶ τοῦτον. — *Φιλ.* Καὶ τίς δ' ἀποκείρων ἔσται; — *Ερμ.* Μένιππος οὗτος· λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν ἀποκόψει αὐτὸν ἐπικλῶ⁹ τῇ ἀποδείξει χρησάμενος. — *Μερ.* Οὐκ, ὃ Ἑρμῆ, ἀλλὰ πρόνά μοι ἀνάδος¹⁰· γελοιότερον γὰρ τοῦτο. — *Ερμ.* Ὁ πέλεκυς ἱκανός. Εὐ γε Ἀνθρωπινώτερος νῦν ἀναπέφηνας¹¹· ἀποθέμενος σαντοῦ τὴν κινάβραν¹². *Μερ.* Βούλει μικρὸν ἀφείλωμαι καὶ τῶν ὀφρύων; — *Ερμ.* Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπῆρκεν¹³, οὐκ αἶδα ἐφ' ὅτῳ ἀνατείνων ἑαυτὸν. Τί τοῦτο; καὶ δακρύεις, ὃ κἄθαρμα, καὶ πρὸς θάνατον ἀποδειλιῖς; ἔμβλη δ' οὖν. — *Μερ.* Ἐν ἐνι τὸ βρῦτατον ἀπὸ μάλης ἔχει. — *Μερ.* Τί, ὃ Μένιππε; — *Μερ.* Κολασίαν, ὃ Ἑρμῆ, πολλά χρησιμεύσασαν αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ. — *Φιλ.* Οὐκοῦν καὶ σὺ, ὃ Μένιππε, ἀπό-

1) Ὅστις ἀδικήσας εἶνε ἐπὶ τῶν φροντίδων (ἐπὶ τῶν σκέψεων). 2) Ὁ ἔχων καθευμένον, πρὸς τὰ κάτω ἀφειμένον τὸν βαθὺν (μακρὸν) πώγωνα. 3) Πάντης καὶ τερατοποιίας πλήρης (γεμάτος ἀπὸ ἀγρυπνίας). 4) Ὅτι σκεπάζονται, καλύπτονται· εἶνε δὲ τὸ σκεπῶ καὶ σκεπῶσαι ἴδια τὸν μεταγενεσιτέρων· οἱ δὲ παλαιὸι σκεπάζω (ὁ θεὸς κρύπτει, σκεπάζει) καὶ σκεπίζονται ἔλαγον. 5) Ὅπως μὲν εἶνε ἡ ἀλαζονεία (ἡ αἰσίς). ἄν φέρει. 6) Ἄσπετος, πρὸς ἃς δὲν ἔχει τις νὰ ἀποκριθῇ. 7) Καθ' ἡσυχίαν, αὐθλοσφιλοσφία, μορφα, ἀνότης, φληναφία. 8) Πλέον, βαρύν. 9) Ὡς ἐπὶ κῶπιν τὴν ἀποδείξιν μεταχειρισθείς. Ἐπὶ κῶπιν ἢ ἐπὶ κῶπιν, ἢ τοῦ ἔλκον, ἐφ' ὃ τῶν τε τὰ κῶπιν ἔκρινον, τὴν κοινὰς κοῦτσουρον ἢ κρητισσάντων. Ἰπὸ τοῦ Εὐσταθίου ἀναφέρεται συνώνυμον αὐτῷ τὸ ἐπὶ κῶπιν τοῖς ἰδιωτικῶς καλούμενον ἐπὶ κῶπιν. 10) Ἀντὶ τοῦ δὸς μοι (κυρία· ὁμοῦ· ἄρας δός μοι). 11) Ἐγὼ ἀναπέφην. 12) Κινάβρα λέγεται ἡ δισσοδία ἢ ἐν ταῖς ματαχάσις τῶν ἀνθρώπων. ἢ ἡ ἐν τῷ τῶν ἢ ταῖς αἰσί. 13) Παρὰ τοῦ ἑκπῶ, τὰς ἔχει σπῶται ὑφ' ὧν ἔκρινον (τεκνῶν) ἑαυτὸν εἰς τὰ ἄνω) δὲν εἰς τῶν διὰ τί.

σου τὴν ἐλευθερίαν καὶ παρρησίαν καὶ τὸ ἄλυπον καὶ τὸ γενναῖον καὶ τὸν γέλωτα· μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελᾷ. — *Ερμ.* Μηδὲ μὴ, ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα· κοῦφα γὰρ καὶ πάνυ εὐφορα ὄντα καὶ πρὸς τὸν κατάπλουν χρήσιμα. 9. Καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σὺ ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν καὶ ἀντιθέσεις¹ καὶ περισώσεις καὶ περιόδους καὶ βραδυσμούς καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων. — *Ρητ.* Ἦν² ἰδοῦ, ἀποτίθεμαι. — *Ερμ.* Εὖ ἔχει ὥστε λέγε τὰ ἀπόγεια³, τὴν ἀποβαθρὰν ἀνελόμεθα⁴; τὸ ἀγκύριον ἀνασπασθῶ⁵, πέτασον⁶ τὸ ἱππῖον εὐθύνε, ὦ πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον εὐπλωῶμεν⁷. 10. Τί οἰμῶζετε ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα, φιλόσοφος σὺ, ὁ ὀρθίως τὸν πῶγονα δεδωκένος⁸; — *Φιλ.* Ὅτι, ὦ Ἑρμῆ, θάνατον ὤμην τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν. — *Μιν.* Ψεύδεται ἄλλα γὰρ εἰκὺ λυπεῖν αὐτόν. — *Ερμ.* Τὰ ποῖα; — *Μιν.* Ὅτι μηκέτι δειπνήσεις πολυτελεῖ δειπνα καὶ ἐῷθεν ἐξαπατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἀγκύριον λήψεται ταῦτα λυπεῖ αὐτόν. — *Φιλ.* Σὺ γάρ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθεις, ἀποθανόντων; — *Μιν.* Πῶς; 8; ἔσπευσεν ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσας τος μηδενός, 11. Ἀλλὰ μεταξὺ ῥόγων⁹ οὐ κραυγὴ τις ἀκούεται ὥσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βοώντων¹⁰; — *Ερμ.* Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἀφ' ἑνός γε χωρίου¹¹, ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Ἀρμυρίχου θανάτῳ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται¹² πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παῖδι καὶ οὐ γὰρ ὄντα ὁμοίως κίχθιν¹³ ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται¹⁴ ἀφθόνως τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφραντον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶν ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα¹⁵ ἐπὶ Κράτῳ τούτῳ. Καὶ νῦν δὲ γε ἡ Ἀρμασίου μήτηρ κωκύουσα ἐξέρχεται¹⁶ τοῦ θρήνου σὺν γυναιξὶ ξιν ἐπὶ τῷ Ἀρμασίᾳ· σὲ δέ, ὦ Μένιππε, οὐδεὶς ἐκρούσει¹⁷ καθ' ἡσυχίαν δὲ κείσεται μόνος¹⁸.

12 *Μιν.* Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐκρούσει τῶν κυνῶν μετ' ὀλίγον ὠρυομένη.

1) Εὐλόγως περιόρμενα, εὐκαλόρμεστα. 2) Τῶν λίθων. 3) Πάντα σχήματα ἔχοντα βαρυστοιχίᾳ· δὲ καθόλου εἶναι ἡ παρὰ τοὺς κανόνας χρήσις τῆς γλώσσης· ἡ δὲ πλεονεξία περὶ τὴν γλῶσσαν. 4) Τὸ ἐν τῇ ἡμῶν εἶναι δεκαπεντήκοντα ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ καὶ τὸν ἰδόντα. 5) Πειρακατά, πηλαματρία. 6) Ἰπποτ. μεσ. ἀορ. ε. τοῦ ἡναγίσταμαι ὡς ἀναλίσταμαι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, ὡς σκαπώμεθα ἐπ' ἡμᾶς. 7) Ἡ ἀγκυρία ὡς ἀνακρούσθαι (ἀπὸ τῆς ἀνασπασμένης). 8) Ἀπλῶς τὸ πῶγον. 9) ὡς ταξιδεύομεν καλῶς, ἔστω ἡμῖν καλὴ (εὐτυχὴς) πλῆξις (ταξιδιον). 10) Σὺ δὲ λέγεις πρὸ ὀλίγου ἔχει πορθνῆθαι (ἀναρῆθαι) τὸν πρῶγον, εὐθύνε πρὸ ὀλίγου ἔχει κοπῆν ὁ πῶγων. 11) Δὲν λυπεῖσθαι, δὲν ἀπὸ νουθεσίας τοῦ ἀποθανόντος. 12) Ἀλλ' ἐν τῷ ταῦτα λέγονται κτλ. 13) Ὅσον νὰ βοοῦσιν τὸν ἀπὸ τῆς γῆς. 14) Μάλιστα οὐκ ἀφ' ἑνός μόνου τοπίου. 15) Κρατεῖται ἰσχυρῶς· ἐκ συνθηκῆς (ἵνα πνιγῇ διπλῶνται). 16) Κυτοῦνται διὰ τῶν λίθων ἀποθανόντων ἐν τῷ λαμβανόμενῳ, λυθολογῶνται. 17) Μετὰ τοῦ διεξιόντος διεξερχόμενον ἐκαστοῦ τοῦ παγγελίου τοῦ ὄντος πρὸς τὴν Κράτῳ τούτῳ. 18) Ὅπως φωνάζουσα ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ θρήνου (μυρολογίου). 19) Κανὲς δηλ. δὲν σὲ κλαίει. 20) Μόνος δὲ σὺ κείσθαι ἐν ἡσυχίᾳ.

των οὐκίστων¹ ἐπ' ἐμοὶ καὶ τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς πε-
ραῖς, ἐπὶ τὸν συνελθόντες θάπτωσί με. — *Ερμ.* Γεννάδας, εἰ, ὦ Μέ-
νιππε. Ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλευκάμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ
δικαστήριον εὐθεῖαν ἐκείνην προΐοντες, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθημεὺς ἄλ-
λους μεταλευσόμεθα². — *Μει.* Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἑρμῆ· προΐωμεν δὲ
καὶ ἡμεῖς.

Τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει καὶ τὸς
καταδικὰς φασὶν εἶναι βραβεῖας, τροχοὺς καὶ λίθους καὶ γυπαῖς³
δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος ἀκριβῶς.

ΧΑΡΩΝΟΣ καὶ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

1. *Χαρ.* Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα⁴. — *Μει.* Βόσ, εἰ
τοῦτό σοι, ὦ Χαρων, ἤδιν⁵. — *Χαρ.* Ἀπόδος φημί, ἀνθ' ὧν⁶ σε
διαπορθεύοσμεν. — *Μει.* Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος. —
Χαρ. Ἔστι δέ τις ἐθελὼν μὴ ἔχων; — *Μει.* Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις⁷
οὐκ οἶδ' αὖ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχων. — *Χαρ.* Καὶ μὴν⁸ ἀνξω σε, νῆ τὸν
Πλούτωνα, ὦ μισρὲ, ἦν μὴ ἀποδώς. — *Μει.* Κάγῳ τῷ ξύλῳ σου⁹
παταξὺς διαλύσω τὸ κρανίον. — *Χαρ.* Μάτην οὖν ἔσει πεπλευ-
κὼς¹⁰ τοσοῦτον πλοῦν. — *Μει.* Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ¹¹ σοι ἀποδώτω,
ὅς με παρέδωκέ σοι.

2. *Ερμ.* Νῆ Δι' ὠνάμην γε¹², εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν¹³ τῶν
νεκρῶν. — *Χαρ.* Οὐκ ἀποστήσομαί σοι¹⁴. — *Μει.* Τοῦτου γε ἕνεκα
καὶ νεωλκήσας¹⁵ τὸ πορθμεῖον παράμειν¹⁶· πλὴν ἀλλ' ὅ γε μὴ
ἔχω πῶς ἂν λάβοις. — *Χαρ.* Σὺ δὲ οὐκ ἤδεις ὡς κομιζέσθαι¹⁷ δέ-
ον; — *Μει.* Ἰδεῖν μὲν, οὐκ εἶχον δέ· τί οὖν; ἔχρην διὰ τοῦτο μὴ
ἀποθανεῖν; — *Χαρ.* Μόνος οὖν αὐχῆσαι¹⁸ προῖκα πεπλευκέναι; —
Μει. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἤντηλσα¹⁹ καὶ τῆς κώ-

1) Οὐκίστιστα, μὲ τρέπον οὐκίστιστατον ἦτοι δυνάμενον νὰ κινῇ πλείστον εἶδος
(καυποπεριωτάτα). 2) Ἄλλους θένομεν ἱπτάμε (κυρωςθὰ ὑπὸ γαμιν πρὸς ἄλλους,
τὰ φερμαίν αὐτοὺς)· ὁ δὲ μέλλ' ἐλευσόμεαι εἶνε ἀχρίστος παρα τοῖς ἁπτικῆς λογο-
γράφους, ἀπὸς μόνον πορὰ Λυσία ἀπαντῶν. Μεταχειρίζονται δὲ αὐτ' αὐτοὶ τὸ εἶμι,
ματῆμι, κτλ.

3) Τὸν νεύλον, τὰ καὶ χιτάκι. 4) Ἄν τοῦτο σὺ ἦν νεοτιμώτερον. 5) Ταῦτα,
ἀνθ' ὧν ἦτοι τὰ χρήματα ἀθ' ὧν σὺ διεβέβασαμεν διὰ τοῦ πορθμεῖου, τὴν πληρωμὴν
τῆς διαπορθεύσεως. 6) Ἐστὶ. 7) Καὶ ὅμως θὰ σὺ πείξω, ἂν δὲν δώσῃς τὸ ὀφεί-
λον. 8) Αναφέρεται εἰς τὸ κρανίον· καὶ ἐγὼ διὰ τοῦ ξύλου κτυπήσας τὸ κρα-
νίον σου θὰ τὸ σκοτῶ. 9) Ματῆμις, τοῦ κάκου (ἀνωφελὲς δι' ἐμέ) θὰ ἐγγὺς πλεί-
οι κτλ. Ὁ μὲν⁸ ὅτι μέλλων τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων σχηματίζεται σχεδὸν πάντοτε
περσικατικῶς. 10) Ἀντ' ἐμοῦ.

11) Πρὸς τὸν Διὸς, κτλ. 12) Ἐκτίνειν ὑπὲρ (= ἀντὶ) κτλ. νὰ πλη-
ρώσω ἀντὶ τῶν νεκρῶν. 13) Δὲν θὰ ἀπιστῶ (ἀπρηκκρυπθῶ ἀπὸ σου, δὲν θὰ σ'
ἀρτίσω, ἀπὸ τὸ κοιντό. 14) Καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἐκλύσας (ἀφ' οὗ οὐρτῆς τὸ πέ-
ραμα εἰς τὴν ἑρπὴν μέγα πλησίον. 15) Ὅτι, δηλ. ἦτο ἀνάγκη νὰ κινῶμαι (οἰ-
κιστῆς). 16) Θέλεις κομίζεσθαι ὅτι εἶμις πλείοι, ταξιδεύσαι δωρεάν. 17) Ἐξ-
έκαστον ἐντὸς καὶ ἐξουθῆσα εἰς τὴν κομψικαίαν. Ἄντις τὸ ὕδωρ ὑπὲρ συνάγῃ.

πης συνεπελαβόμενη καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.—
Χαρ. Οὐδὲν ταῦτα¹ πρὸς πορθμέα² τὸν ἑβολὸν ἀποδοῦναι σε δεῖ·
 οὐ θέμις³ ἄλλως γενέσθαι.

3. *Μερ.* Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον. — *Χαρ.* Χερὶν
 λέγεις· ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω⁴. —
Μερ. Μὴ ἐνόχλει οὖν — *Χαρ.* Δείξον τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις. — *Μερ.*
 Θέρμους⁵, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον. — *Χαρ.* Πό-
 θεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κύνα ἡγαγες; οἷα⁶ δὲ καὶ ἐλάλει
 παρὰ τὸν πλοῦν τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισπώ-
 πτων καὶ μόνος ἄδων οἰμωζόντων ἐκείνων. — *Ἑρμ.* Ἀγνοεῖς, ὦ
 Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθημευσας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κού ε-
 νὸς αὐτῷ μέλει. Οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος — *Χαρ.* Καὶ μὴν⁷ ἂν σε
 λάβω ποτέ. — *Μερ.* Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις⁸.

ται ἐν τῷ πυθμένι τοῦ πλοίου εἰσέρειν ἐκ τῆς θαλάσσης (σεντίνα). Συνεπιλαμβάνο-
 μαί—τὸν τινι ἄλλῳ ἐπιλαμβάνομαι ἢται βοηθῶ τινι ἐπιλαμβανόμενον καὶ αὐτός.

1) Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσι ταῦτα πρὸς πορθμέαν. 2) Διοτι δὲν εἶνε συγχωρη-
 μένον ἄλλως νᾶ γένειν.

3) Ἀστέιον, νόστιμον πρᾶγμα λέγεις ἵνα προσέτι (πρὸς τοὺς ἄλλοις) καὶ δαῖ-
 νῶν τοῦ Αἰακοῦ διὰ τούτο. 4) Λούπινα, ἰάν αγαπᾶς, καὶ τὸ δεῖπνον τῆς Ἑκά-
 της. Δεῖπνον Ἑκάτης ἢ ἑκαταία ὠνιμᾶζεν ὁ παλαιὸς ὅσα ἐν τιλει ἐκάστου
 μηνὸς μετεχειρίζοντο πρὸς καθάρτην τῆς οἰκίας. Ἦσαν δὲ ψά, κρομμύς, μέλι,
 σκυλάκια, κτλ. προτιθέμενα ἐν ταῖς τράδοις χάριν τῆς Ἑκάτης (ὡς δεῖπνον τῆς
 Ἑκάτης) καὶ ἐπιδομένα ὑπὸ τῶν πτωχῶν ἢ ἐπαιτιῶν, εἰ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κوني-
 κῶν φιλοσόφων. 5) Ὅποια δὲ κτλ. ὅ ἐστι θυμωσά τινα καὶ παρὰ ὄξα. 6)
 Καὶ μὴν, ἂν σε λάβω ποτέ ἀπόλωλες δηλ. ἢ τί πείτεις;)—καὶ ὅμως, ἂν σε πείσω
 ποτέ, ἐγάρθης ἢ τί ἔχεις νᾶ πάθῃς. 7) Ἄν πιάσῃς, ὦ κάλλιστε· δις δὲ δὲν
 εἶνε δυνατόν νᾶ πιάσῃς (δὲν εἶνε δυνατόν νᾶ μὲ πιάσῃς καὶ δευτέραν φορὰν).

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ μέγιστος τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας ἐπι-
βλήθηκε αὐτῷ διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ εὐγλωττίαν, ἐγεννήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ
περὶ τῷ 347 μ. Χ. ἐκ πατρὸς μὲν Σεκούνδου, στρατηγοῦ ἐν τῷ στρατῷ
τῆς Ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας, μητρὸς δὲ Ἀνθοῦσης, συντελεσάσης διὰ
τῆς ἀγωγῆς ἢν αὐτῷ ἔδωκε μετὰ μεγάλῃς εὐχαριστήσεως νὰ ἀσπασθῇ τὸν
χριστιανισμόν.

Παῖς ὢν ὡν ἐδιδάχθη ἄπασαν τὴν ὑψίστην ἐγκύκλιον παιδείαν, ἥτις
τότε ἐδιδάσκετο, διακούςας καὶ τοῦ ἀκμάζοντος τότε περὶ τὴν ρητορικὴν
Λιβανίου. Ἐξελθὼν δ' ἐκ τῶν διδασκαλείων ἀνεχώρησεν εἰς μοναστήριον καὶ
ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐρημὸν ὅπου ἐπιδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Δι-
ακόντης. Ἀσθενείας δ' ἔνεκα ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐρήμου εἰς τὴν Ἀντιοχείαν ἐχειρο-
τονήθη διάκονος (381 μ. Χ.), εἶτα δὲ πρεσβύτερος (386 μ. Χ.) Τσαυτὴν δ'
ἐπιδείκνυτο περὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου ἱκανότητα καὶ τσαυτὸν ἐκτί-
σασκε ὄνομα, ὥστε ἀποθανόντος τοῦ πατριάρχου Νεκταρίου ἐξελέγη αὐτὸς πα-
τριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως (397 μ. Χ.) ὑπὸ τοῦ τότε τὰ μάλα ισχύον-
τος εὐτροπίου, ὑπουργοῦ τοῦ Ἀρχαίου τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἀπλοῦς δὲ ὢν τὴν δίκαιαν καὶ τὸν τρόπον, ἀποτόμως δὲ καὶ βιαίως ἐξελέγ-
χων τὰς ἐν τῇ μητροπόλει καταχρήσεις καὶ μάλιστα τῆς αὐλῆς τάχιστα ἐγένετο
ἡ ἀπεργία πολλοῖς μοναχοῖς, τοῖς ὑπουργοῖς καὶ αὐτῇ τῇ αὐτοκρατεῖρᾳ Εὐδοκίᾳ.
Ἡτοῦ ὅμως προσπρίεσθαι τοῦ λαοῦ γνωρίζαντι ἐκ τοῦ σύγγγους τὰς μεγάλας αὐ-
τοῦ ἀρετάς. Ταῦτου ἔνεκεν ἡ Εὐδοκία συνεκάλεσεν ἐκκλησιαστικὴν Σύνοδον παρὰ
τὴν Χαλκεδόνα, ἥτις καθέστη καὶ ἐξόρισε τὸν Χρυσόστομον. Ἐπειδὴ ὅμως μέγας
ἐγένετο σεισμός, ὁ δὲ λαὸς ἐθεώρει αὐτὸν ὡς θεῖαν ὀργὴν, διὰ τὴν ἀδικον ἐξορίαν
τοῦ Χρυσόστομου, ἡ αὐτοκράτειρα ἠναγκάσθη νὰ μετακαλέσῃ αὐτὸν εἰς τὴν Πρω-
τεύουσαν· ἀλλὰ μετὰ δύο μῆνας δι' ἀπορρίψεως νέας Συνόδου ἐπισκόπων κατη-
ρίθη πάλιν καὶ ἐξορίσθη εἰς τὸ Κουσὸν τὸ παρὰ τὴν Ἀρμενίαν. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ-
θεν πάλιν διετράχη νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Πιτυουδιὰ τοῦ Πόντου· περὶ δὲ ἀναγκα-
σίαις πολλὴν ὁδὸν νὰ διανύσῃ καὶ ἀσθενήσας (407 μ. Χ.) ἐτελεύτησε τὸν πολὺπο-
ν, αὐτοῦ βίον, τὰ 60 ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων.

Ὁ Χρυσόστομος συνέγραψε πάμπολλα συγγράμματα, ἐξ ὧν σώζονται νῦν 447
λόγοι καὶ 249 ἐπιστολαί.

1. ΛΟΓΟΣ Εἰς ΕΥΤΡΟΠΙΟΝ ΕΥΝΟΥΧΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΥΠΑΤΟΝ.

Ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ νῦν, εὐχαίρου¹ εἰπεῖν² Ματαιότης³ ματαιο-
τήτων, καὶ πάντα ματαιότης. Ποῦ νῦν ἡ λαμπρό⁴ τῆς ὑπατείας
περιβολή⁵; ποῦ δὲ αἱ φαῖδραὶ λαμπάδες; ποῦ δὲ οἱ κρότοι καὶ οἱ
χοροί, καὶ αἱ θαλίαι⁶, καὶ αἱ πανηγύρεις; ποῦ οἱ στέφανοι καὶ τὰ
παραπετάσματα; ποῦ ὁ τῆς πόλεως θόρυβος, καὶ αἱ ἐν ἵπποδρομίαις
εὐφημῖαι, καὶ τῶν θεατῶν αἱ κολακαίαι; Πάντα ἐκείνα οἴχεται⁷,
καὶ ἄνεμος πνεύσας ἀθρόον⁸ τὰ μὲν φύλλα κατέβαλε, γυμνὸν δὲ

1) Κατάλληλος καιρός ἵνα νὰ εἰπω. 2) Ἐκκλησιαστικ. Ἀ'. 2. «Ματαιότης
ματαιότητων. εἰπὼν ὁ Ἐκκλησιαστής, ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα μα-
ταιότητες». 3) Ἡ λαμπρὸν τῆς ὑπατείας περιβολαίον· οἱ ἀρχαῖοι ὀνόμαζαν περι-
βολαίον, πρὸς δὲ τοῦ ματαγενεστότερου ἐρίγματο καὶ περιβολῆς ἢ ἀντὶ περι-
βολαίον. 4) Αἱ εὐθυμίαι· διότι κατ' Ἑβραίων θαλίαι· εὐφροσύνη, εὐδαιμονία, εὐ-
θυμία, ἀκμή, 5) Ἐχουσιν ἀπείθην, ἀφανισθῇ. 6) Ἀντὶ θρόνου δια μέσου.

ἡμῖν τὸ δένδρον ἐδείξε, καὶ ἀπὸ τῆς ρίζης αὐτῆς σαλευόμενον λοιπὸν τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος γέγονε προσβολή, ὡς καὶ πρόσ-
ριζον¹ ἀπειλεῖν ἀνασπᾶν, καὶ αὐτὰ διασαλεύσαι τοῦ δένδρου τὰ νεύ-
ρα². Ποῦ νῦν οἱ πεπλασμένοι φίλοι; ποῦ τὰ συμπόσια καὶ τὰ δει-
πνα; ποῦ ὁ τῶν παρασίτων ἐσμός³, καὶ ὁ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐγ-
χεόμενος ἄκρατος, καὶ αἱ ποικίλαι τῶν μαγειρῶν τέχναι, καὶ οἱ τῶν
δυναστῶν⁴ θεραπευταί, οἱ πάντα πρὸς χάριν ποιῶντες καὶ λέγον-
τες; Νῦν ἦν πάντα ἐκείνα καὶ ὅναρ, καὶ ταύρας γενομένης ἡφάνι-
σθη⁵ ἄνθη ἦν ἐκρίνα, καὶ παρελθόντος τοῦ ἔκρου, ἅπαντα κατεμα-
ράνθη⁶ σκιά ἦν, καὶ παρέδραμε⁷ καπνὸς ἦν, καὶ διελύθη⁸ πομπή.
λυγες ἦσαν, καὶ διεσπάσθησαν⁹ ἀράχνη ἦν, καὶ διεσπάσθη. Διὸ ταύ-
την τὴν πνευματικὴν ῥῆσιν ἐπαύωμεν¹⁰ συνεχῶς ἐπιλέγοντες. Μα-
ταιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης. Γαύτην γὰρ τὴν ῥῆσιν
καὶ ἐν τοίχοις, καὶ ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν ἱακτίοις καὶ ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐν
ὁδοῖς, καὶ ἐν θύραις, καὶ ἐν εἰσόδοις, καὶ πρὸ πάντων ἐν τῷ ἐκ-
στη συνεῖδοτι συνεχῶς ἐγγεγράφθαι δεῖ, καὶ διαίτην αὐτὴν μελε-
τᾶν. Ἐπειδὴ ἡ τῶν πραγμάτων ἀπάτη, καὶ τὰ προσωπεῖα¹¹, καὶ ἡ
ὑπόκρισις, ἀλήθεια παρὰ τοῖς πολλοῖς εἶναι δοκεῖ ταύτην καθ' ἑ-
κάστην ἡμέραν καὶ ἐν δείπνῳ καὶ ἐν ἄριστῳ καὶ ἐν συλλόγῳ
ἐπιλέγειν ἕκαστον τῷ πλησίον ἔχρῃν, καὶ παρὰ τοῦ πλησίον ἐ-
κούειν, ὅτι Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης. Οὐκ ἐ-
λεγον σοι συνεχῶς ὅτι δραπέτης ὁ πληθὸς ἐστι; σὺ δὲ ἡμῶν οὐκ ἐ-
νείχου¹². Οὐκ ἔλεγον, ὅτι ἀγνώμων ἐστὶν οἰκότης; σὺ δὲ οὐκ ἐβού-
λου πείθεσθαι. Ἰδοὺ ἐκ τῶν πραγμάτων ἔδειξαν ἡ πείρα, ὅτι οὐ δρα-
πέτης μόνον, οὐδὲ ἀγνώμων, ἀλλὰ καὶ ἀνδραμόνως¹³. αὐτὸς γὰρ οἱ
τρέμειν νῦν καὶ δεδοικέναι παρεσκεύασεν. Οὐκ ἔλεγον σοι, ἡνίκά σοι
νεχῶς ἐπετίμας μοι λέγοντι τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἐγὼ σὲ φιλῶ μᾶλλον τῶν
κολοκευόντων; ἐγὼ δ' ἐλέγχων πλέον κηδομαι¹⁴ τῶν χριζομέ-
νων. Οὐ προσετίθην τοῖς φήμασι τούτοις, ὅτι ἀπιστότερα τραπὶ
μυτὰ φίλων, ὑπὲρ¹⁵ ἐκούσις¹⁶ φιλήματα ἔχθρων; Εἰ τῶν ἐμῶν ἡ
σχοῦ τραυματίων¹⁷, οὐκ ἂν σοι τὰ φιλήματα ἐκείνων¹⁸ τὸν θά-
νατον.

1) Καὶ εἰς τὸ λοιπὸν, εἰς τὸν ἐπὶ λοιπὸν χρόνον, εἰς τὰ ἔξης. Ἐνταῦθα παραβό-
λεται ὁ δυστυχῆς αὐλικὸς πρὸς δένδρον ἐκρίνον. 2) Ἐκ τοῦ πνέω, πνέω
μα=άνεμος. 3) Ἰστα καὶ ριζίδον (αἰρύνει) καὶ ἀπαιτᾷ καὶ ἀνασπᾷ (παιτᾷ
πάνω). Προσρίζων κυρίως εἶναι τὸ ἀνισπασμένον καὶ ἔχειν εἰς τὰ ἐμπροσθεν τὰ
ρίζας. 4) Τοὺς ἀρχαίους, τοὺς συνδίσκους, τὰ ἱερεῖς. 5) Τὰ ἀνθῆ, τὰ μετὰ
πλήθος. 6) Οἱ θεραπευταὶ τῆς ἐκρούας, οἱ κληρικοί. 7) Περὶ ἧλης δ. ο. α. α.
(ἐρως ταχίως). 8) Ἦς ἐπανάλαβαν. 9) Τὰ πιαστὰ πρόσωπα. 10) Πα-
ρατ. τοῦ ἐνέχουμαι. περὶ δὲ αὐτῆς τοῦ παρατ. εἰχόμεν ἰδεῖ ἄνω. 11) Ρίμ-
Σακλ. ἐν λ. ἔχω. 12) Ἀνδροκτόνος, φονεὺς. 13) Κηδομαι σὺ τῶν σοὶ χρι-
ζομένων. 14) Παρὰ ἁλλὰ γὰρ πᾶσι ἰσως ὅπερ ὅπερ συνέλθῃ τοῖς μετὰ γένει
στέρειν ἀντὶ τοῦ ἡ δὲ οὐκ ἐπὶ ἐπὶ, ἀλλὰ ἐκείνων οὐδ' αὖτ' ἀπαιτᾷ καὶ
τοῦ ἡ, παρὰ. 15) Τῶν ἐπιπλήττων. 16) Τῶν κηλῶν.

γατον τοῦτον ἔτεχον· τὰ γὰρ ἐμὰ τρυμάματα ὑγίαιεν ἐργάζεσθαι, τὰ δ' ἐκείνων φιλήματα νότον ἀνίατον κατεσκεύασε.

Ποῦ νῦν αἱ οἰνοχοοί; ποῦ δὲ οἱ σοβοῦντες· ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ μυρία παρὰ πᾶσιν ἐγκώμια λέγοντες; Ἐδραπέτευσαν, ἠρνήσαντο τὴν φιλίαν, ἀσφάλειαν ἐκυτοῖς· διὰ τῆς σῆς ἀγωνίας πορίζουσιν. Ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς οὕτως· ἀλλὰ καὶ τότε δυσχεραίνοντός σου οὐκ ἀπαπηδῶμεν¹, καὶ νῦν παύοντα περιστέλλομεν² καὶ θεραπεύομεν. Καὶ ἡ μὲν πολεμηθεῖσα Ἐκκλησία παρὰ σοῦ, τοὺς κόλπους ἠπλώσε καὶ ὑπεδέξατο· τὰ δὲ θεραπευθέντα³ θέατρα, ὑπὲρ ὧν πολλάκις πρὸς ἡμᾶς ἠγανάκτις, προῦδωκε καὶ ἀπώλεσεν. Ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐπαυσάμεθα αἰεὶ λέγοντες· τί ταῦτα ποιεῖς; ἐκβαλχοίς⁴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ κρημνῶν σκυτὴν φέρεις; καὶ παρέτρεχες ἅπαντα. Καὶ αἱ μὲν ἱπποδρομαίαι, τὸν πλοῦτον τὸν σὺν ἀναλώσασσι, τὸ ξίφος⁵ ἠκόνησαν· ἡ δ' Ἐκκλησία, ἡ τῆς ὀργῆς τῆς σῆς ἀπολύσις τῆς ἀκαίρου, πνιγνοῦ περιτρέχει⁶, τῶν δικτύων σε ἐξαρπάσσει βουλομένη.

Καὶ ταῦτα λέγω νῦν οὐκ ἐπαμβάλλων τῷ κειμένῳ⁷, ἀλλὰ τοὺς ἐστῶτας ἀσφαλεστέρως ποιῆσαι βυυλόμενος· οὐκ ἀναξάνωνι τὰ ἔλκη τοῦ τετραμένου, ἀλλὰ τοὺς μηδέπω τετραμένους, ἐν ὑγείᾳ διατηρήσαι⁸ ἀσφαλεῖ· οὐ κατὰ ποντίζων τὸν κλυδωνιζόμενον⁹, ἀλλὰ τοὺς ἐξ αὐρῆς¹⁰ πλέοντας πειθεύων, ὥστε μὴ γενέσθαι ὑποδρυχίους¹¹. Πῶς δ' ἂν ταῦτο γένοιτο; Ἦν τὰς μεταβολὰς τῶν ἀνθρωπίνων ἐνωώμεθα¹²· πραγματῶν· καὶ γὰρ οὗτος εἰ ἔδεισε¹³ μεταβολὴν, οὐκ ἂν ὑπέμεινε μεταβολὴν. Ἀλλ' ἐπεὶ περ οὗτος οὔτε οἰκοθεν¹⁴, οὔτε περ' ἐτέρων ἐγένετο βελτίων, ὑμεῖς γοῦν οἱ κομῶντες¹⁵ τῷ πλούτῳ ἀπὸ τῆς τούτου κερδάνετε συμφορᾶς· οὐδὲν γὰρ τῶν ἀνθρωπίνων πραγματῶν ἀθηνέστερον. Διόπερ οἷον ἂν εἶπη τις ὄνομα τῆς εὐταλείας αὐτῶν, ἔλαττον τῆς ἀληθείας ἐρεῖ. Κἂν καπνὸν αὐτὰ, κἂν γόρτον κἂν ὄναρ, κἂν ἄνθη ἐαρινὰ, κἂν ὄτιον ὀνομάσῃ· οὕτως ἐστὶν ἐπίκηρυξ¹⁶, καὶ τῶν οὐδὲν ὄντων οὐδαμηνώτερα¹⁷. Ὅτι δὲ μετὰ τῆς ἀσθε-

1) Οἱ σὺν κτῶ (μετὰ σθετρά-της καὶ ὑπερφρανείας) διαβένους τρέχοντες· 2) Ἀποτρέψαι, ἐκτρέψαι ἀπὸ σοῦ. 3) Θεραπευθέντα καὶ περιθαλπόμενα· καὶ διὰ θέατρα τὰ θεωομένητα περιποιήσεως (φροντίδας καὶ ἐπιμελείας) παρὰ σοῦ. 4) Καίτοι παρὰ κρημνῶν καὶ ὑδροτικῶς φέρεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. 5) Κατὰ τὴν τοῦ δὲ ἀορ. ἀκόνησαν ἐνιστ. εἰς ἀκρόαζον τὸ δὲ ἀκόνημα καὶ ἀκονίζον· ἡ δὲ εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν γνώσιν. 6) Πνιγνοῦ περιτρέχεται δρομαίως. 7) Πατὴν ὑδροτικῶς, ἐν ῥίζῳ τὴν πεπρωκότα. 8) Βυυλόμενος. 9) Χωρὶς ὁρίων, τὸ ἐν κλύδωνι (τοικυμῇ) ὄντα καὶ κινδυνεύοντα νῆ πνιγῇ· εἰς δὲ τὸ κλυδωνιζόμενον· λίγες τῶν μεταγενεστέρων καὶ μέλιστα τῶν ἐκκλησιαστικῶν. 10) αὐτῶν δὲ παρὰ τοῖς ὄχλ. ἅπαντα τὸ ἐνεργ. κλυδίζον κατὰ παθ. ἀορ ἐκλύθη· ἡ δὲ 302. 11) Ἀπλ. πνιγὸς εὐδαιμόν. κατ' Εὐσταθ. σ. 1432. 12) Ἦν οὐδ' ὁρῶν· ἡ δὲ ἐπὶ τῷ ὁδῶν πεπρωμένους (Σουὶδ). 13) Ἦν τὰς μεταβολὰς τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων ἔχουσαν ἐν νῷ ἥτοι συλλογισμένη. 14) Διότι καὶ οὗτος ἐάν ἐκδοῖτο μεταβολὴν, δὴν ἴσμεν ὑπερβαίνει μεταβολὴν. 15) Ἐξ ἱκανοῦ, μέγας τῶν. 16) Οἱ ἀπαρτίμενοι, εἰ μέγα φρονούντας. 17) Ὀφθαλμοί, προσκυρεῖς. 18) οὐδαμηνώτερος· οὐδὲν λόγου ὄντος, βραχύ, εὐταλής (Ἡσιγ). τοῦτου συγκρ.

νείας καὶ πολὺ ἔχει τὸ ἀπόκομνον¹, δῆλον ἐντεῦθεν· τίς γὰρ τοῦτο γέγονεν ὑψηλότερος; οὐ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην παρῆλθε² τῷ πλοῦτι; οὐ πρὸς αὐτὰς τῶν ἀξιωματίων ἀνέβη τὰς κορυφάς; οὐχὶ πάντες αὐτὸν ἔτρεμον καὶ ἐδεδοίκεσαν³; Ἀλλ' ἰδοὺ γέγονε καὶ δεσποτικῶς ἀθλιώτερος, καὶ οἰκετῶν ἐλαυνότερος, καὶ τῶν λιμῶ ττακμένῳ πτωχῶν, ἐνδεέστερος, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ξίφη βλέπων ἡκουσμένῳ καὶ βάραθρον⁴, καὶ δημίους, καὶ τὴν ἐπὶ τὸν θάνατον ἀπαγωγὴν καὶ οὐδὲ εἴ ποτε γέγονεν ἐπὶ τῆς ἡδονῆς ἡδὲν ἐκείνης, οὐδὲ οὐτὶ αἰσθάνεται τῆς ἀκτίως⁵, ἀλλ' ἐν μεσημβρίᾳ μέσῃ, καθάπερ ἐν πυκνοτάτῃ νυκτὶ περιεστοιχισμένος⁶, αὐτῷ τοῦ ὄψεαι πεπῆρωται⁷ μᾶλλον δὲ ὅτε ἂν φιλονεικήσωμεν⁸. οὐ δυνήσομεθα τῷ λόγῳ πειρασθῆσαι τὸ πάθος, ὅπερ ὑπομεινεν αὐτὸν εἰκός⁹, καθ' ἑκάστην ὥραν ἀποκτείνεσθαι προσδοκῶντα. ἀλλὰ γὰρ τί δεῖ τῶν λόγων τῶν παρ' ἡμῶν, αὐτοῦ ταῦτα καθάπερ ἐν εἰκόνι παφῶς ὑπογράφαντι¹⁰ ἡμῖν; τῇ γὰρ προτερσίᾳ, ὅτ' ἐπ' αὐτὸν ἦλθον ἐκ τῶν βασιλικῶν οὐλῶν, πρὸς βίαν ἀφελύσκει¹¹ βουλόμενοι, καὶ τοῖς σκεύεσι προσδραμε τοῖς ἱεροῖς, ἦν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ὡχρόν, πελιθόν, καὶ τὸ νῦν¹² νεκρωθέντος οὐδὲν ἄπαρ ἄκρινον διακείμενον¹³ κτύπος δὲ τῶν ἐδόντων, καὶ πάταγος¹⁴, καὶ τρόμος παντός τοῦ σώματος, καὶ φωνὴ διακοπτομένη, καὶ γλῶττα διελυμμένη¹⁵, καὶ σχῆμα¹⁶ τοῦ σῶματος, ὅλον εἰκὸς τὴν λιθίνην ἔχειν ψυχὴν.

Καὶ ταῦτα λέγω. οὐκ ἐπειρίζων, οὐδ' ἐπειθαλίων αὐτοῦ τῇ συμφορᾷ, ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν διάνοιαν μαλαξάει βουλόμενος. καὶ εἰς ἐλπίδα ἐπισπάσκει¹⁷, καὶ πείσαι ἀρκεσθῆναι τῇ τιμωρίᾳ τῇ γεγεννημένῃ. Ἐπειδὴ γὰρ εἰσι πολλοὶ παρ' ἡμῖν ἀπ' ἀνθρώπων, ὥστε ὁμοίως καὶ ἡμῖν ἐγκαλεῖν¹⁸ ὅτι αὐτὸν ἐδεξάμεθα τῷ βήματι¹⁹, τὸ ἔσχατον αὐτοῦ τοῖς διτηγμάσι μαλαξάει βουλόμενος, ἐμπομπεύω²⁰ τὰ τοῦτου πάθος.

ἀπαντᾷ παρὰ Χρυσόστ. οὐ δ' αὖ ἐνίστηται. ἀλλ' ὡς ἐντεῖθεν καὶ οὐδ' αὖ ἐνίστηται. Εἶνε δὲ συνήθης ἡ λέξις παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις. 1) Οὐ μόνον τὸν πλοῦτον εἶνε ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀπόκομνον κτλ. 2) εἰς ἐπὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην κατὰ τὴν πλοῦτον; 3) ὕπερ. ἀντὶ πασά. 4) Βάραθρον· ὁρμητὴρ καὶ τόπος βαθύς ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ οἱ κακῶτα ἐπιβάλλοντο καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ ὥσπερ ἐν Ἀκαδημαίῳ εἰς τὸν Κεάδαν. 5) ὅτι ἀπύγεται ἵνα θανατωθῇ. 6) οὐδ' εἰς ἄν ἔχει ἀπολύσει ποτὶ τὴν ἡδονὴν ἐκείνης γυμνάζει. 7) αὐτὸν τὸ ὄκτινα ἔτοι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου αἰσθάνεται (βλέπει, σπύλαται). 7) Περιεστοιχισμένος, περικυκλωμένος. 8) Τόπον ἔχει βλαστῆ κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς. 9) Βουλόμενος. 10) Τὸ ἵπποδρον εἶνε πύκνόν (ἵπποδρον, φυσικόν) αὐτὸς νὰ ὑπομῇ περιμεινόν κτλ. 11) Ἀρ' οὐ αὐτὸς ταῦτα ὡς ἐν εἰκόνι· σφόδρα ἰσχυρολογεῖται (καὶ πεισιστῆται) ἡμῖν. 12) Θιόντες· διὰ τῆς βίας νὰ σφύρῃται πᾶσαν τὴν ἐκ τούτου τοῦ τόπου. 13) Καὶ ἀπὸ (προσπύτης) νεκρωθέντος κατ' οὐδὲν κάλλος (καλλίτερα) διακρίνεται. 14) Κτύπος. 15) Παρκαυμένη. 16) Εξωτερικὴ μορφή τοιαύτη. 17) Εἰς ἐλπίδα, ἐντὶ καλῶς καὶ ἐλπίσως. 18) Ὅτι ὁμοίως καὶ ἡμεῖς καταγορεύομεν ὅτι κτλ. 19) Εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 20) Ἡμεῖς ὡς ἐλπίδα, διηκρίζω τὰ δυστυχῆματα τούτου.

17) Εἰς ἐλπίδα, ἐντὶ καλῶς καὶ ἐλπίσως. 18) Ὅτι ὁμοίως καὶ ἡμεῖς καταγορεύομεν ὅτι κτλ. 19) Εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 20) Ἡμεῖς ὡς ἐλπίδα, διηκρίζω τὰ δυστυχῆματα τούτου.

Τίνας γὰρ ἕνεκα ἀγανακτεῖς, εἰπέ μοι, ἀγαπητέ; Ὅτι, φησὶν, εἰς ἐκ-
κλησίαν κατέφυγεν ὁ πολεμήσας αὐτὴν¹ διηγεκῶς. διὰ τοῦτο μὲν
οὖν μάλιστα δευροῦσιν ἐχρῆν τὸν θεόν, ὅτι ἀρῆκεν αὐτὸν ἐν τοσαύ-
τῃ καταστῆναι ἀνάγκῃ, ὥστε καὶ τὴν δύναμιν τῆς Ἐκκλησίας,
καὶ τὴν φιλανθρωπίαν μαθεῖν. τὴν δύναμιν μὲν, ἀφ' ὧν² τοσαύ-
την ὑπέβρισε μεταβολὴν ἐκ τῶν πρὸς ἐκείνην πολέμων³ τὴν φι-
λανθρωπίαν δέ, ἐξ ὧν⁴ πολέμους νῦν τὴν ἀσπίδα προβάλλεται⁵,
καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας ἐδέξατο τὴς αὐτῆς, καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ πάσῃ
κατέστησεν, οὐ μνησικακήσασα ὑπὲρ τῶν ἐμπροσθεν οὐδενός⁶, ἀλ-
λά τοὺς κῆλπους αὐτῇ μετὰ πολλῆς ἀπλώσασα⁷ τῆς φιλοστοργί-
ας. Τοῦτο γὰρ τροπαίου παντός λαμπρότερον⁸ τοῦτο νίκη περιφα-
νής⁹ τοῦτο Ἕλληνας ἐντρέπει¹⁰ τοῦτο καὶ Ἰουδαίους κατασχύνει¹¹
τοῦτο φαιδρὸν σὺ τῆς τῶ πρόσωπον δείκνυσιν¹² ὅτι τὸν πολέμιον αἰχ-
μάλωτον λαβοῦσα φεῖδεται, καὶ πάντων αὐτὸν ἐν ἐρημίᾳ παραδόν-
των¹³, μόνῃ καθάπερ μήτηρ φιλοστοργος ὑπὸ τὰ παραπετάσματα
αὐτῆς ἐκρυψε, καὶ πρὸς βασιλικὴν ὁργὴν ἔστη¹⁴, πρὸς δῆμου θυμὸν,
καὶ πρὸς μίσους ἀφόρητον¹⁵ τοῦτο τῷ θυσιαστηρίῳ κόσμος.

Ποῖος κόσμος, φησί, τὸ τὴν ἐναγῇ καὶ πλεονέκτῃ καὶ ἄρπαγα
ἄπτεσθαι τοῦ θυσιαστηρίου; Μὴ λέγε ταῦτα¹⁶ ἐπειδὴ καὶ ἡ πόρνη ἡ-
ψατο τῶν ποδῶν τοῦ Χριστοῦ, ἡ σφοδρὰ ἐναγῆς καὶ ἀκάθαρτος¹⁷ καὶ
οὐκ ἦν ἐγκλημα τῷ Ἰησοῦ τὸ γενόμενον, ἀλλὰ θυμὸς καὶ ὕμνος μέ-
γας¹⁸ οὐ γὰρ τὸν καθαρὸν ἐβλαπτεν ἡ ἀκάθαρτος, ἀλλὰ τὴν ἐναγῇ
πόρνην ὁ καθαρὸς καὶ ἄμωμος διὰ τῆς ἀρῆς καθαρὰν εἰργάσατο. Μὴ
δὲ μνησικακήσῃς, ὦ ἄνθρωπε¹⁹ ἐκείνου οἰκείται ἐσμέν τοῦ ἐσταυρω-
μένου, καὶ λέγοντος· «Ἄφες αὐτοῖς²⁰ οὐ γὰρ οἶδας²¹ τί ποιοῦσιν²²».
Ἀλλ' ἀπειτείχισέ²³, φησι, τὴν ἐνταῦθα καταφυγὴν γράμμασι²⁴ καὶ
νόμοις διαφόροις²⁵ Ἰδοὺ διὰ τῶν ἔργων ἔμαθεν ὅπερ ἐποίησε, καὶ
τὸν νόμον ἔλυτε²⁶ πρῶτος αὐτὸς δι' ὧν ἐπαθε, καὶ γέγονε τῆς οἰκουμένης
θέατρον²⁷, καὶ σιγῶν ἐνταῦθεν ἀφίκει²⁸ φωνὴ²⁹ ἀπασι παραινῶν, μὴ
ποιεῖτε τοιαῦτα, ἵνα μὴ πάθῃτε τοιαῦτα. Διδάσκαλος ἀνεφάνη διὰ
τῆς συμφορᾶς, καὶ λαμπηδύνα³⁰ μεγάλην ἀφίκει τὸ θυσιαστήριον,

1) Ἐκτὸς τὴν συνήθη τῆς μεταγενεστέρης χρήσιν ἀντὶ τοῦ πολέμου τίνας. 2) Ἀπὸ τούτων, ὅτι διότι τοσαύτην μεταβολὴν κατεστάτω ὑπὲρ μίσην ἕνεκα τῶν καὶ ἐκείνης πολέμων. 3) Ἐκ τούτων, ὅτι κτλ. 4) Μία τὴν αὐτῆς ἀσπίδα ὡς αὐτὴν προβάλλει. 5) Ὑπὲρ οὐδενὸς τῶν ἐμπροσθεν, δι' οὐδὲν κτλ. 6) Ἀντὶ τοῦ ἀπώ-ω οἱ Ἕλληνες ἔλεγον πετανομή, ἱναπετανομή. 7) Τὸ ἐντρέπειν ἀντὶ τοῦ κατεσχύνειν, ἐντροπιάζειν ἵνα εὐχρηστοίον παρὰ τοῖς μεταγενεστέ-
ροις καὶ μάλιστα τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς. 8) Ἐν ὧ πάντες, κεραιδωκαν αὐτὴν καὶ
κατέστησαν ἐν ἐρημίᾳ κατέλιπον ἔρημον. 9) Ἀνίστατο πρὸς τὴν ὁργὴν τοῦ βα-
σιλέως καὶ κατὰ τοῦ θυμοῦ τοῦ ὄχλου, καὶ κατὰ μίσους ἀφορητοῦ.

10) Τὸ συνήθως τοῖς παλαιῶς ἵνα ἵνασι. 11) Δευτ. κλ'. 34. 12) Ἀπὸ-
κρίσιν. Ἀπειτείχισμα σημαίνει κυρίως ἀπεικίσις δια ταπεινῆς. 13) διὰ διαταγ-
μῶν καὶ νόμων διαφόρων. 14) Παύσηται. 15) Καὶ ἐν ὧ σιγῇ ἐκβάλλει φωνὴ
φαιδρῆς. 16) Δευτ. κλ'.

νὺν φοβερὸν μάλιστα καὶ ἐκ τούτου φαινόμενον, ὅτι τὸν λέοντα δε-
δεμένον ἔχει· ἐπὶ καὶ βασιλικῇ εἰκόνι μέγας γένοιτο¹ κόσμος, οὐχ
ὅταν ἐπὶ τοῦ θρόνου κάθεται πορφυρίδῃ περιβεβλημένος, καὶ διαδι-
μα περικείμενος² ὁ βασιλεὺς μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅταν ὑπὸ τῷ ποδὶ τῷ
βασιλικῷ βέβηλοι τῶν χειρῶν ἀπίσω δεδεμένοι³ κάτω τὰς κεφα-
λάς νεύωσι κείμενοι. Καὶ ὅτι οὐ πιθανότητι⁴ κέχρηται λόγων, ὑμεῖς
μάρτυρες τῆς σπουδῆς⁵ καὶ τῆς συνδρομῆς. Καὶ γὰρ λαμπρὸν ἦμιν
τῷ θέατρον σήμερον, καὶ φειδῶς ὁ σύλλογος⁶. καὶ ὅσον ἐν τῷ Πάσχα
τῷ ἱερῷ δῆμον εἶδον συναγόμενον, τοσοῦτον ὁρῶ καὶ ἐνταῦθα νῦν
καί οὕτω σιγῶν πάντας· ἐκάλεσε, σάλπιγγος λαμπρότερον φωνὴν
διὰ τῶν πραγμάτων ἀφείξ⁷. Καὶ παρθένοι θαλάμους, καὶ γυναῖκες
γυναικῶνας, καὶ ἄνδρες τὴν ἀγορὰν κενώσαντες, πάντες ἐνταῦθα συ-
νεδράμετε, ἵνα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἴδῃτε ἐλεγχομένην⁸, καὶ τῶν
βιωτικῶν πραγμάτων τὸ ἐπίκρητον ἀπογυμνούμενον, καὶ τὴν πορνι-
κὴν ὕψιν⁹, τὴν χθές καὶ πρόην φειδῶν¹⁰ ἀπολάμπουσαν (καὶ γὰρ
τοιοῦτον ἡ εὐπραγία¹¹ ἡ ἀπὸ τῶν πλεονεξίων παντὸς γραϊδί¹²· ὅ-
τιδας ἔχοντος αἰσχυρότερον¹³ φαινόμενην, καθάπερ σπογγίζ¹⁴ τινεσὶ
μεταβολῇ τὰ ἐπιτρίμματα καὶ τὰς ἐπιγραφὰς ἐμαΐσσεν¹⁵).

Τοιαύτη γὰρ τῆς δυσημερίας ταύτης ἡ ἰσχὺς¹⁶, τὸν φειδῶν καὶ πε-
ριφρὴν πάντων ἐποίησεν εὐτελέστερον¹⁷ φαίνεσθαι νῦν· καὶ πλούσιος
εἰσέλθῃ, μεγάλην κερδαίνειν ὁρῶν γὰρ ἐκ τοσαύτης κορυφῆς¹⁸ κατενε-
χθέντα¹⁹ τὸν σείοντα τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, καὶ συνεσταλμένον,
καὶ λαγωῦ καὶ βατράχου δειλότερον γεγεννημένον, καὶ χωρὶς δε-
σμῶν τῇ κίονι τούτῳ προσηλωμένον²⁰, καὶ ἀντι ἀλύσεως τῷ φόβῳ

1) Καλλίον μετὰς ἀν γένοιτο. 2) Καὶ διαδιμα ἔχων περιτεθειμένον. 3) Ἐκ τῶν χειρῶν. 4) Οὐ δὲν μεταχειρίζεται πιθανότητα λόγων, ἀλλὰ μεταχειρίζεται λόγους πιστικούς (ἐπισημαίνοντες εἰς τὸ να πείσῃ) μόνον (οὐχὶ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ). 5) Ταῖς μάρτυρες εἶδε τῆς σπουδῆς (τοῦ ὅτι τοιαύτη σπουδὴ περὶ τοῦ πράγματος γίνεται) καὶ τῆς συνδρομῆς, ὅπως ἐμφαίνει ὅτι οὐ πῶς οὐ κέχρηται λόγων. Ἀλλ' ἔτιος γραπτὸν ὑμεῖς μάρτυρες τῆς σπουδῆς καὶ τῆς συνδρομῆς. 6) Τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θίασμα καὶ ἡ συνάθροις παιδῶν. 7) Ἐκτεμνῶν διὰ τῶν πραγμάτων φωνὴν λαμπρότερον σάλπιγγος ἵσαι τὰ πρᾶγματα αὐτά, ἐν ᾗ ὑπάρχει αἰσθητὸς αἰὶ ἐκπαινεὶν διὰ φωνῆς λαμπρότερας σάλπιγγος. 8) Ἐλεγχόμενην, διαπυκνωμένην καὶ ἀπιδεικνυμένην ὅπως τις εἶναι. 9) Τὸ πρηνὲς εὐθὺς εἰπεῖν πρὸς σπουδὴν. 10) Ἀντὶ τοῦ φειδῶς. 11) Διότι τοσαύτη ἴσχυς ἡ εὐτυχία ἡ προκοπή πρὸς ὅσα ἀπὸ τῶν πλεονεξίων. 12) Ἀπικῶς λέγεται συντηγμένης γὰρδιον. 13) Ὅτι φαίνεται αἰσχυρότερα, ἀπὸ μὲν πάντως ἢ ἔξω ἔχοντος ζυγίδος. 14) Μετὰ ἀορ. τοῦ ἐκπύσσει. Κατὰ δὲ Μοῦσιν σ. 291 ἀναδρέσκειται, ἱερομάρτυς Ἀττικαί, ἐμαΐσσειτο Ἕλληνας. Διὰ τῆς μεταβολῆς ὡσάν διὰ σπογγισμοῦ τοῦ τὰ ψυλῶτα καὶ τὰ βαρῆα σπογγίσασα. Πρὸς Ἐν. Κυρ. II 1, 32· σφύρων δὲ αὐτὴν κίονα κωλύει καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφὴ καὶ χροματισμὸς ἐντρίφειν. 15) Ἀντὶ τοιαύτη (ἐν τῇ δυναμὶς τῆς δυνατοῦς ταύτης, τὸν λαμπρὸν καὶ περιφραπτόν ἑαυτὴν καὶ ἐκπαινεὶν τῶρα πάντων εὐτελέστερον. 16) Καλλίον ὡς πλούσιον. 17) Ὅτι ἐκ τοῦ μεγάλου ὕψους κατεκρημνισθὲν ὁ σείων κτλ. 18) Μετὰ παλ. ἀορ. τοῦ κατεκρημνίσαι. 19) Εἶναι κορυμνωμένης χωρὶς δεσμών (=χωρὶς καὶ τὸν ἔχοντα δεμένον) εἰς τὴν κίονα (στυλὸν) τοῦτον, (ἢ ὡς ἡ ἐκκλησία).

15) Ἀντὶ τοιαύτη (ἐν τῇ δυναμὶς τῆς δυνατοῦς ταύτης, τὸν λαμπρὸν καὶ περιφραπτόν ἑαυτὴν καὶ ἐκπαινεὶν τῶρα πάντων εὐτελέστερον. 16) Καλλίον ὡς πλούσιον. 17) Ὅτι ἐκ τοῦ μεγάλου ὕψους κατεκρημνισθὲν ὁ σείων κτλ. 18) Μετὰ παλ. ἀορ. τοῦ κατεκρημνίσαι. 19) Εἶναι κορυμνωμένης χωρὶς δεσμών (=χωρὶς καὶ τὸν ἔχοντα δεμένον) εἰς τὴν κίονα (στυλὸν) τοῦτον, (ἢ ὡς ἡ ἐκκλησία).

περισφιγόμενον, καὶ δεδαικότεν, καὶ τρέμοντα¹, καταστέλλει τὴν φλεγμονήν², καθαιρεί τὸ φύσμη³ καὶ φιλοσοφῆσας ἂν χρὴ περὶ τῶν ἀνθρωπίνων φιλοσοφεῖν, οὕτως ἅπεισιν, ἃ διὰ βημάτων λέγουσιν αἱ Γραφαί⁴, ταῦτα διὰ τῶν πραγμάτων μακθάνων, «ὅτι, πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· καὶ ὁ χόρτος ἐξηράνθη, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν⁵»· οἷον, «ὥσπερ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὥσπερ λάχανά χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται⁶»· ὅτι, «ὥσπερ καπνὸς αἱ ἡμέραι αὐτοῦ⁷»· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Πάλιν ὁ πένης εἰσελθὼν, καὶ πρὸς τὴν ὄψιν ταύτην ἰδὼν⁸, οὐκ ἐξευτελίζει ἑαυτόν, οὐδὲ ὀδυνᾷται⁹ διὰ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ καὶ χάριν οἶδε τῇ πενίᾳ, ὅτι χωρίον¹⁰ αὐτῷ γέγονεν ἄστυλον, καὶ λιμὴν ἀκύμαντος, καὶ τείχος ἀσφαλές· καὶ πολλάκις ἂν ἔλοιτο¹¹, ταῦτα ὁρῶν, μένειν ἐνθα ἔστιν, ἣ πρὸς βραχὺ τὰ πάντα λαθὼν, ὕστεραν καὶ ὑπὲρ αἰματός·¹² κινδυνεύειν ἑαυτοῦ. Ὁρᾷ ὡς οὐ μικρὸν κέρδος γέγονε καὶ πλουσίους καὶ πένησι, καὶ ταπεινοῖς καὶ ὑψηλοῖς, καὶ δούλοις καὶ ἐλευθέροις ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα τοῦτου καταφυγῆς· Ὁρᾷ πῶς ἕκαστος φάρμακα λαθὼν ἐντεῦθεν ἅπεισιν, ἀπὸ τῆς ὄψεως ταύτης μόνης θεραπευόμενος· Ἄρα ἐμάλαξα ὑμῶν τὸ πάθος καὶ ἐξέβαλον τὴν ἀργὴν; Ἄρα ἔσβεσα τὴν ἀπανθρωπίαν; Ἄρα εἰς συμπάθειαν ἤγαγον; Σφόδρα ἔγωγε οἶμαι· καὶ δηλοῖ τὰ πρόσωπα, καὶ αἱ τῶν θαυμάσιων πηγαί.

Ἐπεὶ οὖν ἡμῖν ἡ πέτρα γέγονε βαθύγαιος¹³ καὶ λιπερὰ χώρα, φέρε δὴ καὶ καρπὸν ἐλεημοσύνης βλαστήσαντες¹⁴, καὶ τὸν στάχυν κομῶντα¹⁵ τῆς συμπάθειας ἐπιδειξάμενοι, προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ, μᾶλλον δὲ παρακαλέσωμεν τὴν φιλάνθρωπον Θεόν, μαλαῶσαι τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἀναλὴν αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν καρδίαν, ὥστε ὀλόκληρον ἡμῖν δοῦναι τὴν χάριν. Καὶ ἤδη μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἥς¹⁶ οὗτος κατέφυγεν ἐνταῦθα, οὐ μικρὰ γέγονεν ἡ μεταβολή· ἐπειδὴ γὰρ ὁ βασιλεὺς ἔγνω, ὅτι εἰς τὸ ἄστυλον τοῦτο χωρίον κατέδραμε, τοῦ στρατοπέδου παρόντος καὶ παροξυνομένου ὑπὲρ τῶν αὐτῷ πεπλημμελημένων¹⁷, καὶ εἰς σφαγὴν αὐτὸν αἰτούντων¹⁸.

1) Ἐπὶ τοῦ φέδου περὶ τὸν κίονα σφίγγεται καὶ φοβεῖται καὶ τρέμει. 2) Τὸν ὄγκον. 3) Καταβάλλει τὴν φλεγμονήν. 4) Ἡ Ἁγία Γραφή, τὰ ἱερὰ βιβλία. 5) Ἐκ τοῦ Ἡσαΐου. . . 6) Ψαλμοὶ Δαβὶδ. 7) Ρίψας βλεμμα πρὸς τοῦτο τὸ θέλημα, παρατηρήσας τὸ θέλημα τοῦτο. 8) Οὐδὲ ἀνίσταται, λυπῶνται, κτλ. 9) Ὅτι ἡ πενία ἔχει γίναται εἰς αὐτὸν τόπος ἀσφαλείας· Ἄστυλον ἑκαλεῖτο πᾶς (ἱερὸς) τόπος, εἰς ὃν καταφεύγων τις διατρέχει ἀσφαλῶς καὶ ἀπαρηκίστατος. 10) Ἡθαλὲ τις προτιμῶται. . . νὰ μὴν 11) Καὶ διὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ νὰ κινδυνεύῃ.

12) Ἡ πέτρα, ὁ σκληρὸς τόπος ἔχει γίναται βαθεῖα γῆ ἥτο, γῆ μὲ βαθύχωμα. Ἐνταῦθα παραβάλλει ὁ ῥήτωρ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας πρὸς τὸν σκληρὸν βασιλέα. 13) Παραγόμενος. 14) Φέροντα κόμην, ἀμείνοντα. 15) Καὶ ἔλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄ. 16) Διὰ τὰ πεπλημμελημένα, διὰ τὰ πλημμελήματα τὰ ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένα. 17) Σχῆμα κατὰ τὴν ἀσφαλίαν ἀνὰ αἰτούμενος τοῦ στρατοπέδου, καὶ ἄλλων δηλ., οἱ στρατιῶται, καὶ τὴν σφαγὴν.

μακρὸν ἀπέτεινε λόγον, τὸν στρατιωτικὸν καταστέλλων θυμὸν, ἀξιῶν¹ μὴ τὰ ἁμαρτήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰ τι αὐτῷ γέγονε κατόρθωμα, καὶ τοῦτο λογιζέσθαι, καὶ τοῖς μὲν εἰδέναι χάριν δομογῶν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἐτέρως ἐχόντων² ὡς ἀνθρώπων συγγινώσκων. Ὡς δ' ἐπέκειντο πάλιν εἰς ἐκδικίαν³ τοῦ ὕβρισμένου βασιλέως, βοῶντες, πηδῶντες, θανάτου μεμνημένοι, καὶ τὰ δόρατα σείοντες, πηγᾶς λοιπὸν⁴ ἀφίεις δακρύων ἀπὸ τῶν ἡμερωτάτων ὀρθαλμῶν καὶ ἀνομνήσας τῆς ἱερᾶς τραπέζης, εἰς ἣν κατέφυγεν, οὕτω τὴν ὁργὴν κατέπαυσε.

Πλὴν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τὰ παρ' ἐαυτῶν⁵ προσθώμεν· τίνας γάρ ἂν ᾔτε συγγινώμης ἀξιοί, εἰ τοῦ βασιλέως τοῦ ὕβρισμένου μὴ μνησικακοῦντος, ὑμεῖς οἱ μηδὲν τοιοῦτον παθόντες τοσαύτην ὁργὴν ἐπιδείξεσθε⁶; Πῶς δὲ τοῦ θεάτρου τούτου λυθέντος⁷, ὑμεῖς μυστηρίων ἀφίσθε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐρεῖτε ἐκείνην, δι' ἧς κελευόμεθα λέγειν· « Ἀφίεμί ἡμῖν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν⁸ », τὸν ἡμῶν ὀφειλέτην ἀπαιτοῦντες δίκην⁹. Ἡδίκησε μέγαρα καὶ ὕβρισεν· οὐδὲ ἡμεῖς ἀντεροῦμεν. Ἀλλ' οὐ δικαστηρίου καιρὸς νῦν, ἀλλ' ἐλέους· οὐκ εὐθύνης¹⁰, ἀλλὰ φιλάνθρωπίας· οὐκ ἐξετάσεως, ἀλλὰ συγχωρήσεως· οὐ ψήφου καὶ δίκης, ἀλλ' οἴκτου καὶ χάριτος. Μὴ τοίνυν φλεγμαινέτω τις¹¹, μηδὲ δυσχεραίνεται¹², ἀλλὰ μᾶλλον δεηθῶμεν τοῦ φιλάνθρωπου Θεοῦ, δοῦναι αὐτῷ προθεσμίαν¹³ ζωῆς καὶ τῆς ἀπειλῶν μένης ἐξαρπάσαι σφαγῆς, ὥστε αὐτὸν ἀποδύσασθαι¹⁴ τὰ πεπλημμελῆμενα. Καὶ κοινῇ προσέλωμεν τῷ φιλάνθρωπῳ βασιλεῖ, ὑπὲρ τῆς Εκκλησίας, ὑπὲρ τοῦ θυσιαστηρίου, ἕνα ἄνδρα τῇ τραπέζῃ τῇ ἱερᾷ χαρισθῆναι παρακαλοῦντες. Ἄν τοῦτο ποιήσωμεν, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀποδέξεται, καὶ ὁ Θεὸς πρὸ τοῦ βασιλέως ἐπαινέσεται, καὶ μεγάλην ἡμῖν τῆς φιλάνθρωπίας ἀποδώσει τὴν ἀμοιβήν· ὥσπερ γὰρ τὸν ὦμόν καὶ ἀπάνθρωπον ἀπυστρέφεται καὶ μισεῖ, οὕτω τὸν ἐλεῆμονα καὶ φιλάνθρωπον προσίεται¹⁵ καὶ φιλεῖ. Ἐὰν μὲν δίκαιος ὁ τοιοῦτος ᾖ¹⁶, λαμπροτέρους αὐτῷ πλέκει τοὺς στεφάνους· ἂν δὲ

1 Κρίνων ἀξιῶν δὲ μόνον τὰ σφάλματα, ἀλλὰ καὶ ἔτι ὅτι αὐτῷ ἔχρη γένοιτο τι κατόρθωμα, καὶ τοῦτο νὰ λογαριάζωμαι. 2 Καὶ διὰ μὲν τὰ κατόρθωματα δομογῶν ὅτι γινώσκω χάριν, διὰ δὲ τὰ ἄλλως ἔχει κακῶς, Παυλοῦ μὲν ἔχοντα συγχωρᾶ αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον. 3 Ἐπειδὴ δὲ πολλὴν ἱπέρμενον ἔχουσιν τὰ ἐκδικήσασθαι τὸν ὕβριστήν βασιλέα· καὶ τὸ ἐκδικήσασθαι καὶ τὸ ἐκδικεῖν ἀπαντᾶσαι μὲν παρὰ τοῖς μεταγενεστοῖς. 4 Ἡδε (τίλος πάντων) χύμας ἀφθονα δόρατα.

5 Ἀντὶ τοῦ ἡμῶν αὐτῶν. 6) τὸ χωρίον θὰ εἶχεν ὁρθῶς, ἂν ἐγγράφετο: τίνας γὰρ ἂν εἴτε (εἴτε) συγγινώμης ἀξιοί, εἰ τοσαύτην ὁργὴν ἐπιδείξεσθε. 7) ἢ ἂν τῇ Εκκλησίᾳ συνάθροισι αὐτὴ διαλυθῇ. 8) Ματθ. 5'. 12. 9) ἀπαιτοῦντες δὲ καὶ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἡμῶν (ἔστι νὰ δώσῃ δίκην, τιμωρῇ δὲ ὀφειλέτης ἡμῶν). 10) Δὲν εἶναι ὅτι. καίτοι λογοδοσίας. 11) Θεωρηθῶν, ἐξαπτόμενος. 12) δυσχεραίνεται, ἐργαζομένη. 13) διορίαν ζωῆς. 14) Νὰ ἀποδῇ αὐτὸς τὰ σφάλματά του, νὰ καθαρθῇ τῶν ἁμαρτημάτων. 15) Προσδέχεται καὶ ἀγαπᾷ. 16) Ὁ δίκαιος καὶ φιλόφρων, ἔγραψα δὲ ἔτι ἀντὶ τοῦ ἦν.

ἁμαρτωλός, παρatreχει τὰ ἁμαρτήματα, τὴν πρὸς τὸν δμοδουλον συμπαθείας ἀμοιβὴν αὐτῷ ταύτην ἀποδεδούς· «ἐλεον γάρ, φησί, θέλω, καὶ οὐ θυσιάν»¹. καὶ πανταχοῦ τῶν Γραφῶν ὁρᾷ· αὐτὸν τοῦτο αἰεὶ ἐπιζητοῦντα, καὶ ταύτην λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων λέγοντα· Οὕτω τοίνυν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ἴλεων ἐργασόμεθα², οὕτω τὰ ἡμέτερα διελύσομεν πλημμελήματα, οὕτω τὴν Ἐκκλησίαν κοσμήσομεν, οὕτω καὶ βασιλεὺς ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος, ἐπαινέσεται, καθάπερ ἔφθην εἰπών³, καὶ ἅπας ὁ ἔθνος κροτήσει. καὶ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὴν φιλόανθρωπον καὶ ἡμερον τῆς πόλεως θαυμάσεται, καὶ μαθόντες εἰ πανταχοῦ τῆς γῆς τὰ γενόμενα, κηρύξουσιν ὑμᾶς⁴.

Ἴνα οὖν ἀπολαύσωμεν τῶν τοιούτων ἀγαθῶν, προσπέσωμεν, παρκαλέσωμεν, δεηθώμεν, ἐξαρπάσωμεν τοῦ κινδύνου τὸν αἰχμάλωτον, τὸν φυγάδα, τὸν ἰκέτην, ἵνα καὶ αὐτοὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν, χάριτι καὶ φιλοανθρωπίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

2. ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.

Ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει τοὺς τοῦ Θεοῦ θεράποντας⁵ μακαρί-
ζειν καὶ θαυμάζειν, ὅτι τὴν ἐλπίδα τῆς ἐαυτῶν σωτηρίας ἐν ταῖς
ἀγίαις εἶχον εὐχαῖς, καὶ ὅτι γοερῇ φυλάττοντες τοὺς ὕμνους καὶ τὰς
λατρείας⁶, αἱ τῷ Θεῷ σὺν χαρᾷ καὶ φόβῳ προσέφερον, καὶ εἰς ἡ-
μᾶς διέδωκαν τὸν ἐαυτὸν θησαυρόν, ἵνα πρὸς τὸν οἰκτεῖον ζῆλον πᾶν
τὸ ἐπιγιγνόμενον⁷ ἐπισπάσκειται δυνηθῶσι. Διαβιβάζειν γὰρ προσή-
κει τὸν τῶν διδασκάλων ἐπὶ τοὺς ὁμιλοῦντας⁸ τρόπον, καὶ τοὺς
τῶν προφητῶν μαθητάς⁹ μιμητὰς φαίνεσθαι τῆς ἐκεῖνων δικαι-
οσύνης, ἵνα πάντα τὸν χρόνον ταῖς προσευχαῖς καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ
λατρείᾳ καὶ μελέτῃ συζῶμεν, τοῦτο ζῶν, τοῦτο ὑγίειαν καὶ πλοῦ-
τον τοῦτο πέρας ἀγαθῶν εἶναι νομίζοντες, τὸ προσεύχεσθαι τῷ

1) Πρωτ. 1. 16. 2) Ὡς καταστήσωμεν αὐτὸν ἴλεον, εὐπλάγητικόν, τὸ ἐξι-
λέωμεν. 3) Καθὼς ὀλίγον ἔμπροσθεν (πρὸ μικροῦ) εἶπον κυρίως δὲ καθὼς
ἐπύλαδα νῦν εἶπω. 4) Θέλουσι κηρύξει, θέλουσιν ἐπαινέσει ἡμᾶς.

5) Τοὺς θεραπεύοντας· τὸ θεῖον, εἶναι δὲ μάλιστα οὗτοι οἱ προφῆται, ἐν οἷς καὶ
ὁ Δαβὶδ. 6) Λατρεία εἶναι ἡ θυσία τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεόν, ἀπονευόμενον
πίστας διὰ τελετῶν καὶ λοιπῶν. 7) Τοὺς ἐπιγιγνομένους, τοὺς ὑστερὶν γιγνομέ-
νους, τοὺς μεταγενεστέρους. 8) Τοὺς ὁμιλῆτας, τοὺς μαθητάς. Εὐγ. Ἀπομν Βιδλ.
Α. κη. 2, 12. 9) Τοὺς ἀληθεῖς χριστιανούς.

Θεῶ μετὰ καθαρᾶς καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς. Ὡς περ γὰρ τῷ σώματι φῶς ἥλιος, οὕτω ψυχῇ προσευχὴ. Εἰ οὖν τυφλῷ ζημία τὸ μὴ ἰδεῖν τὸν ἥλιον, πόση ζημία χριστιανῷ τὸ μὴ προσεύχεσθαι συνεχῶς, καὶ διὰ τῆς εὐχῆς τὸ τοῦ Χριστοῦ φῶς εἰς τὴν ψυχὴν εἰσάγειν;

Καὶ τοι' τίς οὐκ ἂν ἐκπλαγείη καὶ θαυμάσει τὴν τοῦ Θεοῦ φιλάνθρωπίαν, ἣν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται, τοσαύτην τιμὴν ἀνθρώποις χαριζόμενος, ὡς καὶ προσευχῆς ἀξιώσκει καὶ διαικίᾳ² τῆς ἐκτουτοῦ; Θεῷ γὰρ ἀληθῶς λαλοῦμεν³ τῷ κυρίῳ⁴ τῆς προσευχῆς, δι' ἧς καὶ τοῖς ἀγγέλοις συναπτόμεθα. καὶ τὴν πρὸς τὰ ἄλογα κοινωνίαν πολὺ φαίνομεθα διαφεύγοντες. Ἀγγέλων γὰρ ἔργον ἡ προσευχή, ὑπεραίρουσα καὶ τὴν ἐκείνων ἀξίαν, εἴπερ κρείττον ἐστὶ τῆς ἀγγέλων ἀξίας τῷ Θεῷ διαλέγεσθαι. Ἀλλ' ὅμως ὅτι γε κρείττον ἐστίν, αὐτοὶ⁵ διδάσκουσιν ἡμᾶς, σὺν πολλῶ μὲν φόβῳ τὰς εὐχὰς προσφέροντες, παρέχοντες δὲ ἡμῖν εἰδέναι καὶ μονθάνειν, ὅτι προσήκει τῷ Θεῷ προσιόντας σὺν χαρᾷ καὶ φόβῳ τοῦτο ποιεῖν⁶ φόβῳ μὲν, δεδοικότας⁷ μὴ τῆς προσευχῆς ἀνάξιοι φανώμεν, χαρᾷ δὲ μεστοὺς γινόμενους ἐπὶ τῷ μεγέθει τῆς τιμῆς, ὅτι τοσαύτης καὶ τοιαύτης προνομίας τὸ θνητὸν ἡξιώθη γενέσθαι, ὡς καὶ θείας ἀπολαύσει διαικίᾳ συνεχῶς, δι' ἧς καὶ τὸ θνητὸν εἶναι καὶ πρόσκαιρον διαφεύγουμεν, φύσει μὲν ὄντες θνητοί, τῇ δὲ πρὸς Θεὸν διαικίᾳ πρὸς ἀθάνατον ζωὴν μεταβαλίνοντες. ἀνάγκη γὰρ τὸν διαικούντα⁸ Θεῷ, καὶ κρείττονα γενέσθαι θανάτου καὶ πάσης διαφθορᾶς. Καὶ ὡς περ ἀνάγκη πᾶσα τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνας τὸν ἀπολαύοντα διαφεύγειν τὸ τέλει, οὕτως ἀνάγκη πᾶσα τὸν θείας διαικίᾳ ἀπολαύοντα, μηκέτι εἶναι θνητόν. αὐτὸ γὰρ τὸ τῆς τιμῆς μέγεθος πρὸς ἀθανασίαν ἡμᾶς μεθίστησιν. Εἰ γὰρ τοὺς βασιλεῖς διαλεγόμενους, καὶ τῆς παρ' ἐκείνου τιμῆς ἀπολαύοντας, ἀμύχανον⁹ εἶναι πέντατος, πολλῶ μᾶλλον ἀδύνατον τοὺς τῷ Θεῷ προσευχομένους καὶ λαλοῦντας, θνητάς ἔχειν ψυχάς. Θάνατος γὰρ ψυχῆς ἀσέβεια καὶ βίος παράνομος· οὐκοῦν καὶ ζωὴ ψυχῆς ἡ τοῦ Θεοῦ λατρεία, καὶ βίος ὁ ταύτης¹⁰ πρέων.

Βίον δὲ ὅσιον¹¹ καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ λατρείᾳ πρέποντα προσευχὴ συνάγει καὶ θησαυρίζει θαυμαστῶς ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς. Εἴτε γὰρ παρθενίας τις ἐροστής, εἴτε τὴν ἐν γάμῳ σωφροσύνην τιμᾶν ἐσπουδακώς¹², εἴτε κρατεῖν ὀργῆς καὶ πραότητι συζῆν, εἴτε φθόνου καθα-

1) Καὶ τῷ ὄντι, τῇ ἀληθείᾳ. 2) Συναστροφῆς, συνδιαικίᾳ· ἡ δὲ προσευχὴ κοινωνία τις καὶ διαικία ἐν πνευματικῇ ἐστὶ μετὰ τοῦ Θεοῦ. 3) Κατ' ἀδόκιμον χρῆσιν ἀντὶ τοῦ διαλεγόμεθα. Παρὰ τοῖς δοκίμοις τὸ λαλεῖν, σημαίνει εἰκασιλογεῖν λαλεῖν, κτλ. ὡς ὅτε καὶ ὁ τοῦ ἀλαλεῖν ἀσπίτης, ἀδυνατώτατος λέγεται. 4) Ἐν τῷ κυρίῳ, κατὰ τὴν χάριν τῆς προσευχῆς, ὅτε προσευχόμεθα. 5) Οἱ ἀγγέλοις ἢ) ἀπλ. ἡμᾶς. 6) Τὴν συναναστροφόμενον, τὸν στίχον ἔχοντα. 7) Μᾶς με τοῖς ἀγγέλοις εἰς τὴν ἀθανασίαν, μᾶς καθιστᾶ ἀθανάτους. 8) ἀμύχανον ἐστὶν εἶναι ἀσέβητος (=ἀδύνατον εἶναι νῦν ἢ πέντατος). 9) Ταύτη τῇ λατρείᾳ. 10) Ἐπίθετον. 11) Εἴτε τις ἐσπουδακός (=ἐσπουδάζων, πρὸς πολλοὺς ποιοῦμενος,

ρεῖν, εἴτε ἄλλο τι τῶν προσηκόντων ποιεῖν, προσευχῆς ἔχουμένης καὶ προλεξιούσης τὴν τοιαύτην ὁδὸν τοῦ βίου, εὐχερῆ τε καὶ ῥᾶ-
διον ἔξει τὸν τῆς εὐσεβείας δρόμον· οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἐστὶ¹, τοὺς
αἰτοῦντας παρὰ τοῦ Θεοῦ σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ πρα-
πίτα καὶ χρηστότητα, μὴ τυγχάνειν τῆς εὐχῆς· «αἰτεῖτε γάρ, φησι²,
καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ εὕρησθε· κρούετε καὶ ἀνοι-
γήσεται ὑμῖν πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ
τῷ κρούοντι ἀνοίγησεται³». Καὶ ἄλλαχοῦ⁴ πάλιν· «τίς ἐστι φρεῖν,
ἐξ ὑμῶν, ὃς ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει
αὐτῷ⁵, ἢ ἐὰν ἐχθρὸν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ· Εἰ οὖν ἡμεῖς
πονηροὶ ὄντες, οἶδατε δόματα⁶ ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ἡμῶν,
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος δώσει Πνεῦμα ἅγιον τοῖς
αἰτοῦσιν αὐτόν⁷· Τοιούτοις μὲν λόγοις καὶ τοιαύτοις ἐλπίσιν ἐπὶ
προσευχὴν παρακάλεσεν⁸ ἡμᾶς ὁ τῶν ὅλων Κύριος· ἡμεῖς δὲ προσ-
ήκει τῷ Θεῷ πειθομένους αἰετὴν ἐν ὑμῖν καὶ προσευχαίς, ἀκρι-
βέστερον τῆς τοῦ Θεοῦ λατρείας ἔχομεν⁹, ἢ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς.
Οὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ὑπάρξειε ζῆν αἰετὴν πρέπουσαν ἀνθρώποις ζωῇν.

Ὅστις γὰρ οὐ προσεύχεται τῷ Θεῷ, οὐδὲ θείας οὐκείας ἀπολαύ-
ειν ἐπιθυμεῖ συνεχῶς, νεκρὸς ἐστὶ καὶ ἄψυχος, καὶ οὐ μετέχει τοῦ
φρονεῖν¹⁰. Αὐτὸ γὰρ τοῦτο μέγιστον ἀφροσύνη· σχμεῖον, τὸ μὴ ἐπί-
στασθαι τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς, μηδὲ ἔρᾶν¹¹ προσευχῆς, μηδὲ θάνα-
τον ἡγεῖσθαι ψυχῆς τὸ μὴ προσκυνεῖν¹² τῷ Θεῷ. Ὡσπερ γὰρ τὸ σώμα
τοῦτο τὸ ἡμέτερον ψυχῆς μὴ παρούσης νεκρὸν ἐστὶ καὶ δυσώδες,
οὕτω ψυχὴ, μὴ κινουσα ἑαυτὴν εἰς προσευχὴν, νεκρά ἐστὶ καὶ ἀθλία
καὶ δυσώδες. Ἀλλὰ μὲν οὕτω θανάτου παντὸς πικρότερον ἡγεῖσθαι
προσῆκει στερηθῆναι προσευχῆς, διδάσκει καλῶς ἡμᾶς Δαυὶδ ὁ
μέγας προφῆτης, μᾶλλον ἐλόμενος ἀποθανεῖν, ἢ τρεῖς ἡμέρας¹³ μό-
νας στερηθῆναι προσευχῆς. Οὐ γὰρ ἀσεβῆσθαι τοῦτω προσέταξεν ὁ
τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ἀλλὰ τὰς τρεῖς μόνας ἡμέρας σκοποῦμενος
εὕρεν¹⁴. Ἄνευ γὰρ τῆς θείας ῥοπῆς¹⁵ οὐκ ἂν τοι τῶν ἀγαθῶν εἰς τὰς

φρονεῖν (ἴσχειν, ἀγωνίζεσθαι, κτλ.) ἔξει αὐτός. 1) Αὐτοὶ δὲν εἶνε, δὲν εἶναι δυνατὸν
εἰ αἰτοῦντας παρὰ τοῦ Θεοῦ... γὰρ μὴ τυγχάνουσι τῆς εὐχῆς, ταύτης γὰρ μὴ ἐπι-
τυγχάνουσι (τὴν αἰτήσιν ταύτην). 2) Ἐν. ὁ Θεός. 3) Ματθ. Ζ. 7. 4) Λουκ. ΙΑ.
9. Ματθ. Ζ. 9. 5) Ὅστις εἶνε φρεῖς· μήπως ἐπιδώσει κτλ. 6) Ἀντὶ τοῦ οἶδατε
εἰ παλαιὸν εἶπατε, ἀπεκρίθη ὁ Θεὸς ἐν τῷ δόγμα μετεμερίζοντο πάντοτε τὸ
δῶρον. Κατὰ δὲ Φίλιππον τ. 1 σ. 126, 217 ἐκδ. Βλασσών. πῶς ἐκρήσεις ὅτι δῶρα
δοματων διαφέρουσι· τὰ μὲν γὰρ ἡμεῖς καὶ μετὰ τὴν ἐκκλήσιν ἀγαθὰ διδόντες, ἢ
τοῖς τελείοις χαρίζεται ὁ Θεός· τὰ δ' εἰς βραχυτάτων ἐστὶν, ὅν μετῴρουσιν εἰ
εὐφυεῖς ἀσκηταὶ οἱ προκείμενοι κτλ. 7) Λουκ. ΙΑ. 13. 8) Πραῖτερε, παρὰ τὴν
ἐκκλήσιν. 9) Κρατοῦμεν ἐκ τῆς λατρείας, προσεχόμενοι, προσκειόμενοι τῇ λατρείᾳ.
10) Τῆς φρονήσεως. 11) Μηδὲ σφοδρῶς ἐπιθυμεῖν τῆς προσευχῆς. 12) ἢ
μετὰ δουλικῆς συντάξεως τοῦ προσκυνεῖν εἶναι ἑθισμός. 13) Δαυὶδ Κεφ. σ. 7.
Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μόνας. Ἐν τῷ Δαυὶδ λίγιστα δὲς ἡμεῖς πρὸς τὸν Θεόν. 14)
Ἀν δὴλ. διατρήσῃ Δαυὶδ ἄνευ προσευχῆς. 15) Συνεργεῖται· ῥοπή δὲ εἶναι ἡ κλίσις
καὶ ἡ δύναμις αὐτὴ ἢ ἐκπνεύματα κίνησιν πρὸς τι

ἡμετέρας ἔλθοι ψυχάς. Θεοῦ δὲ βοήθῃ συνεφέπτεται¹ τῶν πόνων ἡμῶν, καὶ τούτους ἐπικουφίζει καλῶς, ἂν ἴδῃ προσευχὴν ἀγαπών-
τας καὶ συνεχῶς τοῦ Θεοῦ δεομένους, καὶ πάντα ἐκεῖνα τὰ ἀγασθὰ
καταβήσεσθαι² προσδοκῶντας.

Ὅταν οὖν ἴδω τινὰ μὴ φιλοῦντα προσευχόν, μηδὲ θεοῦν ἐρωτᾶ
ταύτης ἔχοντα καὶ σφοδρῶς, ἅπῃ μοι αὐτὸς ἡγλὸς ἐστὶν ὡς οὐδὲν γεν-
νοῖον ἐν τῇ ψυχῇ κέκεται. Ὅταν δὲ ἴδω τινὰ τῆς τοῦ Θεοῦ λατρείας
ἀκορέστως ἐχόμενον, καὶ τὸ μὴ προσεύχεσθαι³ συνεχῶς ἐν ταῖς με-
γίσταις ἀριθμοῦντα ζῆναις, τεκμαίρομαι τὸν τοιοῦτον πάσης ἀ-
ρετῆς ἀσκητὴν εἶναι βέβαιον⁴, καὶ τοῦ Θεοῦ νόον⁵. Εἰ γὰρ ἀστο-
λισμὸς ἀνδρὸς καὶ βῆμα ποδὸς καὶ γέλως ὀδόντων ἀναγγέλει τὰ
περὶ αὐτοῦ⁶, κατὰ τὸν σοφὸν Σολομῶντα⁷, πολλῶ μᾶλλον εὐχὴ
καὶ λατρεία Θεοῦ σημεῖον ἐστὶ δικαιοσύνης ἀπάσης, στολή τις οὕσα
πνευματικὴ καὶ θεία, πολλὴν εὐμορφίαν καὶ κάλλος καταχέουσα⁸
ταῖς ἡμετέραις διανοίαις, τὸν ἐκάστου ρυθμίζουσα βίον, οὐκ ἔωσα
φῶλον οὐδὲν οὐδὲ ἀτοπον τῆς διανοίας κρατεῖν, αἰδεῖσθαι πείθουσα
τὸν Θεόν καὶ τὴν πρὸ αὐτοῦ τιμὴν, πᾶσαν τοῦ πονηροῦ γοητείαν
⁹ ἀποπέμπεσθαι παιδεύουσα, τοὺς οἰσχροὺς καὶ ἀτόπους ἐξελαύ-
νουσα λογισμούς, ἐν ὑπεροψίᾳ τῆς ἡδονῆς⁹ καθιστῶσα τὴν ἐκάστου
ψυχὴν αὕτη γὰρ ἡ ὑπερφανεία μόνη πρέπει τοῖς τὸν Χριστὸν σε-
βομένοις τὸ μηδενὶ δουλεύειν αἰσχεῶ, ἀλλὰ τηρεῖν ἐν ἐλευθερίᾳ τὴν
φυγὴν, καὶ βίῳ κεκαθαρμένῳ¹⁰.

Ὅτι μὲν οὖν παντελῶς ἀμήχανον ἀνεῖν προσευχῆς ἀρετῇ συζῆν,
καὶ μετὰ ταύτης πορεύεσθαι τὸν βίον, οἶμαι δῆλον ἄπειν εἶναι.
Πῶς γὰρ ἂν τις ἀρετὴν ἀσκήσεις, μὴ προσιών καὶ προσπίπτων
συνεχῶς τῷ ταύτης χορηγῶ καὶ δοτῆρι; πῶς δ' ἂν τις ἐπιθυμή-
σεις εἶναι σώφρων καὶ δίκαιος¹¹, μὴ ὁμιλῶν ἡδέως τῷ ταυτά τε
καὶ πλείω τούτων ἀπαιτοῦντι πρὸς ἑμῶν;

Βούλομαι δ' ἐπιδειξθαι διὰ βραχείων, ὅτι καὶ ἀμαρτημάτων γέμον-
τας αἱ προσευχαὶ λάβωσιν¹² ἡμᾶς, ταχέως ἀποκαθαίρουσι. Καίτοι τί
μείζον γένοιτο¹³ ἂν προσευχῆς ἢ θεϊότερον, ὅταν ἀλεξίφάρμακον φανῇ τι
οὕσα τοῖς τὰς ψυχὰς νοσοῦσιν; Οὐκοῦν πρῶτοι Νινευίται φαίνονται
διὰ προσευχῆς ἀναλυσθέντοι¹⁴ τὰς πολλὰς πρὸς Θεὸν ἀμαρτίας ἅμα

1) Συμμετέχει ἡ συμμεταλαμβάνει, συναίρεται; βοηθεῖ ἡμῶν μεταλαμβάνουσα τῶν
κρίπων. 2) αὐτὸ πᾶν δῶκεν αὐτὸν ἀνελθὲν ἐστὶ καταβῆναι.

3) Ἰδε σχεδὸν αὐτὸν ὀλίγον ἄνωγιστον. 4) Ἀσκητὴν βεβαίως, στερῶς κτλ. τὴν
ἀρετὴν ἥτοι ἐργάταιν εἶναι κτλ. 5) Ἰδε καὶ Πλάτ. Τιμ. α. 27. γ' οἱ πᾶντες ὁρ-
μῇ καὶ σπικροῦ καὶ μεγάλου πόνου κτλ. 6) Ἰδε καὶ Σολομ. Σαλμ. 10 30 7) Μετοχὴ ἀσύνδετος κατὰ
ρητορικὸν σχῆμα. Παρατηρεῖται δὲ ἡ μεταδοτικὴ τοῦ καταχρῆναι πονηρίας, ἥτις καὶ
παρ' Ὀμήρῳ πολλὰκις ἀπαντᾷ. 8) Γοητεῖαν, μαγεῖαν τοῦ διαβόλου. 9) Ἐν κατοφρονίᾳ
τῆς ἡδονῆς. 10) Καθαρῶ, ἀκαλλυτῶ.

11) Καὶ παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις ἡ ἀρετὴ πρῶτον μὲν Θεὸν ὁμνῶντι εὐφραντες ἀνδρὸς σπεί-
σαντας καὶ εὐκαταίους τὰ δίκαια πράσσοντες. (Ξενοφών).

12) Εὐρωσιν ἡμᾶς τήνοντας ἀμαρτημάτων. 13) Ἀναλύοντες ἀπ' ἑαυτῶν καὶ

τε γὰρ ἔλαβεν¹ αὐτοὺς ἡ προσευχή, καὶ δικαίους ἐποίητε, καὶ πόλιν εἰθισμένην ἀκολασίᾳ καὶ πονηρίᾳ καὶ παρανόμῳ, βίῳ συζῆν ἐπὶ πονήρῳ ὡσαν ὁζέως, παλαιᾶς συνηθείας μείζον ἰσχύσασθ, τῶν οὐρανίων νόμων² πλήρη πεποινηκυῖα τὴν πόλιν, συναρλεκτομένη μεθ' ἐκότης καὶ σωφροσύνης καὶ φιλανθρωπίας καὶ πραότητος καὶ πρόνοιαν πτωχῶν· οὐ γὰρ ἀνέχεται³ χωρὶς τούτων ἐνδιδιτασθαι ψυχῇ, ἀλλ' εἰς ἣν ἂν οἰκῇσθ δικαιοῖαν, πλήρη ποιεῖ δικαιοσύνης πάσης, παιδοτριβοῦσα⁴ πρὸς ἀρετὴν, καὶ κακίαν ἐξορίζουσα. Καὶ δὴ καὶ τότε εἰ τις εἰσῆλθεν εἰς Νινευθὴ τὴν πόλιν καὶ πρότερον αὐτὴν ἀκριβῶς ἐπιστάμενος, οὐκ ἂν ἐπέγνω⁵ τὴν πόλιν· οὕτως ἐξαίφνης ἀπὸ τοῦ φλυατοτέρου βίου πρὸς εὐσέβειαν μετεπήδησεν. Ὡς περ γὰρ γυναῖκα πτωχήν, ῥάκια⁶ φέρουσιν, μετὰ ταῦτά τις χρυσοῖς ἱματίοις κεκοσμημένην ἰδὼν, οὐκ ἂν ἐπιγνοίη τὸ γύναιον, οὕτως ὁ τὴν πόλιν ἐκείνην εἰδὼς πτωχεύουσαν πρότερον καὶ τῶν πνευματικῶν ἔρτημον οὖσαν ἠσυχρῶν, ἠγινώσκειν ἂν ποία, ἢ τίς ἦν πόλις, ἢν τοσοῦτον ἰσχυρὴν εὐχὴ μεταβάλλουσα καὶ τρόπον καὶ βίον πρὸς ἀρετὴν ἐπαναγκάσειν. Καὶ γυνὴ δέ τις ἐν ἀκολασίᾳ καὶ πορνείᾳ⁷ πάντα βεβιωκυῖα τὸν χρόνον, ἅμα τε προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ καὶ σωτηρίας ἔτυχεν.

Οὐ τοίνυν ἀποκαθαίρει μόνον ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ κυνδύνους ἀποκρούεται⁸ μεγάλους. Ὁ γέ τοι⁹ βασιλεὺς ὁμοῦ τε καὶ προσφῆτης, ὁ θυμιάσιος Δαβὶδ, τοὺς πολλοὺς καὶ χαλεποὺς πολέμους τῇ προσευχῇ διεφυγε, τοῦτο μόνον τὸ ὄπλον τῆς στρατιᾶς προβαλλόμενος, καὶ παρέχων τοῖς ἐαυτοῦ στρατιώταις καθ' ἡσυχίαν καὶ ἄδειαν¹⁰ ἀπολαύειν τῆς νίκης. Ὡς¹¹ οἱ μὲν ἄλλοι βασιλεῖς, ἐν τῇ τῶν στρατηγῶν ἐμπειρίᾳ καὶ τῇ τέχνῃ καὶ τοξόταις¹² καὶ ὀπλίταις καὶ ἵππευσι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας εἶχον· ὁ δὲ μέγας Δαβὶδ ταῖς ἀγίαις εὐχαῖς τὴν στρατιάν ἐτείχιζεν, οὐ βλέπων εἰς ὄφρυ¹³ στρατηγῶν, καὶ ταξιάρχων, καὶ ἱππάρχων, οὐδὲ χρήματα εὐλλέγων οὐδὲ ὄπλα κατασκευάζων, ἀλλὰ τὴν θείαν πανοπλίαν ἐξ Οὐρανοῦ καταφέρειν.

ἀποκρίναντες ἢ ἀποσβέσαντες, ἀπαλειψάντες ἀπ' ἐαυτῶν τὰς ἁμαρτίας, ἀπαλλαγέντες τῶν ἁμαρτιῶν. 1) Κατέλαβεν. 2) Οὐράνιοι δὲ νόμοι εἰναι ὁ θεὸς νόμοι, ἄγραπτοι καὶ αἰῶνιοι ὄντες. Πρὸς Σοφοκλ. Ἀντιγ. υπ' ἄγραπτα κἀναρτῶ θεῶν νόμους αὐτὸ τι νῦν γε κἀχθίς, ἀλλ' ἀεὶ ποτε ζῆ ταῦτα, κεύθεϊς. (Ἰδεν ἐξ ὅτου φάνη). 3) Ἡ προσευχή. 4) Ἀσκητοῦσα, γυμνάζουσα, παραλείπουσα. 5) Ἦτο ἀδύνατον νὰ γνωρίσῃ κτλ. 6) Κατὰ Θωμ. σ. 482. 7) Ἀράκιον καὶ ῥάκιον· ὁμοῦ λεγούσιν. 8) Κατὰ Γεωγ. Ναζ. λογ. 31. σ. 307 αὐτὸ περὶ σώμα μόνον ἁμαρτία πορνεία καὶ μοιχεία λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὅτιον ἡμαρτίας, καὶ μεμνησθαι ἡ καὶ τὸ θεῖον παρανομήειν. 9) Ἀποκρούει ἐκ' ἐαυτοῦ. 10) Ταυτιδύναμιον τῇ γούν, ὑπὲρ πολλὰς λαμβάνεται ἐν τῇ λόγῳ πρὸς βιβλαῖον τινα διὰ παραδειγματικῶς. 11) Διὰ ἀρετῶν. 12) Εὐλαβουμένοις αἰ. ιολογικῶς ἀντὶ τοῦ· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι βασιλεῖς. Ἀλλ' ἴσως ἡρακλεῖον. ὅσοι μὲν ἄλλοι βασιλεῖς κτλ. θαυμαστικῶς ἀπαγγελλόμενον. 13) Εἰς τοὺς τοξότας κτλ. εἰς τοὺς τοξότας κτλ. εἶχον τὴν ἐλπίδα κτλ. 14) Εἰς ὑπερβαίναν, ἵππεσιν. κτλ.

8) Αποκρούει ἐκ' ἐαυτοῦ. 9) Ταυτιδύναμιον τῇ γούν, ὑπὲρ πολλὰς λαμβάνεται ἐν τῇ λόγῳ πρὸς βιβλαῖον τινα διὰ παραδειγματικῶς. 10) Διὰ ἀρετῶν. 11) Εὐλαβουμένοις αἰ. ιολογικῶς ἀντὶ τοῦ· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι βασιλεῖς. Ἀλλ' ἴσως ἡρακλεῖον. ὅσοι μὲν ἄλλοι βασιλεῖς κτλ. θαυμαστικῶς ἀπαγγελλόμενον. 12) Εἰς τοὺς τοξότας κτλ. εἰς τοὺς τοξότας κτλ. εἶχον τὴν ἐλπίδα κτλ. 13) Εἰς ὑπερβαίναν, ἵππεσιν. κτλ.

πανοπλία γὰρ, ὡς ἀληθῶς, οὐράνιος ἡ θεία προσευχή, καὶ μόνη δύνανται φυλάττειν βεβήτως τοὺς δεδωκότας ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ. Τὴν μὲν γὰρ τῶν ὀπλιτῶν ἰσχυρὸν τε καὶ ἐπιστήμην, καὶ τοξοτῶν ἐμπειρίαν, καὶ προδρομὰ πολλὰκις ἀποφραίνει μάταιον¹, καὶ βλέμματα πόλεμικά, καὶ ἀντιπάλων εὐψυχία, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τοῦτοις² προσευχὴ δὲ ἄμωχον ὄπλον, καὶ ἀσφαλὲς φυλακτήριον³; ὁμοίως μὲν στρατιώτην ἕνα, ὁμοίως δὲ καὶ πολλὰς ἀποκρουσμένης μυριάδας. Ἐπεὶ καὶ Δαβὶδ ὁ θαυμάσιος τὸν Γολιθ ἐκείνον⁴, ὥσπερ δαίμονά τινα φοβερὸν ἐπερχόμενον, οὐχ ὄπλοις, οὐδὲ ξίφεσιν, ἀλλ' εὐχῆς κατήνεγκεν⁵. Οὕτως ἰσχυρὸν μὲν βασιλεύειν ἐν μάχῃς ὄπλον ἡ προσευχή, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἡμῖν πρὸς δαίμονας. Οὕτω καὶ ὁ βασιλεὺς Ἑξεκίας περιγίγνεται τῷ πολέμῳ τῶν Περσῶν⁶, στρατιάν, μὲν οὐχ ὀπλίσας, εὐχὰς δὲ μόνας ἀντιστήσας τῷ πλήθει τῶν ἀντιπάλων⁷. Οὕτω καὶ θάνατον διέφυγε⁸ μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαδείας τῷ Θεῷ προσπεσῶν, καὶ ἡ προσευχὴ μόνη δέδωκεν ἀναβῶναι⁹ τῷ βασιλεῖ.

Καὶ μὲν γε¹⁰ ὅτι ψυχὴν ἡμαρτηκυία ἢ προσευχὴ ῥᾶδιως ἀποκαθαίρει. διδάσκει ἡμᾶς ὁ τελώνης, δεηθεὶς τοῦ Θεοῦ τυχεῖν ἀφέσεως καὶ τυγῶν¹¹. διδάσκει δὲ καὶ ὁ λεπρὸς ἄμα τέ προσπεσῶν τῷ Θεῷ καὶ καθαρθεὶς εὐθείως¹². Εἰ δὲ σῶμα διεφθαρμένον ὁ Θεὸς ὀξέως ἵστατο, πολλῶ μάλλον ψυχὴν νενοσηκυίαν θεραπεύσει φιλανθρώπως· ὅσῳ γὰρ τιμωτέρα¹³ τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ, τοσοῦτω μάλλον εἰκὸς περὶ ταύτην πλεονάζουσαν ἐπιδείκνυσθαι τὸν Θεόν. Καὶ μυρία ἂν τις ἔχοι λέγειν καὶ παλαιὰ καὶ καινὰ¹⁴, εἰ πάντας ἐξαριθμῆσθαι βούλοιντο τοὺς διὰ προσευχῆς σεσωσμένους.

ἴσως δὲ τις τῶν ῥαθυμοτέρων, καὶ οὐκ ἐθελόντων ἐπιμελῶς προσεύχεσθαι καὶ σπουδαίως ἐκείνα τὰ ῥήματα φήσειεν ἂν εἰρηκέναι τὸν Θεόν, ὡς οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι¹⁵, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν «βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα¹⁶ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανῶν». Ἐγὼ δὲ¹⁷ εἰ μόνην ἐξαρκεῖν πρὸς τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὴν προσευχὴν ἐνόμιζον, εἰκότος ἂν τις τούτοις ἐκέχρητο τοῖς λόγοις. Ἐπεὶ δὲ κεφάλαιον εἶναι ἀγαθῶν τὴν προσευχὴν φημι καὶ κρηπίδα καὶ ρίζαν τοῦ λυπιτελοῦντος βίου¹⁸, μηδεὶς ἐπὶ προφα

1) Πράγμα μάταιον ἢ ἄτιμῶς ἀντὶ τοῦ ματαίου. Πρβ. τὸ τοῦ Δημοσθ. μάττιος ἢ σπιυθῆ, κτλ. 2) Φυλακτήριον καλεῖται τὸ ἐν ᾧ τις φυλάττεται καὶ τὸ δι' οὗ φυλάττεται τις καθάπερ ἐνταῦθα. 3) Βασίλ. Α'. 12^ο. 4) καὶ 82. 5) Βασίλ. Α'. 12^ο. 45. 6) Νικᾷ τοὺς Πέρσας δ' αὖ τοῦ ποέμου. 7) Βασίλ. Δ'. 10^ο. 1. 7) Βασίλ. Δ'. Κ'. 3. κτλ. 8) ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλεῖα νὰ ἀναβῶσιν νὰ ξαναζήσῃ Πατριστηριόν τὸ δέδωκεν ἀντὶ τοῦ ἔδωκεν.

9) Ὡς καὶ μὲν γὰρ συμβαίνει κατ' ἀρχαίαν καὶ ἀληθῶς γὰρ καὶ ἀληθῶς μέλιστα. Δι' αὐτοῦ γίνονται πολλὰκις μεταβολαὶ εἰς τι, ὅπου εἰσάγεται μετ' ἐμφασεως καὶ αὐθιγίας. 10) Λογ. ΙΗ'. 13. 11) Λογ. ΙΗ'. 37—43. 12) Πολυτιμότερα. 13) Καὶ παλαιὰ καὶ νέα.

14) Μαρθ. Ζ'. 21. 15) Ἀδελφίμου καὶ πρὸς τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς μέλιστα ἀπαντῶν. 16) Ἀντὶ εἰ δ' ἐγὼ ἐνόμιζον ὅτι μόνη ἡ προσευχὴ κτλ. 17) Τοῦ λυ-

σαι ῥαθυμίας¹ ἐκείνοις καχρήσθω τοῖς λόγοις. Οὐδὲ γὰρ σωφροσύνη μόνη δύναται σώζειν ἄνευ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, οὐδὲ πρόνοια τῶν πτωχῶν, οὐδὲ χρηστότης, οὐδὲ ἄλλο τι τῶν σπουδαίων, ἀλλὰ δεῖ πάντα² συνδραμεῖν εἰς τὰς ἡμετέρας ψυχάς· προσευχὴ δὲ ὡς περ ρίζα καὶ κρηπίς ὑπόκειται. Καὶ ὡς περ πλοῖον καὶ οἰκίαν³ τὰ κάτωθεν ἰσχυρὰ ποιεῖ καὶ συνέχει, οὕτω τὸν ἡμέτερον βίον αἱ προσευχαὶ συγκρατοῦσιν· ἄνευ δὲ ταύτης οὐδὲν ἂν ἡμῖν ἀγαθὸν οὐδὲ σωτήριον γένοιτο.

Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος ἐγκρίεται· συνεχῶς ἡμῖν διακελευόμενος, καὶ λέγων, «Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε⁴, γρηγοροῦντες,⁵ ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ». Καὶ ἄλλαχού, «Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε φησὶν ἐν παντί εὐχαριστοῦντες, τοῦτο γὰρ ἐστὶ θέλημα Θεοῦ». Καὶ ἐτέρωθι⁷ πάλιν, «Προσεύχεσθε ἐν παντί καιρῷ ἐν πνεύματι⁸, εἰς αὐτό⁹ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει»¹⁰. Οὕτω πολλαῖς καὶ θεαῖς φωναῖς ἐπὶ προσευχὴν ἡμᾶς καλεῖ συνεχῶς ὁ τῶν Ἀποστόλων ἡγεμὼν. Προσῆκει τοίνυν ὑπ' ἐκείνου παιδευομένους μετὰ προσευχῆς πορεύεσθαι τὸν βίον¹¹ καὶ ταύτῃ συνεχῶς τὴν διάνοιαν ἄρδεν· χρῆζομεν γὰρ οἱ πάντες ἄνθρωποι ταύτης οὐχ ἥττον, ἢ τὰ δένδρα τῶν ὕδατων· οὔτε γὰρ ἐκεῖνα δύνανται ἐκφέρειν τοὺς καρπούς, μὴ πίνοντά διὰ τῶν ριζῶν, οὔτε ἡμεῖς πολυτιμήτοις τοῖς καρποῖς τῆς εὐσεβείας δυνησόμεθα βρῦειν, μὴ προσευχαῖς ἀρδόμενοι.

Διόπερ χρὴ καὶ τῆς κλίνης ἀπανισταμένους φθάναμεν¹² αἰ τὸν ἥλιον τῇ τοῦ Θεοῦ λατρείᾳ, καὶ τραπέζης ἀπτομένους¹³, καὶ καθεύδειν μέλλοντας, μάλλον δὲ καὶ ἐκάστην ὥραν μίαν εὐχὴν τῷ

σιτελοῦντος πρὸς τὸν οὐράνιον σκοπὸν, τοῦ χριστιανικοῦ, τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου. 1) Διὰ πρόφασιν, ἣν ἡ ραθυμία παρέχει. 2) Εἶνε ἀνάγκη πάντα νὰ συνδραμεῖσι (συνέλθωσιν) εἰς κτλ. 3) Δημοστ. Ὀλ. Β', 10. «Ὡς περ γὰρ οἰκίας, οἴμοι, καὶ πλοῖου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶνε δεῖ, κτλ.». Ἐνθα δὲ Οὐλπιαν. «Τινὲς ἐπιλαμβάνονται τοῦ ῥήτορος ἐνταῦθα λέγοντας ὅτι κάτω ἔδει εἰπεῖν καὶ οὐ κάτωθεν· ἀλλ' ἠγνόησαν τὸ ἀκόλουθον· κάτωθεν γὰρ εἶπεν, ὅπειδ' ἂν κάτωθεν ἀπο θεμελίων οἰκοδομεῖται οἶκος, ὁμοίως καὶ ναὺς ἀπὸ τρώπιδος». Ὡς παρ' ἡμῖν τὰ ἀπὸ κάτω, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ κάτωθεν, δι' οὗ σημαίνοντα κυρίως τὰ κάτωθεν ὀρμώμενα ἢ παριστάμενα κτλ.

4) Ἐπιμένειν. 5) Πρὸς Ῥωμ. ΙΒ 12 Κολασσ. Δ. 2. 6) Ἀδόκιμον ἂν τοῦ ἀργηροῦτος. 7) Πρὸς Ἐφισ. στ. 18. 8) Ἐπικαλούμενοι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος 9) Πρὸς αὐτὸ τὸ προσεύχεσθαι. 10) Μετὰ πάσης προσκαρτερήσεως (=ἐπιμονῆς) καὶ δεήσεως. 11) Διὰ γινεῖν ζῆν.

12) Ἀντὶ προσθάνειν τὸν ἥλιον, νὰ προλαμβάνωμεν τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἀγίοις «καὶ σὺ τοῦτο ποιεῖ (προσεύχου) ὅτ' εὐνάζει καὶ ὅτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ. Καὶ 13) ὅταν ἀπτόμεθα τραπέζης τουτέστι γευόμεθα, χρὴ λατρεύειν τῷ θεῷ ἥτοι προσεύχεσθαι.

Θεῶ προτρίβοντες, ἴσον τῇ ἡμέρᾳ δρόμον¹ τρέχοντας. Ἐν δὲ γε τῇ τοῦ χειμῶνος ὥρᾳ, καὶ τῆς νυκτὸς τὸ πλεῖστον μέρος εἰς προσευχὰς ἀναλίσκοντας, καὶ τὰ γόνατα κάμπτοντας, σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ τῇ δεήσει προσέχοντας, μακαρίζοντας ἑαυτοὺς ἐπὶ τῇ τοῦ Θεοῦ λατρείᾳ. Εἰπέ μοι, πῶς ὄψει τὴν ἡλίον, μὴ προσκυνήσας τὸν πέμποντα τοῖς σοῖς ὀφθαλμοῖς γλυκύτατον φῶς; Πῶς ἀπολαύσεις τραπέζης, μὴ προσκυνήσας τὸν τοσοῦτων ἀγαθῶν δοτῆρα καὶ χορηγόν; Μετὰ ποίας ἐλπίδος ἐπὶ τὸν τῆς νυκτὸς ἥξεις καιρόν; Ποίοις προσδοκᾷ; ὀνειράσιν ὁμιλῆσαι, μὴ τειγίσας² σαυτὸν προσευχαῖς, ἀλλ' ἀφύλακτος ἐπὶ τὸν ὕπνον ἐλθών; Εὐκαταφρόνητος καὶ εὐάλωτος τοῖς πονηροτάτοις δαίμοσιν ἔσει, οἱ περιέρχονται συνεχῶς καιροφυλακτοῦντες³ ἡμᾶς, τινὰ λαθόντες γυμνὸν προσευχῆς ἀναρπάσαιεν ὀξέως⁴. Ἄν μὲν οὖν ἴδωσιν ἡμᾶς πεφραγμένους⁵ ταῖς προσευχαῖς, ἀποπηδῶσιν εὐθέως, ὥσπερ ληστὰι καὶ κακοῦργοι, πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ στρατιώτου ξίφους ὀρῶντες κρεμάμενον· ἂν δ' ἄρα συμβῇ τινὰ γυμνὸν εἶνε προσευχῆς, οὗτος ἀνάσπαστος⁶ ὑπὸ τῶν δαιμόνων φέρεται εἰς ἁμαρτίας ὀλοούμενος καὶ συμφορὰς καὶ κακὰ.

Ταῦτα δεῖ πάντα φοβουμένους ἡμᾶς προσευχαῖς καὶ ὕμνοις ἀειτχιζέιν ἑαυτούς, ἵνα πάντας ὁ Θεὸς ἐλεήσας, ἀξίους ἀπεργάσῃται τῆς τῶν Οὐρανῶν βασιλείας διὰ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ ἱσοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

1) Ἰσον δρόμον τῷ τῆς ἡμέρας τρέχοντες ἦτοι τόσας ὥρας τρέχοντες, ὅσας καὶ ἡ ἡμέρα διανύουσα τὸν κύκλον τῆς. 2) Μὴ ὀχυρώσας σαυτόν. 3) Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον καιροφυλακῶ, ὀπισθοφυλακῶ, ἡμεροφυλακῶ, νυκτοφυλακῶ, τειχοφυλακῶ, κτλ. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ μετὰ ταῦτα φαίνεται ὅτι ἤρχισε νὰ ᾔνη ἐν χρήσει καὶ τὸ καιροφυλακῆν.

4) Δύνανται ἀρπάσωσι ταχέως. 5) Ὀχυρωμένους διὰ τῶν προσευχῶν, πηδῶσιν εὐθὺς μακρὰν (ἀπέρχονται πηδῶντες). 6) Ἀνασπασθεῖς, ἀνεγκυσθεῖς καὶ ἀναρπάσθε.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ἈΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΚΕΙΜΕΝῳ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

Α.

Ἀβας, ντος, ὁ ὄρος τῆς νήτου
Ἐρυθραίας.

Ἀβδηρα, ων, τὰ πόλις τῆς Θρά-
κης, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Νέστου,
πατρίς τοῦ φιλοσόφου Δημο-
κρίτου, κάτ. Ἀβδηρίτης.

Ἀβδηρος, ου, υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ,
ὃν αἰαιομήδους τοῦ Θρακῆς
ἵπποι διέφθειραν κατασπαρά-
ξασαι.

Ἀβροκόμας, α· Πέρσης σπ-
τράτης τῆς Φοινίκης ἐπὶ Ἀρ-
ταξέρξου τοῦ βασιλέως, ἀδελ-
φοῦ Κύρου τοῦ νεωτέρου.

Ἀβυδοίς, ου, ἡ πόλις Ἑλλη-
σποντιακῇ ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς
παραλίας, κάτ. Ἀβυδηνός.

Ἀγαθοκλής, εους· υἱὸς κε-
ραμέως τύραννος καταστάς τῶν
Συρακουσῶν 317—389 π. Χ.

Ἀγάθων, ωνος· τραγικὸς
ποιητὴς Ἀθηναῖος σύγχρονος
τοῦ Σωκράτους.

Ἀγαμέμνων, ονος· βασι-
λεὺς τῶν Μυκηνῶν καὶ ἀρχι-
στράτηγος τῶν Ἑλλήνων κατὰ
τῶν Τρώων.

Ἀγαμήδης, ους· υἱὸς τοῦ
Εργίνου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Τρο-
φώνιου, ἀρχιτέκτων ἔδε Τρο-
φώνιος.

Ἀγήνωρ, ορος· 1) πατὴρ τοῦ
Κάδμου, βασιλεὺς τῆς ἐν τῇ

Φοινίκῃ Σιδῶνος· 2) βασιλεὺς
τοῦ Ἀργούς, πατὴρ Ἀργου τοῦ
πανόπτου.

Ἀγισίλαος, ου· εἰς τῶν ἐν-
δοξατάτων βασιλέων τῆς Σπάρ-
της (398—361 π. Χ.), υἱὸς
Ἀρχιδάμου τοῦ β'. Ἐκστρα-
τεύσας εἰς τὴν Ἀσίαν κατὰ
τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας καὶ
νικήσας εἰς διαφόρους μάχας
τοῦς σατράπας αὐτοῦ ἠναγκάσθη
νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑ-
πακούσας εἰς τὴν φωνὴν τῆς πα-
τρίδος του πολεμουμένης ὑπ' Ἀ-
πάντων σχεδὸν [τῶν Ἑλλήνων.

Ἄγις, ιδος· υἱὸς τοῦ Εὐρυθέ-
νου· δεύτερος βασιλεὺς τῆς
Σπάρτης, γενάρχης τῶν Ἀγι-
αδῶν. Ἄλλοι δωάνυμοι αὐτῷ
βασιλεῖς τῆς Σπάρτης ἦσαν
Ἄγις δ' Α'. υἱὸς τοῦ Ἀρχιδά-
μου βασιλεύσας κατὰ τὸν Πε-
λοποννησιακὸν πόλεμον, Ἄγις δ'
Β'. (ὁ νεώτερος) κατὰ τοὺς
χρόνους τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου,
καὶ Ἄγις δ' Γ'· (ὁ τελευταῖος)
ἀπὸ τοῦ 244—240 π. Χ.

Ἄγριος, ου· εἰς τῶν Γιγάντων
θανατωθεὶς ὑπὸ τῶν Μαιρῶν
κατὰ τὴν γιγαντομαχίαν.

Ἀδης, ου, ὁ καὶ Ἀΐδωνες
ἔτι καλούμενος· ὁ Πλούτων,
θεὸς τοῦ βασιλείου τῶν νεκρῶν
ἔντεθεν καὶ φράσεις εἰς Ἀδου

= εἰς οἶκον Ἰδοῦ· ἐν Ἰδοῦ κλ.

¹ Ἀδμήτη, ης· θυγάτηρ τοῦ Εὐρυπύθου καὶ τῆς Ἀντιμέχης, ἧς χάριν ὁ Ἡρακλῆς ἐκόμισε τὸν ζωστῆρα τῆς ἱππολύτης

Ἀδμητορ, ου· βασιλεὺς τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Φερῶν.

² Ἀδράστεια, ας· 1) θεὰ καλουμένη ἄλλως Νέμεσις (ἣ ἐπιθετο τῆς Νεμέσιδος, Ἀδράστεια Νέμεσις)· 2) θυγάτηρ τοῦ Μελισσέως βασιλέως τῆς Κρήτης.

Ἀδραστορ, ου· βασιλεὺς τοῦ Ἀργους, ὅστις θέλων ν' ἀποκαταστήσῃ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Πολυνείκην εἰς τὸν πατρικὸν θρόνον τὸν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀδίκως κατεχόμενον ἐκίνησε τὸν περίφημον πόλεμον τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

³ Ἀθάμας, αντος· βασιλεὺς τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Ὀρχομενοῦ, εἶτα δὲ τῆς Ἀθαμαντίας τῆς Θεσσαλίας, πατὴρ τοῦ Φρίξου καὶ τῆς Ἑλλης.

⁴ Ἀθηνᾶ, ας· θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ θεὰ τῆς σοφίας καὶ τοῦ μετὰ συνέσεως πολέμου· ταύτης ἐπιθετα εἶνε Παλλάς, Τροιογένηϊς, Ἐργάνη, Παρθένος, Πολιάς, Πρόνοια, Γλαυκῶπις, κλ.

⁵ Ἀθηναί, ων, αἱ· ἡ μεγαλειτέρα πόλις τῆς Ἀττικῆς, κατ' Ἀθηναίος, θηλ. Ἀθηναία, ὅπερ ἀποδοκιμάζεται μὲν ὑπὸ γραμματικῶν τινῶν, βεβαιούται ὁμῶς ἐκ χρήσεων δοκιμωτάτων ποιητῶν.

Ἀθωρ, ωδ' 1) ὄρος ἐπὶ τῆς

χερσονήσου Ἀκτῆς ἐν Μακεδονίᾳ 2) εἰς τῶν Γηγάντων.

Αἰακός, ου· βασιλεὺς τῆς Αἰγινης, καὶ μετὰ θάνατον δικαστὴς τοῦ Ἰδοῦ· εἶχε δὲ δύο τέκνα τὸν Πηλέα καὶ τὸν Τελαμῶνα· πατρων. Αἰακίδης, ου.

Αἶας, αντος· 1) ὁ Ὀϊλέως· 2) ὁ Τελαμῶνος βασιλεὺς τῆς Σκληρινός, ὁ καὶ πελώριος καλούμενος, μέγας, ἔρκος Ἀχαιῶν κλ.

Αἰγείδης, εως· βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν, πατὴρ τοῦ Θησέως· πατρ' Αἰγείδης, ου.

Αἰγαῖον πέλαγος, τὸ μέρος τῆς Μεσογείου θαλάσσης τὸ μετὰ τῆς κυρίως Ἑλλάδος καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπερ καὶ Ἀρχιπέλαγος καλεῖται.

Αἰγίνα, ης, ἡ νῆσος ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ, κατ. Αἰγινῆτις, ιδος, ἐπ. Αἰγινητικὸς καὶ Αἰγιναιος.

Αἰγλή, ης· μία τῶν ἑσπερίδων· Αἰγυπτορ, ου, ἡ χώρα, ἐν ἧ ῥέει ὁ Νεῖλος εἰς τὸ βορειανατολικὸν τῆς Ἀφρικῆς, κατ. Αἰγύπτιος.

Αἰήτης, ου· βασιλεὺς τῆς Κολχίδος ἐπὶ τοῦ Ἀργοναυτικοῦ πλοῦ, πατὴρ τῆς Μηδείας.

Αἰθιοπία, ας, ἡ χώρα πρὸς νότον τῆς Αἰγύπτου, ἡ νῦν Νουβία καὶ Ἀβυσσινία, κατ. Αἰθίοψ, οπος, θηλ. Αἰθιοπίς, ιδος, ἐπίθ. Αἰθιοπικός.

Αἰλιανός, ου· Ῥωμαῖος τὸ

γένος ἀκμάσας τὸν τρίτον αἰ-
ῶνα Μ. Χ. συνέγραψε Ποι-
κίλην Ἱστορίαν καὶ ἔτε-
ρον σύγγραμμά περὶ Ζώων
Ἰδιότητος.

Αἰμόνιος, οὐ πατήρ τῆς Ἀ-
μαλθείας.

Αἰμων, ὄνος· υἱὸς τοῦ Κρέον-
τος, βασιλέως τῶν Θηβῶν.

Αἰνείας, οὐ υἱὸς τοῦ Ἀγχί-
σου ὁ καὶ Ἀγγισιάδης, ὁ ἰσχυ-
ρότατος τῶν Τρώων ἡρώων με-
τὰ τὸν Ἕκτορα.

Αἰολος, οὐ· 1) θεὸς τῶν ἀ-
νέμων· 2) υἱὸς τοῦ Ἑλλήνος καὶ
ἑγγονος τοῦ Δευκαλίωνος.

Αἰσχίνης, οὐ· 1) περίφημος
ἐν Ἀθήναις ῥήτωρ, ἀντίπαλος
τοῦ Δημοσθένους 389—314
π. Χ. 2) μαθητὴς τοῦ Σω-
κράτους.

Αἰσων, ὄνος· βασιλεὺς τῆς ἐν
Θεσσαλίᾳ Ἰωλκοῦ, πατήρ τοῦ
Ἰάσονος.

Αἰσωπος, οὐ· διάσημος συγ-
γραφεὺς μύθων· ἴδε σελ. 66.

Αἰτνη, ἡ· 1) ὄρος ἡφαιστει-
ῶδες ἐν Σικελίᾳ· 2) πόλισμα
ἐπ' αὐτοῦ, κάτ. Αἰτναῖος.

Αἰτωλόες, οὐ· εἰς τῶν ἐπτά
ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων στρα-
τηγῶν.

Αἰαδῆμεια, ἡ· τόπος
σύσκιος παρὰ τὰς Ἀθήνας, ἐν-
θα ὑπῆρχε γυμνάσιον, ἐν ᾧ ὁ
Πλάτων ἐδίδασκε τὴν φιλοσο-
φίαν καὶ ἐκ τούτου καὶ ἡ σχο-
λὴ αὐτοῦ ἐκκλήθη Ἀκαδημα-
ϊκὴ, καὶ οἱ ὄπαδοί του Ἀκαδη-
μαϊκοί.

Ἀκράγας, ἄνθρωπος, ὁ καὶ ἡ-
πόλις ἐπίσημος τῆς Κάτω Ἰ-
ταλίας, κάτ. Ἀκραγαντίνος.

Ἀκράθος, ὁ, ὁ ἀκρωτήριον
τῆς Μακεδονίας κατὰ τὸ πέρας
τοῦ Ἄθω.

Ἀκταίων, ὄνος· υἱὸς
τοῦ Ἀριστέου, περίφημος κυ-
νηγός, ὅστις μεταμορφωθείς
ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος εἰς ἔλαφον
κατεσπαράχθη ὑπὸ τῶν ἰδίων
του κυνῶν.

Ἀλέξανδρος, οὐ· 1) ὄνο-
μα πολλῶν βασιλέων τῆς Μα-
κεδονίας, ὃν ἐσχατώτατος εἶναι
Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας υἱὸς τοῦ
Φιλίππου, βασιλεύσας 336—
323 π. Χ. καὶ ὑποτάξας τὸ
Περσικὸν βασίλειον· 2) υἱὸς
τοῦ Πριάμου, ὁ καὶ Πάρις κα-
λούμενος.

Ἀλθαία, ἡ· θυγάτηρ τοῦ Θε-
στίου καὶ μήτηρ τοῦ Μελεά-
γρου.

Ἀλιτέμνιοι, ὄν, οἱ λαὸς
τῆς Λιβύης ἢ Ἀφρικῆς.

Ἀλκιβιάδης, οὐ· ἐπίσημος
πολιτικὸς καὶ στρατηγὸς τῶν
Ἀθηναίων, ἀκμάσας ἐπὶ τοῦ
Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

Ἀλκίνοος, οὐ· υἱὸς τοῦ Ναυ-
σιθόου, βασιλέως τῶν Φαιάκων,
τῶν μετὰ ταῦτα Κερκυραίων
καλουμένων.

Ἀλκμαίων, ὄνος· Ἀθηναῖ-
ος, πατήρ τοῦ Μεγακλέους·
πατρὸν. Ἀλκμαιωνίδης.

Ἀλκμήνη, ἡ· γυνὴ τοῦ Ἀμ-
φιτρώωνος καὶ μήτηρ τοῦ Ἡ-
ρακλέους.

- Ἄλκυονες, ἑως· εἰς τῶν Γηγάντων.
- Ἄλφειός, οὗ· ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, διαβρέχων τὴν Ἠλίδα.
- Ἄλωάδαι· ἢ Ἄλωεῖδαι, ὧν οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἰφιδάμειας Ἦτος καὶ Ἐφιάτης.
- Ἄμαζόν, ὄνος, ἡ· συνηθ. πληθ. Ἀμαζόνες, ὧν, αἱ· πολεμικὴν ἔθνος ἐκ γυναικῶν συνιστάμενον καὶ κατοικοῦν ἐν τῇ Ἀσίᾳ περὶ τὸν Θερμῶδοντα.
- Ἄμαλθεῖα, ας, ἡ· αἰς ἡ θηλάσασα τὸν Δία. Ταύτης τὸ κέρως εἶχε τὴν δύναιμιν νὰ παρέχῃ τὴν ἀφθονίαν.
- Ἄμβρακία καὶ Ἄμπρακία, ας· ἐπίσημος πόλις τῆς Ἠπείρου, ἀποικία τῶν Κορινθίων, κατ. Ἀμβρακιώτης καὶ Ἀμπρακιώτης, ἐπιθ. Ἀμβρακιός.
- Ἄμενία, οὗ· ἀδελφὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ, διαπρέψας καὶ λαβὼν τὰ πρῶτον ἀριστεῖον εἰς τὴν ἐν Σελαμῖνι ναυμαχίαν.
- Ἄμφιάραος, οὗ· περίφημος μάντις μητασχῶ ντῆς στρατείας τῶν Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις.
- Ἄμφικτύονες, ὄνων· οἱ ἀντιπρόσωποι οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον τὸ συγκροτούμενον δις τοῦ ἔτους τὰ μὲν ἕκρ ἐν Δελφοῖς, τὸ δὲ φθινόπωρον ἐν Ἀνθήλῃ παρὰ τὰς Θερμοπύλας ἐκ τῶν δώδεκα ἑλληνικῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς ἀμφικτυονίας καὶ δικαιουμένων νὰ συσκέπτωνται περὶ τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν καὶ περὶ ἄλλων θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν ζητημάτων.
- Ἄμφίπολις, ἑως· ἡ· πόλις τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τοῦ Στρυμόνος, ἄποικος τῶν Ἀθηναίων, κατ. Ἀμφιπολίτης.
- Ἄμφιτρώων, ὄνος· υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τίρυνθος καὶ σύζυγος τῆς Ἀλκμήνης.
- Ἄναξ αγόρας, οὗ· διάσημος φιλόσοφος ἐκ Κλαζομενῶν τῆς Ἰωνίας, διδάσκαλος τοῦ Περικλέους (500—428 π. χ.).
- Ἄναχαρσις, ι (δ) ος· Σκύθης ἔλθων ἐπὶ Σόλωνος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν φιλοσοφίαν.
- Ἄνθεμοῦς, ντος, ὁ· ποταμὸς μυθικός ἐν τῇ νήσῳ Ἐρυθραίᾳ.
- Ἄννίβας, ἡ οὗ· μέγας στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, ὅστις πῶν φάρμακον ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ βασιλέως Προυσίου ἐν Βιθυνίᾳ.
- Ἄννικερς, ἰδος· 1) ἐπιτήδειος ἄρματιλάτης Κυρηναῖος· 2) φιλόσοφος τῆς Κυρηναϊκῆς σχολῆς.
- Ἄνταλκίδας, οὗ· ὁ ἐπιβόητος Σπαρτιάτης, ὅστις πεμφθεὶς ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν ἐποιήσατο τῇ 387 π. Χ. πρὸς τοὺς Πέρσας τὴν ἐπονείδιστον ἐκείνην συνθήκην, τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου.

- Ἀντιγόνη**, ἡς' θυγάτηρ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης.
Ἀντίγονος, οὐ' ὄνομα πολλῶν βασιλέων τῆς Μακεδονίας.
Ἀντιόπη, ἡς' 1) μήτηρ τοῦ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου· 2) θυγάτηρ τοῦ Αἰόλου· 3) μία τῶν Ἀμαζόνων ἀδελφὴ τῆς Ἱππολύτης.
Ἀντίοχος, οὐ' ὄνομα πολλῶν βασιλέων τῆς Συρίας.
Ἀντισθένης, οὐς' φιλόσοφος Ἀθηναῖος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους ἀρχηγὸς τῆς Κυνικῆς αἵρέσεως, διδάσκων ἐν Κυνοσάργει·
Ἀπελλέας ἡς, οὐ' 1) περίφημος ζωγράφος Κῶος ἢ Ἐφέσιος, σύγχρονος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου· 2) Ἀπελλῆς ὁ Χίος φιλόσοφος.
Ἄπις, ι(δ)ος· θεὸς τῶν Αἰγυπτίων, λατρευόμενος ὑπὸ μορφήν ζῶντος βοῦς.
Ἀπολλόδωρος, οὐ' υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου Ἀθηναῖος, ὁ καλούμενος γραμματικὸς. Μαθητὴς ὢν τοῦ Ἀριστάρχου συνέγραψεν Ἱστορίαν τῶν Θεῶν. Ταύτης ἐπιτομὴ εἶνε ἡ σωζομένη νῦν αὐτοῦ Βιβλιοθήκη εἰς τρία βιβλία.
Ἀπόλλων, ὠνος· υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, θεὸς τῆς μουσικῆς. Ἐπίθετα αὐτοῦ Λοξίας, Παῖων, Πύθιος, Δήλιος, Παιάν, ἄνους, Μουσαγέτης, ἔκνβόλος, ἀργυρότοξος, κλυτότοξος, ἀκέστωρ, δαφνηφόρος, κτλ.
Ἀπολλώνιος, οὐ' ἐπικός ποιητὴς Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικαλούμενος Ρόδιος, ὡς διδάξας ἐν Ρόδῳ ἀκμάσας κατὰ τὸν δεύτερον π. Χ. αἰῶνα.
Ἀραβία, ας, ἡ' χερσόνησος εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν τῆς Ἀσίας ἔθν. Ἀραβ, αβος, ἐπίθ. Ἀράβιος καὶ Ἀραβικὸς (κόλπος).
Ἀράξης, οὐ, ὁ' ποταμὸς ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Σκυθίᾳ.
Ἀράκης, οὐ' βασιλεὺς τῆς Περσίας.
Ἀργανθώνιος, οὐ' βασιλεὺς τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ Ταρτησοῦ, ζήσας 120 ἔτη·
Ἄργης, οὐ' εἰς τῶν Κυκλώπων.
Ἀργοναῦται, ὧν' οἱ ναῦται τῆς νεῶς τῆς καλουμένης Ἀργοῦς, ἐφ' ἧς ὁ Ἰάσων ἐπλευσεν εἰς Κολχίδα διὰ τὸ χρυσοῦν δέρας.
Ἄργος οὐ' ὁ ναυπηγῆσας τὸ πλοῖον Ἀργῶ, ἐν ᾧ ἐπλευσε καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων Ἀργοναυτῶν εἰς τὴν Κολχίδα.
Ἄργας, ους, τό' πόλις μεγάλη ἐν Ἀργολίδι τῆς Πελοποννήσου, κάτ. Ἀργεῖος, ἐπίθ. Ἀργολικός.
Ἀργῶ, οῦς, ἡ' τὸ πρῶτον ἄξιον λόγου πολεμικὸν πλοῖον τῶν Ἑλλήνων, ναυπηγηθὲν ἐν Θεσσαλίᾳ, δι' οὗ ἐξεστράτευσαν οἱ ἐπισημότατοι τῶν τότε ἡρώων (1225 π. Χ.) εἰς τὴν Κολχίδα, ἵνα λάβωσι τὸ χρυσοῦν δέρας.

Ἀρέθουσα, ἢς 1) μία τῶν Ἑσπερίδων· 2) θυγάτηρ τοῦ Νηρέως· 3) πηγὴ ἐπὶ τῆς Ὀρυγίας νήσου τῆς ἐν τῷ λιμένι τῶν Συρακουσῶν. 4) πηγὴ ἐπὶ τῆς Ἰθάκης· 5) ποτ. τῆς Μακεδονίας.

Ἄρειος πάγος, ὃ· τὸ ἀνώτατον τῶν Ἀθηναίων δικαστήριον, κείμενον ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν λόφῳ. Τούτου ὁ δικαστὴς ἐκαλεῖτο Ἄρεοπαγίτης, ἐπιθ. ἄρεοπαγιστικὸς.

Ἄρης, εὖς, ἢ εὖς· υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τοῦ πολέμου. Ἐπίθετα αὐτοῦ ἐν ὕδαλιος, ἀνδροφόνος, βροτολοιγὸς, ἀργαλέος, ἐγχεσπαλος, λαοδάμας, θούριος, κλ.

Ἀριάδνη, ἢς· θυγάτηρ τοῦ Μίνως, βασιλέως τῆς Κρήτης.

Ἀριστείδης, οὐ· υἱὸς τοῦ Ἀνσιμάχου, πολιτικὸς διάσημος καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ἀντίπαλος τοῦ Θεμιστοκλέους ἀποθανὼν τῷ 467 π. Χ.

Ἀρίστιπος, οὐ· φιλόσοφος Κυρηναῖος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους καὶ ἀρχηγὸς τῆς Κυρηναϊκῆς Σχολῆς.

Ἀριστοτέλης, οὖς, ἐκ Σταγειρέων τῆς Μακεδονίας μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος, ὁ μέγιστος τῶν φιλοσόφων τοῦ κόσμου (384—322 π. Χ.).

Ἀρίων, ὠνος· ἵππος τοῦ Ἀδράστου.

Ἀρχαδίαις, ἢ μεσογειοτέρα

χώρὰ τῆς Πελοποννήσου, κατ' Ἀρκάς, ἄδος. Ἐπίθετα αὐτῆς, πολύμηλος, πολυπιδάξ, κτητ' Ἀρκαδικός.

Ἀρκείσιος, οὐ· υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ πατὴρ τοῦ Λαέρτου.

Ἀρκεσίλαος, οὐ· ἐπίσημος φιλόσοφος ἐκ Πιτάνης τῆς Αἰολίδος ζῶν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ 300 π. Χ.

Ἄρπυιαί, ὧν, αἱ· τρεῖς θυγατέρες τοῦ Θαύμαντος ἡ Ἀελλώ, Ωκυπέτη, καὶ ἡ Προδάργη, θεαὶ τῆς ἀνεμοζάλης.

Ἄρταξέρξης, οὐ· βασιλεὺς τῶν Περσῶν 1) ὁ ἐπικληθεὶς μακρόχειρ 465—424 π. Χ. 2) ὁ ἐπικληθεὶς Μμήμων, ἀδελφὸς Κύρου τοῦ νεωτέρου 405—362 π. Χ.

Ἄρτεμις, ἰδος· θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας καὶ ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, θεὰ τοῦ κυνηγίου καὶ τοῦ σεληνιακοῦ φωτός.

Ἄρτεμισιον, οὐ, τό· 1) τὸ ὄρος τῆς Ἀργολίδος παρὰ τὴν Οἶόνην· 2) ἀκρωτ. καὶ νῆος τῆς Ἀρτέμιδος εἰς τὸ βόρρειον τῆς Εὐβοίας.

Ἀρχίδαμος, οὐ· 1) βασιλεὺς τῆς Σπάρτης υἱὸς τοῦ Ζευξιδάμου· 2) ἕτερος υἱὸς τοῦ Ἀγησιλάου.

Ἀρχιμήδης, οὖς· διάσημος μαθηματικὸς καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς πατρίδος τοῦ Συρακουσῶν κατὰ τῶν πολυπορκούντων αὐτὰς Ρωμαίων.

Ἀρχότας, οὐ· ἐπίσημος Πτο-

Θαγέρειος φιλόσοφος καὶ ναμο-
θέτης ἐκ Τάραντος, τῆς Κάτω
Ἰταλίας σύγχρονος τοῦ Πλά-
τωνος.

Ἀσίς, ὅς ἢ πρὸς Α. τῆς Εὐ-
ρώπης κειμένη ἡπειρος χωρι-
ζομένη ἀπ' αὐτῆς διὰ τῶν Οὐ-
ραλίων ὄρεων, κατ. Ἀσικνός.

Ἀσδρούβας, α' στρατηγός
τῶν Κορχηδυνίων.

Ἀσκάνιος, οὐ' υἱὸς τοῦ Αἰ-
νείου.

Ἀσκληπιάδης, οὐ' φιλόσο-
φος κυνικός, σύγχρονος τοῦ
Κράτητος.

Ἀσκληπιδίος, οὐ' υἱὸς τοῦ
Ἀπόλλωνος καὶ θεὸς τῆς ἰα-
τρικῆς. Ἐν Ἀθήναις εἶχε καὶ
ναὸν Ἀσκληπείου καλούμε-
νον, ἣ δὲ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐ-
ορτὴ ἐλέγετο τὰ Ἀσκληπιεῖα.

Ἀσσυρία, ἡ χώρα τῆς
Ἀσίας μεταξὺ Μεσοποταμίας
Μηδίας καὶ Βαβυλώνας, κατ.
Ἀσσύριος, ἐπίθ. Ἀσσυριακός.

Ἀταλάντης, ἡ θυγάτηρ τοῦ
Ἰάσσου καὶ τῆς Κλυμένης, πε-
ρίφημος κυνηγός.

Ἀτλαντικὸν πέλαγος, τὸ
ἢ καὶ ἔξω στηλῶν θάλασσα κα-
λούμενη ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἁλ-
λὰ καὶ Ἀτλαντικὴ ἐπὶ ἐκκ-
λεῖται.

Ἀτλαντίς, ἰδος οὕτω κα-
λεῖται ἡ Μαίη, ὡς θυγάτηρ
τοῦ Ἀτλαντος.

Ἀτλας, αὐτός, ὁ 1) ὄρος τῆς
Ἀφρικῆς· 2) υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ
καὶ τῆς Κλημένης.

Ἀτροπος, οὐ' μία τῶν τριῶν
(ΕΛΛ. ΧΡΗΣΤ. ΤΟΜ. Α')

μοιρῶν, ἥτις κόπτει τὰ νῆμα
τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.

Ἀττική, ἡ χώρα τῆς ἐκτὸς
τοῦ Ἰσθμοῦ Ἑλλάδος πρὸς ἀ-
νατολὰς τῆς Μεγαρίδος κειμέ-
νη, κατ. Ἀττικός, θηλ. Ἀτ-
τική, ἀλλὰ καὶ Ἀτθίς, ἰδος.

Ἀυγείας, οὐ' βασιλεὺς τῆς Ἡ-
λίδος. Τοῦ βουστιαίου τοῦτου
τὴν κόπρον ἐκαθάρισεν ὁ Ἡρα-
κλῆς.

Ἀυτόλυκος οὐ' εἷς τῶν Ἀρ-
γαναυτῶν.

Ἀφροδίτη, ἡ θυγάτηρ τοῦ
Διὸς καὶ τῆς Διώνης καὶ σύζυ-
γος τοῦ Ἡφίστου, θεὰ τοῦ
ἔρωτος. Ἐπίθ αὐτῆς Κύπρις,
Κυθήρεια, Παφία, Κυπρογένεια,
ἀναδυομένη, ἀφρογένεια· ἐορτὴ
δὲ τὰ Ἀφροδίσια.

Ἀχέρων, ὄντος, ὁ ποταμὸς
ἐν Ἀθῇ. Ἐπίθ. Ἀχερούσις,
καὶ θηλ. Ἀχερουσία (λίμνη).

Ἀχελῷος, οὐ' ὁ μεγαλειέ-
ρος ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος, ῥέ-
ων μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀ-
καρναντίας καὶ ἐκβάλων εἰς τὸ
Ἴόνιον πέλαγος.

Ἀχιλλεύς, ἕως υἱὸς τοῦ Πη-
λέως καὶ τῆς Θέτιδος· ὁ ὠραι-
ότατος καὶ ἀνδρειότατος τῶν
ἐπὶ Τροίαν στρατευσάτων Ἑλ-
λήνων.

Ἀψυρτος, οὐ' υἱὸς τοῦ Αἰήτου.

B.

Βαβυλών, ὄντος, ἡ διάσημος
πόλις ἐν Ἀσίᾳ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
Εὐφράτου, πρωτεύουσα τῆς Βα-

- βυλωνίας, κάτ. βαβυλώνιος, δίου.
 ἐπίθ βαβυλωνιακός.
 Βάκτρα, ων, τί· πύλις ἀρχαιο-
 τάτη ἐν τῇ Βακτριανῇ πρώτῃ
 τῶν Βατρίων.
 Βάκχαϊ· ἴδε Μαινάς.
 Βάρκας, α'· ἐπωνύμιον τοῦ Ἀ-
 μίλκα πατρὸς τοῦ Ἀντίβα Πο-
 λύβ. Ἀ. 56.
 Βελλεροφόντης, ου, καὶ
 Βελλεροφῶν ὄντος· υἱὸς
 τοῦ Γλαύκου καὶ ἔγγονος τοῦ
 Σισύφου. Οὗτος φρονέσας ἐν
 Λυκίᾳ τὴν Χίμαιραν ἐγένετο
 γαμβρὸς Ἰσδάτου βασιλέως
 τῆς χώρας.
 Βίαντος εἷς τῶν ἐπτὰ σοφῶν
 τῆς Ἑλλάδος ἐκ Πριήνης τῆς
 Ἰωνίας.
 Βίστωνες, ων, οἱ κάτοικοι
 τῆς Βισωνίας χώρας τῆς Θρά-
 κης.
 Βίτων, ωνος· φιλόσοφος ἐκ Κυ-
 ρήνης, ἀκμάσας κατὰ τὸν τρί-
 τον αἰῶνα π. Χ.
 Βοιωτία, ας, ἡ· χώρα τῆς
 Ἑλλάδος πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀτ-
 τικῆς καὶ Μηκρίδος, κάτ. Βοι-
 ωτός, ἐπίθ. Βοιώτιος· οἱ δ' ἄρ-
 χοντες αὐτῆς Βοιωτάρχαι καὶ
 Βοιωτάρχαι ἐκαλοῦντο.
 Βορέας, ου'· εἷς τῶν Ἀργο-
 ναυτῶν.
 Βόσπορος, ου'· ὁ πορθμὸς ὁ
 ἐνώνων τὴν Προποντίδα (θά-
 λασσαν τοῦ Μηκρινῆ) μετὰ
 τοῦ Εὐξείνου πόντου.
 Βοττιαῖοι. οἱ· λαὸς τῆς
 Μακεδονίας κατοικῶν μεταξὺ
 τῶν ποταμῶν Ἀξιού καὶ Λυ-
- βρασίδας, ου'· διάσιμος στρα-
 τηγὸς τῶν Λακκιδαίμωνίων ἐπὶ
 τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.
 Οὗτος ἐκστρατεύσας εἰς τὴν
 Μακεδονίαν ἔπεσε νικῶν ἐν Ἀμ-
 φιπέλει 422 π. Χ.
 Βρετανική, ἡς, καὶ Βρετ-
 τανία, ἡ· νῆσος μεγάλη πρὸς
 δυσμὸς τῆς Γαλλίας, νῦν κα-
 λουμένη Ἀγγλία, κάτ. Βρετ-
 τανός, ἐπίθ. Βρετανικός.
 Βριάρεως, ω'· υἱὸς τοῦ Οὐ-
 ρανοῦ καὶ τῆς γῆς, εἷς τῶν ἱ-
 γάντων, ὁ καὶ ἑκατόγχιρ κα-
 λούμενος.
 Βρόντης, ου'· εἷς τῶν Κυ-
 κλώπων υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ
 τῆς Γῆς.

Γ.

- Γέλας, ας, ἡ· 1) πόλις τῆς Σι-
 κελίας. κάτ. Γελῶς. 2) ποτα-
 μός, ἐξ οὗ καὶ ἡ Γέλα ὠνομά-
 σθη.
 Γέλων, ωνος· τύραννος τῶν
 Συρακουσῶν ἐκ Γέλας τῆς Σι-
 κελίας (448—477 π. Χ.) κα-
 ταπολεμήσας τοὺς Καρχηδονί-
 οους περὶ τὴν πόλιν Ἰμέραν.
 Γῆ, ἡς αὕτη ἐγένετο μετὰ τὸ
 Χάος, καὶ μιγείσας μετὰ τοῦ
 Οὐρανοῦ ἔτεκε τοὺς πρῶτους
 θεοὺς.
 Γηρυόνης, ου' καὶ Γηρυών,
 ὄνος· βασιλὺς τῆς νήσου Ἑρυ-
 θείας μυθολογούμενος ὡς ἔ-
 χων τρία σώματα καὶ τρεῖς
 κεφαλὰς.

Αἰ γ α ρ, ντος, συνηθ. πληθ. Γί-
γαντες, ντων, οί' τέκνα τοῦ

Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ἔχοντα
ὑπερφυσθ' δύναμιν

Γί γ ω ν ο ς, ου, ἡ' πόλις τῆς
Μακεδονίας ἐν τῷ Θερμαϊκῷ
κόλπῳ κατ. Γηγώνιος.

Γ λ α ὺ κ ο ς, ου' υἱὸς τοῦ Μί-
νωνος καὶ τῆς Πασιφάης, πνι-
γεί· ἔτι πᾶσι ὧν ἐν πίθῳ μέλι-
τος.

Γ ο λ ι ᾱ ῑ, ἄκλ. ὄνομα ἀνδρὸς
ἀναφερομένου ἐν τῇ Παλαιᾷ
Διαθήκῃ, περιουήτου διὰ τὸ
ὑπερφυεῖς αὐτοῦ σῶμα.

Γ ο ρ γ ι ᾱ ς, ου' περίφημος ῥήτωρ
καὶ σοφιστὴς ἐκ Λεοντίου τῆς
Σικελίας, διδάσκων ἐπὶ τοῦ
Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὴν
ῥητορικὴν μετὰ πολλῆς φήμης
ἐν Αῤῥήναις.

Γ ο ρ γ ῶ, ους καὶ ὄνος, συνηθ.
πληθ. Γοργόνες, ὄνων, αἱ' τρεῖς
θυγατέρες τοῦ Φόρκυος καὶ τῆς
Κητώδης, Εὐρύαλη, Σθενώ καὶ
Μέδουσα, ἔχουσιν τερατώδη
μορφήν καὶ ἀπολιθοῦσαι τοὺς
βλέποντας αὐτάς.

Γ ὁ ρ τ υ ς, νος, καὶ Γόρτυνα, ης,
ἡ πόλις ἐπίστρομος τῆς Κρήτης,
κατ. Γορτύνιος.

Γ ρ α τ ῖ ω ν, ωνος· εἰς τῶν Γι-
γάντων.

Γ ρ ὺ λ λ ο ς, ου, υἱὸς Ξενοφῶν-
τος τοῦ Ἀθηναίου· αὗτος μετὰ
τῶν Ἀθηναίων πολέμῳ ὑπὲρ
τῶν Σπαρτιατῶν ἔπεσεν ἐνδό-
ξως εἰς τὴν πρὸς τὸν Ἑπαμει-
νώνδα ἐν Μαντινείᾳ μάχην.

Δ

Δ α β ῖ δ' ἄκλ' ποιμὴν ἄμα καὶ
ποιτῆς σπουδαῖος, εἴτα δὲ
βασιλεὺς τῶν Ἑβραίων.

Δ α ἰ δ α λ ο ς, ου' περίφημος Ἀ-
θηναῖος ἀγαματοποιός· αὗτος
φονεύσας κατὰ τὸν μῦθον τὸν
ἀνεψιὸν καὶ μαθητὴν τοῦ Τά-
λον κατέφυγεν εἰς Κρήτην πα-
ρὰ τῷ Μίνῳ. Καὶ ἐκεῖ δὲ ὄχι
τιμῶς προσενεχθεὶς ἐκλείσθη
ὑπὸ τοῦ Μίνως εἰς τὸν ὑπ'
αὐτοῦ κατασκευασθέντα λα-
βύρινθον, ἐξ οὗ δραπετεύσας,
κατέφυγεν εἰς τὴν Σικελίαν,
ὅπου καὶ μετὰ ταῦτα τὸν βί-
ον ἐτελεύτησε.

Δ α μ α σ ῖ α ς, ου' ὄνομα ἀθλη-
τοῦ ἀκμάσαντος κατὰ τὴν 11ῃ
Ὀλυμπιάδα.

Δ ᾱ μ ω ν, ωνος, ἐκ Συρακουσῶν,
Πυθαγόρειος φιλόσοφος, διάση-
μος κατασταθεὶς διὰ τὴν πρὸς
τὸν Φιντίαν φιλίαν του.

Δ α ν ᾱ η, ης· θυγατὴρ τοῦ Ἀκρι-
σίου βασιλέως τοῦ Ἄργους καὶ
μήτηρ τοῦ Περσέως.

Δ α ν ᾱ ῑ ς, ου' υἱὸς τοῦ Βήλου
καὶ ἀδελφὸς τοῦ Αἰγύπτου βα-
σιλέως τῶν Αἰγυπτίων. Οὗτος
μὴ δύναμενος νᾶ ζῆσθ' ἐν τῇ
πατρίδι του ἦλθεν εἰς τὴν Ἀρ-
γολίδαν καὶ κατέλαβεν τὸ Ἄρ-
γος.

Δ α ν ῖ ῥ ῥ' ἄκλ. μέγας προφῆτης
τῶν Ἑβραίων.

Δ α ρ δ α ν ε ῑ ς, ἕως· ὁ πολίτης
τῆς Τρωϊκῆς πόλεως Δαρδάνου.

Δ α ρ ε ῖ ο ς, ου' ἑσπέρης τῶν

- Περσῶν 1) ὁ Ὑστάτους (521—475 π. Χ.) 2) Δαρείος ὁ Ἰσχυρὸς ἢ Νόθος, πατὴρ Κύρου τοῦ νεωτέρου (423—404 π. Χ.) 3) Δαρείος ὁ Κοδομανός, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου κατα- νικηθεὶς.
- Δελφοί, ὧν, οἱ πόλις ἐν Φω- κίδι, τὸ νῦν Καστρί, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος να- ὸς καὶ διάσημον μαντεῖον. Δελφοὶ ἔτι ἐλέγοντο καὶ οἱ κή- τοικοι τῆς πόλεως ταύτης. Ἐν- ταῦθα ἐτελοῦντο κατὰ τετρα- ετίαν οἱ Πυθικοὶ ἀγῶνες ἢ τὰ Πύθια.
- Δευκαλίων, ὠνός· υἱὸς τοῦ Προμηθέως καὶ τῆς Κλυμένης, γεννήσας ἐκ τῆς Πύρρας τὸν Ἑλλήνα. Ἐπὶ τούτου συνέβη ἐν Ἑλλάδι μέγας κατακλυσμός.
- Δηϊάπειρα, ας· θυγάτηρ τοῦ Οἰνέως καὶ σύζυγος τοῦ Ἡρα- κλέους.
- Δήλιον, ου, τό· πολίχνην τῆς Βοιωτίας πρὸς τὸν κόλπον τοῦ Εὐρίπου.
- Δηλιος, ου, ἡ· νῆσος μικρὰ ἀ- νήκουσα εἰς τὰς Κυκλάδας καὶ ἔχουσα διάσημον ναὸν τοῦ Ἀ- πόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐνταῦθα ἐτελοῦντο κατὰ πεν- ταετίαν τὰ Δήλια, κἀν. Δήλι- ος, ὅπλ. Δηλιάς.
- Δημόδωτος, ου· σπουδαῖος Ἀ- θηναῖος ῥήτωρ σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους καὶ φίλος τοῦ Φι- λίσπου.
- Δημήτριος, τρος· θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας, θεὰ τῆς γεωργίας. Ἐπίθ. αὐτῆς παρ- μήτωρ, παρμήτειρα, θεομοφό- ρος, Ἐλευσινία κτλ.
- Δημόκριτος, ου· φιλόσο- φος ἄξιος λόγου ἐξ Ἀδδῶν, Γελασίνοιο ἐπικαλούμενος, ὡς γελῶν πάντοτε διὰ τὴν μα- ταιότητά των ἀνθρώπων, γεν- νηθεὶς τῷ 460 π. Χ.
- Δημόσθενος, ους· Ἀθηναῖ- ος 1) στρατηγὸς ἐπίσημος ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέ- μου, ὅστις πεμφθεὶς εἰς Συρα- κούσας μετὰ στόλου καὶ στρα- τοῦ εἰς βαλῆσαι τοῦ Νικίου καταστρόφη καὶ αὐτὸς αὐτόθι. 2) ὁ μέγιστος τῶν ῥητόρων τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς Ἀσπονδος Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος, ἀπο- θανὼν ἐν Καλαυρίᾳ (Πόρῳ) τῷ 322 π. Χ.
- Δημόναξ, ατος· κυνικός φι- λόσοφος, ἀκμάσας ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ.
- Διάκριτοι, ὧν, οἱ· μίαν τῶν τριῶν ἐν Ἀθήναις πατριῶν ἐπὶ Σόλωνος, κατὰ τοὺς τὴν με- ταξὺ Πάρνηθος καὶ Βρυαρῶνος ὄρεινὴν τῆς Ἀττικῆς χώραν, Διακρίαν καλουμένην.
- Δικτήριος, ἡ· ὄρος ἐν τῷ ἀνα- τολικῷ τῆς Κρήτης, τὸ νῦν Λασιθί· ὅθεν καὶ ὁ Ζεὺς Δικταῖ- ος ἐξ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο.
- Διογένης, ους· διάσημος κυ- νικός φιλόσοφος ἀκμάσας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.
- Διογένης, ους, ἐκ Λαέρτης πόλεως τῆς Κιλικίας, ἀξιόλο- γος συγγραφεὺς· Οὗτος ἀκμά-

σας περὶ τὸ 520 Μ. Χ. συνέ-
γραφεν ἱστορίαν τῆς φιλοσο-
φίας εἰς δέκα βιβλία.

Διόδωρος, οὐ' ἐξ Ἀργυρίου
τῆς Σικελίας, ἐπίσημος ἱστο-
ρικός συγγραφέας εἰς 40 βιβλία
ἱστορίαν 1100 περίπου ἐτῶν
ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων
μέχρι τοῦ 60 Π. Χ. Ταύτης
διδασώθησαν μόνον εἰς ἡμᾶς ὁ-
λόκληρα βιβλία δέκα πέντε καὶ
ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἄλλων.
Ἰκμασε δὲ ὁ Διόδωρος ἐπὶ τῶν
χρόνων τοῦ Ἰουλ. Καίσαρος
καὶ Αὐγούστου.

Διομήδης, οὐς' 1) υἱὸς τοῦ
Ἄρεος, βασιλεὺς τῶν Βιστόνων·
2) υἱὸς τοῦ Τυθῆως, βασιλεὺς
τοῦ Ἄργους, ὃν συχνὰ ἀναφέ-
ρει ὁ Ὅμηρος.

Διονύσιος, οὐ' τύραννος τῶν
Συρακουσῶν· 1) ὁ πρεσβύτερος
402—368 π. Χ. 2) ὁ νεώτε-
ρος, ἐκδιωχθεὶς τῆς Σικελίας
ὑπὸ τοῦ Τιμολέοντος 343 π.
Χ. 3) ζωγράφος Κολοφώνιος.
Διόνυσος, οὐ' υἱὸς τοῦ Δι-
ὸς καὶ τῆς Σεμέλης. ὁ καὶ
Βάκχος καλούμενος, θεὸς τῆς
ἀμπελοφυτείας καὶ οἴνοπιπας.
Ἐπὶ θ. αὐτοῦ Βρόμιος, Ἀθηναῖος,
Διθύραμβος, Νυσταῖος, Νάξιος,
Θυρσομανής, κισσοφόρος, λυσί-
ππος, οἰνοδόχης, ὄρεϊμανής,
καὶ ἑορτὴ τὰ Διονύσια.

Διδάσκο(υ)ροι, οὐ' ὁ Κῶς ὦρ
καὶ τῆς Ἀἰῆδας, γυναικὸς τοῦ
Τυνδάρεω.

Διδόφαντος, οὐ' 1) υἱὸς τοῦ
Θεμιστοκλέους· 2) Ἀθηναῖος

σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους. 3)
ῥήτωρ Σικυώνιος.

Διώνη, ἡς' μία τῶν Τιτανίδων
εἰς ἧς ὁ Ζεὺς ἐγέννησε τὴν Ἀ-
φροδίτην.

Δολίχη, ἡς' ἡ μία τῶν σπο-
ράδων νήσων, ἡ μετὰ ταῦτα
κληθεῖσα Ἰκαρία.

Δορίσκος, οὐ, ὁ πόλις τῆς
Θράκης πρὸς Β. τῆς Αἴνου.

Δράκων, οὐτος' ὁ πρῶτος τῶν
Ἀθηναίων νομοθέτης, ἀκμάσας
περὶ τὸ 612 π. Χ.

Δρύας, αὐτος' υἱὸς τοῦ βασι-
λέως τῶν Ἰδυνῶν Λυκούργου.

Δωδώνη, ἡς' ἡ πόλις ἐν Ἠ-
πείρῳ διάσημος διὰ τὸ ἐν αὐτῇ
χρηστέριον τοῦ Δωδωναίου
Διός, ὅπερ ἦν τὸ ἀρχαιοτάτον
πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι χρησ-
τήριον κατ. Δωδωνεῖος, θηλ. Δω-
δωνίς, (δς)

Δωριεὺς, ἕως, πληθ. Δωριεῖς,
ἕων καταγόμενοι ἀπὸ τοῦ Δώ-
ρου, υἱοῦ τοῦ Ἑλλήνου, ἐπίθ.
Δωρικὸς.

E.

Ἐγκέλαδος, οὐ' εἰς τῶν Γι-
γάντων.

Ἐξέκίας, οὐ' βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων.

Ἐκάτη, ἡς' μία τῶν Τιτανίδων,
θεὰ ὑποχθόνιος, συγχεομένη
μετὰ τῆς Ἀρτέμιδος.

Ἐκβάτανα, ὡν, τὰ προτεύ-
ουσα τῆς Μήδίας, εἴτα τοῦ
Περσικοῦ βασιλείου.

Ἐλεῖθου, ας καὶ πλ. Εἰ-

λαίθηλαι, αἱ ἔρροροι καὶ βοηθοὶ
τῶν τικτουσῶν. θυγατέρες τοῦ
Διὸς καὶ τῆς Ἥρας.

Ἐλαιοὺς, οὖντος, ἡ πόλις· 1)
τῆς Θρακικῆς χερσονήσου· 2)
τῆς ἐν Ἠπείρῳ Χαϊνίας· 3)
δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

Ἐλένη, ἡς· θυγάτηρ τοῦ Διὸς,
καὶ τῆς Λήδας, γυναικὸς τοῦ
Τυνδαρεῶ καὶ σύζυγος τοῦ Με-
νελάου βασιλέως Σπάρτης, ἥ
ἐνεκα ἐγένετο κατὰ τὴν μύθον
ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος.

Ἐλευσίς, ἓως ἡ πόλις καὶ
δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾗ ὁ-
πῆρχε καὶ τῆς Διήλτρος, ὅ-
που ἐτελοῦντο τὰ Ἐλευσίνια
μυστήρια· κατ' Ἐλευσίνομος, ἐπίρ.
Ἐλευσινιάδης, Ἐλευσινόθεν.

Ἐλικῶν, ὦος, ὁ ὄρος τῆς
Βοιωτίας, ἱερὸν τῶν Μουσῶν
καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἐλλανοδίκης, ου, πληθ.
Ἐλλανοδίκαι, ὧν, οἱ ἐννέα δι-
κασταὶ Ἡλείου κρίνοντες περὶ
τῶν ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγω-
νιζομένων.

Ἐλλάς, ἄδος· ἡ χώρα τῆς Εὐ-
ρώπης ἡ κειμένη μεταξὺ Θρά-
κης Ἰλλυρίας, Ἰονίου πελάγους
καὶ Αἰγαίου πελάγους μετ'
ἀπασῶν τῶν προσκειμένων νή-
σων Κρήτης, Εὐβοίας κλ. κατ'
Ἑλλην, ἐπίθ. Ἑλληνικός.

Ἐλλη, ἡς· ἀδελφὴ τοῦ Φριζοῦ,
ἐξ ἧς καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν ὁ
Ἑλλήσποντος.

Ἐλλησποντος, ου, ὁ πορθ-
μὸς μεταξὺ Ἀσίας καὶ Θρακι-
κῆς χερσονήσου, νῦν καλού-

μενος Δαρδανέλλικ· αἱ δὲ περ'
αὐτὸν πόλεις ἐκαλοῦντο Ἑλ-
λήσποντικαί.

Ἐμπεδοκλῆς, ἑους· διάσημος
φιλόσοφος καὶ φυσικὸς ἐξ Ἀ-
κράγαντος.

Ἐννα, ἡς, ἡ πόλις τῆς Σικε-
λίας.

Ἐνυάλιος, ου· ἴδς Ἄρης.

Ἐπαμ(ε)νώνιδας, ου· μέ-
γας στρατηγὸς καὶ φιλόσοφος
Θηβῶν, πεσὼν νικητῆς ἐν
Μεντινείᾳ 362 π. Χ.

Ἐπιμενίδης, ου· ἐκ Κνωτοῦ
τῆς Κρήτης, σύλχανος τοῦ
Σόλωνος, κοιμηθεὶς ἐν τινι
στηλαίῳ 52 ἔτη. Θεοσεβῆς καὶ
θεοφιλῆς ὧν ὁ ἀνὴρ μετεπέμ-
φθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τῷ
510 π. Χ. ἵνα καθάρισσιν τὴν
πόλιν ἐκ τοῦ Κυλωνεῖου ἄγους
καὶ ἀπαλλάξῃ οὕτως αὐτὴν
τῶν ἐκ τούτου συμφορῶν.

Ἐπιμεθεύς, ἑως· υἱὸς τοῦ
Ἰκπετοῦ καὶ τῆς Κλυμένης,
νομιθεὶς τὴν Πανδώραν, ἐξ
ἧς ἐγέννησε τὴν Πύρραν.

Ἐρατώ, οὗς· μία τῶν Μουσῶν,
ἔρρορος τῆς λυρικῆς ποιήσεως.

Ἐρέτρια, ἡ πόλις τῆς Εὐ-
βοίας, καταστραφείσα ὑπὸ τῶν
Περσῶν τῷ 490 π. Χ. νῦν
δ' ἀνεγειρομένη καλεῖται Νέα
Ψαρά, κατ' Ἐρετρίους, Θηλ. Ἐ-
ρετρίαι, ἴδος. ἐπίθ. Ἐρετρικός.

Ἐρεχθεύς· ἴδς Ἐριχθόνιος.

Ἐριφύλη, ἡς· θυγάτηρ τοῦ
Γαλχοῦ καὶ τῆς Λυσιμάχης,
σύζυγος τοῦ Ἀμφικράου.

Ἐριχθόνιος, ου· ἡ

χθεὺς ἔτι καλούμενος· βασι-
λεὺς τῆς Ἀττικῆς.

Ἐρμᾶδιον· ἴδε Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς, οὗ υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ
τῆς Μενέαι, ἀγγελὸς τῶν θεῶν,
ψυχοπομπὴς καὶ ἔρμης τοῦ
ἐμπορίου καὶ τῆς ῥητορείας.
Ἐπιθ. αὐτοῦ Μαιαδεύς, Κυλ-
λήνιος, Ἀργεῖφόντης διάκτορος,
πομπικὸς κτλ. ὑποκορ. Ἐρμά-
διον.

Ἐρύθειν, ας· 4) Νῆπος τοῦ Ἀ-
τλαντ ὠκεανοῦ· 2) μία τῶν Ἑ-
σπερίδων· ἴδε Ἑσπερίδες.

Ἐρμιόνη, ας· πόλις παράλιος
τῆς Ἀργαλίδος, Καστρίνυν
καλούμενη, κατ' Ἐρμιονεύς,
ἑως.

Ἐρυθράθάλαττα· ἡ με-
ταξὺ Ἀφρικῆς καὶ Ἀραβίας θά-
λασσα, ἣν καὶ Ἀραβικὸν
ἢ Περσικὸν κόλπον κα-
λοῦσι, κατ' Ἐρυθραίης.

Ἐρύμανθος, ου, ὁ ὄρος τῆς
Ἀρκαδίας πρὸς τὴν Ἠλίαν, ἐν ᾧ
ὁ Ἡρακλῆς ἐθήρευσεν τὸν Ἐρυ-
μάνθιον κάπρον.

Ἐσπερίδες, ων, αἱ τέσσα-
ρες θυγατέρες τοῦ Ἀτλαντος,
φυλάττουσι τὰ χρυσὰ μῆλα
ἐν ἧλσει ἀπωτάτω κατὰ τὴν
Λιβύην.

Ἐσπέρα, ας· μία τῶν Ἑσπε-
ρίδων.

Ἐστία, ας· θυγάτηρ τοῦ Κρό-
νου καὶ τῆς Ρέας, θεὰ τοῦ πυ-
ρὸς καὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Ἐτεοκλῆς, έους· υἱὸς τοῦ Οἰ-
δίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης.

Εὐβοία, ας· νῆσος μεγάλη πα-

ρκαίμενη εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ
Βιωτίαν· κατ' Εὐβοεύς, θηλ.
Εὐβοίη, ἴδος, ἐπιθ. Εὐβοικός.

Εὐδοκία, ας· γυνὴ Θεοδοσίου
τοῦ αὐτοκράτορος· 2) γυνὴ
Κωνσταντίνου Δούκα τοῦ αὐ-
τοκράτορος, συντάξασα λεξι-
κὸν ἱστορικὸν καὶ μυθολογικόν.

Εὐήνας, ου, ὁ ποταμὸς ἐν Αἰ-
τωλίᾳ ἐκ τοῦ Βωμίου ὄρους
πηγάζων.

Εὐξείνιος πάντας, ὁ ἡ νῦν
καλούμενη Μαύρη θάλασσα,
κατ' εὐφημισμὸν αὐτῷ λεγθεῖς
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες εἶχον
ἐκεῖ πολλὰς ἀποικίας καὶ ὑφί-
σταντο κατὰ τὸν πλοῦν πολ-
λὰς δυστυχίας.

Εὐπάλαμος, ου· υἱὸς τοῦ
Μητίονος καὶ πατήρ τοῦ Δι-
δάλου.

Εὐρυβιάδης, ου· ναύαρχος
τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδίᾳ τῶν
Σπαρτιατῶν κατὰ τὴν ἐν Ἀρ-
ταμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι ναυμα-
χίαν 480 π. Χ.

Εὐρυδίκη, ας· 4) σύζυγος
τοῦ Ὀρέφω· 2) θυγάτηρ τοῦ
Ἀδράστου, σύζυγος τοῦ Ἴλου
καὶ μήτηρ τοῦ Λαοδάμαντος.

Εὐρυσθένης, ους· εἰς τῶν
Ἡρακλειδῶν, υἱὸς τοῦ Ἀριστο-
δήμου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Προ-
κλέους, μετ' οὗ ἐλαβεν ὡς κλη-
ρον τὴν Λακεδαιμόνα.

Εὐρυσθέως, έως· υἱὸς τοῦ Σθε-
νέλου καὶ θεῖος τοῦ Περσέως,
εἰς ὃν κατὰ θεῖαν ἀπόφασιν
ὑπήκουεν ὁ Ἡρακλῆς.

Εὐρυτίων, ωνος· βουκόλος

τοῦ Γηρυόνου.

Εὐρυτορ, οὐ διδάσκαλος τῆς τοξικῆς τοῦ Ἡρακλέους.

Εὐρώπη, ἢ 1) θυγάτηρ τοῦ Τιτυοῦ 2) θυγ. τοῦ Ἀγήνορος. 3) ἡ νῦν καλουμένη οὕτω ἔπειρος, κάτ. Εὐρωπαϊος.

Εὐρώτα, ου, δ' ποταμὸς τῆς Λακωνικῆς οὗτος ἔχων τὰς πελάγας του ἐκ τῆς Ἀρχαδίας καὶ ῥέων παρὰ τὴν Σπάρτην ἐκβάλλει παρὰ τὸ Γύθειον εἰς τὸν Λακωνικὸν κόλπον.

Εὐτέρπη, ἢ μία τῶν μουσῶν, θεὰ τῆς μουσικῆς τεκοῦσα ἐκ τοῦ Ἀσωποῦ τὸν Πήσον.

Ἐφεσος, ου, ἡ πόλις τῆς Ἰωνίας, νῦν Ἀγιάσουλουκ καλουμένη, ἔχουσα διάστημα νάον τῆς Ἀρτέμιδος, καέντα τῷ 356 π. Χ. καὶ ἀνοικοδομηθέντα ὕστερον μεγαλοπρεπέστερον.

Ἐφιάλτης, ου 1) εἰς τῶν Ἀλκαδῶν 2) Τραχινίως, προδὸς εἰς τοὺς Πέρσας τὴν ἐπὶ τῆς Οἴτης ἀτραπὸν.

Εὐφράτης, ου, δ' περίφημος ποταμὸς, φράτ νῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλούμενος, διαρρέων τὴν Μεσοποταμίαν.

Ἐχιδνα, ἢ θυγάτηρ τοῦ Χρυσαόρος, σίξυγος τοῦ Τυφῶνος καὶ μήτηρ τοῦ Κερβερού καὶ τῆς Σφιγγός.

Ἐχινάδες, ων, αἱ νῆσοι τοῦ Ἰονίου πελάγους παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου.

Z.

Ζάκυνθος, ου, ἡ μικρὰ ἄλλ' ὠραία νῆσος ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει, κάτ. Ζακύνθιος.

Ζάλευκος, ου διάστημα νομοθέτης τῶν ἐν τῇ Κάτω Ἰταλίᾳ Λοκρῶν, ἀκμάσας κατὰ τὸ 600 π. Χ.

Ζεῦξις, ἰδος· περίφημος ζωγράφος ἐξ Ἡρακλείας τῆς Κάτω Ἰταλίας, σύγχρονος τοῦ Σωκράτους.

Ζεύς, γεν. Διός· ὁ ὕπατος τῶν θεῶν τῆς ἀρχαιότητος, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας· πλεῖστα γενήσας τέκνα ἐκ θεῶν τε καὶ γυναικῶν. Ἐπ' αὐτοῦ Κρονίδης, Ὀλύμπιος, Ἄλκιων, Δωδωναῖος, Κρονίων, τερπικέραυνος, νεφεληγερέτης, ὕψιθρεμέτης. Ξένιος, φύξιος, πίστιος, αἰγίοχος κτλ. ἐπ' αὐτῷ.

Ζέφυρος, ου ὁ δυτικὸς κατὰ τὸν Μεσόγειον ἄνεμος, υἱὸς τοῦ Ἀστραίου καὶ τῆς Ἥους.

Ζήνων, ωνος· φιλόσοφος 1) ἐξ Ἑλέας τῆς Κάτω Ἰταλίας, ἀρχηγὸς τῆς Ἑλεατικῆς σχολῆς, ἀκμάσας περὶ τὰ μέσα τῆς πέμπτης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος 2) ἐκ Κιτίου τῆς Κύπρου, ἀρχηγὸς τῆς Στωικῆς σχολῆς, ἀκμάσας περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς τρίτης π. Χ. ἑκατοντ.

Ζήτης, ου υἱὸς τοῦ Βορέου καὶ εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν.

Ζώπυρος, ου Πέρσης υἱὸς τοῦ

μεγαθύου, ἐπίσχυρος στρατηγός Δαρείου τοῦ Ἀ. κατορθώσας διὰ στρατηγήματος τὴν ἄλωσιν τῆς Βαβυλῶνος.

Η.

Ἡ ῥη, κς· θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, σύζυγος τοῦ Ἡρακλέους, καὶ θεὰ τῆς νεότητος.

Ἡ δω ν οί, ὦν, οί· γένος τῆς Θράκης ἀπὸ Ἡδωνοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μύδωνος.

Ἡ λ ε ί α, ας, καὶ Ἥλις, ἰδος· ἡ χώρα ἢ κατὰ τὰ δυτικά τῆς Πελοποννήσου, κατ. Ἡλῖος.

Ἡ λ έ κ τ ρ α, ας· θυγάτηρ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας, ἣν ἔλαβε γυναῖκα ὁ φίλος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Πυλάδης.

Ἡ λ ι ο ς, ου· 1) υἱὸς τοῦ Ὑπερίωνος καὶ τῆς Θείας, πατὴρ τοῦ Φαέθοντος, καὶ θεὸς τοῦ ἡλιακοῦ φωτός· πάτρων· Ἡλιάδης, θηλ. Ἡλιάδες, ὦν. 2) βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ λ ι ς, ἰδος· ἴδε Ἡλεία.

Ἡ ρ α, ας· ἀδελφὴ καὶ σύζυγος τοῦ Διὸς, ἡ μεγίστη τῶν θεῶν τῆς ἀρχαιότητος. ἔφορος τῆς ἱερότητος τῶν γάμων. Ἐπίθ.

αὐτῆς λ ε υ κ ῶ λ ε ν ο ς, β ο ῶ π ι ς, ζ η λ ή μ ω ν, χ ρ υ σ ὀ θ ρ ο ν ο ς.

Ἡ ρ ά κ λ ε ι α ι σ τ ή λ α ι· ἴδε Ἡρακλῆς.

Ἡ ρ α κ λ ε ἰ δ η ς· ἴδε Ἡρακλῆς.

Ἡ ρ α κ λ η ς, έους· υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀλκμήνης, ὁ ἐξοχώτατος καὶ ἀνδρειότατος τῶν ἡμι-

(ΕΛΛ, ΧΡΗΣΤ. ΤΟΜ. Α)

θέων. Ἐπίθ. αὐτοῦ Ἀλκείδης, Καδμογεννής, Ἀλκμήνιος ἥρως· οἱ δ' ἀπόγονοι αὐτοῦ Ἡρακλεῖδαι. Ἡ ρ ά κ λ ε ι α ι σ τ ή λ α ι δ' ἐλέγετο ὁ πορθμὸς τοῦ Γιβραλτάρ· διότι ἐπιστεύετο ὅτι μέχρις ἐκείνου τοῦ μέρους ἔφθασεν ὁ Ἡρακλῆς, καθαρίζων τὴν γῆν ἐκ τε τῶν θηρίων καὶ τῶν κακουργῶν.

Ἡ ρ ι δ α ν ό ς, ου, δ· 1) μυθώδης ποταμὸς, ἐν ᾧ ἔπεσεν ὁ Φαέθων, ὁ νῦν καλούμενος Πάδος· 2) ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ ρ α ι σ τ ο ς, ου· υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. θεὸς τοῦ πυρὸς καὶ τῆς μεταλλουργίας. Ἐπίθ. αὐτοῦ ἀμφιγυῖεις, κλυτοτέχνες, Κλυτοεργός, τεχνῆεις, αἰθαλόεις κτλ.

Ἡ ῶ ς, ους· θυγάτηρ τοῦ Ὑπερίωνος καὶ τῆς Θείας, θεὰ τῆς αὐγῆς καὶ τοῦ πρωϊνοῦ φωτός.

Θ.

Θ ά λ ε ι α, ας· μία τῶν Μουσῶν, ἔφορος τῆς κωμωδίας καὶ τῆς βακχικῆς ποιήσεως.

Θ ά σ ο ς, ου, ἡ· νῆτος καὶ πόλις τοῦ Αἰγαίου πελάγους, κατ. Θάσιος.

Θ α λ η ς, ου· Θάλεω καὶ Θάλητος· περίφημος φιλόσοφος ἐκ Μιλήτου, ἰδρυτὴς τῆς Ἰωνικῆς φιλοσοφίας καὶ εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν (600 π. Χ.).

Θ ε ί α, ας· θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ σύζυγος τοῦ Ὑπερίωνος.

Θ έ μ ι ς, ἰδος· θυγάτηρ τοῦ Οὐ-

- ρανοῦ, θεὰ τῆς εὐνομίας καὶ εὐταξίας.
- Θεμίσκυρα, ας, ἡ πόλις κειμένη ἐπὶ τοῦ Θερμώδαντος ποταμοῦ.
- Θεμιστοκλῆς, ἄνθρωπος μέγας πολιτικός καὶ στρατηγός τῶν Ἀθηναίων, διαπρέψας ἐν τῇ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ 480 π. Χ.
- Θέογνις, ἰδὸς ποιετής ἐπίσημος ἐκ Μεγάρων τῆς Σικελίας, ἀκμάσας περὶ τὸ 540 π. Χ.
- Θεόφραστος, οὗ ἐπίσημος φιλόσοφος ἐξ Ἐφέσου τῆς Λέσβου, μαθητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος αὐτοῦ εἰς τὴν σχολήν, ἀποθανὼν τῷ 288 π. Χ.
- Θερμοπύλαι, ὧν αἱ τὸ περὶ φημον στενὸν πέρασμα μεταξὺ Οἰτης καὶ θαλάσσης, ὅπου μαχόμενος ἀπέθανεν ὁ Λεωνίδας μετὰ τῶν 300 Σπαρτιατῶν 480 π. Χ.
- Θερμώδων, ὄντος, ὁ ποταμός τῆς Καππαδοκίας, ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.
- Θερσίτης οὗ ὁ δυσειδέστατος καὶ ἀχρειώτατος τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων Ἑλλήνων.
- Θεσπίαί, ὧν αἱ πόλεις τῆς Βοιωτίας παρὰ τὸν Ἑλικῶνα, νῦν καλουμένη Ἐρημόκαστρον, κατ. Θεσπιδεύς.
- Θέσπιος, οὗ υἱὸς τοῦ Ἐρεχθέως καὶ βασιλεὺς τῶν Θεσπιῶν.
- Θεσσαλία ἰδὲ Θετταλία.
- Θέστιος, οὗ υἱὸς τοῦ Ἄρεος καὶ τῆς Δημανάσης, βασιλεὺς τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεως Πλευρώνος.
- Θέτις, (ἰδ.) ὅς θεὰ θυγάτηρ τοῦ Νηρέως, σύζυγος τοῦ Πηλέως καὶ μήτηρ τοῦ Ἀχιλλέως.
- Θετταλία ἢ Θεσσαλία, ας, ἡ χώρα τῆς Ἑλλάδος, κειμένη πρὸς νότον τῆς Μακεδονίας, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἠπείρου καὶ πρὸς βορρὰν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, κατ. Θετταλός.
- Θηβαί, ὧν αἱ πόλεις 1) τῆς Βοιωτίας, κατ. Θηβαῖος καὶ Καδμείος ἐπὶρ. Θήβαζε, Θήβησι, Θήβηθεν, 2) τῆς Ἄνω, Αἰγύπτου, ἡ καὶ ἑκατόμυλος ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου καλουμένη.
- Θησεύς, ἑὸς υἱὸς τοῦ Αἰγέως, περίφημος ἥρως καὶ βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων, φονεύσας τὴν ἐν Κρήτῃ Μινώταυρον καὶ συνοικίσας εἰς μίαν πόλιν τοὺς κατοίκους τῆς Ἀττικῆς, ἥτις κατὰ πόλεις πρότερον ὤκειτο, ἔχουσα πρυτανεῖά τε καὶ ἄρχοντα (Θουκ. β').
- Θούριοι, ὧν αἱ πόλεις παραθαλάσσιος τῆς Λευκανίας ἐν τῇ Κάτω Ἰταλίᾳ, ἀποικία τῶν Ἀθηναίων. Αὕτη ἐκαλεῖτο πρότερον Σύβαρις.
- Θόων, ὠνος εἰς τῶν Γιγάντων.
- Θράκη, ἡς χώρα τῆς Βυρσώπης κειμένη πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μακεδονίας καὶ πρὸς νότον τοῦ ὅρους Αἰμου, κατ. Θράξ, Θράξ.

Θρακτικά, ἐπίθ. Θρακικός.

I.

Ἰάδμων, υἱος* πλούσιος Σάμιος, οὗ ἦτο δούλος ὁ Εἰσωπος.

Ἰαπετός, οὗ εἰς τῶν Τιτάνων. πατὴρ τοῦ Προμηθέως καὶ Ἐπιμηθέως.

Ἰάσων, υἱός τοῦ Αἰτόνος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας, ὅστις κατάρθωσε διὰ τῆς ἐρωτικῆς πρὸς αὐτὸν διατεθείσης θυγατρὸς τοῦ Αἰήτου Μηδείας νὰ λάβῃ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

Ἰβηρία, ας* ἡ ἀπὸ τῶν Πυρηνάων ὁρέων ἀπὸ βορρᾶ ὀριζομένη χερσόνησος, νῦν Ἰσπανία καλουμένη, κάτ. Ἰβηρ, ἦρος, ἐπίθ. Ἰβηρικός.

Ἰβυκος, οὗ λυρικὸς ποιητὴς ἐκ Ρηγίου τῆς Ἰταλίας, μετοικίας ἐπὶ Πολυκράτους εἰς Σάμον καὶ φανευθεὶς ὑπὸ ληπτῶν, αἵτινες ἐφανερώθησαν ἐπειτα κατὰ τὸν γνωστὸν μῦθον.

Ἰδη, ἦς* 1) θυγάτηρ τοῦ Μελισσέως, ἀναθρέψασα τὸν Δία 2) ὄρος τῆς Κρήτης 3) ὄρος τῆς Μυσίας καὶ Φρυγίας.

Ἰδυία, ας* θυγάτηρ τοῦ Ωκεανοῦ.

Ἰέρων, υἱος* βασιλεὺς τῶν Συρακουσῶν 1) ἀδελφὸς τοῦ Γέλωνα· (βασιλεύσας τῷ 477—467 π. Χ.) 2) ἕτερος σύγχρονος τοῦ Πύρρου.

Ἰησοῦς, οὗ 1) υἱὸς τοῦ Νκυῆ. 2) ὁ ἡμέτερος Σωτὴρ.

Ἰθάκη, ἦς, ἡ νῆσος μικρὰ ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει πατρὶς τοῦ Ὀδυσσεύς, κάτ. Ἰθακήσιος.

Ἰκαρία, ας* 1) νῆσος μικρὰ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, πρότερον Δολίχη καλουμένη, κάτ. Ἰκάριος· ἐντεῦθεν ἐκλήθη καὶ τὸ Ἰκάριον πέλαγος· 2) δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

Ἰκάριος, οὗ ἦρος Ἀθηναῖος, ἀφ' οὗ καὶ δῆμος τις ἐν Ἀθήναις ὠνομάσθη Ἰκαρία.

Ἰκάρος, οὗ υἱὸς τοῦ Δαιδάλου, ὅστις ἔφυγεν ἐκ τοῦ Λαυρύνθου τῆς Κρήτης μετὰ τοῦ πατρὸς του διὰ τεχνικῶν πτερῶν, ἐπίθ. Ἰκάριον πέλαγος.

Ἰλιον, ου, τό, καὶ ἡ Ἰλίου πόλις ἡ καὶ Τροία καλουμένη, κάτ. Ἰλικός, θηλ. Ἰλιάς, ἄδος· ἐντεῦθεν καὶ Ἰλιάς χώρα.

Ἰλος, οὗ 1) υἱὸς τοῦ Δαρδάνου· 2) υἱὸς τοῦ Τρωὸς καὶ οἰκιστὴς τοῦ Ἰλίου.

Ἰμέρα, ας* πόλις τῆς Σικελίας καταστραφεῖσα ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων, κάτ. Ἰμεραίος.

Ἰναχος, οὗ 1) πατὴρ τοῦ Φωρωνέως ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Πελοπόννησον τῷ 2100 π. Χ. καὶ κτίσας τὸ Ἄργος, ἐν ᾧ καὶ ἐβασίλευεν ἐπὶ 30 ἔτη· 2) ποταμὸς ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀργούς.

Ἰνδία καὶ Ἰνδική, ἦς· χώρα μεγάλη τῆς Ἀσίας ἔχουσα πρὸς Β. τὰ Ἡρώδη (ἰμαλάτα) ὄρη καὶ πρὸς Ν. τὴν Ἰνδικὴν ὠκεανόν, κάτ. Ἰνδός, ἐπίθ. Ἰνδικός.

- Ἰνώ, οὗς· θυγάτηρ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας, καὶ σύζυγος τοῦ Ἀθάμαντος βασιλέως τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Ὀρχομενοῦ.
- Ἰοβάρης, οὗ· βασιλεὺς τῆς Λυκίας καὶ πενθερὸς τοῦ Προίτου.
- Ἰοκάστη, ἡ· ἀδελφὴ τοῦ Κρέοντος καὶ σύζυγος τοῦ Λαίου, ἥτις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός τῆς ὑπανδρεύθη ἐν ἀγνοίᾳ τὸν υἱὸν τῆς Οἰδίποδα.
- Ἰόλαος, οὗ· υἱὸς τοῦ Ἰφίκλου καὶ φίλος τοῦ Ηρακλέους.
- Ἰόλη, ἡ· θυγάτηρ τοῦ Εὐρύτου βασιλέως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Οἰχλίας.
- Ἰόνιον πέλαγος, τό· καὶ Ἰόνιος πόντος ἐκαλεῖτο ἡ ἐκτός τοῦ Ἀδρίου θάλασσα ἐκτείνομένη καὶ μέχρι τῶν δυτικῶν τῆς Πελοποννήσου· συχνά δ' οὕτω καλεῖται καὶ αὐτὸς ὁ Ἀδρίας.
- Ἰουδαία, ἡ· ἐπικράτεια τῆς Συρίας, ἐξ ἧς τὸ πάλαι ἀπετελεῖτο τὸ βασιλείαν τῶν Ἰουδαίων, κατ. Ἰουδαίος.
- Ἰουλιανός, οὗ· αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, ὁ ἐπικληθεὶς ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν παραδόχτης, πεσὼν εἰς πόλεμον κατὰ τῶν Περσῶν (331—361 μ. Χ.).
- Ἰοφῶν, ὦντος· υἱὸς τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ Σοφοκλέους.
- Ἰππολύτη, ἡ· 1) σύζυγος τοῦ Ἀκάστου· 2) θυγάτηρ τοῦ Ἄρεως καὶ βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων.
- Ἰππόλυτος, οὗ· υἱὸς τοῦ Θησέως, κατασυντριβείς ἐν ᾧ ἔτρεχε μετὰ τῶν ἀφηνιασάντων ἵππων του.
- Ἰππομέδων, ὄντος· εἷς τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατεύσάντων στρατηγῶν.
- Ἰσμός, οὗ· ὁ οὕτω καλεῖται κατ' ἐξοχὴν ὁ μεταξὺ Πελοποννήτου καὶ τῆς Ἑλλάδος στενόπορος γῆς αὐχὴν.
- Ἰσμήνη, ἡ· θυγάτηρ τοῦ Οἰδίποδος.
- Ἰσοκράτης, οὗς· υἱὸς τοῦ Θεοδώρου Ἀθηναίου, διάσημος ρήτωρ τῆς ἀρχαιότητος (436—338 π. Χ.).
- Ἰστρὸς, οὗ· ὁ νῦν Δούναβις, εἷς τῶν μεγαλειτέρων ποταμῶν τῆς Εὐρώπης, πηγάζων ἐκ τοῦ Μέλανος Ἀρμου τῆς Γερμανίας καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.
- Ἰταλία, ἡ· χερσόνησος ἐν σχήματι ὑποδήματος κατὰ τὰ νότια τῆς Εὐρώπης· ἔχουσα πρὸς Ν. τῆς νήτον Σικελίαν, πρὸς Δ. τὴν Τυρρηνικὴν θάλασσαν καὶ πρὸς Α. τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. Καὶ οἱ μὲν Ἰταγενεῖς αὐτῆς κάτοικοι ἐλέγοντο Ἰταλοί, οἱ δὲ ἄποικοι Ἕλληνας Ἰταλιῶται.
- Ἰφικράτης, οὗς· στρατηγὸς διάσημος Ἀθηναῖος, διαπραξίας ἐπὶ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου.
- Ἰώ, οὗς· θυγάτηρ τοῦ Ἰνάχου βασιλέως τοῦ Ἄργου, μεταμορφωθείσα ὑπὸ τῆς ζήλοτυπούσης Ἥρας εἰς τὸν βόυν, φων.

λαττομένην ὑπὸ Ἄργου τοῦ Καμβύσης, οὐ 1) πατὴρ Πανόπτου.

Ἰωλκός, οὗ, ἡ πόλις τῆς Θεσσαλίας καὶ πατρὶς τοῦ Ἰάσονος, ἐξ ἧς ἐξέπλευσαν οἱ Ἄργοναῦται.

Ἰωνία, αἰ' χώρα κατὰ τὰ νότια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑφ' Ἑλλήνων οἰκισθεῖσα, κατ' Ἴων, ἐπὶ θ' Ἰωνικός.

Κ.

Καδμεία, ας' ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κάδμου τοῦ Φοίνικος· ἐκ ταύτης καὶ Καδμείοι ἐκαλοῦντο οἱ κάταικοι τῶν Θηβῶν.

Καδμός, οὐ' υἱὸς τοῦ Ἀγίνωρος· οὗτος ἐλθὼν ἐκ Φοινίκης τῷ 1550 π. Χ. εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐκτίσας τὴν Καδμείαν.

Κάλαϊς, ιδος' εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν, υἱὸς τοῦ Βορέου καὶ τῆς Ωρεϊθυίδος.

Καλλιόπη, ης' ἡ προσφυτή τῶν Μουσῶν, μήτηρ τοῦ Ὀρφέως καὶ Λίνου καὶ ἔφερος τῆς ἐπικῆς ποιήσεως.

Καλλιρρόη, ης' θυγάτηρ τοῦ Σκαμάνδρου καὶ μήτηρ τοῦ Τρωός.

Καλυδών, ὄνος, ἡ πόλις καὶ ἡ περὶ αὐτὴν χώραν ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ περιήρημος διὰ τὴν θύραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου.

Καλυψώ, οὗς' θεὰ κατοικοῦσα ἐν τῇ νήσῳ Ὠγυγίᾳ ἐν ᾗ ὑπεδέχθη ναυαγῆσαντα τὸν Ὀδυσσεύα.

Κύρου τοῦ μεγάλου, βασιλέως τῶν Περσῶν· 2) υἱὸς καὶ διάδοχος αὐτοῦ εἰς τὴν Περσικὴν μοναρχίαν.

Κάμπη, ης, ἡ φοβερόν τέρας φυλάττον ἐν τῷ Ταρτάρῳ τῆς Κόκλωπας καὶ Ἐκπτόγχειρας.

Καπανεύς, εἰς· υἱὸς τῆς Ἰππονόου καὶ τῆς Λαοδίκης, εἰς τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατευσάτων στρατηγῶν.

Καππαδοκία, ας' χώρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μεταξὺ τοῦ ὄρους Ταύρου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου, κατ' Καππαδόξ καὶ Καππαδόκης, Θηλ. Καππαδοκισσα.

Καρία, ας' χώρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μεταξὺ Λυκίας, Φρυγίας καὶ Λυδίας, κατ' Κάρ, ἀρὸς, Θηλ. Κάερα καὶ Καρίνη, ἐπὶ θ'. Καρικός.

Καρχηδών, ὄνος, ἡ διάσημος πόλις κατὰ τὰ βόρεια τῆς Ἀφρικῆς, ἀποικία τῶν Φοινίκων (323 ἔτη μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας), καταστραφείσα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τῷ 146 π. Χ.

Ἡ δὲ Νέα Καρχηδὼν ἐκτίσθη κατὰ τὰ νότια παράλια τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ τοῦ Ἀσδρούβου στρατηγοῦ τῶν Καρχηδονίων, κατ. Καρχηδόνιος.

Κασταλία, ας' πηγή ἐπὶ τοῦ Παρνασοῦ ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Μουσῶν. Ἐκ ταύτης καὶ αἱ Μοῦσαι καλοῦνται νύμφαι Κασταλίδες.

Κάστωρ, ορες' υἱὸς τοῦ Διὸς

- καὶ τῆς Ἀῆδας, σύζυγος τοῦ
Τυνδάρου καὶ ἀδελφὸς τῆς Ἑ-
λένης καὶ τοῦ Πολυδεύκους.
- Κατάνη, ἡ πόλις τῆς Σι-
καλίας ὑπὸ τὸ ἑρμαιοῖον Ἀτ-
τικῆν, κατ. Καταναῖος.
- Κάτων, ὠνος· διάσημος Ῥω-
μαῖος 1) ὁ πρεσβύτερος, ἀπο-
θνήσκων τῷ 449 π. Χ. 2) ὁ
νεώτερος.
- Καύκασος, ου, ὁ, καὶ τὸ
Καυκάσιον ὄρος τῆς Ἀσίας ἐ-
κτεινόμενον μεταξὺ τοῦ Εὐξεί-
νου πάντου καὶ τῆς Κασπίας·
θαλάσσης, ἐπὶ θ. Καυκάσιος.
- Κέως, ὡ νῆσος καὶ πόλις τῶν
Κυκλάδων, ἡ νῦν Τζιά, κατ.
Κεῖος.
- Κελέες, οὗ υἱὸς τοῦ Φάρου
καὶ ἑγγονος τοῦ Κραναοῦ βχ-
σιλέως τῆς Ἐλευσίνης καὶ πα-
τὴρ τοῦ Τριποτολέμου.
- Κελτικὴ, ἡ· οὕτως ἐκαλεῖτο
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸ τοῦ Ἀλ-
γούστου ἄπασα ἡ Γαλλία, κατ.
Κελτοὶ ἢ Κέλται, ὧν.
- Κελτοί, ὧν, ἴδε Κελτική.
- Κένταυρος, ου, καὶ συνηθ.
πληθ. Κένταυρος, ὧν, οἱ μυ-
θικὸν καὶ ἄγριον ἔθνος τῆς
Θεσσαλίας κατοικοῦν κατὰ τὸ
Πήλιον καὶ τὴν Ὀσσαν μυθο-
λογοῦνται δὲ οὗτοι ὅτι ἦσαν
ἐξ ἡμισείας ἀνθρώποι καὶ ἵπ-
ποι (ἵπποκένταυροι)· ἐπειδὴ ἐπο-
λέμουν ἐπὶ τῶν ἵππων, ἐφαί-
νοντο βεβαίως τοιοῦτοι εἰς ἀν-
θρώπους ἀπίρους.
- Κέρβερος, ου· ὁ πεντηκοντα-
κέφαλος ἢ τρικέφαλος κύων ὁ
φυλάττων τὴν εἰσόδον τοῦ
Ἅδου.
- Κέρκυρα ἢ Κόρκυρα, ας·
νῆσος ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει,
Κόρφοι καὶ νῦν ἐτι καλούμενη,
ἀποικία τῶν Κορινθίων, κατ.
Κερκυραῖος ἢ Κόρκυραῖος.
- Κερύνεια, ας, ἡ πόλις τῆς
Ἀχαΐας παρὰ τὸ ὁμώνυμον ὄ-
ρος, ἐφ' οὗ ὁ Ἡρακλῆς ἐθήρευσε
τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον.
- Κερυνίτις, ἰδας· ἴδε Κερύ-
νεια.
- Κηναῖον, ου, τό· ἀκρωτήριον
τῆς Εὐβοίας, ἐξ οὗ καλεῖται
καὶ ὁ Ζεὺς Κηναῖος.
- Κιθαίων ὄνος, ὁ· ὄρος τῆς
Βοιωτίας ἐπὶ θ. Κιθαίωνιος.
- Κικέρων, ὠνος, ὁ· μέγιστος
ρήτωρ καὶ φιλόσοφος τῶν Ῥω-
μαίων, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς
δευτέρας ἐν Ῥώμῃ Τριανδρίας.
- Κιλικία, ας· χώρα τῆς Μι-
κρας Ἀσίας, λατ. Κιλικί, ἐπὶ θ.
Κιλικικός.
- Κίμβροι, ὧν, οἱ λαὸς κατοι-
κῶν ἐν τῇ σημερινῇ Ἰουτλαν-
δίᾳ, οἱ νῦν Δανοὶ καλούμενοι.
- Κίρκη, ἡ· θυγάτηρ τοῦ Ἥλιου
καὶ τῆς Περσίδος, περίφημος
διὰ τὴν μαγικὴν τῆς τέχνης
μεταμορφώσασα καὶ τοὺς ἐ-
ταίρους τοῦ Ὀδυσσεύς εἰς χοί-
ρους.
- Κίμων, ὠνος· διάσημος Ἀθη-
ναῖος στρατηγός, νικήσας τοὺς
Πέρσας, παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα
ποταμὸν 469 π. Χ. καὶ ἀπο-
θνήσκων τῷ 413 π. Χ.
- Κίτιον, ου, τό· πόλις τῆς Κύ-
πρου.

- πρου, ἀποικία τῶν Φοινίκων, Κολοφῶν, ὄνος, ἡ μία τῶν δώδεκα Ἰωνικῶν πόλεων, ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, κάτ. Κολοφώνιος.
- Κλεάνθηρ, οὗς· στωικός φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος.
- Κλεάρχος, οὗ· ὁ ἐπιστημότατος τῶν Ἑλλήνων στρατηγῶν ἐν τῷ Κυρεΐῳ στρατῷ.
- Κλεινίαις, οὗ· πατὴρ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἐν Ἀθήναις.
- Κλειώ, οὗς· μία τῶν Μουσῶν, ἑφορος τῆς ἱστορίας.
- Κλέοβις, οὗς· ὁ ἑτερος τῶν υἱῶν τῆς Ἀργείας ἱερείας Κυδίππης· ἴδε Βίτων.
- Κλεωναί, τῶν, αἱ· πόλις τῆς Ἀργολίδος πρὸς Β. τῶν Μυκηνῶν καὶ Δ. τῆς Κορίνθου κάτ. Κλεωναίος.
- Κλυμένη, ης· μία τῶν Νηρηίδων ἐξάρχουσα διὰ τοῦς θαλασσίους ἥχους.
- Αλυτίδος, οὗ· εἷς τῶν Γιγάντων.
- Κλωθώ, οὗς· ἡ πρεσβυτέρα τῶν τριῶν Μοιρῶν, αὕτη ἐκράτει τὴν ἡλακάτην καὶ ἐκλώθε τὸ νῆμα τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων.
- Κνωσός, οὗ, ἡ· πρωτεύουσα πόλις τῆς Κρήτης, κάτ. Κνωσισ.
- Κόδρος, οὗ· ὁ τελευταῖς βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων, φονευσθεὶς ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων, εἰσβαλλόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν περὶ τὸ 4050 π. Χ.
- Κοῖτος, οὗ· εἷς τῶν Τιτάνων.
- Κοίρανος, οὗ· μάντις ἐν Κρήτῃ.
- Κολοφῶν, ὄνος, ἡ μία τῶν δώδεκα Ἰωνικῶν πόλεων, ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, κάτ. Κολοφώνιος.
- Κολχίς, ἰδος, ἡ χώρα τῆς Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, ἡ νῦν καλουμένη Λαζική, κάτ. Λόλχοιων,
- Κολωνός, οὗ· δῆμος τῆς Ἀττικῆς πρὸς Β. ὀλίγα λεπτὰ τὴν Ἀθηνῶν ἀπέχων, κοθ' ὃ μέρος νῦν εἶνε οἱ τάφοι τοῦ Μυλλέρου καὶ Δενορμάν. Ἐν αὐτῷ ὑπῆρχε καὶ βωμὸς τῶν Εὐμενίδων.
- Κόων, ὄνος διασήμεος στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, νικήσας διὰ τοῦ στόλου τῶν Περσῶν καὶ τοῦ Εὐαγόρου παρὰ τὴν Κνίδαν τὸν στόλον τῶν Λακεδαιμονίων 394 π. Χ.
- Κόρη, ης· ἡ Περσεφόνη, θυγάτηρ τῆς Δήμητρος.
- Κόρινθος, οὗ, πόλις τῆς Πελοποννήσου μεγάλη καὶ πλουσία ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ἱσθμοῦ, κάτ. Κορίνθιος.
- Κορώνεια, ας· πόλις τῆς Βοιωτίας πλησίον τῆς Κωπαίδος, ἐν ᾗ ἐνίκησεν ὁ Ἀγσιλάος τῷ 394 π. Χ. τοὺς ἰηθείους καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν Ἀθηναίους, Ἀργεῖους, κλ.
- Κορωνίς, ἰδος θυγάτηρ τοῦ Φλεγῆδου βασιλέως τῶν Λαπιθῶν καὶ μήτηρ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.
- Κόττος, οὗ· εἷς τῶν Ἑκατογχείρων.
- Κουρήτες, ὄν, οἱ ἱερεῖς τοῦ

Διὸς ἐν Κρήτῃ, ἐκτελοῦντες δι' ἐνόπλου θορυβώδους ὀρχήσεως τὰς τελετάς των.

Κ ρ ἄ τ η ς, ητος· 1) κυνικὸς φιλόσοφος Θηβαῖος μαθητὴς τοῦ Διογένηος· 2) φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκὸς Ἀθηναῖος, φίλος τοῦ Πολέμωνος.

Κ ρ ἄ τ ω ν, ωνος, ὁ μόνον ἐν τοῖς Νεκρικοῖς Διαλόγοις ὑπὸ τοῦ Ἀνυκιανοῦ ἀναφέρεται.

Κ ρ ε σ φ ὀ ν τ η ς, ου εἰς τῶν Ἡρακλειδῶν τῶν εἰσαβαλλόντων εἰς τὴν Πελοπόννησον λαβὼν κλῆρον τὴν Μεσσηνίαν.

Κ ρ έ ω ν, οντος ἀδελφὸς τῆς Ἰοκάστης συζύγου τοῦ Λαίου βασιλέως τῶν Θηβῶν.

Κ ρ ή τ η, ης νῆσος μεγάλη ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ, κατ. Κρής, τός, θηλ. Κρήσσα, ἐπίθ. Κρητικὸς.

Κ ρ ι ὅ ς, εἰς τῶν Τιτάνων.

Κ ρ ι τ ῖ α ς, ου μαθητὴς τοῦ Σωκράτους εἰς τῶν 30 τυράνων πεσὼν ἐν τῇ παρὰ τὸν Πειραιᾶ μάχῃ 403 π. Χ.

Κ ρ ῖ τ ω ν, ωνος μαθητὴς καὶ φίλος ἐπιστήμιος τοῦ Σωκράτους.

Κ ρ ο ῖ σ ο ς, ου βασιλεὺς τῆς Λυδίας, περίφημος διὰ τὰ πλοῦτη του. Τοῦτον ἐπεσκέφθη καὶ ὁ Σόλων.

Κ ρ ὀ ν ο ς, ου σύζυγος τῆς Ρέας, ἐκθρονισθεὶς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του Διὸς, ὑποκινήσαντος κατ' αὐτοῦ στάσιν.

Κ ρ ὀ τ ω ν, ωνος, ἡ πόλις μεγάλη ἐν τῇ Κάτῳ Ἰταλίᾳ κατ'

Κροτωνιάτης.

Κ υ α ν ή, ης, ἡ πηγὴ τῶν Σουρακουσῶν.

Κ υ δ ω ν ῖ α, ας, ἡ πόλις τῆς Κρήτης, κατ. Κυδωνιάτης.

Κ ύ κ λ ω ψ, ωπος, καὶ συνηθ. πλθ. Κύκλωπες, ων, οἱ γίγαντες τερατώδεις καὶ φοβεροί, τέκνα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Διάφοροι τούτων εἶνε οἱ ἐν τῇ Ὀδυσσεῒ ἀναφερόμενοι ὡς τέκνα τοῦ Ποσειδῶνος, ὑπερφυῆς, μέγεθος ἔχοντες, ἄγριοι καὶ ἀνθρωποφάγοι ὄντες, ὧν ἐπιστημώτερος εἶνε ὁ Πολύφημος.

Κ υ λ λ ή ν η, ης, ἡ τὸ μεγαλειότερον ὄρος τῆς Ἀρκადίας κατ. Κυλλήνιος. Οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐκαλεῖτο, ὡς λατρευόμενος ἐν Κυλλήνῃ.

Κ ύ π ρ ο ς ου, ἡ νῆσος μεγάλη ἐν τῇ Μεσογείῳ πρὸς τὴν Ἀσίαν, κατ. Ἀύπριος, ἐπίθ. Κυπριακός.

Κ υ ρ ή ν η, ης, ἡ πρωτεύουσα τῆς Κυρηναικῆς, κειμένης εἰς τὸ ΒΑ. τῆς Ἀφρικῆς καὶ πρὸς Δ. τῆς νῦν Αἰγύπτου, ἀποικία ἐκ Θήρας Βάττου τοῦ Λακεδαιμονίου, κατ. Κυρηνάιος.

Κ υ ρ ή ν η, ης ἐξ αὐτῆς ὁ Ἄρρις ἐγέννησε Λιομήδη τὸν Βασίλεα τῶν Βιστόνων.

Κ ύ ρ ν ο ς, ου, ἡ νῆσος μεγάλη ἐν τῇ Τυρηνικῇ πελάγει, Κόρσικα νῦν καλουμένη.

Κ ύ ρ ο ς, ου 1) θεμελιωτὴς τοῦ Περσικοῦ κράτους 558—529 π. Χ. 2) Κύρος ὁ νεώτερος,

ἄδελφός τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ
Μνημόναος, πεσὼν, κατὰ τὴν
ἐν Κουνοζοῖς μάχην 410 π.
Χ.

Κωκυτός, οὗ, δ' ποταμός ὑπὸ
τὴν γῆν χυνόμενος εἰς τὸν Ἀ
χέροντα.

Κῶς, ὠ, ἡ νῆσος κειμένη πρὸς
τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἐν τῷ Ἰκα-
ρίῳ πελάγει κατ. Κῶος.

Λ.

Λαθύριθος, οὗ, δ' δυσδιέ-
ξιτον οἰκοδόμημα ἐκ πολλῶν
δωμάτων ἐν Κρήτῃ, κτισθὲν
ὑπὸ Δαιδαλου κατὰ διαταγὴν
τοῦ Μίνως.

Λάδων, ὠνος, δ' ποταμός πη-
γάζων ἐκ τῆς Ἀρκαδίας καὶ
χυνόμενος εἰς τὸν Ἀλφειόν.

Λαέρτης, οὗ πατήρ τοῦ Ὀδυσ-
σέως μετυσχὼν καὶ τοῦ Ἀρ-
χοναυτικοῦ πλοῦ.

Λάϊος, οὗ υἱὸς τοῦ Λαβδάκου,
βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.

Λακεδαίμων, ὠνος, ἡ πρώτη
πόλις τῆς Λακωνικῆς, ἄλλως
Σπάρτη λεγόμενη, ἐτι δε καὶ
ἡ χώρα αὐτή, ἔθν. Λακεδαιμό-
νιος καὶ Λάκιων.

Λάκων ἴδε Λακεδαιμόνων.

Λάμαχος, οὗ στρατηγὸς Ἀ-
θηναῖος κατὰ τὸν Πελοποννη-
σιακὸν πόλεμον, ἀποθανὼν ἐν
Συρακούσιν.

Λάμπιχος, οὗ τύραννος τῆς
Γέλας κατὰ τὸν Λουκιανόν.

Λαομέδων, ὠνος, πατήρ τοῦ
Πριάμου, βασιλεὺς τῆς Τροίας.

(ΕΛΛ. ΧΡΗΣΤ. ΤΟΜ. Α')

Λάχσις, εὐς, μία τῶν τριῶν
Μαιρῶν, ἣτις ἐτύλισεν εἰς τὴν
ἄτρακτον τὸ νῆμα τοῦ βίου
τῶν ἀνθρώπων.

Λεάρχος, οὗ υἱὸς τοῦ Ἀθά-
μαντος καὶ τῆς Ἰνούς.

Λερναία, ας ἴδε Λέρνη.

Λέρνη, κς, ἡ λίμνη ἐν Ἀργο-
λίῃ, ἐν ἣ ἐφόνευσεν ὁ Ἡρα-
κλῆς τὴν πολυκέφαλον Λερ-
νίαν ὕδραν.

Λέσβος, οὗ, ἡ ἡ μεγαλει-
τέρα νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελά-
γους, καλουμένη νῦν καὶ Μυ-
τιλήνη, ἐκ τῆς μεγαλειτέρας
οὗτης πόλεως, κατ. Λέσβιος,
θελ. Λεσβία Λεσβιάς, ἄδος, καὶ
Λεσβίς, ἴδος.

Λεωνίδας, οὗ βρατελὺς τῆς
Σπάρτης, ἀποθανὼν μετὰ τῶν
τριακοσίων του Σπαρτιατῶν
ἐν Θερμοπύλαις 480 π. Χ.

Λεῶς, ὠ, ἀνὴρ τις ἐκ τοῦ δήμου
τῆς Ἀττικῆς Ῥαμνοῦντος, οὗ
αἱ θυγατέρες ἐκούσιαι προ-
σύνεγκον ἑαυτὰς εἰς θυσιᾶν ὑπὲρ
τῆς πατρίδος.

Λήδα, ας θυγάτηρ τοῦ Θεστίου
καὶ σύζυγος τοῦ Τυνδαρεῖ.

Λήθη, κς, ἡ ποταμός ἐν Ἄδῃ,
ἐξ οὗ πίνοντες οἱ νεκροὶ ἐλη-
σμόνουν τὰ ἐπίνεια.

Λητώ, οὗς θυγάτηρ τοῦ Κοῖου
καὶ τῆς Φοίβης καὶ μήτηρ τοῦ
Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.

Λιβύη, κς ἡ Ἀφρικὴ, νῦν δὲ
οὕτω καλεῖται ἡ πρὸς Δ. τῆς
Αἰγύπτου κειμένη Λιβυκὴ ἑ-
ρημος κατ. Λίβυς, νος. θηλ.
Λίβυσσα, καὶ ἐπὶ Λιβυκός.

Διλύβαιον, ου, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας πρὸς δυσμάς.

Δίχας, ου· Ἀλκεδαιμόνιος κατὰ τὸν Ἡρόδοτ. 1. 67, 68.

Δίνοϛ, ου· ἀρχαῖος μουσικὸς καὶ ῥαψωδὸς Ὀρχαῖος, διδάσκαλος τοῦ Ὀρφῆως καὶ τοῦ Ἡρακλέους.

Δοκροί, ὧν, οἱ 1) Ἐπιζεφύριοι· 2) Ὀπούντιοι· 3) Ἐπικνημίδιοι· 4) Ὄζολοι.

Δουχεύς, ἑως· υἱὸς τοῦ Ἀφαιρέως, εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν, περιφημὸς διὰ τὴν ὀξυδερκείαν του.

Λυδία, ας· χώρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετὰξὺ Καρίας, Μυσίας, Φρυγίας καὶ Αἰγίου πελάγους, κατ. Λυδός. ἑπιθ. Λυδικός καὶ Λυδικός.

Λυκάων, ονος· βασιλεὺς τῆς Ἀρκαδίας, ἡμερώτας καὶ ἐκπολιτίσας τοὺς κατοικοὺς αὐτῆς.

Λυκία, ας· χώρα τῆς Μικρ. Ἀσίας μετὰξὺ Καρίας καὶ Παμφυλίας, κατ. Λύκιος.

Λυκοῦργος, ου· 1) ὁ διάσημος τῆς Σπάρτης νομοθέτης, υἱὸς τοῦ βασιλέως Εὐνόμου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Πολυδέκτου· 2) βασιλεὺς τῶν Ἡδονῶν, ἔθνους Ὀρχαικοῦ· 3) εἰς τῶν ἐπὶ Σόλωνος κομματαρχῶν τῶν Ἀθηνῶν· 4) διάσημος οἰκονομολόγος καὶ ῥήτωρ Ἀθηναῖος, ὁ γράψας καὶ τὸν κατὰ Λεωκράτους λόγον.

Λυσίμαχος, ου, 1) στρατηγὸς τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, εἶτα

δὲ βασιλεὺς τῆς Θράκης, ἀποθανὼν τῷ 282 π. Χ. 2) πατὴρ τοῦ Ἀριστείδου.

M.

Μαῖα, ας· θυγάτηρ τοῦ Ἄτλαντος καὶ μήτηρ τοῦ Ἑρμοῦ.

Μαῖανδριος, ου· ὑπουργὸς καὶ διάδοχος τοῦ τυράννου τῆς Σάμου Πολυκράτους.

Μαῖανδρος, ου, ὁ ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ῥέων πρὸς Β. τῆς Μιλήτου, ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν ἐλικοειδῆ κοίτην του.

Μαῖναλος, ου· υἱὸς τοῦ Λυκάονος βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας.

Μαῖνάς, ἄδος, ἡ, καὶ πληθ. Μαῖνάδες, ὧν· αἱ ὀπαδοὶ τοῦ Διονύσου, αἰτινες καὶ Βακχαὶ ἐκαλοῦντο.

Μακεδονία, ας· χώρα τῆς Εὐρώπης κειμένη πρὸς Β. τῆς Θεσσαλίας καὶ καὶ πρὸς Δ. τῆς Θράκης, κατ. Μακεδὼν, θηλ. Μακεδονίς, ἰδος.

Μαντίνεια, ας· πόλις τῆς Ἀρκαδίας πρὸς Β. τῆς Τεγέας, νῦν Τσιπινά (τά) καλουμένη· ἐνταῦθα μεγάλα μάχαι ἐπὶ τῶν ἀρχαίων συνέβησαν.

Μαραθῶν, ὄνος, ὁ· τὸ πρὸς τὰ ΒΑ. τῆς Ἀττικῆς κείμενον διάσημον πεδῖον, ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη τῷ 490 π. Χ.

Μαρσύας, ου· 1) υἱὸς τοῦ Ὠλύμπου ἐκ Φρυγίας· Οὗτος τολμήσας νὰ ἐρίσῃ περὶ μου-

- σιχης πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ νικηθεὶς ἐξεδραη ὑπ' αὐτοῦ 2) ποταμὸς ἐν Φρυγίᾳ.
- Μ α σ κ α μ η ς, ου' Πέρσης ἀνὴρ Ἡρόδ. 8 105.
- Μ α σ κ α ς, α, ὁ διωρὺς τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ φερομένη πρὸς τὴν Ἀραβίαν. ἦν ὁ Ξενοφῶν ὡς αὐτὸν παρκετον ποταμὸν θεωρεῖ
- Μ α τ σ α γ έ τ α ι, ὦν, οἱ ἔθνος Σκυθικὸν παρὰ τὸν Ἰαζάρτην ἐν τῷ σημερινῷ Τουρκεστάν, θηλ Μασσαγέτις ἰδος.
- Μ α σ σ α λ ί α, ας πόλις κατὰ τὰ μεσημβρινὰ τῆς Γαλλίας, ἀπικινηθεῖσα ὑπὸ τῶν Φωκαέων (600 π. Χ.).
- Μ α χ α ῶ ν, υνος' υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱατρός, διαπρέψας μετὰ τοῦ Ποδαλείριον ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ.
- Μ ε γ α β υ ζ ο ς, ου' εὐγενὴς Πέρσης.
- Μ ε γ α δ ό σ τ η ς, ου' εὐγενὴς Πέρσης, πατὴρ τοῦ Μισκάμου.
- Μ ε γ α κ λ η ς, έους' ἀρχηγὸς τῆς μιᾶς τῶν τριῶν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Σόλωνος φατριῶν.
- Μ έ γ α ρ α, ὦν, τὰ 1) πόλις τῆς Μεγαρίδος, καί μεντις πρὸς Ἀττικῆς 2) πόλις τῆς Σικελίας ἢ πρότερον Ἰθλα, κατ. Μεγαρεὺς, θηλ' Μεγαρίς, ἐπίθ. Μεγαρικός ἐπίρ. Μεγάραδε.
- Μ έ δ ο υ ς α, σης' ἡ φρικτοτέρα τῶν Γοργόνων, ἥς ἡ κεφαλὴ ἔχουσα ἀντὶ τριῶν ὄψεως ἀπελίθου προσβλέποντας ἀπο-
- μηθείσαν δ' ὑπὸ τοῦ Περσέως ἔφερεν ἡ Ἀθηνᾶ ἐπὶ ἀσπίδος τῆς.
- Μ ε λ α μ π ο υ ς, οδος' υἱὸς τοῦ Ἀμυθάνου, μάντις διάσημος.
- Μ ε λ έ α γ ρ ο ς, ου' υἱὸς τοῦ Οἰνέως ἢ τοῦ Ἄρεος καὶ τῆς Ἀλθαίας· οὗτος συνεκάλεσε τοὺς συγχρόνους ἀριστεῖς εἰς τὴν θύραν τοῦ Καλυδωνείου κάπρου καὶ μετέσχε καὶ τοῦ Ἀργοναυτικοῦ πλοῦ
- Μ ε ι κ έ ρ τ η ς, ου' υἱὸς τοῦ Ἀθάμαντος καὶ τῆς Ἰνουρς, ὁ μετονομασθεὶς μετὰ τὴν ἀποθώσιν του Παλαίμων.
- Μ ε λ ι σ ε δ ε ς, έως βασιλεὺς 1) τῆς χερσονήσου Καρίας 2) τῆς Κρήτης.
- Μ ε λ π ο μ έ ν η, ης' μίχ τῶν Μουσῶν, ἔφορος τῆς τραγικῆς ποιήσεως καὶ μήτηρ τοῦ Σειρήνων.
- Μ έ ν α ι χ μ ο ς, ου' μαθηματικός ἀκμάσας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.
- Μ ε ν έ δ η μ ο ς, ου' φιλόσοφος μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος καὶ ἀρχηγὸς τῆς Ἐρετριακῆς σχολῆς.
- Μ έ ν ι π π ο ς, ου' κυνικός φιλόσοφος Διογ. Λ. 6. 99.
- Μ ε ν ο ι κ ε ύ ς, έως υἱὸς τοῦ Κρέοντος βασιλέως τῶν Θηβῶν.
- Μ ε σ σ ή ν η, ης' χώρα κατὰ τὸ ΝΔ. τῆς Πελοποννήσου, κατ. Μεσσήνιος, θηλ. Μεσσηνία.
- Μ ή δ έ ι α, ας' περέφημος φαρμακεύτρια, θυγάτηρ, Αἰήτου τοῦ βασιλέως τῆς Κολχίδος

καὶ σύζυγος τοῦ Ἰάσονος.

Μηδίς, ας· χώρα τῆς Ἀσίας
κειμένη μεταξὺ Ἀρμενίας καὶ
Ἀσσυρίας, κατ. Μηδος, ἐπίθ.
Μηδικός.

Μίδας, ου· βασιλεὺς τῆς Φρυ-
γίας, περιβόητος διὰ τὰ μεγά-
λα αὐτοῦ ὄντα.

Μήτις, ιδος· θυγάτηρ τοῦ Ὠκε-
ανοῦ καὶ τῆς Τηθύος καὶ σύ-
ζυγος τοῦ Διός.

Μητίων, ονος· υἱὸς τοῦ Ἑρε-
χθέως καὶ πατήρ τοῦ Δαιδά-
λου.

Μίλητος, ου, ἡ· ἐπίσημος
Ἑλληνικὴ πόλις ἐν Ἰωνίᾳ τῆς
μικρᾶς Ἀσίας, ἔχουσα μέγα
ἐμπορίαν καὶ ἀποστείλασα εἰς
τὸν Εὐξείνιον πόντον πλείους
ἀποικίας, κατ. Μιλήσις.

Μιλτιάδης, ου· Ἀθηναῖος, πε-
ρίφημος στρατηγός, νικήσας
τοὺς Πέρσας ἐν Μαραθῶνι τῷ
490 π. Χ.

Μίλων, ωνος· ὁ ἐπισημότερος
τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἐκ Κρότιω-
νος τῆς Ἰταλίας, μαθητὴς τοῦ
Πυθαγόρου.

Μίνως, ω καὶ ωος· υἱὸς τοῦ
Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης βασι-
λεὺς τῆς Κρήτης· ἐπὶ τούτου
οἱ Κρήτες ἐθαλασσοκράτησαν.

Μινώταυρος, ου· τέρας, οὗ
τὸ ἥμισυ ἦν ἄνθρωπος καὶ τὸ
ἕτερον ἥμισυ ταῦρος ἐφρονέ-
θη δ' ὑπὸ τοῦ Θησέως.

Μνημοσύνη, ης· θυγάτηρ τοῦ
Ὀρέανου καὶ μήτηρ τῶν Μου-
σῶν.

Μοῖραι, ὧν, αἱ· τρεῖς θυγα-

τέρες τῆς Νυκτὸς ἡ τῆς Θέ-
μιδος, ἡ Κλωθώ, Λάχεσις, καὶ
Ἄτροπος αἰτίνες ὠρίζον ἐκά-
στω τὴν τύχην.

Μοῖραις, ιδος· βασιλεὺς τῶν
Αἰγυπτίων, κατασκευάσας ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ τὴν ὀμώνυμὴν
τοῦ λίμνην.

Μοῦσαι, ὧν, αἱ· ἑννέα θυγα-
τέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνη-
μοσύνης, Κλειώ, Εὐτέρπη, Θά-
λεια, Μελπομένη, Τερψιχόρη,
Ἔρατώ, Πολύμνια, Οὐρανία,
Καλλιόπη αὐταὶ ὑπὸ τῆς ὁ-
δηγίαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐφόρευ-
ον ἐπὶ τε τῶν ἐλευθερίων τε-
χνῶν καὶ τῶν νοσηρῶν τοῦ ἀν-
θρώπου ἐνασχολήσεων.

Μυκῆναι, ὧν, αἱ· πόλις τῆς
Ἀργολίδος οὐ μακρὰν τοῦ Ἀρ-
γους, κατ. Μυκηνάιος, θηλ.
Μυκηνίς, ιδος.

Μυρμιδόνες, ὧν· οἱ πρότεροι
κάτοικοι τῆς νήσου Αἰγίνης·
ἐντεῦθεν μετέωκησαν καὶ εἰς
τὴν Φθιώτιν τῆς Θεσσαλίας,
ἐξ ἧς ἐξεστράτευσαν μεταταύ-
τα εἰς Τροίαν μετὰ τοῦ Ἀχιλ-
λέως.

Μύρων, ονος· περίφημος γλύ-
πτης ἐξ Ἐλευθερῶν τῆς Ἀττι-
κῆς, σύγχρονος τοῦ Πολυκλεί-
του.

Μυρία, ας· χώρα τῆς Μικρᾶς
Ἀσίας μεταξὺ Ἑλλησπόντου
καὶ Αἰγαίου πελάγους, κατ.
Μυσός, ἐπίθ. Μυσικός.

Μυρμιδόνες, ὧν, αἱ· τρεῖς θυγα-

τέρες τῆς Νυκτὸς ἡ τῆς Θέμιδος, ἡ Κλωθώ, Λάχεσις, καὶ Ἄτροπος αἰτίνες ὠρίζον ἐκάστω τὴν τύχην.

N.

Νάξος, ου. ἡ· μεγαλειτέρα
τῶν Κυκλάδων νήσων, παρά-
γουσα ὠρεῖν οἶνον καὶ ὀπώ-
ρας. κάτ. Νοξίως.

Νεῖλος, ου· ὁ· μεγαλύτερος
ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς, δια-
ρέων τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Αἴγυ-
πτον καὶ ἐκβάλλων εἰς τὴν
Μεσόγειον.

Νεμέα, ας, ἡ χώρα τῆς Ἀρ-
γολίδος, ἐν ᾗ ὁ Πρακλῆς ἐφύ-
νευσε τὸν περίφημον λέοντα,
κάτ Νεμείως καὶ Νέμειος Ἐν-
ταῦθα ἐτελεῖτο καὶ ἐορτὴ κα-
τὰ τριετίαν τὰ Νέμεα πρὸς
τιμὴν τοῦ Διός.

Νέμεα, ων, τὰ ἔδω Νεμέα.

Νεμαίος, καὶ Νεμείος· ἔδω
Νεμέα.

Νέρων, ωνος· υἱὸς τοῦ Διμι-
τίου καὶ τῆς Ἀγορινίης, ὁ
τελευταῖος τῶν αὐτοκρατόρων
τῆς Ρώμης ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
Αὐγούστου, λίαν περιβόητος
διὰ τὴν θηριωδίαν του.

Νέσσος, ου· εἰς τῶν Κενταύ-
ρων, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρα-
κλέους.

Νέστωρ, ορος· υἱὸς τοῦ Νη-
λέως βασιλέως τῆς Πύλου τῆς
Πελοποννησου, ὁ πρεσβύτατος
καὶ εὐγλωττότατος τῶν εἰς
Τροίαν στρατεύσαντων Ἑλλή-
νων ἡγεμόνων.

Νεφέλη, ης, ἡ σύζυγος τοῦ
Ἀθήμαντος καὶ μήτηρ τῶν
Κενταύρων.

Νηρέως, ἑως· υἱὸς τοῦ Πόντου
καὶ τῆς Γῆς καὶ θεὸς τοῦ ὕδα-
τος.

Νηρηΐς, ίδας, ἡ καὶ πληθὺν
Νη-
ριίδαι, ίδων· πεντήκοντα θυ-
γατέρες τοῦ Νηρέως.

Νικήρατος, ου· πατὴρ τοῦ
Νικίου τοῦ στρατηγῆσαντος
εἰς Σικελίαν.

Νικίας, ου· Ἀθηναῖος στρα-
τηγός, ἀποθανὼν ἐν Σικελίᾳ
μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Δημοσθέ-
νους.

Νίνος, ου, ἡ· πόλις ἡ Νενσυή
καλουμένη. κειμένη ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ Τίγριος, πρὸς τὸ
βασιλείου τῆς Ἀσσυρίας, κα-
ταστροφείσα ἐπὶ Σαρδαναπάλ-
λου περὶ τὸ 605 π. Χ. Τρύ-
της εὐμεθέσαν τὰ ἐρείπια πα-
ρὰ τὴν πόλιν Μοσούλ, κάτ
Νινε-ἶ-ης.

Νιόβη, ης· θυγάτηρ τοῦ Ταν-
τάλου καὶ τῆς Θείας καὶ σύ-
ζυγος τοῦ Αὐφώνιος Ταύτης
τὰ τέκνα ἐδέξυσαν ὁ Απόλ-
λων καὶ ἡ Ἄρτεμις.

Νίσυρος, ου, τὸ νησίδιον ἐν
τῷ Αἰγαιῷ πελάγει.

Νομάς, (οὐχὶ Νομάς), ᾧ· δεύ-
τερος βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων,
Σαβίνος τὸ γένος.

Νύκτιμος, ου· υἱὸς τοῦ
Λυκάονος, Ἀπολόδ. β. 8. 1.
2.

Ε;

Ξανθίππη, ης· ἡ γυνὴ τοῦ
Σωκράτους.

- Ξάνθιππος, οὐ 1) πατήρ Οἷαγρος, οὐ βασιλεὺς τῆς τοῦ Περικλέους, στρατηγῆσας Θράκης, πατήρ τοῦ Ὀρφείως. τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἐν Οἰδίποους, που καὶ οδός Μυκάλη μάχην 2) υἱὸς τοῦ υἱὸς τοῦ Λαίου καὶ σύζυγος ἐν Περικλέους. ἀγνοία τῆς μητρὸς τοῦ Ἰοκάστης βασιλεὺς τῶν Θησίων.
- Ξάνθιος, οὐ ποταμὸς τῆς Τροίας. Ὀϊκλής, εὐὸς πατήρ τοῦ μάντεως Ἀμφιαράου καὶ πάππος τοῦ Ἡρακλέους εἰς Τροίαν.
- Ξενοκράτης, οὐς φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός ἐκ Χαλκιδόνης, ἀκμάσας τὸν τέταρτον αἰῶνα π. Χ. Οἰνεύς, εὐς βασιλεὺς τῆς ἐν Αἰτωλίας Καλυδῶνος, πατήρ τοῦ Μελεάγρου καὶ τοῦ Τυδέως.
- Ξενοφῶν, ὄντος Ἀθηναῖος μαθητῆς τοῦ Σωκράτους. διὰ Οἰνιάδαί, ὦν, αἱ πόλεις τῆς σημος συγγραφεὺς Ἱστορικῶν Ἀκαρναντίας κατὰ τὰς ἐκβολὰς καὶ φιλοσοφικῶν συγγραμμάτων. ὀδηγήσας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κλεάρχου τοὺς μυρίους ἐπανερχομένους εἰς τὰ οἴκεια. τοῦ Ἀχελώου.
- Ξέρξης, οὐ υἱὸς τοῦ Ἰστάσπου βασιλεὺς τῶν Περσῶν Οἰνόη, ης, ἡ πολίχνη τῆς (485 — 415 π. Χ. ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀργολίδος πρὸς τὴν Ἀρκαδίαν, νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι 485 π. Χ. ἔχον ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος.
- Ξέρξης, οὐ υἱὸς τοῦ Ἰστάσπου βασιλεὺς τῶν Περσῶν Οἷτη, ης, ἡ ὄρος πρὸς Ν. τῆς Θεσσαλίας ἐκτεινόμενον ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν μέχρι τοῦ Πίνδου.
- Ξαλίας, ης, ἡ πόλις τῆς Θεσσαλίας, κατ. Οἰχάλιους. Οἱ χαλίας, ας, τόπος τῆς Ἡλίδος πλησίον τῆς Πίστης, ὅπου ἐτελοῦντο κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος οἱ Ὀλυμπικοὶ ἀγῶνες ἡ τὰ Ὀλύμπια πρὸς τιμὴν τοῦ Διός.
- Ὀδυσσεύς, εὐὸς βασιλεὺς τῆς νήσου Ἰθάκης καὶ Πηνελόπης, ἐκστρατεύσας μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰς Τροίαν, καὶ συνεργήσας διὰ τοῦ Δουρείου ἵππου εἰς τὴν ἐκπόρευσιν αὐτῆς. Οἱ λυμπία, ὦν, τὰ ἴδε Ὀλυμπία.
- Ὀθρυάδας, οὐ, ὁ μείνων ἐκ τῶν 300 Σπερτικτῶν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης τῆς μεταξὺ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν Ἀργείων περὶ τοῦ πεδίου τῆς Θυρέας. Οἱ λυμπιάς, ἄδος, ἡ χρόνος τετραέτης ἀπὸ μιᾶς μέχρις ἐτέρας τελετῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 776 π. Χ.
- Ὀλμπιος, οὐ, ὁ ὄρος μεταξὺ Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, ἔδρα τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων

Ο.

Ὀλυμπίων θεῶν· 2) ὄρος τῆς Λακωνικῆς πρὸς τὴν Ἀργολίδα.

Ὀλυνοίς. ου, ἡ πόλις ὀχυρά τῆς Μακεδονίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ χερσονήσῳ κάτ. Ὀλύνοιας, ἐπὶ τῇ Ὀλυμπιακῇ.

Ὀμηροί, ου· ὁ μέγιστος ἐπικός ποιητὴς τοῦ κόσμου, οὗτινος πατρίς πιθανώτατα εἶνε ἡ Σμύρνη.

Ὀποῦς. οὐντος, ἡ. πόλις Λοκρῶν τῶν Εποικηνμιδίων, κάτ. Ὀπούντιος.

Ὀμφάλη, κς· γυνὴ τοῦ Γεώλου βασιλέως τῆς Λυδίας· εἰς ταύτην ὁ Ἡρακλῆς, πωληθεὶς μετὰ τὸν φόνον τοῦ Εὐρύτου, ὑπηρετεῖ ἐνδεδυμένος γυναικεῖα φορέματι· ἐγέννησε δ' ἐξ αὐτῆς καὶ υἱὸν Ἀγέλαον ἢ Λάμον, βασιλεύσαντα τῆς Λυδίας.

Ὀρθροί, ου κίων διεφάλος τοῦ Γηρυόνου Ἀπαλλοδ. 2. 5. 10. 3.

Ὀροίτης, ου σατράπης τῆς Περσίας ἐπὶ Πολυκράτους.

Ὀρφεύς, έως· υἱὸς τοῦ Οἰάγρου καὶ τῆς Καλλιόπης, περίφρων ποιητὴς καὶ μουσικός μετασχὼν καὶ τοῦ Ἀργοναυτικοῦ πλοῦ.

Ὀσσαί, κς, ἡ ὄρος κατὰ τὰ ἀνατολικά τῆς Θεσσαλίας. Κίσσαβος νῦν καλούμενος.

Ὀύρανία, ας· μία τῶν Μουσῶν ἑφορος τῆς Ἀστρονομίας.

Ὀύρανός, ου· υἱὸς τοῦ Ἑρέβου καὶ τῆς Γῆς.

Ὀὔτις=οὐδεὶς· οὕτως ἐκάλεσεν ἑαυτὸν ὁ Ὀδυσσεύς πρὸς τὸν κύ-

κλωπα, θέλειαν νὰ ἀπατήσῃ αὐτόν.

Π.

Πάθοι, ου, δ' ποταμὸς κατὰ τὰ ΒΑ. τῆς Ἰταλίας, ἐκβάλλων εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος.

Παιών, ὄνος, ἡ Παιὰν ἢ Παιήων· 1) ἱατρὸς τῶν Θεῶν· 2) ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Παλλάδιον, ου, τὸ ἑυλόγον τι ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπερ μυθολογεῖται ὅτι παρὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εὗρεν ὁ Ἴλος καὶ κατέθηκεν ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς Τροίης.

Παλλάς, ἄδος· 1) θυγάτηρ τοῦ Τρίτωνος· 2) ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς.

Παλλήνη, κς, ἡ 1) πόλις τῆς Μακεδονίας ἐπὶ ὁμωνύμου χερσονήσου· 2) ὄνομα τῆς Ἀττικῆς, δημότ. Παλληνεύς.

Παναθηναία, ὄν, τὰ ἑορτὴ μεγάλη ἐν Ἀθῆναις εἰς τι μὴν τῆς Ἀθηνᾶς, ἀνανεωθείσα ὑπὸ τοῦ Θεσέως εἰς ἀνάμνησιν τοῦ συνοικισμοῦ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων Ἀττικῆς εἰς μίαν πόλιν. Ἦσαν δὲ ταῦτα διττά τὰ Μεγάλα, τελούμενα ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει ἐκάστης Ὀλυμπιαδὸς καὶ διαρκούντα πολλὰς ἡμέρας, καὶ τὰ Μικρὰ ἑορταζόμενα κατ' ἔτος.

Πανδίω, ὄνος· υἱὸς τοῦ Ἐριχθονίου, πατὴρ τοῦ Ἑρεχθέως βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν περὶ τὸ 1463—1423 π. Χ.

Πανδώρα, ας, 4) ἡ πρώτη γυνὴ ἢ δημιουργηθεῖσα κατὰ διαταγὴν τοῦ Διὸς ὑπὸ τοῦ Ἡφαιστου καὶ κοσμηθεῖσα μὲ κάλλος μὲν ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης μὲ καλλιτεχνικὴν δὲ δειξιότητα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, μὲ πάντα δὲ τῶν χαρίτων ταύτῃ γένηται ὑπὸ τῶν ἑσθῶν καὶ στυγεῖται πρὸς τὸν Ἑπιμηθέα μετὰ κίβωτον ἐμπεριέχοντα ὅλα τοῦ βίου τα δεινὰ, ἅπερ ἀνοίξας τὸ κίβωτον ὁ Ἑπιμηθεὺς παρὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Προμηθέως διέδωκεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος· 2) θεὰ τῶν βλασάνων.

Πανέλληνες, ὧν, οἱ πάντες οἱ Ἕλληνες.

Πάραλοι, ὧν ἡ Παράλιν· οἱ κάτοικοι τῆς ἐν Ἀττικῇ γῶρας Παράλου.

Πάραλος, ου, ἡ· 4) γῶρα παράλιος τῆς Ἀττικῆς ἀπὸ τοῦ Σουνίου μέχρι Πειραιῶς· 2) μία τῶν ἱερῶν νηῶν τῶν Ἀθηναίων, χρησιμεύουσα δι' ἀποστολὰς ἐκτάκτους.

Πάραλος, ου· υἱὸς τοῦ Περικλέους, ἀποθανὼν ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ τοῦ κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον.

Παρθενόπαϊος, ου· υἱὸς τοῦ Μελάντιωτος ἐξ Ἀρκადίας, εἰς τῶν ἐπὶ ἐπὶ τῆς στρατευσάντων στρατηγῶν.

Πάρις, ιδος ὁ καὶ Ἀλεξανδρος καλούμενος υἱὸς τοῦ Πριάμου γνωστὸς διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μενελάου βασιλέως τῆς Σπάρτης, ἧς

ἐνεκα ἐγένετο ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος.

Παρνασός, ου, ὁ ὄρος τῆς Φωκίδος, νῦν Λυάκουρα καλούμενον, χωρίζον αὐτὴν ἀπὸ τῆς Λοκίδος ἐπ' αὐτοῦ ὑπῆρχεν ὁ διάσχυος ναὸς τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος.

Παρράσιος, ου· ζωγράφος ἐπίστους Ἑρέσιος, σύγχρονος τοῦ Ζεῦξιδους καὶ Σωκράτους.

Πάσχας, α, τό· ἑορτὴ 1) ἣν ἐτέλουν οἱ Ἑβραῖοι εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν τοῦ θεοῦ δόξα γὰρ τῆς διέθεσιν τὴν Ἑβραίων θαλάσσαν· 2) ἡ μέγλειτέρα ἑορτὴ τῶν χριστιανῶν.

Παύλος, ου ὁ δικασμότερος τῶν Ἀποστόλων τοῦ ἡμετέρου σωτῆρος.

Παυσανίας, ου· υἱὸς τοῦ Κλεομβρότου βασιλέως τῆς Σπάρτης οὗτος ἐπιτροπῶν τὸν υἱὸν τοῦ Λεωνίδου Πλεισταρχον ἐστρατήγησεν ἐνδοξῶς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς Πλαταιάς, ἐνθα ἐνίκησε τοὺς Πέρσας στρατηγουμένους ὑπὸ τοῦ Μαρδονίου 419 π. Χ.

Παύσων, ὠνος, ζωγράφος ζῶν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ αριστοφάνους.

Πάχηνας, ου, ὁ καὶ ἡ ἀκρωτήριον εἰς τὸ Α τῆς Σικελίας.

Πεδισαῖοι, καὶ Πεδισαῖες, ὧν· οἱ πεδινοὶ κάτοικοι τῆς Ἀττικῆς, ἀποτελοῦντες ἐπὶ Σόλωνος μία τῶν τριῶν φατριῶν τῶν Ἀθηναίων καὶ μάλιστα τὴν ἀριστοκρατικὴν.

- Πειραιεύς**, ἕως ὧς, ὁ ὅ ἐπισημότερος τῶν τριῶν λιμένων τῶν Ἀθηνῶν, 50 ἀρχαῖα ἢ 8 νέα σταδία αὐτῶν ἀπέχων, κάτ. Πειραιεύς.
- Πεισίστρατος**, ου' υἱὸς Ἰπποκράτους, ἀπογόνου τοῦ Κόδρου. Ἀρχηγὸς τῶν οὐτις τῆς φατρίας τῶν Διακρίων κατώρθωσε νὰ γείνη τῶν Ἀθηνῶν τύραννος, ἃς πᾶν συνετῶς διώκτας (560 — 521 π. Χ.)
- Πελίαις**, ου' υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Τυροῦς καὶ ἀδελφὸς τοῦ Αἴτανος καὶ Νηλέως, οὗς ἐκδιώξας ἐβασίλευσε τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Ἰωλκοῦ. Οὗτος ἔστειλε τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Ἰάσονα εἰς Κολχίδα, ἵνα φέρῃ τὸ χρυσοῦν δέρας.
- Πελοπίδας**, ου' ἐπίσημος στρατηγὸς Θηβῶτος, φίλος τοῦ Ἐπαμεινώνδου, ἀποθανὼν τῷ 364 π. Χ.
- Πελοπόννησος**, ου, ἡ οὕτω καλεῖται ἡ χερσονήσος ἡ κατέχουσα τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Ἑλλάδος, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ Φρυγῆς Πέλοπος, ἀπαικῆσαντος εἰς αὐτὴν τῷ 1400 π. Χ. (100 ἔτη πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολ.) κάτ. Πελοποννήσιος, ἐπίθ. Πελοποννησιακός.
- Πέλοψ** οπος' υἱὸς τοῦ Ταντάλου βασιλέως τῆς Τροίας ἐκ τῆς πατρίδος του μετώκησεν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ μετὰ ταῦτα κληθεῖσαν Πελοπόννησον.
- Πελωρίαις**, ἄδος καὶ Πελωρίς, ἰδος ἡ ἀκρωτήριον κατὰ τὸ ΒΑ. τῆς Σικελίας.
- Πενθεύς**, ἕως' υἱὸς τοῦ Ἐχίονος βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, ὅστις καταφρονῶν τοῦ Διονύσου κατετπαράχθη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Κιθαिरῶνος, νομισσασῶν αὐτὸν ἐν βακχικῇ παραφορᾷ ἄγριον θηρίον.
- Πέργαμον**, ου, τό, καὶ Πέργαμος, ου, ἡ ἀκρόπολις τῆς Τροίας.
- Περικλῆς**, ου' υἱὸς τοῦ Λυφέλου, τύραννος τῆς Κορίνθου. Οὗτος ἀκμάσας περὶ τὸ 542 π. Χ. συγκατέλεγε μετὰ τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος.
- Περικλοῖα**, ας' σύζυγος τοῦ Πολόδου βασιλέως τῆς Κορίνθου, ἀναθρέψασα τὸν Οἰδίπουν.
- Περικλῆς**, ἕως' υἱὸς τοῦ Ξυθίππου, Ἀθηναῖος, ἐπίσημος στρατηγὸς καὶ ῥήτωρ, καὶ ὁ μέγιστος τῶν πολιτικῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἀποθ. 429 π. Χ.
- Περσεύς**, ἕως' υἱὸς τοῦ Διὸς ἐκ τῆς Λυάνης βασιλεύσας τῆς Τίρυνθος καὶ τῶν Μυκηνῶν. Οὗτος ἐφόρευσε βοηθεῖα τῆς Ἀθηνᾶς τὴν Γοργόνα Μέδουσαν, ἥς τὴν κεφαλὴν μετεχειρίζετο ἔπειτα εἰς ἀπολίθωσιν παντὸς ἐχθροῦ του.
- Πέρσης**, ου' υἱὸς Περσός.

Περσίς, ἰδος ἢ Περσική· ἡ χώρα τῶν ἰδίως Περσῶν κειμένη μεταξὺ Καρμανίας, Μηδείας καὶ Σουσιανῆς καὶ ποτιζομένη ὑπὸ τοῦ Ἀράξου, κατ. Πέρσης, ἐπίθ. Περσικός.

Πήγασσος, οὐ' ἔπρος πετρωτός τοῦ Βελλεροφόντου, προκύψας ἐκ τοῦ ἐκχυθέντος οὐ' ματος τῆς Μεδούσης φονευθείσης, ὑπὸ τοῦ Περσείως.

Πηλεύς, ἕως υἱὸς τοῦ Αἰάκου, βρασιλέως τῶν Μυρμιδόνων, πατήρ τοῦ Ἀχιλλέως, μετασχὼν τῆς τε θήρας τοῦ Καλυδωνίου κάπρου καὶ τοῦ Ἀργοναυτικοῦ πλοῦ.

Πήλιον, οὐ' τὸ νῦν ὄρος τῆς Ζαγαράς, συνεχόμενον μὲ τὴν Ὀσσάν.

Πηνειός, οὐ, ὁ' ποταμός 1) τῆς Ἡλίδος, πηγάζων ἐκ τοῦ ὄρους Σκύλλιος καὶ ἐκβάλλων εἰς τὰ Ἴονιον πέλαγος· 2) τῆς Θεσσαλίας πηγάζων ἐκ τῆς Πίνδου καὶ ἐκβάλλων διὰ τῶν Τερμῶν εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.

Πίσσα, κς. ἡ' πόλις ἐν Ἡλίδι ἐν ᾗ ἐτελοῦντο κατὰ πενταετίαν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Πιττακός, οὐ' ἐκ Μυτιλήνης εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐλευθερώσας τὴν πατρίδα του ἀπὸ τῶν τυράννων.

Πιτυοῦσα, καὶ πληθ. Πιτυοῦσαι, ὧν' αἱ δύο μικραὶ νῆσοι (ἡ Ἐβουσος καὶ Ὀφιοῦσα) παρὰ τὴν Ἰσπανίαν.

Πλάταια, ας, ἡ, καὶ Πλαταιαί, ὧν, αἱ πόλεις τῆς Βοιωτίας μεταξὺ Ἑλικῶνος καὶ Κιθαιρώνας νῦν Παλινόκαστρον, περίφημος διὰ τὴν ἥτταν τῶν Περσῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῷ 477 π. Χ. κατ. Πλαταιεύς· ἐπὶρ Πλαταιῶσιν, ἐπίθ. Πλαταϊκός.

Πλάτων, ὠνος· υἱὸς τοῦ Ἀρίστωνος Ἀθηναῖος μαθητῆς τοῦ Σωκράτους, περίφημος φιλόσοφος καὶ ἰδρυτὴς τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Σχολῆς, ἀποθανὼν τῷ 347 π. Χ. ἐπίθ. Πλατωνικός.

Πλειάδες, ὠν, αἱ' ἐπτὰ θυγατέρες τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Πλειόνης, αἵτινες μετατεθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπετέλεσαν τὸν ὀμώνυμον αὐταῖς ἀστερισμόν, ὃν ἡμεῖς νῦν Πούλειαν καλοῦμεν.

Πλειόνη, ἡ Πληϊόνη, κς' θυγάτηρ τοῦ Ἐλευανοῦ καὶ σύζυγος τοῦ Ἄτλαντος.

Πλούταρχος, οὐ' γεννηθεὶς ἐν Χαιρωνείᾳ τῆς Βοιωτίας τὸ 50 Μ. Χ' εἶνε διάσημος συγγραφεύς, συγγράψας παραλλήλους βίους καὶ ἄλλα διάφορα ἠθικά καὶ φιλοσοφικά συγγράμματα.

Πλούτων, ὠνος· υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Διὸς, λαβὼν κληρὸν τὸ βασίλειον τοῦ Ἄδου. ἐπίθ. αὐτοῦ Ἄδης, Ἄιδαιεύς, Ζεὺς καταχθόνιος. ἀναξ ἀνέρων, ἀμείλιχος, ἀδάμαστος· ὁ δ' ἀνέκων εἰς αὐτὸν

Πλουτώνιος.

Ποδελείριος, ου' υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱατροῦ, διαπρέψας ἐν τῇ πόλει Τροίην ἐκστρατεύει.

Ποίξις, αὐτοῦ υἱὸς τοῦ Θκυμάκου καὶ πατρὸς τοῦ Φιλοκτήτου, μετασχὼν τοῦ ἀργοναυτικοῦ πλοῦ.

Πολέμων, ὠνοῦ Ἀθηναῖος φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, φίλος Κράτητος τοῦ φιλοσόφου.

Πολύκινοσ, ου. ἐκ Μακεδονίας οὗτος ἀκμάσας ἐπὶ Πυσάνου τοῦ περικτητοῦ συνέγραψεν εἰς ὁκτώ βιβλία τὰ σωζόμενα Στρατηγηάτα.

Πόλυβος, ου' βασιλεὺς τῆς Κορίνθου καὶ σύζυγος τῆς Περιβοίας.

Πόλυβώτης, ου' εἰς τῶν Γιγάντων.

Πολύγωντος, ου' περίφημος ζωγράφος Θάσιος, ἀκμάσας ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Σικράτου.

Πόλυδεύκης, ους' ἀδελ. τοῦ Κίστορος καὶ τῆς Ἑλένης ἴδ. Κίστωρ καὶ Ἑλένη.

Πολύιδος, ου' περίφημος μάντις ἐκ Κορίνθου, ἀπόγονος τοῦ Μελάμποδος.

Πολύκλειτος, ου' διὰσημος γλύπτης καὶ ἀρχιτέκτων ἐξ Ἀργους, σύγχρονος καὶ ἐφάμιλλος τῷ Φειδίᾳ ἀποθανόντων 115 π. Χ.

Πολυκράτης, ους' υἱὸς τοῦ Αἰκαῦ τυράννου τῆς Σάμου, ἀκμάσας ἐπὶ τῶν χρόνων Κύρου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ υἱοῦ

τοῦ Καμβύσου.

Πολύμνεια, ας' μία' τῶν Μουσῶν, ἔφορος τῆς λυρικῆς ποιήσεως καὶ τῆς ἱστορίας.

Πόλυμνις, ἰδος πατὴρ τοῦ Ἐπαμινώνδου, παρ' ᾧ ἔμεινεν ὁμηρος ὁ Φίλιππος πρὸ τῆς ἀναβάσεώς του εἰς τὸν θρόνον τῆς Μακεδονίας.

Πολυνείκης, ους' υἱὸς τοῦ Οἰδίποδος καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἐτεοκλέους, πρὸς ὃν μονομαχήσας ἐφρονευσέ τε αὐτὸν καὶ ἐφρονέσθη ὑπ' αὐτοῦ.

Πόλυφημος, ου' ὁ ἐπίσημότερος τῶν Κυκλώπων, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ὃν ἐτύφλωσεν ὁ Ὀδυσσεύς.

Πολυφόντης, ου' κήρυξ τοῦ Λαίου, φονεὺς μετ' αὐτοῦ καθ' ὁδὸν ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος, ἀγνοοῦντος αὐτοῦ.

Πομπείων, ου, τό' οἰκοδόμημα ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ ἀπέκειντο τὰ διὰ τὰς πομπὰς σκεύη, καὶ ἐξ οὗ αἱ πομπαὶ ὠρμῶντο.

Πομπιλία, ας' θυγάτηρ τοῦ Νομά, βασιλέως τῆς Ρώμης.

Πόντος, ου, ὁ ἐκτεταμένη θάλασσα. Ἐπιστημότερος δ' εἶνε ὁ Εὐξείνιος πόντος, ὁ καὶ κατ' ἐξοχὴν οὕτω καλούμενος. Πόντος δὲ καλεῖται καὶ χώρα τις τῆς Ἀσίας πρὸς τὸν Εὐξείνιον πόντον κατ. Ποντικός.

Πορφύριον, ὠνοῦ εἰς τῶν Γιγάντων, φονεὺς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους κατὰ τὴν γιγαντομαχίαν.

- Ποσειδών**, ὄνος· υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας καὶ θεὸς τῆς θαλάσσης· Ἐπιθ. αὐτοῦ Ἐνὸσίχθων. ἐν(ν)οσίχθιος, Γαιήχορος, Ἰσπεριος κτλ. καὶ ἑορτὴ τὰ Ποσειδώνια.
- Ποτίδαια**, ας· πόλις ἐπίσημος ἐπὶ τῆς χερσονήσου Παλλήνης ἐν Μακεδονίᾳ, ἀποικία τῶν Κορινθίων, κατ. Ποτιδαϊάτης.
- Πραξιτέλης**, ους· περίφημος γλύπτης ἀκμάσας ἐν Ἀθήναις περὶ τὸ 380 π. Χ.
- Πριήνη**, ης, ἡ πόλις τῶν Ἰόνων ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ πρὸς Β. τῆς Μιλήτου κατ. Πριηνεύς.
- Προκλῆς**, έους· εἷς τῶν εἰσβαλόντων Ἡρακλειδῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον, λαθὼν μετὰ τοῦ Εὐρύσθενους κληρὸν τὴν Λακεδαιμόνα.
- Προμηθεύς**, έως· υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ πατὴρ τοῦ Δευκαλίωνος, ὁ πλάσας κατὰ τὴν πρῶτον ἄνθρωπον καὶ κλέψας τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ μεταδοὺς τοῖς ἀνθρώποις.
- Προπύλαιον**, ου, τό· οἰκοδόμημα ἔμπροσθεν μεγάλων οἰκοδομημάτων πρὸς κόσμον κτιζόμενον. Τοιαῦτα δ' εἶνε μάλιστα τὰ ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν Προπύλαια.
- Πρωταγόρας**, ου· φιλόσοφος διάσημος ἐξ Ἀθηνῶν, σύγχρονος τοῦ Σωκράτους.
- Πυθαγόρας**, ου· διάσημος φιλόσοφος Σάμιος· Οὗτος περιγρηθεὶς ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ μὴ θελὼν νύ ζῆται ἐν τῇ τυραννουμένῃ ὑπὸ τοῦ Πλουκράτους πατρίδι του συνέστησε μεταβῆς εἰς τὴν Κρότωνα τῆς Ἰταλίας τὴν Πυθαγόρειον Σχολὴν καὶ ἀπέθανε τὸ 500 π. Χ. οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐκαλοῦντο Πυθαγορεῖοι.
- Πυθεας**, ου· ῥήτωρ Ἀθηναῖος ἐχθρὸς τοῦ Δημοσθένους.
- Πυθίας**, ας, ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος, ἐκφωνοῦσα ἀπὸ τρίποδος τοὺς χρησμούς.
- Πύθιος**, ές· ἔδς Ἀπόλλων.
- Πύλαιων**, ας 1) φρούριον κατὰ τὰ ὅρια τῆς Βαθυλωνίας χώρας· 2) αἱ Θερμοπύλαι, ἐξ ὧν καὶ οἱ Πυλαγόροι ἐκλήθησαν.
- Πύλας**, ου, ἡ πόλις ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ τῆς Πελοποννήσου, ἐν ᾗ ἐδρασκεύεν ὁ Νέστωρ.
- Πυριφλεγέδων**, οντος, έ· ποταμὸς τοῦ Ἄδου.
- Πύρρα**, ας· θυγάτηρ τοῦ Ἐπιπυθέως καὶ σύζυγος τοῦ Δευκαλίωνος.
- Πύρρος**, ου· περίφημος βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου ἐκστρατεύσας εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τῶν Ρωμαίων καὶ εἰς τὴν Σικελίαν κατὰ τῶν Καρχηδονίων, καὶ τέλος ἀποθανὼν ἐν Ἄργει τῷ 272 π. Χ.

P.

Ραδάμανθυς, ους· ἀδελφὸς τοῦ Μίνως, βασιλεὺς τῆς

Κρήτης καὶ δικαστῆς· μετὰ
θάνατον τῶν ψυχῶν ἐν Ἄδῃ.

Ῥέα, ας· θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ
καὶ τῆς Γῆς καὶ σύζυγος τοῦ
Κρόνου.

Ῥοίτιον, ου, τό ἀκρωτή-
ριν τῆς Τροίας ἐπὶ Ἑλλησπόν-
του βορειανατολικῶς τοῦ Σι-
γείου.

Ῥώμη, ης ἡ μεγαλειτέρα πόλις
τῆς Ἰταλίας καὶ καθ' ἅπαντα
τὸν Μεσαιῶνα ἡ πρωτ. τοῦ
Ῥωμαιοῦ καίτου, κατ' Ῥω-
μαίος· ἐπὶ Ῥωμαῖστί.

Σ.

Σαλαμίς, ἴως, ἡ νῆσος μι-
κρά κατὰ τὸ ΝΑ. τῆς Ἀττι-
κῆς ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ,
ὅπου ἐγένετο τῷ 480 π. Χ. ἡ
περίφημος ναυμαχία τῶν Ἑλ-
λήνων καὶ Περσῶν, κατ. Σα-
λαμίνης.

Σαλμυδήσος, ου, ἡ πόλις
τῆς Θράκης πρὸς τὴν Εὐξεινον
πόντον, κατ. Σαλμυδήσσης.

Σαλλωνεύς, έως· υἱὸς τοῦ Αἰόλου
καὶ ἀδελφὸς τοῦ Συσφου, βα-
σιλεὺς τῇ πρώτῃ ἐν Θεσσαλίᾳ,
μετὰ δὲ ταῦτα ἐν Ἠλίδι.

Σάμος, ου, ἡ νῆσος ἀντικρὺ
τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Μυκάλης,
κατὰ τὸ ἰσάριον πέλαγος, κατ.
Σάμιος.

Σάραπις, ἰδος· θεὸς τῶν Αἰ-
γυπτίων, παριστάνων τὸν Νεϊ-
λον καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἐν Αἰ-
γύπτῳ εὐφορίαν.

Σαρδανάπαλλος, ου· ὁ

τελευταῖος βασιλεὺς τῆς Ἀσ-
συρίας, διαδόχτος διὰ τὴν ἡ-
δυσπάθειάν του.

Σάρδεις, εων, αἱ τὸ νῦν
Σάρτ, πρωτ. τῆς Λυδίας, κατ.
Σαρδιανός.

Σαρδῶ, οῖς, καὶ Σαρδῶν, ὄνος,
ἡ νῆσος μεγάλη ἐν τῷ Τυρ-
ρηνικῷ πελάγει νῦν Σαρδηνία,
καλουμένη, κατ. Σαρδῶος.

Σαρπηδῶν, ὄνος· ἀδελφὸς
τοῦ Μίνως καὶ Ῥαδικάνθους
καὶ εἰς τῶν μεγαλειτέρων ἡρώ-
ων τῆς Κρήτης.

Σειρήν, ἦνος, ἡ καὶ πληθ. Σει-
ρῆνες, ων. αἱ θυγατέρες τοῦ
Ἀγελώου ποταμοῦ, παρθέναι
μετὰ πτερῶν κατοικοῦσαι κα-
τὰ τὰ μεσημβρινὰ πελάγια
τῆς Ἰταλίας καὶ καταγοητεύ-
ουσαι διὰ τῆς μελωδίας τῶν
τούς ἐκείσε περὶπλέοντας.

Σελήνη, θυγάτηρ τοῦ Ὑπερί-
ωνος καὶ ἀδελφὴ τοῦ Ἡλίου κα-
τρεπουμένη ὡς θεὰ τοῦ φωτός
τῆς νυκτός.

Σίγειον, ου, τό πόλις καὶ ἀ-
κρωτήριον τῆς Τροίας πρὸς τὸ
Αἰγαῖον πέλαγος.

Σικανοί, ὦν, οἱ λαὸς τῆς
Σικελίας πᾶνάρχαιος.

Σικελία, ας· νῆσος μεγάλη
πρὸς Ν. τῆς Ἰταλίας, ἄλλοτε
Τρινακρία καλουμένη ἡ Σικα-
νία· ὁ ἀρχαῖος κατ. Σικελός, ὁ
δὲ ἐν αὐτῇ ἀποικίης Ἕλληνας κα-
λεῖται Σικελιώτης, ἐπὶ θ. Σικε-
λικός.

Σικυών, ὄνος, ἡ καὶ ὁ πρω-
τεύουσα τῆς Σικυωνίας, χώρας

ἐν Πελοποννήσῳ, ἔχουσι ποτε
μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομας· ὅθεν
καὶ μέγας τοῦ νῦν Βασιλικῆς
αὐτῇ καλεῖται, κατ. Σικελίας.

Σιμωνίδης, οὐ ποιητὴς Λυ-
ρικῆς ἐκ τῆς νήσου Κέω, ἀκ-
μάτας ἐπὶ τῶν Περσικῶν πο-
λέμων.

Σινδοί, ὧν, οἱ ληδὲς κατοικῶν
κατὰ τὰ ἀνατολικά περάλια
τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου, με-
ταξὺ Εὐξείνου πόντου καὶ Ἀ-
ζωρικῆς θαλάσσης.

Σίπυλος, οὐ δ' ὄρος τῆς Μι-
κρᾶς Ἀσίας ἐν Λυκίᾳ.

Σκιπίων, ὠνος· 1) μέγας στρα-
τηγὴς τῶν Ρωμαίων νικήσας
τὸν Αννίβαν στρατηγὸν τῶν
Κορχηθῶν κατὰ τὴν περὶ
τὴν Ζυλιαν μάχην· 2) ἕτερος ἐ-
πίσκοπος στρατηγός, ὁ κατα-
σκευάσας τὴν Κορχηθῶνα.

Σκυθία, ας· ἡ πρὸς Β. τῆς
Εὐρώπης καὶ Ἀσίας χώρα καὶ
μάλιστα ἡ μετὰ ταῦτα κλη-
θεῖσα Σαρματία, κατ. Σκύθης,
θελ. Σκυθίς, ἴδος, ἐπίθ. Σκυ-
θικός.

Σκύλα, ης, ἡ βράχος σπη-
λαῖος, ἡ τεραιῶδες ὅν διατρέ-
βον περὶ τὸν Σικελικὸν Ὠρε-
θμὸν καὶ καταβροχθίζον τοὺς
ἐκεῖθεν διαπλέοντας.

Σκυριος, οὐ, ἡ νήσος ἐν τῷ
Αἰγαίῳ πελάγει πρὸς Α. τῆς
Εὐβοίας, κατ. Σκυρίος.

Σόλων, ὠνος· οὗτος τοῦ Ἐξηκε-
στίδου τὸ γένος Κοδριδῆς, μέ-
γας νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν
καὶ ποιητὴς ἀξιόλογος, συγκα-

ταριθμηθεὶς μετὰ ὅτων ἐπὶ τὰ
σιφῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ χρη-
ματίας ἀρχῶν τῆς πατρίδος
τοῦ τῷ 490 π. Χ.

Σοῦσα, ὧν· τὰ πόλεις, μεγάλη
ἐν τῇ Σουσιανῇ τῆς Περσίας,
καὶ μία τῶν πρωτεύουσών τοῦ
Περσικοῦ κράτους.

Σοφάλης, ἑους· Ἀθηναῖος,
ὁ μεγαλύτερος τῶν τοργικῶν
ποιητῶν τοῦ κόσμου ζήσας τῷ
495—406. π. Χ.

Σπάρτη, ης, ἡ καὶ Λακεδαι-
μῶν καλουμένη· διάσημος πό-
λις κειμένη πρὸς τὸν Εὐρώταν
ποταμὸν πρῶτ. τῶν Λακεδαι-
μονίων κατ. Σπαρτιάτης καὶ
Λακεδαιμόνιος.

Σπεύσιππος, οὐ· φιλόσο-
φος Ἀθηναῖος, ἀνεψιὸς ἐξ ἀ-
δελφῆς τοῦ Πλάτωνος καὶ δι-
άδοχος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀκαδη-
μειαν.

Στερόπη, οὐ· εἷς τῶν Κυ-
κλώπων.

Στοβαῖος, Ἰωάννης, ἐκ Στό-
βων τῆς Μακεδονίας. Οὗτος
ἀκμάσας περὶ τὴν 4ην μ. Χ.
ἐκκτονταετηρίδᾳ συνέλεξεν εἰς
ἐν σύγγραμμα, Γνωμικά ἀρ-
χείων συγγραφέων.

Στράβων, ὠνος, ἐξ Ἀμασίας
τῆς ἐν Ἰόντῳ. Εἶναι ὁ διαση-
μότερος τῶν Ἑλλήνων γεωγρά-
φων ἀκμάσας περὶ τὴν 4ην μ.
Χ. ἐκκτονταετηρίδᾳ. Οὗτος πε-
ρικηθεὶς τὰ πλεῖστα μέρη τοῦ
ἀρχαίου κόσμου συνέγραψε γεω-
γραφίαν εἰς δέκα ἐπὶ βιβλία,
ἐξ ὧν τινὰ μόνον κατ' ἐπιτομὴν

διεσώθησαν.

Στρωφάδες, ὧν, αἱ δύο μικραὶ νῆσοι ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει.

Στυμφαλίδες, ἰδος ἡ λίμνη παρὰ τὴν πόλιν Στόμφαλον· ἀλλὰ καὶ αἱ ἐν αὐτῇ διακίτμεναι ὄρνιθες Στυμφαλίδες ἐλέγοντο.

Στύμφαλος, οὗ, ἡ πόλις τῆς Ἀρκαδίας παρὰ τὴν Στυμφαλίδαν λίμνην, κατὰ Στυμφάλιος. Θηλ. Στυμφαλίδες, ἰδος· Στύξ, υἱός, ἡ ποταμὸς τοῦ Ἄδου, ὅστις καὶ Στύγιος ποταμὸς ἐκαλεῖτο.

Στωϊκός, οὗ, καὶ πληθὺ Στωϊκοί, ὧν· Οὕτως ἐκλήθησαν οἱ ὄπαδοι τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος τῆς ἐν Ἀθήναις Στωϊκίλης Στωῆς, ἐν ᾗ αὐτὸς ἐδίδασκε.

Συμπληγάδες, ὧν, αἱ πέτραι ἢ σκόπελοι κατὰ τὸ στόμιον τοῦ Εὐξείνου πόντου, οἷτινες ἀπαύστως συνεπλήττοντο ἥτοι συνεκρούοντο πρὸ τῆς δι' αὐτῶν διόδου τῆς Ἀργολέως.

Συράκουσαι, ὧν, αἱ μεγίστη πόλις τῆς Σικελίας, ἀποικία τῶν Κορινθίων, κατὰ Συρακούσιος (μεταγὰ Συρακούσιος).

Συρακούσιος, οὗ ἴδε Συράκουσαι.

Συρία, ας, ἡ χώρα τῆς Ἀσίας ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ ὄρους Ταύρου μέχρι τῆς Αἰγύπτου, κατὰ Σύρος, Θηλ. Σύρα, ἐπίθ.

Συρικὸς καὶ Συρικῆς.

Σφίγξ, γγός, ἡ μυθικὴν τέρας κεφαλὴν ἔχον καὶ πτήθος παρθένου, σῶμα καὶ πόδας λέοντος καὶ πτέρυγαν ἀετοῦ.

Σχοινεύς, ἑως· υἱὸς τοῦ Ἀθάμαντος βασιλεὺς τῆς Βοιωτίας.

Σωκράτης, οὗς Ἀθηναῖος ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων, καταδικασθεὶς ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν τοῦ εἰς Θάνατον καὶ πίων τὸ κῶνιον τῷ 399 π. Χ.

Σωφρονίσκος, οὗ πατήρ τοῦ Σωκράτους.

T.

Ταίναρον, οὗ, τὸ ἀκρωτήριο κατὰ τὸ ΒΑ τῆς Πελοποννήσου ἐν τῇ Λακωνικῇ.

Τάλωρ, οὗ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Δαίδαλου Πέρδικος.

Τάνταλοι, οὗ πατήρ τοῦ Πέλοπος καὶ τῆς Νιόβης, καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς νὰ ἔχῃ δ' ὦψιν ἀπαύστου καὶ νὰ μὴ δύναται ποτε νὰ πῇ. καίτοι ἀφθόνου περὶ αὐτὸν ὑπάρχοντο ὕδατος.

Τάραξ, οὗ, ὁ πόλις τῆς Κάτω Ἰταλίας ἀποικία τῶν Λακεδαιμονίων (107 π. Χ.) κατὰ Ταρκεντίους.

Τάρταρος, οὗ, ὁ καὶ τὰ Τάρταρα, ὧν τὸ βυθύτερον μέρος τοῦ Ἄδου, ἥτοι ἡ κόλασις τῶν ἀρχαίων.

Ταρτησός, οὗ ἡ πόλις τῆς Ἰσπανίας, ἀποικία τῶν

- Φοινικῶν, κατ. Τάρτησιος.
- Τετρεσίαις, οὐ διάσημος μάντις Θηβαῖος· Οὗτος τῷ φλωθείς ὑπὲρ τῆς Ἡραὶ ἢ Ἀθηνᾶ ἀντιμήθη ὑπὲρ τοῦ Διὸς διὰ τοῦ προφητικοῦ χάρισματος.
- Τελαμῶν, ὄνομα βασιλεὺς τῆς Σαλαμῖνος καὶ εἰς τῶν Ἀργυυμένων.
- Τέλλος, οὐ Ἀθηναῖος, ὃν ὁ Σόλων ἐκάλει ἐνώπιον τοῦ Κρόνου τὸν εὐδαιμονέστατον ἀνθρώπον τοῦ κόσμου.
- Τέρμων, ὄνομα θεοῦ τῶν Ῥωμαίων, ἕρκος τῶν συνόρων καὶ τῆς ἀσφαλείας.
- Τερψιχόρη, ἡ μία τῶν Μουσῶν ἕρκος τῶν χορῶν καὶ τῶν ἀσμάτων.
- Τηθύς, ὄνομα θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ σύζυγος τοῦ Ωκεανοῦ.
- Τήμενος οὐ εἰς τῶν Ἡρακλειδῶν τῶν εἰσβαλόντων εἰς τὴν Πελοπόννησον τῷ 1104 π. Χ. λαβὼν κλῆρον τὴν Ἀργολίδα.
- Τίγρης, ἦτος, καὶ Τίγρις, ἰ(δ) οἱ, ὁ ὀνομαστός ποταμὸς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ.
- Τιθραύστης, οὐ Ἥρστης σατράπης τῆς Λυδίας, διαδοχὸς τοῦ Τισσαφερνοῦς εἰς τὸν πόλεμον τὸν Ἀγασίαν π. Χ. (194 π. Χ.).
- Τιμάνδρας, ἀσ. θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρου.
- Τιμολέων, ὄνομα ἐπίσημος πολιτικὸς καὶ στρατηγὸς Κορίνθιος, ἐλευθέρωσας τὰς Συρακούσας ἀπὸ τῆς τυραννίας Διονυσίου τοῦ νεωτέρου καὶ ἀποθανόν ἐν Συρακούσαις τῷ 313 π. Χ.
- Τίρυνς, οὐβος, ἡ πόλις τῆς Ἀργολίδος· ἔχουσα πανάρχαια πελαγικά τεχνη, οὐ μακρὰν τοῦ Ναυπλίου.
- Τισσαφέρνης, οὐ σατράπης τῆς Ἰωνίας καὶ Καρίας ἐπὶ Ἀρταξέρξου.
- Τιτάν, ἄνθρωπος, ὁ καὶ μάλιστα πληθ. Τιτάνες, ὧν ἔξ υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. οἷδε· Κρόνος, Ἰπεριων, Κοίος, Ἰαπετός, Κρείος, Ωκεανός.
- Τιτανίδες, ὧν αἱ, καὶ ἑνικ. Τιτανί· πέντε θυγατέρες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Ῥέα Θεῖν, Μνημοσύνη, Φοῖβη Τηθύς, καὶ κατὰ τὸν Διόδ. 5. 6 ἕτεραι δύο Διώνη καὶ Θεία.
- Τόμυρις, ὕδρις· βασίλισσα τῶν Μασσαγετῶν κατανικήσασα Κύρον τὸν Μέγα.
- Τραπεζοῦς, οὐτος, ἡ 1) πόλις τῆς Μικτῆς Ἀσίας πρὸς τὸν Εὐξείνιον πόντον· 2) πόλις τῆς Ἀρκαδίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀλφειοῦ, κατ. Τραπεζοῦντιος.
- Τραχίς, καὶ Τραχίην, ἴνος, ἡ πόλις τῆς Θεσσαλίας, κατ. Τραχίνιος.
- Τριτόλεμος, οὐ υἱὸς τοῦ Κελεῦς βασιλεὺς τῆς Ἐλευσίνας, διδύχοις παρὰ τῆς ἀμητροῦ τὴν γεωργίαν.

Τρίτων, ὠνος· θεὸς τῆς θαλάσσης καὶ υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος· Τοῦτου τὰ τέκνα ἐκαλοῦντο Τρίτῳνες.

2) κατὰ τὸν Ὀμηρὸν αὐτὸν δὲ ἥλιος.

Φ.

Τροία, ας, ἡ 1) χώρα, ἥτις καὶ Τρωάς ἐκαλεῖτο· 2) πόλις τῆς Τρωάδος, ἥτις καὶ Ἴλιον ἐλέγετο, κατ. Τρώς, ὡς καὶ θηλ. Τρώας, ἄδος.

Τροίζην, ἦνος, ἡ· ἡ πόλις τῆς Ἀργολίδος, νῦν Δαμαλᾶς καλουμένη, ἐπίσημος διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν κατοικῶν τες.

Τροφόνιος, ου· υἱὸς τοῦ Ἐργίνου βασιλέως τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Ὀρχομενοῦ. Οὗτος μετὰ τοῦ Ἀγαμήδους ἐκτίσε τὸν ναῦν τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος.

Τυφών, ὠνος· Γίγας φοβερὸς καὶ τερατώδης ἔχων ἑκατὸν πυριπνόους κεφαλὰς δράκοντος καὶ κατακεραυνωθείς ὑπὸ τοῦ Διός.

Τρώς, ὡς· υἱὸς τοῦ Ἐριχθονίου καὶ πατὴρ τοῦ Ἴλου.

Τυνδαρεως, ω· υἱὸς τοῦ Οἰγάλου, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

Τυδεύς, ἑως· υἱὸς τοῦ Οἰνέως βασιλέως τῆς Καλλυδῶνος καὶ πατὴρ τοῦ Διομήδους.

Υ.

Υπερβόρεοι, ὠν, οἱ ἔθνη Σκυθικὰ κατοικοῦντα πέραν τοῦ Ἰστροῦ καὶ θεωρούμενα ὡς εὐδαίμονα.

Υπερίων, ὠνος, 1) εἰς τῶν Τιτάνων, πατὴρ τοῦ Ἠλίου· (ΕΛΛ. ΧΡΗΣΤ. ΤΟΜ. Α')

Φαίθων, ὠντος· υἱὸς τοῦ Ἠλίου, κατακεραυνωθείς ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ ριφθεὶς εἰς τὸν ποταμὸν Πάδον.

Φάληρον, ου, τό· εἰς τῶν τριῶν λιμένων τῶν Ἀθηνῶν, κατ. Φαληρεὺς· ἐπὶρ. Φάληροι.

Φαρνάκης, ου· πατρὸς τῆς Περσίας ἐπὶ Ἀρταξέρξῳ ἀδελφοῦ Κύρου τοῦ νεωτέρου.

Φάσις, ι(δ)ος, ὁ· ποταμὸς τῆς Κολχίδος, ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.

Φειδία, ου Ἀθηναῖος ὁ διασημώτατος τῶν Ἑλλήνων γλυπτῶν, σύγγαμος τοῦ Περικλέους ἀποθανὼν τῷ 482. π. Χ.

Φθία, ας, ἡ 1) πόλις τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ τοῦ Σπερχεῖος ποταμοῦ· 2) χώρα περὶ τὴν πόλιν Φθίαν, ἐν ᾗ ἐβίβασεν ὁ Πηλεὺς.

Φίλιππος, ου υἱὸς τοῦ Ἀμύντου, βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας καὶ πατὴρ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου (359 — 336 π. Χ.)

Φιλοποίμην, ἑνος· ἐκ Μεγαλοπόλεως τῆς Ἀρκαδίας, περὶφημος στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν καὶ ὁ τελευταῖος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἀποθανὼν τῷ 183 π. Χ.

Φινεύς, (ὡς 1) υἱὸς τοῦ Βήλου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως·
2) υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος βρασιλεύς τῆς Θράκης.

Φιντίας, οὐ Σικελιώτης, πυθυχόροισι φιλόσοφος, περίφημος καταστάθεις διὰ τὴν πρὸς τὸν Ἀχμωκὰ φιλίαν του.

Φλέγορας, ὢν, αἰ' τόπος ἐν ᾧ συνεκροτήθη ἡ γιγαντομαχία, κείμενος ἢ ἐν τῇ Παλλήνῃ τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου, ἢ ἐν Κύμῃ τῆς Ἰταλίας, ἢ ἐν Ἰσπανίᾳ.

Φαίβη, κς' θυγάτηρ τοῦ Οὐρνου καὶ τῆς Γῆς.

Φοιβίδας, οὐ στρατηγὸς Σπαρτιάτης καταλαβὼν ἐν καιρῷ εἰρήνης τὰς Θήβας τῷ 383 π. Χ.

Φοινίκη, κς' χώρα κειμένη κατὰ τὸ ΝΑ. τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πρὸς τὴν Μεσόγειον, κατ. φοινίξ, ἵκος, θηλ. φοίνισσα, κς.

Φάλορ, οὐ εἰς τῶν Κενταύρων, ἐξ οὗ ἡ Φολὴ τὸ ὄρος μεταξὺ Ἀρκαδίας καὶ Ἠλίδος.

Φείξος, οὐ υἱὸς τοῦ Ἀθαρραντος, βασιλεὺς τῆς Βοιωτίας καὶ Νεφέλης καὶ ἀδελφὸς τῆς Ἑλλης.

Φρυγία, κς' χώρα ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ μεταξὺ Βυθυνίας, Πιφλαγονίας καὶ Καππαδοκίας, κατ. φρύξ υἱός.

Φώκαια, κς' πόλις τῆς Ἰωνίας, ἀποικία τῶν Ἀθηναίων· ταύτης οἱ κάτοικοι μὴ θέλοντες γὰρ ὑποκύψωσιν ὑπὸ τὸν

Περσικὸν ζυγὸν ἐγκατέλιπον τὴν πατρίδα των τῷ 529 π. Χ. καὶ κατέφυγον εἰς Κύρνον, ἐξ ἧς εἶτα μετέβησαν καὶ ἀπώκησαν τὴν Μικρασίαν, κατ. Φωκεύς.

Φωκίς, ἴδος. ἡ χώρα τῆς νῦν Στερεᾶς Ἑλλάδος, κατ. Φωκεύς.

Φωκίων, ὠνος' διάσημος στρατηγός, Ἀθηναῖος, ὅστις εἰ καὶ γενναίως ἐστρατήγησε 485 τῆς πατρίδος του, ἀπέθανεν ὅμως πιὼν τὸ κώνειον ἐν ἡλικίᾳ 80 ἐτῶν τῷ 318 π. Χ.

Φωκός, οὐ πατὴρ τοῦ Φωκίωνος.

X.

Χαβρία, οὐ ἐπίσημος στρατηγός Ἀθηναῖος σύγχρονος τοῦ Ἰφικράτους.

Χαλδαία, κς' ἡ χώρα τῶν Χαλδαίων, φύλου Βαβυλωνιακοῦ, κατοικοῦντες ἐπὶ τοῦ Κάτω Εὐφράτου.

Χαλκίοπη, κς' 1) θυγάτηρ τοῦ Αἰήτου καὶ γυνὴ τοῦ Φρίξου· 2) θυγάτηρ τοῦ Εὐρυπύλου.

Χάλκος, οὐ, ὁ ποταμὸς τῆς Συρίας, Κοβαῖτ νῦν καλούμενος.

Χαλκίς, ἴδος' πόλις μεγάλη τῆς Εὐβοίας παρὰ τὸν παρθμόν Εὐριπον, ἐξ ἧς ἐπέμψθησαν πολλαὶ ἀποικίαι εἰς τὴν Χαλκιδικὴν· Χερσονήσον καὶ τὴν Κάτω Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν,

Κατ. Χαλκιδεύς.

Χαρίλαος, ου' βριπλεύς τῆς Σπάρτης, υἱὸς τοῦ Πολυδέκτου καὶ ἀνεψιὸς Λυκούργου τοῦ νομοθέτου.

Χάριτες, αἱ τρεῖς θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρυνομίας, Ἀγλαΐα, Εὐφροσύνη καὶ Θάλαια, ἑφοροὶ τῆς γυναικείας χάριτος.

Χάρυβδις, εἰς ἣν τέρας θαλάσσιον, ἢ μάλλον βράχος ἀπότομος καὶ ἐπικίνδυνος εἰς τὰ πλοῖα, ἀπέναντι τῆς Σκύλλης κατὰ τὸν Σικελικὸν πορθμὸν πλησίον τῆς Μεσσήνης.

Χάρων, υἱὸς τοῦ Ἑρέβου καὶ τῆς Νυκτός, διαπορθμεύων διὰ τῆς λίμνης τῆς Στυγὸς τοὺς νεκροὺς εἰς τὸν Ἅδην.

Χαρῶνδας, ου καὶ α' διάσημος νομοθέτης καὶ Πυθαγόρειος φιλόσοφος ἐκ Κατάνης τῆς Σικελίας 434 π. Χ.

Χ(ε)ίλων, υἱὸς τοῦ Ἀμαγήτου Λακεδαιμόνιος, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος.

Χείρων, υἱὸς εἰς τῶν Κενταύρων, παιδῶν τοῦ Ἀχιλλέως.

Χερρόνησος ἢ Χερσόνησος, ου. Οὕτω καλεῖται μάλιστ' ἡ κατ' ἀντιπέραν τῆς Ἀβύδου Θρακικὴ Χερσόνησος, κατ. Χερσονησίτης καὶ Χερρο-

νησιώτης.

Χίμαιρα, ας, θυγάτηρ τοῦ Τυφῶνος καὶ τῆς Ἑχιδνης, οὐσα τὸ μὲν ἔμπροσθεν λέων, τὸ δὲ μέσον αἶξ, τὸ δ' ὀπίσθεν δράκων, φονευθεῖσα ἐν Λυκίᾳ ὑπὸ τοῦ Βελλεροφόντου.

Χρυσάωρ, ορος' υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Μεδούσης καὶ πατὴρ τοῦ Γηρυόνη.

Ψ.

Ψαμμήτιχος, ου' 1) βριπλεύς τῆς Αἰγύπτου 656 — 617 π. Χ. 2) πατὴρ τοῦ Αἰθίους Ἰνάρου, τοῦ ἀποστατήσαντος κατὰ τοῦ Δαρείου βασιλέως τῶν Περσῶν.

Ψωφίς, ἰδος, ἡ πόλις τῆς Ἀρκαδίας πρὸς τὴν Ἥλιν, κατ. Ψωφίδιος.

Ω.

Ωκεανός, ου. 1) υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, εἰς τῶν Τιτάνων, καὶ ὁ ἀρχαιότατος θεὸς τῆς ἑξω θαλάσσης, 2) ὅλα ὁμοῦ τῆς θαλάσσης τὰ ὕδατα, οὗ μέρος εἶναι ὁ Ἀτλαντικὸς ὠκεανός, κτλ.

Ωἶτος, ου' υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἐφιάλτου, εἰς τῶν Ἀλωαδῶν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ.

Συνήρημένα. Ὁ τῶν σοφῶν νοῦς, ὡς περ χρυσός, βάρος ἔχει μέγιστον. — Νεῦρα μὲν καὶ δεξιὰ ἀνθρώπων εὐρετὰ ἐστίν, ἔδ. νοῦς ἀθάνατος. — Ἡ λύπη τοῖς εὖνοις τῶν φίλων λόγοις ὀφθαλμοῖς

—Οὐ χρυσοῖς ἀνδριᾶσιν οὐδ' ἀναθήμασιν ἀργυροῖς εὐδοκεῖ τὸ θεῖον, ἀλλὰ φρεσὶ καθαραῖς. — Τοσοῦτον σκολιός ἐστιν ὁ ροῦς τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ, ὥστε πάντα τὰ σκολιά ἐξ ἐκείνου καλεῖσθαι. — Κάτοπτρον εἶδος χαλκός ἐστιν, οἶνος δὲ νοῦ. — Χαρίλαος ἀδελφιδούς ἦν Λυκούργου τοῦ νομοθέτου. — Τὰ μὲν τῶν ὀστέων ἔχει μυελόν, τὰ δὲ οὐκ ἔχει. — Νῆσος Κέρκυρα παράπλου ἐξ Ἑλλάδος ἐπὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν καλῶς κεῖται. — Τὰ Λεωνίδου ὅστ' αὖ Περσέας ἐκ Θερμοπυλῶν ἀνείλετο. — Καθ' ὃν χρόνον Ἡρακλῆς ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι. — Τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος ἐν στενοπόρῳ στόματι ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις τὸν εἰσρουν εἰς τὴν θάλασσαν ποιεῖται. — Πάντα οὐ ῥάδιον ὀνητῷ ἀνδρὶ κατὰ νοῦν ἐν τῷ ἐνυπνίῳ βίβλινον.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ.
ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΙ
ΦΡΑΣΕΙΣ.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Πρώτη κλίσις.

Ἰ. συναίρετα. 5

Συνηρημένα. 7

Δευτέρα κλίσις.

Ἀσυναίρετα. 8

Συνηρημένα ἴδε τὴν παράγραφον
ἐν τέλει τοῦ λεξιλογίου σ. 194.

Ἰ. Ἀττικά. 9

Τρίτη κλίσις.

Οὐρανισκόμενα καὶ χειλεόφωνα 10

Ὀδοντόφωνα " "

Ἰ. Ὑπόληπτα. 11

Ὀνόματα ἔχοντα χαρακτῆρα δύο
σύμφωνα. 12

Ὀνόματα συγκοπτόμενα. 13

Φωνηεντόληπτα. 14

Ἰ. Ἀνώμαλα οὐσιαστικά. 17

ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ.

Θετικά. 18

Συγκριτικά καὶ ὑπερθετικά. 21

Ἰ. Ἀνώμαλα συγκριτικά καὶ ὑπερ-
θετικά. 22

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ.

ΡΗΜΑΤΑ ΒΑΡΥΤΟΝΑ.

Α. Ἐνεργητικά.

1. Καθαρό. 31

2. Ἀφωρόληπτα. 33

3. Ἰ. Ὑπόληπτα. 36

Β. Παθητικά καὶ Μέσα.

1. Φωνηεντόληπτα. 39

2. Ἀφωρόληπτα. 41

3. Ἰ. Ὑπόληπτα. 44

Γ. Ἀποθετικά. 47

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Α. Ἐν ΑΩ.

1. Ἐνεργητικά. 48

2. Παθητικά καὶ Μέσα. 49

Β. Ἐν ΕΩ.

1. Ἐνεργητικά. 50

2. Παθητικά καὶ Μέσα. 52

Γ. Ἐν ΟΩ.

1. Ἐνεργητικά. 53

2. Παθητικά καὶ Μέσα. 55

Α. Ἐν ΑΜΙ=ΗΜΙ.

2. Ἐνεργητικά. 57

2. Παθητικά καὶ μέσα. 58

Β. Ἐν ΕΝΙ=ΗΜΙ.

1. Ἐνεργητικά. 69

2. Παθητικά. 61

Γ. Ἐν ΩΜΙ.

1. Ἐνεργητικά. 62

2. Παθητικά καὶ μέσα. 63

Δ. Ἐν ΥΜΙ.

1. Ἐνεργητικά. 63

2. Παθητικά. 64

Εἰμί. 64

Εἶμι. 65

Ἰμμι. 66

Ἰ. Ἀγνυμι, ζεύγνυμι, μῖγνυμι, ῥή-
γνυμι, ῥώννυμι, σθέννυμι, σκε-
ῶννυμι, ἀμφιέννυμι, ὀλλυμι,
ὀμνυμι, κεράννυμι, κενέννυμι,
οἶγνυμι κτλ. 67

Φημί, κεῖμαι, οἶδα. 68

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΗΘΟΙ.

Μυῖται. 70

Λέοντος καὶ Λαγωαί. "

Λέαινα καὶ ἀλώπηξ. 71

Ἰ. ἀλώπηξ καὶ βότρυς. "

Ἰ. οἶα καὶ μηλέα καὶ βάτος. "

Πρόβατον κειρόμενον. "

Γαλῆ. "

Γέρον καὶ θάνατος. 72

Ταῦς καὶ κολαῖος. "

Οἷς καὶ κύων. "

Ἰ. ἀλώπηξ καὶ τράγος. "

Κύναιψ καὶ βοῦς. 73

Ἰ. ἵππος καὶ οἶος. "

Λύκος καὶ ἀρνίον. "

Γυνή καὶ ὄρνις. "

Ἰ. ὄνος λεοντήν φέρων. 74

Ἰ. ἀγρῶν καὶ ἱέραξ. "

Βοηλάτης καὶ Ἡρακλῆς. "

Χελώνη καὶ λαγῶς. "

Ἰ. ὄνος ἀλλοῦς βαστάζων. 75

Βουκόλος. "

Ἰ. ὄνος καὶ λαγῶς. 76

Ἰ. τῆτις καὶ μαρμυρῆς. "

Πίθηκος καὶ ἀλιεύς. "

Κύνος κρέας φέρων. "

Ἀετός καὶ κολοῖτος καὶ ποιμήν.	77	Ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία.	102
Λέων καὶ ἀλώπηξ.	78	Μελάμπους.	105
Μύρμηξ καὶ κύνθικος.		» Γλαῦκος.	»
Ὄρνις καὶ χαλιδών.	79	Οἰδίπους.	106
Σκύλη καὶ ἀλώπηξ.	»	» Πισίς τῶν Θηβῶν.	»
Ἀλώπηξ κόλουρος.	»	» Πόλεμος τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.	107
Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ.	»	» Λυκάων.	108
Γυνή καὶ θεραπεία.	80	Τὸ παλλάδιον.	109
Ὄνος ἄγιος.	»	» Ἡρακλῆς.	116
Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.	»	» Θάνατος τοῦ Ἡρακλέους.	115
Ἐλαφος καὶ λέων.	81	» Ἀσκληπίος.	116
Ὄνος καὶ λεοντῆ.	»	» Λαίβαλος.	117
Λέων καὶ μῦς.	»	» Ἀρπαγὴ τῆς Κόρης τῆς Δήμητρος.	118
Ἀνθρακεὺς καὶ γναφεύς	82		
Λιθίοψ.	»	ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΝ.	
Πῆραι δύο.	»	1. Θεῶν Διάλογοι.	
Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.	»	» Ἡρακλείτου καὶ Διός.	127
Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ.	83	» Ἑρμοῦ καὶ Μαιᾶς.	128
Ταῦρος καὶ λέων.	»	» Κύκλωπος καὶ Ποσειδῶνος.	129
ΑΝΕΚΔΟΤΑ. 84—95		» Διός καὶ Ἡλίου.	130
ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ.		» Ξάνθου καὶ Θαλάσσης.	131
Οὐρανὸς καὶ Γῆ.	96	» Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.	132
Κρόνος καὶ Ῥέα.	»	2. Νεκρικοὶ διάλογοι.	
Γίγαντες.	97	» Χάρωνος καὶ Ἑρμοῦ καὶ νεκρῶν	
Τυφόν.	98	» διαφόρων.	149
Ἀλωάδαι.	»	» Χάρωνος καὶ Μενίππου.	153
Μελέαγχρος.	99		
Προμηθεύς.	100	ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ	
Δευκαλίων.	»	1. Λόγος εἰς Εὐεργέτιον πατριῶτιν	
Φαέθων.	101	» ὑπατον.	155
Νιόβη.	»	2. Περὶ Προσευχῆς.	163
Ὀρφεύς.	»	» Λεξιλόγιον ἀπάντων τῶν ἐν τῷ	
Φοῖβος καὶ Ἑλλη.	102	» κειμένῳ Κυρίῳ Ὀνομάτων.	171

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κυβερνήτης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ.[illegible]

300

ΣΑ σακςλλάριος, Α.Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

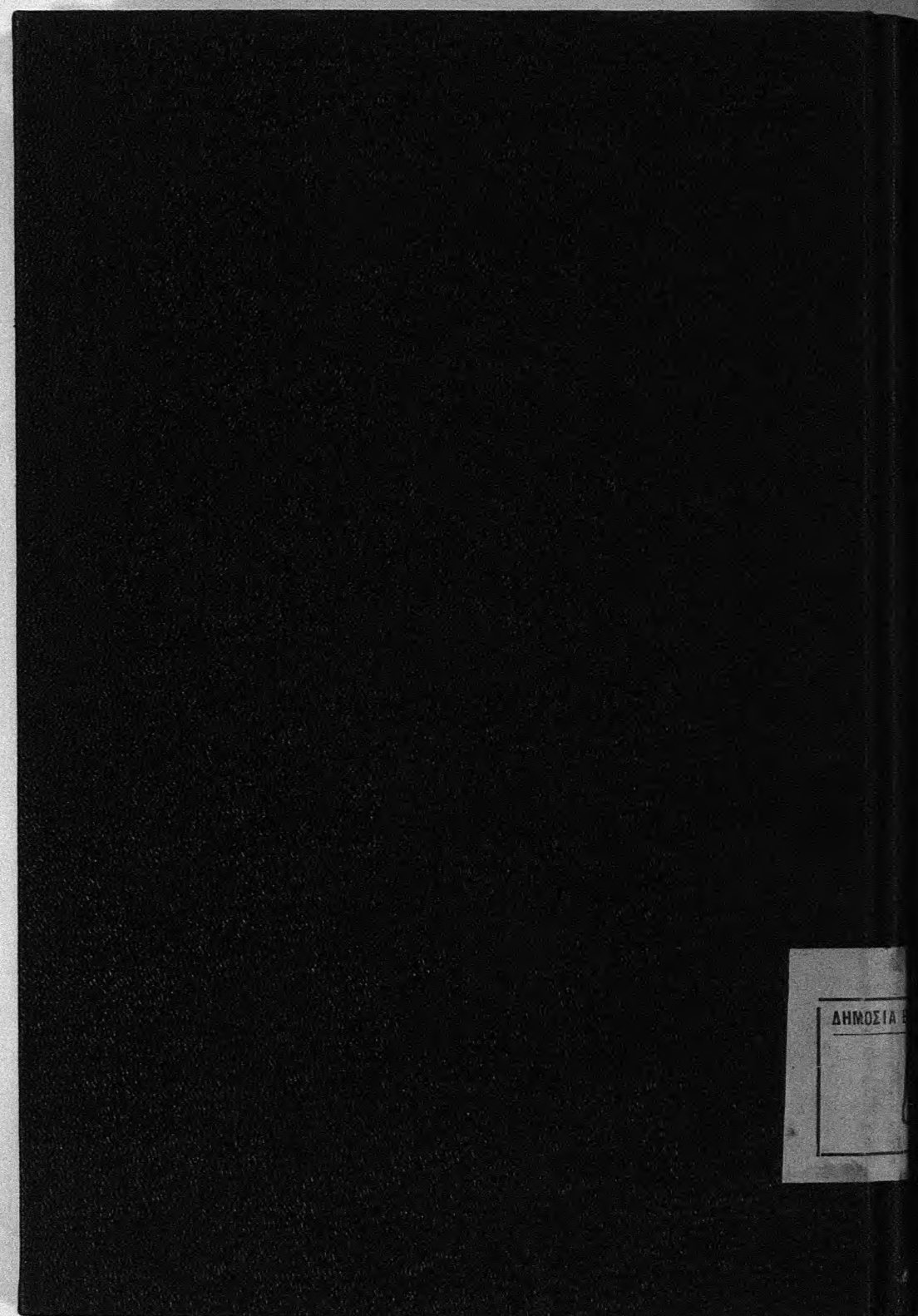
ἀριθ. χρ.472

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας